(1) ஆலயவழிகாட்டி.

(2) திருத்தணி — தணிகைபுராணவசனம்

(3) காலகூடாசன க்ஷேத்திர மகாத்மியம்
— ஸ்காந்தபுராணத்தில் சிவரஹஸ்யகண்டம்.

(5) ராமதாஸர் — நாடகம் by K.S. Sankara Iyer.

(6) Krishna துலாபாரம் — Do. - Do.

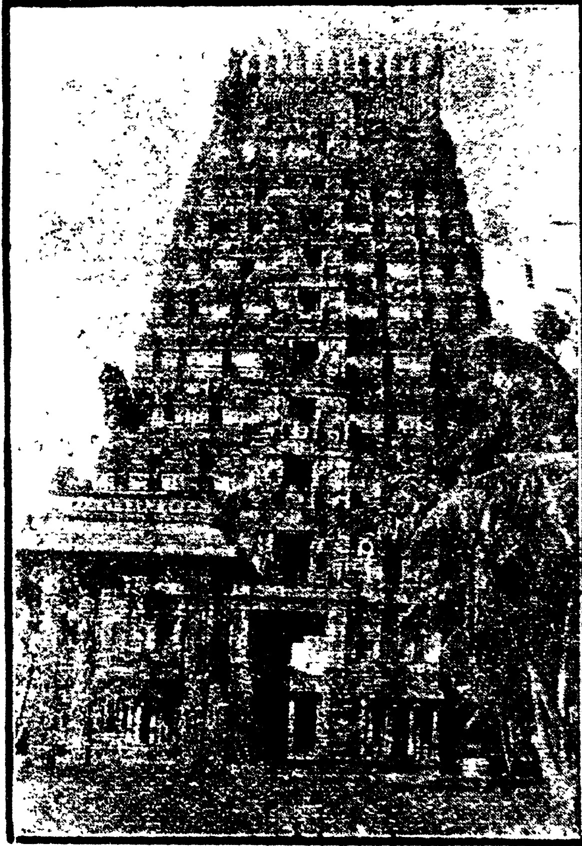
சிவ, விஷ்ணு, பிரபல, வைப்பு ஸ்தலங்கள் விவரம் அடங்கிய

★ ஆலய வழிகாட்டி ★

(யாத்திரை விளக்கம்)

[யாத்ரீகர்களுக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு வெளியிடப்பட்டது]

"மூர்த்தி தலம் தீர்த்தமென முறையாய்த் தொடங்கினோர்க்கோர்

வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே."

தொகுத்தவர்: க. வெ. அருணகிரி முதலியார்,

கணபதி வாசகசாலை

92, காமாட்சி கோயில் தெரு, காஞ்சிபுரம்.

ஸ்ரீ ஸுதர்சன் பிரஸ், காஞ்சீபுரம்.—Q. H. CT. 36-C. 1000.

விலை 26—2—1948 ரூபா 1.

காஞ்சியில் உள்ள பாடல் பெற்றதும், அபிமான தலங்களின்
விபரம்

1. திருநெறிக்காரைக்காடு (திருக்காலிமேடு) 2. யதோத்தகாரி (தி
வெஃகா) 3. அஷ்டபுஜம் 4. மணிகண்டீசர் 5. புண்ணியகோடீச
6. தேவராஜப்பெருமாள் 7. குகாநரசிம்மர் 8. வலம்புரி விநாயகர்
சிவாஸ்தானம் 10 சார்ந்தாசயர் 11. சத்ததானேசுரம் 12. வேளு
க்கை (சிங்கப்பெருமாள்) 13. திருத்தண்கா (விளக்கொளி) 14. மு
கீசம் 15. பராசரேசம் 16. ஆதிபீசம் 17. மஹாருத்ரீசம் 1
சித்ரீசம் 19. திரிகாலஞானேசம் 20. ஹரிராமபாண்டீச்சுரம்
மதங்கீசம் 22. வைகுண்டப்பெருமாள் 23. அபிராமீசம் 24. தி
கார்வானம். திருக்காரகம். திருநீரகம். திருவூரகம் (உலகளந்த
கோயில்) 25. காமகோட்டம் (பராசக்தி கோயில் தனி) திருக்கள்வர்
26. ஜூராவதீசம் 27. இஷ்டசித்தீசம் 28. சித்ரகுப்தர் கோயில்
கச்சபேசம் 30. அபிரீசம் 31. மாசாத்தான் தளி 32. குமரகோ
ட்டம் 33. தான்தோன்றீசம் 34. சுரகரீசம் 35. பாண்டவப்பெ
மாள் 36. சவுனகீசம் 37. வன்னீசம் 38. மாண்டுகண்ணீசம்
காயாரோகணம் 40. திருமேற்றளி 41. தக்கீசம் 42. வன்மீகநா
கைலாசநாதர். அனேகதங்காவதம் 43 வியாசேசம் 44 வாலீசம்
45. ஓணகாந்தன்தளி 46. ஜலந்தரீசம் 47. நவக்கிரகீசம். ...
தீசம் 48. இரணீசம் 49. திரிதீசுரர் (சர்வதீர்த்தசம்) 50. ப
வண்ணம் 51. பவளவண்ணம் 52. பிறையணிசடையர் 53. ...
தானம் 54. மகாலிங்கஸ்தானம் 55. விரட்டகாசம் 56. பலப
சம் 57. மச்சீசம் 58. நகீசம் 59. கண்ணீசம் 60. மங்களே
61. இராமநாதீச்சுரம் 62. மாதங்கீச்சுரம் 63 அனந்தபத்மநாபே
64, திருவேகம்பம். கச்சிமயானம். அகத்தீசம். வெள்ளக்கம்பம், கள
கம்பம். மத்தளமாதேசுரர். நல்லக்கம்பம். வாலீசர், மகேச
விண்டுவிசர், நிலாத்திங்கள் துண்டப்பெருமாள் 65. சுங்கநாளீ
66. கடகேசம் 67. திருப்பருத்திக்குன்றம், (ஜைனர் கோயில்) மு
விவரத்திற்கு காஞ்சி க்ஷேத்ரபுராணம். வாங்கி பார்க்கவும்.

[illegible]

ஆலய வழிகாட்டி

(யாத்திரை விளக்கம்)

[illegible]

[illegible]

26-2-1948

உ

சிவமயம்.

காஞ்சியில் உள்ள பாடல் பெற்றவும், அபிமான தலங்களின் விபரம்.

1. திருநெறிக்காரைக்காடு (திருக்காலிமேடு) 2. யதோத்காரி (தி வெஃகா) 3. அஷ்டபுஜம் 4. மணிகண்டீசர் 5. புண்ணியகோடீச 6. தேவராஜப்பெருமாள் 7. குகாநரசிம்மர் 8. வலம்புரி விநாயகர் சிவாத்தானம் 10 சார்ந்தாசயர் 11. சத்ததானேசுரம் 12. வேளு கை (சிங்கப்பெருமாள்) 13. திருத்தண்கா (விளக்கொளி) 14. ரு தீசம் 15. பராசரேசம் 16. ஆதிபதீசம் 17. பணாதரீசம் 1 சித்தீசம் 19. திரிகாலஞானேசம் 20. ஹரிசாப பயந்தீர்த்தீசம் 2 மதங்கீசம் 22. வைகுண்டப்பெருமாள் 23. அபிராமீசம் 24. தி கார்வானம். திருக்காரகம். திருநீரகம். திருஊரகம் (உலகளந்த கோயில்) 25. காமகோட்டம் (பராசக்தி கோயில் தனி) திருக்கள்வ 26. ஐராவதீசம் 27. இஷ்டசித்தீசம் 28. சித்ரகுப்தர் கோயில் கச்சபேசம் 30. அமரீசம் 31. மாசாத்தான் தளி 32. குமரகோ ட்டம் 33. தான்தோன்றீசம் 34. சுரகரீசம் 35. பாண்டவப்பெ மாள் 36. சவுனகீசம் 37. வன்னீசம் 38. மாண்டுகண்ணீசம் காயாரோகணம் 40. திருமேற்றளி 41. தக்கீசம் 42. வன்மீகநா கைலாசநாதர். அனேகதங்காவதம் 43 வயிரவீசம் 44 வானே 45. ஓணகாந்தன்தளி 46. ஜலந்தரீசம் 47. நவக்கிரகீசம். செவ் தீசம் 48. இரணீசம் 49. தீர்த்தேசுரர் (சர்வதீர்த்தம்) 50. பச் வண்ணம் 51. பவளவண்ணம் 52. பிறவாத்தானம் 53. இற தானம் 54. மகாலிங்கத்தானம் 55. விராட்டகாசம் 56. பாண் சம் 57. மச்சீஸம் 58. நகீசம் 59. கண்ணீசம் 60. மங்கள 61. இராமநாதீச்சுரம் 62. மாதலீச்சுரம் 63 அனந்தபத்மநாபே 64, திருவேகம்பம். கச்சிமயானம். அகத்தீசம். வெள்ளக்கம்பம், கள் கம்பம். மத்தளமாதேசுரர். நல்லக்கம்பம். வாலீசர், பசுவே விண்டுவீசர், நிலாத்திங்கள் துண்டப்பெருமாள் 65. கங்கணீ 66. கடகேசம் 67. திருப்பருத்திக்குன்றம், (ஜைனர்கோயில்) மற் விவரத்திற்கு காஞ்சி க்ஷேத்ரபுராணம். வாங்கி பார்க்கவும்.

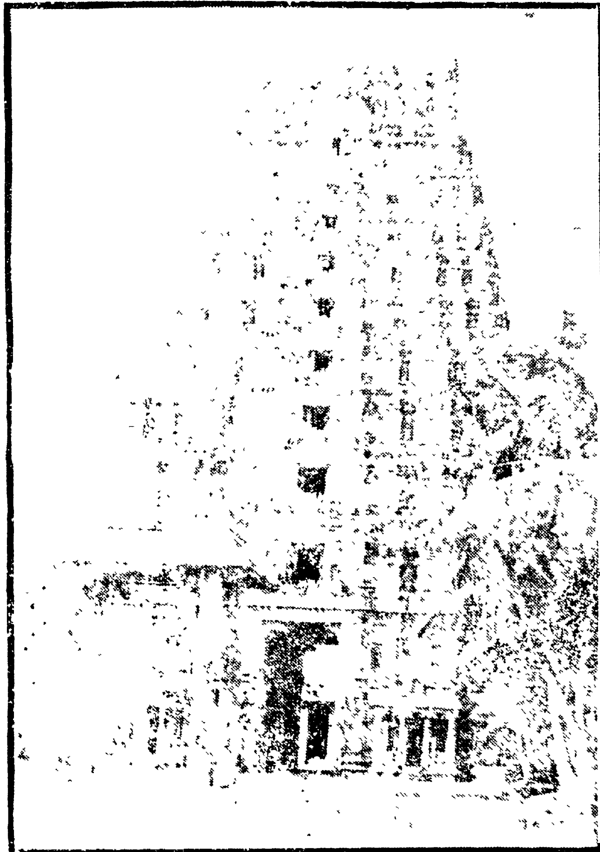
சிவ, விஷ்ணு, சுப்பிரமணிய, வைப்பு ஸ்தலங்கள் விபரம் அடங்கிய

ஆலய வழிகாட்டி

(யாத்திரை விளக்கம்)

யாத்ரிகர்களுக்கு உபயோகமாகும்படி வெளியிடப்பட்டது

“மூர்த்தி தலந் தீர்த்த முறையாற் றொடங்கினர்க்கோர் வார்த்தை சொல்லச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே.”

[illegible] க. செ. ஞானகிரி முதலியார்,

[illegible]

92, காமாட்சியம்மன் கோவில் தெரு, காஞ்சிபுரம்.

ஸ்ரீ ஸுதர்சன பிரஸ், காஞ்சீபுரம். C. H. C. P. 36-C. 1000

விலை 26—2—1948 ரூபா 1.

சீவன் முத்தர் மும்மலம் களைய குரு, லிங்க, சங்கம வழி பாடு.

12 செம்மலர் நோன்றாள் சேர லொட்டா
அம்மலங் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயம் தானும் அரனெனத் தொழுமே.

ஆணவம், மாயை, காண்மியம் எனும் மும்மலங்களைக் களைக.

நூற்கு அதிகாரிகள்.

சிவமென்னும் அந்ததர சிந்தை நேர் நோக்கப்
பவமின்றாம் கண் வாசகத்தின் சிவமுண்டாம்
ஒன்றும் இரண்டும் மலத்தார்க்(கு) இங்கு ஒன்குருவால்
இன்றிந்நூல் மும்மை மலர்க்கு.

சிறப்புப் பாயிரம்.

எந்தை சனற்குமரன் ஏத்தித் தொழ இயல்பாய்
நந்தி உரைத்தருளும் ஞானநூல்—சிந்தை செய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் தாரணியோர் தாமுணர
ஏது திருட்டாந்தத்தால் இன்று.

முற்றிற்று.

காஞ்சியின் பெருமை.

எங்கணும் நிறைந்து நிற்கும் எம்பிராற் கினிய வாய
பங்கமில் வரைப்பு மண்மேல் பல உள அவற்றுள் காசி
அங்கதில் காஞ்சி மேலாம் காஞ்சியின் அதிகம் இல்லை
செங்கதிர் மதியஞ் செந்தீ மண்டிலம் அடியார் உள்ளம்.
எல்லை தீர் காஞ்சி யுள்ளார் யாவரும் முனிவர்—அங்கண்
கல்லெலாம் இலிங்கம், சீதப்புனலெலாம் கங்கை-சொல்லும் [ஏவல்
சொல்லெலாம் மனுக்கள், கைகால் தொழிலெலாம் விடையோன்
செல்லலாந் தகைத்தன் றம்ம தென் திசைக் கிழவர்க் கவ்வூர்.

காஞ்சி புராணம்.

போலிவேட விளக்கம்.

வேட நெறி நில்லார் வேடம் பூண்டென் பயன்
வேட நெறி நிற்போர் வேடம் மெய் வேடமே
வேட நெறி நில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேட நெறி செய்தால் வீடது வாகுமே.

திருமந்திரம்.

காஞ்சியின் பன்னிரு பெயர் மாட்சி.

புவன சாரம் மும்மூர்த்திவாசம் விண்டுபுரம் காஞ்சி
தலமார் கலிசித் திலயசித்து சகலசித்தி தபோமய மார்
கலிஞர் பிரமபுரம் ஆதிபீடம் கன்னிகாப்புனிதைப்
பவநோய் அறுக்கும் சிவபுரமாப் பகர் பன்னிரண்டு
திருப்பெயர்த்தால்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னுரை.

பல நாட்களாக இந்த யாத்திரை வழிகாட்டியை யாத்திரை செய்பவருக்கு சுலபமாக இருக்க வெளியிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின்படி இப்போது, என் யாத்திரை அநுபவத்திற்கிணங்கவும் பல பெரியார்களுடைய நூல்களின்படிக்கும் நான் இதை வெளியிடுகிறேன். இதில் முக்கியமாக புகை வண்டி நிலயத்திலிருந்தே தூரம் அளவில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மோட்டார் பஸ் வழி இருக்கும் இடமும், வசதியுள்ள இடங்களில் விவரம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. யாத்திரை செய்பவர்கள் வசதிக்கிணங்க புகைவண்டியின் வெவ்வேறு வழிகள் விவரமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சில கோயில்களில் மாத்திரமே ஏகபோகமாயும், சிதைவுற்ற இடங்கள் இருக்கும் சிறு கிராமங்களில் மாத்திரம் சாப்பாட்டு வசதி கிடைக்காது.

> "மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய் தொடங்கினர்க்கோர்
> வார்த்தைசோலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே."

இன்னும் விவரமாக தெரிய விரும்புபவர்கள் அலயன்ஸ் கம்பெனி—மயிலாப்பூர் அல்லது திரு. வ. சுப்ரமணிய பிள்ளை, 222, லிங்கிச் செட்டித் தெரு, சென்னை இவர்கள் வெளியிட்ட, திராவிட வேதத்திரட்டு, சிவஸ்தலமஞ்சரி இவைகளைப் பார்க்கவும். இதில் வைப்புத்தலங்களும், முக்கியமான பிரபல புதிய தலங்களும் அந்தந்த தலங்களின் சமீபத்திலுள்ளவைகள் விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதன்றியில் விஷ்ணுப்பேட்டை திருவாளர் ரா. சீனிவாச அய்யர் எழுதிய சிவ, விஷ்ணு க்ஷேத்திர விளக்கத்தில் இவ்விந்தியாவில் உள்ள எல்லா ஊர்களிலும் உள்ள (பாடல்பெற்றவை யல்லாமல்) கோயில்களின் விவரம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாத்திரை பிரயாணிகள் வாங்கிப் பார்த்து திருப்தியடையலாம். பிழையிருப்பினும், ஏதாவது சேர்க்கவேண்டியிருந்தாலும், அன்பர்கள் தெரிவித்தால் அடுத்த பதிப்பில் திருத்தி அச்சிடக்கூடும்,

92, காமாட்சி தெரு,
காஞ்சீபுரம்,
10-1-48.

க. வெ. அருணகிரி.

பாடல்பெற்ற தலங்கள் விவரம்.

	சிவஸ்தலங்கள்	**274**	பதிகங்கள்
	சோழநாட்டில் 190 அதில்		
	காவேரி வடகரையில்	63	238
	,, தென்கரையில்	127	318
2.	பாண்டிநாட்டில்	14	34
3.	கொங்கு நாட்டில்	7	9
4.	சேர (மலை) நாட்டில்	1	1
5.	ஈழநாட்டில்	2	3
6.	நடுநாட்டில்	22	62
7.	தொண்டைநாட்டில்	32	68
8.	துளுவநாட்டில்	1	2
9.	வடநாட்டில்	5	14
		பொதுப்பதிகம்	48
		ஆக மொத்தம்	797

இதில் மூவர் பாடிய தலங்கள் 44. அப்பர், சம்பந்தர் பாடிய தலங்கள் 52. சம்பந்தரும், சுந்தரரும் பாடிய தலங்கள் 12. அப்பரும், சுந்தரரும் பாடிய தலம் 1. தனியாக சம்பந்தர் மாத்திரம் பாடிய தலங்கள் 111. அப்பர் ஷை 28 சுந்தரர் ஷை 26.

சில ஊர்களுக்கு 6-மைல் சுற்றளவில் உள்ள ஊர்களின் விவரம்

1. **காஞ்சீபுரம்.** 1. *கச்சி ஏகம்பம்.* 2. *கச்சிமேற்றளி.* 3. *அநேகதங்காபதம்.* 4. *கச்சிநெறிக்காரைக் காடு.* 5. *ஓணகாந்தன்தளி.* 6. *குரங்கணின் முட்டம்.* 7. *காமக் கோட்டம்.* 8. *பாடகம்.* 9. *ஊரகம் வகை.* 10. *பச்சை, பவளவண்ணர்.* 11. *வைகுண்டப்பெருமாள்.* 12. *திருத்*

தண்கா. 13. வேளுக்கை. 14. அட்டபுயகரம். 15. திரு வெஃகா. 16. தேவராஜப்பெருமாள் கோயில். 17. திருப் புக்குழி. 18. கூரம். விவரத்திற்கு காஞ்சி ஆலயத்திரட்டு பார்க்க.

2. **செங்கல்பட்டு.** 1. திருக்கச்சூர். 2. ஷை ஆலக் கோயில். 3. திருவடிசூலம். (திரு இடைச்சுரம்.)

3. **சிதம்பரம்.** 1. திருச்சித்ரகூடம். 2. திருப்புலீச் சுரம். 3. அனந்தீஸ்வரம். 4. திருக்களாஞ்சேரி. 5. திரு வேட்களம். 6. சிவபுரி. 7. திருக்கழிப்பாலை.

4. **சீர்காழி.** 1. திருக்கோலக்கா. 2. காழி ஸ்ரீராம விண்ணகரம். 3. திருக்குருகாவூர் வெள்ளடை. 4. கலிக் காமூர். 5. திருவாலி திருநகரி. 6. திருநாங்கூர் ஆறுகோ யில்கள். 7. திருவெண்காடு. 8. திருக்காவணம்பாடி. 9, திருத்தேவனூர் தொகை. 10. வைத்தீஸ்வரன்கோயில். 11. திருப்புன்கூர். 12. திருக்கண்ணார்கோயில். 13. கருப்பறி யலூர். 14. மண்ணிப்படிகரை. 15. திருக்குரக்குக்கா.

5. **ஆடுதுறை.** 1. தென்குறங்காடுதுறை. 2. திரு நீலக்குடி. 3. வைகல் மாடக்கோயில். 4. செங்க நல்லூர். 5, திருமங்கலக்குடி. 6. மாந்துறை. 7. கருவேலி. 8. திரு விடமருதூர். 9. திருவியலூர். 10. திருந்து தேவன்குடி.

6. **கும்பகோணம்.** 1. குடந்தைக் கீழக்கோட்டம். 2. காரோணம். 3. குடமூக்கு. 4. திருக்குடந்தை. 5. நாதன்கோயில். 6. சிவபுரம். 7. திருநாகேஸ்வரம் 8. திருவிண் ணகர். 9. சாக்கோட்டை. 10. அழகார்புத்தூர். 11. பேணு பெருந்துறை. 12. நறையூர் சித்தீச்சுரம். 13. நாச்சியார் கோயில். 14. கருக்குடி. 15. கொட்டையூர். 16. சுவாமி மலை. 17. இன்னம்பூர். 18. வெசமூங்கி. 19. புறம்பயம். 20. வைகாவூர். 21. சத்திமுத்தம் 22. ஆறைமேற்றளி. 23. பட்டீச்சுரம். 24. பழையாறைவடதளி. 25. ஆவூர் பசுபதீச்சுரம். 26. நல்லூர். 27. திருவலஞ்சுழி 28. ஆதனூர். 29. புள்ளம்பூதங்குடி.

7. **பாபநாசம்.** 1. கவித்தலம். 2. பாலைத்துறை. 3. மண்டங்குடி. 4. திருக்களாவூர்.

8. **அய்யம்பேட்டை.** 1. சக்கரப்பள்ளி. 2. தாழமங்கை. 3. அரையமங்கை. 4. பசுபதிமங்கை, 5. அரிச்சிரம். 6. வடகுறங்காடுதுறை. 7. திருக்கூடலூர்.

9. **திருவையாறு.** 1. தஞ்சாவூர். 2. திருக்கண்டியூர், 3 திருப்பூந்துருத்தி. 4. ஆலம்பொழில். 5. நெய்த்தானம் 6. திருப்பெரும்புலியூர். (2) 7. மழபாடி, 8. திருப்பழனம், 9. சோற்றுத்துறை. 10. திருவேதிகுடி.

10. **திருச்சிராப்பள்ளி.** 1. மலைக்கோட்டை. 2. உறையூர். 3. நிகளாபுரி. 4. கற்குடி. 5. திருப்பாற்றுறை. 6. திருவாசி. 7. திருவெறும்பூர். 8. ஸ்ரீரங்கம். 9. திருக்காப்பறூர். 9. திருவானைக்கா.

11. **மதுரை.** 1. திருஆலவாய். 2. திருக்கூடல். 3. திருஆப்பனூர்.

12. **திருவனந்தபுரம்.** 1. அனந்தசயனம். 2. திருவல்லம். 3. திருப்பாதபூர்.

13. **திருவெண்ணைநல்லூர்.** 1. அருட்டுறை, 2. கிராமம். 3. இடையாறு. 4. திருநாவலூர்.

14. **குளித்தலை.** 1. கடம்பந்துறை. 2. வாட்போக்கி. (ரத்நகிரி) 3. ஈங்கோய்மலை.

15. **பேரளம்.** 1. திருமீயச்சூர். 2. இளங்கோயில். 3. சிறுகுடி. 4. அன்னியூர். 5. பாய்புரம். 6. திருவீழிமிழலை. 7. திலதைப்பதி. 8. அம்பர், 9. அம்பர்மாகாளம்.

16. **நன்னிலம்.** 1. பெருங்கோயில். 2. திருப்புகலூர். 2. வர்த்தமானேச்சுரம். 3. இராமனதீச்சுரம். 4. திருச்செங்காட்டங்குடி. 5. பனையூர் 6. திருக்கொண்டீச்சுரம், 7. ஸ்ரீவாஞ்சியம். 8. சாத்தமங்கை. 9. திருமருகல்.

17. **திருவாரூர்.** 1. திருமூலட்டானம். 2. அரநெறி. 3. பரவையுள்மண்டளி. 4. புலிவலம். 5. விளமர். 6. திருக்கண்ணமங்கை. 7. பள்ளியின்முக்கூடல்.

18. **மாயூர் ரோட்.** 1, ஓகைப்பேரையூர். 2. நாட்டியத்தான்குடி. 3. திருக்காரைவாசல். 4. கோயில்கண்ணப்பூர்.

19. **திருநெல்லிக்காவல்.** 2. திருத்தெங்கூர், 3. திருக்கொள்ளிக்காடு. 4. கைச்சினம். 5. திருக்குவளை.

20. 1. **தில்லைவிளாகம்.** 2. இடும்பாவனம். 3. கற்பகனூர்கோயில்.

21. 1. **செம்பொனார்கோயில்** 2. விளநகர். 3. பரசலூர். 4. கடைமுடி. 5. திருநனிபள்ளி.

22. 1. **திருக்கடவூர்.** 2. கடவூர்மயானம். 3. தலைச்சங்காடு 4. திருவலம்புரம்.

23. **காரைக்கால்.** 1. கோயிற்பத்து. 2. தருமபுரம் 3. திருவேட்டக்குடி. 4. திருநள்ளாறு.

24. **கீவளூர்.** 1 கீழ்வேளூர், 2 திருக்கண்ணங்குடி 3. தேவூர். 4. சாட்டியக்குடி 5. வலிவலம்.

25. **மன்னார்குடி.** 1. ராஜமன்னார்கோயில். 2. பூவனூர். 3. பாதாளீச்சுரம்.

26. 1 **ஸ்ரீவைகுண்டம்.** 2. திருப்புளிங்குடி. 3. வரகுணமங்கை. 4. ஆழ்வார் திருநகரி. 5. தொலைவில்லிமங்கலம் 6. திருக்கோளூர். 7. தென் திருப்பேரை.

1. அஷ்ட வீரட்ட தலங்கள் விவரம்.

1. திருக்கடவூர்—காலனை உதைத்தது. 2 திருக்குறுக்கை—காமனை எரித்தது. 3. திருக்கண்டியூர்—பிரமன் சிரம் கொய்தது. 4. திருக்கோவலூர்—அந்தகாசுரனை சங்கரித்தது. 5. திரு அதிகை—திரிபுரத்தை எரித்தது. 6. திருப்பறியலூர்—தக்கன் சிரங்கொய்தது. 7. திருப்பழூவூர்—யானையை உரித்தது. 8 திருவிற்குடி—சலந்தராசுரனைச் சங்கரித்தது.

2. சப்தஸ்தான க்ஷேத்திரங்கள்.

1. திருவையாறு. 2. திருப்பழனம் 3. திருச்சோற்றுத்துறை 4. திருவேதிகுடி 5. திருக்கண்டியூர் 6. திருப்பூந்துருத்தி 7. திருநெய்த்தானம்.

3. சப்தவிடங்க க்ஷேத்திரங்கள்.

1 திருமறைக்காடு 2 திருவாய்மூர் 3 திருக்கோளிலி 4 திருக்காறாயில் 5 திருவாரூர் 6 திருநள்ளாறு 7 திருநாகைக்காரோணம்.

4. பஞ்சபூத ஸ்தலங்கள்.

1. பிருதிவி—காஞ்சீபுரம். 2, அப்பு—திருவானைக்கா. 3. தேயு—திருவருணை. 4. வாயு—திருக்காளத்தி. 5. ஆகாசம்—சிதம்பரம்.

5. பஞ்ச சபைகள்.

1. இரத்தினசபை-திருவாலங்காடு. 2. கனகசபை-சிதம்பரம். (பொன்னம்பலம்) 3. ரஜதசபை-மதுரை (திருவாலவாய்) வெள்ளி யம்பலம். 4. தாமிரசபை-திருநெல்வேலி. (வேணுபுரம்) 5. சித்திரசபை-திருக்குற்றாலம் (குரும்பலா)

6. புலியூர்கள். வியாக்கிரபாதரிஷி பூசித்த தலங்கள்.

1. பெரும்புலியூர். 2. பெரும்பற்றப்புலியூர். சிதம்பரம் (தென்). 3. எருக்கத்தம்புலியூர். ராஜேந்திரபட்டணம். 4. ஓமாம்புலியூர். 5. திருப்பாதிரிப்புலியூர் (வடபுலியூர்) புலிசை.

7. காயாரோகண ஸ்தலங்கள் மூன்று.

1. குடந்தைக்காரோணம் (கும்பகோணம்). 2. கச்சிக்காரோணம் (காஞ்சீபுரம்) 3. நாகைக்காரோணம் (நாகப்பட்டணம்)

8. ஆதிசேஷன் பூசித்த தலங்கள்

1. திருப்பாம்புரம். 2. திருக்குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம் (கும்பகோணம்). 3. திருநாகைக்காரோணம் (நாகப்பட்டணம்). 4. திருநாகேச்சுரம்.

9. தட்சிண கைலாசம். வாயுவினால் தள்ளப்பட்ட மேரு மலை பாகங்கள்.

1. திருக்காளத்தி. 2. திருச்சிராப்பள்ளி 3 திருக்கோணமலை.

10. காசிக்குச் சமமான க்ஷேத்திரங்கள்.

1. திருவாஞ்சியம். 2. திருச்சாய்க்காடு. 3. திருவிடமருதூர். 4. மாயவரம். 5. திருவையாறு. 6. திருவெண்காடு.

11. வைஷ்ணவ க்ஷேத்ரங்கள் 108 விவரம்.

ஈரிருபதாஞ் சோழ மீரொன்பதாம் பாண்டி, ஓர்பதின் மூன்று மலைநாடோரிரண்டாம்-சீர்நடு, நரடாறே டிரெட்டு தொண்டை யவ்வடநாடாறிரண்டு, கூறு திரு நாடொன்றுக்கொள்.

விவரம். சோழ நாடு 40. பாண்டி நாடு 18. மலைநாடு 13 நடுநாடு 2. தொண்டைநாடு 22. வடநாடு 12. பரமபதம்.

12. ஆழ்வார்கள்பாடிய தலங்கள். பாசுரம் விவரம்,

ஆழ்வார் பெயர்,	பாசுரப்பெயர்.	எண்.	பாடிய தலங்கள் எண்.
1. பொய்கை ஆழ்வார்	முதல் திருவந்தாதி	100	7
2. பூதத்தாழ்வார்	2-ம் ,,	100	13
3. பேயாழ்வார்	3-ம் ,,	100	13
4. திருமழிசை ஆழ்வார்	திருச்சந்த விருத்தம் நான்முகன் அந்தாதி	216	17
5. மதுரகவி ஆழ்வார்	கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு	11	1
6. நம்மாழ்வார்	திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரியதிருவந்தாதி, திருவாய்மொழி	1296	34
7. குலசேகராழ்வார்	பெருமாள்திருமொழி	105	7
8. பெரியாழ்வார்	திருப்பல்லாண்டு, ,,	473	20
9. ஆண்டாள்	திருப்பாவை ,,	173	10
10. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்	திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி	55	3

11. திருப்பாணாழ்வார் அமலனாதிபிரான் 10 3

12. திருமங்கை ஆழ்வார் பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் 134 85

ஆழ்வார்கள் பலராலும் மங்களாசாஸனம் பெற்றதலங்கள் விவரம்,

1. திருமங்கை ஆழ்வார். 2. பெரியாழ்வார். 3. நம்மாழ்வார். 4. திருமழிசை. 5. பொய்கை. 6. பேய். 7. ஆண்டாள். 8, பூதம். 9. குலசேகரர். 10. திருப்பாணாழ்வார். 11. தொண்டரடிப்பொடி. 12. மதுரகவி.

தலங்களுக்கு எதிரில் மங்களாசாஸனம் செய்த ஆழ்வார்களின் பெயருக்கு பதிலாக நெம்பர் எண் போடப்பட்டிருக்கிறது. தலப்பெயர்களுக்கு முன் 'திரு' என்பதை சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

1. திருவரங்கம் 1 முதல் 11. 2. வேங்கடம் 1 மு 10 3. பாற்கடல் 1 மு 9-ம் 11. 4. பரமபதம் 1 மு 7-ம் 10. 5. கும்பகோணம் 1 மு 4, 6, 8. 6. அயோத்தி 1 மு 4, 7, 11. 7. கோட்டியூர் 1, 2, 4, 6, 8. 8. கண்ணபுரம் 1-3, 7, 9. 9. மாலிருஞ்சோலை 1-3, 8. 10. குறுங்குடி 1—4. 11. துவாரகை 1-3, 7. 12. வடமதுரை 1-3, 7. 13. விண்ணகர் 1, 3, 5, 6. 14. பாடகம் 1, 4, 6, 8. 15. சித்ரகூடம் 1, 2, 9. 16. ஆய்ப்பாடி 1, 2, 7. 17. திருக்கோவலூர் 1, 5, 8. 18. வல்லவாழ் 1, 2, 6. 19. பேர்நகர் 2 மு 4. 20. ஊரகம் 1, 4, 6. 21. வெஃகா 1, 4, 5. 22. பதரிகாஸ்ரமம் 1, 2. 23. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் 2, 7. 24. மூழிக்களம், 25. புலியூர்குட்டநாடு, 26. நாவாய் 1, 3. 27 வெவ்வுள் 1, 4. 28. தஞ்சை மாமணிக்கோயில். 29, திருநீர்மலை. 30. கடல்மல்லை 1, 8. 31. வேளுக்கை. 32. அட்டபுயம். 33, திருவல்லிக்கேணி 1, 6. 34. தண்கால் 1, 8. 35. வெள்ளறை 1' 2. 36. தென்மதுரை 1, 4, 9. 37. திருக்குருகூர் 3, 12. 38. வெள்ளரை 1-2.

தனியாக பாடல் பெற்றவைகள்.

1 திருமங்கை ஆழ்வார்.

39. உறையூர் 40. உத்தமர் கோயில். 41. புள்ளம்பூதங்குடி 42. ஆதனூர். 43 அழுந்தூர். 44. கடிகை. 45. நீரகம். 46. நிலாத்திங்கள் துண்டம். 47. காரகம். 48. கார்வானம். 49. கள்வனூர். 50. சிறுபுலியூர். 51. திருவயிந்திபுரம். 52. சேறை. 53. தலைச்சங்கநாண்மதியம். 54. கண்டியூர். 55. வாலி. 56. நாகை. 57. நறையூர். 58. நந்திபுரவிண்ணகரம். 59. இந்தளூர். 60. காழிசீராமவிண்ணகரம். 61. கூடலூர். 62. கண்ணங்குடி. 63. கண்ணமங்கை. 64. வெள்ளியங்குடி. 65. மணிமாடக்கோயில் 66. வைகுந்தவிண்ணகரம். 67. அரிமேயவிண்ணகரம். 68. தேவனூர்தொகை. 69. வண்புருடோத்தமம். 70. செம்பொன்செய்கோயில். 71. தெற்றியம்பலம். 72. மணிக்கூடம். 73. காவளம்பாடி. 74. வெள்ளக்குளம். 75. பார்த்தன்பள்ளி. 76. மெய்யம். 77. புல்லாணி. 78. மோகூர். 79. சிங்கவேள்குன்றம். 80, நைமிசாரண்யம். 81. திருப்ருதி 82. திருவடந்தை. 83. நின்றவூர். 84. திருப்புக்குழி. 85. பரமேசுவரவிண்ணகரம். 86. பவளவண்ணம்.

3. நம்மாழ்வார்.

87. கோளூர். 88. திருவனந்தபுரம். 89. வண்பரிசாரம். 90. காட்கரை. 91. வண்வண்டூர். 92. வரகுணமங்கை. 93. தொலைவில்லிமங்கலம். 94, வாட்டாறு. 95 சிரீவரமங்கை. 96. பெருங்குளம். 97. புளிங்குடி. 98. பேரை. 99. ஸ்ரீவைகுண்டம். 100. கடித்தானம். 101. வாரன்விளை.

2. பெரியாழ்வார்.

102. சாளக்ராமம். 103. தேவப்ரயாகை.

4. திருமழிசை ஆழ்வார்.

104. அன்பில். 105. கவித்தலம். 106. வல்லம்.

8. பூதத்தாழ்வார் 107. கச்சி

9. குலசேகர ஆழ்வார் 108. வித்துவக்கோடு.

ஆக 108 திருப்பதிகள்.

தல அகராதி.

பெயர்களுக்குமுன் "திரு" என்பதை தயவுசெய்து சேர்த்து வாசிக்கவும்.

ஊர் (தலம்) பெயர்.	தலவரிசை எண்	பக்கம்.	நாடு விவரம்.
அகத்தியான்பள்ளி	482	87	சோழ
அக்கீச்சுரம்	327	59	பாண்டி
அசண்டா	66	14	வட
அச்சிறுபாக்கம்	131	25	தொண்
அஞ்சைக்களம்	373	67	மலே
அட்டபுயகரம்	391	71	தொ
அண்ணுமலே	411	75	நடு
அதிகை	139	26	நடு
அத்திகிரி	393	72	தொ
அம்பர்மாகாளம்	421	77	சோழ
அம்பர் பெருங்கோயில்	421	77	சோ
அயோத்தி	78	16	வட
அரங்கம்	409	74	நடு
ஷை	356	64	சோ
அரதைப்பெரும்பாழி	488	88	சோ
அரசிலி	405	74	தொ
அரிசிற்கரைபுத்தூர்	233	43	சோ
அரிச்சிரம்	263	47	சோ
அரித்வாரம்	197	19	வட
அரிமேயவிண்ணகரம்	176	33	சோ

ஊர் (தலம்) பெயர்	தலவரிசை எண்	பக்கம்	நாடு விவரம்
அரையமங்கை	261	46	சோ
அளப்பூர்	475	86	சோ
அவளிவநல்லூர்	485	88	சோ
அவந்தி	75	15	வட
அழுந்தூர்	197	37	சோ
அறையணிநல்லூர்	410	74	நடு
அனந்தசயனம்	336	60	மலே
அனந்தீஸ்வரம்	149	28	நடு
அநேகதங்காவதம்	103	20	வட
அன்பிலாலந்துறை	351	63	சோ
அன்னியூர்	195	36	சோ
ஷை	417	76	சோ
ஆக்கூர்	469	84	சோ
ஆடானே	309	55	பா
ஆடுதுறை	208	38	சோ
ஆடுதுறைப்பெருமாள்	265	47	சோ
ஆதனூர் [கோயில்	254	45	சோ
ஆப்பனூர்	292	52	பா
ஆமாத்தூர்	137	26	நடு
ஆய்ப்பாடி	205	38	வட

A

B

சிங்காரயகுன்றா	36	8	வட	சூலமங்கை	266	47	சோ
சிங்கிரிகோயில்	403	73	தொ	செங்கனல்லூர்	217	40	do
சிதம்பரம்	146	28	நடு	செங்கலபட்டு	123	23	தொ
சித்ரகூடம் (வட)	72	15	வட	செங்காட்டங்குடி	427	78	do
ஷை (தென்)	147	28	நடு	செங்குன்றூர்	333	60	ம
சித்தபுரம்	89	17	வட	செஞ்சி	132	29	தொ
சிம்மாசலம்	40	9	தொ	செந்தூர்	516	92	பா
சிரிவரமங்கை	317	57	பா	செம்பொன்பள்ளி	464	84	சோ
சிறுகுடி	416	76	சோ	செம்பொன்செய்கோயில்	178	33	சோ
சிறுபுலியூர்	414	75	do	சேதுமாதவம்	299	54	பா
சிற்றம்பலம்	460	83	do	சேய்ஞலூர்	204	38	சோ
சிற்றேமம்	451	82	do	சேறை (உடையார்கோயில்)	239,240	42	do
சிவபுரம்	231	43	do	சோபுரம்	143	27	நடு
ஸ்ரீகூர்மம்	42	9	வட	சோளங்கிபுரம்	21	5	தொ
ஸ்ரீசைலம்	53	11	do	சோற்றுத்துறை	278	50	சோ
ஸ்ரீதாபூர்	73	15	do	சோனேபூர்	80	16	வட
ஸ்ரீபத்பநாபம்	41	9	தொ	தக்கோலம்	400	73	தொ
ஸ்ரீபுருஷோத்தமம்	43	9	வட	தஞ்சாவூர்	268	47	சோ
ஸ்ரீபெரும்பூதூர்	16	4	தொ	தஞ்சைமாமணிக்கோயில்	269	48	do
ஸ்ரீமுஷ்ணம்	346	62	சோ	தணிகாசலம்	48	10	தொ
ஸ்ரீரங்கம்	356	64	do	தணிகை	47	10	do
ஸ்ரீரங்கப்பட்டணம்	111	22	மலை	தண்கா (விளக்கொளி)	389	71	do
சீர்காழி	165	31	சோ	தண்காலூர்	313	56	பா
சுசீந்தரம்	321	58	பா	தண்டங்குறை	266	47	சோ
சுதாப்பூர்	71	15	வட	தண்டலைநீணெறி	453	82	do
சுவாமிமலை	252	45	சோ	தருமபுரம்	479	87	do
சுழியல்	296	53	பா	தளிச்சேரி	478	86	do

F

அகராதி முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்,

பஞ்சபுராணம் (பாராயணத்திற்கு)

திருச்சிற்றம்பலம்

1. பண்ணினல்லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும், எண்ணினல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலைக், கண்ணினல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப், பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகையிருந்ததே. தேவாரம்.
2. ஆமாறுன் திருவடிக்கே யகங்குழையே னன்புருகேன், பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர், கோமானின் திருக்கோயில் தூகேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன், சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. திருவாசகம்.
3. அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே அன்பொடு, தன்னை யஞ்செழுத்தின், சொற்பதத் துள்வைத் துள்ளமள் ளூறுந் தொண்டருக் கெண்திசைக் கனகப், பற்பதக்குவையும், பைம்பொன் மாளிகையும் பவளவா யவர்பனை முலையுங், கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாம் கங்கைகொண்ட சோளேசச்சரத்தானே. திருவிசைப்பா.
4. பாலுக்குப் பாலகன்வேண்டி யழுதிடப் பாற்கட லீந்தபிரான், பாலுக்குச் சக்கரமன் றருள் செய்தவன் மன்னியதில்லை தன்னுள், ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்ப லமே யிடமாகப், பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. திருப்பல்லாண்டு.
5. கற்பனை கடந்தசோதி கருணையே யுருவமாகி, அற்புதக்கோல நீடி யருமறைச் சிரத்தின்மேலாம், சிற்பரவி யோமமாகுந் திருச்சிற்றம்பலத்துனின்று, பொற்புட னடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி. பெரியபுராணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ வைஷ்ணவ கோயில்களின் விவர யாத்திரை வழி காட்டி.

வரிசை நெம்பர்.	புகை வண்டி நிற்குமிடம் பெயர் (ரயில்வே ஸ்டேஷன்)	ஸ்தலப் பெயர். அல்லது வழங்கும் பெயர்.	திக்கு (ரயிலிலிருந்து) தூரம் சுமார் மைல். சைவமா அல்லது வைஷ்ணவமா. விமானம். தீர்த்தம். விருட்சம் பெயர் யாருக்கு ப்ரத்யக்ஷமானது.	சுவாமி பெயர்.	அம்மன் பெயர்.	பாடல் பாடியவர். மங்களா சாசனம் செய்தவர் பெயர்.	அவதரித்தவர் பெயர். முத்தியடைந்தவர் பெயர். அதிகம் இருந்தால் விவரம்.
1	2	3	4	5	6	7	

சென்னை பெங்களூர் பிரிவு.

1	சென்னை (சென்ட்ரல்)	திருவல்லிக்கேணி (பிருந்தாரண்யம்)	**தெற்கு. 3. வைஷ்.** ஆனந்த கைரவிணி, இந்திர, சோம, அக்னி, விஷ்ணு தீர்த்தங்கள். சுமதி, தொண்டைமான்; அர்ச்சுனனுக்கு ப்ரத்யக்ஷம்.	பார்த்தசாரதி பெருமாள். (கிழக்கு நின்ற கோலம்) தெள்ளிய சிங்கர் (மே.வ.) தேவப்பெருமாள். (கி.வீ.) ரங்கநாதன் (கி.ச.)	வேதவல்லித் தாயார்.	திருமங்கை, திருமழிசை, பேயாழ்வார்கள்.	வியாசர் பிரதிஷ்டை. சப்தரிஷிகள் தவம் செய்த இடம்.
2	,,	மைலாப்பூர்	**தெற்கு. 4. வைஷ்.** சந்தான தீர்த்தம்	ஆதிகேசவப் பெருமாள்.	மயூரவல்லித் தாயார்.	பேயாழ்வார்.	பேயாழ்வார். அருண்டேல் தெருவில்

3	,,	,,	தெற்கு. 4. சிவ. கபாலி தீர்த்தம். பிராந்த முனிவருக்கு	கபாலீஸ்வரர். பிரம்மா, தேவர்கள் பூசித்தது.	கற்பகவல்லியம்மை உமை மயிலுருவாய் பூசித்தது	சம்பந்தர்.	வாயிலார், திருவள்ளுவர். பூம்பாவை எலும்பை சம்பந்தர் பெண்ணாக்கியது.
4	,,	திருவான்மியூர்.	தெற்கு. 8. சிவ. அமுத தீர். புன்னை விரு.	மருந்தீஸ்வரர். பால்வண்ண நாதர். நடன தியாகர்.	சொக்கநாயகி. திருபுரசுந்தரி.	சம்பந்தர். அப்பர்.	வான்மீகர் பால்நிர சுயம்புலிங்கம் வான்மீகருக்கு பெருமான் நடன தெரிசனம் காட்டிய தலம்.
5	வில்லிவாக்கம்	வலிதாயம் (பாடி)	தெ-மே 1½. சிவ. மகிழ விரு. ப்ரகஸ்பதி, அனுமான் தீர்த்.	வலிதாயநாதர்.	தாயம்மை.	சம்பந்தர்.	பாரத்வாசர்
6	[illegible]	வட திருமுல்லை வாயல் (சண்பகாரண்யம்)	வ-கி. 2½. சிவ. முல்லை விரு. பால் தீர்.	பாசுபதேசுரர். மாசிலாமணீசுரர்.	கொடியிடை நாயகி.	சம்பந்தர்.	சுப்ரமணியர், காமதேனு பூசித்தது. தொண்டைமானால் முல்லைக் கொடியின் மறைவிலிருந்து வெளிப்பட்டவர்.
7	,,	திருவேற்காடு.	தெற்கு. 4. சிவ. வேல் விரு. வேலாயுத தீர்த்.	வேற்காட்டீஸ்வரர். வேதபுரீஸ்வரர்.	வேற்கண்ணியம்மை.	சம்பந்தர்.	மூர்க்கநாயனார். முருகர் பூசித்தது. அகஸ்தியருக்கு கல்யாண காட்சி அளித்த இடம்.

8	ஆவடி	பூந்தமல்லி	**தே-மே. 6. வைஷ்.** கருட புஷ். கஜேந்திரருக்கு	வரதராசப் பெருமாள்	புஷ்பவல்லித் தாயார்	திருக் கச்சி நம்பி	சென்னையிலிருந்து பஸ் வழி 14 மைல்
9	,,	பச்சைப் பெருமாள் கோயில் (பேட்டை)	**தெ-மே. 8. வைஷ்.** தர்ம புஷ். தர்மபுத்திரருக்கு	பஞ்சவாரணப் பெருமாள்	அமுர்தவல்லித் தாயார்	முதலி யாண்டான்	Do 16 மைல்
10	,,	திருமிழிசை (மகீசார க்ஷேத்ரம்)	**வ-மே. 8½. வைஷ்.** பிருகுதீர். பிருகு மார்க்கண்டேயருக்கு	செகன்னாதப் பெருமாள்	திருமங்கை வல்லித்தாயார்	திருமழிசை ஆழ்.	Do
11	,,	திருக்கள்ளம் (கள்ளில்)	**வடக்கு. 8. சிவ.** குசஸ்தலை ஆறு ஆனந்த தீர். பிருகு முனிவருக்கு	சிவானந்தீசுரர்	ஆனந்தவல்லி	சம்பந்தர்	திருவள்ளூர் பஸ்வழி அத்திப்பேடு சத்திரமிருந்து 2 மைல்
12	தின்னனூர்	திருநின்றவூர்	**தெற்கு. 1. வைஷ்.** ஸ்ரீநிவாசவிமா. விருத்த க்ஷீர நதி வருண புஷ். வருணனுக்கு	பக்தவத்சலர் (கி. நி.)	என்னைப்பெற்ற தாயார்	திருமங்கை ஆழ்.	பூசலார் நாயனார் மானசபூசை செய்த சிவ தலமும் உண்டு

13	திருவள்ளூர்	திருவெவ்வுளூர் (வீக்ஷாரண்ய க்ஷேத்.)	**வடக்கு. 3. வைஷ்.** விஜயகோடி விமா இருந்தாபநாசி தீர். சாலிகோத்ரருக்கு	வீரராகவபெருமாள் (கி. ச.)	கனகவல்லித் தாயார்	திருமழிசை திருமங்கை ஆழ்	குளத்துக்கு மேல்பக்கத்தில், சிவன் கோயில் உண்டு
14	,,	திருப்பாசூர்	**வ-மே. 4. சிவ.** பசுதீர் மூங்கில் விரு.	பாசூர்நாதேஸ்வரர் வாசீசுரர்	சுயம்புவளியம்மை. பசுபதிநாயகி, தண்காதலி	சம்பந்தர் அப்பர்	மூங்கிலடியில் தோன்றியவர். சோழனுக்காக ஸ்வாமி பாம்பாட்டியாக உருக்கொண்ட தலம்
15	,, (1)	திருவெண்பாக்கம் (திருவளம்பூதூர்)	**வ-மே. 6. சிவ** குளஸ்தலே ஆறு கொன்றை விரு	வெண்பாக்கநாதேசுரர்	கனிவாய்மொழி அம்மை	சுந்தரர்	சுந்தரர் ஊன்றுகோல் பெற்றது
	(2)	ஷை	வெண்பாக்கத்தில்	கைகாட்டியநாதர்	பரமேஸ்வரியம்மை	—	—
16		ஸ்ரீபெரும்பூதூர் (பூதபுரி)	**நேர்கு. 9. வைஷ்.** அனந்த தீர். ஆசூரி கேசவாசாரியருக்கு	ஆதிகேசவபெருமாள் (கி. நி.)	எதிராஜவல்லித் தாயார்	உடையவர் ராமாநுஜர்	சென்னை பஸ்ஸூலம் 22 மைல் கிழக்கில் சிவன் கோயில்

17	கடப்பத்தூர்	திருவிற்கோலம் (கூவம்)	தே-பே. 6. சிவ. விருத்த க்ஷீரநதி கொன்றை விரு.	தீண்டாத்திருமேனி. கூபாக்கினிநீர்த்.	திரிபுராந்தகியம்மை	சம்பந்தர்	சென்னை பஸ் உண்டு
18	,,	இலம்பையங்கோட்டூர்	தே-பே. 8. சிவ. சந்திர தீர்த்தம்	சந்திரசேகரர்	கோடேந்துமுலையம்மை	,,	அரம்பையர் பூசித்தது
9	,,	மதுரமங்கலம்	தேற்ந 12. வைஷ். தாமரை பொய்கை	வைகுண்டப்பெருமாள்	வைகுண்டவல்லி	எம்பார்	சென்னை பஸ் உண்டு
10	திருவாலங்காடு	திருவாலங்காடு (வடாரண்யம்)	ஏ-தி. 3. சிவ. முக்தி தீர். பலா விரு. பதஞ்சலி	ஊர்த்ததாண்டவேசுரர்	வண்டார்குழலியம்மை	மூவர் பாடியது	காரைக்கால் அம்மை ரத்னசபை
		வியாக்கிர பாதர், கார்க்கோடக	முனி, கயிலாயத்தில் நடந்துவந்த காரை	க்காலம்மை இவர் களுக்குதாண்டவ தரிசனம் காட்டியது.			
1	சோளங்கிபுரம்	சோளங்கிபுரம் (திருக்கடிகை) கடிகாசலம்	ஏ.ந்ந 9 வைஷ். அமிர்த தீர். தக்கான் குளம் சிறிய திருவடிக்கு சிம்மகோஷ்டாக்ருதி வியாஸ	யோகநரசிம்மர் (ஸ். வி.)	அமிர்தவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கை பேயாழ்வார்	மலைமேல் சிறிய திருவடிகோயில் உண்டு. பேய், நோய் முதலிய நீங்கும் பிரபல தலம்

23	வாலாஜா ரோட்	திருப்பாற் கடல்	தெ-கி, 9 வைஷ். க்ஷீரநதி, புண்டரீக புஷ். மாமரம்	ஆஜானுகேசர் ரீரங்கநாதர்	ஸ்ரீரங்கநாயகி	—	விஷ்ணு விசேஷம் பிரம்மனுக்கு பிரத்யட்சம
23	திருவலம்	திருவலம் (வில்வாரண்ய க்ஷேத்	வ-கி. 2. சிவ. பாலாறு வில்வ விரு.	வல்லநாதேஸ்வரர்	வல்லாம்பிகை	சம்பந்தர்	கிழக்குபார்த்த நந்தி
	8 மைலில்	வள்ளிமலை	முருகர் கோயில் வள்	ளியம்மையை	மணம்புரிந்த	இடம்	
24	குடியாத்தம்	பள்ளி கொண்டா	தெற்கு 2 வைஷ். வியாச புஷ். க்ஷீரநதி அம்பரீஷனுக்கு	ஸ்ரீரங்கநாயகர்	ரங்கநாயகி	—	வழியில் வைப்புத் தலம், கரபரம் எனும் விரிஞ்சிபுரம் மார்க்க சகாயர் இருக்கும் இடம் உண்டு
			பெங்களூர்—பூனா	பிரிவு			
25	உப்ளி	கோகர்ணம் (துளுவநாடு) பஸ் வழி வார் தாவிலிருந்து 32மை	மேற்கு 102 சிவ. கோடிதீர்த்தம் ராவணனுக்கு	மகாபலலிங்கேஸ்வரர் பசுகாது லிங்கம்	கோகர்ண நாயகி பெரியநாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	ராவணன் சிவபெருமானிடம் பெற்றதை கணபதி தந்திரத்தால் பெற்று பிரதிட்டை செய்து பூசித்தது லிங்கம்

26	பூனா	ஆலந்தி	**வடக்கு 13 வைஷ்.** இந்திராணி நதி	பண்டரி நாதர்	ருக்மணி தேவி	—	ஞானேசுரர் வகை முத்தியடைந்த பிரபல தலம்
27	,,	தேவ்	**மேற்கு 17 வை.** இந்திராணி நதி	புண்டரீகவரதர்	புண்டரீகவல்லி	—	துக்காராம் வகை முத்தி. பிரதி ஏகாதசி பிரபலம்
			சென்னை — கல்கத்தா பிரிவு				
28	திருவொற்றியூர்	திருவொற்றியூர்	**கிழக்கு. கால். சிவ.** பிரம, கடல் தீர். மகிழ், அத்தி விரு. பிரம்மா, ரோமசர் மா, வான்மீகி, வாசுகி, நந்தி, பூசித்தது	மாணிக்கத் தியாகர் படம்பக்கநாதர் ஆதிபுரீசுரர்	வடிவுடையம்மை, திரிபுரசுந்தரி	மூவர் பாடியது	கலியநாயனார் அவதாரம் பட்டணத்தார் முத்தி. சுந்தரர் சங்கிலியாரை மணந்தது. அகத்தியருக்கு கல்யாணகாட்சி கொடுத்தது
29	அத்திப்பட்டு	மேலூர்	**வ-மே. 1. சிவ.** குசஸ்தலை நதி புன்னை விருக்ஷம்	திருமணங்கீஸ்வரர்	திரிபுரசுந்தரி விடை நாயகி	வைப்பு தலம்	பிருகுமுனிவர் பூசித்தது. வெள்ளிக்கிழமை அம்மன் பிரபலம்
30	மீஞ்சூர்	மீஞ்சூர்	**மேற்கு. அரை. வைஷ்.** குசஸ்தலை நதி. அனந்த தீர். ரோமபாதர் யாக்யவல்லியருக்கு	வரதராஜபெருமாள்	பெருந்தேவித் தாயார்	—	அபிமான பிரபல தலம் கருடசேவை விசேஷம்

31	பொன்மேனி	பொன்மேனி	**மேற்கு 2. வைஷ்.** சுந்தர தீர்த். ஆரணிய நதி. பாரத்வாசருக்கு	ஹரிகிருஷ்ணப் பெருமாள்	சுந்தரவல்லி	—	அபிமான பிரபல தலம்
32	சுல்லூர்பேட்டை	மன்னார் போளூர்	**வ-மே. 2. வைஷ்.** காரங்கிநதி ஜாம்புவந்தருக்கு	அழகியமன்னார்	ருக்மணி சத்யபாமை	—	ஜாம்புவந்த க்ஷேத்ரம்
33	நாயுடுபேட்டை	தும்பூர்	**வடக்கு 2. வைஷ்.** சுவர்ணமுகி நதி தும்புரு தீர். தும்புரு நாரதருக்கு	நரசிம்மர் கரியமாணிக்கப் பெருமாள்	லக்ஷ்மிதேவி	—	அபிமானதலம்
34	நெல்லூர்	ரங்கநாயகப்பேட்டை	**மேற்கு 1. வைஷ்.** உத்தரபினாகினி நதி பிரம்மா, கச்யபருக்கு	ஸ்ரீரங்கநாதர்	ஸ்ரீரங்கநாயகி	—	௸
35	பிட்ரகுண்டா	பிலகூடம்	**வடக்கு 2. வைஷ்.** வேங்கட தீர். வைர அம்பாளுக்கு	ஸ்ரீவெங்கடாசலபதி	அலர்மேல்மங்கை	—	நாரதர்பிரதிட்டை
36	சிங்கராயகுண்டா	சிங்கராயகுண்டா	**தெற்கு 1. வைஷ்.** க்ஷீரநதி பவநாசினி தீர். நாரதர் கபாலிக்கு	நரசிம்மர் ஸ்ரீராமர் வராகர்	லட்சுமிதேவி	—	அபிமானதலம்

37	[illegible]மடோல்	துவாரகா திருமலை	மேற்கு. 11. வைஷ். நரசிம்ம தீர்த். சுதர்சன புஷ்.	வெங்கடாசலபதி	அலர்மேல் மங்கை	—	சுதர்ஸன க்ஷேத்ரம் பத்ராஜலத்திலிருந்தும் போகலாம்.
38	ராஜமகேந்திரம்	தவளேஸ்வரம்	தெற்கு. 3. வைஷ். கோதாவரி நதி	ஸ்ரீ ஜனார்த்தன பெருமாள்	ஜனகதேவி	—	—
39	பித்தாபுரம்	பிடாபுரம்	தெ-மே. 1. வைஷ்.	குந்திமாதவர்	குந்தளவல்லி	—	பாதகயை

BENGAL NAGPUR RAILWAY SECTION

40	வால்டேர்	சிம்மாசலம்	வடக்கு. 6. வைஷ். கங்காதாரை. பிரகலாதன், புரூரவசுக்கு	ஸ்ரீவராகநாதன்	சிம்மவல்லித் தாயார்	—	மலைமேல் கோயில்
41	விஜயநகரம்	ஸ்ரீபத்பநாபம்	தெற்கு. 10. வைஷ். அடிவாரம்	[illegible]	புண்டரீகவல்லி	—	—
42	சிகாகோல்	ஸ்ரீகூர்மம்	தெ-கி. 16. வை. சங்க, சுகந்த புஷ். சுவேத மகாராஜாவுக்கு	கூர்மநாதஸ்வாமி	ராஜ்யலட்சுமி	—	—
43	பூரி	ஸ்ரீ புருஷோத்தமம் (ஜெகன்நாதம்)	தெற்கு. 1½. வைஷ். துணைகடல்நீர். மார்க்கண்டேயர், இந்திரத்யும்னனுக்கு	ஜெகன்நாதன் கிருஷ்ணமூர்த்தி பலபத்ரர்	ருக்மணி சுபத்ரை	—	வருணன் பிரதிஷ்டை

14	புவனேஸ்வர்	பூ புவனேஸ்வர்	தெற். 2 சிவ. புவன தீர்.	புவனேஸ்வரர்	புவனேஸ்வரி	—	• —
		பெஜவாடா—பத்ராஜலம்	ரோட் பிரிவு	N. G. S. Ry.,			
15	பத்··லம்ரோட்	பத்ராசலம் (பன்வழி)	வ.-மே. 20 வைஷ். கோதாவரி, ராம தீர். ராமதாஸர் கௌதமருக்கு	ஸ்ரீராமச்சந்திரர் லக்ஷ்மணர், ரங்கநாதர்.	சீதையம்மை	மலை மேல் கோயில்	ராஜமஹேந்திரத்திலிருந்து போட்டிலும் போகலாம்
		சாமல்கோட்டை	காகிநாடா	பிரிவு			
46	காகிநாடா	சர்ப்பாவரம்	வட. 3 வைஷ். முக்திகா தீர். நாரதருக்கு	பாதாள பாவ நாராயண சுவாமி	பாவனவல்லி	—	—
		சென்னை—ராய்ச்சூர்	பிரிவு M. &	S. M. Ry.			
47	திருத்தணி	கீழ் திருத்தணி	கிழ. 2 வைஷ் நந்த நந்தி தீர்த்தம்	விஜயராகவர்	சீதாதேவி	—	—
48	ஷை	தணிகாசலம்	மேற். 1 சிவ. நந்தி நதி சரவணப் பொய்கை	முருகர்	வள்ளி தெய்வயானை	அருணகிரியார்	செறுத்தணி, குன்றுதோறாடல்களில் ஒன்று
49	புத்தூர்	நாராயணவனம்	தெ-கி. 3 வைஷ். பத்ம தீர். ஆகாச மகாராசனுக்கு	கல்யாண வெங்கடபதி	பத்மாவதி	—	புக்கை தீர்த். ஸ்நான விசேஷம், காரிக்கரை பாடல்பெற்ற சிவ ஸ்தலம் சமீபம்

50	கமலாபுரம்	புஷ்பகிரி (அகோபிலம்)	வட. 5 வைஷ். மஸ்ய தீர்.	கேஸவசுவாமி காசி விஸ்வநாதர்	இராகவசுவாமி சந்நிதி	—	மத்யகைலாசம்
51	எர்ரகுண்டா	சிங்கவேள்குன்றம் [நவநரசிம்மர்)	வட. 50 வைஷ். குகை விமா. இந்திர நரசிம்ம பாபநாச தீர். துங்கபத்ரை நதி ஸ்நான விசேஷம்	நரசிம்மர் (கி. வீ.) (ஒன்பது சந்நிதி)	லட்சுமி நாச்சியார்	திருமங்கை ஆழ்வார்	அகோபிலம் நந்தியாலிலிருந்து 37 மைல் இரண்ய சம்மாரம் செய்த இடம்
			குந்தக்கல்—உப்ளி	வழி M. & S.	M, Ry.		
52	ஆஸ்பெட்	கிஷ்கிந்தை (ஹம்பி)	வ-கி. 8 வைஷ். பம்பாசரஸ் துங்கபத்ரை நதி. சிவஸ்தலமும் உண்டு.	நரசிம்மர் சீதாநாயகர்	லட்சுமிதேவி	—	கடலைக் கல்லுபிள்ளையார் மூன்று மைல் சுற்றளவில் பழய விஜயநகர கட்டடம் கோயில்கள் உண்டு பார்க்கவேண்டிய இடம்
			குந்தக்கல்—குண்டூ	ர் மார்க்கம் M.	&S. M. Ry.		
53	நந்தியால்	ஸ்ரீசைலம் (திருபருப்பதம்) நந்தி தேவர்மலையாயிருக்குமிடம்	வ-கி. 60 சிவ. பருப்பதம் பாதாள தீர். மல்லிகார்ச்சுனம்	பருப்பத நாதர்	பருப்பதநாயகி	மூவர்	மஹாசிவராத்திரி யாத்திரை விசேஷம் நந்தியால் வடகிழக்கு 6 மைலில் மகாநந்தி, ஓங்காரம் இருக்கிறது

			குண்டூர்—பெஜவாடா பிரிவு				
54	மங்களகிரி	மங்களகிரி மலைமேல்	**நெற். அரை வெஷ்** சக்கர தீர். புதிஷ்டாருக்கு	பானகநரசிம்மர் அழகிய சிங்கர் (மலைகீழ்)	வேளுக்கை வல்லி நாச்சியார்	—	பானகசுவாமி விசேஷம், பெஜவாடாவிலிருந்து பஸ்வழியும் **உண்டு**
			காட்பாடி—கூடூர்	கிளை M. & S.	M. Ry.		
55	திருப்பதி	மேல் திருவேங்கடம்	**பேர் 7 வெஷ்** ஆனந்த நிலை விமா சேஷாசலம், ஏழுமலை. ஆகாச கங்கை, பாபநாசம், கோகாப்ப கோனேரி, ஆழ்வார், சுவாமி புஷ்கரணி தீர்த்தங்கள்	திருவேங்கடத்தான் வில்வம் அர்ச்சனை ஏற்கும மூர்த்தி	அலர்மேல் மங்கை	பெரிய நம் குலசேகர பொய்கை திருப்பூ கை திருமங்கை பேய்	சூரியன், தேவ, முனி கணங்கள், தொண்டைமான் முதலியவர்கட்கு பிரத்யட்சம் குன்றுதோருடல்களில் ஒன்று முருகர் தலமும் ஆகும் பிராத தனைகள் செலுத்தும் இடம்
		கீழ் திருப்பதி		சீனிவாசன் (கி. தி.)	ஆண்டாள் திருப்பாணாழ்வார்		
56	ஷை	திருச்சானூர்	**தீர். 3 வெஷ்** பத்ம ஆழ்வார் தீர் சுவர்ணமுகி நதி	வெங்கடாசலபதி	அலர்மேல் மங்கைத்தாயார்	ஷை	ஷை
57	காளாஸ்திரி	காளாஸ்திரி வாயு தலம் பஞ்சலிங்க சப்தவிடங்களில் ஒன்று	**வ-தீ 2 சிவ.** அகண்ட வில்வ, கல்லால விரு. பொன்முகலி நதி பிரம்மசரஸ்வதி தீர். கண்ணப்பர், நக்கீரர், சிவகோசரியாருக்கு	காளத்தீஸ்வரர் (குடுமித் தேவர்)	ஞானப்பூங் கோதை (பஞ்ச சக்தி விநாயகர்) விருக்தி க்ஷேத்ரம்	மூவர்	தேவேந்திரன், முசுகுந்தர், சிலந்தி, காளன், யானைபூசித்தது. கண்ணப்பர் கண்ணப்பி மோட்சம் அடைந்த இடம். தக்ஷ. கயிலாயத்தில் முதன்மை

பாக்காலா—நர்மதா வரம் பிரிவு

58	கதிரி	கதிரி	வட. அரை மைல். நிருது அர்ச்சுன, நரசிம்ம தீர்த். கதிரிவிருக்ஷ பிரகலாதனுக்கு	நரசிம்மர்	லட்சுமிதேவி	—	அபிமான தலம்
			KHURUDUVADI –LATUR Sec.		B. L. Ry.,		
59	பண்டரிபுரம்	பண்டரிபுரம் (கோபாலபுரம்)	வட. அரை மைல். பீமா, சந்திரபாகா நதி கிருஷ்ணதீர்த்தம் புண்டரீகருக்கு	பாண்டுரங்கர் விட்டலநாதர்	ருக்மாபாய்	கிருஷ்ண அவதார மகிமைகள் அநேகம்	புண்டரீகருக்கு பிரத்யட்சம் மேன்மை பெற்ற பல திருவிளையாடல்கள் பக்தர்களால் நடந்த இடம்.
				G. I. P. Ry.			
60	நாசிக் ரோடு	நாசிக் (பஞ்சவடி) கங்காபுரி	வ-ரோ. 5 மைல். கோதாவரி நதி, ராம தீர்த்தம்	ஸ்ரீராமர் வகை	சீதையம்மன்	ராமவனவாச வழி	மற்றும் பல ஆலயங்கள் உண்டு. சூர்ப்பனகை மூக்கறுபட்ட இடம்
61	ஷை	திரியம்பகம்	வ-ரோ. 20 கோதாவரி நதி	திரிமூர்த்திகள் ஆலயம்	ஜோதிலிங்கம்	—	மலைமேல் கோதாவரி உற்பத்தி
62	பம்பாய்	பம்பாய் V. T. கதாம்புரி	ரோ. 2½ மைல் சமுத்ரம்	குசேலர் சந்நிதி	பம்பாய்தேவி	—	கிருஷ்ணர் உபசாரனை

63	பம்பாய்	கோமுகி துவாரகை கும்ஙி	மே. 150 மைல், சமுத்திரத்தில்	கேசவன் பலராமர்	—	....	பம்பாயிலிருந்து கப்பலில்போவது நன்மை
64	ஷை	திருப்பாற் கடல்	வடக்கு அம்ருத நீர்.	க்ஷீராப்திநாதர்	கடல்மகள் நாச்சியார்	ஆழ்வாராதிகள் மங்களாசாசனம்	
65	அவுரங்கா பாத்	எல்லோரு	கி.மே. 14 குகை	கைலாசநாதர்	—	—	குகையில் இதிகாச சம்பந்த கல்வெட்டுகள். புத்தமத கொள்கை குகைகள் விசேஷம்பார்க்கவும்
66	ஜால்கான்	அஜண்டா	கிழ 37 குகை	சரித்திர சம்பந்தமான பௌத்தமத கொள்கை குகைகள் உண்டு. ஸ்நான விசேஷம்.			
67	உஷங்கா பாத்	உஷங்கா பாத்	ஹேமகூடவிமானம்	நருமதைநதி	—	—	ஸ்நான விசேஷம்

G. I. P. Ry.

68	மோர்டக்கா	மாந்தாதா	வ-மே 7 மைல்	ஷை	வைடூர்ய பர்வதம்	....	ஷை

69	OKHA Port	பேட்துவாரகை முக்திகரம்	மே. 2 மை கோமதி நதி தீர்த்தம் பதிக்கு	வராகநாதர் கல்யாண நாராயணன் (பே.நி.)	ருக்மணி கலியாண நாச்சியார் அஷ்டபத்னிகள்)	ஆண்டாள் திருமங்கை ஆழ்வார்	வீரவால் ரயில் நிலயத்திலிருந்து சோமநாதபுரம் போகலாம்.
70	துவாரகை	துவாரகை	வா. 1 மை சமுத்ரம்	கேசவன்	ருக்மணி	ஆழ்வார்கள்	கிருஷ்ண[illegible] இருந்து ஆண்ட இடம்
71	போர்பந்தர்	சுதாம்பூர்	மே. ½ மை. [illegible]வதி. சமுத்ரம்	[illegible]பதநாதர் [illegible]	பெரியபிராட்டியார்		ஆண்டாள் பெரிய[illegible] திருப்பா[illegible] வார்கள்
72	கார்வி	சித்ரகூடம்	தெ-கி. 3 மை. கோடி[illegible] வகை	ஸ்ரீராமர்	சீதையம்மன்	—	
73	சீதாபூர் E. I. Ry.	சீதாபூர்	வா. 5 மை பந்தாகினி நதி	சக்ரவர்த்தி திருமகன்	ஸ்ரீபிராட்டி	—	வால்மீகி ஆஸ்ரமம்
74	ஷை	வால்மீக ஆச்ரமம்	தெற். 3 மை	வால்மீகி	ஆஸ்ரமம்	....	ஷை
75	உஜ்ஜயினி	அவந்தி	வா. 3 மை தேவ, நித்யபுஷ். தேவர், [illegible]நதீபருக்கு	கண்ணன் நாராயணன்	திருமாமகள் நாச்சியார்	—	முத்திகர் ஏழினுள் ஒன்று
76	சங்கர்கர்	பரத்வாஜ ஆச்ரமம்	வட. 18 மை.	ஸ்ரீ ராமர்	...	....	பரத்வாசமுனிவர் இருக்கை விருந்துசெய்த இடம்.

77	பரதகுண்டம்	நந்திகிராமம்	பே. 2 மை.	கவுரிசங்கர்	பரதன்	—	பரதன் பாதுகை அரசு செய்த இடம்
78	அயோத்தி	அயோத்யா ஸ்ரீராமர் அரசு செய்த இடம்	வட, 2 மை. புஷ்கல விமா சரயூநதி பரதன் தேவர் முனிவர்கட்கு	சக்ரவர்த்தி திருமகன் (வ-வீ) ரகுநாயகன்	சீதாபிராட்டி ஹனுமான் டேக்ரி மங்களாசாசனம் ப்ரசித்தம்	பெரிய, திருமங்கை, குலசேகரர், தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்கள்	குப்தாகாட் ஸ்னான விசேஷம். அம்மாஜி மந்திரம் புதிது, ஸ்ரீராமர் வகை. கோயில் மசூதி சமீபம்.
			B. N. RY.	NAGPUR—	Line	—	————
79	ராம்டேக்	ராமக்ஷேத்ரம் (சிந்துரநதி)	வட. 1 மை. நரசிம்ம, வராக, ராமபாவன தீர். அம்பரீஷனுக்கு	ஸ்ரீராமர் நரசிம்மர்	ஜானகிபிராட்டி சிம்மவல்லித் தாயார்	—	கஜேந்திரமோட்சம் நடந்த இடம்
80	சோனேபூர்	சோனேபூர்	வட. 1 மை. பத்ம தீர். கஜேந்திர புஷ்.	கஜேந்திரவரதர்	திருமகள்நாச்சியார்		
			பம்பாய்—பரோடா	பிரிவு			
81	அஜ்மீர்	புஷ்கரம்	தெ-மேற் 4 மை. Bus. புஷ்கரதீர். பிரமனுக்கு	பரமபுருஷன் பத்ரீநாராயணர் வராகசுவாமி	புண்டரீகவல்லித்தாயார்	—	ஏரியில் பெருமீன்கள் முதலைகள் விசேஷம் நம் நாட்டுகோயில் மாதிரி ஸ்னான விசேஷம்.

82	மட்ரா ஜங்ஷன்	கோவர்த்தனகிரி	**மேற் 9 மைல்** இந்திர தீர்த்.	கிருஷ்ணன்	சத்யபாமை	ஆண்டாள்	கிருஷ்ணன். மலேசுற்றிவரவேண்டும்.
83	மட்ரா கன்டோன்மென்ட்	வடமதுரை மூர்த். நகர் 7ல் ஒன்று	**வ-மே 1** கோவர்த்ன யமுனை இந்திரனுக்கு	கிருஷ்ணன் (க்-நி) கிருஷ்ணன்	ருக்மணி சத்யபாமை வளர்ந்த இடம்	தொடி திருமங்கை.	விஸ்ராந்தி காட்மாலே ஸ்நான விசேஷம் கம்சன் இருந்தஇடம்.
84	,,	கோகுலம் திருவாய்ப்பாடி	**கி. 7 மை. Bus** யமகூடம் யமுனை நந்தகோபருக்கு	நவமோகன கிருஷ்ணன் (க்-நி)	ருக்மணி சத்யபாமை	ஆண்டாள் திருமங் பெரியா	பலராமர், திரைபோட்டு நம்மவர்களை மயக்கும்மட்டிகள் அதிகம்
85	,,	பலதேவம்	**மே. 16 மை.** க்ஷீரசாகரம்	பலதேவர்	—	—	—
86	**Brindavan**	பிருந்தாவனம்	**கி. ½ மை.** யமுனை 32 கட்டம் வஸ்திராபரண ஸ்ரீ ராதாதேவிக்கு	ரங்கமன்னார் ராதா வல்லபர் (க்-நி)	ஆண்டாள் ராதாதேவி	பெரியாழ்வார்	காளிங்கமடு மதுவனம், ரங்கமந்திரம் பார்க்கவேண்டிய
87	**MULI**	நாதத்வாரம்	**தெ. 1 மை.**	கிருஷ்ணமூர்த்தி	ருக்மணி	—	—
88	**Veeraval**	பிரபாச தீர்த்தம்	**தெ. 2 மை.** திரிவேணி சரஸ்வதிநதி	கண்ணன்	ருக்மணி	—	—
89	**Sidhpur**	சித்தபுரம்	**கிழ. 1 மை.** சரஸ்வதி நதி	கண்ணன் சங்கரர்	ருக்மணி	மாத்ருகயை	சிரார்த்த விசேஷம் சோமநாதபுரம் சமீ

90	Nimsar	நைமிசாரண்யம்	**வட 1½ வைஷ்.** கோமதி, நேமி, திவ்ய சக்ர தீர். தேவரிஷி இந்திரன் சுகருக்கு	தேவராஜன் (கி-நி) வெங்கடேசன்	ஸ்ரீ ஹரிலட்சுமி புண்டரீகவல்லித்தாயார்	திருமங்கை ஆழ்வார்	வியாசர், சுகர், முதலியவர்கள் வாசஸ்தலம் சூதபுராணிகர் புராணம் சொல்லிய இடம்
91	கோரக்பூர்	ஸாலக்ராமம்	**வ-கி 60 வைஷ்** ககன விமா சக்கரதீர். கண்டகி நதி, பிரம்மா ருத்திராதிகளுக்கு	ஸ்ரீ மூர்த்திப் பெருமாள்	ஸ்ரீதேவிநாச்சியார்	திருமங் பெரியாழ்வார்	சாலிக்ராமம் கிடைக்குமிடம். கத்மந்த் 80 மைல் இங்கிருந்து 10 நாள் பிரயாணம்
				சிவராத்ரியில்	ஜனவசதி		
			E. I. RY.				
92	அலகாபாத்	பிரயாகை	**நே. 3 வை.** திரிவேணி (கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி) சங்கர தீர்த்தம், வடவால விரு.	ஆதிமுதல்வன் மாதவபெருமாள் மார்க்கண்டே	செங்கமலவல்லித்தாயார் யருக்கு	—	பிண்டபிரதானம் விசேஷம்
93	GAYA	கயா	**நேற்கு 3** வைஷ் பல்குனி நதி ராமபர்வதம்	கதாதரீஸ்வரர்	விஷ்ணுபாதம் முதலியன	போதி மரம்	புத்தர் ஆஸ்ரமம். இங்கும் பிண்டபிரதான விசேஷம். பண்டாக்கள்தொந்தரவு அதிகம்
94	ஷை	புத்தகயா	**வ-மே. 7 சிவ.** பல்குனி நதி சக்கர தீர்த்தம்	புத்தகயா சமாதி	சங்கரர்	—	ஜெகன்னாதர் கோயில் உண்டு. போதி (அரச) மரம் முக்கியம்.

	BENARES CANTT	காசி வாரணாசி தென்கரை	மை.-மே. 2 மை கங்கை நதி மணிகர்ணிகை முதலிய ஸ்நான கட்டங்கள் பல	விஸ்வநாதர் வைரவர் தொண்டி, சாட்சிவிநாயகர் ஹநுமார் ஆதி விஸ்வேசர்	விசாலாக்ஷி அன்னபூரணி கவுரியம்மை பிரபலம் துர்க்கை	இறப்பவர் முக்தியடையும் இடம்	சுவாமிக்கு நாமே முழுக்காட்டலாம் சவுக், தட்டேரி பபஜார், கேதாரகட்டம்வகை பார்க்கவேண்டியவை
	K S முத்	தையா கம்	பெனியார் உதவி கிடைக்குமிடம்				
96	KURUSHE-THRAM	குருக்ஷேத்ரம்	மே. 1½ மைல் 360 தீர்த்தங்கள்	பஞ்சபாண்டவர் கிருஷ்ணன் வைத்யநாத சு	பத்ரகாளி வகை வாமி	—	தீர்த்த விசேஷம் தாமரைக்காடு மீரட்டிலிருந்து அஸ்தினபுரம் சமீபம்
97	HARIDWAR	ஹரித்வார் சப்தபுரியில் ஒன்று 7 மைலில் சத்யநாராயணம்	கி. 1 மை ஆனந்த விரு. அரிபாத தீர் கங்கை பிரமகுண்டம் மதுசம்மாரதலம்	ஆதிநாராயணர் (தேச விஷ்ணு பாதம்	ஆதிலட்சுமி கெங்காதேவி ஆலயம் மாலை வழிபாடு மனோரம்மியம்	—	கங்கை பூமியை தொடும் இடம். கிருஷ்ணகிரி கிருஷ்ணாச்சாரி இடவசதிக்கு, சுகர் பரிட்சித்து தவம் செய்த இடம்.
98	RISHIKESH	ரிஷிகேசம்	தெற். 1 மை. கங்கை—பரதனுக்கு	சத்யநாராயணம்	லட்சுமிதேவி	இமயமலை அடிவாரம்	கம்பளிவாலா உபசரணை உண்டு. சிவானந்தாஸ்ரமம் பிரபலம்
99	Do	லட்சுமண ஜூலா	வடக்கு 5 மை. கங்கைநதி	லக்ஷ்மணர் மற்றும்	சிறு ஆல	யங்கள்	உண்டு.

00	Risikesh	தேவப்ரயாகை (திருக்கண்டங்கடி நகர்)	வட. கிழ. 55 மை மங்கள விமா, மங்கள தீர்த் பாத்வாஜருக்கு	நீலமேகப் பெருமாள், புருஷோத்தமர் (கி. நி.)	புண்டரீகவல்லி	பெரியாழ்வார்	விஷ்ணு கங்கை பாகீரதியுடன் சேருமிடம் கங்கோத்ரிக்கு போகுமிடம்
01	Do	திருப்ருதி நந்தப்ரயாகை ஜோதி மடம் பதரிக்கு வழி பிரிகி றது.	வட. 160 மை. கோவர்த்தன விரு. இந்திர தீர். மானஸ சாஸ். பார்வதிக்கு	பரமபுருஷர் (கி. ச.) நரசிம்மர்	பரிமளவல்லி நாச்சியார் பலராமர்	திருமங்கை யாழ்வார்	குபோன் தபசு செய்தது 77 மைலில் ஸ்ரீநகரில் சத்தியநாராயணர் சந்நிதி 95 மை லில் ருத்ரபிரயாகை
02	Do	பதரிகாஸ்ரமம் (23210 அடி உயரம்) ராம் நகர் R.S. 16 மைல்	வ-கி. 150 மை. தப்தகாஞ்சன விமா. அக்னி சப்தகுண்ட தீர். தரிசப்பவருக்கு முத்தி	பதரிநாராயணர் (கி. வி.) உத்தவருடன்	அரவிந்தவல்லி நாரதகுண்டஸ்ஞன விசேஷம்	திருமங்கை பெரியாழ்வார்	தங்க, போத்திமார் வீடு வசதி உண்டு. பிரம்ம கபாலம் அரை மைல் வசுதாரா 5 மைல். இறங்கும் போது கத்கூடம் ரயில் வழியாகவும்
03	ரிஷிகேஷ்	அநேகதங் காவதம் (கவுரி குண்டம்)	வட. 110 ருத்ர ப்ர யாகை மலைமேல் அலகநந்தா பிண்டாரி டன் விஷ்ணு கங்கையு மந்தாகினியுடன் கூடு மிடம்	அருள்பன்னாகஸ்வர். அநேக தங்காவதநாதர் கல்யாணன் நந்த கோபர் சந்நிதி உண்டு.	மிஞன்மணி யம்மை அம்பிகை தவம்செய்த இடம்	சம்பந்தர்	115 மைலில் கர்ணப்ரயாகை கர்ணன் கோயில் 128 மைலில் நந்தப்ரயாகை

104	ரிஷிகேஷ்	திருக்கே தாரம் (22850 அடி உயரம்)	வட. 130 சிவ. தேவி பூசித்து இடப்பாகம் பெற்றது. மந்தாகினி தீர்த்.	கேதாரீஸ்பரர் மலைமேல் வடநாடடு தலத்தில் ஒன்று	கவுரியம்மை	சம்மந். சுந்தரர்	6 மாதம் தேவர்களும், 6 மாதம் மனிதர்களும் பூசிக்கும் இடம்
105	ஓடி.	திருநாட்டியத்தான் மலை, கை	வட. 190 சிவ இமாலய மலை லாயம்	பரமசிவன் இமயத்தின் உச்	பார்வதி சி கோடித்தான்	மூவர் மலை வெ	ஸ்ரீ கைலாயம் ள்ளியங்கிரி
106	UKALASH ETHRAM	உகால க்ஷேத்ரம்	வ.கி. 2 வைஷ் கங்கை	வராக அவதாரம்	இரண்யசம்மார	தலம்	
107	பிக்கோ தாரி	இந்திர நீல பருப்பதம்	வட. 130 சிவ. இந்திரன் பூசித்தது இமயமலையில் உள்ள	நீலாசலநாயகர் க்ஷேத்ரங்களுக்	நீலாம்பிகை கு ALMORA வழி	சம்பந்தர் வசதி உ	காட்மாண்டு R. S. லிருந்து 8 மைல் ண்டு
108	திருப்பாற் கடல்	பரமபதம்	அஷ்டாங்க அனந்த விமா. அம்ருத தீர். கூவிள விரு.	க்ஷீராப்திநாதர் வியூகமூர்த்தி (தெ-வீ)	கடல்மகள் நாச்சியார் வைகுண்டநாதன்	ஆழ்வாராதிகள்	யோகி, முனிவர்கள் போகுமிடம்
		MYS	ORE RAIL	WAY பெ	ங்களூர்-மைசூ	ர் பிரிவு	
109	FRENCH Rockss	திருநாராயணபுரம்	வ-கி. 18 வைஷ். வைகுந்த கல்யாண தீர். கருடனுக்கு	திருநாராயணப் பெருமாள் செல்வபிள்ளை	யதுகிரி நாச்சியார்	உடையவர்	நஞ்சீயர் அவதாரம் வயிரமுடிசேவை

110	FRENCH ROCKS	தொண்டனூர்	வட. 8 வைஷ். நம்பி புஷ்.	நம்பி நாராயணர் நரசிம்மர்	வேதவல்லித்தாயார்	உடையவர்	தொண்டனூர் நம்பி அவதாரம்
111	SEERANGA PATAM	ஸ்ரீரங்க பட்டணம்	கிழ. ½ வைஷ். காவேரிதீர். கவுதமர்	ஸ்ரீரங்கநாதர் நரசிம்மர்	ரங்க நாச்சியார்	—	புராணஸ்தலம் பிரசித்தி பெற்றது
112	Edathur	எடத்தூர்	வட. 1½ வை. காவேரி	ஸ்ரீராமர்	சீதாபிராட்டி	—	—
113	Do	கிஞ்சன் சட்டி	மேற் 8 வை. காவேரி	அக்ஷரேஸ்வரர்	அக்ஷரவல்லி	—	—
114	Do	மிதுனசாலக்ராமம்	வ-மே. 14 வை-ஸ்ரீ பாததீர்சாலக்ராமம்	நரசிம்மர் உடையவர்	லக்ஷ்மிதேவி	—	½ மைலில் நரசிம்மர் உடையவர் சந்நிதி
115	Do	ராமநாதபுரம்	மேற். 12 வைஷ் காவேரி அக்னி தீர்.	ஸ்ரீராமசந்திரர் சவுபரிக்கு	சீதாபிராட்டி	—	அபிமான தலம்
116	MYSORE	மைசூர்	ரிஷபம், சிங்கார தோட்டம், ஜெகன் மோகன அரண்மனை	மலைமேல் உள்ள கோயில் சமீபம்	சாமுண்டீஸ்வரி	தசரா 10 நாள் பிரபலம்	மிருகக்காட்சி சாலை மியூசியம், லலிதா மஹால், டெக்னிகல் இன்ஸ்டியூட் பார்க்கக்கூடியது
		S.I.RY.	சென்னை—செங்க	ல்பட்டு பிரிவு			
117	கோடம்பாக்கம்	வடபழனி	மே. 2 சிவ. சரவணப் பொய்கை ஆத்தி விருக்ஷம்	பழனி ஆண்டி கோடீசுரர்	— திரிபுரசுந்தரி	—	பிரபலசுப்ரமணிய தலம் சுக்ரவாரம் விசேஷம்

118	கிரோம் பேட்டை	திருநீர்மலை (தோயா சலம்) காண்டா ரண்யக்ஷே த்ரம்	டே. 1 வைஷ். புஷ்பகவிமா. சுவர்ண புஷ். மணிகர்ணிகை நதி. தொண்டைமான் பிருது, வால்மீகி, மார்க்கண்டேயருக்	நீலமுகில் வண் ணர், (கி. நி.) அழகியசிங்கர் (தோயகிரிவிமா)	அணிமாமலர் மங்கைத்தாயார் மலைமேல் ரங்க (நாதர் தெ-ச) ரங்கநாயகி	திருமங் கை பூதத் தாழ் வார்	நின்றான், இருந்தான் கிடந்தான் சந்நிதிக ளும் உண்டு. குன்றத்தூரில் பிறந்த பெரியபுராணம்பாடி சேக்கிழார் அபிமான தலம் திருநாகேஸ்வரம் 2 மைலில் உள்ளது
119	வண்ட லூர்	திருவிட வெந்தை (திருவுடந் தை)	கிழ. 16 வைஷ். கல் யாணவிமான தீர். மார்க்கண்டேயரு க்கு	நித்யகல்யாணர் (கி-நி) வராகர் (மூலவர்)	கோமளவல்லி நாச்சியார் அகிலவல்லித் தாயார்	திருமங் கை ஆழ்வார்	சென்னை பாப்பாரு சாவடியிலிருந்துப் மகாபலிபுரத்திலிருந் தும் படகில் போக
120	கூடுவாஞ் சேரி	நந்திவரம் நந்தி பூசித்தது	கிழ. ½ சிவ. நந்தி தீர்.	நந்தீஸ்வரர்	தாட்சாயணி	அப்பர்	அடைவு திருத்தாண் டக வைப்புத்தலம்
121	சிங்கப் பெருமாள் கோயில்	சிங்கப் பெருமாள் கோயில்	கிழ. அரை வைஷ். பாலகிரி சித்த புஷ். ஜீவாஜிக்கு	உக்ர நரசிம் மர்	அகோபிலவல் லித்தாயார்	அபிமா னதலம்	மலைமேல். ஆறுமை லில் அனுமந்தபுரம் வீரபத்ரஸ்வாமி பிரபலம்
122	டிை	திருக்கச் சூர் (ஔஷத கிரி)	வட-டே. 1 சிவ. ஆலவிரு. கூர்ம தீர், மலைமேல் விருந்து தீர்	அமுதத்யாகர் மலைமேல் விருந் திட்டீசுரர்	அஞ்சனாட்சி யம்மை அசுவனிதேவர் வகைபூசித்தது	சுந்திரர்	விஷ்ணு கூர்மமாய் பூசைசெய்தது பெரு மான் சுந்தரருக்கு இரந்து அமுதுகொடுத் தது
123	செங்கல் பட்டு ஜங்	செங்கல் பட்டு	தே-கிழ. ½ சிவ மலைகள் சூழ்ந்தது	மகாம்பரநாதர்	காமாட்சியம் மை	அபிமா னதலம்	கொளவாய் என்னு ம் பெரிய ஏரி உண்டு.

24	செங்கல்பட்டு ஜங்.	திரு இடைச்சுரம் (திருவடிசூலம்)	**வ-கி. 5 சிவ.** மதுர தீர். சனர்குமாரருக்கு. மரகதலிங்கம்	இடைச்சுரநாதர் ஞானபுரீசுரர்	இமையமடக்கொடியம்மை கோவர்த்தனும்பாள்	சம்பந்தர்	நான்குதிக்கும் பருப்பதங்கள் கந்திமலையில் கார்த்திகையில் தீபம்
25	ஷை	திருப்போரூர்	**வ-கி 18 சிவ.** சரவணப்பொய்கை போர்புரிந்த இடம்	சுப்ரமணியர்	வள்ளிதெய்வயானை	அருணகிரிநாதர்	மலைமேலும் கோயில் உண்டு. சிதம்பர சுவாமிகள் மடம் விசேஷம்
26	ஷை	மகாபலிபுரம் (மகாமல்லபுரம்) அலைவாய்கோயில்	**கிழ 19 வை.** கருடநதி கடல் ககனைக்நதி விமானம் புண்டரீகருக்கு (கி-கி)	தலசயனப்பெருமாள் (கி-ச) வராகமூர்த்தி ½ மைலில்	நிலமங்கை நாச்சியார் திருக்கடல்மல்லை	திருமங்கை பூதத்தாழ்	பூதத்தாழ்வார். மலையில்செய்தபஞ்சபாண்டவர் இரதம் வகை வேலைப்பாடுள்ளது பார்க்கவேண்டியது.
27	ஷை	திருக்கழுக்குன்றம் வேதகிரி நான்கு வேதங்கள்	**கிழ 9 சிவ.** நந்தி, பட்சி, சங்கு தீர் காக்கை குன்று கழுகுகள் பூசிப்பது நான்கு சிகரங்கள்	மலையில் வேதகிரீஸ்வரர் கீழ் பக்தவத்ஸலர்	மலைச்சொக்கநாயகி திரிபுரசுந்தரி	நால்வர் மணிவாசகர் கைலாயகோலம் கண்டது	கிரிபிரதக்ஷணம் முக்கியம் கோடிருத்ரர் இந்திரன், சண்டன், பிரசண்டன், பூசித்தது. அரைமைலில் ருத்ரகோடி சிவாலய
			மூர், 9 மைலில்	சாட்ராஸ் டச்சு	க்காரர் கோட்	டை உ	ள்ளது.
28	ஷை	உத்திரமேரூர் பெரிய ... உண்டு	**தெ-மே 18 வை. சிவ.** லட்சுமி தீர். பஞ்சபாண்டவருக்கு	சவுந்தர்யவரதராஜபெருமாள் மாடியில்ரங்கநா	ஆனந்தவல்லித்தாயார் தர்	வடக்கி கோயில் வனம்	ல்பக்கத்தில் முருகர் 3 மைலில் திருப்புலிசிவன்கோயில்.

			செங்கல்பட்டு-விழுப்புரம் பிரிவு				
129	பட்டாளம்	மலையாபுர்	ஸ்டே. 4 மைல். சுவாமி. பாண்டவ, சேவ கஜேந்திர தீர். பிருந்து முளிக்கு	பிரசன்ன வெங்கடேசர் ([illegible])	அலர்மேல்மங்கைத்தாயார்	— ரமேஞர்	ஸ்ரீ வைகுண்டம் கள்ளபிரான். உத்ஸவர் செங்கல்பட்டு-உத்திரமேரூர் ரோட்டில் 10 மைலில்
130	மதுராந்தகம்	மதுராந்தகம். பெரிய ஏரி உண்டு	ஸ்டே. 1 மைல். மந்திர. வாவி தீர். [illegible] விநு. விபாண் [illegible] ரிஷிக்கு	கோதண்டராமர் (க-டி)	ஜானகிபிராட்டி	—	உடையவர் பெரியநம்பிகளிடம் பஞ்சசம்ஸ்காரம் பெற்ற இடம் கடப்பேரியில் சிவஸ்தலம்
131	அச்சரபாக்கம்	அச்சிறுபாக்கம்	தெ-ஸ்டே. ½ மை. தேவ தீர். கொன்றை விரு. கௌதமர் பூசித்தது	பார்க்கபுரீசுரர் ஆட்சீஸ்வரர்	சுந்தரநாயகி மரகதவல்லி	சம்பந்தர்	சிவபெருமான் தேர் அச்சு முறிந்த இடம் அச்சிறுத்த விநாயகர் குளக்கரையின்மேல்
132	திண்டிவனம்	செஞ்சி	ஸ்டே. 18 மைல். [illegible]	ஸ்ரீ ரங்கநாதர்	ரங்கநாயகி	—	தேசிங்குராஜன் கோட்டை பார்க்கதக்கது
133	மைலம்	மைலம்	கிர. 2½ மை. [illegible]	[illegible]	வள்ளி தெய்வயானை	அருணகிரியார்	மலைமேல். புதுச்சேரி பஸ்வசதி உண்டு
134	விராவாண்டி	வடசந்தூர்	ஸ்டே. 7 மை	[illegible]	[illegible]	சுந்தரர்	தேவாரவைப்புத்தலம்

35	முண்டியம்பாக்கம்	பாவார் பனங்காட்டூர்	**வ-கி 2 சிவ.** பனை விரு. பதும தீர். பனையபுரம்.	பனங்காட்டீசர்	திரிபுராம்பிகை அமிர்தவல்லி	சம்பந்தர்	சூர்யன் சிபி பூசித்தது. சூர்ய பூஜை தைமாதத்தில் 3 நாள்
36	ஷை வந்தூரு	திருவக்கரை [illegible] கிழக்கில் 5 மை	**வ-கி 10 சிவ** பிரம தீர். வக்ராசுரன் பூசித்தது. குண்டலி முனிவர் சமாதி	சந்திரசேகரர் 3 முக லிங்கம் கிழக்கில் பெரிய பிள்ளையார்	வடிவாம்பிகை காளி ஆலயம் பிரபலம் வக்ரவதம்	சம்பந்தர்	வாதராஜர் கோயில் உண்டு. திண்டிவனம் புதுவை பஸ்வழி மண்ணபேட்டியிலிருந்து 3 மைல்
37	[illegible]புரம்	திருவாமாத்தூர்	**வ-பே. 4 சிவ.** பம்பை நதி, பதும தீர். வன்னி விரு.	காமார்த்தீஸ்வரர் அபிராமேஸ்வரர்	அழகிய நாயகி முத்தாம்பிகை யம்மை	மூவர்	கோடி மகாரிஷி இராமர், பசுக்கள் பிருங்கி பூசித்தது
		விழுப்புரம்—மாயவரம் பிரிவு					
38	திருத்துறையூர்	திருத்துறையூர் (திருத்தளூர்)	**பேர் 1** சிவ. கொன்றை விரு. பெண்ணை நதி அகத்தியர் பராசரர் பூசித்தது	பசுபதீசுரர் ஆனையப்பர் இஷ்ட நாகேஸ்வரர்	பூங்கோதை நாயகி சிவலோக நாயகி	சுந்தரர் திருவடி தீக்ஷையும் பெற்றது	சாந்தலிங்க சுவாமிகள் அருணந்தி சிவாசாரியர். அவதாரமும் முத்தியும்
39	பண்ருட்டி	திருவதிகை வீரட்டாணம் அஷ்டவீரட்டங்களில் ஒன்று	**கி. 1 சிவ.** அம்மன் தீர். கொன்றை விரு. கொடில நதி	வீரட்டேசுரர் திரிபுரசம்மாரதலம்	திருகந்நாயகி	மூவர்	அப்பர், (திருவாமூர் 8 மைலில்) அப்பரின் சூலைநோய் தீர்ந்த இடம்.
				சித்தவடமடத்தில் சுந்தரருக்கு திருவடிசூட்டிய இடம்			

140	திருப்பாதிரிப்புலியூர் (பாடலிபுரம்)		ரோ. ½ மைல் கெடிலநதி [illegible] வியாக்ரபாத முனி பூசித்தது	தோன்றாத் துணைநாதர் பாடலீசுரர்	தோகையாம்பிகை பெரியநாயகி அம்மன்	அப்பர் சம்பந்தர்	அப்பர் கரையேறிய குப்பம் கடலிலிருந்து சமீபம்
41	do	திருமாணிக்குழி	ரோ 5½ மைல் மாணிக்க [illegible] கெடிலநதி வாமனர் பூசித்தது	மாணிக்கவரதேசுரர்	மாணிக்கவல்லி அம்புஜாக்ஷி	சம்பந்தர்	பிரசன்னபடலத்துக்கு சோடசோபசாரம் படலம் நீக்கி தரிசனம் செய்க
42	do	திருவயிந்திரபுரம்	ரோ 4 மைல் கருடநதி [illegible] சந்திரவிமானம்	தெய்வநாயகப் பெருமாள் (கூ. தி)	வைகுண்டநாயகி மலர்மேல் [illegible]	திருமங்கை ஆழ்வார்	வரக்கால்பட்டியிலிருந்து வாப்புவழி 2½ மைல்
143	ஆலப்பாக்கம்	திருச்சோபுரம் தியாகவல்லி	ஸ்ரீ. 1½ சமுத்ரம் சிவசோபுரி தீர்.	மங்களபுரீசுரர் சோபுரநாதேசுரர்	வேல்நெடுங்கண்ணி சோபுரநாயகி	சம்பந்தர்	ராஜபுத்ரி தியாகவல்லி அகத்தியர் பூசித்தது
144	ஷை	திருத்தினைநகர் (தீர்த்தனகரி)	தே-ரோ. 6 மைல். சாம்புவ தீர். கொன்றை விரு.	[illegible] சிவக்கொழுந்தீசர்	ஒப்பிலாநாயகி இளங்கொம்பநாயகி	சுந்தரர்	தினைவிளைந்த இடம் தினையமுது நைவேத்யம்
145	புதுச்சேரி	[illegible]	தே-ரோ. 2½ மைல் லட்சதீபம் முக்கியம் இடம்	சிவன்	உமையுடன்	—	மலை உருவாய் உள்ளது புலிப்பாணி முனிவர் இருக்கை

சிதம்பரம்	பொன்னம்பலம் பேரம்பலம்	ரோ்ரு ½ சிவ. ஆல விரு. சிவ கங்கை வாக்கில் பரமாநந்த கூபம் கிழக்கில் புலி ங்கி. தெற்கில் வியாக்	சபாநாயகர் திருமூலநாதர் திருமூல பதஞ்சலி அனந்தாயப் பாத நீர். மேற்கில் 10 நீர்.	சிவகாமியம்மை உமையம்மை	அப்பர் சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்க	மாணிக்கவாசகர் திருநீலகண்டர், திருநாளைப்போவார், கூற்றுவ நாயனார் வாசகர் [வகைமுத்தி
do	திருச்சித்ரகூடம்	ரோ்ர். ½ சிவ புண்டரீக சரஸ். சாத்விக விமா தேவர்கள் கொ	தில்லை கோவிந்தராஜ் (வி. ஏ.) விருந்த இடம்	புண்டரீகவல்லி	பெரிய குலசேகரர் திருமங்கையாழ்வார்	ஸ்ரீராமர் தில்லைமூவாயிரவருக்கும்பிரத்யட்சம்
do	திருப்புலீச்சுரம் இளமை	ரோ்ரு. சிவ. அனந்தீர்த்தபதஞ்சலிக்கு பாக்கனார் கொயில்	இளமைபாக்கினார்	பாலசுந்தரம்	நால்வர்	சமீபம் அகோரசிவாச்சாரியார் மடத்தில் தூர்வாசர் பிரதிட்டை
do	அனந்தீஸ்வரம்	ரோ்ர் 1¼ சிவ. நாக தீர். பதஞ்சலி முனிவர் பூசித்தது	அனந்தீஸ்வரர்	சவுந்தரநாயகி	—	வடக்கில் கால்மைலில் பிரம்மா பூசித்த பிரம்மபுரீசர்
ðo	திருக்களாஞ்சேரி	வ-ரோ 1¾ சிவ பிரம தீர். திருவாவடுதுறை ஆதீனகோயில்	பிரம்பீசுரர் பூசை இல்லை	சிங்காரவல்லி மைல் தில்லை	மாணிக்கவாசக மாகாளி	மறைஞானசம்பந்தர் முத்தி. கிழக்கில் ½ தனிக்கோயில் பிரபலம்.
do	திருவேட்களம் (திருவதுளம்)	சிரு. ½ சிவ அர்ச்சுன தீர். மூங்கில்வனம் கொற்றவன் குடி	பாசுபதேசுரர்	நல்லநாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	அர்ச்சுனனுக்கு பாசுபதம் அளித்தது. உமாபதி சிவாசாரியார் சமாதி.கோயில் மடம்

152	சிதம்பரம்	திருநெல்வாயில், சிவபுரி	தெ-கி. 1½ மை. கொள்ளிடம் கிருபா சமுத்ர தீர்.	உச்சிநாதேஸ்வரர்	கனகாம்பிகை	சம்பந்தர்	அண்ணாமலை நகர் சமீபம்
153	ஷை	திருக்கழிப்பாலை காரைமேடு	தெ-கி. 1¾ மை. கொள்ளிடக்கரைக்கு [illegible]	பால்வண்ண நாதர்	வேதநாயகி	மூவர்	வெண்ணிறத் திருமேனி ஆச்சாபுரம் 5 மைல்
54	ஷை	திருநாரையூர்	தெ-மே 10 மை. காட்டுமன்னார்குடிக்கு [illegible] பொல்லாப்பிள்ளையார் தலம்	சௌந்தரேசுவரர் [illegible]	திரிபுரசுந்தரி [illegible] வான்கோயில்	சம்பந்தர் அப்பர் [illegible] 6 மைல்	நம்பியாண்டார் நம்பி நாரை பூசித்தது உபதேசித்த
55	(1) ஷை	காட்டுமன்னார் கோயில் ([illegible])	தெ-மே. 16 மைல் வேத [illegible]	வீரநாராயணப் பெருமாள்	செங்கமலவல்லித் தாயார்	—	நாதமுனி ஆளவந்தார்
	(2) ஷை	ஷை	மை. அனந்தன் [illegible] தது	அனந்த பத்மேஸ்வரர்	சௌந்தரநாயகி உடையார்பாளையம் 12		வைப்புத்தலம் மைலில்
56	ஷை	கானாட்டம்புலியூர்	தெ-மே. 16 மை. பதஞ்சலி [illegible] அமர்ந்த [illegible].	பதஞ்சலிநாதேசுவரர் (கானாட்டம்புலியூர்)	கோல்வளையம்மை கானார் குழலி	சுந்தரர்	
57	ஷை	ஓமாம்புலியூர்	தெ-மே. 10 மை கொள்ளிடம் (பிரணவ வியாக்ர புரம்)	துயர்தீர்த்த நாதர்	பூங்கொடி நாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	வேடன் முத்தி பெற்ற இடம்

158	சிதம்பரம்	கடம்பூர் (மேலைக் கடம்பூர்)	தே-ரோ 10 சிவ. ஆதி தீர். கரக்கோயில்	அமிர்தகடேசுரர்	சோதிமின்னம்மை	அப்பர் சம்பந்தர்	தேவேந்திரன் பூசித்தது
159	ஷை	குரக்குக்கா (கோளிலி)	தே. 11 சிவ. அனுமாருக்கு சுந்தர தீர்.	குந்தளேசுரர்	குந்தளநாயகி	அப்பர்	வைத்தீஸ்வரன் கோயில் வழியாகவும் போகலாம்
160	ஷை	கருப்பறியலூர் (மேலைக் காழி)	தே. 14 சிவ. சூர்ய இந்திர தீர். இந்திரனுக்கு	குற்றம்பொறுத்தநாதர்	கோல்வளையம்மை	சம்பந்தர் சுந்தரர்	மேலைக்காழி தலைஞாயிறு
161	ஷை	வாளொளிபுத்தூர்	தே. 16 சிவ. அர்ச்சுன தீர். விஷ்ணுவுக்கு	மாணிக்கவண்ணேசுரர்	வண்டார்பூங்குழலம்மை	ஷை	சந்தனபுரம் என்றும் பெயர் உண்டு
162	ஷை	மண்ணிப் படிக்கரை இலுப்பைப் பட்டு	தே-ரோ 15 சிவ. அமுத தீர். பாண்டவருக்கு	நீலகண்டேசுரர்	அமிர்தவல்லியம்மை	சுந்தரர்	சிவபெருமான் விஷம் உண்ட இடம்
163	கொள்ளிடம்	நல்லூர்ப் பெருமணம், ஆச்சாபுரம்	பிர. 3 சிவ. பஞ்சாட்சர, சோதி தீர்.	சிவலோகத்யாகர்	திருவெண்ணீற்றம்மை	சம்பந்தர்	—
			ஞானசம்பந்தர் விவாகத்தின்போது, அவருடன், நீலநக்கர் முருகநாயனார் வகை அடியார் அநேகர் ஜோதியில் கலந்தது.				

164	கொள்ளிடம்.	திருமயேந்திரப்பள்ளி கோயிலடிப்பாளயம்.	வ-கி 7 மை. யந்திர புஷ்கரணி. சந்திரன், சூரியன், இந்திரன் அயனுக்கு	திருமேனியழகர்	காந்திமதியம்மை வடிவாம்பிகை	சம்பந்தர்	ஆச்சாபுரமிருந்து வடகிழக்கில் 4 மைல்
165	சீர்காழி	(1) சீர்காழி	தெ. ½ மை. கழுமலநதி, பிரமதீர்த்தம். பிரமா, இந்திரன், பராசரருக்கு, ஞானசம்பந்தருக்கு	சட்டைநாதர், பிரமபுரீசர், தோணியப்பர்	திருநிலைநாயகி, ஸ்திரசுந்தரி	மூவர்	திருஞானசம்பந்தர். கணநாத நாயனார். பிரமபுரம், புகலி, வேணுபுரம் ஆகிய 12 பெயருள்ளது.
		ஞானசம்பந்தருக்கு உமையம்மை ஞானப்பாலூட்டிய இடம். 4 மைலில் முருகர் பிறந்த உபதேசித்த தொண்டல்வண்ணன்குடி. (பந்தகுடி) சுருதி கைபிர பலதலம் உண்டு.					
		(2) வைதீசுவரன்கோயில் கடைத்தெருவில்	ராகு பூசித்த வைப்புத்தலம்	நாகேசுரர்	பொன்னுமை வல்லி	சம்பந்தர்	வடகிழக்கில் 2 மைலில் கேதுபூசித்த வைப்புத்தலம் செம்மங்குடி நாகேஸ்வரர் உண்டு
166	வைதீ	திருக்கோலக்கா திருத்தாளமுடையார் கோயில்	தெற்கு ½ மை. அக்னிதீ.	சத்தபுரீசுரர்	ஓசைகொடுத்த நாயகி	சம்பந்தர் சுந்தரர்	சம்பந்தருக்கு பொற்றாளம் கொடுத்த இடம்

167	சீர்காழி	காழி ஸ்ரீராம விண்ணகரம்	கிழ. ¾ வைஷ். புஷ்கலாவர்த்தக விமா. சங்க, புஷ்கல தீர்.	தாடாளன் திரிவிக்ரமன். (கி. நி.)	மட்டவிழுங் குழலி லோகநாயகி	திருமங்கை ஆழ்வார்	அஷ்டகோண திக்கு பிரத்யக்ஷம்.
168	ஷை	திருக்குருகாவூர் வெள்ளடை (திருக்க	கிழ. 3 சிவ. வெள்ளடை தீர். பார்வதி ஆறு அமாவாசை விசேஷம் டாவூர் தைமீ)	வெள்ளடைநாதர்	காவியங் கண்ணி	சம்பந்தர் சுந்தரர்	சுந்தரருக்கு கட்டமுது கொடுத்த இடம் சித்ராபருவத்தில உத்ஸவம்
169	ஷை	தென் திருமுல்லைவாயல்	கிழ 8 சிவ. இந்திரன், உமை, சுதர்மன் பூசித்தது	முல்லைவனநாதேசுரர்	கோதையம்மை	சம்பந்தர்	பல்வழி கடல்கரை சுகவாஸ ஸ்தலம்
170	ஷை	கலிக்காமூர் (அன்னப்	கிழ 6 சிவ. அம்புலி தீர். பராசரருக்கு பன்பேட்டை.)	சுந்தரேசுரர்	அழகுவனமுலையம்மை	சம்பந்தர்	கடற்கரை சமீபம்
171	ஷை.	திருவாலி திருநகரி)	கிழ 6 வைஷ். அஷ்டாக்ஷர விமா. சுமேவத இலாக்ஷணி புஷ். திருமங்கை ஆழ்வாருக்கு	வயலாலி மணவாளர் (மேட. வி.) நரசிம்மர்	அம்ருதகடவல்லி	திருமங்கை குலசேகரர்	பங்குனி உத்திரம் 8-து நாள் வேடுபறி உற்சவம் தை அமாவாசையில் 14 கருட சேவை பிரபலம்
172	ஷை	குறையலூர்	தெ-கி. 7 வைஷ். திருமங்கை ஆழ்.	லக்ஷ்மிநரசிம்மர்	திருமங்கைமடம் சமீபம்	—	திருமங்கை ஆழ்வார் அவதரித்த இடம்

173	சீர்காழி	கீழைத் திருக்காட்டுப்பள்ளி	தெ-கிழ 8 கல. தேவர், இந்திரனுக்கு [illegible] ர்.	ஆரண்ய சுந்தரர்	அகிலாண்ட நாயகி	சம்பந்தர்	வடநாங்கூரிலிருந்தும் போகலாம்.
74	do	மணிமாடக்கோயில் திருநாங்கூர்	கிழ. 5 மைல் [illegible]	நந்தாவிளக்குப் பெருமாள் நாராயணர்	புண்டரீகவல்லி [illegible] இடம்	திருமங்கை ஆழ்வார் பூது	திருநாங்கூர் வைப்புத்தலம். மதங்கரிஷி ஆச்ரமம். [illegible] அவதரித்தது. களிப்படைந்து உண்டவர்.
175	do	வைகுந்த விண்ணகரம்	தெ-கிழ. 5 மைல். [illegible] உதங்க, [illegible] விரஜா நீர்.	வைகுந்தநாதன் [illegible] (க. வீ.)	வைகுந்தவல்லி	திருமங்கை	உதங்கர், உபரிசரவசுக்கு பிரத்யட்சம்.
176	do	அரிமேய விண்ணகரம்	கிழ. 5 மைல் [illegible] விமா கோடி, அம்ருத நீர்.	குடமாடுகூத்தர் (க. வீ.)	அம்ருதகடவல்லி	திருமங்கை	உதங்கருக்கு பிரத்யட்சம்
177	do	வண்புருஷோத்தமம் (திரு நாங்கூர்)	கிழ. 5 மைல் சஞ்சீவிக்கவிமான திருப்பாற்கடல் நீர்.	புருஷோத்தமர் (க. வீ.)	புருஷோத்தம நாயகி	திருமங்கை ஆழ்வார்	உபமன்யுக்கு பிரத்யட்சம்
178	do	செம்பொன்செய் கோயில்	கிழ, 5 மைல் கனக விமா, கனக நீர்.	பேரருளாளர் (கி-நி.)	அல்லிமாமலர் நாச்சியார்	ஷை	ருத்ரருக்கு பிரத்யட்சம்

179	சீர்காழி	திருத்தெற்றியம்பலம்	**கிழ. 5 வைஷ்.** வேத விமானம் சூர்ய புஷ்.	செங்கண்மால் (கி. ச.)	செங்கமலவல்லி	திருமங்கை ஆழ்வார்	அனந்தனுக்கு பிரத்யட்சம
180	do	திருமணிக்கூடம்	ஷெ கனக விமான சந்திர புஷ்.	மணிக்கூட நாயகர் (கி-நி)	திருமாமகள் நாச்சியார்	,,	சந்திரன், பெரிய திருவடிக்கு
181	do	பார்த்தன்பள்ளி	**தெ-கிழ 7 வைஷ்.** நாராயண விமா. கங்கா சரஸ்—	தாமரையாள் கேள்வன் (மே-நி)	தாமரை நாயகி	,, பொய்கை	பார்த்தன், வருணன் ஏகாதச ருத்ரருக்கு
182	do	திருவெண்காடு (சுவேதாரண்யர்)	**கிழ 6 சிவ.** முக்குளம்-சோம, சூர்ய, அக்னி வடவால விரு.	சுவேதேராண்யேசுரர்	பிரம்மவித்யா நாயகி	மூவர்	இந்திரன், வெள்ளை யானை பூசித்தது. அகோரமூர்த்தி விசேஷம்.
		3 மைலில் அப்பர் அடைவு திருத்தாண்டகக்ஷேத்திரம் நெய்தல்வாயில் உள்ளது. முனிவாசகர்,மதுரகன்மொழி					
183	do	திருச்சாய்க்காடு	**தெ-கி 7 சிவ.** உபமன்யர் பூசை	சாயாவனேசுர் சங்க தீர்.	குயிலுநன்மொழியம்மை	சம்பந் அப்பர்	செம்பொனார் கோயிலிலிருந்து மட்சாலை
184	do	மேலூர்	,,	பிரியாவணங்கீசுரர்	அணிகொண்ட நாயகி	,,	சாய்க்காட்டுக்கு வடக்கு
185	do	பல்லவனீச்சுரம்	**தெ-கி. 8 சிவ.** காவிரி சங்கம தீர்.	பல்லவனேசுரர்	சௌந்தரநாயகி	,,	பட்டினத்தார், இயற்பகைநாயனார் அவதாரம்
		காவிரிப்பூம் பட்டினம் பல்லவராசன் பூசித்தது. இயற பகையார் வழிபட்டது.					

186	சீர்காழி	திருக்காவளம்பாடி	தீரு 6 மைல் சுயம்பு ஸ்மா நடமகர்ப்பெரு	கோபாலகிருஷ்ணன் [ஸ்கா கி-கி	செங்கமலநாச்சியார் மடவரல்மங்கை	திருமங்கை ஆழ்வார்	மித்ரதேவர், சேனைத் தலைவருக்கு பிரத்யட்சம்
187	do	திருவெள்ளக்குளம் (அண்ணன் கோயில்)	தெ.கி. 4 மைல். வெள்ள நீர். சுவேத ராஜ, தசவ தோதகம் [விமானம்	கண்ணன் (கி-கி) நாராயணன்	பூவார் திருமகள்	திருமங்கை	குமுதவல்லி அவதாரம்
188	do	திருத்தேவனார் தொகை	தெ-கி 4 மை சோபன ஸ்மா. தேவ, சபாபதி (கிழக்கு நாச்சி)	மாதவ, தெய்வநாயகப்பெருமாள் (மே-கி)	கடல்மகள் நாச்சியார்	திருமங்கை	வசிஷ்டருக்கு பிரத்யக்ஷம்
189	வைத்தீஸ்வரன் கோயில்	புள்ளிருக்கும் வேளூர்	தீரு. ½ சிவ, சத்யா மிர்த தீர். வைத்ய விருக்ஷம், சடாயு, சம்பாதி,	வைத்யநாதேஸ்வரா முருகர், ராமர்	தையல்நாயகி வகை பூசித்தது	அப்பர் சம்பந்தர்	முத்துக்குமரர் பிரபலம்
190	do	திருப்புன்கூர் (திருநாளைப்போவார்)	மேற்கு 2¼ சிவ. சிவ தீர். புன்னை விருக்ஷம். பஞ்சகல்யாணகோவில் மேல்சிக்காடி	சிவலோகநாதர்	சோக்கநாயகி	மூவர்	திருநாளைப்போவார் நந்தனார், நந்திவிலகி காட்சிகொடுத்த இடம்
191	do	திருக்கண்ணார் கோயில் (குறுமாணக்குடி)	தெ-கி 3½ சிவ பெண் கர்ணிகை, இந்திர தீர்	கண்ணாயிரேசுவரர்	முருகுவார் கோதையம்மன்	சம்பந்தர்	அகஸ்தியர் சாபத்தினால் இந்திரன் 1000 கண்பெற்றது. வாமனர் இந்திரன் பூசித்தது

(row 190, spanning line:) அவதரித்த திருப்பெருமங்கலம் மேற்கு. 4 மைல் சாத்தங்குடி விசுவநாதர். விசாலாட்சி. அப்பர் திருத்தாண்டக வைப்புத்தலம்

92	ஆனைத்தாண்டவபுரம்	திருநின்றியூர்	கிழ. 2½ சிவ. நீலமலர் பொய்கை, லட்சுமி பூசித்தது	மகாலட்சுமீசுரர் பாரத்துவாரேசர்	உலகநாயகி கல்யாணசுந்தரி	மூவ	சோழ அரசன் பூசிக்க கொணர்ந்த திரி நின்ற இடம். 3 மைலில் திருக்கடைமுடி
		2½ மைலில் சாதவனம் நாயனூர்	கஞ்சாறு. அப்பர் வைப்பு அம்பலக்கூத்தர் தரிசனம் கொடுத்த தன் புத்திரியின் கூந்	புத்தலம் பாரத்வாசர் ஆச்ரமம். தலை பஞ்சவடிக்	இடம். மானக்கு கொடுத்து	பாரி கஞ்சார மூத்தி	அடைந்த இடம்
193	நீடூர்	இந்தளூர் திருவழுந்தூர், சுகந்தவனம்)	தெ-கி 1½ வைஷ். வேதசக்கர விமா. காவேரி, இந்து புஷ்.	சுகந்தவன நாதர். மருவினியமைந்தர் (கி-அ)	சந்திரசாப விமோசன வல்லி புண்டரீகவல்லி	திருமங்கை ஆழ்வார்	சந்திரன், வியாசர், வியாக்ரபாதருக்கு பிரத்யட்சம்
194	do	நீடூர், ஸ்ரீபுரம். வகுளாரண்யம்	வடக்கு ½ சிவ மகிழ விருட். சந்திர தீர். இந்திரன், சூரியன், சந்திரனுக்கு	அருட்சோமநாதேசுரர். கானநிர்த்த சங்கரர் (மகிழவனம்)	வேதநாயகி வேயுறுதோளியம்மை	சுந்தரர்	முனையாடுவார் நாயனார் அவதாரம். பிரளயகாலத்திலும் அழியாத நண்டு பூசித்த இடம்.
195	do	அன்னியூர் (பொன்னூர்)	தெ-மே. 3 சிவ. வருண தீர். வருணன், அக்னிக்கு	ஆபத்சகாயேசுரர்	பெரியநாயகியம்மை	அப்பர் சம்பந்தர்	வேள்விக்குடி இரண்டு மைல்
196	do	குறுக்கை வீரட்டம்	மேற்கு 3 சிவ சூல தீர். காமனை எரித்த இடம்	வீரட்டேசுரர்	ஞானம்பிகை	அப்பர்	அஷ்டவீரதலத்தில் ஒன்று. 3 மைலில் வ. கி. தலைஞாயிறு

மாயவரம்— தஞ்சாவூர் பாதை

197	மல்லியம்	திருவழுந்தூர் (தேரழுந்தூர்)	தெ-மே. 2 மை. வேத சித்தாமிர்தசேர்.	வேதபுரீசுரர்	சௌந்தராம்பிகை	சம்பந்தர்	கம்பநாட்டாழ்வார் அவதார தலம். கம்பன்மேடு
198	do	do	வைஷ். தர்சனம் ... கரு. விமா. ... வசு, காவேரி, தருமதேவதைக்கு	ஆமருவியப்பர் (கு-சி)	செங்கமலவல்லித்தாயார்	திருமங்கை ஆழ்வார்	வேறு 2 தென்கலை சன்னதிகள் உண்டு குத்தங்குடி சமீபம்
199	குற்றாலம்	(திருத்துருத்தி)	வ-கி. ½ மை. சுந்தரவடகுளம், காவேரி குற்றாலவிருக்ஷம்.	சொன்னவாறறிவார் உக்தவேதீசுரர்	மிருதுமுகிழாம்பிகை	மூவர்	சப்தஸ்தான க்ஷேத்திரக்கோவை குத்தங்குடி வைப்புத்தலம் 3 மை
200	do	எதிர்கொள்பாடி (மேலைத்திருமணஞ்சேரி)	வ-கி 2½ மை சிவகங்கை தீர்.	ஐராவதேசுரர்	மலர்க்குழல் நாயகி	சுந்தரர்	ஐராவதம், மன்மதன் பூசித்தது
201	do	கீழைத்திருமணஞ்சேரி	வ-கி. 2¾ மை. மன்மதன் பூசித்தது.	அருள்வல்லநாயகேசுரர்	யாழின்மொழியம்மை	சம்பந்தர். அப்பர்	குலச்சிறைநாயனார் வழிபட்ட இடம்
202	do	வேள்விக்குடி	வ-கி 2½ மை. மங்கள தீர்.	கல்யாணசுந்தரேசுரர்	பரிமளசுகந்த நாயகி	சம்பந்தர். சுந்தரர்	விவாகவேள்வி நடந்த இடம்

203	த[illegible]	பந்தணை நல்லூர் (பந்தநல்லூர்)	வட 6 சிவ மணவாள கோல நீர் கொள் ளிற விரு. வைப்புத் தலம்	பசுபதீஸ்வரர் விளத்தொட்டி 5 மைல் பயித்தி	காம்பனதோளி யம்மை யம் விலகும்	சம்பந் தர் சுந் தரர் தலம்	அம்மன் அடியபந்த லாந்த இடம். கஞ்ச னூர் 1 மைல்
204	do	சேய்ஞ லூர (சேய்ந லூர்)	வ-கி. 7 சிவ. சந்த நீர். மண்ணி நதி சூரரை சண்டையிட முருகர் தங்கிய இடம்	சத்தியகிரீசுரர்	சகிதேவியம் மை	சம்பந் தர்	சண்டேசுரர் திருந்துதேவன்குடி 3 மைல்
205	do	திருவாய்ப் பாடி	வ-கி. 8 சிவ. மண்ணி நீர். திருவாத்தி விரு. ஜெயஙகொண்ட சோழபுரம். கங்கை	பாலுகந்தநாதர் மணல் லிங்கம் கொண்டசோழ கர், கருவூரார்	பெரியநாயகி புரம் தஞ்சை பாடிய தலம்	அப்பர் யப்போ	சண்டேசுரர் பால் அபிஷேகம் செய்த இடம் லகோயில். மணிவாச
206	do	திருப்பனந் தாள் (தாடகே சுரம்)	வ-கிர. 10 சிவ. பனை விரு. பொய்கை தீர். தாடகைக்கு வளைந் தும், குங்கிலியக்கலை	சடையப்பேசு ரர் ய நாயனருக்கு	பெரியநாயகி யம்மை நிமிர்ந்துநின்ற	சம்பந் தர் லிங்கம்	கும்பகோணம் பஸ் வழி 10 மைல்
207	நாசிங்கன் பேட்டை	கோழம் பம்	தே-கிர. 2½ சிவ. மது நீர்.	கோகிலேசுரர்	சவுந்தரநாயகி	சம்பந் தர் அப்பர்	வித்யாதரனுக்கு பிரத்யட்சம்
208	do	திருஆவடு துறை	தே-கிர. ¾ சிவ. சம் பந்தர் உலவாக்கிழி பெற்றது	செம்பொற்றியா கேசுரர் மாசிலா மணீஸ்வரர்	சிவகாமியம்மை ஒப்பிலாமுலை யம்மை	மூவர்	திருமூல நாயனர் திரு மந்திரம் பாடிய இடம்

209	நாசிக்கன் பேட்டை	கஞ்சனூர் (கம்சபுரம்)	வட. 1½ சிவ. புரசு விரு. அக்கினி தீர். அக்கினி, பிரம்மா பூசித்தது	அக்கினீசுரர்	கற்பகநாயகி	அப்பர்	அரதத்த சிவாசாரியார் மானக்கஞ்சார நாயனுர் தன் மகளின் கூந்தலை வேடம்பூண்ட பெருமானுக்கு அளித்த இடம்
210	do	do	தெ. மைல் காவேரிக்கு	சுந்தரராஜப் பெருமாள்	சவுந்தர்யவல்லித்தாயார்	—	—
211	do	கொடிக்காவல்	வட 2 சிவ அகத்திய, காவேரி, சிருங்க தீர்.	கொடிகாவீசுரர் திரிகோடீசுரர்	வடிவாம்பிகையம்மை	சம்பந்தர், அப்பர்	மூன்றுகோடி ரிஷிகளுக்கு பிரத்யட்சம்
212	ஆடுதுறை	தென் ஆடுதுறை	வ-கி ½ சிவ வன்னி விரு. சாவேரி தீர்.	ஆபத்சகாயர் நல்லநாயகேசுரர்	பவளக்கொடியம்மை அழகாம்பிகை	அப்பர் சம்பந்தர்	சுக்ரீவன் (வானர அரசன்) பூசித்தது
213	do	திருமங்கலக்குடி (கோனேரி ராஜபுரம்)	தெ-கி. 9 சிவ. மங்கள தீர்.	பிராணேசுரர் பாபவினேசுரர்	மங்களநாயகி	சம்பந்தர் அப்பர்	நடேசர் பிரபலம்
214	do	திருநீலக்குடி (தென்னலக்குடி)	தெ-கி. 6 சிவ	சற்குணநாயகர்	சர்வாங்கநாயகி	அப்பர்	இந்திரன் சற்குணன் வகை பூசித்தது
215	do	திருநீலக்குடி (திருவைகுடி)	தெ-கி 3 சிவ. வருணன், தேவ யாளி பூசை	தைலாபிஷேகேசுரர், நீலகண்டேசுரர்	அழகம்மை	அப்பர்	[illegible] வடக்கில்

216	ஆடுதுறை	வைகல் (மாடக் கோயில்)	**தே-கி 4 சிவ.** காவேரி	வைகநாதேசுரர் கோமளேசுரர்	வைகலாம்பிகை கொம்பிளங் கோதை	சம்பந் தர்	இரண்டுகோயில்கள் • • தனி
217	do	செங்கநல் லூர்	**வடக்கு 6 மைல்**	ஸ்ரீராமர்	சீதாபிராட்டி	—	பெரிய ஆச்சான் பிள்ளை அவதாரம்
218	do	திருமங்க லக்குடி	**வட 2½ சிவ** காவேரி மங்கள தீர்.	பிராணவரதே சுரர்	மங்களநாயகி	அப்பர் சம்பந் தர்	மாகாளி, சூரியன் விஷ்ணு பூசித்தது
219	do	மாந்துறை	**வ-கி 3 சிவ.** சூரியன் பூசை	மஹேசுரர்	பார்வதி		சம்பந்தர் தரிசித்த புராணதலம்
220	திருவிட மருதூர்	மத்தியார்ச் சுனம்	**வட ½ சிவ.** காவேரி தீர். மருது விரு.	மருதப்பீசுரர் மகாலிங்கேசுரர்	நன்முலைநாயகி மூகாம்பிகை (தனி சன்னிதி)	மூவர் பாடல்	வரகுணபாண்டி யர்க்கு பிரம்மஹத்தி நீங்கிய இடம்
	பட்டிணத்	தார் பத்திர	கிரியார் வழிபட்டது 6 மைலில் சூரியனார்	காவேரி, வரகு கோயில் நவக்ரக	ணர், விநாயகர், தலம்	முருகர்	வகை பூசித்தது.
221	do	வெள்ளி யங்குடி பார்க்கவ புரி	**வட 5 மைல்** புஷ்கலா வர்த்தக விமா. சுக்ர ப்ரம்ம தீர். வாழை விரு. சுக்கிரன், பிரப்	கோலவில்லி ராமன் (கி-ச) ா. இந்திரன்,	மரகதவல்லி நாச்சியார் பராசரருக்கு	திருமங் கை	
222	திருவிட மருதூர்	திருவிய லூர், பண் டாரவாடை	**வ-மே 4 சிவ** சவுந்தரி தீர் (திருவிசநல்லூர்)	யோகானந்தே சுரர்	சவுந்தரநாயகி சூரன் பூசித்த	சம்பந் தர் தலம் சு	வழியில் 2 மைலில் திரிபுவனம் வாமி தும்பஹரேசர். வாணு

திருவிடமருதூர்	திருவிடைமருதூர் [illegible]	மட-மே(ற்). 5 மை. [illegible] [illegible] [illegible]	[illegible] 2 சந்நிதி [illegible]	அருமருந்தம்மை [illegible], முடியின் மீது ஒரு	சம்பந்தர்	இப்போதும் ஒரு கிராம பசுக்களின் பால் 10 கலம் பெரு பொன்னிற கண்டு காணப்படுகிறது.
திருநாகேச்சரம் (சண்பகாரண்யம்)	[illegible]	தெற்கு ¾ மை. [illegible] [illegible]	சண்பகாரண்யேச்சுரர்	குன்றமுலை நாயகி	மூவர்	சேக்கிழார் அபிமான தலம். சூரியன், சேடன் பூசித்தது
do	திருவிண்ணகர் (ஒப்பிலியப்பன் கோவில்)	தெற்கு. 1½ மைல். [illegible] [illegible]	[illegible] (ஈ-கி) [illegible]	[illegible] தேனி நாச்சியார் [illegible]	பெரிய, [illegible], வார்கள்	பெரியதிருவடி, மார்க்கண்டேயர்; தர்மதேவதைக்கு [illegible] உப்பில்லாத பிரசாதம் நைவேத்யம்
கும்பகோணம்.	கும்பகோணம் (குடமூக்கு)	மேற்கு 1 மை. [illegible] [illegible]	கும்பேசுரர் [illegible]	மங்களநாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	மகாமக தீர்த்தம் 12 வருஷத்திற்கு ஒருதரம் [illegible] கங்கைப்பிரவேசம் [illegible] பிரபல ஸ்நானம்
do	[illegible]	மேற்கு ½ மை. [illegible] சபாபதி மூர்த்தம்	நாகேச்வரர் ([illegible]) கள், சபாபதி மூர்த்தம் ஆ	பெரியநாயகியம்மை	அப்பர்	சூர்யபூசை [illegible] 11உ முதல் 3 நாட் வல்லவரென்று பெயர்
do	கும்பகோணம்	காவேரி நதி [illegible] [illegible] பூசித்தது	வில்வநாதர் சோமநாதர் அமிர்தகேச்வரர்	விசாலாக்ஷி தேனார்மொழியம்மை, அமுர்தவல்லி	சம்பந்தர்	மகாமக குளத்து வடகரையில் உள்ளது

கும்பகோணம்	நாச்சியார் கோயில் (சுகந்தகிரி) திருநறையூர்	தே-திரு 6 வைஷ் மணி முத்தாநதி கருடஸ்தலம் சீநிவாச விரு.	நம்பி சவுந்திர ராஜப்பெருமாள் (கி-நி)	நம்பிக்கை நாச்சியார்	திருமங்கை ஆழ்வார்	திருமங்கை ஆழ்வார் சமாஸ்ரியம் பெற்றது. மேதவமுனிக்கு பிரத்யட்சம்
do	கருக்குடி (மருதாநல்லூர்)	தே-சி 6 சிவ. யம தீர். பிரமன்	சற்குணலிங்கேசுரர்	சர்வாலங்கார மின்னம்மை	சம்பந்தர்	சற்குண அரசனுக்கு
do	நாலூர்மயானம் (நாத்தூர்)	தே-சி 8 சிவ. ஆபஸ்தம்பரிஷி பூசித்தது சந்திர தீர்.	பல்லவனேசுரர்	பெரியநாயகி	சம்பந்தர்	மாடக்கோயில். 3 மைலில் கடுவாய்க்கரைபுத்தூர்
do	சேறை (உடையார்கோயில்)	தே-சி. 9 சிவ. தௌமியர் பூசை மார்க்கண்ட தீர். பஸ் வழி	செந்நெறியப்பர்	ஞானவல்லியம்மை	அப்பர் சம்பந்தர்	2 மைலில் நாலூர் மயானம்
do	do (வைஷ்)	சாரபுஷ் காவேரிக்கு	சாரநாதன் (கி-நி)	சாரநாயகி	திருமங்கை	பஞ்சசாரக்ஷேத்ரம்
do	கொட்டையூர் (கோடீச்சரம்)	பேற் 2 சிவ. ஆமணக்கு விரு. கோடி தீர். மார்க்	கோடீசுரர் கண்டேயருக்கு	பந்தாடுநாயகி	அப்பர்	டவுனுக்குமேற்கில் சுவாமிமலைரோட்டில் பஸ் வழி
do	திரு இன்னம்பர் (இன்னம்பூர்)	வட-பேற் 4½ சிவ ஐராவத தீர். சூரியன், ஐராவதம், அகஸ்தியர் பூசை	எழுத்தறிநாதேசுரர் பெருமான அரசயராக இருந்து	கொந்தார்பூங்குழலம்மை மக்கு கணக்காகளுக்கு ஒப்புவித்த	அப்பர் சம்பந்தர்	எர்ரம் (ஏரசனம்) 2 மைலில் அழிந்த சிவாலயம்) இடம்.

கும்பகோணம்	திருக்குடந்தை (வடகரை)	வட-மேற்கு 1½ மைல். வைதிக விமானம். புஷ்கரம மகாரிஷிக்கு	சாரங்கபாணி ஆராவமுதன் (கி-ச)	கோமளவல்லி	திருமங்கை, திருமழிசை,	பூதம், பேய், நம், பெரியாழ்வார்கள்
do	நந்திபுர விண்ணகரம் (நாதன் கோயில்)	தெற் 3 மைல். நந்தி தீர். மந்தார விரு. நந்தி, சிபிக்கு	விண்ணகரப் பெருமாள் நாதநாதப்பெருமாள் (பே-வி)	செண்பகவல்லி நாச்சியார் ... ளாள். ஜெகன்	திருமங்கை ஞதன்	———
do	சிவபுரம் (சண்பகச் சோலை)	தெ-கி 3½ மைல் சண்பக விரு. சூரிய தீர்.	சிவபுரநாதர் பிரமபுரிநாயகர்	சிங்காரவல்லி பெரியநாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	விஷ்ணு வராக அவதாரமாய் பூசித்தது
do	கஞ்சநகல் ஊர் (சாக்கோட்டை)	தெ-கி 3½ மைல் அரிசிலாறு, நால்வேத தீர்.	அமிர்தகலேசுவரர்	அமிர்தவல்லி	சுந்தரர்	பிரளயகும்பம் நின்ற இடம்.
do	அரிசிற்கரைபுத்தூர் (அழகாபுத்தூர்)	தெ-கி. 4½ மைல் வானசுர தீர். அரிசிலாறு.	படிக்காசளித்தீசுரர் உண்மையானந்	அழகாம்பிகை அம்மை தமுனிவர் பூசித்	மூவர் தது	புகழ்த்துணை நாயனார் முத்தி
do	பேணுபெருந்துறை (திருப்பந்துறை)	தெ-கி 6 மைல் மங்கள தீர். வன்னி விரு.	சிவானந்தேசுரர் சமீபத்தில் உரோ	மலையரசியம்மை மரிஷி பூசித்த	சம்பந்தர் கூந்தலூ	சக்தி, பிரம்மா, முருகர் பூசித்தது ர் வைப்புத்தலம்
do	நறையூர் சித்தீச்சுரம்	தெ-கி 5½ மைல் பிரம தீர். சித்தர்களுக்கு	சித்தநாதேசுரர் சவுந்தரேசுரர்	அழகாம்பிகை திரிபுரசுந்தரி	சம்பந்தர். சுந்தரர்	2 மைலில் தண்டந்தோட்டம் சுந்தரர் [வைப்புத்தலம்
	பெருமான்	திருமணக்கோலமா	க இடபத்தின்மே	ல் கைகூன்றி நிற்	கும் தாம்	பிரவிக்ரகம் உண்டு.

கும்பகோணம்	விஜயமங்கை (வெசஙக்)	வ-போ 6 மைல் அர்ச்சுனா-கொள்ளிட திர்.	விஜயநாதேசுரர்	மங்கைநாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	அர்ச்சுனன் பூசித்தது
do	புறம்பயம்	வ-போ 5½ மைல் புன்னை வாரு. கமா பக்கொள்ளிட திர். சனகாதியருக்கு	சாக்ஷிநாதேசுரர் புன்னைநாதர்	கரும்பன்ன சொல்லம்மை நித்யநாயகி	மூவர்	வணிகப்பெண்ணுக்கு சாட்சி, பஞ்சபாருக்கு அனுக்கிரகித்த இடம் சனகாதியருக்கு உபதேசம்.
		ஆவணி சதுர்த்தியில் செய்யில் முற்றும்	பிரளயங்காத்த மூர்த்தியில் சுவ	பிள்ளை யாருக்கு றி விடுகிறது.	64 சேர்	தேன் அபிஷேகம்
do	வைகாவூர் (வில்வவனம்)	வ-போ 5½ மைல் யமு, கொள்ளிடதிர். கொள்ளாவிரு.	வில்வவனேசுரர்	வளைக்கை நாயகி அம்மை	சம்பந்தர்	வேடன் முத்தி பெற்றது. சிவராத்திரி விசேஷம்.
தாராசுரம்	சத்திமுத்தம்	தெ-போ 2 மைல் சூலதிர்.	சிவக்கொழுந்தீசர்	பெரியநாயகி	அப்பர்	பராசக்தி சுவாமியை தழுவிய இடம்
do	ஆறை மேற்றளி	தெ-போ 2 மைல் 16 பட்டை சிவலிங்கம்	மேற்றளிநாதர் முருகையாரில் வாய்க்கால்	உமையம்மை திருமலைராயன் வடகரையில்	வைப்புத்தலம் மூழையூர்	அமர்நீதிநாயனார் அவதாரம்.
do	பட்டீச்சுரம்	do ஞானதிர். வன்னிவிரு. சம்பந்தருக்கு ஞானதீர்த்தத்தில்	தர்மபுரீசுரர் பட்டீசுரர் முத்துப் பந்தல் கருட தரிசனம்	விமலநாயகி பால்வளைநாயகி அளித்த இடம்	சம்பந்தர்	பட்டி, ராமர் பூசித்தது. மார்கழி மீ அமாவாசையில்

249	தாராசுரம்	பழையாறை வடதளி	ப-ரோ 2 சிவ. [illegible] கங்கை. சோம தீர். [illegible], சந்திரன் [illegible] சமயவர் [illegible]	சோமேசுரர் [illegible] லிங்கம் வெளி	சோமகலாநாயகி [illegible] அம்மை வந்து அப்பருக்குக் காட்டி	அப்பர்	அமர்நீதி நாயனார் முத்தி தலம். அருளிய இடம்.
250	do	[illegible] பழீச்சுரம்	ப-ரோ 4 சிவ [illegible]	[illegible]	மங்களநாயகி	சம்பந்தர்	சுந்தரப் பெருமாள் [illegible] வழி 2½ மைல்
251	do	நல்லூர் (மாடக் கோயில்)	ப-ரோ 3 சிவ [illegible] அகன் [illegible] தாம மடம் [illegible]	[illegible]	[illegible]	அப்பர் சம்பந்தர் [illegible]	[illegible] லிங்கத்தில் இருக்க. [illegible] அமர்நீதிநாயனார் கோவணம் [illegible]
252	[illegible]	சுவாமி மலை	ப-ரோ. 1½ சிவ. காவேரி	[illegible]	[illegible]	அருணகிரியார்	[illegible] மாடக் கோயில்
253	do	திருவலஞ்சுழி	பேரூர் ½ சிவ. காவேரி இந்திரன் பூசித்தது	கற்பகநாதேசுரர்	பெரியநாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	[illegible] மேற்கில்
254	do	ஆதனூர்	பேரூர் 1½ வைஷ். [illegible] விமா. [illegible] புஷ்கரணி	ஆண்டளக்கு மையன் (கி-ச)	ஸ்ரீரங்கநாயகி	திருமங்கை ஆழ்வார்	காமதேனு, திருமங்கை ஆழ்வாருக்கு பிரத்யட்சம்
255	do	புள்ளம் பூதங்குடி	பேரூர் 2½ வைஷ். சோபன விமா. க்ருத்ர தீர்.	வல்வில்ராமன் (கி-ந) ஸ்ரீராமர், க்ரு	பொற்றாமரையாள் த்ராஜனுக்கு பிரத்	ஷை யட்சம்	சடாயு, க்ருத்ராஜன் முத்தி திருமண்டங்குடி 1 மைல்

256	பாபநாசம்	(1) கபித் தலம்	வடக்கு 2 மைல் குடமுருட்டி நதி	பாபவிநாசப் பெருமாள்	பங்கயவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கை ஆழ்வார்	———
	do	(2) சம்ப காரண்யம்	சுகஜாக்ருதி விமா. கஜேந்திர புஷ்கரணி	கஜேந்திர வரதர் (கி-ச)	ரமாமணிவல்லி பொற்றாமரை யாள்	ஷை நேய	ஆஞ்சநேயர் ஸ்தலம் கஜேந்திரன், ஆஞ்ச ருக்கு பிரத்யட்சம்
257	do	பாலைத் துறை	வடக்கு 1 மைல். காவேரி நதி	பாலைவனநாதர்	தவளவெண் ணகையாள்	அப்பர்	வியாக்ரசம்மாரதலம்
258	do	பண்டா குடி	வடக்கு 5 மைல்	கல்யாண ரங்க நாதர்	ரங்கநாயகி	—	தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார் அவதார தலம்
259	do	கருகா வூர் (திருக்க ளாவூர்)	தெற்கு 5 மைல். தில்லை- முல்லை விரு. வெட்டாறு, க்ஷீர நதி	தில்லைவனநாதர் முல்லைவனே சுரர்	கருப்பையா ளம்மை கர்ப்பரட்சகி	அப்பர் சம்பந் தர்	சந்திரன் பூசித்து பேறுபெற்றது
260	ஐயம்பே டை	சக்கரப் பள்ளி (ராஜகிரி)	மேற்கு ¾ மைல் காகதீர்.	பசுபதிநாயகர்	பால்வளைநாயகி	சம்பந் தர்	1-வது சப்த ஸ்தலம். காவேரி, சக்ரவாகம், சயந்தன் பூசித்தது
261	do	1. தாழ மங்கை	மேற்கு 2 மைல். சுக்ரன் பூசை	வெள்ளீசுரர்	வெள்ளைநாயகி	—	சுயம்பு புராண தலம்
		2. அரைய மங்கை	ஷை கங்கை தீர். சக் கரப்பள்ளி சமீபம்.	கைலாசநாதர்	பார்வதி		அப்பர் க்ஷேத்ரக்கோவை தலம்
262	do	பசுபதி மங்கை	தெ-மே 1½ மைல் புராணதலம்	பசுபதீசுரர்	உலகநாயகி	—	சப்தமாதர், காமதே னுபூசை

263	ஐயம் பேட்டை	அரிச்சிரம்	தெ-மே 1 சிவ. அரிபூசை	ஹரிஹரநாதர்	அரித்ராதேவி	—	புராணதலம்
264	do	வடகுரங் காடுதுறை	வட 3 சிவ காவேரி. வாலி பூசை	குலைவணங் கீசுரர்	அழகுசடை முடியம்மை	சம்பந் தர்	ஒரு மைலில் கணபதி அக்ராரம். கணபதி பிரபலம். 5 மைலில் திருப்பழனம்.
265	do	ஆடுதுறை பெருமாள் கோயில்	வடக்கு 3 வைஷ் சக்கர தீர். காவேரி சுத்தசத்வ விமா	வையங்காத்த பெருமாள் (கி-நி)	பத்மாசனவல்லி	திருமங் கை ஆழ்வார்	நந்தகமாமுனிக்கு ப்ரத்யட்சம்
266	பசுபதி கோயில்	திருக்கூட (1) திருப் புள்ள மங் கை (ஆலந் துறை)	லூர் வட-மேற். 1½ சிவ சிவ தீர். விஷபான தலம். பிரமன் பூசை	ஆலந் தரித்தீ சுரர்	அல்லியங்கோ தை	சம்பந் தர்	7-வது சப்த தலம்
		(2) சூல மங்கை	வடக்கு ½ சிவ. வேதாள தீர்.	கிருத்திவாசர் அஸ்திரதேவர்	அலங்காரவல்லி (மூலிதழ் சூலப்	படை)	அப்பர் க்ஷேத்திர தலம் திருவிழா உண்டு.
		(3) தண் டங்குறை	வட 2 சிவ காவேரி (தண்டாங்கூரை)	கைலாசநாதர்	சர்வலோக நாயகி		(அக்ராரத்தில்) சுந்தரர் க்ஷேத்திரவைப் புத்தலம்
267	திட்டை	தென்குடி த்திட்டை	மேற்கு ¾ சிவ. சக்கர, பால் தீர்.	பசுபதீஸ்வரர்	லோகநாயகி	சம்பந் தர்	வசிஷ்டர், காமதேனு கௌதமர், ஆதிசேஷன் பூசித்தது
			தஞ்சா	வூர் — திருச்	சிராப்பள்ளி	பிரிவு	
268	தஞ்சாவூர்	1. தஞ்சா வூர் (கோ ட்டை)	மேற்கு 1 சிவ காவேரி, சிவ கங்கை கருபா தீர்த் செருத்	பிருகதீஸ்வரர் துணை நாயகர்	பிருகந்நாயகி அவதாரம்	வைப்பு த்தலம்	இந்திரன், அகத்தியர் சோழன் பூசித்தது.

	2. மாரிய	ம்மன்	கருவூர்த்தேவர் திருவி	சைப்பா பாடி	ய இடம். நந்தி,	கோயி	ல், கோட்டையும் பா
	கோயில்	(மகாமா	ர்க்கவேண்டியவை.	விஷ்ர். திருப்	வசிட்டர் தீர்த்	தம். வசி	ட்டர் பூசித்த (வைப்
	யை) 2	மையில்	புக்தலர்)	கருத்தட்டாங்	குடி ஒரு மைல்		
269	தஞ்சாவூர்	1. தஞ்சை மாமணிக் கோயில்	ளா. 2½ மைல் [illegible]	நீலமேகப்பெரு மாள் (கூ-வி) [illegible]	செங்கமலவல்லி	பூதத் தாழ்வார்	வெண்ணாற்றங்கரை கோயில்
	do	2. தஞ்சை யாளிநகர்	ஷை சஷதாய விமா னம்	[illegible] நரசிம்ம பெருமாள்	அம்புஜவல்லித் தாயார்	திருமங் கை	பராசர், மார்க்கண் டேயருக்கு பிரத்யட்
		3 ஷை	வேதசுந்தர விமான சூர்ய, [illegible] தீர்.	கூ-வி) நாராயணர் (வீ-வி)	தஞ்சைநாயகி	ஷை	மார்க்கண்டேய [சர் ருக்கு
270	do	1. திருக் கண்டியூர் (அட்டவீ ரட்டம்)	ஸ-ஜா. 5 சிவ காவேரி, பிரம்ம சதாரணத்தர் பூசித்தது. தலம்	[illegible] நாதர்	மங்களநாயகி	அப்பர் சம்பந் தர்	5-வது சப்த ஸ்தானம் பிரம்மனை சிரங்கொய் த இடம்
		2. ஷை	ஷை கபால தீர். இந் திரன் வகைவழிபாடு	[illegible] பெருமாள் (கி. நி.)	கமலவல்லி நாச் சியார்	திருமங் கை	கமலாக்ருதி விமானம் அகஸ்தியருக்கு
271	do	திருப்பூந் துருத்தி	ஸ-கோ 7 சிவ காசிக் கங்கை, காவேரி, இந்திரன், காசிபர் பூசித்தது அப்பர் தங்கி இருந்த இடம். மடம் சீர்கெட்டு இருக்கிறது.	புஷ்பவனநாதர்	அழகாலமர்ந்த நாயகி	அப்பர்	6-வது சப்தஸ்தானம்
272	do	ஆலம்பொ ழில்	ஸ-கோ 8 சிவ பாற்குளம், காவேரி ஆல விரு.	ஆத்மநாதேசுரர்	ஞானம்பிகை	அப்பர்	அஷ்டவசுக்கள் வழிபாடு

273	தஞ்சாவூர்	நெய்த்தானம் (தில்லைஸ்தானம்)	வ-மே 7 மை காவேரி சாஸ்வதிக்கு	நெய்யாடியப்பர்	பாலாம்பிகை	அப்பர் சம்பந்தர்	7-வது சப்தஸ்தானம்
274	do	திருவையாறு Tiruvadi (பஞ்சநதம்) (பஸ்வழி)	வ-மே 6 மை காவேரி; சூர்ய தீர். நந்தி, வரலக்ஷ்மி, இந்திரன் பூஜை. அப்பர் (ஆடி அமாவாசையில்) சிறப்பு. செய்த இடம் ஆதி	செம்பொற்சோதிநாதர் பஞ்சநதீஸ்வரர் சுந்தரர் காவேரி விநாயகர், ஆண்டவர் கோயில்	அறம்வளர்த்த நாயகி கைலாய காக்ஷி ரிவாகத்தை	மூவர் ஒதுக்கி (தெற்கில்)	முதல் சப்த ஸ்தானம் உத்தர, தக்ஷிண கைலாயம், சப்தஸ்தான உற்சவம் சித்திரை பௌர்ணமியில் பிரபலம் தரிசனம் பிரபலம்
275	do	1. பெரும்புலியூர் 2 do	வ-மே 7½ மை காவேரி தீர்த். வியாக்ரபாத பூஜை வைஷ்ணவம் பதஞ்சலிக்கு	வியாக்ரபுரீசுரர் நந்தி புலியூர்நாதர்	சௌந்தரநாயகி வேதவல்லி நாச்சியார்	சம்பந்தர் திருமழி	2 மைலில் மழுவாடி சை ஆழ்வாருக்கு பிரத்யட்சம்
276	do	மழபாடி (மழுவாடி)	வ-மே 10 மை கொள்ளிடம், சிவகங்கை, இலக்குமி தீர். விஷ்ணு இந்திர பூஜை	வஜ்ரதம்பேசுரர் வைத்யநாதர்	அழகாம்பிகை	மூவர்	மழுநிருத்தம் செய்த இடம். பழூர் 7 மைல் பஸ்வழி
277	do	திருப்பழனம்	வ-ந்கு 5 மை. காவேரி, மங்கள தீர்.	ஆபத்சகாயர்	பெரியநாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	2-வது சப்தஸ்தானம்
289		திங்களூர்	வடக்கல் ஒரு மைலில் அப்பூதி அடிகள் அவதரித்த வைப்புத்தலம்.	விடம்தீர்த்த	நாதர்.		

278	தஞ்சாவூர்	சோற்றுத் துறை (திருசசத் துறை)	வட 4 சிவ காவேரி சூர்ய தீர். இந்திரன், சூர்யன் பூசை	ஓதவனேசுரர்	அன்னபூரணி	மூவர்	3-வது சப்தஸ்தானம் கௌதமர் ஆச்ரமம்
279	do	திருவேதி குடி	வட 4½ சிவ சுந்தர தீர்.	வேதபுரீசு..	மங்கையர்க் கரசி	அப்பர் சம்பந் தர்	4-வது சப்தஸ்தானம் வேதங்கள் பூசை
280	தஞ்சாவூர்	மேலைத்தி ருக்காட் டுப்பள்ளி	வடக்கு 5 சிவ குடமுருட்டி, சூர்ய தீர்.	நியாடியப்பர்	வார்கொண்ட முலையம்மை	ஷை	போட்டார் பஸ் வழி, அணைசமீபம்
281	do	திருக்கா ஹார்	வட 7½ சிவ. கொள் ளிடம், வேத தீர்.	செம்மேனியப் பர்	சிவலோக நாயகி	சம்பந் தர்	அம்மன் தவம்செய்த இடம் (மணல்மேடு)
282	சொளகம் பட்டி	கெடுங்க ளம (நட் டாங்கு ளம்)	தெ-கி. 2½ சிவ. அகத்திய, சூர்ய தீர்.	நித்தியசுந்தரர்	ஒப்பிலாநாயகி	அப்பர் அருணகிரியார்	வங்கியசேகரன் பூசை
283	திருவெறும்பூர்		வ-மே ¾ சிவ பிப்பிலிக தீர். மலைமேல் கோயில்	எறும்பீசர்	நறுங்குழல் நாயகி	அப்பர்	தேவர்கள் எறும்புரு வாக வழிபட்ட இடம்

திருச்சினுப் பள்ளி — மதுரை பிரிவு.

284	திருச்சிராப் பள்ளி (கைலாயக் வயலூர் பிரபலமுரு விராலிம	கோடுமுடி) 5 மைலில கர்தலம் லைக்கு பஸ்	வ-மே. 1½ சிவ. காவேரி, நன்றுடையான் தீயதில்லான் தீர். இந்திரன், அநுமார் திரி உண்டு [திரன் பூசை.	தாயுமானவர் செவ்வந்திசர் மாதுர்பூதேசர் செவ்வந்திபால மான் மேற்கு	மட்டுவார்குழ லம்மை ருக்காக பெரு முகமான தலம்.	அப்பர் சம்பந் தர் ஊயார்	தாயுமானவர் முத்தி. தாயாக கடவுள் பின் ளைப்பேறு பார்த்தது மலைமேல் உச்சிப்பிள் கோயில் பிரபலம்.

285	திருச்சிராப்பள்ளி	1 உறையூர் (முக்கீச்சுரம்) 2 நிகளாபுரி (திருக்கோழி)	மேற்கு 1½ மைல் வில்வ விரு. பஞ்சவர்ண சிவ தீர். உதங்கர், பிரம்மா, சோழ ராஜ் காவேரி காவேரி, குடமுருட்டி, கல்யாண தீர். முப்பத்துமுக்கோடி	பஞ்சவர்ணேசுரர் பூஜை அழகிய மணவாளன் (விஷ்) தேவர்கள், தர்ப	காந்திமதியம்மை புகழ்ச்சோழர், வாஸலட்சுமி உறையூர்வல்லி ராசாவுக்கு பிரத்	சம்பந்தர் கோச் திருமங்கை ஆழ்வார் பட்சம்	மண்மாரிபெய்து பாழுடைந்த ஊர் செங்கட்சோழர் முக்தி திருப்பாணாழ்வார் அவதாரம், வாஸலக்ஷ்மி விவாக தலம்
286	do	கற்குடி உய்யக்கொண்டான்மலை	மேற் 2½ மைல் காவேரி நதி	முத்தீசுரர் உச்சிநாதேசுரர்	அஞ்சனாட்சியம்மை	மூவர்	அழநாட்டரசன் முக்தி 4 மைலில் வயலூர்
287	do	பைஞ்ஞீலி (பணவழி)	மேற்கு 8 மைல். அரண் ப தீர். வாழை விரு.	ஆரண்யவிடங்கர், நீலகண்டர்	நீளநெடுங்கண்ணி விசாலாட்சி	மூவர்	அப்பருக்கு பொதிச்சோறு, தண்ணீர் அளித்த இடம்
288	do	(1) வெள்ளறை சுவேதகிரி (பன்வழி)	வட-மேற் 13 மைல். வில்வம் விரு. விமல மணிகர்ணிகை, புஷ்கர, பத்ம, வராக தீர்.	புண்டரீகாட்சன் (விஷ்)	பங்கயச்செல்வி செண்பகவல்லி	பெரிய திருமங்கை ஆழ்வார்	உய்யக்கொண்டார் அவதாரம். பெரியதிருவடி, சிபி, பூதேவி, மார்க்கண்டேயருக்கு பிரசயட்சம்
		(2) மாற்றத்தார் (மாற்றுத்தார்)	நற்றாநந்த தீர். சிவ தலம்	உத்தமர்கோயில் வரதர் சபாபதி	அப்பர் திருத்தா பழூர் வழி 20 மங்களி கொடுத்	ஸ்தல தலைமை தலம்	வைப்புத்தலம் பெருமாளுடன் முத்தி, விள
289	do	பாச்சிலாச்சிராமம் (திருவாசி)	மேற்கு 4 மைல். கொள்ளிடம், பிரம தீர்.	மாற்றறிவாதர் சபாபதிமூர்த்தம். மூலம் சுயம்பொன்	பாலசுந்தரி சுந்தரர் திருமால் பெற்றது.	சம்பந்தர் சுந்தரர்	சம்பந்தர் அரசன் பெண்ணின் முயலகன் நோயை தீர்த்தது.

290	சோழவந்தான்	எடகம் (பள்வழி)	தே-ரோ 2½ சிவ. வைகை நதி புனல் வாதமடுகின்ற இடம்	எடகநாதேசுரர்	சுகந்த குந்தளாம்பாள் ஏடு எதிர்த்து	சம்பந்தர் வந்து	(துரையில்சம்பந்தர் சமணருடன் வாதுசெய்து வைகையில்விட்ட எடுத்த இடம்
291	மதுரை (1) திரு ய் (12 பெ நகரம் ம்பலம் பையில்	(தென்) வாலவா யருடைய வெள்ளிய (பஞ்ச ச ஒன்று)	கிர 1 சிவ கடம்ப விரு. இந்திர விமா. பொற்றாமரை எழுகடல், வைகை சித்திவிநாயகர் பிரப லம். அஷ்டதிக்குப்பாலகர் பெற்றது. பெருமான்	சோமசுந்தரர் சொக்கநாதர் சொக்கலிங்க மூர்த்தி இந்திரன்வகை தடாதகைப்பிரா ணர் கழு	மீனாட்சியம்மை பூசை தேப்பக்கு ட்டியாரை மண வேறியது	அப்பர் சம்பந் தர் மா ணிக்க வாசகர் ளம், தி ஞ்செய்	64 விளையாடல் நடந் தது. கால்மாறி ஆடி யது. மங்கையர்க்கர சியார் சம்பந்தரால் சைவமத ஸ்தாபனம் ருமலைமஹால் பெயர் துஅரசுசெய்தது. சம
	(2) திருக்	கூடல்	வ-கி. ½ வைஷ். அஷ்டாங்க விமா.ஏம சக்கர தீ.	கூடலழகர் (கி-வி) விமானத்தில் அரங்கநாதர் சூர்யநாராய	வரகுண, மரகத வகுள, மதுரை வள்ளி நாச்சி யரர் ணர்	திருபங் கை திருமழி சை ஆழ்வார்	சித்ரங்கள் விசேஷம் சவுனகர் பெரியாழ் வாருக்கு பிரத்யக்ஷம்
292	மதுரை பனூர் புடையார்	திருவாப் (திருவாப் கோயில்)	வட. 1½ சிவ. வைகை இடப தீர்	ஆப்பனாரீசர்	வடிவாம்பிகை	சம்பந் தர்	மந்திரிக்காக கன்றி ன் ஆப்பில்தோன் றிய சுயம்பு
293	do	திருமாலி ருஞ்சோ லை (அழகர் கோயில்) பழமுதிர் சோலை.	வ-கி. 12 வைஷ் பஸ் வழி ரிஷபகிரி கோடி சுந்தர விமா. சிலம் பாறுசந்தன விரு. முருகர் தலமும் ஆகு ம்	அழகர்பரமலங் காரர் (கி-நி) மலையத்வஜன் க்கு. ஆறுபடை	சுந்தரவல்லி நாச்சியார் தர்மதேவதை விட்டில் ஒன்று	ஆண் டாள் நம்,பூத ப், பெரி ய, திரு மங்கை	மலைமேல் 3 மைலில் நூபுரகங்கை, கோயி ல்முன்னால் 18ப்படி கருப்பண்ணர் (விர வரகுதேவர்) வாசம்.

294	மதுரை	திருமோகூர்	வட-கிழ. 7 மைல். (பஸ்) கேதகி விமா. க்ஷீராப்தி புஷ். அஜ ருத்ராதியர்களுக்கு	காளமேகப் பெருமாள் (கி-நி) பாம்பணைப் பள்ளி கொள்வான்	மேகவல்லி நாச்சியார் மோகூர்வல்லி	திருமங்கை, நம்மாழ்வார்	மேலூர் பஸ்வழி
			மதுரை—தனுஷ்கோடி பிரிவு (மானமதுரை வழி)				
295	திருப்புவனம்	புஷ்பவனம்	வடக்கு ½ மை வைகை-ப்ரம்மா பூஜை	பூவணநாதர் அச்சோ அழகர் (ருத்ரசவர்)	மின்னம்மை	மூவர்	பெருமான் சவாத மூலம் தாஸி பொன்னனையாள் செய்த
296	do	திருச்சுழியல்	நேர்15 மை. சந்தானம் தர் பார்வதி பூஜை பிரளய தீர்.	திருமேனிநாதர்	துணைமாலை நாயகி	சுந்தரர்	உருசவமூர்த்தி மதுரை அருப்புக் கோட்டை பஸ் (விருதுநகர்)வழி
297	ராமநாதபுரம்	திருப்புல்லாணி (தர்ப்பசயனம்)	நேர்ந்து 5 மைல். கல்யாண விமா. ரத்ன, ஹேம தீர். அஸ்வத்த விரு.	தெய்வச்சிலையார். கல்யாண ஜெகன்னாதன் (கி-நி)	தெய்வச்சிலை நாச்சியார் கல்யாணவல்லி	திருமங்கை ஆழ்வார்	புல்லாரண்ய க்ஷேத்ரம் திருக்கண்ணமுது (பாயசம்) பொன்மையுள்ளது. ராமர் சமுத்ர-ராஜனை அழைத்த இடம்
			புல்லாரண்யரிஷி, அஸ்வத்த நாராயணனுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். நாகப்ரதிஷ்டை புத்திரப்பேறு அளிக்கும். உத்தரகோசமங்கை திருவாசகம் பாடப் பெற்ற மாணிக்க வாசகர் தலம் 8 மைல்				
298	do	தேவி பட்டணம் (நவபாஷாணம்)	வடக்கு 10 மைல். கடல், வருண தீர்.	தெய்வச்சிலையார், பட்டாபிராமர்	தெய்வச்சிலை நாச்சியார்	—	ஸ்ரீராமர் வருணனுக்கு அபயம் அளித்த இடம்

299	1 ராமேஸ்	வரம்	கிழக்கு 1 சிவ அக்கினி தீர். வகை. 64 கந்த மாதன கிரி, முருகர் அகத்தியர் பூசித்தது	ராமநாதீஸ்வரர்	மலைவளர்காதலி	அப்பர் சம்பந்தர்	காசிக்குச்சமம் ஸ்ரீரா மர் ராவணனைக் கொன்றபாவம் நீங்க பூசித்தது.
	2 சேதுமாத உள்பிரகா	வம் (முதல் ரத்தில்)	வைஷ்ணவம். கருணா கரபாண்டியன் பிரம்மனுக்கு	சேதுமாதவப் பெருமாள்	கருணைவல்லித் தாயார்		ஸ்ரீராமர் பிரதிட்டை
300	தனுஷ்	கோடி	தெற்கு 2 சேதுஸ்னான விசேஷம். கடல் யமாற்றல் அதி		கள் கூடுமிடம். கம் ஜாக்கிறதை	கோ	தான விசேஷம்
			இலங்கைப்பகுதி				
301	இலங்கை	திருக்கோணமலை	சிவஸ்தலம் வடக்கில் 1 பர்லாங்கில் அசுரன் கோட்டை	திருக்கோணேஸ்வரர்	மாதுமையாள்	சம்பந்தர் சுந்தரர்	தென்கீழ் சமுத்ர மத்தியில் புத்தர்கோயில் உண்டு.
302	do	இந்திரன் திருக்கேதீச்சுரம் (பாதமோட்டம்)	பூசை 3-வது தக்ஷிண கைலாசம் கை லாய கொடு சுப்ரநதி கௌரி தீர்த்தம் (யாழ்ப்பாணம்) யிருந்து, மாயைய வான் பூசை	கேதீஸ்வரர்	கௌரியம்மை	முடிக சம்பந்தர்	வில்லொன்று கண்டி (கதிர்காமப்) கொளம்பு மாத்தலை யிலிருந்து போகவும் கிருத்திகை விசேஷம்.
			திருச்சிறுப்பள்ளி – மாறுமதுரை		**பிரிவு**		
303	புதுக்கோட்டை	கோடுங்குன்றம் (பிரான் மலை)	தென்-மேற்கு 20 சிவ சுந்தர தீர். மகோ தரிஷி, நாகராஜர் பூசித்தது	கொடுங்குன்றீசர்	குயிலமுதநாயகி	சம்பந்தர்	கல்யாணகோலம் கார்த்திகையில் தீபதரிசனம்
		பஸ்வழி	திருக்கோகர்ணம் விஷ்ணு ஆலயம், தகர	ரயிலடியிலிருந் த்தார் பாடசா	து ஒரு மைல் லை. திருச்சியிலி	அரிமள ருந்து	ம் 12 மைல் சிவ, விராலிமலை வழி.

304	திருமயம்	திருமெய்யம்	வடக்கு 1 வைஷ். சத்யகிரி விமானம் சத்ய தீர். பலா விரு.	சத்யகிரிநாதன் (பாப்பணையெய்யப்பன்)	உய்யவர்தாள்	திருமங்கை	சத்யதேவதைக்கு பிரத்யட்சம் சத்யகிரீஸ்வரர் சிவஸ்தலம்,
305	do	திருக்கோட்டியூர் (பஸ்)	கிழக்கு 21 வைஷ். அஷ்டாங்க விமா. தேவபுஷ். இந்திரன் கதம்பரிஷிக்கு ஆ கூதநா டிய தலம். கோயிலும் ஒன்று.	சௌம்யநாராயணர் (கி-ச) குரு ஆ் யை செய்த இடம்	திருமகள்நாச்சியார் விமானத்தில் ந மீறி கோபுரதி	பெரிய, பூதம், திருமழிசை ஸிமூர்த் லிருந்து	உடையவர். நம்பி அவதாரம், நின்று இருந்து, கிடந்து, நடந் திகள் உண்டு. சிவன் மந்திரம் உபதேசம்
306	do	திருப்புத்தூர் (திருத்தளி) (பஸ்)	தெ-கிழக்கு 15 சிவ. கருடா, ஸ்ரீதளி தீர். கொன்றை விரு. லக்ஷ்மி பூஜை	புத்தூரீசர் ஸ்ரீதளிநாதர்	சிவகாமி அம்மை	அப்பர் சம்பந்தர்	காரைக்குடி பஸ்வழி 35 மைல் பைரவர் பிரபலம்
307	காரைக்குடி	குன்றக்குடி	தெற்கு 5 சிவ. சரவணப்பொய்கை	சுப்பிரமணியர்	வள்ளி தெய்வயானை	அருணகிரியார்	2 மைலில் வேற்றியூர் அப்பர்க்ஷேத்திரதலம்
308	சிவகங்கை	காணப்பேர் (காளையார் கோயில்) பஸ்	கிழக்கு 16 சிவ. சோம தீர்- யானைமடு 3 சந்நிதிகள் ஐராவதம் பூஜை. யானைக்கு	சோமேஸ்வரர் காளீஸ்வரர் சுந்தரேஸ்வரர்	சௌந்தரநாயகி சுவர்ணவல்லி மீனாட்சியம்மை	சம்பந்தர், சுந்தரர்	வாதவூர் மணிவாசகர் பிறந்த இடம் 10 மைல் பஸ்வழி
309	do	திருவாடானை (அஜகஜபுரம்	கிழக்கு 36 சிவ. சூர்ய தீர். சூர்யன், பிருகு பூஜை	ஆடானைநாதர்	அம்பாயிரவல்லி	சம்பந்தர்	ஆடு பூசித்த தலம் பஸ்வழி

மதுரை—நாத்துக் குடி கிளை

310	திருப்பரங்	குன்றம்	கிழக்கு ½ சிவ. சரவணப்பொய்கை காசிச்சுனை (மலைமேல்)	பரங்கிரிநாதர் முருகர். ஆறுமுகன்	ஆவுடைநாயகி வள்ளி தெய்வயானை	சப்பந்தர். சுந்தரர் நக்கீரர்	தேவயானையை மணந்த இடம் ஆறுபடைவீட்டில் முதலாவது.
	2-வது திருவாவினன்குடி 3.திருவேரகம் 4. குன்றுதோருடல் 5. திருச்சீரலைவாய் 6. பழமுதிர்சோலை.						
311	கலையாட்டின் புத்தூர்	கழுதமலை	மேற்கு 10 சிவ பல்வழி சுனை தீர்த்தம்	சுப்பிரமணியர்	வள்ளி தெய்வயானை	அருணகிரியார்	சங்கரநாராயணர் கோயில் பஸ் வழி உண்டு
	காவடிச்சிந்து பாடிய இடம்						

விருதுநகர்—தென் காசி வழி

312	ஸ்ரீ வில்லி புத்தூர்	வில்லிகட்டைய புதுவை தென்திரு வேங்கடம்	வ-மே 1 வைஷ் முக்குளதீர். சயசன விமானம். மண்டூக ரிஷி, பெரியாழ்வாருக்கு	வடபத்ர சயனர் (கி-நி) ரங்கமன்னார்	ஆண்டாள் கோதைநாயகி	பெரியாழ்வார் ஆண்டாள்	பெரியாழ்வார், ஆண்டாள் அவதாரம். பெரியாழ்வாருக்கு ஆடி உத்ஸவம் 5-ம் நாள் 5 கருடசேவை பிரபலம்
	காட்டழகர்கோயில்11 மைல், வடக்கே 3 மைலில் சீனு வாசர் சந்நதி						
313	திருத்தண் கால்	(திருத்தண் காலூர்)	வடக்கு ½ வைஷ் வேதசக்கிர விமா. மலைமேல் பாபநாச தீர்.	அப்பன் தண்காலப்பன் (கி-நி)	1 அனந்தநாயகி 2 அன்னநாயகி 3 அம்ருதநாயகி 4 சாம்பவதி	திருமங்கை பூதத்தாழ்வார்	சல்லியபாண்டியன், ஸ்ரீ வல்லபன், புலி, பெரியதிருவடிக்கு பிரத்யட்சம உஷை அநிருத்தன் விவாகம் நடந்த இடம்

314	சங்கரநா	யனார்கோயில்	வடக்கு ½ மை சங்கர தீர்த்தம்	சங்கரநாராயணார்	கோமதி அம்மாள்	கரூர் சித்தர்	சுப்ரமணியர்தலம் சமீபம்
			திண்டுக்கல் — பழனி கிளை				
315	பழனி	பழனி	தெற்கு 1½ மை சரவணப்பொய்கை	ஆறுமுகசுவாமி	தண்டாயுதபாணி	அருணகிரியார்	பழனியாண்டி பிரபல தலம்
			மணியாச்சி — திருவனந்தபுரம் பிரிவு				
316	திருநெல் வேலி தாம்பிர	வேலி வனம் சபை	மேற்கு 1½ மை தாமிரபரணி விஷ்ணு, அகத்தியர், பிரம்மா பூசித்தது.	பிரஷாபணார் நெல்லையப்பர் வேணுநாதேசுரர்	காந்திமதி யம்மை	சம்பந்தர்	அப்பர் க்ஷேத்திரக் கோவை தலம் சிந்துபூந்துறை ஆற்றுமத்தியில் குமரக்கடவுள்கோயில்
			திரிபுராந்தகம் 1 மைலில் திரிபுராந்தகர் விசாலாக்ஷி.				
317	திருநெல் வேலி	ஸ்ரீவரமங் கை வான மாமலை (நாங்கு னேரி)	தெற்கு 20 (பர்) மைல் நந்தவர்த்தன விமானம். இந்திர புஷ்.. சேற்றுத்தாமரை தீர். இந்திரன், பிரம்மா,	வானமாமலைப் பெருமாள் (கி-வி) தெய்வநாயகர் தோதாத்திரிநாதர் மார்க்கண்டேய	ஸ்ரீவரமங்கை நாச்சியார் ருக்கு பிரத்யக்ஷம்	நம்மாழ்வார்	மடம், ரதம், தோட்டம் பார்க்கவும். அஷ்டசுயம்பு தலத்தில் ஒன்று, எண்ணெக்கிணறு விசேஷம்.
318	do	திருக்குறுங்குடி வாமன க்ஷேத்ரம்	தெற்கு 28 (பர்) மைல். பஞ்சகேதக விமானம் திருப்பாற்கடல் பஞ்சதுறை தீர்.	முருகுந்த நாயகர் (கி-நி) சிவன், இருந்த, கிடந்த, மலைமேல் நம்பி	குறுங்குடிவல்லி திருமங்கை பெரியாழ்வார்	பொய்கை, திருமங்கை நம், வார்	6 மைலில் மலைமேல் நம்பி வைஷ்ணவ நம்பி. சனிக்கிழமை போகவேண்டும். சிவன்கோயிலும் உண்டு

319	திருநெல்வேலி	விஜயநாராயணபுரம்	தேற்கு 30 பஸ் வைஷ் விஜய நிர். இந்திரனுக்கு	அழகியமன்னார்	மன்னட்சி	—	பனகுடி சமீபம் நாகர்கோயில் போகும் வழியில்
320	do	கன்னியாகுமரி	தே-கி 60 பஸ் சிவ சமுத்ர தீர். சாவித்ரி கட்டம் வகை. மஹாவிஷ்ணு லோபாமுத்	கன்னிகாபர 3 மைலில் அப் தலம். அகத்தீச் திரையுடன் பூசி	மேஸ்வரி பர் தாண்டகத் சுரம் அகத்தியர் த்த தலம்.	—	சமுத்ர ஸ்னானம் விசேஷம்
321	do	சுசீந்தரம்	தே-கிழ 53 சிவ மூவர்கோயிலும் தனியாக உண்டு	ஸ்தாணுமாலயன் தேவி பூசித்தது	சமீபத்தில் தேவீ உள்ளது	ச்சுரம்	எனும் வடிவீச்சுரம்
322	do	நாகர்கோயில்	தேற்கு 50 சிவ (பஸ்) உபோயர், பிருகு பூஜை	நாகராஜர்	பூசித்த க்ஷேத்ரம். பஸ் ம் வழி உண்டு.		மூலம் திருவனந்தபுர
323	do	திருவண்பரிசாரம் (திருப்பதிசாரம்) நம்மாழ்வா	தேற்கு 40 வைஷ் (பஸ்) இந்திர கல்யாணவிமா. லக்ஷ்மி நீர். ர், நடராஜர் தனி ஆல	திருக்குறளப்பர் வெங்கடாசலபதி (கி-வி) திருவாழ்மார்பர் யம் உண்டு. பத்மநாபபுரம் - நாகர்கோயில் சமீபம்	கமலவல்லித் தாயார்	நம்மாழ்வார்	நம்மாழ்வார், தாயார் உடையநங்கை பிறந்த இடம். விநதை, காரி, உடையநங்கைக்கு பிரத்யட்சம்.
324	do	திருவாட்டாறு (பரசுராம க்ஷேத்ரம்)	தே-கிழ 28 வைஷ் (பஸ்) அஷ்டாங்க விமா. கடல்வாய் தீர்.	ஆதிகேசவப் பெருமாள் (பு. ச) தொடுப்பட்டியி லிருந்து 3 மைல் பாரததாண்டம் 1 மைல்	மரகதவல்லி நாச்சியார்	நம்மாழ்வார்	சந்திரன், பரசுராமர், அத்திரிக்கு பிரத்யட்சம்

325	அம்பா சமுத்ரம்	பிரம்ம தேசம் [illegible] கோயில்	வா. 1 மை. [illegible] அயனீச் சுரம். அப்பர் [illegible] திருக்கோவை தலம்	வேதநாராயணர்	வேதவல்லித் தாயார்	நம்மாழ் வார்	15 மைலில் அப்பர் வைப்புத்தலம். அக்கீச்சுரம் (சிவசை வம்) நந்திமகிமை பெற்றது
326	அம்பா சமுத்ரம்	பாபநாசம்	தெந்நு 3½ சிவ (பஸ்) [illegible] பொதிகை [illegible] முதல [illegible]	பாபநாசர்	உலகநாயகி	ஸ்நான விசேஷம். அகத்திய ருக்கு கல்யாண காட்சி.	
327	ஆழ்வார் குறிச்சி	அக்கீச்சு ரம்	[illegible] அப்பர் திருத்தாண்டக தலம்.				வன்னிக்காந்தை. அக்கினி பூசித்தது.
328	தென்காசி	குற்றாலம் (குறும்ப லா)	தே-கோ 3 சிவ குறும் பலா விரு. சித்ரசபை சித்ராநதி ஸ்நான விசேஷம்.	குறும்பலா நாதர்	குழல்வாய் மொழியம்மை		கைலாயத்திலிருந்து அகத்தியர் பொதிகை வரும்போது வைண வக்கோயிலை சிவலிங்
		கைகுன்	கமாக்கிய இடம் கோ [illegible] காலத்திற்கு தங்குமிடம் 14 மைலில் அமைந்துள்ளது திருமலைமுருகர் கோயில் உள்ளது. வெள்ளி				சுந்தரர் நாட்டுக்கொ க்கிழமை விசேஷம்
29	கொட்டா ரக்கரை	திருக்கடி த்தானம்	வ-கோ 38 வைஷ் (பஸ்) புண்ணியகோடி விமா. பம்பாநதி ருக்மாங் கதபூமி தீர்.	அற்புதநாராய ணர் (க-நி) சகாதேவ பிரதி.	கற்பகவல்லித் தாயார்	நம்மாழ் வார்	செங்கனூர் வடக்கு வழி. அம்பலப்புழை
30	do	திருவல்ல வாழ் (திரு வல்லாய்)	வ-கோ 36 வைஷ் சது ரங்ககோல விமா. மணிமலை ஆறு, கண்ட கர்ண தீர்.	செங்கனூரிலிருந்து கோலப்பிரான் (க-நி) கண்டா கர்ணன் பிரதி [illegible]	வல்லவாழி யிலிருந் 5 மைல் செல்வத்திருக் கொழுந்து நாச்சியார்	திருமங் கை நம்மாழ் வார்	து 23 மைல் வண்டூரிலிருந்து வடக் க்கு 4 மைல் கண்டா கர்ணனுக்கு பிரத்

331	கொட்டார க்கரை	திருவண் வண்டூர் (திருவ முண்டூர்)	வ-மே 35 வை வேதாலய விமா. கல்லாறு, பாபநாச தீர்.	பாம்பணையப் பன் (மே-நி)	கமலவல்லி (நகுலன் பிரதிட்டை)	நம்மாழ் வார்	புலியூரிலிருந்து வட க்கு 3 மைல், மார்க் கண்டேயர், நாரத ருக்கு பிரத்யட்சம்
332	do	திருவாரன் விளை (ஆரன் முளை)	கிழக்கு 37 வை வாமன விமா. வேத வியாஸ சரஸ்—பிரம் மாவுக்கு	திருக்குறளப் பன் (கி-நி) அர்ச்சுனன்	பத்மாசன நாச் சியார் பிரதிட்டை	நம்மாழ் வார்	செங்குன்றிலிருந்து 7 மைல். அம்பலப் பிழை கால்வாய் வழி 16 மைல்
333	do	திருச்செங் குன்றூர் (செங்க ணூர்)	மேற் 30 வை ஜெக ஜோதி விமா. சங்க தீர். திருச்சிற்றாறு சிவாலயம் உண்டு.	இமையவரப் பன் (மே-நி) பத்மாசுர	செங்கமலவல்லி வதம்	ஷை	கால்வாய்மூலம் கொல்லம் வழி அம்பலப்பிழையிலி லிருந்து 18 மைல்
334	do	திருப்புலி யூர் (குட்ட நாடு)	தெற்கு 33 வைஷ் பூஞ்சுனை தீர். புருஷோத்தம விமா.	மாயப்பிரான் (கி-நி)	பொற்கொடி நாச்சியார்	திருமங் கை நம்மாழ் வார்	பீமன் பிரதிட்டை சப்த ரிஷிகளுக்கு பிரத்யட்சம்
335	வர்க்கலா	ஜனார்த்த னம் தட்சண கயா	தெற்கு 1½ வைஷ் பிரம, சக்கர தீர்.	ஜனார்த்தனர் பிரம்மனுக்கு	ஸ்ரீதேவி	—	மலைமேல் கோயில் பின்புரம் சமுத்ரம்.
336	திருவனந் தபுரம்	அனந்தசய னம்	தெற் 1½ வைஷ் பத்ம-மத்ஸ்ய தீர். ஹேமகூட விமா. இந்திரன் சந்திரனுக்	அனந்தபத்மநா பர் கு பிரத்யட்சம்	ஸ்ரீ ஹரிலக்ஷ்மி	நம்மாழ் வார்	பஸ் மார்த்தாண்டன் வழி—திருவாட்டாறு சமீபம்

337	திருவனந்தபுரம்	திருவல்லம்	பேர்கு 4 மைல் பிரம்பனுக்கு	அனந்தபத்மநாபர்	திருமுடித்தானம்	—	பரசுராமர் ச உண்டு
338	do	திருப்பாதபூர்	வட 8 மைல்.	do	திருவடித்தானம்		
			விழுப்புரம்—திருச்	சிறுப்பள்ளி—	குறுக்குவழி	CHOR	D LINE
339	திருவெண்ணெய்நல்லூர் ரோட்	(திருவருட்டுறை)	பேர்கு 4 சிவ பெண்ணைநதி சுந்தரரை தடுத்தாட்கொண்டது	தடுத்தாட்கொண்டநாதர் கிருபாபுரீசுரர்	வேற்கண்ணி நாயகி மங்களாம்பிகை	சுந்தரர்	மெய்கண்டதேவர் அவதாரம் மணந்தவழ்ந்தபுத்தூர் சமீபம்
			பொல்லாப்பிள்ளையார்	மெய்கண்டாருக்	கு உபதேசம். த	னி சந்நி	தி உண்டு,
340	do	இடையாறு	பேர்கு 6½ சிவ. பெண்ணை நதி	இடையாற்றுநாதர்	சிற்றிடைநாயகி	சுந்தரர்	சுகர்பூஜை செய்தது
341	do	திருமுண்டீச்சுரம் (கிராமம்)	பேர்கு 1 சிவ பெண்ணைநதி முண்டக தீர்.	முண்டீசுரர் பாதேஸ்வரர்	கானார்குழலம்மை காளாம்பிகை	அப்பர்	பிரமன், இந்திரன் பூசை
342	இருந்தை	திருநாவலூர் (திருநாமநல்லூர்)	தீர 3 சிவ. கருட தீர். நாவல் மடு. மகிழ் விரு,	நாவலேசுரர் நரசிங்க முனையா	சுந்தராம்பிகை ர் கோயில்கட்டி	சுந்தரர் யது.	சுந்தரர் அவதாரம் சுந்தரர் பெற்றோர் புகழ்த்துணை நாயனார் முத்தி
343	உளுந்தூர்பேட்டை	நெல்வெண்ணெய் (நெய்வெணை)	பேர்கு 6 சிவ பல்வழி தென் பெண்ணை நதி	வெண்ணையப்பர்.	நீலமலர்க் கண்ணி	சம்பந்தர்	சனகாதியர் பூஜை

344	விர்த்தாசலம் டவுன்	திருமுதுகுன்றம்	கிழக்கு ½ சிவ வன்னி விரு. மணிமுத்தாநதி சுந்தரருக்கு நம்பி	பழமலைநாதர் உருவப் கொண்	பெரியநாயகி பாலாம்பிகை டு போன் அளித்	மூவர் தது.	விருத்தகாஸி இறக்க முத்தி
345	do	எருக்கத்தம்புலியூர்	தெ-கி 9 சிவ எருக்கு விரு. கண்ட ஙிர். ராஜேந்திரப்பட்டணம் து. நரேந்திரன்	நீலகண்டர் எருக்கஞ்செடி ஆண்ட இடம்	நீலமலர்க் கண்ணி கீழ் சுவாமி உற்	சம்பந்தர் பன்த்த	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் அவதாரம்
346	do	ஸ்ரீமுஷ்ணம்	தெ-கிழ 13 வைஷ் முட்ட, வராக	பூவராகசுவாமி	அலர்மேலுமங்கைத்தாயார்	— சிதம்பர	வராக அவதாரதலம். ம்வழி பஸ் உண்டு.
347	do	கூடலையாற்றூர்	தெ-கிழ 18 சிவ. வெள்ளாறு, சங்கு திர். சிதம்பரம் 15	நெறிகாட்டு நாயகர் மைல்	புரிகுழல்நாயகி திற்கு வழிகாட்	சுந்தரர் டி அழை	சிவபெருமான் சுந்தரரை இந்த தலத்துவந்து காட்சிதந்தருளிய இடம்
348	பெண்ணாகடம்	(திருக்கடந்தை நகர்)	கிழக்கு 1½ சிவ கஜ விமானம் அப்பர் சூலப்போறி பெற்றது	சுடர்க்கொழுந்து நாதர்	கடந்தைநாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	கலிக்காமநாயனார் முத்தி, மெய்கண்ட தேவர் பிதா அச்சுதகளப்பாளர் வசித்தது
349	do	நெல்வாயில் அரத்துறை (சப்த	மேற்கு 3 சிவ நிவா நதி துறை) இவ்விடமிருந்து கிழ கடம்பந்துறை, காவி ஆலந்துறை 3, 8, 12, 20 மை	ஆத்துறை நாதர் க்கில் பெலாந் யாந்துறை, வசி	ஆனந்தநாயகி துறை மேற்கில் ஷ்டர் ஆடுதுறை லில் உண்டு,	மூவர்	சம்பந்தர், முத்துச்சிவிகை, சின்னப், பந்தர் பெற்றது.

350	கள்ளகம்	பழூர்	கிரக்கு 4 சிவ (பஸ்) பிரம தீர். யானையை உரித்தது பரசுராமர் பூசித்தது	வடமூலநாதர்	அருந்தவநாயகி	சம்பந்தர்	அஷ்டவீரஸ்தலத்தில் ஒன்று. 5 மைலில் அரியலூர் உமை பூசித்தது.
351	லால்குடி	1 அன்பில் ஆலந்துறை	கிரக்கு 5 சிவ (பஸ்) கொள்ளிடம் காயத்திரி தீர்.	சத்தியவாக்கீசுரர்	சவுந்தரநாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	எழுவர், தவத்துறை (லால்குடி) அப்பர் திருத்தாண்டகம் 2 மைலில் சப்தரிஷிகள் பூசை
		2 அன்பில்	கிரக்கு 5 வைஷ். தாரக விமா. மண்டூக புஷ்	குருவடிஅழகிய நம்பி (கி-ச)	அழகியவல்லி நாச்சியார்	திருமழிசை	வால்மீகர், மண்டூக ரிஷிக்கு
352	லால்குடி	கோயிலடி (திருப்பேர்நகர்)	தே-கிழ. 7 வைஷ் காவேரி இந்திர விமா	அப்பக்குடத்தான் (யே-ச)	கமலவல்லித் தாயார்	திருமழிசை-நம், பெரியாழ்வார்	உபமன்யுக்கு. வலது கையின்கீழ் இந்திர கிரீடம்
353	do	திருமாந்துறை (ஆம்பிரவனம்)	வட-மே 6 சிவ காயத்ரி தீர்.	அம்பலவாணேசுரர்	அழகிஆயர் நாயகி	சம்பந்தர்	கண்ணுவர், மருத்துக்கள் பூசை.
354	வாலரடி	திருப்பாற்றுறை	தே-கி 2 சிவ கொள்ளிடம் மார்கண்டேயர்	மூலநாதேசுரர் பூசை. பெருமான் புற்றில் பொன்நிறமாய இருந்தவர்	மேகலாம்பிகை	சம்பந்தர்	திருவானைக்காவிலிருந்து கரைவழி 4 மைல்
355	உத்தமர் கோயில்	1 திருக்கரம்பனூர்	கிரக்கு ¼ சிவ, வைஷ் உத்யோக விமா.	புருஷோத்தமன் (கி-ச) பிக்ஷாடனேசுரர் பிரம்மன்	பூர்வாதேவி பார்வதியம்மை காமவல்லி	திருமங்கை ஆழ்வார்	திரிமூர்த்தி தலம் உபரிசரவசு, சனத்குமாரர்கள் கதம்ப ...

	2	சபயபுரம்	மகாமாயை	கோயில், பதிக	வைப்புத்தலம்		
356	ஸ்ரீரங்கம்	திருவரங்கம் பூலோக வைகுண்டம்	**மேற்கு 1 வைஷ்.** பிரணவாகார வேத சிருங்க விமா காவேரி, சந்திர புஷ் புன்னை விரு. தர்மவர்மா, ரவி	ஸ்ரீரங்கநாதர் (தெ-ச) வர்மாவுக்கு பிர	ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸ்ரீதேவி பூதேவி த்யட்சம்	பெரியாழ்வார் வகை 10 ஆழ்வார்கள்	பெரியநம்பி பட்டர், திருவீதிப்பிள்ளை லோகாச்சாரியர் அவதாரம் ஆண்டாள் குலசேகரர் வகை முத்தி
357	do	திருவானைக்காவல் ஜம்புகேசுரம்	**வட-கிழ 1½ சிவ** காவேரி இந்திர தீர். ஜம்பு முனிவர், விஷ்ணு பிரம்மாவுக்கு விரும்பிய பெருமான் வரச்செய்	ஜம்புகேஸ்வரர் அப்பு ஸ்தலம் படி திருமஞ்ச து தரித்துக்கொ டான் மதில்	அகிலாண்ட நாயகி னக்குடத்தில் ண்டது. நீறிட் உண்டு.	மூவர்	யானை, சிலந்தி வழிபட்டு முத்தியடைந்தது. சோழன் முத்தாரம் காவிரியில் நீராடினபோது தவறினதை அவன்
			திருச்சி—ஈரோடு	**பிரிவு**			
358	எலமனூர்	திருப்பராய்த்துறை (அகண்ட காவேரி)	**வட-மேற் ½ சிவ.** காவேரி தீர். பராய் விரு.	பராய்த்துறை நாதர்	பொன்மயிலாம்பிகை	அப்பர் சம்பந்தர் மாணிக்க வாசகர்	குபேரன், இந்திரன் சப்தரிஷிகள் வழிபாடு.
359	do	குணசேகரம்	**வடக்கு 2 வைஷ்** பிருகு, காவேரி நதி குணசீலமகாரிஷிக்கு	சீநிவாசப் பெருமாள்	அலர்மேல்மங்கைத்தாயார்	—	வைப்பு முதலிய துஷ்ட தேவதைகளை விலகச்செய்யுமிடம்

60	குளித்தலை (முசிரி சிவ ஸ்தலம்)	(1) கடம்பந்துறை காலேக்கடம்பர்	வடக்கு 1 சிவ காவேரிநதி கடம்ப விருத்தம்	கடம்பவன நாதர்	முன்றிலாமுலையம்மை	அப்பர்	மூன்றும் ஒரே தினத்தில் பார்க்கவேண்டும்
		(2) வாட்போக்கி மத்தியான	தெற்கு 5 சிவ கவுரி தீர்த்தம்,	ரத்தினகிரீசுரர்	சுரும்பார்குழலம்மை	ஷை	ஜெயந்தன், இந்திரனுக்கு
		ச்சொக்கர் (3) ஈங்கோய்மலை (திருவிங்க நாதமலை)	வ-மே 5 சிவ காவேரி அமுர்த தீர்.	மரகதாசலேசுரர்	மரகதவல்லியம்மை	சப்பந்தர்	மாலேத்திருலிங்க நாதர் பூசித்தது
61	கரூர்	கரூர் ஆநிலை	மேற்கு ½ சிவ ஆம்பிராவதி நதி	பசுபதீஸ்வரர்	கிருபாநாயகி வடிவாம்பிகை	சம்பந்தர்	புகழ்ச்சோழர், எரிபத்தர், கருவூர்த்
			கருவூர்த்தேவா கோயில் உண்டு				தேவர் அவதாரம்
62	do	வெஞ்சமாக்கூடல் (வஞ்சமா கூடலூர்)	தெற்கு 12 சிவ. (பஸ்) வெஞ்சன் அசுரன் பூசை. விகிர்த தீர்	விகிர்தநாதேசுரர்	விகிர்தநாயகி	சுந்தரர்	புலியூரிலிருந்து இரண்டு மைல்
63	do	நாமக்கல்	வ-மே. 20 வைஷ் கமலாலய தீர்.	நரசிம்மர்	நாமகிரி அம்மாள்	மலையில்	சேலத்திலிருந்துப் பஸ்வசதி உண்டு
64	do	சாலங்ராமம் ஷேத்ரம்	வ-மே 26 வைஷ். பஸ் நரசிம்ம தீர்.	ரங்கநாதர்	லக்ஷ்மிதேவி	—	அனுமார்கோயிலுண்டு
65	கொடுமுடி	திருப்பாண்டிக் கொடு	வடக்கு ½ சிவ. வன்னி விரு. காவேரி நதி.	கொடுமுடி நாதேசுரர், வீர நாராயணர்	பண்மொழி நாயகி மகாலக்ஷ்மி	மூவர்	திரிமூர்த்தி சந்நிதி உண்டு

66	ஈரோடு	(1) திருநணுபவானி	வட-மே. 9 சிவ. (பஸ்)பவானி முக்கூடல் காவேரி, வேதமங்கை தீர்.	சங்கமுகநாதேசுரர்	வேதாம்பிகை	சம்பந்தர்	பவானி சங்கம இடம்
		(2) பதரிவனம்	do வைஷ் இலங்கை விரு.	வரதராஜர்	ஆதிகேசவப் பெருமாள்	—	பராசர், வாலி, குபேரன், வழிபாடு
			ஜோலார்பேட்டை	— கள்ளிக்கோ	ட்டை வழி		
67	சங்கரிதுர்க்கம்	கொடிமாடச்செங் குன்றூர் (திருச்செங்கோடு)	கிழக்கு 5 சிவ (பஸ்) சுனை, சங்கு தீர். நளிர் சுரம் தீர்த்த இடம்	அர்த்தநாரீசுரர் விபூதி நிறம் சுப்பிரமணியர்	மலைமேல் ஆண் பெண் ஒரே உருவம்	சம்பந்தர்	பிருங்கி மகாரிஷிக்காக அவதாரம்
68	திருப்பூர்	திருமுருகன் பூண்டி	வ-மே 5 சிவ சரவணப் பொய்கை ஆவினை தீர். முருகர் பிரபலம்	முருகாவுடையார் சுப்பிரமணியர்	ஆவுடைநாயகி	சுந்தரர்	சுந்தரருக்கு சேரமான் கொடுத்த பொருள் வேடர் கொள்ளையிட்டு திருப்பிக்கொடுத்தது
69	do	திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி	வட-மே 8சிவ பாதிரி விரு. காசி தீர். (பஸ்)	அவிநாசியப்பர்	பெருங்கருணை நாயகி	சுந்தரர்	பலவருஷங்களுக்கு முன் முதலையுண்ட பிள்ளையை எழுப்பி விவாகம் செய்தது
70	கோயம்புத்தூர்	பேரூர் மேலைச் சிதம்பரம்	கிழக்கு 5 சிவ (பஸ்) காஞ்சி அமராவதி கோவை வைப்புத்தில் கோட்டு. குளம்ப	பட்டீசுரர் நதி அப்பர் சுந்தரர் லம். ஆகாசப்பல ச்சுவடும் சாணை கன்று விளையா	பச்சைநாயகி ரர் சேஷத்திரக் வாணர் லிங்கத் லாய்.காமதேனு டியது.	—	நடராஜர் பிரபலம் பேரம்பலம்

பட்டாம்பி	வித்துவக்கோடு	தெற்கு 1 மைல். சக்கர தீர். தத்வ காஞ்சன விமா.	உய்யவந்த பெருமாள் (நி-ச)	வித்துவக்கோட்டுவல்லி	குலசேகரர்	அம்பரீஷனுக்குப்ரத்யட்சம்
எடக்குளம்	திருநாவாய்	தெற்கு 1 மைல் செங்கமல தீர். வேத விமா	நாராயணன் (தெ-வீ.)	மலர்மங்கை நாச்சியார்	திருமங்கை, நம்மாழ்வார்	லக்ஷ்மி, கஜேந்திரனுக்கு ப்ரத்யட்சம்
		சொரனூர் —கொச்சி பிரிவு				
இரிஞாலக்கடை	திருவஞ்சைக்களம்	கிழக்கு 6 மைல். சிவ கங்கை தீர் பாசுரம் பூஜை (திருச்சூரிலிருந்து 13 மைல் (பஸ்)	அஞ்சைக்களத்தப்பர் நாயனார் (அரசன்) தருமம் கைலாசம்	உமையம்மை ன்) தந்தையிறு சென்ற இடம்	சுந்தரர், வெ	ஆடிப்பூரம் சுவாதியில் கொடுங்கோளூரில் அவதரித்த சேரமான் வெள்ளையானைமேல் சு
கருக்குட்டி (அங்கமாலி)	திருமூழிக்களம்	மேற்கு 6 மைல் பெருங்குள தீர். சவுந்தர்ய விமா.	திருமூழிக்களத்தான் (கி-நி)	மதுரவேணி நாச்சியார்	திருமங்கை நம்மாழ்வார்	ஹாரீதமாமுனி பூஜை சங்கரர் பிறந்த காலடி சமீபம்
இடப்பள்ளி	திருக்காட்கரை	கிழக்கு 3½ மைல் புஷ்கல விமா	காட்கரையப்பன்	பெருஞ்செல்வ நாயகி	நம்மாழ்வார்	கபிலமுனிக்கு ப்ரத்யட்சம்
		செங்கல்பட்டு ஜங்	ஷன் — அரக்	கோணம் ஜங்	ஷன்	கிளைப்பிரிவு.
பழயசீவரம்	திருமுக்கூடல்	தெ-மே 1½ மைல் பாலாறு, செய்யாறு வேகவதி	வெங்கடேசப் பெருமாள் பிருகு, மார்க்	அலர்மேல்மங்கைத்தாயார் கண்டேயருக்கு	—	திருமுக்கூடல் க்ஷேத்ரம், விஷ்ணு விசேஷம்.

(1) காஞ்சீபுரம் (பெரிய)	கச்சியேகம்பம் (பிருதிவி தலம்)	வட-மே 1 சிவ சுவை, சிவகங்கை கப்பாநதியின். மாவிடை. காமாட்சி தழுவிக்குழைந்த லிங்கம் (காஞ்சிபுராண பாராக)	ஏகாம்பரநாதர் (பிருதிவி லிங்கம்)	காமாட்சியம்மை (ஏலவார்குழலி)	நால்வர்	ஐயடிகள், திருக்குறிப்புத்தொண்டர், சாக்கியர், திருகுறிப்பு பூசித்துப்பேறுபெற்றது.
			கள்ள, வெள்ள, வாலீசுரா பசு	நல்லகம்பர் ேவசர், மத்தள கச்சி மயானத்தீ	மாதேசர் சர் முத	விண்டுவீசர் அகத்தீசர் லியவைகள்
விகடச்சக்கா விநா		யகர், மாவடிக்கந்தர், அறங்கள்செய்த இடம்	உமை பிரம்மா பிரம்மா யாசம்	மார்க்கண்டேய செய்தது.	ர் பூசித்	தது. அம்மை 32
காஞ்சீபுரம்	(2) நிலாத்திங்கள் துண்டம்	வைஷ்ணவ சந்நிதியுள் [illegible]	நிலாத்திங்கள் துண்டப்பெருமாள் (பெ-தி)	நேரொருவரில்லா வல்லி	திருநாவுக்கரசு	பெரியகோயில் உள் ஆவரணத்தில் வடக்கு பக்கத்தில்
do	(3) கச்சிமயானம் (வைப்புத்தலம்)	சிவகங்கை [illegible] ஆலயத்தில்	பண்டாசுரன் [illegible] அளிக்கும்	பிரமனிடப்பெற்று [illegible] மயானமாக்கியது	[illegible] வரகண்டு	த்தினால் தேவாரதிய ிந்தபோது பெருமா
do	(4) கச்சிப்பலதளி (வைப்புத்தலம்)	அப்பர் க்ஷேத்திர வைசத. கைலாசநாதர். விபட்டது. காயாரோகணம். இன்ன விசேஷம். முத்தீசர், சுரகரீசர்,	ப்புத்தலம். கச்ச நாதர் சிவனடி கணம் [illegible] வீரட்டகாசம். குமரகோட்டம்	பேசர். விஷ்ணு யாரை வென்சித் பிரகஸ்பதி வழி பணாதரேசுரா. வகை பலதளி	ஆமை த தோ பட்டது மணிக கள் அ	உருக்கொண்டு பூசித் ஷ நிவர்த்திக்காக வ காயாரோகண தீர்த்த ண்டேசுரர், சித்தீசர், டங்கியுள்ளன.

378	காஞ்சீபுரம் (பெரிய)	(1) காமகோட்டம்	மேற்கு ¾ சிவ உலகாணி தீர். நாகப்பிலம் மேற்புரம் கச்சபேசர், அமரேசர்,	கமாட்சியம்மையார் பராசக்தி கோயி ஐராவதேசுரர்	ல். தென்புரம் கோயில்கள்	நகர்	நடுவில் அமைந்துள்ளது. 32 அறங்களும் செய்த இடம்
		(2) திருக்கள்வனூர்	வாமன விமா. நித்ய புஷ். அஸ்வத்தருக்கு கோயில் குளத்து	ஆதிவராகப்பெருமாள் கீழ்கரைமேல் தான், கிடந்தான்	அஞ்சிலைவல்லி நாச்சியார் நின்றான், இருந் ஆலயம் உண்டு	பூதம் திருமங்கை	அம்மன் கோயில் உள் பிரகாரத்தில்
379	do	பாடகம் (பாண்டவ தூதர்)	தே-மேற்கு 1 வைஷ். பத்ரவிமா. மத்ஸ்ய தீர்	பாண்டவதூதர் (கி- வி)	ருக்மணி சத்யபாமை	திருமங்கை பேயாழ்வார்	ஜெனமேஜெயன் ஹாரீத்த மாமுனிக்கு பிரத்யட்சம்
380	do	(1) ஊரகம் (உலகளந் தார்)	மேற்கு ½ வைஷ் நாக தீர். சார ஸ்ரீகர விமா.	உலகளந்த பெருமாள் (மே-நி)	அமுதவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கை திருமழிசை	ஆதிசேஷனுக்கு திரிவிக்ரமர்
		(2) நீரகம்	ஷை அக்ரூர தீர். ஜெகதீச விமா.	ஜெகதீசப் பெருமாள் (கி-நி)	நிலாங்கை வல்லி	திருமழிசை பூதம் ஆழ்வா	அக்ரூரருக்கு பிரத்யட்சம்
		(3) காரகம்	ஷை வாமன விமா. அக்கிராய தீர்.	கருணாகரப் பெருமாள் (தெ-நி)	பத்மாமணி நாச்சியார்	திருமங்கை ஆழ்	கார்க-ரிஷிக்கு
		(4) கார் வானம்	ஷை புஷ்கல விமா கவுரிதடாகம்	கள்வர் (மே-நி)	கமலவல்லி நாச்சியார்	ஷை	உலகளந்தார் கோயிலின் உள் பிரகாரம்

18

381	காஞ்சீபுரம் (பெரிய)	கச்சிமேற்றளி (திருமேற்றளி)	தெ-மேற்கு 1½ சிவ் விஷ்ணுதீர். உருத்திரன் விஷ்ணு பூசித்து,	மேற்றளீசுரர் முத்தீசுரர் சிவசாரூபப்	காமாட்சி அம்மை அடைந்தது	மூவர்	பிள்ளையார்பாளையத்தில்
382	do	கச்சி அநேகதங்காவதம்	do கணபதி குபேரன் பூஜை குபேர தீர்.	அனகபேஸ்வரர் மேற்கில் கைல	காமாட்சி அம்மை ாசநாதர் சிவாலயத்	சுந்தரர் திரிவி	புத்தேரி கழனிவெளியில் சேஷப். சித்திரவேலை
383	do	ஓணகாந்தன் தளி (2கோயில்)	மேற்கு 1½ சிவ. காந்தன் தீர். பூசித்தது. சுந்தரர்	ஓணகாந்தீஸ்வரர் பொன் பெற்றது	காமாட்சி அம்மை மேற்கில் வாணு	சுந்தரர் சுர லிங்	ஓணன், காந்தன் கம் குட்டைமேட்டில்
384	do	திருப்புக்குழி	மேற்கு 5 வைஷ் சடாயு தீர். விஜய கோடி விமா. சடாயு	விஜயராகவப் பெருமாள் (கி-வி) வுக்கு	மரகதவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கை	அமாவாசை தினம் விசேஷம் (பஸ்வழி)
385	do	பவளவண்ணம்	மேற்கு 1 வைஷ் ப்ரவாள விமா சக்கர தீர். அஸ்வனி தேவதைக்கு	பவளவண்ணப் பெருமாள் (மே-வி)	பவளவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கை	இறவாத்தானம் பிறவாத்தானம் சிவாலயம் சமீபம்
386	do	பச்சைவண்ணம்	do மரகத விமா. பிருகு தீர். பிருகு மகரிஷிக்கு	பச்சைவண்ணப்பெருமாள் (கி-நி)	மரகதவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கை	மஹாலிங்கேசுரம் சமீபம்
387	do	பரமேஸ்வர விண்ணகரம் வைகுண்டப்பெருமாள்	தெற்கு ½ வைஷ் ஐரம தீர். முகுந்த விமானம் விமானத்தின் மேல்	பரமபதநாதர் (மே-வி) இரண்டு சந்நிதி	வைகுந்தவல்லி நாச்சியார் கள் உண்டு.	திருமங்கை தெற்கி	பல்லவராயனுக்கு பிரத்யட்சம் ல் மதங்கீஸ்வரர் ஆலயம்

388	காஞ்சீபுரம் (சின்ன)	கச்சிநெறிக்காரைக்காடு	கிரந்த ½ சிவ காரை விரு. வேப்பங்குளம் இந்திர தீர். இந்திரன் புதன் பூசித்தது	சத்தியவிரதீஸ்வரர்	காமாட்சியம்மை திருக்காலிமேடு	சம்பந்தர்	இதற்கு தெற்கில் ½ மைலில் ஆடிசன் பேட்டையில் திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனர் கோயில் உள்ளது
389	do	திருத்தண்கா (விளக்கொளி கோயில்)	தே-கிர 2 வைஷ் ஸ்ரீகர வி. சரஸ்வதி தீர். சரஸ்வதிக்கு	விளக்கொளி பெருமாள் திபப்பிரகாசர் (மே-கி)	மரகதவல்லித் தாயார்	திருமங்கை ஆழ்வார்	வேதாந்ததேசிகர் அவதாரம்
390	do	வேளுக்கை சிங்கப்பெருமாள் கோயில்	தே-கிர 2 வைஷ். சிம்ம தீர். கனக விமானம். பிரகலாதர் பிருகு ரிஷிக்கு	(1) அழகியசிங்கர் (மே-கி) (2) முகுந்தநாயகர்	அமுர்தவல்லி வேளுக்கை வல்லி	திருமங்கை பேயாழ்வார்	விளக்கொளிகோயில் சமீபம் (2) சீர்கெட்டுப்போயிருக்கிறது
391	do	அட்டபுயகரம் அஷ்டபுஜம்	கிரந்த 1¼ வைஷ். ககனக்ருதி விமா. கஜேந்திர புஷ். கஜேந்திர வரதருக்கு	ஆதிகேசவப் பெருமாள் சக்கரதரர்	அலமேல்மங்கைத்தாயார்	திருமங்கை பேயாழ்வார்	மணிகண்டீசுரர் ஆலயம் சமீபம்
392	do	திருவெஃகா (யதோத்காரி)	கிரந்த 1½ வைஷ் வேதசார விமா. பொய்கை புஷ்.	சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமாள் (மே-ச)	கோமளவல்லி நாச்சியார்	பொய்கை, பேய், திருமங்கை திருமழிசை, நம்மாழ்வார்	கணிகண்ணன், பிரம்மா, பொய்கை ஆழ்வாருக்கு பிரத். பொய்கை ஆழ்வார் அவதார தலம்

393	காஞ்சீபுரம் (சின்ன)	திருக்கச்சி (அத்திகிரி) அத்தியூர் சத்யவிரத க்ஷேத்ரம்	கிழ. 2½ மைல் அனந்தசரஸ் செடி வாராக; பிரம்ம அக்னி தீர். புண்யகோடி விமா. புண்யகோடீசர் ஆலயம் தெற்கில்	(1) பேருளாளர் (மே-நி) (தேவராஜர்) (2) நரசிம்மர் அழகியசிங்கர் (மே-வீ)	பெருந்தேவித் தாயார் அரித்ராதேவித் தாயார் (வராககிரி) (சுக விமா)	திருமங்கை பூதம்	பிருகஸ்பதி, அனந்தாழ்வார், பிரம்மா கஜேந்திரன், நாரதருக்கு பிரத்யட்சம் வலம்புரி விநாயகர் கோயில் உள் தெற்கில்
394	do	மாகரல்	தெற்கு 10 மைல் சேயாறு, நவ்வி தீர்.	அடைக்கலங்காத்தநாதர்	புவநநாயகி	சம்பந்தர்	புற்றிலிருந்து உண்டான லிங்கம் இந்திரன் பூஜை
395	do	குரங்கணின் முட்டம்	தெற்கு 6 மைல் வாலி தீர். நலகங்கை	வாலீசுரர்	இறையார்வளையம்மை	சம்பந்தர்	அகஸ்தியர், குரங்கு, அணில், காக்கை பூசித்தது.
396	do	(1) திருப்பனங்காடு வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்	தென்-மேற்கு 9 மைல் அப்பர், சம்பந்தர் சடாகங்கை தீர். பனை விரு.	(1) தாலகபுரீசர் (2) பனங்காட்டீசர்	ஸ்தாலகோமள மரகதாம்பிகை அமிர்தவல்லி	சுந்தரர்	புலஸ்தியர், அகஸ்தியர் பூசை பனம்பழம் பெருமானுக்கு நிவேதனமான இடம்
		(2) வண்பாக்கம்	தெ-மேற்கில் 1 மைல் சீர்கெட்டிருக்கிறது	ராமசாமீஸ்வரர்	பஞ்சின்மெல்லடியம்மை	--	சுந்தரருக்கு கட்டமுது கொடுத்தஇடம்
397	do	திருவோத்தூர் (அனக்காவூர்)	தெ-மேற்கு 18 மைல். சேயாறு பனை விருட்சம்	வேதநாதேசுரர் வேதங்கள்	இளமுலை நாயகி பூசித்தது	சம்பந்தர்	ஆண்பனை பெண்பனையாக்கிய இடம்

காஞ்சீபுரம்	கூரம்	வா.-மே 5 மைல் [illegible]	ஆதிகேசவப் பெருமாள்	பங்கஜவல்லி	கூரத்தாழ்வார்	அவதாரம்
do	திருமாற்பேறு (அரிசங்கரபுரம்)	தென்-மே 2½ மைல் [illegible]	[illegible] மணிகண்டேச்வரர்	[illegible]	அப்பர் சம்பந்தர்	திருமால் பூசித்து சக்கரம் பெற்ற இடம்
do	தக்கோலம் (திருவூறல்)	வா.கிழக்கு 3½ மைல் [illegible] நந்தி	[illegible]	[illegible]	சம்பந்தர்	[illegible] முனிவர் பூசை. நந்திவாயில் ஜலம் எப்போதும் வரும் இடம் [illegible]

விழுப்புரம் —புதுச்சேரி பிரிவு

சின்ன பாபுசமுத்திரம்	[illegible] கோயில்	மேற்கு 2 மைல் [illegible]	[illegible]	[illegible], திரிபுரசுந்தரி	சம்பந்தர்	[illegible]
வில்லியனூர்	வில்வநல்லூர்	கிழக்கு 1 மைல் [illegible] 3 மைல்	திருக்காமீச்வரர்	[illegible]	அபிராமி	[illegible] கைலாயத்திலிருந்து வந்து அவதரித்த [illegible] வைப்புத்தலம்
do	சிங்கிரிக்கோயில்	வா.கிழக்கு 4 மைல் (பஸ்) [illegible] பிரகலாதருக்கு	[illegible] நரசிம்மர்	கனகவல்லித் தாயார்		இரண்ய சம்மாரதலம் கடலூர் பாண்டிவழி பஸ்.
புதுச்சேரி	புதுச்சேரி	மேற்கு ½ மைல் கணபதி கோயில் பிரபலம்	கைலாசநாதர்	உமையம்மை		மாசிமகம் விசேஷம்

..சரி	அரகிலி (ஒழிந்தியா ப்பட்டு)	**வட-கிழக்கு 7 சிவ** அரசடி தீர். அரசு விரு. வாமதேவருக்கு	அரசிலிநாதர்	பெரியநாயகி	சம்பந்தர்	திருவக்கரையி லிருந்தும் வழி உண்டு
do	இரும்பை மாகாளம் (இரும் பை)	**வட-கிழக்கு 8 சிவ** மாகாளர் பூசித்தது மாகாள தீர்த்	மாகாளேசுரர்	குயில்மொழி யம்மை	சம்பந்தர்	தொண்டைநாட்டு 32 தலங்களில் ஒன்று
		விழுப்புரம்	**—காட்பாடி**	**பிரிவு**		
திருக்கோ யிலூர்	பஞ்சகிரு ஷ்ணாரண் யக்ஷேத் திரம்	**மேற்கு 2 வைஷ்** ஸ்ரீகர விமா. மிருக ண்டர், மாபலிக்கு பெண்ணை நதி. கிருஷ்ண தீர்.	திருவிக்ரமன் (கி-நி) ஆயனார்	பூங்கோவல் நாச்சியார்	பூதம், பேய், திருமங் கை	மூன்றாழ்வார்கள் முக்தி கார்த்திகை மாதத் தில் ஜீயர் உற்சவம் கை
do	கீழூர் அஷ்டவீ ரஸ்தலம்	**மேற்கு 1½ சிவ** பெண்ணை நதி அந்தகாசுர சமமார	வீரட்டேசுரர் கலம். ஞானி	சிவானந்தவல்லி யார் மடம் உண்டு	பொய் அப்பர் சம்பந் தர்	மெய்ப்பொருள் நாயனார் பிறப்பும் முத்தியும்
do	திருவரங் கம்	**மேற்கு 13 வைஷ்** பிணகினி நதி சந்திரபுஷ்கரணிபிரம்	ஸ்ரீரங்கநாதர் (கி-ச) மனுக்கு பிரத்	ஸ்ரீரங்கநாயகி யட்சம். ஆரண்	— யபாண்	பெண்ணை ஆற்றின் தென்கரையில் டவ தீர்த்தம்
do	அறைய ணிநல்லூர் (அறகண் டநல்லூர்)	பெண்ணை நதி **மேற்கு ¼ சிவ**	அறையணி நாதேசுரர்	அருள்நாயகி	சம்பந் தர்	பிரசண்டரிஷி பஞ்ச பாண்டவர் பூஜை

11	திருவண்ணாமலை	அருணசலம் (தேயு அக்னிதலம்) அக்கினி மலை	மேற்கு 1 சிவ பிரம்ம சிவகங்கை வகை தீர்த்த. மகிழ விரு. பார்வதி வலப்பாகம் மலைசுற்றுதல் பலன். பட்டணத்தார் இருந் அருணகிரியாருக்கு முத்தியடைந்தது. ணாமலை 4 மைலில்	அருணசலேசுரர் அண்ணாமலையார் பெற்றது. நினைக்க சுவாமி வல்லா தது. கார்த்திகை உபதேசித்தது. ரமணரிஷி ஆஸ் அப்பர் தேவார	உண்ணாமுலையம்மை கமுத்தி. பிரம்மாளுக்கு புத்திர தீபம் முக்கியம். முத்தி, குகை ரமம். வடமேற் த்தலம்.	அப்பர் சம்பந்தர் விஷ்ணு வகை கம்பத் குருநம கில் ம	அருணகிரிநாதர் உற்பவம் இடைக்காட்டு சித்தர் முத்தி பஞ்ச பூத தலத்தில் ஒன்று அடிமுடி தேடியது. யில் கருமம் செய்வது திளைர் (முருகர்) ச்சிவாயர் இருந்து லையின்பின் அணிஅண்
12	அகரம் சிப்பந்தி	மாகரல்	மேற்கு 7 வை பிருகு தீர்த்த. வைப்புத்தலம்	வைகுண்ட நாதர்	கமலவல்லி நாச்சியார்	—	பிரம்மா பிருகு மார்கண்டேயருக்கு பிரத்யட்சம்
				கடலூர்—விருத்தாசலம் பிரிவு			
13	வடலூர்		தெற்கு ½ சிவ உத்தர ஞானசிதம்பரம் சிற்சபை அறச்சாலைகளுமுண்டு	நடராஜர் கருங்குழி 2 மை	சிவகாமவல்லி லில் மடமுடன்	ராமலிங் உண்டு	கசுவாமிகள் அடைந்த தைப்பூசம் விசேஷம்
				மாயாவரம்—அறந்தாங்கி பிரிவு			
14	கொல்லுமாங்குடி	சிறுபுலியூர்	கிழக்கு 1 அனந்த சரஸ் பாலாள புஷ். நந்தவர்த்தனர், வியாப்பர் சேஷத்திர தலம்	அருள்மாகடல் (தெ-ச) சர், வியாக்ரபா பொம்பூர் பிரபல	திருமாமகள் நாச்சியார் தருக்கு 5 மை குமரக்கடவுள்	திருமங்கை வில் அ தலம்	3 மைலில் வழுவூர் வைப்பு வீரட்டதானம் யானையை உரித்தது ஐயனார் கோயில்

15	பேரளம் ஜங்ஷன்	1. திருமீயச்சூர்	மேற்கு ¾ மைல். அமுத, சூர்ய புஷ். வில்வ விரு.	முயற்சிநாதேசுரர்	சௌந்தரநாயகி	சம்பந்தர்	காளி, சூரியன் வழிபட்டது
		2. ஷை இளங்கோயில்	(வட பிரகாரத்தில்)	சகலபுவனேசுரர்	மின்னுமேகலாம்பிகை	அப்பர்	
16	do	சிறுகுடி	மேற்கு 5½ மைல்	மங்களேசுரர்	மங்களநாயகி	சம்பந்தர்	செவ்வாய், கருடன், கந்தருவருக்கு
17	do	அன்னியூர்	மேற்கு 6 மைல் அக்கினி தீர். வருணன் அக்கினி பூசை	அக்கினீசுரர்	பார்வதி	அப்பர்	3 மைலில் கருவிலி
18	do	பாம்புரம்	மேற்கு 4½ மைல்	பாம்புரேசுரர்	வண்டார்பூங்குழலம்மை	சம்பந்தர்	வன்னி விரு. நாகர் பூசை
19	பூந்தோட்டம்	திருவீழிமிழலை	மேற்கு 7 மைல் விஷ்ணு தீர். வீழி விரு.	வீழியழகர்	சுந்தரகுசாம்பிகை	மூவர்	கார்த்தியாயனி ரிஷியிடம் பார்வதி அவதரித்து மணம் புரிந்தது.
				படிக்காசு பிள்ளையார்			
			படிக்காசு, அப்பர், சம்பந்தர் பெற்று மகேஸ்வர பூசை செய்தது. விஷ்ணு விண்ணிழி விமானம். நேத்திரார்ப்பணம் செய்து சக்கரம் பெற்றது.				
20	do	திலதைப்பதி (மதிமுத்தம்)	மேற்கு 1½ மைல் சந்திர தீர். மந்தார விரு. அரிசிலாறு	முத்தீசர் மதிமுத்தநாதர்	பொற்கொடி. அம்மை சுவர்ணவல்லி	சம்பந்தர்	ஸ்ரீராம, லட்சுமணர் தசரதருக்கும், சித்தோசி அரசரும் தர்ப்பணம் செய்தது.

421	பூந்தோட்டம்	1. அம்பர் பெருங் கோயில் 2. அம்பர் மாகாளம்	கிரக்கு 2 சிவ. பிரம்ப தீர். புன்னை விரு. 1½ மைல் சோழனுக்கு	பிரம்மபுரீசுரர் மாகாளநாதர் மணக்கோல	பூங்குழலம்மை பட்சநாயகி காட்சி கொடுத்தது	சம்பந்தர்	சோமாஸிமாறநாயனார் பிறந்து சுந்தரர் மூலம் யாகம் செய்து முத்தி அடைந்தது காளி மாகாளரிஷி பூசித்தது
422	நன்னிலம்	1. திருப்புகலூர் (பல்வழி) 2, ஷை வர்த்தமானீச்சுரம்	கிரந்து 4 சிவ. அக்கினி தீர். புன்னை விரு, அக்கினி பூசை ஷை கோயிலுள் வடக்கில்	அக்கினீசுரர் கோணேசுரர் வர்த்தமானேசுரர்	கருந்தார்குழலியம்மை	மூவர் சம்பந்தர்	அப்பர் முருகநாயனார் முத்தி. சுந்தரர் தலை கீழ் இருந்த செங்கல் பொன்னான இடம்.
423	do	திருக்கண்ணபுரம் (தியாச்சமங்கை)	கிரந்து 4½ வைஷ். நித்ய புஷ்கரணி உத்பலாவர்த்தவிமா. கண்ணறுவருக்கு	சவுரிராஜர் (கி-நி) இரவு தரிசன விசேஷம்	கண்ணபுரநாயகி	நம், திருமங்கை குலசேகரர்	ஆண்டாள், பெரியாழ்வார் பஞ்ச கிருஷ்ணக்ஷேத்ரம்
424	do	இராமனதீச்சுரம்	தெ-கி 4¾ சிவ. மணிகங்கை தீர்.	இராமனதேசுரர்	கருவார்குழலம்மை	சம்பந்தர்	சிசண்டி, நந்தி, இராமர் பூசை
425	do	திருமருகல் (மாடக் கோயில்)	கிரந்து 7½ சிவ. வாழை விரு. சிவகங்கை தீர். விடந்தீர்த்த பிள்ளையார்	மாணிக்கவண்ணேசுரர்	வண்டார்குழலம்மை	ஷை அப்பர்	சம்பந்தர் விஷத்தினால் இறந்த செட்டிப் பிள்ளையை எழுப்பி விவாகம் செய்தது

426	நன்னிலம்	திருச்சாத்தமங்கை (செய்யாத்தமங்கை)	வ-கி 7½ சிவ பிரம்ம (தீர்.) பூசை	அயவந்தீசர் பாந்தீசுரர்	இருமலர்க்கண்ணம்மை	சம்பந்தர்	திருநீலநக்கர் முத்தி
427	do	திருச்செங்காட்டங்குடி (கணபதீச்சுரம்)	கிழக்கு 6 சிவ சந்திரசூர்ய தீர். ஆத்தி விரு. கணபதி	கணபதீசுரர் உருத்திராபதி கஜமுகாசுரனை	திருக்குழல் நாயகி சங்கரித்தது. வழிபட்டது	அப்பர் சம்பந்தர்	சிறுத்தொண்டர் பிள்ளைகறி தந்த இடம்
428	do	பனையூர்	தெ-கிழ 1½ சிவ அமிர்த புஷ். பனை விரு.	சௌந்தரநாதர்	பெரியநாயகி	சுந்தரர் சம்பந்தர்	பராசர் வழிபட்டது.
429	do	திருக்கொண்டீச்சுரம்	மேற்கு 1½ சிவ. வெட்டாறு க்ஷீர புஷ்.	பசுபதீசுரர்	சாந்தநாயகி	அப்பர்	வில்வாரண்யக்ஷேத்ரம் தேவி பசு உருவாய் தேடியது
430	do	நன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்	மேற்கு 3 சிவ மதுவனம் வெட்டாறு	மதுவனேசுரர் பிரகாசநாதர்	மதுவனநாயகி பிரகாசநாயகி	சுந்தரர்	மாடக்கோயில் பிரம்மா சூரியன் பூசை
431	do	ஸ்ரீவாஞ்சியம்	மேற்கு 4 சிவ கூவ தீர்.	வாஞ்சிலிங்கேஸ்வரர்	மங்களநாயகி	மூவர்	நன்னிலத்துக்கு மேற்கு
432	விற்குடி	விற்குடி	கிழக்கு ½ சிவ சலந்தரனை சங்கரித்தது	விரட்டானேசுரர்	ஏலவார்குழலி	சம்பந்தர்	அஷ்டவீரதலத்தில் ஒன்று சக்கரம் கோயிலில் உண்டு சிவகங்கை தீர்.
		விடைவாய்க்குடி (வாக்குடி)	1 மைலில் அப்பர்	சோதித்திருக்கோபேருடிவாது கைலாயநாதர்	வைதலப். ஜலந்தர புரிந்தது உமாமகேஸ்வரி		

433	விற்குடி	பள்ளியின் முக்கூடல்	வட-கிழ 1½ சிவ முக்கூடல் தீர்.	முக்கோண நாதேசுரர்	மைமேவுகண் ணியம்மை	அப்பர்	அரிகரியான் பள்ளி (வழங்கும் பெயர்)
434	do	பயற்றூர்	வட-கிழக்கு 4 சிவ	திருப்பயற்றீ சுரர்	காவியங் கண்ணி	அப்பர்	பயற்றங்குடி பைரவ ரிஷி பூசை
135	திருவாரூர்	1. திருமூல ட்டானம் பிருதிவி, சப்தவிட ங்கத்தலம் பிறக்க முத்தி	வ-மேற்கு 1 சிவ. சங்கு கமலாலய தீர். இந்திர பிரதிட்டை லட்சுமி பூசை வடக் கு உள் ஆவரணத் தில் பாபநீரி விரு. சுந்தரர் சுவாமியை பாடியது. மனு அர	வன்மீகநாதர் வீதிவிடங்கர் தியாக நடனம் பரவையின் பால் சருக்கு அவைக்க	அல்லியங்கோ தை கமலாம்பாள் தூதுகொண்டது கர் செய்தது.	மூவர் திருத்	விறன்மிண்டர், நமி நந்தி, செருத்துணை, தண்டியடிகள் கழற்சிங்க நாயனர் வகை முத்தி தொண்டத்தொகை
436	do	2. அரநெ 2-ம் ஆவர பரவையுள் மண்டளி	றி மேற்கு பாரதத்து ணம். (கீழை வீதியில்) தூர் வாசர் பூசை (துலாநாயனார் கோயில்)	அகலேசுரர் பரவையுண் மண்டலேசுரர்	புவனேசுவரி பஞ்சின்மெல் லடியம்மை	அப்பர் சுந்தரர்	நமிநந்தியடிகள் தண் ணீரால் விளக்கேற்றி சுந்தரர் [யது வலக்கண்பெற்றது
^7	திருவாரூர்	திருவிள மர் 1 விளமல்	மேற்கு 2 சிவபதஞ்சலி முனிவர் வியாக்ரபாத ர்பூசைசுதர்சன புஷ். அக்கினி தீர்.	பதஞ்சலி மனோ கரர், பூலோகே சுரர்	யாழினுமென் மொழியம்மை	சம்பந் தர்	கரையபுரம் 3 மைல்
		2 புலிவ லம்	வடக்கு 2 சிவ பாலா மிர்ததீர்.	தட்சிணகோகர் ணேசர்	ஆனந்தவல்லி	அப்பர்	க்ஷேத்ரகோவைத் தலம்

438	திருவாரூர்	திருக்கண்ணமங்கை	**ரேற்கு 5 வைஷ்** தர்சன புஷ். உத்பலவிமா வருணன், ரோமசமுனி பூசை	பக்தவத்ஸலபெருமாள் (கி-நி)	அபிஷேகவல்லித்தாயார்	திருமங்கை ஆழ்வார்	தாயார் சந்நிதியில் தேன்கூடு பூசை
139	மாங்குடி	பேரெயில் (ஓகைப் பேரையூர்)	**ரேற்கு 4 சிவ** அக்னி தீர். அக்கினி பூசை	சகலபுவனேசுரர்	செகன்னாயகி	அப்பர்	
440	மாவூர் ரோட்	காட்டியத்தான்குடி	**வ-ரே ¾ சிவ** முல்லை விரு. காவேரி சூர்ய தீர்.	ரத்தினகிரீசுரர்	மலைமங்கையம்மை	சம்பந்தர்	கோட்புலி நாயனார் முத்தி
			மாவூரில் புதிய ப	ராசக்திகோயில்	உண்டு		
441	do	திருக்காராயல் (திருக்காரைவாசல்)	**தெற்கு 3 சிவ** இந்திரன், முசுகுந்தர் பூசை இந்திர பிரம தீர்.	கண்ணாயிரநாதர்	கைலாயநாயகி	do	ஆதிவிடங்க குடநடனம் சப்தவிடங்க தலங்களில் ஒன்று
142	do-	கோயில் கண்ணாப்பூர்	**தெ-மே 4½ சிவ** இடும்பன் கபலவல்லி பூசை	நடுதரியப்பர்	பெண்ணமிர்தநாயகி	அப்பர்	பிராம்மணபெண்ணுக்காக கன்றுகட்டும் ஆப்பே சிவலிங்கமான தலம்
443	திருநெல்	லிக்காவல்	**ரேற்கு ½ சிவ** பிரம்ம சூர்ய தீர். நெல்லி விரு.	நெல்லிவனநாதேசுரர்	மங்களநாயகி	சம்பந்தர்	பிரம்மா, சூர்யன் வழிபட்டது.

444	திருநெல்விக்காவல்	திருத்தெங்கூர்	**தென்-மே 1½ சிவ** சிவகங்கை தீர்.	வெள்ளிமலைநாதர்	பெரியநாயகி	சம்பந்தர்	லட்சுமி, நவக்கிரக பூசை
445	do	திருக்கொள்ளிக்காடு	**மேற்கு 3½ சிவ** அக்கினி பூசை கொள்ளி தீர்.	அக்கினீசுரர்	பஞ்சினுமெல்லடியம்மை	do	சனீசுரர் கோயில் பிரபலம்
446	do	கைச்சினம்	**கிழக்கு 3 சிவ** இந்திர, வஜ்ர தீர். கோங்கிளவு விரு.	கைச்சினநாதர்	வெள்வளையம்மை	do	இந்திரன், திரணபிந்து முனிவர் பூசை
447	do	வலிவலம்	**வட-கிழக்கு 4½ சிவ** சூரியன் சக்கரயடு தீர்.	மனத்துணைநாதர்	வாளையங்கண்ணியம்மை	மூவர்	மாடக்கோயில் காரணரிஷி பூசை
448	திருநெல்விக்காவல்	திருக்கோளிலி (திருக்குவளை)	**தெ-கிழக்கு 6 சிவ** சந்திரநதி பிரம்ம தீர். அகஸ்தியர் திருமால் பிரமன் பூசை அவனிவிடங்கத்தியா	கோளிலிநாதர் சப்தவிடங்க கர் கோயிலும்	வண்டார்பூங்குழலம்மை தலம் வண்டு ந உண்டு. சுந்தர	மூவர் டனம் ர் நெல்	சுந்தரருக்கு நெல் அளித்த குண்டையூர் கிழார் ஊர் அரை மைல் மலை பெற்றது. மன்மதனை உயிர்ப்பித்தது.
449	do	எட்டிக்குடி.	**கிழக்கு 6 சிவ.** சரவணப்பொய்கை மகிழ விரு.	சுப்பிரமணியர்	வள்ளி தெய்வயானை	அருணகிரியார்	பஸ்வழியும் உண்டு
450	do	தென்திருவாய்மூர்	**தெ-கி 8 சிவ.** சூர்ய தீர். சூர்யன் பூசை	வாய்மூர்நாதர்	பாலின்நன்மொழியம்மை	அப்பர் சம்பந்தர்	சிற்றும்பூர் வழி ஆலத்தம்பாடி 4 மைல்
	ஈசுவரர்ப்பாட 21	சப்தவிடங் பிரதிஷ்டை அப்பருக்கு	கதலம். கமலத்தியாக ... சமீபத்தில்சுந்தரர் காட்சிகாட்சி காட்டிய	ர் நடனம். நீல தேவாரதலம் இடம். பொற்	விடங்கர் மூல ஈசனூர் இருக்கி கோயில்உண்டு.	ஸ்தான றது. மன்மத	த்தில் வேதாரண்ய சம்பந்தர் பெருமானை உயிர்ப்பித்தது.

451	ஆலத்தம் பாடி	திருச்சிற் றேமம் சிற்றேம் பூர்	**வடக்கு 4½ சிவ** சொர்ண தீர். காட்டு ஆத்தி விரு.	பொன்வைத்த நாதர் எழிலூர்	அகிலாண்ட நாயகி நேமம்	சம்பந் தர்	தண்டலைச்சேரி 4 மைல் அகஸ்தியர் இந்திரன், பிரப்பா பூஜை
452	திருத்துறை (வில்வார சேஷத்தி	றப்பூண்டி ரண்ய ரம்)	**கிழக்கு 1 சிவ** பிரம தீர் முள்ளி ஆறு நவக்ரகங்கள் பூஜை	பிருந்தீஸ்வரர் 10 மைலில் சுந் ரில் வைரவர்	பிரகந்நாயகி தரர் நாட்டுத் ஆலயம் பிரசித்	— தொகை தம். கு	பல்வழி திருக்களம் வைப்புத்தலம் தகட்டு மரக்கடவுள் ஆலயம் உண்டு
453	do	தண்டலை நீணெறி (தண்டலை ச்சேரி)	**வட 2½ சிவ** வேத தீர். குருந்த விரு. அரிவாட்டாயநாயனா	நீணெறிநாதர் ர் (கணமங்கலம்) மாடக்கோயில்	ஞானம்பிகை மாவடு செங்கீ	சம்பந் தர் ரை நை	அரிவாட்டநாயனர் முத்தி வேத்யம் செய்த தலம்
454	do	திருக்களர் பாரிசாத வனம் (கைப்பனு க்குளம்)	**தெ-மேற்கு 9 சிவ** சுவர்ணபுஷ்பம் தூர் வரச தீர் பாரிஜாத விரு பராசர் காலவமுனி	களர்முலைநாதர் பூஜை தூர்வா	இளங்கொம் பன்னள் சருக்கு நடன	சம்பந் தர் தரிசன	சுப்பிரமணியர் பிரபலம் ம் கொடுத்த நடேச மூர்த்தம் உண்டு
455	do	கோட்டூர் (பல்வழி)	**தென்-மேற்கு 14 சிவ** அமுத தீர் வன்னி	கொழுந்தீசர்	மதுரவசனாம் பிகை	சம்பந் தர்	குச்சரர், தேவர் பூஜை
456	தில்லைவி	ளாகம்	**கிழக்கு 1½ சிவ** வெள்ளை தீர் **வெவ்**	நடராஜர் கோதண்ட ராமர்	சிவகாமியம்மை சீதை, லட்சும ணர்	—	அழகுள்ள பிரபல தலம் வைப்பு-சித்ர வேலைப்பாடுள்ள தலம்

457	தில்லைவிளாகம்	இடும்பாவனம்	தென்-கிழக்கு 4 சிவ சூட்சுப தீர் இடும்பன் பூசை	சற்குணநாதேசுரர்	மங்களநாயகி	சம்பந்தர் ருக்கு	வெள்ளை விநாயகர் பிரசித்தம் அகஸ்திய கல்யாணகோலக் காட்சி அருளியது
458	do பாண்டியிலிருந்து 4 மைல்	கடிக்குளம் (கற்பகநார்கோயில்)	தெற்கு 5 சிவ விநாயக தீர். வில்வ விரு.	கற்பகேசுரர்	சவுந்தரநாயகி	சம்பந்தர்	சுப்ரமண்யர் பிரபலம். விநாயகர் மாம்பழம் பெற்று பூசை செய்தது
459	முத்துப்பேட்டை	திருவுசாத்தானம் (கோயிலூர்)	வடக்கு 1½ சிவ நின்பல தீர்.	மந்திரபுரீஸ்வரர் சுயம்பு—	பெரியநாயகி வெண்மை.	ஷை	ஸ்ரீராமர் வகை வழிபாடு
460	திருச்சிற்	றம்பலம்	சிவத்தலம்	ஆத்மநாதர்	ஆத்மநாயகி	சுந்தரர்	தேவாரத்தலம்
461	அரந்தாங்கி பெருந்து (ஆவிடை	திருப்பறை யார்கோயி (ல்	தெற்கு 8 சிவ (பஸ்) குருந்தை விரு. மூல தீர்	ஆவிடைநாயகர் தக்ஷிணாமூர்த்தி ஞானதீட்சை யந்தது. வீரபத்ரங்கள்	ஆவிடைநாயகி உபதேசம் செருக்கும் விசேஷ உண்டு		மாணிக்கவாசகருக்கு ஆனி, மார்கழி, உற்சவம் மற்றும் எல்ல சிறப்புகளும் நடை பெறுகிறது
462	do	திருப்புனவாசல்	தெ-மேற்கு 23 சிவ புன்னை விரு, பிரம்ம தீர்	பழம்பதி நாதர்	கருணைநாயகி	சம்பந்தர்	சுந்தரர்
			மாயவரம்—தரங்கம்பாடி கிளை				
463	மாயவரம் டவுன்	மயிலாடுதுறை கவுரிமாயூரம்	கிழக்கு ½ சிவ ரிஷப, காவேரி, அனந்த தீர் மா விரு	மயூரநாதேஸ்வரர் புன்னைகவனம் ப்புத்தலம் 2	அஞ்சல்நாயகி (மூவலூர்) வை மைல்	அப்பர் சம்பந்தர்	பார்வதி மயிலுருவாக வழிபட்டது துலாமாதம் ஸ்நான விசேஷம்

464	செம்பொனார்கோயில்	செம்பொன் பள்ளி	வடக்கு ½ சிவ வீரபத்ரர் தீர் அவதார தலம்	சுவர்ணபுரீசுரர்	சுகந்தவன நாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	முருகர் கோயில் பிரபலம் இந்திரன், பிரமன், குபேரன், ரதி வழிபாடு
465	do	விளநகர்	மேற்கு 2 சிவ காவேரி	உசிரவனேசுரர் துறைக்காட்டு வள்ளலார்	வம்சபுஜாம்பாள் வேயுறுதோளியம்மை	சம்பந்தர்	ஆற்று வெள்ளத்தில் வித்தன் (அந்தணர்) பூசைக்கு கொணர்ந்த புஷ்பத்தை அடைய துறைகாட்டிய பெருமான்
			நல்லத்துக்குடி (குயி	லாலந்துறை)	ஒரு மைல் சூ	ரியன்	வழிபட்ட அப்பர் வைப்புத்தலம்
466	do	திருப்பறியலூர் (பாசலூர்)	தெற்கு 1½ சிவ சந்திர தீர்	விரட்டேசர்	இளங்கொடியம்மை	சம்பந்தர்	அஷ்டவீர ஸ்தலத்தில் ஒன்று
			தக்ஷபுரம்-தக்கன் யா	கத்தை வீரபத்	ரர் அழித்து,	தலையை	க்கொய்தது
467	do	கடைமுடி (கீழூர்)	வட.-கிழ 2 சிவ	கடைமுடிநாதேசுரர்	அபிராமியம்மை	சம்பந்தர்	பிரம்மா வழிபட்டது
468	do	திருநனிபள்ளி (புஞ்சை)	வட-கிழ 3 சிவ சுவர்ண தீர்	நற்றுணையப்பர்	பர்வதராஜபுத்திரி	மூவர்	சம்பந்தர் தாயார் அவதாரம்
469	ஆக்கூர்	தான்றோன்றிமாடம் (பாடக் கோயில்)	வடக்கு ½ சிவ காசி, குமுத தீர் கமுகு கொன்றை, வில்வ விரு	சுயம்புநாதேஸ்வரர். தான்தோன்றீசுரர்	வாநெடுங்கண்ணி கடகநேத்திரதேவி	சம்பந்தர் அப்பர்	சிறப்புலிநாயனார் அவதாரம்

170	ஆக்கூர்	தலைச்சங்க நாண்மதியம்	வடக்கு 2 வைஷ் சந்திர புஷ், விமானம்	நாண்மதியப் பெருமாள் வெண்சுடர்ப் பெருமாள் (கி-நி)	செங்கமலவல்லி தலைச்சங்க நாச்சியார்	திருமங்கை பூதம்	தலைச்சங்காட்டிலிருந்து மூன்று மைல் சீர்காழி $7\frac{1}{2}$ மைல்
171	திருக்க அஷ்டவீர	டையூர் தலத்தில் ஒன்று	கிழக்கு ½ சிவ. கால, அமிர்த தீர் வில்வ விரு.	காலசம்மார மூர்த்தி விரட்டானேசுரர்	அமிர்தகடேசுரர் அபிராமியம்மை	மூவர்	அகஸ்தியர், காரிநாயனார், குங்கிலியக்கலையர், அபிராமிபட்டர் வழிபட்டு முத்தி
			மார்கண்டேயருக்காக	காலனை சம்மா	ரம் செய்தது.	2 மை	லில் அப்பர் தேவார
		தலம்	பஞ்சாக்கை, 3 பை	லில திருவிசைப்	பா பாடல் பெற்	ற திரு	இடைக்கழி (முருகர் தலம்) உண்டு
172	do	பயானம் (பெய்ந்) (ஞானம்)	கிழக்கு 1½ சிவ. காசி தீர்.	பிரம்மபுரீசுரர்	மலர்க்குழல் மின்னம்மை	மூவர்	பிரம்மனை உயிர்ப்பித்து படைப்புத்தொழில் அருளியது
			பிரம்ம பூசை-பங்	குனி மீ சுக்ல வரும் பூரிகம்	பக்ஷ அஸ்வனி ஸ்ஞன விசேஷ	யில் கூடம்	பத்தில் காசி கங்கை
.73	do	தலைச்சங்காடு	வடக்கு 4 சிவ. வில்வ விரு,	சங்கநாதுறைதேவரர்	சௌந்தரநாயகி	சம்பந்தர்	மாடக்கோயில். திருமாலின் பூசைக்கு மகிழ்
					ந்து பாஞ்சசன்	னியம்	கொடுத்தது,
174	do	திருவலம்புரம் (மேலப்பெரும் பள்ளம்)	வடக்கு 5 சிவ சிம்ம, அங்க தீர். பனை விருட்சம்	வலம்புரிநாதேசுரர் தக்ஷயாயபுரீசுரர்	வடுவகிர்க்கண்ணம்மை	மூவர்	அகஸ்தியர் ஆஸ்ரமம் எரண்டரிஷி திருவலஞ்சுழியில் காவேரியில் வீழ்ந்தெழுந்து
						பூசித்து	முத்திபெற்றது

175	தரங்கம்பாடி	அளப்பூர் (அப்பர் வைப்புத் தலம்)	கிழக்கு 1 சிவ. மாதுர்ய, கடல் தீர்.	மணிவண்ணேசுரர்	இரத்தினம்பிகை	—	திருவீழிமிழலை திருத் தாண்டக புராண தலம்
			பேரளம்—காரைக்	கால் கிளைப்	பாதை		
176	அம்பகரத்தூர்	திருக்கோட்டாறு (திருக்கொட்டாரம்)	வட-கிழ 2 சிவ சூர்ய தீர்.	ஐராவதேசுரர்	வண்டார்பூங் குழலம்மை	சம்பந்தர்	இளையான்குடிமாற நாயனார் அவதார தலம், வெள்ளையானை பூசை
177	திருநள்ளாறு (திருநள்ளாறு)		நேற்கு ½ சிவ. மண்டைக்குளம் சிவகங்கை, பிரம தீர். தர்ப்பை விரு.	நள்ளாரப்பன் தர்ப்பாரண்யேசுரர் நகவிடங்கத் தியாகர்	நீலோர்ப்பலாம் பிகை போகமார்த்த பூண்முலையம்மை	மூவர்	சப்தவிடங்கதலம் இத்தலப்பதிகம்தான் சமணர் வாதில் சம்பந்தர் நெருப்பில் இட்டபோது வேகாதிருந்தது.
			கலிங்கன், நளன், ரர் பூசை பிரபலம்	விஷ்ணு, பிரமன்	பூசித்தது. உன்	மத்த ந	டனம். சனியீஸ்வ
178	காரைக்கால் பத்து திரு	கோயிற்றுத்தளிச்சேரி	வட-மேற்கு ½ சிவ. சத்தி தீர்.	பார்வதீசுரர்	சத்தியம்மை	சம்பந்தர்	அரை மைல் தெற்கில் காரைக்காலம்மையார் கோயில்
			சம்பந்தசரணாலயருக் சில வைப்புத்தலங்க	கு புத்தர் தோற் ளும் உண்டு.	றதலம். மாம்பழ திரிலோகநாதர் தலம்.) ஒருமைலி	திருவிழ உள்ள ல் உண்	ா பிரபலம். வேறு தக்களூர் (வைப்புத் டு.

479	காரைக் கால்	தருமபுரம்	பேற்கு 1½ சிவ. பிரம்ம விண்டு தீர். பிரம்மா தருமர் பூசை	யாழ்மூரிநாதே சுரர்	சதாமதுராம் பிகை மதுரமின்னம் மை	சம்பந் தர்	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் ஊர்
480	do	திருவேட் டக்குடி	வட-கிழக்கு 5 சிவ சந்திர, கடல் தீர். புன்னை விரு.	திருமேனியழு கர்	சாந்தநாயகி	சம்பந் தர்	அர்ச்சுனன் தபசுசெய் த இடம்
				மாசிமகம் கடல்	நீராட்டுவிழா பிர	பலம்.	நகரத்தரர் பரிபாலனம்
			திருத்துரைப்பூண்	டி—கோடிக்க	ரை கிளை		
481	வேதாரண் மறைக் விடங்க	யம். திரு காடு சப்த தலம்	கிழக்கு ½ சிவ வன்னி விரு. வேத-மணிகர் ணிகை தீர்.	வேதாரண்யே சுரர்	யாழைப்பழித்த மொழியம்மை	மூவர்	அம்சகடனம் பின்னல்
			வேதங்கள் பூசித்த பெற்ற தலம். அக	மறைக்கதவு அ ஸ்தியர் கல்யா	ப்பரால் திறக்க ணகோலம் க	வும் சப ண்டது.	பந்தரால் மூடவும்
482	அகஸ்திய	ன்பள்ளி	கிழக்கு ½ சிவ அக்னி தீர்.	அகத்தீஸ்வரர்	பாகம்பிரியா நாயகி	சம்பந் தர்	அகஸ்தியர் வழிபட் டது
483	1 கோடிக் கர்கோ	கரை (குழ யில்)	கிழக்கு ½ சிவ அமுதவாரி கடல் தீர்.	அமிர்தகடே சுரர்	மையார்தடங் கண்ணியம்மை	சுந்தரர்	தேவர்கள் வழிபட் டது
			சித்தர் சமாதி உண்டு	தீர்த்தம் கடல்	ஸ்நானவிசேஷம்	தை, ஆ	டி அமரவாசை பிரப லம்
	2 டி (பஞ்ச நதக்கு	தென்கோ டி ளம்)	கிழக்கு 1¼ சிவ	தென்கோடி நாதர்	மதுரமொழி நாயகி	பஞ்ச	பாண்டவர்பூசித்தது. சம்பந்தர் க்ஷேத்ர புராண வைப்புத்தலம்

183	கோடிக் 3 தனிக்கு ளம்	கரை (கோயிற் குளம்)	தெற்கு 2 சிவ இருடி தீர்.	இருடீச்சுரர்	பாலினுநன் மொழியம்மை	அப்பர்	வைப்புத்தலம்
			தஞ்சாவூர்	—நாகூர் கிளை			
184	சாலியமங் கலம்	பருதிநிய மம் (பருத் கோயில்)	தெ-மேற்கு 8 சிவ சூரிய தீர். சூரியன் பூசை	பருதியப்பீசுரர்	மங்களநாயகி	சம்பந் தர்	தஞ்சாவூரிலிருந்து தெற்கில் 7 மைல்
185	இயப்பர் அம்மாபே ட்டை	அவளிவ நல்லூர்	வடக்கு 4 சிவ சந்திர புஷ்கரணி பாதிரி விருட்சம்	சாட்சிநாயகர்	சவுந்தரநாயகி	அப்பர் சம்பந் தர்	குருக்கள் பெண் ணுக்கு சாக்ஷிசொன் னஇடபாரூடமூர்த்தம் காசிபர் வழிபட்டது
186	do	வடுவூர்	கிழக்கு 6 வைஷ் அரித்ராநதி	ஸ்ரீராமபிரான்	சீதாபிராட்டி	—	
187	கோயில் வெண்ணி	வெண்ணி யூர் (இட் சபுரி)	மேற்கு 1 சிவ நந்தியாவர்த்தம் வெண்ணி தீர்.	வெண்ணிக் கரும்பர்	அழகியநாயகி	அப்பர் சம்பந் தர்	சுயம்புலிங்கம்
188	do பெரும்பா வாரமங்க	அரதைப் பழி (அரித் லம்)	வடக்கு 5 சிவ வராக விஷ்ணு பிரம்ம தீர். வன்னி விரு.	பாதாளேசுரர்	அலங்காரநாயகி	சம்பந் தர்	மண் ரோட்டு வழி
189	கொரடா ச்சேரி (மாடக்	குடவா யல் கோயில்)	வடக்கு 8 சிவ அமுத தீர். கருடன், திரணபிந்து முனிவர் பூசை	கோணேசுரர்	பெரியநாயகி	சம்பந் தர்	கும்பகோணம் வழி பஸ் உண்டு
190	do	கொள்ளம் பூதூர் (செல் லூர்)	மேற்கு 4 சிவ வில்வ விரு. பிரம்ம தீர். ல் உற்சவம் 275-வது	வில்வவனேஸ் வரர் தலம். கிலபாய்	சவுந்தராம் பிகை உள்ளது. கொ	சம்பந் தர் ரடாசே டைவா	ஓடம் விட்ட இடம் ஐப்பசி அமாவாசையி ரியிலிருந்து திருவி ய் தெற்கில் 2மைலில்

91	குழிக்கரை	தலையாலங்காடு (தரிசலங்காடு)	வ-மே 4 சிவ. சங்கு தீர். ஆலவிரு	ஆடவல்லேசுரர்	திருமடந்தை	அப்பர்	முயலகன்மேல் நடித்தது. கபிலர் பூசை
92	do	பெருவேளூர்	வ-மே 4 சிவ மூஷிக தீர்.	பிரியாதநாதர்	மின்னனையாளம்மை	அப்பர் சம்பந்தர்	காட்டூர்ஐயன்பேட்டை. கவுதமர் பூசை
93	do	காவிரம் (கரையபுரம்)	வடக்கு 4 சிவ பிரம்ம தீர்	கரவீரேஸ்வரர்	பிரத்யட்சமின்னம்மை	சம்பந்தர்	கழுதை, கவுதமர் வழிபட்டது.
94	கீவளூர்	கீழ்வேளூர் (மாடக்கோயில்)	வடக்கு 1 சிவ சரவணப்பொய்கை சிவஞான தீர். இலந்தை விரு.	அட்சயலிங்கேஸ்வரர்	வனமுலைநாயகி முதல் ஆவரணநாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	இந்திரன், குபேரன், அகத்தியர், முருகர் வழிபட்டது. அகஸ்
				த்தில் அஞ்சுவட்டியருக்குலைது	திருவடி காட்டிய	சபா	பதி மூர்த்தம் உண்டு
95	do	திருக்கண்ணங்குடி (பஞ்சகிருஷ்ணக்ஷேத்திரம்)	கிழக்கு 1½ வைஷ் உத்பல விமானம். ராவண புஷ். விருகு கௌதம ருக்கு	சாமளமேனிப்பெருமாள் லோகநாதன் (க-நி)	அரவிந்த நாச்சியார்	திருமங்கை ஆழ்வார்	ஊருக்கிணர்,உறங்காப்புளி, காயாமகிழ் பார்க்கவும்.
			2½ மைலில் மாகாளம்	எறும் ஆலயம்	காணம் அப்பர்	ஷேத்	திரக்கோயில் குகப்
			பெருமான் பூசித்தது	மாகாளேஸ்வரர்,	மங்களநாயகி கா	ளிபூசித்	ததால் காளி தீர்த்தம்
96	do	தேவூர்	தெற்கு 3 சிவ தேவ தீர். வாழை விரு.	தேவகுருநாதர்	மதுரமொழியம்மை	சம்பந்தர்	மாடக்கோயில் தேவர், கௌதமர் பூஜித்தது.
97	கீவளூர்	சாட்டியக்குடி	தெற்கு 4 சிவ வேத தீர்.	வேதபுரீசுரர்	வேதநாயகி	கருவூர்	த்தேவர் பாடியதலம்

98	சிக்கில்	சிக்கில் (மாடக் கோயில்) கந்தர் சஷ் டி பிரபலம்	வடக்கு ½ சிவ க்ஷீர புஷ் மல்லிகை விரு. வேலர். வடக்குப் தொகையில் உள்ள	நவநீதநாதர் வெண்ணெலிங் கேஸ்வரர் பிரகாரத்தில் நவ பிடாரியால் பூசி	வேல்நெடுங் கண்ணி நீதப்பெருமாள். த்த ஆழியூரில்	சம்பந் தர் சமீபத் கங்கா	காமதேனு, வசிஷ்டர் பூஜை முருகர் சூர சம்மார தலம் சிங்கார தில் சுந்தரர் நாட்டுத் ளேஸ்வரர். கற்பக வல்லி. பிடாரி தீர்.
99	நாகப்பட்	டணம்	வட-மேற்கு ½ வைஷ் சார புஷ். சௌந்தர்ய	சவுந்தர்யராஜர் விமா (கி-நி)	சவுந்தர்யவல்லி	திருமங் கை	திருமங்கை, நாகரா ஜனுக்கு பிரத்யட்சம்
00	do கா ரோண	நாகைக் ம் சப்தவி டங்கதலம்	வட-மேற் ¾ சிவ நாகராசர் வகை பூசைபுண்டரீகருக்கு சர்வதேவ தீர் வகை.	காயாரோக ணேசுரர் யா விரு.	நீலயதாட்சி யம்மை கருந்தடங்கண் ணியம்மை	மூவர்	அதிபத்தநாயனர் அவதாரம் முத்தி சுந்தரவிடங்க தலம்
	சாலீசுர	அரசனல் காஞ்சீபுர	சப்பாசூரன் வகை ம் மூன்றிடத்திலும்	வதம். புண்டரீ காயாரோகணப்	கரிஷியால் இந்த பிரதிட்டை செ	தலம், ய்து மு	கும்பகோணம் த்தி அடைந்தது
01	நாகூர்		தென்-மேற் ½ மகம்மதி நீடாமங்கலம்	ய க்ஷேத்ரம் பிர —மன்னர்குடி	பலமானது. கிளை	வேளா	ங்கண்ணி கிருஸ்தவ ஆலயம் 7 மைல்
02	நீடாமங்க லம்	இரும்பூளை ஆலங்குடி	வட 4 சிவ பஸ் வழி அமுத தீர். பூளை விரு	காசியாரண்யே சுரர் விஸ்வாமி	ஏலவார்குழலி த்திரருக்கு	சம்பந் தர்	தட்சணமூர்த்தம் வி சேஷம்
03	நீடாமங் கலம்	கருவாய்க் கரைபுத் தூர்	தெ-கிழக்கு 11 சிவ கடுவாய் நதி காசிப ரிஷி பூசை (ஆண்டா	சொர்ணபுரீசு ரர் ர்கோயில்)	சிவாம்பிகை	அப்பர்	வலங்கிமான் சமீபம் கும்பகோணம் பஸ்
04	ராசப்பய் யன்சா வடி	பூவனூர் (புஷ்பவ னம்)	வடக்கு 1 சிவ பாமணி நதி கருங் குழி தீர்.	புஷ்பவனேசு ரர்	கற்பகவல்லி யம்மை	அப்பர்	சுகமுனிவர் வழி பாடு புஷ்பவனம்

05	மன்னார் 1 ராஜமன்	குடி ஞர்கோயில்	பேற்கு 1 வைஷ் கிருஷ்ண, ருக்மணி அரிச்சந்திர-சங்க சக்கர தீர்.	ராஜகோபாலன் (கி-நி) சண்பகாரண்ய அரித்ராநதி கோசண்பகாரண்ய	செங்கமலவல்லி நாச்சியார் க்ஷேத்ரம் பிலமுனிக்கு ஸரியர் பார்வதி	நம்மாழ்வார்	பஸ் வழியும் உண்டு சுயம்பு விமானம் மணவாளமாமுனி சமர்ப்பித்தது.
	2 do		சிவ தலம்				புராணஸ்தலம்
06	do	பாதாளிச்சுரம்	வட-மே 1½ சிவ நாக தீர்.	சர்ப்பபுரீசுரர் நாகநாதர்	அமிர்தநாயகி	சம்பந்தர்	தனஞ்சயரிஷி பூசை (பாமினி)
07	do	திருவெண்டுறை பஸ்வழி	வட-கிழ 7 சிவ அகமத்ய தீர்.	வெண்டுறை நாதர்	வேல்நெடுங் கண்ணம்மை	சம்பந்தர்	பிருங்கி வித்யாதரர் பூஜை
		திருநெல்	வேலி — திருச்செந்	தூர் கிளை பிரிவு			
			ஒன்பது திருப்ப	திகள் விவரம்			
08	ஸ்ரீவைகு	ண்டம் 6-வது திருப்பதி	வட-கிழ ¾ வைஷ், சந்திர விமானம் தாம்பரபரணி, பிருகு தீர்.	கள்ளபிரான் வைகுண்டநாதன் (கி-நி)	வைகுண்டநாயகி	நம்மாழ்வார்	பிருகு ரிஷி, சந்திரனுக்கு பிரத்யட்சம்
09	ஸ்ரீ வைகுண்டம்	திருப்புளிங்குடி 4-வது	கிழக்கு 2 வைஷ் வேதசார விமா. வருண, நிருதி தீர்.	காய்சின வேந்தன் (கி-ச)	புளிங்குடிவல்லி மலர்மகள் நாச்சியார்	நம்மாழ்வார்	நிருதி, வருணன், தருமராசாவுக்கு பிரத்யட்சம்
10	do	வரகுணமங்கை	கிழக்கு 1½ வைஷ் விஜயகோடி விமா.	விஜயாசனர் (கி-வீ)	வரகுணவல்லி சிவஸ்தலம் உண்டு	ஷை	வேத புஷ்கரணி அக்கினிதீர். அக்கினிக்கு பிரத்யட்சம்

11	ஸ்ரீவைகுண்டம்	திருக்குளந்தை பெருங்குளப் 8-வது	வட-கிழ 7 வைஷ். [illegible] விமா பெருங்குளம் தீர். [illegible]திருப்பதிக்கு	மாயக்கூத்தன் பொலிந்துநின்ற பிரான்	குளந்தைவல்லி நவதிருப்பதி பெருமாள் உற்ச	நம்மாழ்வார் வம்	வைகாசி ஆழ்வார் 5-ம்நாள் உற்சவம்
12	ஆழ்வார் திருநகரி	திருக்குருகூர் (அப்பன் கோயில்) முதல் திருப்பதி	வட-கிழ 1 வைஷ். கோவிந்தவிமா தாம்பரபரணி, பிரம தீர். புளிய விரு. ஆழ்	ஆதிநாராயணர் பொலிந்துநின்ற பிரான் வார் அவதார	ஆதிநாதவல்லி தலம். பிரம்மா,	ஷை காரம், நம்மா	நம்மாழ்வார், மணவாளமாமுனி அவ கருடர் பிரபலம் ழ்வார், மதுர கவிக்கு பிரத்யட்சம்.
13	do	கொலிவில் லிமங்கலப் (இரட்டை திருப்பதி)	வடக்கு 2 வைஷ். தாம்பரபரணி, வருண தீர் குமுத விமா 2, 3	தேவபிரான் சிறுவாசன் (கி-வி-நி) திருப்பதிகள்	கருந்தடங்கண்ணி	ஷை	இந்திரன், வாயு, வருணனுக்கு பிரத்யட்சம்
14	do	திருக்கோளூர்	வடக்கு 1 வைஷ். ஸ்ரீகர விமா, தாம்பரபரணி, குபேர தீர்	வைத்தமாநிதிப் பெருமாள் (கி-ச)	கோளூர்வல்லி நவநிதி தலம்	ஷை	மதுரகவி ஆழ்வார் அவதாரம் ஷையாருக்கு பிரத்யட்சம்
15	do	தென்திருப்பேரை 5-வது திருப்பதி	தெ-கிழ 3 வைஷ். பத்ரவிமா சுக்கிரபுஷ்.	நிகரில்முகில் வண்ணன் மகர நெடுங்குழைக்	குழைக்காது வல்லி காதர் (கி-வி)	நம்மாழ்வார்	சுக்கிரன், பிரம்மாவுக்கு பிரத்யட்சம்
16	திருச்செந்தூர்	கந்தமாதனம்	கிழக்கு ¾ சிவ வேலாயுதசமுத்ர தீர். நாழிக்கிணறு	சுப்பிரமணியர் (ஆறுமுகச் சிவன்)	வள்ளி-தெய்வயானை	அருணகிரிநாதர்	குமரகுருபரருக்கு அருளியது ஒப்புயர்வற்ற தலம்

முற்றிற்று.

குமார குருப்யோ நம:

திருத்தணிகை க்ஷேத்திர மகாத்மியம்

என்னும்

தணிகை புராண வசனம்.

இஃது

தமிழ் வித்துவான்,

த. பு. முருகேச நாயகரவர்கள்

எழுதியது.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

திருத்தணிகை புத்தக வியாபாரம்,

ஏ. க. செங்கல்வராய செட்டியார்

அவர்களால்,

சென்னை,

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1935.

இதன் விலை] [அணா 12.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத் தலைவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அடியிற் கையொப்பமிட்ட யான் தெரிவிப்பது யாதெனில்:—திருத்தணிகை க்ஷேத்திர மஹாத்மியம் என்னும் தணிகை புராணம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, தமிழ் வித்துவான் த. பூ. முருகேச நாயகரவர்களால் எழுதச்செய்து என் சுதந்தரமாக அச்சிட்டு மகாகனம் பொருந்திய கவர்ன்மெண்டார் அவர்கள் சட்டப்படி ரிஜிஸ்டர் காபிரைட் செய்திருப்பதால் என் உத்தரவின்றி இந்நூலை அச்சிடக்கூடாது, அப்படி அச்சிட்டால் சட்டப்படி வசூல் செய்யப்படும். இந்த அறிவிப்பில் தெரிந்துகொள்ளவும்.

இப்படிக்கு,

ஏ. க. செங்கல்வராய செட்டியார்,

புத்தகவியாபாரம்,

திருத்தணி.

ஸ்ரீ சுப்ரமண்யேஸ்வரசுவாமி திருத்தணி

குருப்யோநம:

தணிகை புராண வசனம்

முகவுரை.

தாயுமானவர்

"மூர்த்திதலந் தீர்த்த முறைபாய்த் தொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே."

என விதந்தவாறு, அடைந்தாரை அஞ்சேலென் றாதரிக்கும் அருட்பெருந் தடங்கடலாகிய ஆறுமுகப்பெருமான் எழுந்தருளிய தலங்கள் பலவெனினும் அத்தன்மைத்தெய்வம் யாவுந்தணிந்து ஆசாரிய மூர்த்தமாயிலங்குந் தலந்தணிகையொன்றே யாகலின், அத்தலப் பிரபாவங்களை கந்தபுராணம், தணிகைப்புராணம், தணிகைமான்மியம் முதலியனவும், தணிகையாற்றுப்படை, திருப்புகழ், திருவருட்பா முதலியனவும், பிரகாசப்படுத்துபவெனினும் விரிந்து கிடத்தலின் எல்லோரு மெளிதி லுணருமாறு ஒருபுடை புதுக்கித் தொகுத்துத் தருக. என தணிகை புத்தக வியாபாரம் செங்கல்வராயச்செட்டியாரவர்கள் விரும்பியவாறு, முன்னர் தேவர் சிறைமீட்ட தெய்வத்திருவாகிய சிவசண்முகப்பெருமான் திருவருளிருந்த வண்ணம் கந்தபுராணம், தணிகைப்புராண மென்பனவைகளினின்று விரிவஞ்சி, சரித்ர ரூபம் சிலபல பொருத்தொதுக்கி யொருவாறு தொகுத்தனம் எனினும் திருப்புகழாதிய வாராய்ச்சியிலும், அத்தணிகைக் கணியற்கையினு மமைந்து கிடக்குஞ் சில சரிதங்களையும் வரைதற் காண்டானருள் என்றே யஞ்சின. அன்றி, தலமகத்வ தற்கால விளக்கம், உற்சவசொரூபம், தற்கால நித்தநிலை, மற்றை மூர்த்திநிலைகள் முதலியவைகளையும் விளக்குமாறு விசாகப்பெருமான விளைவித்திலன், எனினும் இறைவன் இன்னருள் இன்னே பதிப்பினேறு மெய்து மாறிறைஞ்சுகின்றாம் அஃதன்றி, எம் சந்தப்படாகமின்றிய ஏழைத் தமிழ்க்கணெய்தும் எப்பிழைகளையும் மன்னித்து, "கோவுடனே கூடிவரும் குருட்டாவு மூர்புகும்" என உமாபதி சிவமிசைத்தவாறு கற்றோர் கடாக்ஷிப்பார்களாக.

தெய்வநாயக னடிமை,

 த. பூ. முருகேச நாயகர்.

தணிகைப் புராண வசன

விஷய அட்டவணை.

விஷய அட்டவணை.

விண்ணப்பம்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பத்திவளர்த் தருள்வளர்த்தாட் கொள்வா னித்தப்
பாரேழும் பிறவனைத்து மாகி யோங்குஞ்
நிக்கேதான் மறைமுடிவுந் தீண்டாச் சோதி
சித்தாந்தத் துறைமிதந்த தேனே வானோர்
முத்தரெலாந் தொழுஞான முனியே யாறு
முகத்தேவே யருட்கடலே தணிகைக் குன்றின்
வைத்தோங்கு மாணிக்க வடிவே யப்பா
மணிமயிலி னடிமறவா தருளுவாயே.

தணிகை பிரமோற்சவங்கள்.

மாசிமீ மக நக்ஷத்திரத்திற்குப் பத்து நாள் முன்னுக ஆரம்பம்; உற்சவமூர்த்தி பெரிய உற்சவர்; உற்சவம் மலைமேலே நடக்கும்; த்வஜாரோஹணத்துக்கு முன்நாள் இரவு விநாயகர் உற்சவம்; அங்குரார்ப்பண உற்சவம்-சுமித்திரேசுரர் (அஸ்திர தேவர்) புறப்பாடு; இந்திர தீர்த்தத்திலிருந்து தாசி தலையிற் புற்றுமண் கொண்டுவரப்படும்.

முதல்நாள்:—காலை-த்வாரோஹணம்; இரவு-கற்பக விருக்ஷம்-(அது பழுது பட்டபடியால் ஸ்வாமி விமானத்தின்மீது வருவார்)

இரண்டா நாள்:—காலை-சூர்யப்பிரபை; இரவு-பூத வாகனம்.

மூன்று நாள்:—காலை-சிங்க வாகனம்; மாலை-ஆட்டுகடாவாகனம்

நான்காநாள்:—காலை-பல்லக்கு; மாலை-நாக வாகனம்.

ஐந்தா நாள்:—காலை-அன்ன வாகனம்; மாலை-வெள்ளி மயில்.

ஆறு நாள்:—மாலை-புலிவாகனம்; தாசிகளது மஞ்சள்நீர் உற்சவம்

இரவு-யானை வாகனம்; காமக்கூத்து-தேவதாசிகளுள் ஒருத்தி மன்மத வேஷத்துடன் புன்னைக்காய் கொண்டு ஆடல்.

ஏழா நாள்:—காலை-ரதோற்சவம்.

எட்டா நாள்:—காலை-பாளி வாகனம்; மாலை—ஸ்வாமி கீழே ஆறுமுகஸ்வாமி கோவிலில் ஊஞ்சலாடுதல்; இரவு-ஸ்வாமி மலைக்கு மேற்புறத்துப்போய் அடிவாரத்தி லிறங்குதல்; கன்னமிடுதல்; வள்ளியைத் திருடுதல்-வேடர் கூட்டக்காட்சி; பிறகு குதிரைவாகனம்; பின்னர் இரவு 3-மணிக்கு வள்ளியம்மை திருக்கலியாணம். தேவசேனை கதவடைக்கிறது; பதினைந்து நிமிஷம் பாடல், மங்களம்.

ஒன்பதா நாள்:—காலை-இந்திர விமானம் மாலை கந்தபொடி உற்சவம்; இரவு-சண்முக ஸ்வாமிக்கு அபிஷேகம், பாதி பிரதக்ஷிணம்.

பத்தா நாள்:—மாசி மகம். காலை - (அகஸ்திரதேவர் குமார தீர்த்தத்துக்கு வருவார்) ஷண்முகஸ்வாமி-முழுப்பிரதக்ஷிணம் வருதல், மட்டையடி சேவை; தாசிகள மட்டையா லடித்தல்.

மாலை-குமார தீர்த்தத்துக் கருகில் தீர்த்தவாரி; மண்டபத்திற் பெரிய உற்சவருக்கு அபிஷேகம்.

இரவு-மூன்றுமணிக்குக் கொடியிறங்குதல்.

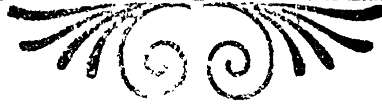
சித்திரைமீ:—சித்திரை நக்ஷத்திரத்திற்குப் பத்து நாளைக்கு முன்பு ஆரம்பம்; மாசி பிரமோற்சவம் எப்படியோ அப்படியே; ஆனல் வேடர் உற்சவ மாத்திரம் கிடையாது. எட்டாநாள் இரவு தேவசேனை திருக்கலியாணம். வள்ளியம்மை கதவடைப்பது. 11-ம் நாள் பெரிய உற்சவர் தணிகைக்குக் கிழக்கில் 6-மைல் தூரத்திலுள்ள விநாயகபுரம் தேவசேனையின் தாயார் வீடு போய் வருவார்,

உ

கணபதி துணை.

வேலுமயிலுந் துணை.

திருத்தணிகை
க்ஷேத்திர மஹாத்மியம்.

காப்பு.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

அன்பருளக் குகைதோறு மடிகொழு மணிக்குன்றே யமல ஞான
இன்பமுதப் பொழிமுக்க ணிமயமகக் கிசம் பெருமானே யெந்தாய்மூவர்
பண்ணுதமிழ் முறையருந்தும் பாலனையங் காத்தேவே தணிகைமேலாங்
குன்றுறைவாய் சரிதமது கூறுமெனைத் தடுத்தனையாட் கொள்ளுவாயே.

வாழ்த்து.

வாழ்கவான் பயிலமரர் றோர்கள் மறைமேலோர்கள் வேள்வி
வாழ்கவிப் பாரிதனிற் றழைக்க சைவ மெங்கும்
மாழ்கவெம் பகையா மன்னர் மல்குக செங்கோ னீதி
சூழ்கநற் றணிகைச் செவ்வேள் றொகையே லடியாரன்பே.

* நூற்பயன்.

"சோறிடை யிருந்து கேட்பினுந் தொழினுஞ்
செப்பினுஞ் சித்தம் வைத்திடினும்
ஆறிடை யதிகலாதிகள் செயினும்
அலகில்பல் வயக்கிறு மிட்டு
மாயிரு வினையுந் தவட்டியீ ளாத
வாரியின் புறத்துவைத் தென்றார்
காமிகு வேலோன் றணிகையின் பெருமை
கட்டுரைக் கடங்குவ தன்றோ."

* இக்கவி தணிகை புராணத்துள்ளது.

முதலாவது
திருநாட்டுப் படலம்.

ஔவையார்

"வேழமுடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்து—பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்துத் தெண்ணீர் வயற்றொண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து"

எனக் கூறியவாறு, உலகத்தில் எல்லா வளப்பங்களும் நிரம்பி அநேக பெரியோர்களையும், அளவிறந்த புலவர்களையும், எண்ணற்ற கொடையாளிகளையும், ஆயிரக்கணக்கான சிவ சந்நிதானங்களையும் தன்னகத்தடக்கி, வேதாகம மோக்ஷ சத் சமயமாகிய சைவநெறியிற் றலைசிறந்து விளங்குவது தொண்டைநாடேயாம்.

திருநகரச் சிறப்பு

இத் தொண்டை நாட்டின்கண் காஞ்சிபுரத்திற்கு வடக்கே திருவேங்கடத்தருகிலுள்ளது திருத்தணிகையாம். இத்திருத்தணிகையில்

தணிகை பு. குமரேசப்ப. 15-கவி.

"..................................கங்கையை
வருகென வழைத்தவன் மருவின் மாயையிற்
பொருவில்பல் பொருள்களும் பூத்திட் டானரோ"

எனவும், அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்.

"பிறப்பிலிக் குணர்த்துசித்த! வுற்றநேல் பெருக்குற
பெருக்குசெய்த் திருத்தணில பெருமாளே"

எனவும் கூறியவாறு,

குமாரக் கடவுளை கங்கையை வரவழைத்து ஒப்பற்ற பலவித பொருள்களை உண்டாக்கி விளைவுகளைப் பெருக்கி பலவித நெற்களையும் பெருகச் செய்கின்றன ரென்றால் அத்தணிகாசலத்தின் பெருமையை யாரால் சொல்லமுடியும் ?

இத் திருத்தணிகையில் எங்குபார்த்தாலும் மடங்கள், எங்கும் * சத்திரங்கள், எங்கும் சுனைகள், தடாகங்கள், எங்கும் செய்கால்கள்

---

* தற்கால் திருத்தணியில் 340-சத்திரங்களிருக்கின்றன. இதன்றி அனேக சத்திரங்கள் வேறு சிதைந்து கிடக்கின்றன.

திருப்புகழ்.

"திருக்குள நாளும் பலதிசை மூசுஞ்
சிறப்பத ருவெண் டிசையோடும்
திரைக்கடல் சூழும் புவிக்குயி ராகுந்
திருத்தணி" என்றபடி

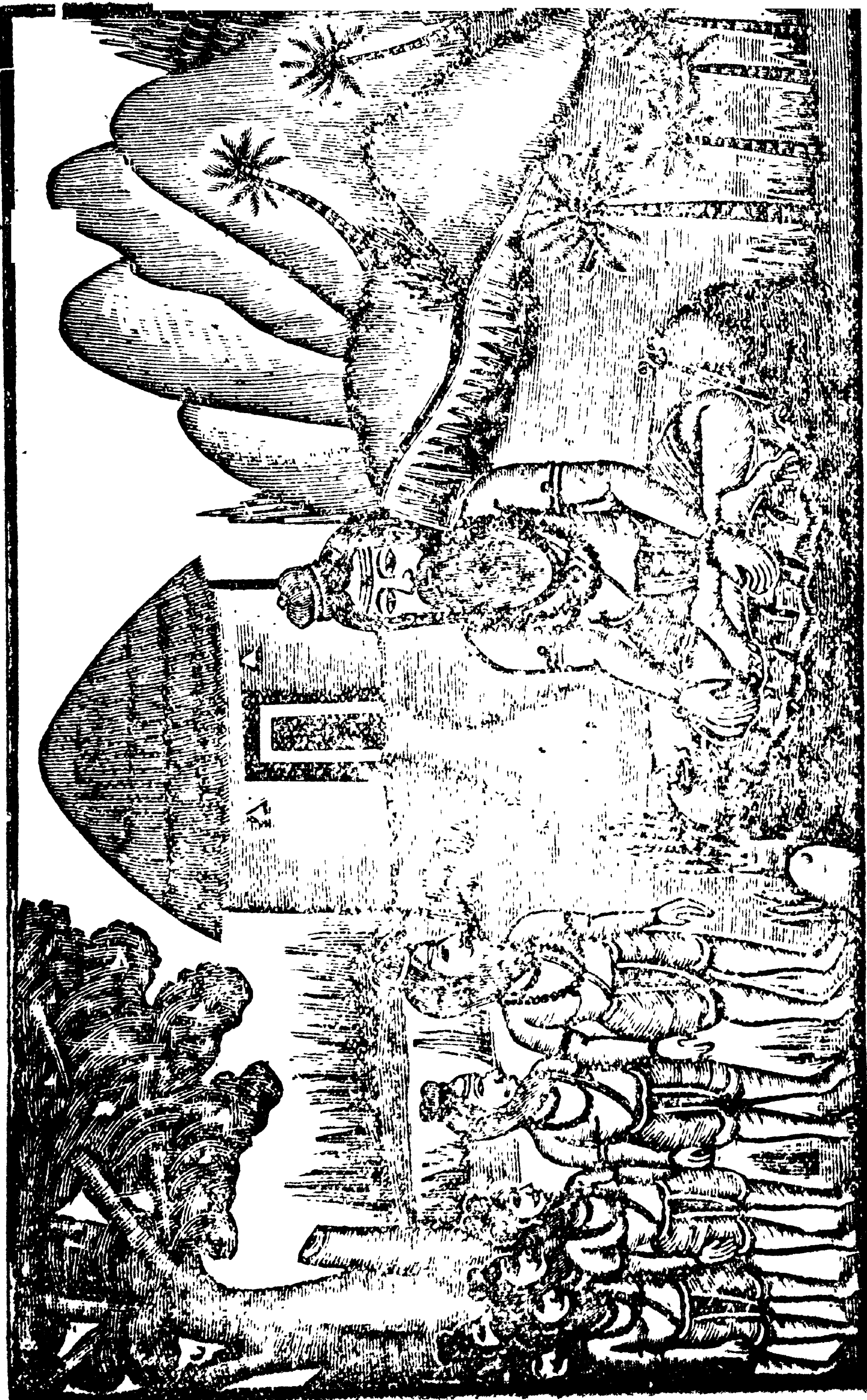
எங்கும், விளைவுகள், எங்கும் பெரியோர்கள், எங்கும் சந்நதிகள், என்றும் திருவிழாக்கள என்றால் இத்திருத்தணிகையின் பெருமையை என்னென்று கூறுவது? இதன்றி சிவன், விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன் சரஸ்வதி, ஆதிசேடன், அகத்தியர், நாரதர், ஸ்ரீராமர், சப்தரிஷிகள், சப்தகன்னியர்கள், நந்தீசர் முதலியவர்கள் பலதீர்த்தங்களை யுண்டாக்கி, பலமூர்த்திகளைத் தாபித்து, தாங்களும் பல சந்நிதானங்களைக் கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கின்றன ரென்றால் அத்தணிகையின் பெருமையை என்னென்று கூறுவது? இதன்றி அத்தணிகாசலத்தில் வசிப்பவர்களெல்லாம் (திருப்புகழ் 272-ம் கவி,

"மாரன் வெற்றிகொள் பூமுடிக்குழ
லார்வி யப்புற நீடுமெய்த்தவர்
வாழ் திருத்தணி" என்றபடி)

நல்ல தவத்தைச் செய்தவர்கள் என்றால் அதன்பெருமையை நம்மாற் கூறப்படுவதல்ல தணிகைபுராணத்துள்,

"அத்தலந் தன்னையா மடைகுவாமென
புத்தியி னினைப்பினும் புறத்திற் செல்லினும்
பத்தடி நடப்பினும் பரித்த நோயெலாம்
கொத்தொடு மவர்புறம் வழிக்கொண் டோடுமே"

என்றபடி, அத் தணிகாசலத்திற்குப்போக வேண்டுமென நினைத்தாலும், அங்கயத்தின் புரமாகச் சென்றாலும், திருத்தணிகைக்குப் போகின்றேனெனப் பத்தடி-தூரம் நடந்தாலும் அவர்களைவருத்தும் எவ்வித நோய்களும், பூத பைசாச ராக்ஷச உபத்திரவங்களும், பகை பழி, பாவம் முதலியவைகளும் நீங்கி புனிதராவார்களென்றால் தணிகாசலத்திலும் மிகுந்த க்ஷேத்திரம் உலகத்திலில்லை எனக்கூறலாகும்.

† நைமிசப் படலம்.

பூர்வம் பிருகு, போதாயனர், விபாண்டகர், துருவன், நாரதர், அத்திரி, அகத்தியர், ஆங்கிரசர், காத்தியாயனர், கண்ணுவர், பராசரர், கௌசிகர், சமதக்னி, மாண்டவியர், பரத்துவாசர், காசிபர் முதலிய அனேக முனிவர்கள் பிரமதேவனை யடுத்து நாங்கள் தவஞ்செய்வதற் குரிய இடம் எவ்விடம் எனக்கேட்க, அதற்குப்பிரமன் ஓர்தருப்பைப் புல்லை வளைத்து சக்கரமாக உருட்டி இது எங்குபோய் நிற்கின்றதோ அவ்விடமே நீங்கள் தவஞ்செய்தற்குரிய இடமாம் எனக்கூறியனுப்ப அவ்வாறு அத்தருப்பை சென்று நின்ற இடமே நைமிசாரணியம் எனப்படுகின்றன.

புராண வரலாற்றுப் படலம்.

இந்த நைமிசாரணியத்தில் மேற்கூறிய முனிவர் முதலியவர்கள் வேதாத்யாயனம், யாகம், அவிர்ப்பாகம், ஈஸ்வரபூஜை தவம் முதலிய வைகளைச் செய்துகொண்டு சதா ஆனந்தமயமாக வாழ்ந்துகொண்டி ருக்குஞ் சமயத்தில் ஓர்நாள் சூதபுராணிகர் வழக்கப்படி அவ்வனத் தின்கண் வந்தருளினர். அவரைக் கண்டவுடன் முனிவர்கள் எதிர் சென்றழைத்து சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து மாதவ சிரேஷ்டரே! தேவரீர் சிற்சில தினங்கட்கு முன்னர் அடியேங்கள் உய்யும் பொருட் டுப் பதினெண்புராணங்களையும் உரைத்தீர்களல்லவா? அவைகளுள் முதற் புராணமாகிய ஸ்காந்தபுராணம் ஆறு சங்கிதையில் மிகவும் சிரேஷ்டமான சங்கர சங்கிதையில் தயாவிபவ சாக்ஷாத் சிவ சண் முகக் கடவுள் திருவோலக்கங்கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் தலங் களில் விசேஷமானது தணிகாசலமே எனத்திருவாய் மலர்ந்தீர்க ளன்றோ! அத்தகைய திவ்யக்ஷேத்ர பிரபாவத்தை எங்களுக்குத் தெரிவித்து, நாங்கள் அத்தணிகாசலபதியாகிய ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணி யக்கடவுள் திருவருளைப்பெற்றுய்யுமாறு அனுக்கிரகிக்கவேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

---

† நேமி—சக்கிரம், நேமிசம்பந்தம் நைமிசம் எனப்படுகின்றன. நைமி சாரண்ய மென்னும் வனம் வடக்கே லக்னௌபாலம் ஜங்கிஷன்களின் மத்தி யிலுள்ள சாண்டிலா ரெயில் ஸ்டேஷனுக்கு வடபுறம் 25-ம் மைலிலும், சித்தாப்பூருக்கடுத்த நைமிசார் ஸ்டேஷனுக்கு கிழக்கே 7-மைலிலு மிருக்கின் றது. இங்கு சூதபுராணிகர் மடமும், அதில் அனேகிய பல ஓலைச்சுவடிகளு மிருக்கின்றன.

உடனே சூகபுராணிகர் ஆனந்த பரவசமுற்று, சிறிது நேரம் சிவத்தியானத் திருந்து, விழித்து ஓ! தவ சிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் முன்னமே கல்வி, ஆசாரம், தயை சற்சன சவகாசம், சாந்தம், ஞானம், ஆத்மபூஜை, அடியாரன்பு முதலிய பாக்கியங்களைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். மேலும் மேலும் மோக்ஷஞான செல்வங்களைச் சம்பாதிப்பதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமா யிருக்கிறீர்கள். உங்களைத் தரிசிப்பதற்காகவே இங்குவந்தேன். நீங்களோ எனக்கு நல்ல புண்ணியத் தொழிலைக்கொடுத்தீர்கள். அத்தணிகாசல மகாத்மியத்தைக் கூறுவதாலேயே நானும் புனிதனாகின்றேன் ஆகையால் கேளுங்கள் எனக்கூறுகின்றார்.

திருக்கைலை.

முன்னோர் காலத்தில் கைலாஸத்தின்கண் சாம்பசிவபெருமான் உமாபிராட்டியாரோடு சிங்காசனத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். அக்கால் முறையே முப்பத்து முக்கோடி தேவர், நாற்பத்தெண்ணாயிர முனிவர் சித்தர் முதலிய பலரும் பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தனர். இவருள் சிரேஷ்டர்களான சப்தரிஷிகள் மாத்திரம் அஞ்சலியஸ்தராய் வணங்கி நிற்பதைக் கண்ட சிவபெருமான் நந்திதேவரது சிஷ்யராகிய சனற்குமாரரை நோக்கி இம் மகரிஷிகள் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவாயாக வென மறைந்தருளினர். உடனே சனற்குமாரர் நந்திதேவரை வணங்கி, மகரிஷிகளைப்பார்த்து. ஓ! தவசிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் உமாபதியை அடைந்துய்யும் மார்க்கத்தை விரும்பினீர்களன்றோ! அதற்குப் பலவித மார்க்கங்க ளிருந்தாலும் அவைகளுள் சிரேஷ்டமானது ஈஸ்வர பக்தி ஒன்றேயாம். அதற்கு முதற்காரணம் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பவைகளை முறையே வழிப்படுதல் வேண்டும். அத்தலங்கள் அளவிறந்தவைவாகும், அவைகளுள் சிவஸ்தலங்களே சிரேஷ்டமானதாகும்.

ஸ்தல மகத்துவம்.

ஸ்தலப் பெயர்கள்.

அவைகளுள், ஸ்ரீ சிவசண்முகக்கடவுள் திருவோலக்கங்கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்தலங்கள் அளவற்றனவாகும். இவைகளுள் முக்கியமான ஸ்தலங்கள் அறுபத்திநான்காகும், இவைகளுள் சிரேஷ்ட

மானது. சயந்தபுரம், குமராசலம், திருவேங்கடம், ஸ்ரீ பூரணகிரி என்னும் நான்காம். இந்நான்கினுள் மிகவும் சிரேஷ்டமானது ஸ்ரீ பூரணகிரி என்னும் ஸ்தலம் ஒன்றேயாகும். இத்தலமானது தேவ லோகத்திலுள்ள எல்லா செல்வங்களையும், தன்னிடத்தில் நிரைக்கப் பெற்றுள்ளதால் 1. ஸ்ரீ பூர்ணகிரி யெனவும், அன்பர்கள் விரும்பும் மோக்ஷ ஞான செல்வங்களை நினைத்த க்ஷணத்திலேயே கொடுக்கும் வல்லமை வாய்ந்திருப்பதால் 2. க்ஷணிகாசலம் (கணிகவெற்பு) எனவும், உலக முதற்காரணராகிய சாக்ஷாத் பரமசிவனே ஸ்ரீ சிவசண்முகக் கடவுளைத் தமக்கு மூலகாரணரான ஆசாரிய மூர்த்தமாகக் கொண்டு அம் முருகக் கடவுளினால் உபதேசிக்கப் பெற்றமையால் 3. மூலாத்திரி எனவும், பிரதிதினமும் அழகிய மூன்று நீலோற்பல புஷ்பங்கள் புஷ்பித்தலினால் * 4. அல்லகாத்திரி எனவும், கற்ப கற்பாந்தங்களிலும் அழியாது நிற்பதால் 5. கற்பசித்து எனவும், அசுரேந்திரனாகிய சூரன் முதலினோரோடு செய்த மகாயுத்தமும், ஸ்ரீ வள்ளிநாயகியின் பொருட்டு வேடர்கள் போருக்கெழுந்து வந்த கலகாவேசமும் தணிந்த இடமாதலின் 6. தணிகை (திருத்தணிகை) (செரு-யுத்தம், தணி-தணிந்தது—செருத்தணி) எனவும், ஸ்ரீ சிவபெருமானுக்கு முருகக்கடவுள் பிரணவப்பொருளை உபதேசஞ் செய்யப் பட்டதால் 7. பிரணவார்த்தபுரம் எனவும், இந்திரன் வரம்பெற்ற தலமாதலின் 8. இந்திரநகரம் எனவும், நாரதமுனிவர் மிகவும் அன்புடன் பூசித்த க்ஷேத்திரமாதலால் 9. நாரதப்பிரியம் எனவும், அகோரன் என்னும் ஓர் தவசிரேஷ்டருக்கு மோக்ஷங்கொடுத்த காரணத்தால் 10. அகோர கைவல்யம் எனவும் கூறப்படுவதாகும்.

இதன்றி, முன் யுகங்களில் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளை வழிப்பட்டு பற்பல சித்தி, முத்தி யாதி வரங்களைப் பெற்ற தேவர், முனிவர், ரிஷிகள் முதலினோர் உண்டாக்கி வைத்த பல தீர்த்தங்களும், பல சிவலிங்கங்களும், சந்நிதானங்களும், அத்தலத்தின் பலதிசைகளிலும் இருக்கின்றன.

இவ்வித மகத்துவம் பொருந்திய புண்ணிய க்ஷேத்திரமானது கங்காநதி தீரத்திலுள்ள காசிக்கு இருநூறு யோசனை தூரத்தில் தொண்டைநாட்டின்கண் காஞ்சிபுரத்திற்கு இரண்டுயோசனை தூரம்

* அல்லகாத்திரி என்பதையே காரணமாகக் கொண்டு 1. நீலகிரி 2. நீலோற்பலகிரி, 3. உற்பலகிரி, 4. கல்லாரகிரி, 5. காவிமலை, 6. குவளைச்சிகரி எனவும் வேறு பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன.

வடக்கிலும், கிழக்கிலுக்கு ஐந்துயோசனை தூரம் மேற்கிலும், விரிஞ்சி புரத்திற்கு வடகிழக்கில் மூன்றுயோசனை தூரத்திலும், திருக்காளத்தியின் நிருதிமூலையில் மூன்றரை யோசனை தூரத்திலும் இருக்கின்றன.

ஸ்ரீ சண்முகக் கடவுள் ஆறுதிருமுகங்களைப் பெற்றிருப்பதைப் போல, இத்தணிகாசலமானது ஆறுசிகரங்களையும், பலதீர்த்தங்களையும், பல சுனைகளையும், நூற்றுக்கணக்கான சத்திரங்களையும், சந்நிதானங்களையும், பெற்றிருக்கின்றன. இம்மலைக்கு வடக்கில் வெண்ணிறமான பச்சரிசிமலையும், தெற்கில் கருநிறமான பிண்ணாக்கு மலையுமுண்டு. அம்மலைகளில் மகா மகத்துவம் வாய்ந்த பல தீர்த்தங்களும், வற்றாத ஊற்றுச் சுனைகளும், பல அதிசயங்களும் இருக்கின்றன. அங்கு அனேக * சித்தர்களும், மகரிஷிகளும் இருக்கின்றார்கள். அவ்வதிசயங்களும், அம்மகாத்துமாக்களும் உத்தம பக்த, தவசிரேஷ்டர்களுக்கே காணப்படுகின்றன. அம்மலைச்சாரல்களில் முப்பூ முதலியன விளைகின்றன. † உலகத்திலுள்ள எல்லா வித்வான்களும் தணிகாசலேசரை வழிப்பட்டுத்தான் வித்வாம்ஸராகின்றார்கள்.

குமாரக்கடவுள் அத்தணிகையின்கண் சர்வகாரணராகிய சாக்ஷாத் சிவபெருமானுக்கே * குருமூர்த்தமாகயிருந்து பிரணவோபதேசஞ்செய்ததால் அத்தணிகாசல மானது உலகிலுள்ளவர்களும், தேவர்களும், முனிவர்களும், மற்றுள்ளவர்களும் பிரதிதினமும்

திருப்புகழ் திருத்தணி.

* "செழிக்கு முத்தம சிவசரணர்கள்தவ
முநிக்கணத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி
திருத்தணிப்பதி மருவிய குறமகள்—பெருமாளே."

* திருப்புகழ் 264.

† "தலமகன் மீதெண் புலவருலாவுந்
தணிகையில் வாழ்செங்—கதிர்வேலா."

* திருப்புகழ் 265.

"பகவதி வரைமகள் உமைதர வருகுக
பரமன திருசெவி களிகூர
உரைசெயு மொருமொழி பிரணவ முடிவதை
உரைதரு குருபர உயர்வாய
உலகம னலகில உயிர்களு மிமையவர்
அவர்களு முறுவர முநிவோரும்
பரவிய னுதின மனமகிழ் வுறவணி
புனைதிகழ் தணிகையி லுறைவோனே"

வழிப்படுவதாயின. இதன்றி தணிகைமலையானது இந்த † உலகத்திற்கே உயிராய் உலகின் மத்தியில் விளங்குவதாகும். இதன்றி,

சிவபெருமான் குமாரக்கடவுளிடம் ஞானோபதேசம் பெற்று வீராட்டகேசஞ் செய்ததால் வீராட்டகேசரென்னும் திருநாமத்துடன் சிவலிங்க ரூபமாய் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். அவ்வாறு சிவபெருமானுக்கு பிரணவோபதேசஞ் செய்த மூர்த்தியாகிய ஆறுமுகங்களோடும் கூடிய ஸ்ரீகுமாரக்கடவுள் அவ்வீராட்டகேசர் சமீபத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். அச்சிவபெருமானது சடாமுடியினின்று தோன்றிய சிவகங்கையென்னும் தீர்த்தமும் அவ்விடத்தி லிருக்

ஒரு காலத்தில் குமாரக்கடவுள் கைலாயத்திலிருந்து சிவகங்கையை வரவழைத்த குமார தீர்த்தமென்னும் சுனையும், குமாரக்கடவுளால் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்து வந்த ஆபத்சகாய விநாயகக்கடவுளும், குமாரேஸ்வரரென்னும் சிவலிங்கமும் அவ்விடத்தில் இருக்கின்றன.

பிரமதேவன் ஸ்ரீ குமாரக் கடவுளை நோக்கித் தவஞ் செய்து அட்ச சூத்திரமும், கமண்டலமும், சிருஷ்டித் தொழிலும் பெறும் பொருட்டு உண்டாக்கிய பிரம தீர்த்தமும், பிரமேஸ்வர ரென்னும் சிவலிங்க மூர்த்தமும் அவ்விடத்திலிருக்கின்றன.

சரஸ்வதியம்மையார் முன்னர் ஸ்ரீ தனிகாசலத்தின்கண் எழுந்தருளி உண்டாக்கிய சரஸ்வதி தீர்த்தமும், சரஸ்வதியினாற் பிரதிஷ்டை செய்து பூசிக்கப் பெற்ற சரஸ்வதீஸ்வரர் என்னும் சிவலிங்கமும் அவ்விடத்திலிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ நந்தியெம்பெருமான் சிவபெருமான் உத்திரவின்படி ஸ்ரீ தணிகாசலத்திற்கெழுந்தருளி ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளை நோக்கித் தவஞ்செய்த நந்திக்குகையும், நந்திதேவரின் பொருட்டு குமாரக்கடவுள் வரவழைத்த நந்தியாறும் அவ்விடத்திலிருக்கின்றன.

---

† திருப்புகழ்.

255. "திரைகடல் சூழும் புவிக்குயிராகுந்
திருத்தணி மேவு பெருமாளே"

263 "சமயவிடை பூவி னடுவினில் வீறு
தணிமலை மேவு பெருமாளே"

அகஸ்திய மகாமுனிவர் சிவபெருமான் உத்திரவின்படி தமிழ்ப் பாஷையைக் கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு தவஞ்செய்து பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த அகத்தீஸ்வரர் சந்நிதானமும். அகஸ்தியரால் உண்டாக்கிய அகஸ்திய தீர்த்தமென்னும் தீர்த்தமும் அவ்விடத்தி

முன்னம் தேவேந்திரன் தேவலோகத்திலிருந்து நீலோற் பல மலரை வரவழைத்து நாட்டிய இந்திர நீலச்சுனையும், அவனாற்பூசிக்கப் பெற்ற செங்கழுநீர் விநாயகக்கடவுள் சந்நிதானமும், இந்திரேஸ்வர ரென்னும் சிவலிங்கமும், இந்திர தீர்த்தமென்னும் தீர்த்தமும் அத் தணிகாசலத்தின்கண் இருக்கின்றன.

மகா விஷ்ணுவானவர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த விஷ்ணுவேஸ்வர மூர்த்தியும், விஷ்ணுவாலுண்டாக்கிய விஷ்ணுதீர்த் தமும் அத்தணிகாசலத்தின்கள் இருக்கின்றன.

வாசுகியென்னும் நாகராஜன் மூழ்கிய நாகதீர்த்தமும், நாகராஜ னாற் பூசித்த நாகேஸ்வரமூர்த்தியும் அத்தணிகாசலத்தின்கண் இருக் கின்றன.

ஸ்ரீ ராமபிரான் குமாரக்கடவுளைப் பூசித்து ஞானோபதேசம் பெற்று சீதாபிராட்டியாரோடு வீற்றிருக்கும் சந்நிதானமும், பூசித்த சிவலிங்கமூர்த்தமும், தீர்த்தமும் அத்தணிகையின்கண் இருக்கின்றது.

நாரதமகா முனிவர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து, ஓர் தீர்த்த முண்டாகிப் பூசித்ததால் நாரதலிங்க மெனவும், நாரததீர்த்தமென் றும் கூறும் சிறந்த மூர்த்த, தீர்த்தங்கள் அத்தணிகாசலத்தின்கண் இருக்கி

தாருகா சூரன், சூரபதுமன் முதலிய இராக்ஷசர்கள் தேவலோ கத்திலிருந்து கொள்ளை கொண்டுபோன எல்லாப் பொருள்களையும் குமாரக்கடவுள் கொண்டுவந்து வைத்திருந்து மறுபடியும் தேவர்களுக் குக் கொடுத்தவிடம் திருத்தணிகையேயாகும். விஷ்ணுபுத்திரியாகிய வள்ளியம்மையாருக் குத் திருமணம் நடந்த இடமும் அத்தணிகாசல மேயாம். பிரமனைச் சிறையினின்று விடுவித்ததும், சிவபெருமானுக்கு பிரணவோபதேசஞ் செய்ததும், இராக்ஷச சம்மாரத்தின்பின் எல்லா தேவர்களையும் கைவிலங்கைத் தரித்துவிட்டு, தங்கள் தங்கள் தொழி லைப் பழையபடி செய்கவென வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தனுப் பியதும் திருத்தணியேயாம்.

இவ்வாறு பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் முதலிய கடவுளர்கள் வழிப்பட்டு வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றதனாலேயே அத்தணிகாசலத்திலெழுந்தருளிய குமாரக்கடவுளுக்கு * மூவர்பெருமான் எனவும், 0 சுயம்பு மூர்த்தி எனவும், அடைந்தவர்களது பகை, பிணி, வஞ்சம், பாவம் முதலிய தீமைகளையும் பிறப்பிறப்பு என்பவைகளையும், நீக்கி பரமுத்தியைக் கொடுத்ததினால் † வயித்தியநாதர் எனவும், தமிழுக்கு முதற்றெய்வமாய் விளங்குதலினால் ‡ தமிழ்க்கவிப் பெருமாள் எனவும் கூறப்படுகின்றன.

அத்தணிகா சலத்தின்கண் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் ஒரு திருமுகமும், இரண்டு திருக்கரங்களும் அதாவது நின்ற திருக்கோலமாய் இடையில் ஒரு கையும், வேலாயுதந் தாங்கிய மற்றொருகையுமாக ஸ்ரீ தெய்வானையம்மை, வள்ளியம்மையார் சகிதமாய் வீற்றிருக்கின்றனர்.

இத்தகைய பலவித மகத்துவம் பொருந்தியதாலேயே உலகத்திற்கே அத்தணிகாசலமானது ஒப்புயர்வற்ற சிரேஷ்ட ஸ்தலமாக விளங்குகின்றது. அத்தணிகாசலத்தினை நினைத்தாலும், சொன்னாலும், அதன் திருப்பெயரைக் கேட்டாலும், அத்தலத்திற்குச் சென்றவர்களைத் தரிசித்தாலும் அத்தல மான்மியத்தை வாசித்தாலும், அத்தலத்தினை வழிபட்டாலும், அவர்கள் இஷ்டார்த்தங்களை இம்மையிலேயே பெறக்கூடுமென்றால் அத்தணிகாசலத்தைவிட உலகத்தில் சிறந்த ஸ்தலம் வேறில்லை. ஆகையால் நீங்கள் அந்த தணிகா சலமென்னும் க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து தீர்த்தங்களில் மூழ்கி பரிவார தேவர்களை வழிப்பட்டு, பின்னர் எழுந்தருளிய விபவ சாக்ஷாத் குமாரக்கடவுளை தியானித்து நீங்கள் விரும்பிய இருமையெய்ப்பு பலபரிபாக முற்று ஸ்ரீ குமார சாருப்யவாழ்வைப் பெறுவீர்களாக என சனற்குமார முனிவர் கூறினர்.

---

* திருப்புகழ் 276.

" தினைப்புனத் திதணைப் பணைதோ ளொத்தமடந்தைபாகா
திருத்தணிப்பதிக் குன்றின் மேலுறை கந்தவேளே
பனைக்கரமுகத் தந்தனோ டொற்றிய மங்கைபாலா
படைத்தளித்தழிக் கும்திரி மூர்த்திகள் தம்பிரானே. "

0 திருப்புகழ்.

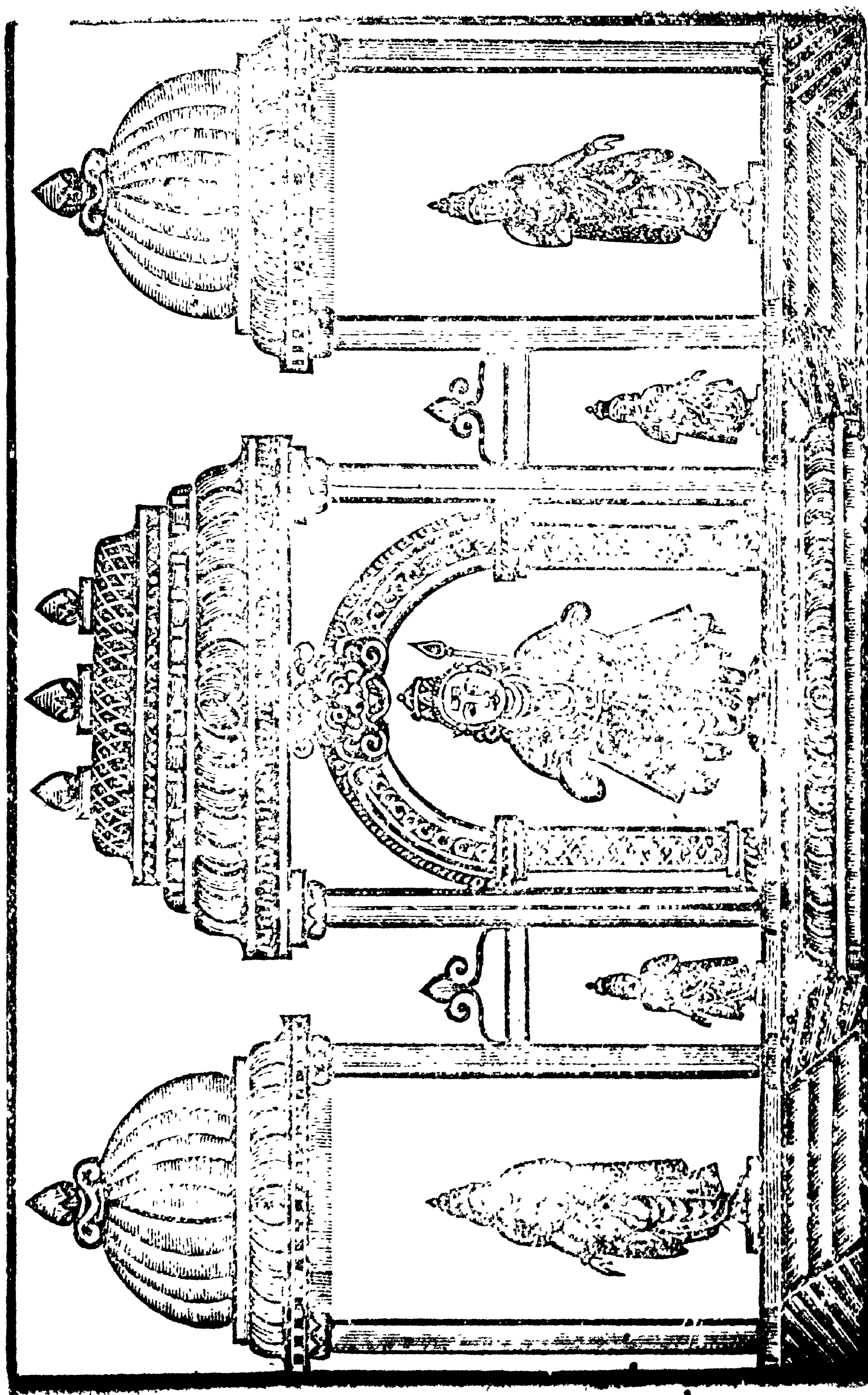
" பக்கத்து பதர்த்தர்க் குறுடவே
சொக்கத்து சுயம்பொரு ளாகவே
பட்சத்து திருத்தணி மேவிய பெருமானே. "

† திருப்புகழ். 287.

" பதியான திருத்தணிமேவு
சிவலோகமெ னப்பரிவேறு
பவரோக வயித்திய நாதப் பெருமானே, "

‡ திருப்புகழ் 275.

" தொழுதெழுத் திமுத்தமொழிப் புரிசைத் திருத்தணிச்
செழித்த தமிழ்க்கவிப் பெருமானே. "

சத்த ரிஷீஸ்வரர்.

சத்தரிஷி தீர்த்தம்.

சத்த கன்னியர்கள்.

இவைகளைக் கேட்ட முனிவர்கள் எழுவரும் இருவிழிகளிலும் ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிய, மயிர்க்கூச்செறிந்து பரவசமுற்று அஞ்சலி யஸ்தராய் சனற்குமார முனிவரைப் பணிந்து. ஐயனே நாங்கள் கடைத்தேறும் வண்ணம் தணிகாசல மகாத்மியத்தை இன்னும் விரிவாகத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து, சனற்குமார முனிவரால் தணிகாசல மகத்துவம் முற்றும் மிகவும் விகசிதமாய் கேட்டுணர்ந்து, விடைபெற்று, கயிலாயத்தைவிட்டு நீங்கி தென்னாடுற்று ஸ்ரீ தணிகாசலத்தைச் சேர்ந்து அங்குள்ள புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆனந்த பரவசமுற்று நகரப் பிரதக்ஷணமும், கிரிப் பிரதக்ஷணமும் செய்து, ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் சந்நிதானத்தை யடைந்து தியானித்து, ஸ்ரீ தணிகாசலபதி எழுந்தருளியிருக்கும் சந்நிதானத்திற்குத் தென்கீழ் திசையில் அம்மலைச்சாரலின் ஓர் புறத்தில் ஒவ்வொரு ரிஷிகளும் ஒவ்வொரு புனித தீர்த்தத்தை யுண்டாக்கி, அத்தீர்த்தக்கரைகளில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வோர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து அருச்சித்து, நிஷ்டைகூடி, பேதாபேதமெனப்படும். நாமரூப, நாம, ரூபம் என்பவைகள் காணா பேரின்ப முத்தியை அடைந்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு சத்த ரிஷிகளால் உண்டாக்கிய தீர்த்தங்களை ஏழு சுனை, அல்லது சத்த ரிஷி தீர்த்தமென்றும், இவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்த இலிங்க மூர்த்திகளை சப்த ரிஷீஸ்வரர் எனவும் வழங்குகின்றன. அந்த குமாரக் கடவுளை வழிபட்டெழுந்தருளிய கன்னிமார் சந்நிதானமு மிருக்கின்றன. எனச் சூத புராணிகர் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களுக்குக் கூறினர்.

---

* திருப்பு. ம், 261.

"செக்குருமுத்தம சிவசரணர்கள் தவ
முனிகணத்தவர் மதுமலர் கொடணி
திருத்தணிப்பதி மருவிய குறமகள் பெருமாளே"

† பிரதி வருடமும் மாசிமாதம் பிரமோற்சவ முறையில் பதினோராம் நாள் கொடியிறங்கியபின் ஸ்ரீ தணிகாசலேசர் இக்கன்னிமார் சந்நிதானத்திற்கு எழுந்தருளுகின்றனர்.

திருக்கைலாயம்.

முன்னொரு காலத்தில் கைலாயத்தின்கண் பரமேஸ்வரன் பார்வதி சமேதராய் மத்தியில் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்க வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது சிவகணங்களுள் தலைவராகிய சந்திரகாசரென்பவர் மோக்ஷத்தை விரும்பினவராய் பரமேஸ்வரன் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, ஐயனே! முன்னர் வேத முதலிய யாவும் விளங்க விளக்கினீர். அவைகளுக்குத் தாரகமான பிரணவோபதேசம் செய்தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, அவ்வாறே பரமேஸ்வரன் சந்திரகாசருக்குப் பிரணவோபதேசஞ் செய்தருளினர். இதனைக் குமாரக்கடவுள் ஒன்றும் கவனியாதவர்போல அவ்வுபதேச நுட்பப் பொருள்களையெல்லாம்கேட்டுக்கொண்டிருந்து பின்சிலகாலஞ்செல்ல ஒரு நாள் குமாரக்கடவுள் பார்வதி பரமேஸ்வரனைவிட்டு கைலாயத்தின் வேறோரிடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

பிரமன் சிறையடைதல்.

அக்கால் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வழக்கம்போல் சிவபெருமானைத் தரிசிப்பதற்காக கைலாயத்திற்குச் செல்லத்தொடங்கி அவர்கள் போகும் வழியில் குமாரக்கடவுளைக் கண்டு பிரமன் தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் கிரமப்படி வணங்கி, துதித்துச் சென்றனர். பிரமதேவன் மாத்திரம் மிக்க குழந்தைப்பருவமுள்ள சிறுவன் இவனை ஏன் வணங்குவது? என்னும் கர்வத்தால் வணங்காது சென்று சிவபெருமானை தரிசித்து மற்றைத் தேவர்களோடும் திரும்பி வரும்பொழுது, குமாரக்கடவுள் வீரவாகு தேவரைப் பார்த்து அப்பிரமனைப் பிடித்துவா என்றனர். அவ்வாறே வீரவாகு தேவர் பிரமனைப் பிடித்துவந்து குமாரக்கடவுள் முன்பு நிறுத்தினர் அக்கால் குமாரதேவர் பிரமனை நோக்கி ஓ பிரமனே! எல்லா வேதங்களும் உன்னிடமே யிருந்து உண்டானதினாலும், சகல லோகங்களையும் நீயே சிருஷ்டிப்பதினாலும் நீ எதிலும் நிபுணனாயிருக்கலாம். ஆகையால் நீ அவ்வேதங்களுக்கு மூலமாகிய பிரணவப் பொருளைத் தெரிவிப்பாயாக எனக் கேட்டனர். அதற்குப் பிரமதேவன் ஒன்றுங் கூறாமல் நின்றிருந்தான். மீண்டும் குமாரக்கடவுள் பிரமனை நோக்கி ஏ! பிரமனே! நீயே தேவரில் மிக்கவனென்றும், செல்வத்திற் சிறந்தவனென்றும் கர்வித்திருக்கின்றாய். அவ்வாறாயின் நீ எமது தந்தையாகிய பரமேஸ்வரனை நித்தமும் வணங்கவேண்டியதில்லை. நீ வீரத்தில் மேலானவனென்னில் எமது வீரவாகு தேவரால் இங்கு கட்டுண்டு நிற்கமாட்டாய். யாவையும் நீயே படைப்பவனென்னில், என்னையும், விஷ்ணுவையும், சிவனையும், சிவகணங்களையும், ஐம்பெரும் பூதங்களையும் நீ படைத்ததில்லை. எனப் பலவுங் கூறியும் அப்பிரமன் வணங்காமையால், முருகக்கடவுள் சிறிது கோபமுற்று தமது திருக்கரத்தால் அப்பிரமன் தலையிற் குட்டி வீரவாகு தேவரைக்கொண்டு சிறையிலடைத்து வைத்தனர்.

முருகக்கடவுள் சிருஷ்டித்தொழில் செய்தல்.

அதன்பின் முருகக்கடவுள் உலகத்தில் சிருட்டித்தொழில் நடைபெறவேண்டியதைக் கருதி தேவகணங்கள் புடைசூழ திருப்பதி எனவும், சேஷாசலமெனவும் கூறும் திருவேங்கட மலையில் எழுந்தருளி அப்பிரமதேவன் செய்துவந்த * சிருஷ்டித்தொழிலை அனேக தேவவருடங்களாகச் செய்துவந்தனர். இதனைக்கண்ட திருமால், இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், முனிவர்களும் திருக்கைலாயஞ் சென்று நந்திதேவரிடம் விடைபெற்று பரமேஸ்வரரைப் பணிந்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்று ஓ கருணாநிதியே! முன்னே தேவரீரது இளைய குமாரராகிய குமாரக்கடவுளை இப்பிரமன் மிகவும் சிறிய குழந்தைப் பருவமுள்ளவர் இவரை நாம் எதற்காக நமஸ்கரிப்பதென்னும் அகந்தையால் மதியாது சென்றனன். அதனால் முருகக்கடவுள் வீரவாகுதேவரை யனுப்பி அப்பிரமனைப்பிடித்து பலவிதமான கேள்விகளைக் கேட்டு, பிரணவத்திற்குப் பொருள் கூறவில்லையென அப்பிரமன் சிரசிற் புடைத்து சிறையில் அடைத்து வைத்திருக்கின்றனர். அப்பிரமன் செய்துவந்த சிருஷ்டித் தொழிலையும் திருவேங்கடத்தி லெழுந்தருளித் தாமேசெய்து வருகின்றார். அம்மட்டோ எங்கள் தொழில்களையுங்கூடத் தாமே செய்கின்றார். இவைகளைத் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகவே இவ்விடம் வந்தோமெனக் கூறினார்கள்.

இவைகளைக்கேட்ட உமாபதியாகிய சிவபெருமான் தேவர்களைப் பார்த்து, தேவர்காள்! † சத்தி வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய குமாரக்கடவுள் வேறு, நாம் வேறென் றெண்ணாதீர்கள். நமது குழந்தையாகிய முருகனுக்குப் பிழை செய்தவர் நமக்கே பிழை செய்தவராவார்கள்; அவனுக்கு அன்பினர் நமக்கும் அன்பினராவர். ஆகையால் நமது குமாரனுக்குக் குற்றஞ்செய்த பிரமனுக்கு உண்டாகிய தண்டனை கிரமமேயாம், அப்பிரமனைச் சிறையிலிருந்து விடுவது கூடாத காரியம் என்றனர்.

மீண்டும் விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் சிவபிரானைப் பிரார்த்திக்க, கருணா சொரூபியாகிய பரமேஸ்வரன் உளமிரங்கி அங்கு பிரம்பைக் கையிற் றாங்கிக் காவலாக யிருக்கும் நந்திகேசப் பெருமானை நோக்கி,

---

* திருப்புகழ் 303

"பொன்றென் றணிகையில் நின்றங் கெழுபுவி
என்றுஞ் செயவல பெருமானே"

† தணிகைப் புராணம் வீரட்டகாசப் படலம் 91-ம் கவி.

செம்மைய ஞான சத்தித் திருவுருக் கொண்ட செம்மல்
எம்மின்வே றல்லன் யாமு மவனின்வே றல்லேங் கண்டீர்
அம்மழ வடிவி னன்பா லன்புசெய் தவர்பி ழைத்தோர்
நம்மடித் தொண்டு செய்தோர் நவைபடப் பிழைத்தோ ராவர்."

* ஐந்து முகங்களாக வுள்ள நாம் வேறு, ஆறு முகங்களாக வுள்ள முருகன் வேறென் றெண்ணவேண்டாம். உருவம் மாத்திரம் இரண்டே யன்றி, இவ்விரு உருவிலும் சிவமாகிய நாமே யிருந்து அண்ட கோடிகளா யிருக்கின்றோம். ஆகையால், நாம் கொடுக்கும் வரம் முருகன் கொடுத்ததாகும், முருகன் கொடுத்த வரம் நாம் கொடுத்த தாகும். வேறுவேறென் றெண்ணவேண்டாம். ஆகையால் நீர் திருவேங்கட மலைக்குச் சென்று நமது குமாரனாகிய முருகக்கடவுளை முறைமைப்படி வணங்கி தோத்திரஞ்செய்க. திருமால் முதலினோர் வருந்தி வேண்டுதலினால் அக்குமாரக் கடவுள் பிரமனைச் சிறைவிடுத்து, எம்மிடம் வருவான், அவனோடு நீயும் வருவாயாக என அனுப்பினார்.

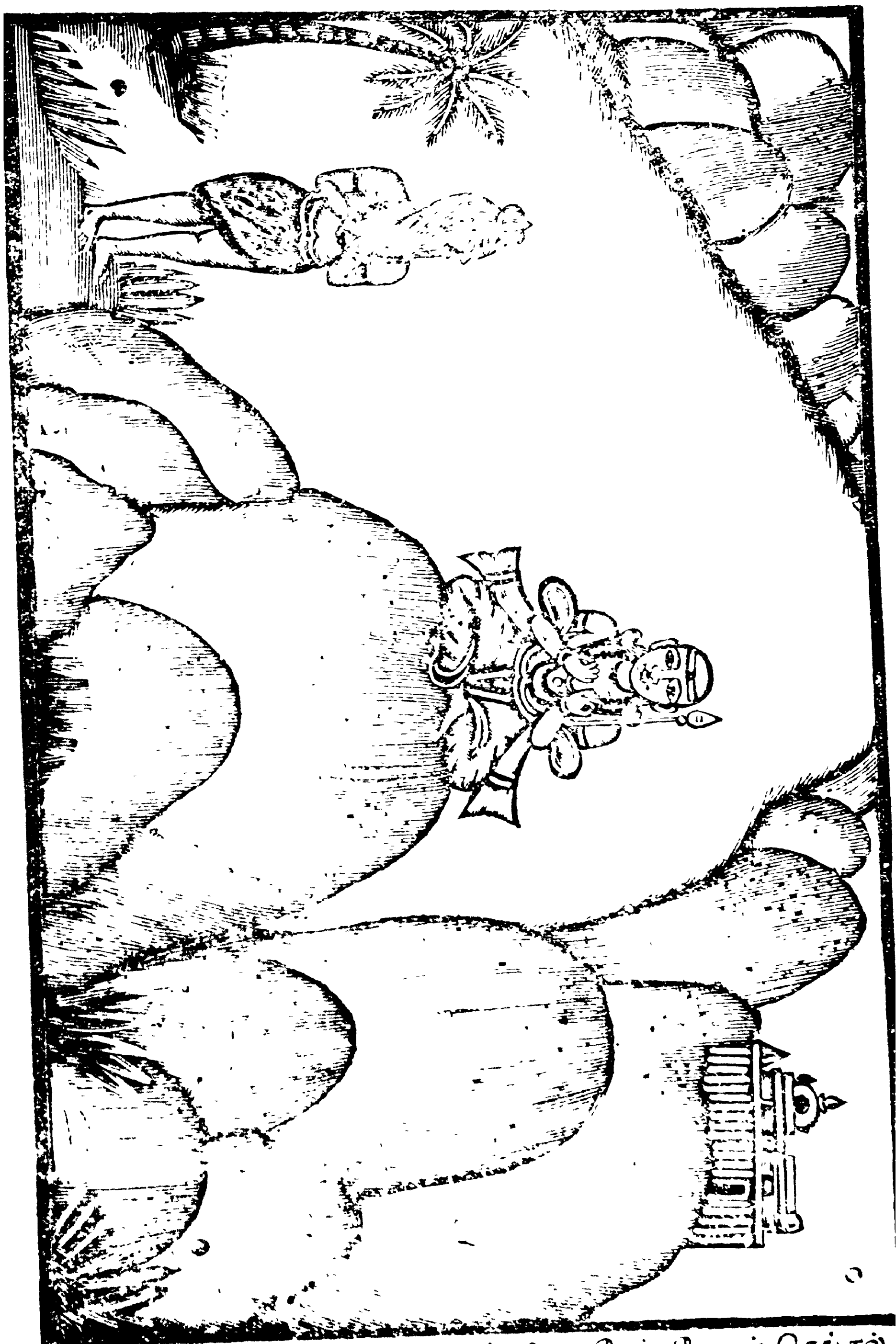
சிவபெருமானுக்கு குமாரக்கடவுள் பிரணவோபதேசஞ் செய்தல்.

நந்திதேவர் சிவபெருமான் உத்திரவின்படி திருவேங்கட மலையை அடைந்து, குமாரக்கடவுளை வணங்கி காளகண்ட சதுர்ப்புஜ திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தவைகளைக் கூறினார். இவைகளைக் கேட்ட சுப்பிரமண்யக்கடவுள் பிரமனைச் சிறையினின்று விடுத்து, நந்தி தேவரோடு திருக்கயிலாயத்தை யடைந்தனர். சிவபிரான் உடனே குமாரக்கடவுளைத் தழுவி குழந்தாய்! அறிவுள்ளோர் யாதொரு குற்றமுஞ் செய்யார்கள். அறிவில்லார் தெரிந்தோ தெரியாமலோ குற்றஞ்செய்தால் அறிவுடையோர் அதனைப் பொருத்தருளல்வேண்டும். நீ அவ்வாறின்றிப் பிரமனைப் பெருந் தண்டனை செய்தனை; அவன் செய்யும் சிருஷ்டிதொழிலையும் நீயே செய்கின்றனை இது தகுமோ எனக் கேட்டனர். அதற்கு குமாரக் கடவுள் தந்தையை நோக்கி பிரமனோ பிரணவப் பொருள் தெரியாதவன், அவன் சிருஷ்டித்தொழில் செய்யத் தகுமோ தகாது. ஆகலின் அத்தொழிலை நாமே செய்கின்றனம் எனக் கூறினார். இதைக்கேட்ட சிவபெருமான் குமாரக்கடவுளை நோக்கி குழந்தாய்! உனக்கு அப்பிரணவப் பொருள் தெரியுமோ? தெரியுமானால் அதனைச் சொல்லுவாயாக என, குமாரக் கடவுள் ஓ ஜகதீசா! பிரணவப் பொருளை அவ்வளவு எளிதாக எல்

---

* தணிகைப்பு: வீராட்டகாசப்பட 97-ம் கவி.

"உருவம்வே றன்றி யைந்து முகனறு முகனென் றோதுந்
திருவுரு விரண்டன் மாட்டுஞ் சிவமெனும் யாமே மன்ற
பொருவிலா ருயிராய் நிற்பேம் பொலிந்தவிவ் வுருவி னின்றுந்
தருவரா வமண தாக்குத் தருவர மிவண தாமே."

சிவபெருமானுக்கு குமாரக்கடவுள் பிரணவோபதேசஞ் செய்தல்.

லோருக்கும், நினைத்த யிடங்களி லெல்லாம் சொல்லத் தக்கதல்ல; பக்குவம் வாய்ந்த சிஷ்யர்களுக்கே கூறத்தக்கது. கேட்போர் காலத்தையும், இடத்தையும் அநுசரித்து சிஷ்ய பாவமாய் இருந்து கேட்க வேண்டும் என்றனர். இதைக் கேட்ட பரமேஸ்வரன் அத்தியந்த சந்தோஷமுற்று ஆசீர்வாதஞ்செய்து குழந்தாய்! உனது இஷ்டப்படியே நீ விருப்பமுற்றிருக்கும் ஸ்ரீ தணிகாசலத்திற்கு சமீபத்தில் வரும் மாசி மகத்தன்று வருகின்றோம் அச்சமயம் அப்பிரணவப் பொருளை உபதேசிப்பாயாக, என குமாரக் கடவுளுக்கு விடையளித்து, பின்னர் திருமால், இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், சிவகணங்களும் புடைசூழ சிவபெருமான் தணிகாசலத்தை யடைந்து அதன் வடகீழ்த் திசையில் ஓரிடத்தை யுண்டாக்கி ஒரு க்ஷண நேரம் வடமுகமாய் அமர்ந்து தவஞ் செய்திருந்தனர்.

அக்கால் ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் பன்னிரு கரங்களும், ஆறுமுகங்களும் பிரகாசிக்க மயில்வாகன ரூடராய் பரமேஸ்வரரின் இடதுபக்கத்தில் கிழக்குமுகமாக அமர்ந்தனர், உடனே சிவபெருமான் சிவசண்முகக்கடவுளை வந்தனை வழிபாடுகளுடன் ஓர் சிம்மாசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து சிஷ்ய பாவமாகத் தாழ்விருக்க, ஸ்ரீ சிவ சண்முகக் கடவுள் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தருளினர்.

உடனே "அருவமும் உருவும் ஆகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய் பிரமமாய் நின்ற சோதி சொரூபராய் தனக்குத்தானே மகனும், தனக்குத்தானே குருவும், தனக்குத்தானே சிஷ்யனுமாகிய சிவபெருமான் பிரணவ சொரூபராகிய ஸ்ரீ ஞான சண்முகக்கடவுளின் தீரத்தையும் ஆணவமாதி பகைகளையும், சூராதியர் பகைகளையும், நாசப்படுத்தும் பராக்கிரமத்திற்குச் சந்தோஷித்தவராய், வீராவேசங் கொண்டு ஆரவாரஞ்செய்தனர். அதனால் பரமேஸ்வரருக்கு * வீராட்டகாசர் எனவும், அவர் எழுந்தருளிய ஸ்தானத்திற்கு வீராட்ட

* சிவபெருமானுக்கு உபதேசம் செய்து ஆறுமுக ஸ்வாமிகள் சன்னிதானம் கீழ்த்திருத்தணியில் நாசகந்தப்பத்திற்கு செல்லும் வழியில், தணிகாசலத்திற்கு வடகிழக்கில் நந்தியாற்றின் தென்கரையில் இருக்கின்றன. இங்கு பிரதி மாசிமாதம் பிரமோற்சவத்தில் 8-ம் நாள் மாலை தணிகாசலபதி எழுந்தருளி ஊஞ்சல் உற்சவம் கொண்டருளுகின்றனர். வீராட்டகாசர் சந்நிதானம் ஆறுமுகஸ்வாமிகள் சன்னிதானத்திற்கு நேராய் வெகு சமீபத்தில் நந்தியாற்றின் வடகரையிலும் இருக்கின்றன. இவ் வீராட்டகாசரது சடை முடி தரித்த சிவலிங்கம் பார்வைக்கு மண்ணாலாகிய பிரிதிவு லிங்கம் போலிருக்கின்றன. இச்சன்னிதானங்களைச் சுற்றி முன்னர் ஓர் பெரிய பட்டின மிருந்ததாகச்

காசம் எனவும் பெயருண்டாயின. குமாரக்கடவுள் சிவபெருமானுக்கு பிரணவோபதேசஞ் செய்தமையால் அத்தணிகாசலத்திற்குப் பிரணவபுரம், எனவும், சிவபெருமான் க்ஷணநேரந் தவஞ்செய்ததற்கிரங்கி முருகக்கடவுள் அருள் புரிந்ததால் க்ஷணிகமலை அல்லது கணிக வெற்பு எனவும், சர்வமூலகாரணராகிய சிவபெருமானுக்கு சர்வமூல மந்திரமாகிய பிரணவப் பொருளை உபதேசித்ததனால் மூலவேதண்டமெனவும் கூறப்படுகின்றன. குமாரக்கடவுள் முதற்கடவுளாகிய சதாசிவ மூர்த்திக்கே உபதேசஞ் செய்ததால் அக்குமாரக்கடவுளுக்கு சாமிநாதன் எனவும், குருபரன் எனவும் பெயருண்டாயின. பின்னர் * வீரட்டகாசப் பெருமான் சகல ஜீவகோடிகளையும் ரக்ஷிக்கும்பொருட்டு அவ்விடத்தில் சடைமுடி தரித்த ஓர் சிவலிங்கமாக எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர். இதன்றி வீரட்டகாசர் தமது குருநாதராகிய முருகக்கடவுளை வழிபடும்பொருட்டு அத்தணிகாசலத்தில் ஓர் தடாக முண்டாக்கி அதில் தம் சடாமுடியிலுள்ள சிவகங்கையை விட்டு நிறைத்தனர். இதனைச் † சிவகங்கை எனக் கூறுகின்றனர். அச்சிவகங்கையில் மூழ்கி ஸ்ரீ ஆறுமுகக்கடவுளையும், வீரட்டகாசரையும் வழிபடுவோர்கள் ஆணவமலங்களைப் போக்கி, உண்மை ஞானத்தைப் பெற்று இகபரபோக பாக்கியங்களையும் நினைத்த காரிய சித்திகளையும் அடைகிறார்கள்.

சொல்லிக் கொள்ளுகின்றனர். அதற்கறிகுறியான சில பல அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன.

முக்கிய குறிப்பு:-பிரணவோபதேசம் மாசிமக நக்ஷத்திரமாதலின் அன்று குமாரக்கடவுள் ஆசாரிய மூர்த்தமாக வீரட்டகாசர் சந்நிதானத்தில் எழுந்தருளி உபதேசஞ்செய்யும் உற்சவம் நடைபெற வேண்டியது சம்பிரதாயம். அவ்வாறின்றி திருத்தணிகை பிரமோற்சவத்தில் 10-ம் நாளாகிய மகநக்ஷத்திர உற்சவமானது பூர்வப்பிரதக்ஷணம் நடைபெறாமல், தாசிகள் மட்டையாலடிக்கும் உற்சவம நடைபெறுவது விபரீதத்துக்கேது.

* திருப்புகழ்.

"அப்பனாகிச் சடையான் மெச்சிய தணிமலை
அப்பென அழகிய பெருமாளே." 274.

திருப்புகழ்:

"படைத்திட்ட கோலித்தருக் குடக்கொடி கரத்தபொய்ப்
பிதற்றரைப் பழித்துசற் குருவாய்முன்
பிறப்பிலிக் குணர்த்து வித்தகர்க்கு நெடும் பெருக்குடைப்
பெருக்குசெய்த் திருத்தணிப் பெருமாளே." 250.

† இச் சிவகங்கை என்றும் நிறைந்தாம் மழையால் தூர்க்கப்பட்டு அதில் பயிரிடப்படுகின்றன.

ஐந்தாவது

குமரேசப்படலம்.

குமாரக்கடவுள் துதி.

அறுசீ ராசிரிய விருத்தம்.

அருணைகோ புரத்தடியி லெழுந்தகுரு பணிமேயயன் றால நீழல்
வருமௌனிக் குபதேசம் வழங்குசிவ மேசபா புரியின் பார்க்கும்
வருவாரை யறித்தாண்ட மாதவமே திருத்தணிகை மலைமே லோங்கும்
அருட்கொழுந்தே யாறுமுகப் பரமேயெம் மன்பே யாண்டருளுவாயே

ஐம்பொறிகளையும் அறிவு சொரூபமாக்கி, ஸ்ரீ நீலகண்ட, சந்திர சேகரனாகிய பரமேஸ்வரனுக்கே சதா வழிபாடு செய்யும் தவசிரேஷ்டர்காள்! முன்னர் ஓர் காலத்தில் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் சிவபெருமானிடத்தில் இருக்கும் வேலாயுதம் என்னும் ஞான சத்தியைப் பெறக் கருதி தணிகாசலத்தின் கிழ்ப்பக்கம் அடிவாரத்தில் ஓர் சுத்தமான இடம் உண்டாக்கி அங்கு கைலாயத்திருந்த சிவகங்கையை வரவழைக்க அது ஓர் * சுனையுருவாய் வந்து சேர்ந்தது. அதில் குமாரக்கடவுள் மூழ்கி, அச் சிவகங்கையைக்கொண்டு பலவித பொருள்களையும் விளையச் செய்ததோடு தனது சன்னிதானத்திற்கு வடக்குப் பக்கத்தில்

* இச் சிவகங்கையை குமார தீர்த்தம் எனவும், சரவணப் பொய்கை எனவும் வழங்கப்படுகின்றன. இதனை குமாரக்கடவுள் பிரதி ஆடி கிருத்திகைக்கு முன் ஐந்து தினங்கள் வரை மாலை வேளைகளில் கீழே இறங்கிவந்து 1-வது நாள் ஒரு பிரதக்ஷணமும், இரண்டாம் நாள் மூன்று பிரதக்ஷணமும், மூன்றாம் நாள் ஐந்து பிரதக்ஷணமும், நாலாம்நாள் ஏழு பிரதக்ஷணமும், ஐந்தாம்நாள் பரணியன்று ஒன்பது பிரதக்ஷணமும், பின் மூன்றுநாள் அதாவது கிருத்திகையன்று தெப்பவுர்சவம் மூன்று சுற்றும், ரோகணியன்று ஐந்து சுற்றும், மூன்றாம் நாள் மிருகசீரிடத்தன்று ஏழு சுற்றும் வருகின்றார். மார்கழி திருவாதிரையிலும் குமாரக்கடவுள் வருகின்றார். இக்குமார தீர்த்த தடாகத்தின் சுற்றிலும் பலமரபாருடைய மடங்கள் இருக்கின்றன. சுமார் 75-வருடங்களுக்கு முன் இச் சிவ கங்கையின் மங்கையின் மத்தியில் ஓர் மண்டபம் கட்டத்தொடங்கி இதன் மேற்பக்கம் கரையை வெட்டி ஜலத்தை வடியச்செய்து தூர்வாரிய போது இதன் தென்பக்கத்தில் அதிக ஆழமுள்ள ஓர் பெரிய சுனையும், மற்ற பக்கங்களில் ஆறு குட்டைகளும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமின்றி தனித்தனி

† ஆபத் சகாயர் என்னும் விநாயகக்கடவுளைத் தாபித்து வந்தனை வழிபாடுகளைச்செய்து, பின்னர் தமது சன்னிதானத்திற்கு வடபாகத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து, பலிபீடம், சந்நிதானம், மண்டபங்கள், கோபுரங்கள், மதில்கள், நந்தவனம் முதலியவைகளை உண்டாக்கி தென்னை, வாழை, கரும்பு முதலியவைகளினால் அலங்கரித்து, தோரணை முதலியவைகளைத் தூக்கி, நவரத்தினங்களாலாகிய ஆபரணங்களினால் அலங்கரித்து புஷ்பம், அக்ஷதை முதலியவைகளைக் கொண்டு ஆகம முறைமைப்படி பாத்திபம், ஆசமனம், அருக்கியம், நைவேத்தியம், தீபதூபம், ஏகாங்க, கிரியாங்க, பஞ்சாங்க, சாஷ்டாங்கமென்னும் முறையாக நமஸ்காரம், தோத்திரம் முதலியவைகளைச் செய்து, பின்னர் கருவி கரண நிதமாகிய பரஞானத்தா லெய்தும் பரமானந்த சொரூபராகிய முருகக்கடவுள் சிவலிங்கப் பெருமான் எதிரே வந்து கும்பிட்டு வணங்கி நின்றனர். அக்கால் சிவபெருமான் தம் திருக்குமாரராகிய இளைய பிள்ளையார் வழிபாட்டிற்கிரங்கி, முருகக்கடவுள் எவ்விதமாகத் தம்மைப் பூசித்தனரோ அச் சின்னங்களெல்லாம் பிரகாசிக்க தேவர்கள் மலர்மாரி தூவ சிவகணங்கள் புடைசூழ. முருகக்கடவுள் எதிரே தோன்றி, குழந்தாய், நின் அரிய திருத்தொண்டிற்கு நாம் சந்தோஷித்தனம். உனக்கு வேண்டிய வரம் யாது. எனக்கேட்க, முருகக் கடவுள் அஞ்சலியஸ்தராய் இருகரங்களையும் சிரமேற் கூப்பி, புன்னகையோடு வணங்கி எமகாதேவா! தேவர்களை இம்சை செய்கின்ற இராக்ஷதர்களது பயங்கரத்தை ஒழிப்பதற்குத் தக்க ஆயுதம் தேவரீரது திருக் கரத்திலிருக்கும் ஞான சக்தியாகிய வேலாயுதமே யாம். ஆகையால் அதனை அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்.

யாக வெவ்வேறு திருமுன்னர் நூலகங்கள் உடையாராக இருந்தமை தெரியப் பலர் கூறுவதன்றி, இக்கலபுராண வசனமொன்றிலுங் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

தணிகையாற்றுப்படை.

"மூத்தவர்க் கிளைய மகிழ்ந்து முருகன் கரத்தும
சரவணப் பொய்கைத் தடக்கரை ஞெமிர்ந்து"

என்றபடி, யார் எவ்விதநோய், பேய்களால் வருந்தமுற்றவர்களும்; சரவணப் பொய்கையில் மூழ்கி புனிதராவதை பலர்வாய்க் கேட்பதன்றி, இன்றும் காணப்படுகின்றன:

† ஆபத் சகாய விநாயகர் என்பவரே திருத்தணிகைத் தல விநாயகர் இவர் சந்நிதானம் மலைமேல் முருகக் கடவுள் சந்நிதிக் கருகில் வட பாகத்தில் இருக்கின்றன.

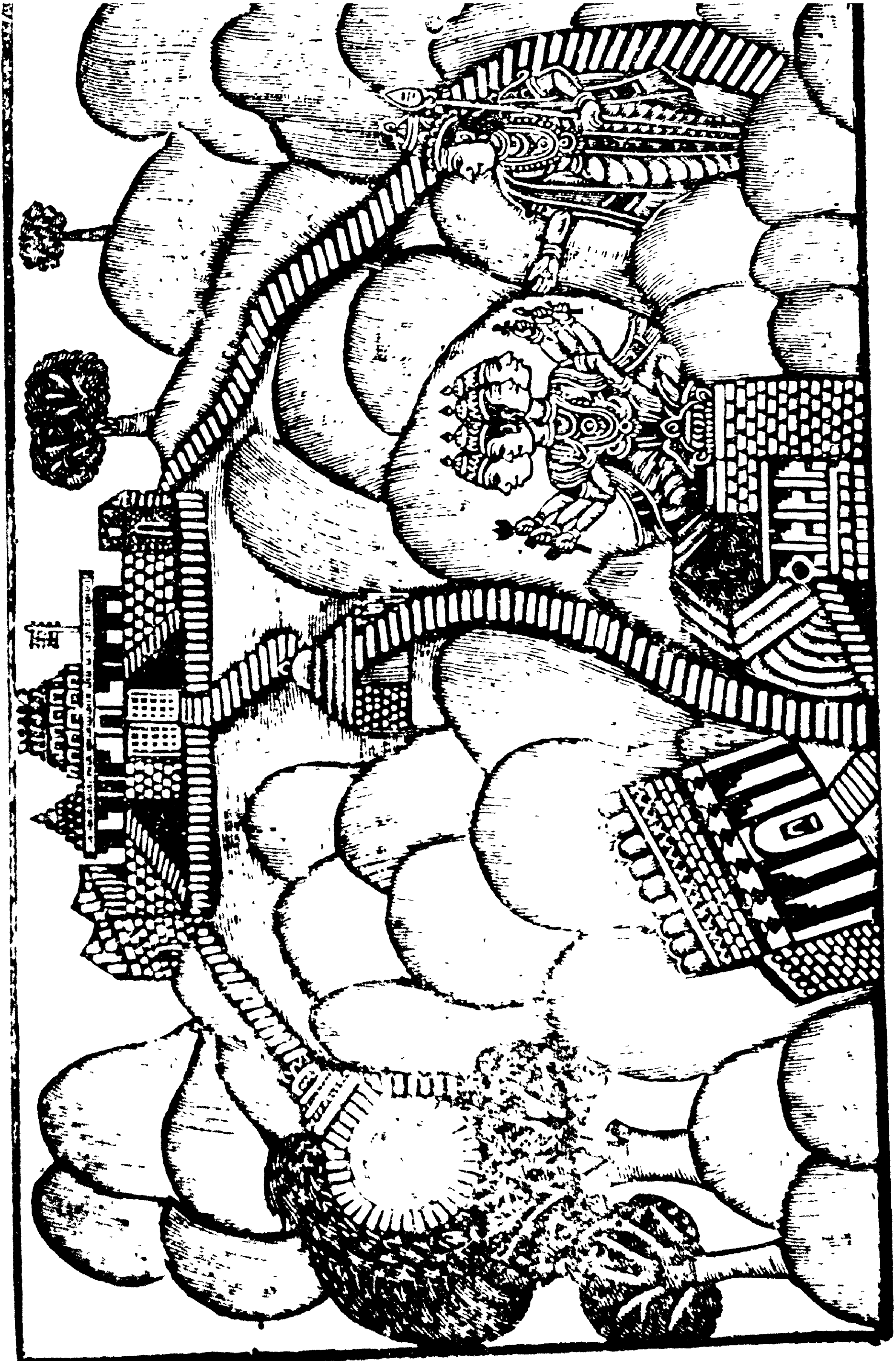
எனப் பிரார்த்தித்தனர். உடனே சிவபெருமான் கருணை கூர்ந்து குமாரக் கடவுளுக்குத் தமது * சத்தி வேலாயுதத்தைக் கொடுத்து அச் சிவலிங்கத்தின்கண் மறைந்தருளினர். அன்று முதல் குமாரக் கடவுள் ஞான சத்தியை ஒரு கரத்தினுற்றாங்கி ஒரு கரம் இடையிற் றாங்கி நின்ற திருக்கோலமா யெழுந்தருளி இருக்கின்றனர்.

அதனுல் அச் சிவலிங்கத்தைக் குமார லிங்கமெனவும், ஞான சத்தியைப் பெற்றதால் குமாரக் கடவுளை ஞான சத்திதரன் எனவும், கைலாயத்திலிருந்து குமாரக்கடவுள் வரவழைத்த சிவ கங்கையை குமார தீர்த்தம் எனவும் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது. இக்குமார தீர்த்தத்தினுல் மாசிமாதம் மக நக்ஷத்திரத்தில் குமாரக்கடவுள் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்ததாதலின் உலகத்திலிருப்பவர்கள் மாசிமாதம் மக நக்ஷத்திரத்தில் முழுகி, குமார லிங்கத்தையும், குமாரக்கடவுளையும் கிரமப்படி பூசிப்பாராகில் பிறந்ததனுற் பெற வேண்டிய பேரின்ப வாழ்வை இம்மையிலேயே அடைவார்கள்.

யாராகுலும், எத்தினத்திலாவது குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்கி குமாரக் கடவுளை வழிபடுவோர் குஷ்டம் முதலிய எந்த ரோகமிருந்தாலும் அவைகள் நீங்கி, ஆசார சீலராய், அறிவும், ஞானமும் உண்டாகி, எவரும் புகழ, தீர்க்காயுசுடன், கல்வி, செல்வம், தீரம், திரகாத்திரம், மனைவி, மக்கள், சுற்றம், ஸ்நேகம் முதலிய எல்லா போகங்களையும் பெற்று தங்கள் வம்ஸம் முழுவதும் சிவலோக முற்று ஸ்ரீ ஞான சண்முகப் பெருமான் சாயுச்சியப்பதவியை அடைவார்கள்.

* இங்கு சத்திவேலாயுதத்தைச் சிவபெருமானுற் கொடுக்கப்பட்டதென் பதை அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் 56-ம் கவியில் சத்தியினுற் கொடுக்கப்பட்டதெனக் கூறுகின்றார்". அதாவது:—

"பங்கமிலா நீலி மோடிப
யங்கரி மாகாளி யோகினி
பண்டசுராபாண சூரனே—டெதிர் போர்கண்
டெம்புதல் வாவாழி வாழியெ
னும்படி வீரான வேல்தா
என்றுமு ளானேம நோகர—வயலூரா." என்பதனுலறிக.

பிரமன் சிருட்டி பெருதல்.

ஆறாவது
பிரமன் சிருட்டிபெறு படலம்.

—⁂—

குமாரவேள் துதி.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆறுமுகப் பெருமானே யருட்குன்றே யாளவந்த வரசே யெங்கும்
வீறுபர மேயடியார் வேண்டுவதெல் லாமுதவும் வேந்தே யந்நாள்
மாறுபடு சூர்தடிந்து வானோர்தஞ் சிறைதவிர்த்தோர் மன்ன னுய்ய
நீறுபுனைந் தாண்டதமிழ் நிருபாநந் தணிகைவரை நின்ற தேவே.

காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றங்களையும்வென்று, கரணேந்திரியங்களிற் கலந்துங் கலவாது ஆனந்தமே அறிவு சொரூபமாய் விளங்கும் அறிஞர்காள்! முன்னர் குமாரக்கடவுள் சிருபெருமானிடம் ஞான சத்தியைப் பெற்ற சரிதங் கூறிவந்தேன். இனி பிரமதேவன் சிருட்டித் தொழிலைச் செய்யும்பொருட்டு குமாரக்கடவுளை வழிபடும் சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றேன். கேளுங்கள். என்று சூதபுராணிகர் கூறுகின்றார்.

முன்னே பிரமதேவன் சிறையினின்று விடுபட்டு தனது சத்தியலோகத்திற்குச் சென்று தான் முன்போல நடத்திவந்த சிருட்டித் தொழிலைச் செய்யத் தொடங்கினான். அது ஒன்றுங் கைகூடி வரவில்லை. அதனால் அதிகமும் வருத்தப்பட்டு, முன்னர் யார் ஜெகத்தைச் சிருட்டிக்குந் தொழிலைக் கொடுத்தவரோ அப்பரமேஸ்வரனை மறுபடியும் அவ்வல்லமையைக் கொடுக்க வேண்டுமெனத் துணிந்து, தென்னாட்டில் உள்ள உத்தராலகவனம், குற்றாலம், பேரம்பலம் முதலியவற்றைத் தரிசித்து, பின்னர் ஒருநாள் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்தான். அதற்குச் சிவபெருமான் பிரசன்னராகி, ஏ பிரமனே! நீ எதற்காகத் தவஞ்செய்கின்றாய்? உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும் எனக் கேட்டனர். அக்காலம் பிரமன் ஏ கருணாநிதியே! முன்னம் அடியேன் தெரியாது செய்த குற்றத்திற்காக, தேவரீரது இளைய குமாரராகிய சண்முகக் கடவுளால் குட்டுண்டு காராக்கிரகத்தில் அடியேன் அடைபட்டுக் கிடந்தபோது தேவரீரது பெருங் கருணையால் அச்சிறையினின்று விடுபட்டேன். ஆயினும், எனது சிருட்டித்தொழிலை அக்கார்த்திகேயரே செய்து வருகின்றார். அத்தொழிலை

அடியேன் பழையபடி செய்யத் தலைப்பட்டும் ஒன்றும் நடத்தக்கூட வில்லை. ஆகையால் எனது சிருட்டித் தொழிலை நான் பழையபடி விக்கினமில்லாமல் செய்யும்படி அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அவைகளைக்கேட்ட சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து ஏ! பிரமனே! நமது குமாரனாகிய சுப்பிரமணியன் விதித்த சிட்சையை அவனே அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமேயல்லாமல் மற்றொருவரால் ஆவதல்ல. அம்முருகனே வேதம், ஆகமம், உபநிடதம் முதலிய எல்லா கலைகளும், எல்லா உலகத்திலுள்ளவர்களும் அறியும் பரமாசாரியனாகும். நமக்கு அவனே ஆசான். அவனை நீ மதியாமையால் இத்தீங்கை அடைந்தனை. ஆகையால் நீ குமாரக் கடவுளையே வழிபட்டு உனது சிருட்டித் தொழிலைப் பெறுவாயாக எனக் கட்டளையிட்டனர். இவைகளைக்கேட்ட பிரமன் சிவபெருமானைப் பணிந்து ஐயனே குமாரக்கடவுளைப் பூசிக்கத்தக்க உத்தம தலம் எது? எனக் கேட்க, சிவபெருமான் பூலோகத்தில் திரிமூர்த்திகளும், தேவர் முதலியவர்களும், உலகத்திலுள்ள யாவரும் பூசிக்கப்படுவதும், யாம் உபதேசம் பெற்றதும், எல்லா வளப்பங்களும் பொருந்தியதும், குமாரக்கடவுள் நம்மைப் பூசித்து மேலாம் பதத்தைப் பெற்றதுமாகிய மேலான புண்ணியஸ்தலம் தணிகாசலம் ஒன்றேயாம். அத்தலமோ தொண்டை நாட்டின்கண் காஞ்சி, காளத்தி, திருவாலங்காடு, திருவிற்கோலம், திருவூறல், திருமாற்பேறு முதலிய [illegible] ஸ்தலங்களுக்கு நடுநாயகம்போல் விளங்குவதாகும். [illegible] சென்று குமாரக் கடவுளை வழிபட்டு உனது தொழிலை [illegible] பெறுவாயாக வென்று பணித் தருளினர்.

இவைகளைக் கேட்ட [illegible] தேவன் ஆனந்த சாகரத்தில் ஆழ்ந்தவனாய் [illegible] விடைபெற்று, [illegible], திருச்சிருப்பள்ளி, புலியூர், காஞ்சிபுரம் முதலிய க்ஷேத்திரங்களை வணங்கி, தணிகாசலத்திற்கு பத்து காதவழி தூரத்தில் [illegible] ஓர் இடத்தைக் கண்டு, [illegible] ஒரு வருட காலம் [illegible] கூறப்படுகின்றது. [illegible] அடைந்து குமார தீர்த்தத்தில் [illegible] கடவுளை [illegible] பணிந்து, [illegible], தணிகாசலத் தில் [illegible] தீர்த்தக்கரை

யில் ஓர் சிவலிங்கம் ஸ்தாபித்து வேண்டிய உபகரணங்களை யெல்லாம் ஏற்படுத்தி ஆராதித்துச் சடாக்ஷரத்தைக் கிரமப்படி தியானித்து முருகக் கடவுளின் திருவுருவத்தை அறிவு சொரூபமாக்கி தபஞ் செய்திருந்தனன். இவ்வாறு பிரமதேவன் மிகவும் சிரமப்பட்டு செய்யும் அரிய தவத்திற் கிரங்கி கருணை சொரூபியாகிய முருகக்கடவுள் தமது பாத தாமரைகளில் சிலம்பு கிண்கிணிகள் கலீர் கலீர் என சப்திக்க, செம்பட்டினுல் முறுக்கிய திரு அரை ஞாணும், வலம் இடமாகச் சுற்றிய மேற்போர்வையும், மார்பில் புஷ்பமாலை, ரத்னமாலை. உருத்ராக்கமாலை என்பனவைகளும், காதுகளில் பன்னிரு சூரியர்களும் ஒன்றாய்த் திரண்டு இரண்டாய் விளங்குவதுபோலும், இரு குண்டலங்களும், பொற்பட்டம், கடகம், வைர வாகுவலயம் முதலிய ஆபரணங்களும் பிரகாசிக்க, * அழகெலாந்திரண்டு ஓர் உருவமாக எழுந்தது போல சகல தேவ கணங்களும் புடைசூழ, ஒரு கரத்தில் வேலாயுதந் தாங்கி மற்றோர்கரம் அபயாஸ்தமாகக்கொண்டு, பன்னிருகோடி சூரியர்கள் ஒன்றாகக் கூடியதுபோன்ற சோதி சொரூபியாய் மயில் வாகனத்தின்மீது எழுந்தருளி தேவர்கள் புட்ப மழை பெய்ய, சங்கு குடமுழா, தக்கை, வீணை முதலிய பேரா வாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்க அப்பிரமதேவன் முன்னே தோன்றினர்.

உடனே பிரமதேவன் ஏகாங்கிதனாய்ப் பரிக்கூச்செறிய ஆனந்த பரவசமுற்று தண்டாகாரமாய் விழுந்து பணிதலாகத் தோத்திரஞ் செய்து, வேத வேதங்களுக்கும், தேவ தேவர்கட்கும் எட்டாத பேரொளிப் பிழம்பே! மூவரும் புகிக்கும் முதல்வனே! நாயினுங் கடையேனாகிய அடியேன் முன்னர் செய்த பிழைகளைத்தையும் பொருத்து சிறையினின்று விட்டீர்கள். ஆயினும், இன்னும் எண்ணிறைய பிழையிருந்தாலும் பொருத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நிற்க, இதனைக்

* கந்தபு. யுத்த கா. சூரபன்மன் வதைப்படலம்.

'சீர்க்குமரேசன் கொண்ட திருப்பெரு வடிவந் தன்னி
லேர்க்குறு மொளியுஞ் சீரு மெண்ணையு மெழிலு மெல்லா
மார்க்குள வுலகி லம்பா னற்புதந் தோற்றம் பல்கால்
பார்க்கினுந் தெவிட்டிற் றில்லை யின்னுமென் பார்வை தானும்." 437

"ஆயிரங் கோடி காம ரழகெலாந் திரண்டொன் றாகி
மேயின வெனினுஞ் செவ்வேள் மேனியாஞ் சரணந் தன்னில்
தூயநல் லெழிலுக் காற்றா தென்றிடி னேனைய தொல்லோன்
மாயிரு வடிவிற் கெல்லா முவமையார் வகுக்க வல்லார்."

எனச் சூரபதுமன் வியந்தமை யுணர்க.

கண்ட மயில் வாகன ரூடராகிய குமாரக்கடவுள் ஏ பிரமனே! உன் தவத்திற்கு நாம் சந்தோஷித்தோம். நீர் இங்கு எதற்காக வந்து தவஞ்செய்தனை? உமக்கு வேண்டிய தென்ன? வென்று கேட்க, பிரமதேவன் ஐயனே! எனது சிருஷ்டித் தொழிலை பழையபடி அடியேன் உய்யும்பொருட்டு கிருபைசெய்யவேண்டுமென, குமாரக்கடவுள் இன்னும் யாது வேண்டுமென, பிரமதேவன் தேவதேவனே தேவரீரது திருவடியில் என்றும் மாறாத பத்தியும், தேவரீரது அடியார்களிடத்தில் எந்த காலத்திலும் நீங்காத அன்பும், வேண்டும் இதன்றி ஏழையேனால் உண்டாக்கிய தீர்த்தமும், சிவலிங்கமும், என் பெயரினால் பிரசித்தியடையவும் வைகாசிமாதம்; விசாக நக்ஷத்திரமும், பௌர்ணமியும், ஆதிவாரமும் கூடிய இத்தினத்தில் இந்த தீர்த்தத்தில் † மூழ்கி, என்னாற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட இச்சிவலிங்கத்தைப் பணிபவர்கள் பிரமஹத்தி தோஷ முதலிய சகல பாபங்களும், குஷ்டம் முதலிய கொடிய ரோகங்களும் ஒழிந்து என்னுலகத்தை அடையவும் வேண்டும். இதுவுமல்லாமல்,

அடியனேன் தேவரீரை வழிப்பட்டு, துதித்தசரித்திரத்தைப் படிப்பவர்களும், அதனைக் கேட்பவர்களும் நான்குவித கவிகளையும் பாடும் செந்தமிழ்ப் புலவர்களாகி, பகை, பழி, பாவம், கோபம், ரோகம், சோகம் முதலிய தோஷங்களில்லாதவர்களாய் தங்கள் சாயுச்சிய பதவியை அடையவும் வேண்டும். எனப் பிரார்த்தித்து வணங்கி நின்றான். ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் பிரமன் கோரிய வரங்கள் யாவும் அனுக்கிரகஞ்செய்து மறைந்தனர். அன்றுமுதல் பிரமனுண்டாக்கிய சுனைக்கு பிரமதீர்த்தமெனவும், பிரமனாற் பூசித்த லிங்கத்திற்குப் பிரமேசரெனவும்பெயர் வழங்குகின்றன. பிரமதேவனும் தேவலோகத்திற் சென்று பழையபடி சிருஷ்டித்தொழிலைச் செய்யத் தலைப்பட்டனன்.

† பிரம தீர்த்தமென்பது, திருத்தணிகையில் மலையின் அடியிலிருந்து மலையின்மேல் செல்லும் வழியில் இருக்கின்றது. இதற்கு பிரமசுனை என்கின்றனர்.

குறிப்பு:—தணிகாசலத்தில் வைகாசி மாதத்தில் மகோத்ஸவ மாத்திரமே 10-நாள் நடைபெறுகின்றன வைகாசி விசாகம், பௌர்ணமிகளில் குமாரக்கடவுளை பிரமன் கோரியபடி குமாரக்கடவுள் வரமளித்தாரென்பதன் அறிகுறியாக எந்த திருவிழாவும் இல்லாதிருப்பதை தர்மகர்த்தர்கள் கவனியாதிருப்ப தென்னமோ!

ஏழாவது

நந்தி யுபதேசப் படலம்.

வாழ்த்து.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

உலகமு முயிரும் வானு மும்பரும் பிறவு மாகி
அலகிலா விளையாட் டெய்தி யருட்குழாந் தணிகை வெற்பின்
இலகுசெவ் வேற்கைக் கொண்ட வெந்தையே யடியா ரன்பின்
குலவுசண் முகப்பி ரானே குகனேநின் னடிகள் போற்றி.

புண்ணியமே திருமேனியாகக் கொண்டு வேதாகமோக்த சத் சமய நெறியிற் சிறந்த மாதவ சிரேஷ்டர்களே! முன்னர் பிரமன் சிருஷ்டிதொழிலைச் செய்ய வரம்பெற்ற சரித்திரத்தைக் கூறிவந் தேன். இனி நந்தியெம்பெருமான் உபதேசம்பெற்ற சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றேன். கேட்பீர்களாக என சூதபுராணிகர் கூறுகின்றார்.

முன்னொரு காலத்தில் கைலாயத்தின்கண் பார்வதியாரோடு சிவ பெருமான் சிம்மாசனத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் பொழுது நந்தியெ ம்பெருமான் சிவபெருமானை வணங்கி ஐயனே! அடியேனுக்கு வேதம், ஆகமம் முதலிய சகலசாஸ்திரங்களையும் அனுக்கிரகஞ்செய்ததோடு, அவைகளின் பொருள்களையும் விளக்கமாகக் கூறியருளினீர்கள். அவைக ளில் பதி, பசு, பாசம் என மூன்று பிரதானமாக இருக்கின்றன, அத னுள் பதியாகிய தேவரீரை ஜீவர்கள் [illegible] பயனையு அடையு மார்க்கமும் தெரிவித்து, அதன் பயனை அடியேன் அடையு மாறு கிருபை செய்யவேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்தனர். இதைக் கேட்ட சிவபெருமான் நந்தீசுர பரிபக்குவரை நோக்கி ஏ நந்தி!

* நந்திதேவர் என்பவர் திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமான் சந்நிதானத் தில் சகல சிவகணங்களுக்குந் தலைவராய், சகல தேவர்களையும் சந்நிதா னத்தில் ஒதுக்கி [illegible]படி போற்றி [illegible]ப்பவர். இவரே சிவபெரு மானுக்கு முதன்மாணாக்கரும், சந்தான குரவர்களுக்கு முதற்குருவும், இரண் டாஞ் சம்புவாக கொண்டாடப்படுபவரும், நான்கு திருக்கரமும், [illegible] முகமும் பெற்றுள்ளவர். இவர் தந்தை சிலாதர். இவர் மனைவி சுயசை. இவர் அனேக வருடங்களாகத் தவஞ்செய்து சிவபெருமானுக்கு வாகனமுமாக இருப்பவர்.

நாம் இருப்பது கயிலாயமாகும். இக் கைலை பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்துமிடமாம். நீ விரும்பிய பரமுத்தியானது பஞ்ச கிருத்தியங்களைக் கடந்த தாகும். ஆகையால் அதனை இக்கயிலாயத்தின்கண் உபதேசித்தற்கில்லை. அதனை நீர் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டிய இடம் யாவும் தணிந்து சுத்த சாக்ஷாத்காரமாய் விளங்கும் துரியஞான க்ஷேத்திரமாகிய தணிகாசலம் ஒன்றேயாம். அது பரிபூரண நிலைமை வழங்கப் படுவதனாலேயே அதற்கு பூரணகிரி எனப் பெயர் வழங்குகின்றது. நமது வடிவே அம்மலையுருவமாகும். நமது இளையகுமாரனாகிய கார்த்திகேயன் அம்மலையின்கண் எழுந்தருளி நடக்கும், மற்றுள்ள தேவ தேவர் யார்க்கும் ஆசாரியனாக விளங்குகின்றான். அவனுக்கு நிகராக எந்த தேவ தேவர்களுமில்லை. ஆகையால் நீர் அத்தணிகா சலத்தை யடைந்து ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளை வழிபட்டு தவஞ்செய்வாயாகில், ஸ்ரீ ஞான சண்முகப்பெருமான் உமக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகி, ஓர் தெய்வீகமான நதியை வரவழைத்து அதில் உம்மை மூழ்கச்செய்து, சிவ தத்துவாமிர்தக் கடலுள் நும் மூழ்க விடுவன். இப்போது கூறிய நதியானது, வில்வ விருக்ஷங்களாற் சூழ்ந்துள்ள வில்வபுரமென்றோர் க்ஷேத்திரமுண்டு. அங்கு நந்தி உருவம்போல் ஐந்து சிகரங்களோடு கூடிய வில்வபா சயிலம் என்னுமோர் மலையுண்டு. அது நமக்கு மிகவும் அன்புள்ள இடமாகும். அதனைக் *கஞ்சகிரி யெனவும் கூறுவர். அம்மலை நூறுயோசனை உயரமும் நூறுயோசனை நீளம் பூமியிலுமுள்ளது இதன் பரப்பு ஒருயோசனையாகும். இம்மலை தற்கால சிகரம் மாத்திரமே வெளியிற் காணுவதாகும். இம்மலையின் உச்சியில் தெய்வீகம்பொருந்திய சிவதத்துவாமிர்த மென்னும் ஓர் தீர்த்த மிருக்கின்றது. நம்மைக்கோரிய சனற்குமாரமுனிவர் முதலியவர்கள் வந்து அதில் மூழ்கி வேண்டிய சித்தி முத்தியாதியவைகளைப் பெற்றதாகும். அத்தகைய அரிய புண்ணிய தீர்த்தத்தை நதிரூபமாக அழைத்தருளுவான். ஆகையால் நீ அவ்விடம் செல்வாயாக என திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இவைகளைக் கேட்ட நந்திப்பெருமான் ஆனந்த பரவசத்தராகி, சிவபெருமானை வணங்கி, விடைபெற்றுக்கொண்டு, கைலாயத்தினின்று நீங்கி தென்திசையாகப் புறப்பட்டு காசி, பிப்பிலாரண்யம், மதுரை, கேதாரம், கும்பகோணம், திருக்காளத்தி முதலிய எல்லாதல

---

* கஞ்சகிரி என்பது தொண்டை நாட்டில் திருவல்லத்துக்குச் சமீபத்தில் இருப்பது.

ங்களையும் வணங்கி கடைசியாக ஸ்ரீ பூரணகிரியென்னும் தணிகாசலத்தை யடைந்து, நகரப்பிரதக்ஷணமும், கிரிப்பிரதக்ஷணமும் செய்து அங்குள்ள சர்வ தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து குறி குணங்கடந்த சச்சிதானந்தராகிய வீரட்டகாசக் கடவுளையும், ஆறுமுகக் கடவுளையும், வணங்கி, தணிகாசலத்தின்மேல் சென்று குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, அங்குள்ள பெரியோர்களை வணங்கி, ஆபத்சகாய விநாயகக் கடவுளையும், குமாரலிங்கத்தையும், பூசித்து திருமாடவீதியையும், குமாரக்கடவுள் சந்நிதானத்தையும் பிரதக்ஷணம் செய்து சந்நிதானத்துட்சென்று வேதமுடிவுங் காணக்கூடாத பேரொளிப் பிழம்புருவாய் இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்னும் மூன்று சத்திகளும் மூன்றிதழ்களாகப் பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய ஸ்ரீ குமாரக் கடவுளைக் கண்டு, கண்ணருவிபாய, இரு கைகளையும் சிரமேற் கூப்பி வேதங்களைக்கொண்டு தோத்திரஞ்செய்து ஏகாக்கிரக சித்தமுடையவராய் வணங்கி, மீண்டும் கிரிப்பிரதக்ஷணம் வருவாராயினர்.

அவ்வாறு நந்தியெம்பெருமான் கிரிப்பிரதக்ஷணம் வரும்போது, அத்தணிகாசலத்தின் ஒரு சார் மேற்பக்கத்தில் ஓர் குகை யிருக்கக் கண்டு, இந்த அழகிய குகையானது நாம் தவஞ்செய்வதற்குரித்தான இடமாகும் என நினைந்தனர். இதற்குள் முருகக்கடவுள் திருவருளினால் ஆகாயத்தின்கண் அசரீரியாக "அன்பனே! இக் குகையில் பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற பல முனிவர்கள் தங்கி தவஞ்செய்து அவர்கள் விரும்பிய சித்திகளை அடைந்த இடம். அதனாலேயே இதற்குச் சித்திக்குகை எனப் பெயர் வழங்குகின்றது. ஆகையால் நீ தவஞ்செய்வதற்குத் தக்க இடம் இதுவே யாகும்" எனக் கூறின. இதைக் கேட்ட நந்தீசர் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, பிராணகலையின் நடு நாடியில் அசைவற நின்று யோக நிலையைப்பொருந்தி நான்கு சதுர்யுகம் அரிய தவத்தைச் செய்தனர். தேவர்களும், இராக்ஷசர்களும் எதற்காக நந்தியெம்பெருமான் இவ்வாறு இவ்வரிய தவத்தைச் செய்கின்றார்! என அதிசயித்திருந்தனர். ஸ்ரீ முருகக்கடவுளும் நந்தீசர் செய்யும் அரிய பெருந்தவத்திற் கிரங்கி மயில்வாகனரூடராய் நந்தீசர் முன்னே வந்து நின்றனர். முருகக் கடவுளைக் கண்டதும் நந்தியெம்பெருமான் ஆனந்த பரவசமுற்று, பலவிதமாகத் துதித்து வணங்கி நின்றனர். இதைக் கண்ட தணிகாசலபதியாகிய குமாரக்கடவுள் நந்தீசரைத் தமது திருக்கரங்களால் தடவி ஏ நந்தி! நீ வெகுகாலமாய் உடல் மெலிந்து அரிய தவஞ் செய்தனை உனது அபீஷ்டத்தைக்கேள்

தருகின்றோம் என்றனர். நந்தீசர் மயிர்க்கூச்செறிய புளகாங்கிதமுற்று, அஞ்சலியஸ்தராய், பலவிதமாகத் துதித்து வணங்கி ஓ தேவ தேவா! * சிவதத்துவாமிர்த மென்னும் தீர்த்தத்தை நதியுருவாக இங்கு வரவழைத்து அடியேனை அதில் மூழ்கும்படிச் செய்து பசு, பதி, பாசம் என்னும் திரிபதார்த்த லக்ஷணங்களை உணர்த்தி சிவதத்துவாமிர்தத்தை அனுக்கிரகித்து, அடியேனை இரக்ஷிக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனர்.

நந்தியாறு.

இவ்வாறு நந்தி தேவரீரது பிரார்த்தனையின்படி ஸ்ரீ குமாரக் கடவுள் தென் மேற்றிசையாகத் திரும்பி தமது திருக்கரத்தை நீட்டி வில்வாசலத்திலுள்ள சிவ தத்துவாமிர்தத்தை ஒரு நதியுருவமாக வருக என நினைந்தார். அக்கணமே அச் சிவதத்துவாமிர்தம் விசேஷமாய் பிரவாகித்து நமது குருபரன் எழுந்தருளியிருக்கும் தணிகையங்கிரியைப் பிரதக்ஷணம் வருவதுபோல் வலமாகச் சுற்றிக்கொண்டு ஸ்ரீ வீராட்டகாசப் பெருமானையும், ஸ்ரீ ஞானசண்முகக் கடவுளையும் வணங்கி, † சிவகங்கை யென்னும் தீர்த்தத்தின் பக்கமாகத் தாழ்ந்து கிழக்குமுகமாகச் சென்று சமுத்திர சங்கமாயிருக்கின்றது.

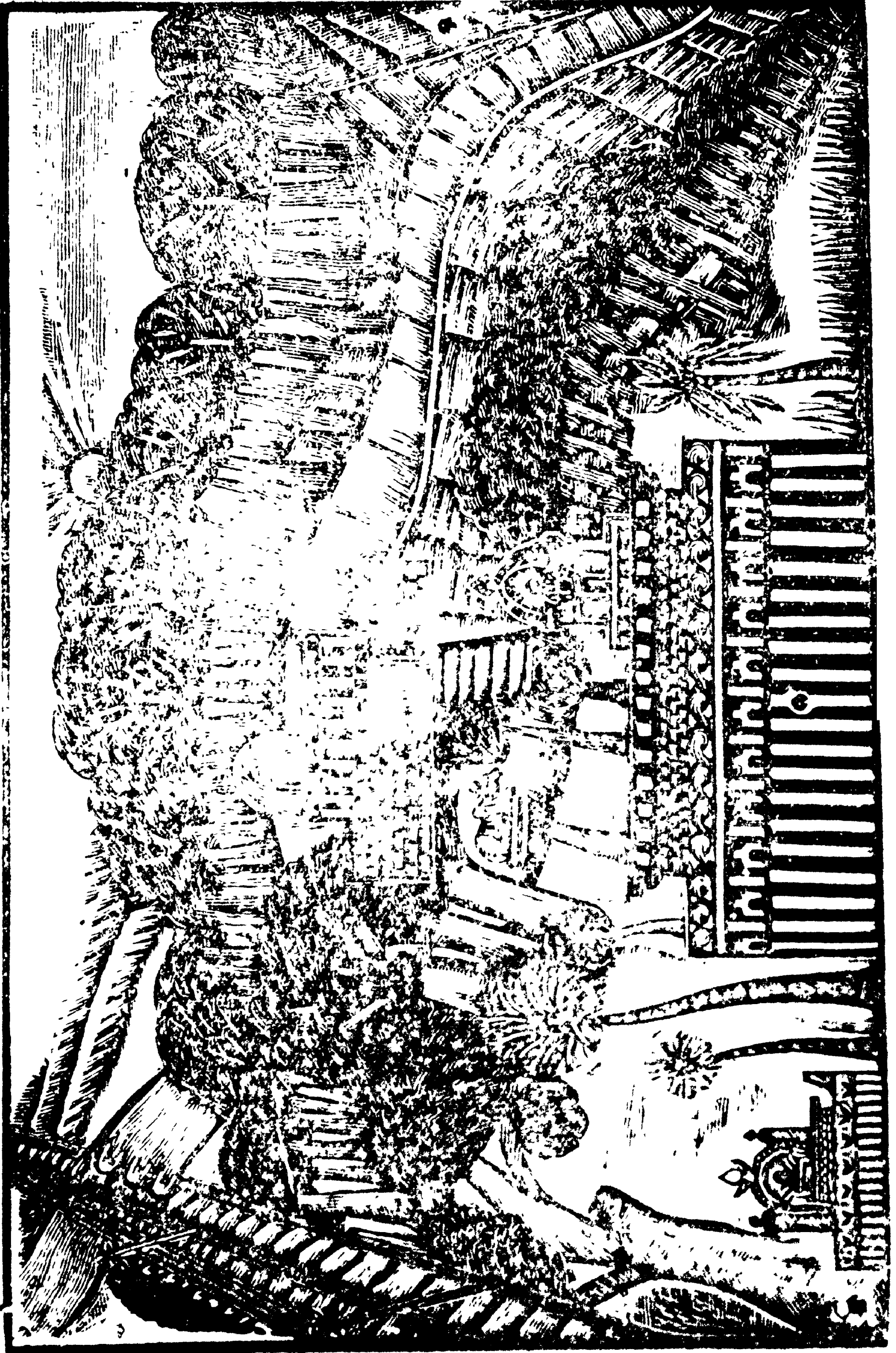
---

* இச்சிவ தத்துவாமிர்தம் சில காலத்திற்குமுன் சோளிங்கபுரத்தில் ஏரி புண்டானதால் தடைபட்டு, இப்போது அச் சோளிங்கபுரத்தின் ஏரிக்கரை கலங்கலின் வழியாய் பிரவாகங் குறைந்து சிறுநதியாக வருகின்றது.

† இச் சிவகங்கை மலையின்மேல் குமாரக்கடவுள் சந்நிதானத்தின் உட்பிரகாரத்தின் வடமேற்கு மூலையில் அபிஷேக அலங்காரங்கள் நடக்கும் மேடையின்கீழ் உள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றன. இத்தீர்த்தம் சிவபெருமான் குமாரக்கடவுளிடம் உபதேசம் பெற்றபோது குருநாதன் வழிபாட்டின் பொருட்டு தோண்டப்பட்டு அதில் தம் சடாமகுடத்திருந்த கங்காஜலத்தை நிரைத்து வைத்ததாகும். (உதாரணம் தணிகைபுராணம் வீராட்டகாசப் பட 124-ம் கவி.

"அத்தகு வைப்பின் வீராட்டகாசத் தலமென்னா சாலவழி பாட்டிற்
கொத்தகற் றீர்த்த மகழ்ந்தவார் சடிலத் தொண்புனல் பாய்த்தினர் நிறைத்து
வைத்தன ரதுநூற் சிவகங்கை நாமம் வழங்குமத் திருத்தநீர் படிந்தோர்
பொத்துநோய் தீரா தனவெலாந் தீர்ந்து போகமும் வீடுமெய் துவரால்."

இங்கு சித்திரை, மாசிமாத பிரமோற்சவங்களையும் ஆருத்ராவிலும் ஐப்பசி ஸ்கந்த சஷ்டியிலும் ஷண்முக ஸ்வாமிகளுக்கு அபிஷேக முதலியன நடை பெறுகின்றன.

ஆறுமுகஸ்வாமி கோயில் நந்தியாறு.

இவ்விதமாகப் பிரவகித்து வந்த நதியில் நந்தியெம்பெருமானை
நோக்கி அன்பனே இந்த சிவ தத்துவாமிர்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்க
எனக் கட்டளையிட்டனர். நந்திதேவரும் அவ்வாறே ஞான சாகரத்
தில் மூழ்கினவரைப்போல் மூழ்கிக் கரைமீது வந்தனர். அதனால் அந்
நதிக்கு நந்தி நந்தினி அல்லது நந்தியாறு எனப் பெயருண்டாயின.
பின்னர் நந்தியெம்பெருமான் முருகக்கடவுளை வணங்கி ஓ ஜகதீசா!
பிரமன் அகந்தையை நீக்கி யாண்ட பெருமானே! மூவரும் வணங்கும்
முதற் கடவுளே! முத்தொழிலும் நடத்தவல்ல மூர்த்தியே! இன்னும்
ஒரு வரம் கொடுத்தருளவேண்டும். அதாவது நான் தவஞ்செய்த
இக்குகையும், நான் மூழ்கிய இச்சிவ தத்துவாமிர்தமும், என் பெய
ரால் வழங்கவேண்டும். அன்றி அடியேனுக்குக் காக்ஷிகொடுத்தருளிய
நாளாகிய தைமாதம் பௌர்ணமியோடு பூச நக்ஷத்திரம் கூடிய இத்
தினத்தில், இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் புரிந்து மூழ்கி தேவரீரை அன்
போடு தரிசித்தவர்களும், பூசித்தவர்களும், அவர்களுக்கு உதவி செய்
பவர்களும், யாராயிருந்தாலும் அவர்கள் இஷ்டார்த்தங்களை அனுக்கி
ரகஞ்செய்து, பின்னர் அவர்களுக்கு மோக்ஷபோகத்தையும் அருளவே
ண்டும். இதன்றி, மூன்றுவருட காலமட்டும் ஒவ்வொரு அமரபக்ஷத்து
சதுர்த்தசிகளில் மிக்க அன்புடன் இந்த சிவதத்துவாமிர்தத்தில் ஸ்நா
னம் செய்து, விரதமாக யிருந்து தேவரீரது திருநாமங்களைத் தியா
னித்து வணங்கி வழிபாடு செய்பவர்களும், அவர்கள் நியமம் தவர
விடாமல் அவர்களுக்குச் சகாயம் செய்து புரிவோர்களும் இகபர
போகங்களெல்லாவற்றையும் ஒருங்கே அனுபவித்து, அடியேன்
பெற்ற பெருதற்கரிய பேரின்ப வாழ்வையும் பெறவேண்டும். இதுவுமல்
லாமல், அந்த தினத்திலாவது இந்த நதியில் மூழ்குவோர் எவ்வளவு
கொடிய பாபிகளாயினும், மடையர்களாயினும், எந்த நோயினராயி
னும், எந்த ஜாதியார்களாயினும், எவ்வளவு கொடியர்களாயினும்
அவர்கள் இந்த நதியில் ஸ்நானஞ் செய்து, தேவரீரது அடியவர்களை
வழிப்படுவோர்களும், தேவரீரது சரித்திரங்களைக் கேட்பவர்களும்,
தேவரீரது மங்கள குணங்களைத் துதிப்பவர்களும் தெய்வீகம்
பொருந்திய குணநலங்களை அடைந்து நல்ல ஆயுள், கீர்த்தி, செல்
வம், மனைவி மக்கள், சுற்றம் முதலியவைகளைப் பெறவேண்டும் நான்
தவம்புரிந்த இக்குகையில் தங்கி தேவரீரைத் தியானிப்பவர்கள் இஷ்
டார்த்தங்களை யெல்லாம் பெறவேண்டும். என்று பிரார்த்திக்க, குமா
ரக்கடவுள் அவ்வாறே வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து, நண்பனே!
நந்தீசனே! ஆயிரத்திலொருத்தராவது யாராயினும் இந்த நதியை நினைப்ப

வர்களும், நீ தவஞ்செய்த குகையை நினைப்பவர்களும், நம்மைத் தியானிப்பவர்களும் இகபரபோக பாக்கியங்களைப் பெற்று மோக்ஷவீட்டை அடைவார்கள். இதுவுமல்லாமல், மிகவும் இழிவுடையோர்களானாலும், மிருகங்களானாலும், பக்ஷிகளானாலும், செடி, கொடி விருக்ஷங்களானாலும் நமது தணிகாசலத்தின்கண் வாழ்ந்தாலும், இறந்தாலும் நமது குமார சாரூப்ய வாழ்வையே யடைவார்கள் எனத் திருவாய் மலர்ந்து பின்னர் நந்தீசருக்கு சிவ ஞானோபதேசஞ் செய்யத்தொடங்கினார்.

குமாரக்கடவுள் நந்தீசருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தல்.

பதியிலக்கணம்.

ஏ! நந்தீசா! நீ விரும்பும் ஞான நிலையைச் சொல்லுகின்றேன். ஞானமென்பது புறச் சமயத்தவர் கூறுவது கனவைப்போல பலவிகற்பப்படும். ஆகையால் அவைகளை விட்டு உண்மை ஞானத்தைக் கூறுகின்றேன். கேட்பீராக, சைவாகமங்களில் கூறப்படுவனவாய், திரிகரணங்களுக் கெட்டாதனவாய், வியாபகமாய், அனாதி நித்திய சத்தியோடுள்ளனவாய் விளங்குவது ஐந்து பொருள்களாம். அவை பதியும் பதிக்கு அடிமையாகிய பசுவும், பசுவினிடத்தில் விருத்தியாகும் ஆணவமும், அவ்வாணவத்தை விளைவிக்கும் மாயையும், கருமமுமாகும், இவைகளில் மாயை கன்மம் இரண்டையும் ஆணவத்தோடு சேர்த்து பாசம் ஒன்றே எனக் கூறுவர். அவைகளுள்:

பதி என்பது யாவும் இயல்பாகவே அறியும் முற்றறிவுடையதும், அறிந்ததை உயிர்களின் பக்குவா பக்குவங்களுக்கிணங்க அறிவிப்பதுமாகிய சூக்குமப் பொருளாகிய சித்தாகும். பசு என்பது பதி அறிவிப்பதை அறிந்து விளங்கும் ஸ்தூல சித்தாயுள்ள ஆன்மாவாகும். ஆணவம் என்பது ஆன்மா அறிவை கலவாவண்ணம் மறைத்து அறிவோடு கலந்து ஆன்மாவை பிரபஞ்சத்தில் செலுத்தி நிற்பதாகும். மாயை என்பது பிரபஞ்ச ரூபமாக உள்ள பொருள்களாகும். கருமம் என்பது அப்பிரபஞ்சத்தின் சுக துக்க உணர்ச்சியாயுள்ளதாகும்.

உள்ளுணர்வை மறைக்கும் ஆணவத்தின் வல்லமையினால் மாழ்கிக் கிடக்கும் ஜீவர்களுக்கு தாயினும் மிகுந்த கிருபையோடு, உயிர்களின் பக்குவா பக்குவங்களைத் தெரிந்து சுத்த மாயை என்னும்

இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்பவைகள் மெல்ல மெல்ல வியாபித்தற்குரிய காரண தேகம், காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களும் கூடிய கஞ்சுகதேகம், திரிகுணங்களும் வேறுபடாது தொக்கு நிற்கும் குணதேகம் என்னும் மூன்று தேகங்களும் கூடிய காரணங்களும், அவைகள் பொருந்துவனவாகிய புவனங்களும் கொடுத்து, போகங்களை அனுபவிக்கும்பொருட்டு மாயா புவனங்களிலே போக்கு வரவும், போக்கு வரவு செய்வதற்குரிய சூக்கும வுடம்புடனே தூல வுடம்புங்கூட்டி, அப்பசுபதியாகிய சிவன் மறுபடியும் சிருஷ்டி செய்யும்போது உயிரும் உடம்பும்போல் கலப்பினால் உயிர்களே யாகவும், பொருட்டன்மையினால் சிவமாகியும், இருவினைக்கேற்க ஐந்தொழிற்படும் அவ்வுயிர்களோடு உடனாகியும், அத்துவிதமாகி நின்று, உருவம், அருவம், அருவுருவம் என்னும் வடிவுகளைக் கொண்டு, தமது ஆணைவழி உயிர்களின் தத்துவப்பகுதிகளை நடத்தி, நல்வினை, தீவினைகளை அநுபவிக்கச் செய்து, அவ்வுயிர்களின் ஆணவ மலத்தைப் போக்கி யருளுவார்.

இதன்றி, பிரம விஷ்ணுக்களினிடமாக நின்று படைப்பு காப்புகளைச் செய்து பின்பு படைத்துக் காப்பதுபோல சங்காரத் தொழிலையும் அச்சிவனே செய்வர். அது எதுபோலென்னில் இரும்பு நெருப்பைச்சேர்ந்து சுடுவதே யல்லாமல், இரும்புக்குச் சுடுந்தொழில் கிடையாது, சுடுந்தொழில் நெருப்புக்கேயாம் என அறியக்கடவாயாக அன்றி, அனாதியல முத்தராய், அனாதியே உயிர்களோடு கலந்து விளங்கும் நின்மல சிவன் அனாதி பந்தமாகிய ஆணவமலத்துடனே மாயை கன்மம் இரண்டும் இல்லாதவராவர், இவ்வாறு பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் நடத்தியும் யாதொரு விகற்பமும் இல்லாமையாலும், சர்வ சுதந்தர முள்ளமையாலும், குணபேதமற்ற ஞான சொரூப ராதலாலும், ஆன்மாக்களுக்கு இன்ப முதலியவற்றை அனுக்கிரகிப்பதனாலும் சிற்சத்தி சொரூபராகிய சிவபெருமானுக்குச் சமானமான பொருள் உலகில் ஒன்றுமே யில்லை இச்சிவத்தைத் தவிர வேறோர் கடவுளே கிடையாது.

பசு இலக்கணம்.

பசு என்பது உயிர்களாம். அவ்வுயிர்கள் இருள்போல மறைக்கும் ஆணவமலத்தோடு கலந்து கேவலாவத்தையை உடையனவும், கருவிகளோடுங் கூடி விளங்குவதனால், சகலாவஸ்தையை உடையன

வும், அது அதுவாய்ப் பொருந்துவதனால் வியாபகத்தை யுடையன வுர், மலரகிதமாகி மோக்ஷ மடைவனவும் என பலவகைப்படும். அவ் வுயிர்கள் அளவற்றனவாயினும் விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என மூவகைப்படுகின்றனர். அன்றி, அவ்வுயிர்கள் இயல்பாக அறி யுஞ் சக்தி இல்லாதனவும், பிரபஞ்சத்தைப்போல் அறிவேயில்லாதன வும் அல்ல. அப்பிரபஞ்சானுபவத்தின் பொருட்டு கருவிகளோடுங் கூடி அறிந்தனவற்றையும், நூல்களால் அறிந்தவைகளையும் கனவுகண் டதைப்போல கலங்கி மாறி யுணருந் தன்மையினவாம். ஆகையால் அந்த சத்தின் தன்மையும் அசத்தின் தன்மையும் இல்லாமல் அவ் விரண்டினோடுங் கூடிநின்று அதுவதுவாய் அறிதலால் அவ்விரண்டிற் கும் வேறாகிய சதசத்தாக விளங்குவனவாகும். அன்றி உயிர்கள் மூல ஆணவ மலம் மறைப்பதனால் சிவத்தை மறந்து பிறப்பிறப்புகளில் சிக்கி, வானுலகம், மண்ணுலகம், பாதாளம் என்னும் மூன்றுலகத்தி லும் சுழன்று கூடிய இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றனர். சத் தாகிய சிவம் அசத்தாகிய உலகத்தை அறிந்து அனுபவியாது. உல கம் அசத்தாகையால் அதுவும் அறிவில்லாத சடப்பொருளாம். ஆகை யால் அதற்கு வேண்டுவது ஒன்றுமில்லை.

ஆகலின், இருவினையும், அவைகளை அனுபவிக்கும் காணேந்தி யங்களும், அவைகளா லாகிய வெவ்வேறான உடம்புகளும், அவைகள் வசிக்கும் பிரபஞ்சமும் உயிர்களுக்கே வேண்டியதென தெரிந்து கொள்வாயாக.

ஆணவத்தின் இலக்கணம்.

நெல்லில் முளை தோன்றுவதற்கு நிமித்தகாரணமான உமியைப் போல ஆணவமலமானது உயிர்களிடத்தில் விளங்கும் இச்சை, கிரி யை, ஞானம் என்பவைகளைப் பொருந்தி, பதியைத் தோன்றவிடா மல் மறைப்பதாகும். அன்றி கண்ணொளியைக் கலந்து விளங்கும் பூத விருளைப்போல ஆத்மாவைக்கலந்து நிற்கும் ஆணவமலமாகிய தன்னை கெடுக்கும்பொருட்டு ஆதிசத்தியையும் தன் வசப்படுத்தி, அச்சத்தி யை முடிவில் கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்னும் மூன்று காரணாவஸ் தைகளிலும், மேலாவஸ்தை, கீழாவஸ்தை என்னும் இருவகையிலும் வரும் சாக்கிர, சொப்பன சுழுத்தி, துரிய துரியாதீதம் என்னும் ஐந்

தவத்தைகளிலும் தவறுமல் உயிர்கள் பொருந்தும்படி தான் பலவேறு சத்திகளினுலே பற்றியிருக்கும் அப்படி ஐந்து அவஸ்தைகளிலும் பொருந்தும் ஜீவர்களது ஞானசக்தி வியாபாரத்தையும் எந்த நாளும் கீழே இழுத்துவரும். ஆகையினுல், உயிர்கள் செய்யும் எந்த நற்காரியங்களையும் ஆணவம் செய்யவிடாமல், அவ்வுயிர்களுக்கு மேலுமேலும் அஞ்ஞானத்தை வளர்க்கும். நல்ல நினைவு, நல்ல வாக்கியம் நல்ல காரியம் என்பவைகள் ஒன்றையுமே தோன்றவிடாது.

மாயையின் இலக்கணம்.

இந்த ஆணவத்தை அடக்கும் பொருட்டு, ஜீவன் விரும்பும் மாயை என்பது சுத்தமாயை என இருவகைப்படும். இதில் சுத்தமாயை என்பது சிவம், சத்தி, சதாசிவம், ஈசுரம், சுத்தவித்தை என்னும் ஐந்து சுத்த தத்துவங்களையும், சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்கு நான்கும், அகரம் முதல் க்ஷகரம் ஈறாகக்கூறும் ஐம்பத்தோரக்ஷரமும், அந்த அக்ஷரங்களால் ஆகிய ஓம் வியோம், வியாபி என்பவை முதல் நமோ நம: என்பது முடிவாகக்கூறும் எண்பத்தொருபதங்களும், நம: சுவாகா, சுதா வஷட், வௌஷட், பட், உம் பட் என்னும் முடிவுகளையுடைய ஏழு கோடியாகக்கூறும் மகாமந்திரங்களும், காமிகாகம முதலாகக்கூறும் இருபத்தெண் மூலாகமங்களும், காரநியம் முதலாகிய இருநூற்றேழு உபாகமங்களும், நான்கு வேதமும், வேத ஜாகைகளை விளக்கும் ஆறு சாத்திரங்களும், பிரமம் முதலிய பதினெண் புராணங்களும், எழுத்திலக்கணம் முதல் அவஸ்தைப்பிரையோகம் முதலிய அறுபத்து நான்கு கலைக்யானங்களும், சிவம் சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மகேசம், அரன் என்னும் ஏழுவகைச் சிவபேத வடிவங்களையும் சரியை முதலிய நான்கு பாதங்களின் வழிபட்டு, சாலோகாதி பதவிகளை அடையும். அபரமுத்தர்களுக்கும், விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர் என்பவர்களுக்கும், நல்ல உடம்பும் கருவி காணங்களும், உத்தம தேசமும், உத்தம போகங்களையும், அப்போகங்களை அநுபவிக்கும்படி நடத்துகின்ற சிவசத்தி பொருந்துவதற்கான சாந்தியாதீதம், சாந்தி, வித்தை, பிரதிஷ்டை, நிவர்த்தி என்னும் ஐந்துகலைகளையும் மற்றவைகளையும் தோற்றச் செய்வதாகும்.

அசுத்தமாயை என்பது காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம் புருடன், ஆன்மதத்துவம், இருபத்துநான்கு ஆகிய பிரகிருதித் தத்து

வம் ஏழையும், பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய சகலருக்கும் தனுகரண, புவன போகங்களையும் தோன்றச் செய்வதாகும். இந்த ஏகதேச அறிவைச் செய்யும் மாயா காரியம் இல்லையானால் உயிர்களுக்குச் சுய துக்கமில்லை. அப்படி இல்லாமற்போனால் உயிர்கள் அச்சுக துக்கங்களை ஒழித்து முத்தியடைவதற் கில்லாமற்போகும் அப்படி இல்லாவிடில் மூல ஆணவத்தின் முயக்கும் ஒழியாது. (இதனால் உயிர்களுக்கு மாயை, கன்மம் என்பவைகளும் வேண்டியதாகும். (ஆன்மாக்கள் அனாதியாய் மாயா காரியத்தினால் தொழிற்பட்ட வழியல்லது இருவினைகளையும் காரியப்படுத்தமாட்டாது. இவ்விருவினைகளின் காரியங்களையல்லாமல் அம்மாயா காரியங்களும் பொருந்தாது. ஆதலால் மாயை, அசுத்தமாயை என்னும் இரண்டும் ஆணவ மலத்தைப்போல் அனாதி உட்பொருள்களாகும்.

இவ்வினை என்பது: மனம, வாக்கு, காயம என்னும் மூன்றினால் செய்யப்படுகின்ற இதம், அகிதம் என்பனவாகும். இவ்விருவினையின் காரண காரியங்களே புண்ணிய பாவங்களாகும். உயிர்களிடத்தில் புண்ணிய பாவங்களின் பலனே அனுபவிக்கும் சுக துக்கங்களாகும். அச்சுகதுக்கங்களின் அனுபவமும் ஒரு ஸ்தூல உடம்பிலிருந்து செய்யப்பட்டு அச்செயல் அழிந்தாலும் அதன் பயன் அழியாது சூக்குமமாய் நின்று வேறொரு ஸ்தூல தேகத்திலே காரியப்பட்டு அனுபவிப்பதாகும். மனம் வாக்கு காயமென்னும் திரிகரணங்களும் தங்கள் தொழிற்களைச் செய்யாதிருக்குமானால் அதனால் வரும் நல்வினைகளனந்தம், அத்திரிகரணங்களும் மூடமுற்று தொழிற்படா திருக்குமானால் அதனால் வரும் தீவினைகளும் அனந்தமாகும்.

நல்வினையையே பலர் நல்வினையெனவும், பலர் தீவினையெனவும் கொள்வதுண்டு. தீவினையையே பலர் தீவினையெனவும், பலர் நல்வினையெனவும், கொள்வதுண்டு. நல்வினையென்று செய்வதே தீவினையாகவும், தீவினையென்று செய்வதே நல்வினையாகவும் வருவதுண்டு. ஒன்று அனுபவத்திற்கு வரும்போது பக்குவபேதத்தால் அது மாறுபட்டு ஜீவ செய்கை, பூத செய்கை, தெய்வசெய்கை என்பவைகளில் ஒன்றாக ஏற்பட்டு, ஜீவர்கள் விரும்பியது, விரும்பாதது, விரும்பியது வேறாகியது என மூவகைப்பட்டு வரும். தீவினையெனப்படு அதிபாதகங்களின் பலனை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். இப்பிராயச் சித்தம் தான் செய்யாவிடினும் விலைகொடுத்து பிறரைக் கொண்டாவது செய்ய வேண்டும் இவ்வாறு செய்யாதிருந்தாலும் நீங்குவதுண்டு, புண்ணிய

ங்களெல்லாம் இன்பத்தையே கொடுக்கும். பாபங்களெல்லாம் துன்பத்தையே கொடுக்குமேயல்லாமல் வீணாய் விடாது.

நால்வகை யோனி, எழுவகைத்தோற்றம் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் ஜீவபேதம் என்னும் பிறவிபேதங்களிலும் வினைக்கீடாய் மாறி மாறிப் பிறந்துழலும் ஆன்மாக்களை அப்பிரவிச் சுழலினின்று மீட்டு காத்து இரக்ஷிக்கும் பொருட்டு சிவபெருமான் ஆதியில் இவ்வுலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும்போது உலகமெங்கும் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூன்று வடிவங்களாக தமது சத்தியினாலே வெளியாகி ஆன்மாக்களின் புண்ணியத்திற் கீடாய் புண்ணியத்தைச் செய்து அடையும்படி கூட்டிவைத்து அவ்வாறு வருவதற்கான அகச்சமயம் ஆறுக்கும் பொதுவான சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்குபாதங்களையும் தெரிந்து நடக்கும்படி நடத்தி மீட்டும் அதன் உத்தம வழியைக் காட்டி அந்த சிறந்த நிலையில் நிற்பதாகிய தபோ பலத்தினாலே தன் சத்தி குறைந்து நீங்கும் ஆணவமல பரிபாகம் வரச்செய்து, அதனால் அடையத்தக்க சத்தினி பாதத்தை விளக்கி, அவ்விளக்கத்தினால் இருவினையும் அறிவினிடத்தில் சமமாகப் பொருந்தும்படிச் செய்து, அதனால் பாச ஞானமும், பசு ஞானமும் கீழ்ப்பட்டு வியாப்பியமாய் அடங்க, அதன் மேற்பட்டு வியாபகமாய் விளங்கும் ஞான சொரூபராகிய ஆன்ம நாயகர் குரு மூர்த்தமாக எழுந்தருளி | ஆறத்துவாக்களையும் நீக்கும்படி நிருவாண தீக்ஷை செய்தருளி பெயர், சாதி, குணம், கன்மம், பொருள் என்பவைகளைத் தோன்றவொட்டாத நிருவிகற்பக் காட்சியும், அதுவோ இதுவோ வென்னும் இரட்டுறு காட்சியும், வெளிக்காட்சியும் ஆகிய ஞான சத்தியின் தொழிற்பாட்டினால் ஒவ்வொன்றும் மும் மும் முறையாக ஆராய்ந்துணரும் சிவஞானம், உணர உணர்த்தும் ஆன்மஞானமும் சூரியன் ஒளியும் கண்ணொளியும்போலக் கலந்து சுத்தாத்துவிதமாயிருக்கும். எனக்கூறி, பின்னும் தெளிந்தோரையும் தெளியச்செய்ய

சிவஞான சித்தியார்.

“ அறிவரியான் றனையடையத் தேசமாகி
அங்கங்கே யுயிர்க்குயி ராயறிவு கொடுத்தருளாற்
செறிதலினாற் றிருவேடம் சிவனுருவேயாகும்.”

ஆறத்துவா, என்பது:—மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணாத்துவா, புவனாத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா,

வல்ல ஸ்கந்த பரமாசாரியார் நந்திதேவரைப் பார்த்து தசகாரிய வகையில் வைத்து உபதேசிக்கத் தொடங்கினர்.

பிருதுவி தத்துவ முதல் சிவதத்துவ மிறுதியாகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஆன்மாவாகிய தன்னுடன் கூடிய யிடத்தில் உண்டாகிய தொழில்களெல்லாம் அந்தந்த தத்துவங்க ளிடத்திலும் வேறு வேறாக இது இது இதனை இதனை செய்கிறதென்று தன்னில் வேறாக வைத்து ஆன்மா உணர்வது குற்றத்தை யுண்டாக்கும் அத் தத்துவ ரூபமாகும். அதனால் அத் தத்துவங்களெல்லாம் அவைகளை நடத்துகின்றவனை யன்றி தொழிற் படக் கூடாதவைக ளாதலால் அவைகளை ஆன்மா சடப்பொருளென அறிவதே தத்துவ தரிசனமாகும். இந்த தத்துவங்களெல்லாம் ஒரு பொருளைப்போல் தோன்றி மத்தியில் தனனில வேறுபட்டு அம்முதற் காரணமான மாயையில் ஒடுங்கு முண்மையை ஆன்மா உணர்வதே தத்துவ சுத்தியாகும் நந்தியே! இதனால் பாசத்தினிடத்தில் மேற்கூறிய தத்துவரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி என்னும் முக்காரியமும் பொருந்திய தென அறிவாயாக.

இவ்விதம் தத்துவ சுத்தியான பின்பு அருளாகிய உறவும், மலப் பகையும் அறுமாது. அவ்வாறு தத்துவங்களில் நீங்கிய ஆன்மா தன்னைப் பிரமமென உணர்ந்து நிற்பது ஆன்மாவுக்கு உருவாகும். இவ்விதம் சுத்தாவஸ்தையைய அடையும் வரைக்கும் தன்னில் வேறாகிய பாசக்கூட்டங்களோடு அது அதுவாய் அழுந்தியிருந்த ஆன்மாவுக்கு உயிராக இருந்து உணர்த்தி வந்தது அருளாமெனக்கூறி அவ்வகம்பிரமத்தை நீக்க அதற்கு அருளைப்போல தானும் சிவசமமே என்று துணிவடைதல் ஆன்ம தரிசனமாகும். அந்த அருளின் குணங்களைத் தன் குணமாகக்கொண்டு பஞ்சகிருத்தியங்களையும் செய்ய நினைத்து, பின்பு அவ்வருளின் செயலே தன் செயலாகக் கொண்டு அவ்வருளிலேயே அழுந்தி விடுதல் ஆன்ம சுத்தியாகும். அவ்வருளிலே தன்னை பிரமமென நினைத்தலும், அவ்வருளால் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் தானே செய்பவனென்னு மெண்ணலுங்கூற மண்ணமாணது அடங்கி யுணர்ந்து நிற்பதும் அந்த அருள் பாவமாகிய தனபோதமுற்றும் சிவபோதமாய் அடங்கி நிற்பதுந்தான் முன்கூறிய ஆன்ம தரிசனம், ஆத்ம சுத்தி, ஆத்ம லாபம் எனப்படுவனவாகும். இதனையே முறையே சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், எனக் கூறப்படுகின்றன.

ஏ நந்தி! இனி சிவபோக இயல்பைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. அவ்வாறு ஆன்மா சிவத்தோடு கலந்து விட்டதனாலேயே நீரோடு நீர் கலந்ததுபோல் ஒரு பொருளாகமாட்டாது. பொருள் வேறுணர்தலால் இருளும் ஒளியும்போல் வேறாகவுமாட்டாது. அனாதி அத்துவித நிலையே நிலையாகச்சேர்ந்துவந்து சேர்தலும், வந்து சேராமையுமில்லாமல் அனாதி கேவலத்தும் ஆணவமலத்திலே அவ்விருள் மயமாய்க் கலந்தாற்போல ஞானமே வடிவமாய், அச் சிவஞானத்துள் அழுந்தி சிவத்தை யுணரும் உண்மையுணர்வு நிலைபெற்று, அவ்வுணர்வும் அச்சிவத்தின் வசமேயாகி மோனானந்த சாகரத்தை நணுகி அனுபவமேயாக அனுபவிப்பது சிவ போகமாம். இந்நிலைக்கு மேலாக ஆன்மா அடையவேண்டியது வேறே எந்த நிலைமையுமில்லை. இந்நிலைமையை அடைந்த ஆன்மா இதை விட்டு எக்காலத்தும் நீங்கமாட்டாது.

ஏ நந்தி! இனி உண்மை ஞானம் அடைந்தோர்களது செய்கைகளைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. இவ்வித உண்மை ஞானத்தை அடைந்தவர்களுக்கும் அவர்கள் எடுத்த சரீரமிருந்தபடி வினையானது வரும். அப்படி வந்தாலும் துரியம், துரியாதீத மென்னும் அவஸ்தைகளில் நிற்பவர்களுக்கு அவ்வினை ஏறாது. சுத்த சாக்கிரம், சுத்த சொப்பனம், சுத்த சுழுத்தி என்னும் அவஸ்தைகளில் நின்றாலும் அவ்வினை ஏறும். என்றால் ஆகாமிய, சஞ்சித, பிராரத்துவங்கள் சாமான்ய நிலையில் பாரையும் ஒருகணமும் விடாது. ஆகையால் அறிவுடையோர் தன் நிலை தவறியதைத் தெரிந்து அந்த அவஸ்தைகளினின்று விலகி துரியாதீதத்தை யடைந்து அதிலழுந்தி அவ்வினைகள் தம்மை அணுகவொட்டார்கள். உண்மை ஞானிகள் ஆணவமலம் நீங்கியதனால் மாயாமலமும், கன்மமும் அடையமாட்டாமை நிலைபெற்று உலகத்திலுள்ள பெத்தான்மாக்கள் முத்தியிலவர் அடையும் பொருட்டு சாஸ்திர உபதேசத்தினாலும், தெளிந்த வாக்கினாலும், சுவானுபவ நிலையினாலும் அருளித்து தெய்வீகமாய் விளங்குவார்கள். இவ்விதமான சிவஞானத்தைப் பெற்று ஜீவன்முத்தி, பரமுத்தி நிலையைக் கொண்ட பெரியோர்கள் அசைவுமெய்யன்றால் எவ்விடத்தும் சிவன் தோற்றம் ஒன்றையே கண்டு துதித்து வணங்கி மேலும் மேலும் அன்பு வடிவாகவே விளங்குவார்கள்.

இவ்வாறு ஸ்கந்த பரமாசாரிய ஸ்வாமிகள் பெத்தர் முத்தர் என்னுமிரண்டிடத்திலும் பசு, பதி, பாசத் தன்மைகள் ஒவ்வொன்றா பகிரா

மல், மற்ற சமய வாதிகளைப்போல முன்பின் முரணாகக் கூறுவதில்லாமல், ஒவ்வொரு பொருளிலும் உத்தேசம், இலக்கணம் பரிக்ஷை என்னும் மூவகையாலும் நன்றாய்க்கூறி, உபதேசித்தவைகளை யெல்லாம் கேட்டு, கேட்டபடியே சந்தேக விபரீதமில்லாமல் சிந்தித்து, தெளிந்து நிஷ்டைகூடிய மாதவசிரேஷ்டராகிய நந்தி யெம்பெருமான் தானடைந்த சிவானந்தம் மேலிட மேலிட தம்மை ஆண்டருளிய குமாரகுருவை, அவரது அளவிடற்கரிய மங்கள குணானுபவங்களைப் பலவிதமாகத் துதித்து, முடிவில்

> "அருள்பொழி விழியீ ராறு மலர்தரு முகமோ ராறுந்
> திருவரு ளினிது தந்த செங்கனி வாயுங் கையும்
> மருமலர்ப் பதமும் வாய்ந்த வள்ளற துருவ மெல்லாம்
> பெருகிய சுகத்துக் கப்பாற் பிறங்குமப் பிறக்கம் போற்றி."

எனக்கூறி வணங்கி நிற்கும் நந்தி யெம்பெருமானை குரு மூர்த்தமாக எழுந்தருளிய குமார பரமாசாரியர், திருவருட் பார்வை செய்து, ஏ நந்தி! உனது தவப்பலன் இன்று சித்தியாயின. இனி நீ கயிலாயஞ் சென்று எமது தந்தையாகிய பரமேஸ்வரரது திருவடிகளில் வழிப்பட்டு அவரது கட்டளையின்படி வாழ்வாயாக என ஆசீர்வதிக்க, நந்தியெம்பெருமான் குமார குருவைப் பலமுறை வணங்கி, மயிர்க்கூச்செறிய, ஆனந்தக் கண்ணீர்சொரிய, ஆகாயமார்க்கமாய் பின் பக்கமாகத் திரும்பி மெல்ல நடந்து திருக்கோயிலைவணங்கி, அப்பால் தணிகாசலத்தை வணங்கி, அப்பால் தான் முழுகிய நதியை வணங்கி, எல்லையை வணங்கி, தணிகைமலை மறையுமட்டும் கும்பிட்டவண்ணமாய் தேம்பி, அழுது, வணங்கி, பலவிதமாகத் துதித்து, பிறிவாற்றாது நின்று மெல்ல நடந்து, அயர்ந்து, திகைத்து, தணிகை மறைந்தபின் திரும்பித் திரும்பியும், வணங்கி வணங்கியும் சென்று திருக்கயிலாயத்தை அடைந்து சிவபரஞ்சுடரின் ஏவல் வழி யிருந்தனர்.

இவ்விதம் ஸ்ரீ ஞான சுப்ரமண்ய சிவம் சிவபெருமானுக்கும், நந்தியெம் பெருமானுக்கும் மோக்ஷ சாதனத்தை உபதேசித்தருளின ரென்றால். அக்குமாரக்கடவுளின் கருணையையும், அந்நதியாற்றின் பெருமையையும், அங்குவழிபடும் பக்தர்களின் பகத்துவத்தையும், அத்தலத்தின் புண்ணியத் தன்மையையும் யாரால் அளவிட்டு கூற முடியும்?

எட்டாவது

அகத்திய ரருள்பெறு படலம்.

ஸ்துதி

அறுசீ ராசிரிய விருத்தம்.

மறையனந்தந் துறையனந்தம் வகுத்தெழுவா
யின்றினுந் தேட நீடுங்
கறையகன்ற வருட்கடலைக் காலம்பாற்
றிணைகாட்டா தெல்லா மாகித்
தறைபரவ வேலேந்துந் தனிமுதலைத்
தணிகைமா மலைமீ தோங்கும்
இறையையெம துயிர்த்துணையை யென்ஞான்று
முளக்கோயி லிருத்தி வாழ்வாம்.

அகிலமாயையின் ஆணவப் பகையை வென்று, ஐம்புலன்களையும், கரணங்களிலொடுக்கி, கரணங்களை அறிவு சொரூபமாக்கி, அறிவை அப்போ டுப்புற்றவாறு அபேதமின்றி அறிவேயா யிலங்கும் நைமிசாரண்ய முனிவர்காள்! முன்னர் குமார ஞான பரமாசாரியார் நந்தி யெம்பெருமானுக் குபதேசஞ்செய்த சரித்திரத்தை கூறினேன். இனி அகத்தியர் வரம் பெற்ற சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றேன். இதனை அறிவு, சம்பாவனை, சந்தோட மென்பவைகளோடிருந்து கேட்பீர்களாக.

முன்னொரு காலத்தில் சிவபெருமான் கைலாயத்தைவிட்டு பார்வதியாரோடு காசியில் கங்காநதி தீரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது அகஸ்திய மகாமுனிவர் அவ்விடஞ் சென்று உமாபதியை வணங்கி ஓ கருணாநிதி! உலகத்திலுள்ள பாஷைகளிற் சிறந்ததான தமிழ்ப்பாஷைக்கு இலக்கண வரம்புகளையும், ஞான நிலையையும் அடியேனுக்கு உபதேசித்தருள வேண்டுமென எனப் பிரார்த்தித்தனர். இவைகளைக் கேட்ட சர்வ ஜீவ தயாபரனாகிய சங்கரன் ஏ அகஸ்தியா! நீர் கேட்பவைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய ப்ரபு என்றும் இளமை மாறாத கட்டழகுடைய ஞான மூர்த்தியாகிய கந்தனையன்றி உலகில் வேறே எந்த தெய்வமுமில்லை. ஆகையால் நீ ஸ்ரீ தணிகாசலத்தை அடைந்து

அம்முழுமுதற் கடவுளாகிய முருகனை வணங்கிப் பெறுவாயாக. நாமும் அத்தணிகாசலத்திற் சென்றுதான் ஞானோபதேசம் பெற்றனம். நமது நந்திதேவரும் அத்தணிகையிற் சென்றுதான் ஞானோபதேசம் பெற்றான்.

"ஊருட லட்டொளி பெற்றறிக் காசி
பாரிடை வந்து பணிந்தவர்க் கெல்லாம்
ஈருட லீட்டிருண் மாயைகன் மங்கள்
வேருடன் மாய்த்தலிற் காசியின் மேலாம்."

இக்காசிமாநகரமானது தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு இறந்த பின்பு ஸ்தூல தேகத்தின் தோஷங்களை மாத்திரம் போக்கக்கூடியதே யல்லாமல் வேறொன்றும் செய்யாது அத்திருத் தணிகையோ அடைந்தவர்களுக்கு வேண்டிய போக பாக்கியங்களை இம்மையிலேயே அனுக்கிரகஞ்செய்து, அவர்களது ஸ்தூலவுடம்பு, சூக்ஷுமவுடம்பு, என்னும் ஈருடம்பின் தோஷங்களையும், இடையினிற்கும் மலமாயை கன்மம் என்பவைகளையும் போக்கி, காரண சரீரத்தைக்காட்டி, தம்மில் இரண்டறக் கலக்கும் ஞானபுரமாகும். இக்காசியானது * தாரகமந்திரத்தை உபதேசிக்கும் இடமாகும். அத்தணிகையோ உண்மை ஞானத்தைக் கூறுமிடமாகும். உபதேசித்தால் வரும்பயன் நம்மை அடைவதாகும். உண்மை ஞானத்தால் வரும் பயன் நம்மில் இரண்டறக் கலக்கும் பரமுத்தியாகும். ஞானமே எவற்றினுஞ் சிறந்தபொருள் அதைக் கொடுக்குந் தலங்கள் பலவற்றினுஞ் சிறந்தது திருத்தணிகையாம். ஆகலின் நாம் குமாரக்கடவுளிடம் உபதேசம் பெற்றபோது ஓர் தடாக முண்டாக்கி நமது சடாமுடியிலுள்ள கங்கையினால் நிறைத்திருக்கின்றோம் இது நம்மா லுண்டாக்கியதால் அதனைச் சிவகங்கை யென வழங்கப் படுகின்றன. இக்காசியிலுள்ள கங்கை பகீரதனால் ஏற்பட்டதால் அம் பெயரினால் கங்கை யெனவும், பாகீரதி யெனவும் வழங்குகின்றன. இக்கங்கையைப் பார்க்கிலும் அத்தணிகையிலுள்ள கங்கை ஆயிரமடங்கு அதிகமாம். இங்கு உபதேசம் பெறுவதைப் பார்க்கிலும் தணிகையில் உபதேசம் பெறுவது ஆயிரமடங்கு மேலானதாகும். அங்கு நந்திதேவருக்காகக் குமாரக்கடவுள் அமைத்த நந்தியாறும் அச்சிவ கங்கைக்குச் சமானமாகும். அன்றி அத்தணிகையில் நம் இளையகுமாரனாகிய குமாரக்கடவுள் படையினா லமைந்த குமார தீர்த்த முமிருக்கின்றது. அக்குமார தீர்த்தமும், நந்தியாறும், சிவகங்கையும் தவ

* தாரகம்—ஓர் மந்திரம்.

மையில் ஒரு தன்மையதாயினும் ஒன்றுக்கொன்று கோடிபாகம் சிறந்ததாகும். இவைகளுள் குமாரதீர்த்தமோ † குஷ்டம், பெருவியாதி, ரணங்கள், முயலகனேப், சூலை, மார்பிலாணி, கண்டமாலை, பாதசக்கரம் நீரிழிவு, ராஜப்பிளவை, க்ஷயம் முதலிய சகல தீமைகளையும் போக்கி முத்தியைக் கொடுப்பதாகும். இதன்றி அச் சரவணப்பொய்கையென்னும் குமார தீர்த்தத்தில் முழுகினல் கலியாணமில்லாதவர்களுக்குக் கலியாணம் நடக்கும். புத்திரரில்லாதவர்களுக்குப் புத்திர பாக்கிய முண்டாகும். கல்வியில்லாதவர்களுக்குக் கல்விச்செல்வமுண்டாகும் பகைமையை வெல்வதாயினும், செல்வம் வேண்டினும், பேய் பிசாசு பூததோஷங்களை ஒழிக்க வேண்டினும், யாதாவதொரு காரியத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டினும், வேறெந்த சித்தியைப் பெற வேண்டினும், எதை ஒழிக்க வேண்டினும், அதனை நினைத்து குமாரக் கடவுளைத் தியானித்து அக்குமார தீர்த்தத்தில் முழுகினல் அக்காரியங்கள் உடனுக்குடனே சித்தியாகும்.

இதன்றி தணிகாசலத்தில் வசித்தாலும், அதன் பெயரைச்சொன்னாலும், அத்தணிகையிலிருந்து வருவோர் அல்லது தணிகைக்குப் போவோரைத் தரிசித்தாலும், முருகக்கடவுளை நினைத்து வணங்கினலும், அவரது சடாக்ஷரத்தைத் தியானித்தாலும், அவரது அடியார்களைப் பூசித்தாலும், அவரது மகத்துவத்தை வாசித்தாலும், கேட்டாலும் வேண்டிய போக பாக்கியங்களைப் பெற்று மலரகிதராகி ஸ்ரீ ஞான கந்த சாரூப்பத்தை யடைவார்களென்றால் அதன்பெருமையை இன்னும் விசேஷமாகக் கூறுவதென்ன விருக்கிறது?

அத்தணிகாசலத்திற் சென்று அன்னதானம் சொர்னதானம், வஸ்திரதானம் முதலிய தருமங்களைச் செய்தால் மற்ற ஸ்தலங்களிற் செய்யும் தான தருமங்களைப் பார்க்கிலும் கோடிபாகம் மேலானதாகும். அத்தணிகாசலத்தில் நந்தவனம் வழிச்சாலை, மடம், தடம், சத்திரம், அத்தலத்தில் வருவார்க்கு இடங்கொடுத்தல், உபசரித்தல், தான தருமஞ்செய்தல், உதவிபுரிதல் முதலியவைகளைச் செய்வோர்கள் தங்கள் இஷ்ட சித்திகளை இம்மையிலேயே பெற்று ஸ்ரீ ஞான சண்முக சாலோகத்தை யடைந்து தேவ போகங்களை அனுபவிப்பார்கள்.

† குஷ்டம்—கை கால் குறைதல், பெருவியாதி—கை கால் வீங்கிப் பருத்து நீளுதல்.

அத்தணிகாசலத்தில் வீற்றிருக்கும் குமாரக்கடவுள் சந்நிதானத்திலும், அவரது மகோற்சவங்களிலும் திருத்தோரணம் ஆலவட்டம் தீபம், தூபம், சுத்திகரித்தல், அலகிடல் சுண்ணமிடல் முதலியவைகளைச் செய்வோரும், அக்குமாரக்கடவுளின் முன்னர் அவரது திருப்புகழைப்பாடுவோரும், பாடச்செய்வோரும், அவைகட்கு வேண்டிய உபகரணங்களை உதவுவோரும், கோபுரம், மதில், மண்டபம், மடம், தடாகம், சாலை, சோலை, சந்நதி முதலியவைகளை பழுதுபார்ப்போரும் அத்தணிகையினுள்ள வீராட்டகாசம் முதலிய சந்நிதானங்களில் உள்ளன்போடு பத்திசெய்து திருப்பணி செய்வோரும் இகத்திலேயே இம்மை மறுமைப் பயன்கள் யாவையும் பெற்று அவர்களது மனைவி மக்கள் முதலிய குடும்பத்தோடும், சுற்றத்தோடும் சுவர்க்காதிபத்தியத்தையடைந்து குமார சாயுச்சிய பதவியையும்பெற்று வாழ்வார்கள்.

முருகக்கடவுளின் மூர்த்தங்கள்.

இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்னும் மூன்று சக்திகளையும் இலைவடிவமாகக் கொண்டு விளங்கும் கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தை வலதுகரத்திற் றாங்கி, இடது கரத்தை மேற்றொடையில் வைத்து நின்ற திருக்கோலமாய் விளங்கும் சத்திதராது திருவுருவத்தைச் செய்து அமைப்பவர்களும்,

கூர்மைபொருந்திய மழுப்படையைப்போலும் தண்டாயுதத்தை வலக்கரத்திற்பிடித்து, இடது திருக்கரத்தை இடையில்வைத்து நின்ற திருக்கோலமாய் விளங்கும் கந்தப்பெருமான் திருவுருவத்தைச் செய்தமைப்பவர்களும்,

ஒருகரத்தினால் தமது வலது தொடையிலுள்ள நாயகியைத்தழுவியும் ஓர் கைஅபயமுமம், மற்ற பத்து திருக்கரங்களிலும் வில், வாள், வேல், வச்சிராயுதம், சூலம், அம்பு, தாமரை, கொடி, தண்டாயுதம், அங்குசம் என்னும் 10-ஆயுதங்களை ஏந்தி, 6-திருமுகங்களோடு விளங்கும் சிவசண்முகக்கடவுள் திருவுருவத்தைச் செய்தமைப்பவர்களும்,

இடது திருக்கரத்தை இடது இடையிற்றாங்கி, வலது திருக்கரத்தை அபயாஸ்தமாகக்கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீ ஞான சுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவுருவத்தைச் செய்து வைத்து, பலரும் வழிப்படும்புமாறு செய்பவர்களும்,

வரதாஸ்தமாக ஒரு கரமும், கோழிக்கொடி ஒருகரத்திலுமாக, இடது பக்கத்தில் இருகரங்களும், வேலாயுதமும், வாளுந் தாங்கிய இருகரங்கள் வலது பக்கத்திலுமாக நான்கு திருக்கரங்களைக்கொண்டு விளங்கும் யானை வாகனத்தையுடைய தேவதேவன் திருவுருவத்தைச் செய்தமைப்போரும்,

வேல், கேடகம், மணி, தாமரை, கோழிக்கொடி, கதாயுதம், உளி அம்பு, வாள், வரதம், அபயம், வில் என்பவைகளைத் தாங்கிய பன்னிருதிருக்கைகளும். ஆறுதிருமுகங்களுங்கொண்டு விளங்கும் சரஹண பவக் கடவுள் திருவுருவத்தை உண்டாக்கி வைப்பவர்களும்,

வச்ராயுதம், கேடகம், வரதம் என்பவைகளை இடதுபக்கத்திற் கொண்ட 3-திருக்கரங்களும், வேல், வாள் அபயம் என்பவைகளை வலது பக்கத்திற்கொண்ட மூன்றுதிருக்கரங்களுமாக ஆறுகரங்களும் ஆறு திருமுகங்களும், கடப்பமாலையும் பிரகாசிக்க விளங்கும் கார்த்தி கேயக் கடவுள் திருவுருவைச் சமைத்து வைப்பவர்களும்,

வலதுபக்கத்தில் வஜ்ராயுதம், வேலாயுதம் என்பவைகளும், இடதுபக்கத்தில், கோழிக்கொடியும், தண்டாயுதமுமாகத்தாங்கிய நான்கு திருக்கரங்களும், ஒருதிருமுகமும் பிரகாசிக்கும் குமாரக்கடவுள் திருவுருவத்தைச் சமைத்து பலரும் வழிபடத் தருவிப்பவர்களும்,

வேல், அம்பு, வாள், சக்கரம், பாசம், அபயம் என்பவைகளை வலது பக்கத்திலும், வச்ராயுதம், வில், கேடகம், அங்குசம், தாமரை என்பவைகளை இடது பக்கத்திலுமாகத் தாங்கிய பன்னிரு திருக்கரங்களும், ஆறு திருமுகங்களுங்கொண்டு வள்ளியம்மை, தெய்வயானையம்மை சமேதராய், மயில் வாகனத்தில் எழுந்தருளிய ஆறுமுகக்கடவுள் திருவுருவத்தைச் செய்தமைத்து பலரும் கண்டுதேறச் செய்வோர்களும்,

வரதம், தண்டம், கேடகம், தோட்டி, பாசம், வச்சிராயுதம் அபயம், வாள், சூலம், சக்கரம், இருப்புலக்கை, வேல் என்பவைகளைத் தாங்கிய பன்னிருகரங்களும், ஆறுதிருமுகங்களும், பிரகாசிக்க விளங்கும் தாரகாந்தகக் கடவுள் திருவுருவத்தைச் சமைத்து வைப்பவர்களும்,

அபயம், இருப்புலக்கை, வாள், சூலம், வேல் தோட்டி என்பவைகளை வலது பக்கத்திலும், வரதம், வச்சிராயுதம், வில், தாமரை, தண்டம், தண்டாயுதம், என்பவைகளை இடது பக்கத்திலும் தாங்கி

பன்னிரு திருக்கரங்களைக் கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீ சேனாபதியின் திருவுருவத்தை உண்டாக்கி அன்பர்கள் வழிப்பாட்டிற்கு உதவுவோர்களும்,

வரதாஸ்தமும், கமண்டலமும் இடபாகத்திலும், அபயாஸ்தமும், ஜபமாலையும் வலது பாகத்திலும் பிரகாசிக்க, நான்கு திருக்கரங்களோடு சிருட்டித் தொழிலைச் செய்யும் பிரம சாத்தனெனக்கூறும் ஸ்ரீ குகேசன் திருவுருவத்தை செய்து அமைப்பவர்களும்,

வலக்கரங்களில் அபயமும், உருத்ராங்க மாலையும் பிரகாசிக்க இடது பக்கத்தில் ஒருகரத்தில் கமண்டலமும், மற்றோர் கை இடையிலும் விளங்க ஸ்ரீ வள்ளி நாச்சியார் வலபாகத்தில் வீற்றிருக்க, ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு நீர் வார்க்கத் திருமணம் புரிந்த முருகக் கடவுளின் திருவுருவத்தை உண்டாக்கி அமைப்பவர்களும்,

இடதுகை இடுப்பிலும், வலதுகை தாமரை மலரைத் தாங்கியும், பாதங்களில் கிண் கிணிகள் சப்திக்கவும் விளங்கும் பால சுப்பிரமணியக் கடவுள் திருவுருவத்தை உண்டாக்கி வைப்பவர்களும்,

வேல், வாள், அம்பு, அபயம் என்பவைகளை வலதுபக்கத்திலும் வச்ராயுதம், கேடகம், வரதாஸ்தம், வில் என்பவைகள் இடது பக்கத்திலும் தாங்கிய எட்டுத் திருக்கரங்களும், ஆறு திருமுகங்களும் பிரகாசிக்கும் தேவ தேவரது திருவுருவத்தைச் செய்து வைப்பவர்களும்,

வலது கரங்கள் அபயமும், வேலாயுதமுந் தாங்கி இடது கரங்கள் வரதமும், வச்சிராயுதமும் தாங்கி விளங்கும் மகாதேவன் திருவுருவத்தைச் சமைத்து வைப்பவர்களும்,

இப்பதினாறு திருவுருவங்களல்லாமல், முருகக்கடவுள் கொண்டுள்ள நானாவிதமான எண்ணிறந்த வுருவங்களில் இஷ்டமூர்த்தங்களைச்செய்து வைப்பவர்களும், அம்முருகக்கடவுளது நாயகிகளாகிய வள்ளி தெய்வயானை யம்மையார் திருவுருவங்களைச் செய்து வைத்து பூசிப்பவர்களும், அம் முருகக்கடவுளது தம்பிமார்களாகிய வீரவாகு தேவர் முதலிய நவவீரர்களது திருவுருவங்களைச் சமைத்து வைப்பவர்களும் இம்மையில் நோயற்றவாழ்வும், இணையற்ற செல்வமும் பெற்று, எதிரொருவருமின்றி உலகில் எவரும் தமது ஏவல் கேட்க, நல்ல மனைவி, மக்கள், சுற்றம், நட்புகளை வாய்ந்து, சகல போகபாக்கியங்களையும் அனுபவித்து முடிவில் அகாமிய சஞ்சித, பிராரத்வ கன்

மங்கள் நீங்கி, தேவர்கள் மலர்மாரி தூவ, வானதுந்துபிமுழங்க மதேவ விமானத்தி லெழுந்தருளி, சுவர்க்கலோகஞ்சென்று தேவர்களாகி ஸ்ரீ ஞான சண்முக சாரூப்ப வாழ்வைப் பெறுவார்கள்.

அவ்வாறு பொன், வெள்ளி, செம்பு, வெண்கலம், இரத்தினம் கருங்கல், முதலியவைகளிற் செய்ய முடியாதபரம ஏழைகளாயிருந்தாலும், எவ்வளவு அசக்தர்களா யிருந்தாலும் தங்களுக்கு மண், ஓடு, செங்கல், மரம், பலகை, மஞ்சள், களிமண், முதலிய கிடைக்கும் ஏதாவதொன்றில் அத்திருவுருவங்களில் இஷ்டமானதைப் பாவனை செய்து பூசித்தாலும், அவர்கள் அன்பிற்கேற்றவாறு அக்குமாரக்கடவுள் எல்லாசித்தி, பத்தி முத்தியாதிகளையும் அநுக்கிரகஞ்செய்வார்.

சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் நிலையை உடையவர்கள் அம்முருகக்கடவுள் திருவுருவி லொன்றைத் தாபித்து பூசித்து திருவிழா நடத்தி வழிபடுவார்களானால் அவர்கள் அடையும் பெரும்பலனை நாம் உரைத்தற்கரிதாகும். அன்றி தேவர்களில் முருகக்கடவுளையன்றி உயர்ந்த தேவர்களில்லை. தலங்களில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் அருளும்தலம் ஸ்ரீ தணிகாசலத்தையன்றி வேறே தலமேயில்லை. நாமும் அத்தணிகையிற் சென்று தான் எவற்றிற்கும் மூலமாகிய பிரணவோபதேசத்தைப் பெற்றோம். ஆதலால் அகத்தியா! நீ தணிகைக்குச் சென்று ஸ்ரீ ஞான சத்திதரனை இருதய தாமரையிலிருத்தி, தவஞ் செய்வாயாகில் நீ நினைத்தவைகள் யாவும் அம்முருகக் கடவுள் அநுக்கிரகஞ்செய்வார். எனக்கூறி பரமேஸ்வரன் சென்றனர்.

உடனே அகஸ்திய முனிவர் சிவபெருமான திருவாணையின்படி வடதிசை நோக்கிச் சென்று பலவளப்பங்களும் பொருந்தி தேவநாடென விளங்கும் தென் கயிலாய மென்னும் தணிகாசலத்தைக்கண்டு கீழ் திருத்தணிகை யென்னும் மாடமாளிகை நிறைந்த வீராட்டகாசத்தை யடைந்து, அடுத்துள்ள ஆறுமுகக்கடவுளை வணங்கி நந்தியாற்றில்மூழ்கி, உத்தூளனமாக விபூதியணிந்து, உருத்திராக்கமாலை பூண்டு சிவத்தியானத்தோடு வீராட்டகாசக் கடவுள் சந்நிதானத்தை யடைந்து தண்டாகாரமாக விழுந்து கும்பிட்டு, வலம்வந்து, கோயிலினுட் சென்று,

"ஒருபாலின் மலைமடந்தை பொலியாமை வீற்றிருந்து
மருபாலு மடியர்க ளிறைஞ்சேத்தத் தனிமுதலே
தருவாலத் திறைபயனுஞ் சதுமறையாம் முகத்தவனுந்
திருமாலு மறியாத திருவடியென சிந்தனையே."

"புவியிருந் தேர்த்த விசயனை பொருப்பு நெடுஞ்சிலை குழைத்துங்
குவிமுலை சற்றே பொருதக் குழைந்தரு ளும்பெருந் தகையே
சவிமணிநூ புரத்தொலியுந் தழங்கிய கைப்பறைபொலியு
மவிர்சடை நீர்முழக் கொலியு மடங்கலு மென்செவி யனவே."

"முறைமுழுதும் பகுத்தமைத்து முறைதிறம்ப மூவருக்கு
முறைமலர்வா ணியைத்திருவை யுமையைய ருளறக் கடலே
பிறைமுடியு நகைமுகமும் பெருந்தோளும் வரைமார்பு
நிறையுதர பந்தனமு நிலாக்கச்சும் விழியனவே."

எனப் பலவிதமாகத் துதித்து வணங்கி நிற்க, அக்கால் குமாரக் கடவுள் அகஸ்தியர் முன்னே தோன்றி ஏ அகஸ்தியா! நீ நாளை ஆதிவராகமூர்த்தி வேதவிதிப்படி தவஞ்செய்து பூசித்த ஆதிவராகபுரியிற் சென்று ஒருவருடகாலமட்டும் பூசித்து பின்பு தணிகாசலத்தின்மேற் சென்று குமாரக்கடவுளைப் பூசிப்பாயாகில் அம்முருகன உமக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகி உமது கருத்தை நிறைவேற்றுவானெனக்கூறி சடைமுடியோடிலங்கும் பிரிதிவி இலிங்கத்துள் மறைந்தனர்.

இதனைக் கேட்ட அகஸ்திய முனிவர் ஆனந்த பரவசமுற்று அழுதகண்ணுந் தொழுத கையுமாகிப் பலவிதமாகத் துதித்து வீழ்ந்து, வணங்கி, கும்பிட்டு, உரைகுழறி, விம்மி, பாலபேயோன்மத்தர் போலப் பலமுறைத் துதித்து, கூத்தாடி வலம்வந்து வீராட்டகாசமா பரவிச்சென்று ஆதிவராகபுரியை அடைந்து சிவாக்கினையின்படி ஓர் இலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து வேதவிதிப்படி நியமத்துடன் ஒருவருடகாலமட்டும் பிரதிதினமும் நந்தியாற்றில் மூழ்கி திரிகாலக்கிரமமாய் சகஸ்ர நாமார்ச்சனையோடு பூசித்து, அவ்வொருவருடம் கடந்ததும், தணிகாசலத்தை யடைந்து குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, மலைமேற் சென்று, ஆபத் சகாய விநாயகக் கடவுளைப் பணிந்து, பின்பு குமார லிங்கத்தை வணங்கி, சடாக்ஷர தியானத்தோடு காலுறா அநயாகனை வணங்கி, வேறொன்றுந் தோன்றாத சிந்தையுடன் சிரமேற் குவித்தகையும், ஆனந்தக்கண்ணீர் ஒழுகிய வண்ணமும் மயிர்க்கால்களெல்லாந் தோறும கசியும வியர்வையும், புளகாங்கிதமாக வலம்வந்து குமாரக்கடவுள் சந்நிதானத்துட்சென்று பலவிதமாகத் துதித்து வணங்கிப் பூசித்து அன்னாகாரமின்றி அன்று இராவு நீங்கி மறுநாள் விடியற்காலையெழுந்து குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கி மலையின் கீழ்ப்பக்கங் கட்டித்துறையையும், அவரால் ஸ்தாபித்துள்ள இலிங்க மூர்த்தியையுங் கண்டு வணங்கி, அதன் தென் மேற்றிசையில் ஓர் தீர்த்த முண்டாக்கி அத்தீர்த்தக்

கரையில் கர்மேந்திரியங்களுக் கதீதமாக விளங்கும் சிவயோக நிலையுற்று ஒருவருடகாலம் கனிகளையும், ஒருவருட காலம் கிழங்குகளையும் ஒருவருட காலம் இலைகளையும், ஒருவருடகாலம் ஜலத்தையும், ஒருவருடகாலம் காற்றையும் ஆகாரமாகக்கொண்டும், பின்னர் ஆகாரமே யில்லாமலும் நாலு வருட காலமட்டும் தவஞ்செய்திருந்தனர்.

இதனைக்கண்ட குருபரன் பரிவ்வாகன ரூடராய், தேவதுந்துபி முழங்க, வள்ளி தெய்வயானையோடு தேவகணங்கள் புடைசூழ அகஸ்திய மகாமுனிவர் சமீபத்திற்சென்று தமது திருக்கரத்தால் அகஸ்தியரைத் தடவிக்கொடுத்து, ஏ அகஸ்தியா! நீ செய்த புண்ணிய மிகுதியால் இத்தணிகாசலத்தை அடைந்தனை. குமாரதீர்த்தம், சிவகங்கை, நந்தியாறு முதலியவைகளில் மூழ்கிப் புனிதனாய் வீரட்டகாசர், குமாரலிங்கம், அபத்சகாய விநாயகர் முதலிய மூர்த்திகளைப்பணிந்து வழிபட்டனை, அதனாலேயே நீ சகல சித்திகளும் கிடைத்தவனாய்ப் பின்னர் அருமையாகிய தவத்தினைச் செய்து தேகம் மிகவும் மெலிந்தனை. ஆதலின் உனக்கு வேண்டுவனவைக் கேட்பாயாக எனக்கூற அகஸ்திய மகாமுனிவர் மீண்டும் வணங்கி ஐயனே! அடியேன் தமிழ் நாட்டிற் சிவபெருமானுடைய ஆணையால் தங்கியிருக்க வந்தவிடத்தில் தமிழை போதிக்குங்கால் நீ போதித்தால் பதினொன் வகையாயிருக்கின்றன. அதன்றி திரைச் சொற்களும் விரவிக்கிடக்கின்றன அவைகளைத் திருத்தவும், இலக்கண வரம்புறவும், ஞானவரம் புறவுஞ்செய்தற்கில்லை. ஆகையால் அக்கரிய வரம்பும், அதன்பால் ஞானவரம்பும் தெரியுமாறு அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென அகத்தியர். அடியேன் சமீபத்தில் ஆதிவராகபுரத்தில் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானை யான் பூசித்த தினமாகிய தைமாதப் பூசநக்ஷத்திரத்தில் வேதவிதிப்படி அன்புடன் பூசிப்பவர்கள் சகல பாவகன்மங்களும் நீங்கி மோக்ஷ லோகத்தை யடையும்படி அநுக்கிரகிக்கவேண்டும். இதுவுமல்லாமல் அடியேன்போல் பாஷை உண்டாக்கிய இத்தீர்த்தமும் என்பேரால் விளங்கவேண்டும். [illegible] கொடுத்த நாளாகிய இந்த புரட்டாசிமாதம் திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி தேவரீரை தரிசிப்பவர்கள் சகல தோஷங்களும் நீங்கித் தங்கள் குமாரசாரூப்ய பதவியைப் பெறவேண்டும். சோமவாரமும் திருவாதிரை நக்ஷத்திரமும் [illegible] இத்தீர்த்தத்தில் முழுகுவோர்களுக்கு இம்மையிலே வேண்டிய போகபாக்கியங்களையும், மறுமையில் சிவபோகத்தையும் அருளவேண்டும். எனப் பிரார்த்தித்து நின்க

முருகக்கடவுள் அகஸ்தியர் வேண்டியபடி வரங்களைக் கொடுத்து, அகஸ்தியருக்குத் தான் குருமூர்த்தமாக யிருந்து தமிழை வரம்பு படுத்தும் வழிகளை விளக்கி, தமிழில் சிவாகம முதலிய ஞான சாஸ்திரங்களை யமைக்கும் மார்க்கத்தையும் உபதேசிப்பாராயினார்.

ஏ அகத்ய! நீ விரும்பிய வாறு ஞானோபதேசஞ் செய்கின்றோம் கேட்பாயாக. மேலான தருமமாய், தருமாதருமங்களை விளைவிப்பதாய், பசு, பதி, பாசமென்பவைகளைத் தெரிந்து சிவத்தை யடைவதற்குச் சமீபித்த மார்க்கமாய் அனுஷ்டிக்க அன்பைத் தருவதாய் விளங்குது வேதாகமமாகும். அவ்வேதாகமங்கள் சிவபெருமான் அருளியவைகளாகும். அவ்வேதாகமங்களைக்கொண்டு சிவனை வழிபாடு செய்வதே மேலான தருமமாகும் இதில் ஓம் என்னும் பிரணவத்தை முதலாகவும் சிவாய என்பதை முடிவாகவும் கொண்டு தியானிக்கும் சடாக்ஷர மந்திரமானது எல்லா மந்திரங்களுக்கும் மேலானதாகும் இச்சடாக்ஷரத் தியானத்தால் இம்மை மறுமைப்பலன்கள் யாவும் ஒருங்கே பெறலாம். இவற்றுள் ஓம் என்னும் வாக்கியத்தை உரைப்பவர் வேத முதலிய எல்லாக்கலைகளையும் உரைத்தவர்களாவார். அவ்வோங்காரப் பொருளைத் தெரிந்து கொண்டவர்கள் சகல சாஸ்திர ரகஸ்யங்களையும் தெரிந்து கொண்டவராவார்கள் அப்பிரணவத்தைத் தெரியாதவர்கள் சூரியனில்லாவிடில் கண்ணொளி யில்லாதது போல அகக்கண் இல்லாதவர்களேயாவர். அன்றி. ஆணவம், மாயை, காமியம், ஜீவர்கள், பரம் என்பவைகள் அநாதி நித்தியமாக வுள்ளது. இவைகளைக் காட்டி வகைப்படுத்தும் உபந்தச வாக்கியங்களை பக்குவா பக்குவமறிந்தே உபதேசிக்கவேண்டும். பக்குவ மில்லாதவர்களுக்கு உபதேசிப்பவர்கள் அவ்வுபதேசத்தைக் கேட்டவர்களோடும் நரகத்தையடைவார்கள்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருஷார்த்தங்களை விளைவிப்பது முழுமுதற் கடவுளாகிய சாக்ஷாத் சிவபெருமானாற் சொல்லிய வேதாகமங்களைத்தவிர வேறே நூற்களே உலகிற் கிடையாது. இவ்வேதாகமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் சிலரே யிருக்கின்றார்கள். இதனைவிட்டு மாயாமலச் செருக்கால் பயனற்ற புறச்சமய நூற்களை அனுஷ்டிப்போர் பலருளர்.

தணி பு. அகத். அருள். ப. 153.

அணவ மாயை காமிய மயிர்க ளமலனை மனைமெய்ப் பொருள்''

இவ்வேதாகமங்களாற் றுதிக்கப்படுகின்ற நிற்குண, நின்மல, நிரஞ்சன, நிராமய, நிராதாராகிய பரமேஸ்வரன் அகாமிய சஞ்சித பிராரத்வ கன்மக்களிற் சிக்கி வருந்தும் ஆன்மாக்கள் கடைத்தேறும் பொருட்டு தனது நிட்கள ரூபத்தை மறைத்து சகள ரூபமாகத்தோன்றி தாவரம் சங்கமம் என்னும் இரண்டு உருவிலும் எழுந்தருளி பலசமயம், பலநாமம், பலரூபமாக விளங்குகின்றார். அக்கருணை மூர்த்தியை பூசிப்பவர்களும், பூசிப்பவர்களுக்கு உதவி செய்வோர்களும், அவர்களுடைய பந்து, சிநேகர்களும் அவர்கள் சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்களும், கேட்டதனை குணமாகக்கொண்டு சந்தோஷிப்பவர்களும், அவர்களைத் தரிசித்தவர்களும், அவர்களுக்கு இடங்கொடுப்பவர்களும் முன் பிறப்பிற்செய்த தோஷங்களும், இப்பிறப்பிற் செய்த வினைகளும் நீங்கி சிவலோகத்தை யடைவார்கள். அவர்கள் ஒருக்கால் பிறப்பாளர்களாயின் விசேஷித்த சிவநெறியில் நின்று சிவபூசை அடியார் பூசைகளில் மேம்பட்டவராய், சிவஞானத்தை யடைந்து முடிவில் அச்சிவனோடு இரண்டறக்கலந்து பிறவாமுத்தியை யடைவர். இச்சிவ பத்தர்கட்கு இடையூறு செய்வோரும், விண்வாதம் புரிவோரும், அவர்கள் செய்தனவற்றைப் பழிப்போரும், அவர்கள் பக்தியைக் கெடுப்போரும், சிவபுராணங்களின் பயனைக் கைக்கொள்ளாதவர்களும், அதனை அவமதிப்போரும், அதைப் பிறர்க்குரைக்காதவர்களும் இம்மை மறுமைப்பயன்களை ஒழிந்து ரௌரவாதி நரகத்தையே யடைவார்கள்.

இனி வேதாகம புராணோக்தி காசக்களை பூசைசெய்யும் முறையையும், ஆசாரியனை வழிபடும் முறைகளையும், அதனைக் கேட்பவர்களின் நியமங்களையும். அவைகளாலெய்தும் பயனையும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவைகளையும், சிவாலயம், திருக்குளம், திருத்தேர், திருவிழா முதலியவைகளை ஏற்படுத்தி வைப்பதினாலெய்தும் புண்ணியங்களையும், சைவ தருமங்களையும் கூறுகின்றேன். கேட்பாயாக.

அகத்திய மகா முனிவருக்கு

ஞானோபதேசம் செய்தல்.

ஏ அகத்திய கடவுளை வழிபட்டு பிறவிப் பயனைப் பெறாதவன் மனிதனாகமாட்டான். ஆகையால் எப்படியும் கடவுளை வழிபட்டே தீரவேண்டும். இதற்காகவே சிவபெருமான் வேதம், ஆகமம் முதலியவைகளை அனுக்கிரகஞ் செய்திருக்கிறார், ஆகையால் அவ்வேதாகமங்களிற் கூறிய முறைப்படி புண்ணிய வழியில் நின்று பசு, பதி, பாசங்களைத் தெரிந்து, சிவத்தை அடைவதற்கு மிகவும் எளிதான சைவ சமயாசாரத்தைக் கைக்கொண்டு அன்புடன் அனுஷ்டிப்பதே சிறந்த வழிபாடாகும். அவற்றுள் ஓம் சிவாயநம என்னும் மந்திரமே எல்லா மந்திரங்களிலுஞ் சிறந்ததாகும். அம்மந்திரத்தால் பராசக்தி, கிரியாசக்தி, இச்சாசக்தி, ஆதிசக்தி, ஞானசக்தி, சிவம் என்பவைகளையும் அவர்களா லடையக்கூடிய சித்தி, பத்தி, முத்திகளையும் அடையக்கூடும். அன்றி வித்தினின்று விருக்ஷமே தோன்றி அனந்தமாகக் கிளைப்பது போல், அம்மந்திரத்தினின்றே வேதாகமும், உலகுயிர்களும், பிறவுந் தோன்றியது. இம்மந்திரத்தை யுணர்ந்தவர்களே எல்லாம் உணர்ந்தவர்களாகும். அதை யார் தெரியாதிருக்கிறார்களோ அவர்கள் சூரியனில்லாவிடில் கண்ணொளி யெப்படி இல்லையோ அதுபோல் அறிவற்ற நடைப்பிணங்களே யாவார்கள். அன்றி ஆணவம், மாயை, கன்மம், ஜீவர்கள், ஆன்மா என்னும் அனாதி நித்தியப்பொருள்களை விளக்குவனவாகிய இந்த ஓம் சிவாயநம என்னும் மந்திரத்தை உத்தம பக்த பக்குவிகளுக்கல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு உபதேசிக்கக்கூடாது. ஒருக்கால் உபதேசித்தால் உபதேசித்தவரும், உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டவரும் நரகத்தையே அடைவார்கள் இதனை முற்பிறப்பிற் செய்த புண்ணியவான்களல்லது மற்றவர்கள் அடையமுடியாது. அன்றி அம்மந்திரப் பொருளைக் கூறப் நாக்களுமில்லை,

ஏ முனிபுங்கவா! ஜாதி, குலம், பிறப்பு, இறப்பு, தன்மை, நாமம் ரூபம் முதலிய யாதுமின்றி, எல்லாப் பொருள்களினும், எவ்விடங்களினும், எள்ளினுள் எண்ணெய்போல் பிரிவின்றி நிறைந்து விளங்கும் சிவபெருமானவர் மாயாமலத்தாற் கட்டுண்டுகிடக்கும் ஆன்மகோடிகள் தம்மை தெரிந்து வழிப்பட்டுக் கடைத்தேறவேண்டுமென்னுங் கருணையால் நானாவித மூர்த்தி பேதங்களாகவும், இலிங்க மூர்த்தமா

கவும் சகள ரூபமுற்று எழுந்தருளி யிருக்கின்றார், அவரைப் பூசிப்பதனால் சர்வ கர்ம பாவங்களும் ஒழிந்து வேண்டிய போக பாக்கியங்களைப் பெறலாம். அப்படி பூசிப்பதற்கு மந்திரம் ஓம் சிவாய நம: என்பதேயாகும். அதை எதைக்கொண்டு பூசிப்பதென்றால்,

முன்னர் தேவர்களும் அசுரர்களுங்கூடி திருப்பாற்கடல் கடைந்தபோது அப்பாற்கடலினின்று உண்டாகிய அமுர்தமும், பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய், கோமயம் என்பவைகளிலிருந்து முறையே வில்வம், தாமரை, நீலோற்பலம், செந்நெல், சந்தனம் கோரோசனை முதலியவைகளும், அவைகளினின்று தோன்றிய பலபொருள் * களையும் கொண்டு பூசித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு பூசிப்பவர்கள் இகத்தில் உத்தமமாகிய மனைவி, மக்கள், செல்வம், கீர்த்தி, ஆயுள், சுற்றம், நோயில்லாமை முதலிய இகபோகங்களை யனுபவித்து, அதன்பின் சிவகணங்களாகி தங்கள் விசேஷித்த பக்தியின் பலனாக சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்து பிறவா முத்தியை அடைவார்களென்பது சத்தியம். இத்தகைய புண்ணிய சீலர்களின் சுற்றமும், அவர்களது இருபத்தோர் தலைமுறைகளும், இவர்களைத் தரிசித்தவர்களும், சிவபூஜைக்கு உதவி புரிந்தவர்களும், அவர்கள் சரித்திரத்தை எழுதியவர்களும், அதைப்படித்தவர்களும், படித்ததைக் கேட்டவர்களும், அதை எழுதச் சொன்னவர்களும், கேட்கச் சொன்னவர்களும், இவைகளுக்குத் துணையாயிருந்தவர்களும் சிவசாரூப்ய வாழ்வை யடைவார்கள். இவ்விதம் சிவபெருமானை புறத்தில் வைத்து பூசிப்பதன்றி அந்த அன்பின் வழியாக நின்று அகத்திலும் வைத்து போக பூஜையாகச்செய்வோர்கள் பெருமையையும், அதன்மேல் குணங்குறி கடந்த ஞான பூஜையாகச் செய்யும் சிவஞானிகளின் பெருமையையும் யாராற் சொல்ல முடியும், முடியாது.

உடனிருந்து கேட்பவர்களுக்கு இடையூறு செய்வோர்களுக்கும் குதர்க்கிகளுக்கும், பொறாமை கொள்வோருக்கும், வேதம் முதலிய சாஸ்திரங்களைப் பழிக்கும் பாவிகளுக்கும், தாழ்ந்த மரபினர் எழுதிய நூல்களில் ஜாதிகாரணமாக அந்நூலினையும் அவமதித்து அச்சாத்திர பலனை அநுபவியாதவர்களுக்கும், அஞ்ஞானம் அகலாதவர்களுக்கும், தாங்கள் கற்றதை பக்குவிகளுக்குக் கூறாதவர்களுக்கும், தெரிந்தபெரியோர்கள் உரைக்கமாட்டார்கள். மேலான ஞானத்தை தங்கள் குரு

---

* தணிகை பு. அகத்திய னருள்பெறு ப. 157
"ஆதலா லினி யுறுவ லோது மருவிய பொருள்களும்"

சிவ நாமோச்சாரணஞ் செய்தல்வேண்டும் † புராணரகஸ்யங்களெல்லாம் வேத சாரமாகையால், வேத வித்துவாயுள்ள ஞானியாயிருந்தாலும் புராணமென்றால் அதனைப் பலமுறையும் கேட்பதே மேலான தருமமாகும், அப்படி கேட்பவர்கள் கேட்கும்போது அச்சபையோருக்கு விரோதமானவைகளைச் செய்யக்கூடாது. ‡ புராணம் நடக்கும்போது இடையில் எழுந்துபோவாரும், சிரிப்போரும், குதற்கிப்போரும், வேறு விஷயங்களைப் பேசுவோரும், புராணத்தை அவமதிப்போரும், தூங்குவோரும், படுத்தபடி கேட்போரும், காலை நீட்டிக்கொண்டிருப்போரும், பொறாமை கொள்வோரும், வேறுபொருள் கற்பிப்போரும், புராணம் பொய் என்போரும், உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் உட்கார்ந்திருப்போரும், தாம்பூலம், தரிப்பவரும், கைகால் வாய் அலம்பாமல் அவமதிப்பாய் உட்காருவோரும், கையைக் கட்டிக்கொண்டு கேட்போரும், குத்துக்காலுடன் உட்கார்ந்திருப்போரும், இடையிடையே சிவநாம தியானம் செய்யாதவர்களும், அழுக்காடையுடன் இருப்பவரும், லாகிரி செய்திருப்பவரும், சிவபுராணத்தை அரைகுறையாகக் கேட்பவரும், பகை, பழி, பாவம், நோய், அனுசாரம், தரித்திரம், விசனம், என்பவைகளில் அழுந்தி மீளாத துக்கத்தை அனுபவித்து முடிவில் நரகத்தை அடைவார்கள். பின்பு பிறந்து மலைப்பாம்பு, பன்றி, நாய், கழுதை முதலிய கொடிய பிறவிகளைப் பெற்று கஷ்டமடைவார்கள்.

சூத சம்மிதை.

† ஆரண முழுது முணர்ந்தவே தியனே யாயினுஞ் சிவபுராணத்தி
னோரணிப் பொருளை யுணர்ந்திலனாயினிலங்குமவ் வேதமற்றவனே
தாரணி யிடத்து நம்மைவஞ் சித்தோனாமுனெனவே நனிபஞ்சும்
பூரண மறைப்பொருளாதலி னதனைப் புராணத்தாற் றெரிதரல் வேண்டும்

உபதேச காண்டம்.

"அரந்தரும் சிவபுராண மோதுறு மவையகத்து
பிறங்கு வெள்ளிலை நுகர்பவர் பிறமொழி பகர்வார்
உறங்கு கின்றவர் நீட்டுறுங் காலின ருவற்றைத்
திறம்பு பொய்மையென் றுரைப்பவர் களிபடச் சிரிப்போர்."

பிரமோத்தர காண்டம்.

"ஆன்ற காதையின் மேல்விருப் பற்றவர்
தோன்று மூர்த்தைப் பொய்யென் றுரைப்பவர்
மூன்று கோடி நரகத்தின் மூழ்கியே
நான்ற நாவுடை நாய்ப்பிறப் பெய்துவார்.

இதன்றி * சிவபுராணத்தைக் கூறுவோர்கள் எக்குலத்தவராயினும், எத்தொழிலைச் செய்பவராயினும் சிவபக்தி, அடியார் பக்தி, குருபக்தி முதலியவைகளிற் சிறந்தவராயிருப்பின் அவர்களைத் தெய்வமென்றே பாவித்தல்வேண்டும். அன்றி சிவபுராணத்தை இடையில் விடாது. ஆதிதொடங்கி அந்தம் வரையில் கிரமமாகக் கேட்கவேண்டும். புராணம் முடிந்ததும் புராணிகருக்கு ஆடையாபரணம், தாம்பூலம் தக்ஷிணை முதலியவைகளைக் கொடுத்து புராணத்துடன் மங்கள வாத்தியத்துடன் வீதி வலஞ்செய்வித்தல் வேண்டும்.

அன்றி, சிவ சாத்திரங்களை வாசிப்பவர்களும், படிப்பவர்களுக்கு உதவி செய்வோரும், கேட்பவரும், புத்தகதானஞ் செய்வோரும், வீட்டில் வைத்துப் பூசிப்பவரும், சிவபூஜை செய்தபலனையே யடைவார்கள்.

இதன்றி ஏ அகத்திய! ஆலயங்கள், கோபுரம், திருமதில், மண்டபம், நந்தவனம், தடாகம், சோலை, சாலை, மடைப்பள்ளி, மடம் முதலியவைகளைச் செய்பவர்களும், செய்பவர்களுக்குத் துணையாயிருப்பவர்களும், செய்யத் தூண்டுவோர்களும் இம்மை மறுமைப்பயன்களை ஒருங்கே அநுபவித்து பிறவாப்பெருமுத்தியைப் பெறுவார்கள், என்று அரக்கர்கள் உயிரைக்கவரும் வேலாயுதத்தை தாங்கிய குமாரக்கடவுள் கூறியதன்றி மேலான தரும மார்க்கங்களையும் சரியை, கிரியா, யோக, ஞானங்களையும், வேதாகம வழிப்பாட்டின் பலன்களையும் கிரமமாக கூற அகத்திய மகாமுனிவர் யாவுங் கேட்டுத் தெளிந்து, பலமுறை டணிந்து பலகாலம் அத்தணிகாசலத்திதின்கண் இருந்து பிறகு பொதியமலையை அடைந்து தமிழை வளர்த்து வந்தனர் என்று சூத புராணிகர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

பிரமோத்தர காண்டம்.

"எக்குலத்தவ ராயினு மீர்ஞ்சடை
முக்க ணன்கதை யோது முதல்வனை
மக்க ளுள்ளிவ னும்மா னென்பவர்
நக்கு வாய்ப்புழுக் கான்றிழி நோய்க் கொள்வார்

ஸ்ரீ பரிபூரண நாமப் படலம்.

காப்பு.

அறுசீ ராசிரிய விருத்தம்.

உடையானே யாறுமுகப் பெருமானே
யுலகுயிரா யனைத்து மாட்டும்
விடையானே தொழுதேத்தும் வேதியனே
வேதமெலாம் விளம்பினோனே
கடையானென் பிறவிகெடக் கண்டவருட்
கடலேயெந் தணிகைச் செவ்வேற்
படையாயெம் பெருமானே வுனையலதோர்
பற்றுமிலைப் பாலிப் பாயே.

ஆலயமே காயம், அறிவே சிவலிங்கம், அன்பே திருமஞ்சனம். சகித்தல் சாந்தம் என்பவைகளே புஷ்பம், பிராணனே நைவேத்யம் எனக்கொண்டு சதாசிவ்பூசைசெய்யும் ஞான சொரூபிகளாகிய நைமிசாரண்ய முனிவர்காள்! இதுவரையில் குமாரக்கடவுள் கும்பமுனிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தவைகளிற் சிறிது ஒருவகையாய்க் கூறிவந்தேன் இனி ஸ்ரீ பரிபூரண நாம சரித்திரங்களைக் கூறிவருகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

முன்னே ஒரு கற்பத்தில் சாகத்தீவில் ஒரு அரசன் இருந்தான், அவன் பெயர் பிரபாகரன், அவன் மனைவியின்பேர் சுகுமாரி, இவர்களுக்கு சூரன், பதுமன், சிங்கன், தாரகன் என நான்கு பிள்ளைகள் பிறந்தனர். இவர்களுக்குத் தகப்பனாகிய பிரபாகரன் சகல வித்தைகளையுங் கற்பித்து, இந்நால்வரையும் இராச்சியத்தை ஆளும்படி முடிசூட்டி வைத்துவிட்டு தன் நாயகியோடும் தவஞ்செய்வதற்காகக் காட்டிற்குப் போய்விட்டான். அதன்பின் அந்நால்வரும் அரசாக்ஷி செய்துகொண்டிருக்கிறபோது ஒருக்கால் அகத்திய மகாமுனிவர் அவர்களிடத்திற்கு வந்தனர். அவர்களுள் சூரன் பதுமன் என்னும் இரு அரசர்களும் அகத்தியரை வணங்கி ஆனந்தங் கொண்டார்கள். அகத்தியர் அந்த சூரன் பதுமன் என்னும் இருவரையும் வாழ்த்தி அவர்களுக்கு ஸ்ரீ ஞான சண்முகக்கடவுளின் அனந்த நாம கல்யாண குணரூபவகைகளைக்கூறினர். அடுத்து ஒருநாள் திருண்பிந்து என்னும் மக

ரிஷி அவ்விடத்திற்குச் சென்று சிங்கன், தாரகன் என்னும் இருவரு க்கும் காளியின் மகாத்மியத்தையும், ஹரிஹர புத்திர ரென்னும் ஐய னார் பெருமையையும் கூறினர். இவைகளைக்கேட்ட அந்நால்வரும்

"மானிடப் பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக்காயத்
தானிடத் தைந்துமாடு மரன்பணிக் காகவன்றே"

எனத்துணிந்து தங்கள் அன்பு மேலிட்டால் சூரனும் பதுமனும் கோழிக்கொடியும், மயிலு மாகவும் சிங்கமுகாசூரன் காளியின் வாகன மாகவும் தாரகன் ஐயனாருக்கு யானைவாகனமாகவும் கருதி அந்த க்ஷணத்திலேயே அந்நால்வரும் தங்கள் மைந்தர்களை இராச்சிய பரி பாலனஞ் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்துவிட்டு கயிலாயகிரியை அடை ந்து நாற்பதினாயிரம் வருடம் வரையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந் தார்கள்.

இவ்வாறிருக்குங்கால் அக்கைலாயத்தின்கண் ஸ்ரீ ஞானசண்மு கக் கடவுளின் வாகனமும், கொடியுமாக வுள்ள மயிலும், சேவலும் சிவபெருமான் தரிசனைக்காகச் சென்று, செல்லும் வழியில் தவஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் மயில், கோழி, சிங்கம், யானைகளாகிய சூரன், பதுமன், சிங்கன், தாரகன் என்பவர்களை நோக்கி நீங்கள் எதற்காகத் தவஞ்செய்கின்றீர்கள் எனக் கேட்க, அதற்கவர்கள் முறையே முருகக்கடவுள், ஐயனார், காளி என்பவர்கட்கு வாகனமாக தவஞ்செய்கின்றோம். என இதைக்கேட்ட மயிலும், கோழியும் ஓகோ நமது பதவியைக் கைக்கொள்ளு மாறல்லவா தவஞ்செய்கின்றார்கள். எனக்கோபித்து அந்நால்வரையும் பூதகணங்களாகுகவெனச் சபித் துச் சென்றதுகள். அப்படியே அந்நால்வரும் பூதகணங்களாகி சிவ பெருமான் திருப்பணிகளைச்செய்து கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறிருக் குங்கால் ஒருசமயம் தேவர்களுக்கும், இராக்கதர்களுக்கும் ஓர் யுத்த முண்டாயின. அப்போது சிவகணங்களுஞ் சென்றன. அவர்களோடு பூதகணங்களுஞ் சென்று யுத்தஞ்செய்தன. இவைகளைத் தெரிந்த இராக்ஷசத் தலைவன் சிவபெருமானிடஞ் சென்று நடந்தவைகளை முறையிட்டனன். இவைகளைக் கேளவிப்பட்ட கருணாநிதியாகிய சிவ பெருமான் கோபித்து, அப்பூதகணங்களை அழைத்து நீங்கள் நமது உத்திரவின்றி இராக்கதர்களைத் தாக்கினமையால் நீங்களும் அசுரர்க ளாகுக வெனச் சபித்தனர். அவ்விதமே பூதகணங்கள் இராக்கதர்க ளாயினர்.

இஃதிவ்வாறிருக்க, பின்னர் ஓர்நாள் திருமால் முதலிய தேவர்கள் முருகக்கடவுள் தரிசனைக்காகச் சென்றபோது, தங்கள் தங்கள் வாகனங்களை வேறோரிடத்தில் நிறுத்திவிட்டு முருகக்கடவுள் சந்நிதானத்துட் சென்றனர். அக்கால் அத்தேவர்களது வாகனங்களாகிய கருடன் முதலியவைகள் தங்களைப் பணியா திருப்பதைக்கண்ட முருகக்கடவுளது மயிலும், கோழியும் கோபமுற்று அவ்வாகனங்களோடு யுத்தஞ்செய்து, அவைகளைக்கொன்றதோடு வைகுந்த முதலிய பதவிகளையும் அலங்கோலமாகச் செய்தன. இவைகளைத் தெரிந்த குமாரக்கடவுள் கோபித்து அம்மயிலையும், கோழியையும்நோக்கி நீங்கள் இராக்ஷசர்களாகக்கடவது எனச் சபித்துவிட்டு, அத்தேவர்களுக்கு அபயாஸ்தம் கொடுத்து, அவரவர்களது வாகனங்களை யெல்லாம் எழுப்பிக்கொடுத்து வைகுந்த முதலிய அவர்களது பதவிகளையும் பழையபடி யமைத்துக்கொடுத்து அனுப்பினர்.

நிற்க, முன்சிவபெருமானாற் சாபத்தையடைந்த சூரன், பதுமன் சிங்கன், தாரகன் என்னும் நால்வருள் காசிபமுனிவர் மனைவியாகிய மாயையின் கருப்பத்தில் சூரன், பதுமன் என்னும் இருவரும் சூரபதுமன் என்னும் பெயரால் ஓர் உருவமாகவும் சிங்கன் சிங்கமுகாசுரனெனவும், தாரகன் தாரகா சூரனெனவும் இருநூறாயிரம் வெள்ளம் இராக்ஷச சைனியங்களோடு பிறந்து தாயின் கட்டளைப்படி, தங்கள் குருவாகிய சுக்கிரபகவானிடம் மிருத்யுஞ்ச மந்திரம் உபதேசிக்கப் பெற்று பெரிய ஓர் யாகஞ்செய்யக் கருதி 1008-யாககுண்டலங்களை ஏற்படுத்தி அதன்மத்தியில் யூபஸ்தம்பம் நாட்டி அதன்மேலிருந்து பதினாயிரவருடம் கடுந்தவஞ்செய்து, சிவபெருமானிடத்தில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் ஏகசக்ராதிபத்தியமும், இந்திர ஞாலத்தேரும் ஆக்ஞாசக்கரமும், சிங்கவாகனமும், பாசுபதமும், வச்சிர சரீரமும் கொடுக்கப்பெற்று அவ்வப்பிரசாதத்தால் சேனைகளோடு திக்குவிசயமாகப் புறப்பட்டு, வைகுந்தம், சத்தியலோகம், அளகாபுரி, அமராபதிமுதலிய தேவலோகங்களை யெல்லாம் நாசப்படுத்தி, அங்குள்ள செல்வங்களை யெல்லாம் கைக்கொண்டு, அத்தேவர்களை யெல்லாம் சிறைப்படுத்தி, தேவபயனால் சமுத்திர நடுவில் வீரமகேந்திரம் முதலிய பல நகரங்களை யுண்டாக்கி, சிம்மாசனாதிபதியாய் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் ஏகபோக சக்ராதிபத்யஞ் செய்துகொண்டு, எண்ணிறந்த மக்களோடு வாழ்ந்திருந்தார்கள், அக்கால் தேவர்கள் அசுரர்களின் வாதனையினால் துயருற்றிருந்தனர். இதனைக்கண்ட இந்திரன்

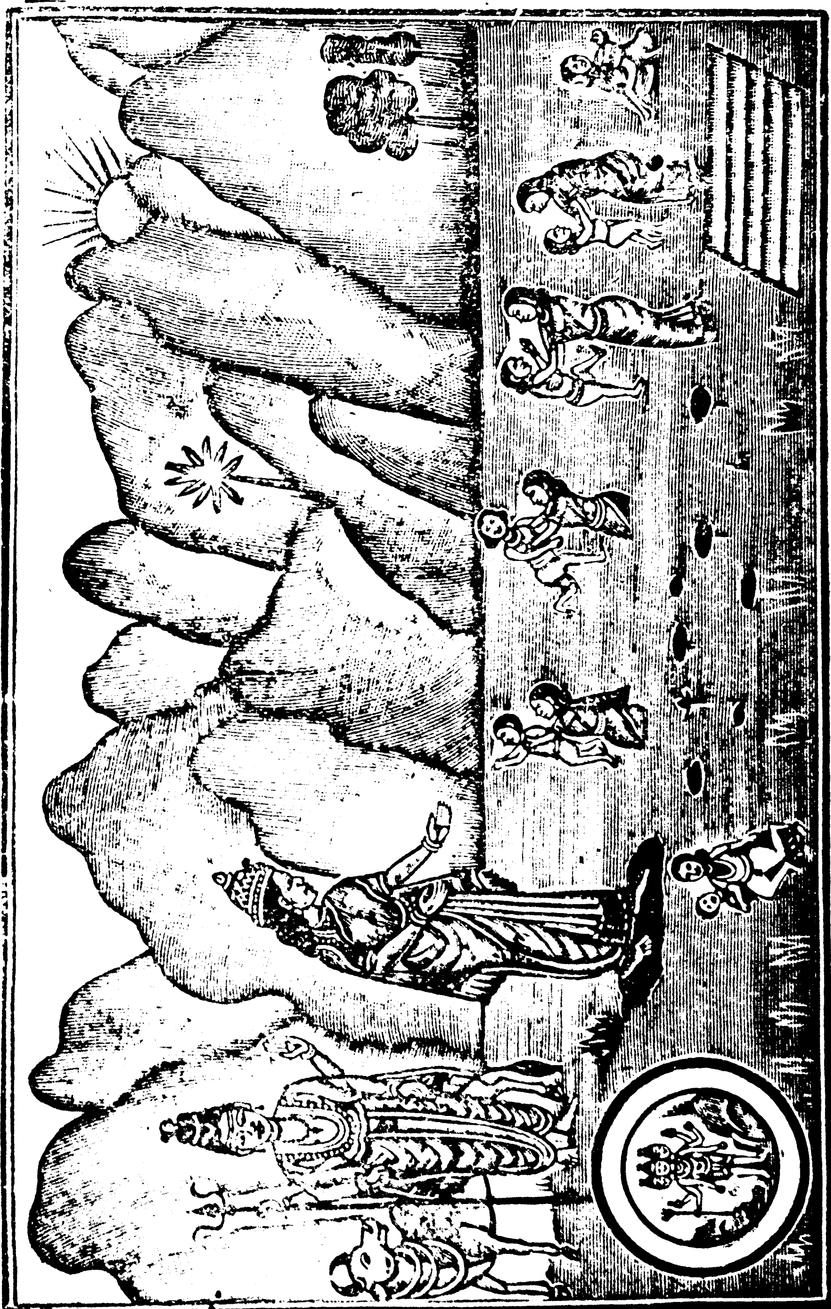
மிகவும் வருந்தி தேவர்களோடும் புறப்பட்டு திருக்கயிலாயத்தையடைந்து அங்கு சிவபெருமான் தக்கயாகத்தின் காரணமாக பர்வதராஜன் புத்திரியாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் பார்வதியாரின் பொருட்டும் ஜனகாதியர்களுக்கு ஞானத்தை உணர்த்தும் பொருட்டும் கல்லால விருக்ஷ நீழலில் தக்ஷிணாமூர்த்தமாக எழுந்தருளி யிருப்பதைத் தெரிந்து, அக்கயிலையின் ஒரு பக்கத்தில் அப்பரமேஸ்வரனை நோக்கித் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தான். இதனைத் தெரிந்த சிவபெருமான் இந்திரன் தவத்திற்கிரங்கி அவன் முன் தோன்றி ஹே இந்திரா நீ அஞ்சவேண்டாம் நமக்கோர் புத்திரன் தோன்றுவான் அவனால் சூரபதுமனாதியோர் வலியிழந்தொழிவார்கள் தேவர்களும், நீயும் அவரவர்களுடைய பதவிகளில் நன்கு வாழ்வீர்கள் எனக்கூறிச் சென்றனர்.

இதனைக்கேட்ட இந்திரன் மிகவும் சந்தோஷமுற்று அந்த காலத்தில் சிவன் யோகத்திலின்று எழுந்திருப்பது? எப்பொழுது கலியாணஞ் செய்துகொள்வது? எந்தகாலம் அவர் புத்திரனைப் பெற்றுக் கொடுப்பது எந்தகாலம் நாம் நலமடைவது என்று பிரம விஷ்ணுக்களிடம் தெரிவித்து, அவர்கள் ஆலோசனைப்படி, சிவபெருமான யோகத்தைவிட்டு, போகத்தையடையும்படி இந்திரன் மன்மதனை ஏவினன் மன்மதன் தேவேந்திரனின்படி சிவபெருமான்மீது புஷ்பபாணங்களை ஏவி சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்ணினால் எரிக்கப்பட்டு இறந்தனன். பின்னர் சிவபெருமான் திருமணஞ்செய்துகொள்ளத் தலைப்பட்டு, தேவர்கள் கூட்டம் வடக்கு அதிகரித்ததினால் வடவரை தாழக் கண்டு அகத்தியரைப் பொதிகைமலைக்கு அனுப்பிவிட்டு திருமணம் முடிந்து பார்வதிதேவியோடு எழுந்தருளியிருக்குங் காலத்தில், இந்திரனும் மற்றுந்தேவர்களும் சிவபெருமானிடம் சென்று முறையிட, சிவபெருமான் தனது முகமைந்தோடு அதோமுகமுமாகிய ஆறுமுகங்களோடு எழுந்தருளி, அவ்வாறுமுகங்களிலுமுள்ள நெற்றிக் கண்களிலும் ஆறு நெருப்புப் பொறிகளை உண்டாக்கி, அப்பொறிகளை வாயுதேவனையும் அக்கினிதேவனையுங்கொண்டு கங்கையில்விட, அப்பொய்கையில் அப்பொறிகள் ஒன்றுகூடி ஆறுருவமாய் பல்விதமாக விளையாடிக் கொண்டிருக்கின. அங்கு தேவர்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி தோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். பின்பு அம்முருகக்கடவுள் ஒரு தாமரை மலர்மேல் ஒரு குழந்தையாக வளர்ந்துகொண்டிருந்தனர். இதனைக்கண்ட தேவர்கள் கார்த்திகைப்பெண்களாறுவரை யழைத்து இக்

குழந்தைக்குப் பாலூட்டுகவெனக்கூற, அப்பெண்கள் இசைய, முரு
கக்கடவுள் ஆறு வேறு வேறு குழந்தையாகி அந்த அறுவரிடத்தி
லும் பாலுண்டு, ஒருகுழந்தை விளையாட, ஒருகுழந்தை தூங்க, ஒரு
குழந்தை பாலுண்ண, ஒருகுழந்தை அழ, ஒருகுழந்தை சிரிக்க, ஒரு
குழந்தை மவுனமுற்றிருக்க, வெவ்வேறு திருவிளையாடல்களைச் செய்
து கொண்டிருந்தனர்.

இதிவ்வாறிருக்க, சிவபெருமான் தீப்பொறிகளைச் சிந்தியதைக்
கண்ட பார்வதி பயந்தோடினள், ஓடுங்கால் அம்மையார் காற்சிலம்பி
னின்று ஒன்பது மணிகள் சிந்தின, அம்மணிகளைச் சிவபெருமான்
உற்றுப் பார்த்ததும் ஒவ்வொரு மணியிலுமிருந்து ஒவ்வொரு பெண்
கள் தோன்றி சிவபெருமானை நோக்கிய மாத்திரத்தில் ஒன்பதுபேரும்
கருப்பவதிகளானார்கள் அப்பெண்களைக்கண்ட பார்வதியார் அவர்களை
நெடுநாளளவும் கருப்பத்துடனிருக்கக் கடவீர்களெனச் சபித்தனர்.
இதைக்கேட்ட அவ்வொன்பதுபேரும் அச்சமுற்று உடல் வியர்த்த
னர். அவர்கள் வியர்வையினின்றும் இலக்ஷக்கணக்கான வீரர்கள்
உதித்தனர். இவைகளைச் சிவபெருமான் முருகக்கடவுளுக்குப் படை
களாகக் கட்டளையிட்டனர். பின்னர், பார்வதியாருக்குக் குற்றேவல்
செய்திருந்த நவசக்திகளும் நெடுநாள்சென்று தங்கள் நாபியின் வழி
யாக நவவீரர்களைப் பெற்றனர். இந்த நவவீரரையும் இறைவன் முரு
கக்கடவுளுக்குத் தம்பியர்களாயிருக்கக் கட்டளையிட்டனர்.

அதன்பின் இறைவன் சரவணப் பொய்கையிலுள்ள குமாரக்
கடவுளைக் கொண்டுவரும்படி பார்வதியாரை யனுப்ப பார்வதியார்
அந்த ஆறுகுழந்தைகளையும் எடுக்க, அக்குழந்தைகள் ஆறும், ஆறு
முகமும், பன்னிருகையும் ஒருடம்புமாகக் கூடிக் கந்தப்பெருமானாக
விளங்க, பார்வதியார் உடனே தமது, ஸ்தனங்களிற் சுறந்த பாலை
கிண்ணத்திற் கலந்தூட்டி சிவபெருமானிடங் கொண்டுபோய்க்
கொடுத்து சிவபெருமானது இடப்பாகத் திருந்தனர். இறைவன் திரு
க்குமாரனை மத்தியிலுட்காரவைத்து சோமாஸ்கந்த மூர்த்தமாயிருந்
னர். பின்னர் தேவர்களெல்லாந் துடிக்கும்படி அளவிறந்த திருவிளை
யாடல்களைச் செய்திருந்தனர். இவைகளைக்கண்ட பார்வதியார் இறை
வனை வணங்கி நமது திருக்குமாரனது அற்புதத் தன்மையைக் கூறவே
ண்டுமென் றிறைஞ்சச் சிவபெருமான் கூறுகின்றார்: ஏ பெண்ணே!

குமாரக்கடவுள் உற்பத்தி

இம்முருகக்கடவுளை கங்கையில்விட்டதால் காங்கேயனென்றும், சரவணப்பொய்கையில் வளர்ந்ததால் சரவணபவன் என்றும், கார்த்திகைப்பெண்களின் முலைப்பாலுண்டதால் கார்த்திகேயன் என்றும், ஆறு உருவும் ஒருவாகக் கலந்தமையால் கந்தனெனவும் கூறுவதாகும். இக்குமாரன் நமது அறுநெறியான ஆறுமுகமே ஆறுமுகமாகக்கொண்டுள்ளவன். இம்முருகன் நமது புத்திரனாதலால் நம்மைப் போல சர்வ சக்தியும் பொருந்தியவன். இவன் நம்மைப்போல வேண்டுவார் வேண்டிய போகபாக்கியங்களை உதவும் கடவுளாவான் எனக் கூறக்கேட்ட பார்வதியார் அக்குமாரன் திருவிளையாடல்களைக் கண்டு ஆனந்தமுற்றிருந்தனள்.

குமாரக்கடவுளோ கடல்களை ஒன்றாய்ச் சேர்ப்பதும், மலைகளை பெயர்த்து ஒருங்கிச் செய்வதும், சக்கரவாளகிரியை பாதலத்தழுத்துவதும், கங்கையை அடைப்பதும், அஷ்டமாநாகங்களை மலையில் கட்டி இழுப்பதும், வடவாமுகாக்கினியை அவிப்பதும், சூரிய சந்திரர்களை இடமாற்றுவதுமாக யாராலுஞ் செய்தற்கரிய வீரச்செய்கைகளை விளையாட்டாகச் செய்வதோடு, எதிர்த்த இந்திரன், வருணன், வாயு, குபேரன், சூரியன், சந்திரன் முதலியோரையும் மூர்ச்சித்து விழச்செய்தனர். இவைகளைத் தெரிந்த நாரதர் தூண்டுதலால் பிரகஸ்பதிபகவான் வேண்டுதலுக்கிரங்கி குமாரக்கடவுள் அத்தேவர்களை எழுப்பிக்கொடுத்து தனது விஸ்வரூபத்தையும் அத்தேவர்களுக்குக் காட்டியருளி அத்தேவர்கள் வேண்டியவாறு தம்மால் நிலைகுலைந்து கிடந்த அண்ட அடுக்குகளும், அஷ்டகுலாசலம், அஷ்டநாகம், முதலியவைகளும் பழையபடி நிலைபெற நிறுத்தினர். இவைகளைக்கண்ட இந்திரன் தேவயானையைக்கொண்டு கைலைமலைக் கருகிலிருந்த ஓர் மலையில் ஒரு உயர்ந்த கோயிலை உண்டாக்கி, அச்சந்நிதானத்திலே சண்முகப் பெருமானை எழுந்தருளச்செய்து, அபிஷேக ஆராதனைகளைச்செய்து தேவர்களோடு வணங்கி எம்பெருமானே! எங்களைத் தேவரீரது சேனைகளாகக்கொண்டு அசுரவாதனைகளைப் போக்கி காத்தருளவேண்டுமென வணங்க, குமாரக்கடவுள் ஆகுகவெனக்கூறி, தேவசேனாபதி என்னும் திருநாமத்தைப் பெற்றுப் போயினர். அம்மலையைக் கந்தமாதனமெனக் கூறுவர்.

இதன்றி கலியின்கண் நாரதர் சிவப்பிரீதியாக ஓர் யாகஞ்செய்ய, அந்தவேள்வியினின்று ஓர் செம்மறி ஆட்டுக்கடா தோன்றி அனே

கரை வருத்துவதைக்கண்ட தேவமுனிவர்கள் பிரார்த்திக்க, குமாரக்
கடவுள் அத்தகரை வாகனமாகக் கொண்டு அத்தேவர்களையும், முனி
வர்களையும் காத்தனர்.

அதன் பின்பு ஒருநாள் மற்றைத் தேவர்களோடு சிவதரிசனார்த்
தம் கைலைக்குச் செல்லும் தேவர்கள் முருகக்கடவுளை வழிப்பட்டுச்
செல்ல, தான்மாத்திரம் அவமதித்துச்சென்றமையாலும் அப்பிரமன்
பிரணவத்திற்குப் பொருள்கூறத் தெரியாதிருந்தமையாலும் குமாரக்
கடவுள் அம்மலர்மகனைக் குட்டிச் சிறையிலிட்டதன்றி, அவன் செய்
யுஞ் சிருட்டித் தொழில்களையும் தாமே செய்து வந்தனர்.

அப்பால் குமாரக்கடவுள் தம்மை வழிப்பட்ட அகத்தியருக்குப்
பிரணவப் பொருளையும், பதிநூலையும் உபதேசித்தருளினார். பின்னர்,
திருமால் புத்திரிகளாகிய சுந்தரி அமுதவல்லி என்னும் இருவரும்
குமாரக்கடவுளுக்கு நாயகிகளாக வேண்டுமென்னும் இச்சையோடு
தவஞ்செய்ய, முருகக்கடவுள் எதிரேவந்து நீங்கள் இந்திரனுக்கும்,
சிவமுனிவருக்கும் புத்திரிகளாக வருவீர்கள். அக்கால நாம் வந்து
மணஞ்செய்துக் கொள்வோமென வரங்கொடுத்துவிட்டு, பார்வதிபர
மேஸ்வரரிடஞ் சென்றிருந்தனர். அவ்வாறிருக்குங்கால் இந்திரன்
முதலியோர் சிவபெருமானிடஞ்சென்று சூரபன்மனாற் படுந்துயரைத்
தெரிவிக்க, சிவபெருமான் இளைய பிள்ளையாரை அழைத்து ஏகாதச
உருத்திரர்களைப் படைகளாகக்கொண்டு, உனது தம்பியர்களுடனும்,
மற்றைய சேனைகளுடனும் சென்று சூராக்கதர்களை ஒழித்து, தேவர்
களைக் காப்பாயாக வெனக் கட்டளையிட்டு, வேலாயுதத்தைக்கொடுத்து
அனுப்பினர். குமாரக்கடவுள் அக்கட்டளையை ஏற்று, வாயுதேவனை
சாரதியாகக்கொண்டு பூதவெள்ளஞ் சூழ்ந்துவரப் புறப்பட்டனர்.
அவ்வாறு வரும்வழியில் கிரவுஞ்சகிரியைக்கண்டு நாரதமுனிவரால்
அதன் உண்மை தெரிந்து, வீரவாகுதேவரை யனுப்ப வீரவாகுதே
வர் தாருகாசுரனோடெதிர்த்து அவனது மாயாஜாலங்களையும், அவ
னது சைனியங்களையும் நாசப்படுத்தி, அத்தாரகனைக் கயிற்றாற் கட்டிக்
கொண்டு வரத் தலைப்பட்டபோது, அவ்வசுரன் கிரவுஞ்சகிரியின்கண்
மறைய, அக்கிரவுஞ்சகிரி தனது மாயையால் வீரவாகுதேவரை மயங்
கிவிழச்செய்தன. அச்சமயம்பார்த்து தாரகன் வேறுவேறு தேரிலே
றிச் செல்வதைக்கண்ட தேவர்கள் குமாரக்கடவுளிடம் தெரிவிக்க,
கந்தப்பெருமான் தாமே சேனைகளோடு சென்று தாரகனையும், அவ
னது மாயைக்குட்பட்ட கிரவுஞ்சகிரியையும் வேலாயுதத்தை விட்டுப்

பிளந்து வீரவாகுதேவர் முதலிய வீரர்களையும் பிழைத் தெழச்செய்து, குமாரக்கடவுள் தமது சேனைசமுத்திரங்களோடு புறப்பட்டு சிவபெருமா னெழுந்தருளிய பலதலங்களையும் தரிசித்தபடிச் சென்று மண்ணியாற்றங்கரையை அடைந்து அன்றிரவு கடந்து காலையிலெழுந்து சிவபெருமானைப் பூசித்து, அப்பரமேஸ்வரன் கொடுத்தருளிய சர்வசங்காரப்படையைக் கைக்கொண்டு, திருச்செந்தூரை யடைந்து வீற்றிருந்தனர்.

அவ்வாறிருக்குங்கால் முன்தேவர்களுக்கு கொடுத்தருளிய வரத்தையும், சிவபெருமான் கட்டளையிட்டதையும், அசுரர்களின் தீய செயல்களையும் யோசித்து வீரவாகுதேவரை குமாரக்கடவுள் அனுப்பிவைத்தனர். வீரவாகுதேவர் மகேந்திர நகரை நாடிச் சென்று இடையில் பிலத்துளழுந்திக் கிடந்த கந்தமாதன மலையை மீளவெழுந்து தோன்றச்செய்து, இலங்கைக்கு அருகிற் செல்ல, அவ்விலங்கையைக் காவல்காத்திருக்கும் அதிவீரனைக்கொன்று, மகேந்திர நகரையடைந்து. அந்நகரைக் காவல்செய்யும் கயமுகன் என்னும் வீரனைக் கொன்று, அம்மகேந்திரபுரியில் சிறைப்பட்டுள்ள இந்திரகுமாரனாகிய சயந்தன் மனதைத் தேறுதலடையச்செய்து, சூரபத்மன் அரசாக்ஷி செய்யும் கோட்டையை அடைந்து, அவனது அரசாட்சியின் பெருமையையும், அவனது பிரதாபங்களையும், மற்றவைகளையும் பார்த்துக்கொண்டே வீரவாகுதேவர் சூரபத்மன் சமீபமாகச்சென்றனர். இவரைக்கண்ட சூரபத்மன் அடேய்! நீயார்? அற்பனாகிய நீ இங்கே எப்படி வந்தனை? எனக் கோபிக்கத் தொடங்கினான். இதனைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் ஏ சூரபத்மனே! நான் சிவகுமாரராகிய முருகக்கடவுள் அனுப்பிய தூதன். நான் இங்கே வந்தேனென்றால்! நீ வெகு காலமாய் இந்திரன் முதலிய அனேக தேவர்களைச் சிறையிலிட்டு வருத்துகின்றனை. அத்தேவர்களைச் சிறையினின்று விட்டுவிடுவாயாக. அன்றேல், உன் தம்பி தாரகனகதி தெரியுமல்லவா? அதைப்போல் நீயும் உன்னைச்சார்ந்தோரும் கணப்பொழுதில் இறப்பீர்களென்பது நிச்சயம். முன்னர் சலந்தரன் முதலிய உன் குலத்தலைவர்கள் தேவர்களை எதிர்த்து குறைந்தோடி அழிந்தது தெரியுமல்லவா? அவைகளைக் கவனிப்பாயாக. முருகக்கடவுளை யாரோவென நினைக்க வேண்டாம். அவர்தான் சர்வகாரணர், சர்வவல்லபருமென அறிவாயாக. என முருகக்கடவுளின் பெருமையைப் பலவாறு எடுத்துக் கூறியும் சூரபத்மன் கேளாது வீரவாகுதேவனை நோக்கி கேவலம் நீயா எனக்குப் புத்திசொல்பவன்? அந்த அற்பனாகிய சிறுவனோ

என்னை வெல்பவன்? இத்தேவர்களைச் சிறைவிடுவேனாகில் என் வீரத்
தின் பெருமை உலகில் என்னாகும்? மற்றுள்ள தேவர்களையும் சிறை
யிட விருக்கின்றேனாகையால் எவரையும் சிறை விடுவிக்கமாட்டேன்.
என் தம்பியாகிய தாரகனைக் கொன்ற பழிக்குப்பழி வாங்கச் சித்தமா
யிருக்கிறேன். நீயோ தூதாகவந்தவன் உன்னைக் கொல்வது நியாயமல்ல.
நீ உடனே போய்விடுவாயாக. சற்று தாமதிப்பாயாகில் உயிரை யிழப்
பாய். என, இதைக்கேட்ட வீரவாகுதேவர் கோபமுற்று அடா சூர
பன்மனே! அறிவற்றவனே! நீ உய்யும்வகையைக் கூறினால் எம்மையும்
குமாரக்கடவுளையும் அவமதிக்கின்றாய், முருகக்கடவுள் எல்லாத்தே
வர்களுக்கும், சகல உலகங்களுக்கும், சராசரங்கட்கும் தலைவனும்
அவைகளை இயக்குவோனும், அவைகளாகவும், யாவுங் காணப்படாத
வனும், வேதாகமமெல்லாம் கூறும் தலைமைத் தனிப்பெருங்கருணைத்
தெய்வமாகவும் உள்ளவன். அம்முழுமுதற்கடவுளை அற்பமாகப்பேசு
கின்றாய் அவ்விறுமாப்பை இக்கணமே காட்டுகிறேனெனக்கூற, இத
னைக்கேட்ட சூரபதுமன் தன் அருகிருந்த ஆயிரம் அசுரர்களையும்
நோக்கி இவ்வீரவாகுவைச் சிறைபிடிக்கவெனக் கூறினன். உடனே
அவ்வசுரப்படைகள் வீரவாகுதேவரை நெருங்கினர். இவர்களைக்
கண்ட வீரவாகுதேவர் அவ்வாயிரவரையும் தமது ஒருதிருக்கரத்தாற்
பற்றி நிலத்தில் அறைந்து கொன்றனர். இதனைக்கண்ட சூரபதுமன்
அருகிருந்த மகாவீரனாகிய சதமுகனைநோக்கி நீ இலக்கம் வீரரோடு
சென்று அந்த வீரவாகுவாகிய அற்பனைக் கட்டிக்கொண்டுவருவா
யாக. எனக்கட்டளையிட்டனன். அவ்வாறே சதமுகன் இலக்கம் வீரர்
களோடு எதிரேவந்தான். வீரவாகுதேவர் அவ்விலக்க அசுரர்களோடு
சதமுகனையும் கொன்றனர். இவைகளைக்கண்ட மற்றைய அந்நகரத்
துள்ள இராக்ஷசர்களெல்லாம் திரண்டெழுந்து வீரவாகுதேவர்மேல்
கதை, தோமரம் முதலிய பல ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்தார்கள்.
அவர்களையெல்லாம் வீரவாகுதேவர் மிதித்தும், நசுக்கியும், உதைத்
தும், அறைந்தும், கசக்கியும், முறுக்கிக் கொன்று குவித்ததன்றி,
அச்சூரபன்மனது அரசிருக்கை மண்டபம், கோட்டை, நகரம் முத
லியவைகளையும் அழித்து, பின்னர் சூரபதுமன் ஏவிய சகஸ்ர
வாகுவையும், அவன்றனுப்பிய இலக்கக்கணக்கான அசுரசேனைகளை
யும் யமபுரம் அனுப்பி விட்டு பின்பு எதிர்த்துவந்த சூரபதுமன்
குமாரனாகிய வச்சிரவாகு என்பவனையும் அவனது சேனாசமுத்திரத்
தையும் நாசப்படுத்திவிட்டு, மாலைக்காலம் வரக்கண்டு மகேந்திரத்தை
விட்டு ஆகாயமார்க்கமாய், தனது விஸ்வரூபத்துடன் வீரவாகுதேவர்

இலங்காபுரியை யடைந்தனர். அந்நகரைக் காவல்செய்திருந்த யாளிமுகன் கண்டு தன் சேனைகளோடுவந்து எதிர்த்தனன். வீரவாகுதேவர் அந்த யாளிமுகனது ஆயிரந்தலைகளையும், ஆயிரக்கைகளையும் தனது கையினால் வெட்டித்தள்ளிக் கொன்றதோடு, அவனது இராக்கத சேனைகளையும் நாசமாக்கிவிட்டு, இலங்கையைக்கடந்து கந்தமாதனத்தோடு கடலையுந்தாண்டி திருச்செந்தூரை யடைந்து எதிர்கொண்ட பூதகணங்களுக்கும், இலக்கத்தொன்பதின்மருக்கும், மற்றைத்தேவர்களுக்கும் ஆனந்தக்களிப்பையுண்டாக்கி சண்முகப்பெருமான் சந்நிதியை அடைந்து நடந்தவைகளை முற்றும் கூறி நின்றார்.

ஸ்ரீ ஞான சண்முகப் பெருமான் வீரவாகுதேவர் கூறியவைகளைச் செவியேற்று தேவர்களைநோக்கி நாம் வீரவாகுதேவரையனுப்பி தேவர்களைச் சிறைவிடுக்க நீயும், உன் இனத்தவரும் சுகமா உயிர்வாழலாமெனச் சொல்லியனுப்பியும் சூரபத்மன் கேளாது இருமாந்திருக்கின்றானாதலால், அச்சூரபன்மனை ஒழிக்கொன்று, தேவர்களைச் சிறைமீட்பதே தகுதியாம். ஆதலின் நாளையதினமே போருக்கெழுந்தருள்வோமெனக் கூறினர் வீரவாகுதேவர் இந்திரனைக்கண்டு சயந்தன் முதலினோர் செய்திகளைக்கூறி மனதைத் தேற்றினர்.

பின்னர் சூரபன்மன் தன்குமாரனாகிய வச்சிரவாகு வீரவாகுதேவரால் உயிர்துறந்ததைக்கேட்டு வருந்தி, ஒற்றரையனுப்பி பிரமனையழைத்துவாருங்களென, பிரமன் தேவர்கள் சார்பிலிருக்கின்றனென அவர்கள்கூற, வேறோர் அண்டத்திலுள்ள பிரமனையழைத்து முன்னிலுஞ் சிறப்பாக தனது நகரையும், கோட்டை, முதலியவைகளையும் அலங்கரித்துக்கொண்டு பழையபடி சிம்மாசனாதிபதியாய் வீற்றிருந்தான்.

அதன்பிறகு சூரபன்மனது ஏவலை மேற்கொண்டு சில தூதர்கள் திருச்செந்தூரையடைந்து ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக்கடவுளையும் அவர் சேனைகளையுங்கண்டு மீண்டுவந்து, இறைவனே! திருச்செந்தூரில் பூதப்படைகளோடும், அப்படைத்தலைவராகிய நூற்றெண்மரோடும், இலக்கத்தொன்பது வீரர்களோடும் சண்முகக்கிறைவன் திருச்செந்தூரிலிருந்து கொண்டு ஒரு தூதனை யனுப்பினன். அந்தத்தூதன் நமது மகேந்திர நகருக்கு வந்ததல்லாமல் வரும் வழியில் யாளிமுகனையுங் கொன்று இலங்கையையுங் கடலையுங் கடந்துபோனான். இனி அந்தக் குமரநாயகன் இங்கேவந்து போர் செய்யவும் எண்ணியிருக்கின்றான். இது வுண்மையென்று சொல்லி நின்றார்கள்,

அதைக்கேட்ட சூரன், தன் மந்திரிமார் சுற்றத்தார் படைத்தலைவர் முதலானவரை வரவழைத்து அவர்களை நோக்கிச் சொல்வானாயினன் எப்படியென்றால், தேவர்களை நான்சிறைசெய்தசெய்தியை இந்திரன் பரமசிவனிடத்திற்சொல்லி முறையிட்டான். அந்தப்பரமசிவன் ஒருபுதல்வனைத்தந்து அவனைநோக்கி, நீபோய்த் தேவர்களைச் சிறைவிடுத்துவாவென்றனுப்ப, அப்பாலகன் மண்ணுலகையடைந்து தாரகனையும் கிரவுஞ்சமலையையும் தன் கைவேலாற்பிளந்து செந்தூரில் வந்திருப்பதன்றி என்னிடத்திற்கு ஒரு தூதனையனுப்பினன். அந்தத்தூதன்வந்து இங்கிருந்த சிலவீரரைக்கொன்று இந்நகரையுமழித்தான். இதைக்கேட்டிருமிடத்து என் ஆண்மை செல்வம் ஆயுள் முதலியயாவும் அழிந்தொழிந்தனவென்றே? விவேகிகள் தமக்கு நன்மையைத் தெரிவிக்கிற மந்திரிமார், சுற்றத்தார் முதலியவர்களோடு யோசியாமல் ஒருகாரியத்தையுஞ் செய்யமாட்டார்கள். ஆகையால் நானுங்களை வரவழைத்தேன். உங்கள் கருத்தென்னவென்று கேட்க, அதற்கு மேதியென்பவன் விடைசொல்லலாயினன், எப்படியென்றால் அவுணர்க்கரசே கிரவுஞ்சமலையையும் உன் தம்பியாகிய தாரகனையுங் கொன்றபோதே நீபோய் அக்குமரனை வெற்றிகொண்டுவரவேண்டும். அதுசெய்யாது தாமதித்ததனால் இவ்வளவு அவமானங்கள் நேரிட்டன. இப்பொழுதும் நமது நகரையும் சிலவீரரையும் அழித்துப்போனான் தூதனாக வந்த இறைவனாகிய சண்முகச்சிறுவனைப் போர்செய்து வெல்லமுயலாதிருத்தல் தகுதியன்று ஆதலால் விரைந்து போர்செய்ய முயலவேண்டுமென்றான்.

இவ்வாறு மேதியென்பவன் சொல்லிமுடித்ததும், துர்க்குணன் என்பவன் வந்து வணங்கி, நீயொரு சிறுபாலகன்மேற் போவது அழகன்று. உன்படைத்தலைவரிலொருவனையேவி, அந்தச் சண்முகச்சிறுவனை வென்று [illegible] என்று சொல்லிமுடித்தான்.

இப்படி துர்க்குணன் சொல்லிமுடித்ததும், தருமகோபன் என்னும் மந்திரிவந்து நீயொருசிறுபாலகனோடு போர்புரிய வெண்ணுவது தகுதியான காரியமன்று; நமது படைத்தலைவர்களிலொருவனையனுப்பினால் அவன் போய் அந்தப்பாலகனை வென்றுவருவான் இதுதான் நீ செய்யவேண்டிய காரியமென்று சொன்னான்.

இவ்வாறு தருமகோபன் சொல்லி முடிக்கவுடனே காலசித்து என்னும் பெயருள்ள வேறொருமந்திரிவந்து வணங்கி, அரசனே! திருச்செந்தூரிலிருக்கின்ற அந்தக்குமரன் இங்குவந்தால் இரண்

டொரு வீரரையேவி அவனை வெல்லலாம். இதற்கு இவ்வளவு மந்தி ராலோசனையும் வேண்டுமோ, எனக்குக் கட்டளையிட்டால் நான் போய் அச்சிறுவனையும், அவனோடுவந்த பூதப்படைகளையும் கட்டிக் கொண்டு வருவேனென்று சொல்லி முடித்தான்.

அதன் பிறகு, சண்டன் என்னும் மந்திரியானவன் வந்து வண ங்கிநின்று, ஐயனே! இந்தச் சிறுவனை வெல்வதற்கு நீ மந்திராலோச னையுஞ் செய்யவேண்டுமோ? எனக்கு விடைக்கொடுத்தால் இக்க ணமே போய் அக்குமாரனையும் அவனுக்கு உதவியாய்வந்த பூதப்படை முதலியவற்றையும் வென்று வருவேனென்றான்.

அதன்பிறகு, அனலி, சிங்கன் முதலிய மந்திரிமாரெல்லாம் அவ் வாறே யெடுத்துச்சொல்ல, பானுகோபன் வந்து வணங்கி, ஐயனே! கிரவுஞ்சமலையையும் என் சிறிய தந்தையாகிய தாரகனையும் அந்தச் சிறுவன்கொன்ற அப்பொழுதே என்னை ஏவினால் அவனையும் அவன் படைகளையும் ஒருநொடியில் அழித்துவந்திருப்பேன். அப்படிச் செய்யாமல் சும்மாயிருந்துவிட்டு இப்பொழுது மந்திராலோசனை செய்வது உனது அறியாமையின் காரியமேயாம். இப்பொழுதாயி னும் எனக்கு விடைதந்தனுப்பினால் அவர்களை எல்லாம் போர்செய்து வென்று என் பாசத்தாற் கட்டிக் கொண்டுவந்து உன்னெதிரே விடு வேன் என்று சொல்லி முடித்தான்.

அப்போது அருகேயிருந்த வேறொரு குமாரனாகிய இரணிய னெழுந்து வணங்கி, இச்சிறுவனை வெல்லும்பொருட்டு நீ மந்திரா லோசனை செய்வதும் பிழையாம். என்தமையனாகிய பானுகோபனை யனுப்புவதும் பிழையாம், என்றான். அக்கினிமுகாசுரன் என்னும் மற்றொரு மகன் வணங்கி நின்று என்னை யனுப்பினால் அந்தப் பால கன் முதலிய எல்லாரையும் வென்றல்லது இங்கு வரமாட்டேன், எனக்கு விடைதரவேண்டுமென்றான்.

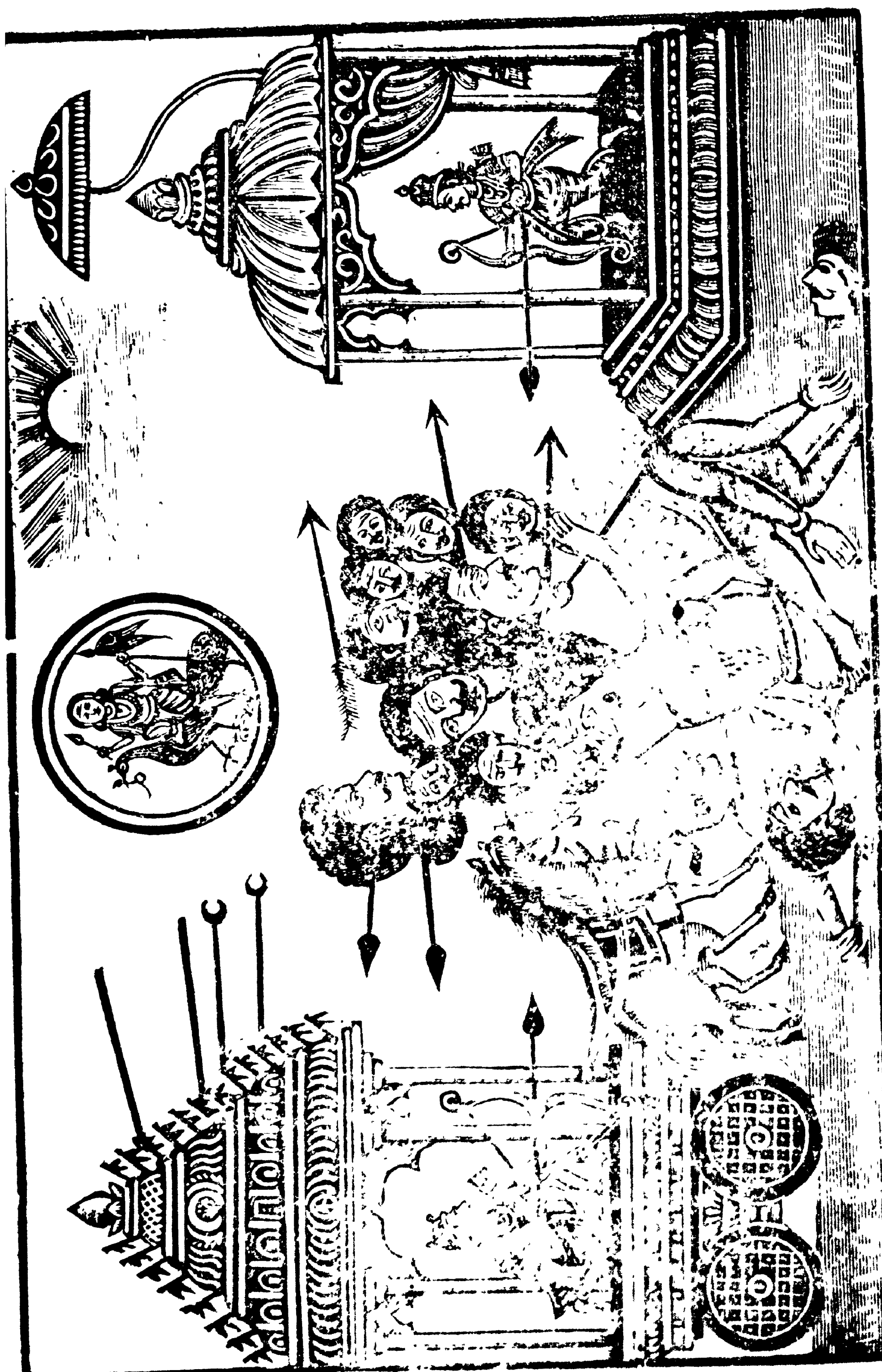
அதைக்கேட்ட சிங்கமுகாசுரன் தன் தமையனாகிய சூரபன்மன் முகத்தைநோக்கி, அண்ணா உன் மந்திரிமாரும் உன்மக்களும் சொல் லும் வார்த்தைகளைச் செவிபெற்று நீ ஒன்றுமறியவேண்டாம். அந்தக் குமாரனைச் சிறுவனென்றிகழ்ந்ததாகாது. அவன் பரமசிவனது நெற்றிக் கண்ணில் உதித்தவன். அவனால் நமது குலமுழுதும் நாசமடையும். இந்த அனர்த்தங்களெல்லாம் தேவர்களாலே உண்டாயின. ஆகையால் தேவர்களைச் சிறைவிட்டாயானால் குமாரநாயகன் இங்கேவந்து நம்

மோடு போர்செய்ய நினையான். நமது சிறுபிழையையும் தன்னுளத்
திற்கொள்ளமாட்டான். நான்சொன்னபடி நடந்துகொள்வது உனக்
குத் தகுதியும் பெருமையுமாமென்று சொல்லிமுடித்தான்!

இப்படிசொன்ன சிங்கமுகாசுரனைச் சூரபன்மன்பார்த்து அதிக
கோபத்தோடு நகைத்துத் தலையசைத்து, அடா தம்பி! நான் பரமசிவ
னைநோக்கித் தவஞ்செய்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் ஆளும் அர
சுரிமையும், பெருஞ்செல்வமும், ஒருவராலும் அழிக்கப்படாத வச்
சிரதேகமும் பெற்றிருக்கிறேன். இச் சிறுவனுக்கோ நானஞ்சித்
தேவர்கள் சிறையினை விடுப்பேன் போபோவென்றான்.

அதைக்கேட்ட சிங்கமுகன் மீண்டும் சூரனைநோக்கி, அண்ணா!
இங்கே வந்திருப்பவன் பாலனென்றெண்ணிப் பேசுவது உன்
அறிவின்மையை தெரியப்படுத்துகின்றது. நீ கடுந்தவஞ்செய்ததனால்
உனக்கு அளவிறந்த செல்வம் ஆயுள் முதலியவற்றை யருள்செய்த
பரமசிவனே இந்தப் பாலனாய் வந்திருக்கின்றான், ஏனெனில், நீ
தருமமார்க்கத்தைவிட்டு, தேவர்களை பல்லாம் வருத்துகின்றாயா
தலால் உன்னை வேரோடு களையவே வந்திருக்கிறான். நீயுன் செல்வப்
பெருக்காலும் அவிவேகத்தாலும் இவ்வாறு கண்டபடி பேசுகிறாய்
தேவர்களைச் சிறைவிடுத்து பிழைக்கும்வழி தேடுவாயாகவென்று
சொன்னான். இப்படி சிங்கமுகன் சொல்லுதலும் சூரபன்மன் தலை
யசைத்து, நீ எனக்குப் புத்திசொல்ல வேண்டுவதில்லை. நீ சிங்கமு
கன் என்று பேர்படைத்திருக்கிறாய்; உன்னிடத்துள்ளது நரியின்கு
ணமேயன்றிச் சிங்கத்தின் குணமன்று. ஆகையால் நீ பிராமணன்போலப்
பஞ்சாங்கஞ் சொல்லிப் பிழைக்கலாம், நீ உன் நகரம் போய்ச்சே
ரென்று கட்டளையிட்டான்.

அதன்பிறகு சிங்கமுகாசுரன் சிந்தித்து, இவன் நமது
சொல்லை யிகழ்ந்தான்; இவனுக்கு நன்மையைக் கருதிய சொற்களை
நான்சொன்னால் அவற்றை யவமதித்தமையால் இவனுக்கு முடிவுகா
லம் நேரிட்டுவிட்டது என்று தன்மனதில் தீர்மானித்துக்கொண்டு
தமையனாகிய சூரனை நோக்கி. நான்செய்த பிழையைப் பொறுத்தருள
வேண்டும்; அந்தக் குமாரன் இங்கே வருவானாயின், உடனே யெனக்
குத் தெரிவித்தால் நான்வந்து போர்செய்து அவனைவென்று உனக்கு
மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்குவேனென்று சொல்லி விடைப்பெற்றுத்
தனது நகரத்தையடைந்தான். சூரபன்மனும் தன்மக்கள் மந்திரிமார்
முதலியவர்களை அவரவரிடங்களுக்கனுப்பிவிட்டுத் தானே பெருஞ்
செல்வம் நுகர்ந்துகொண்டு சுகித்து வாழ்ந்திருந்தான்.

சூரபத்மன வதை.

சூரபன்மன் வதை.

ஸ்துதி.

"காரண னென்றுந் தேவு நான்முகந் தவனு மூக்கட்
பூரணன் றானுமாகிப் புவிபடைத் தளித்து மாற்றி
ஆரண முடிவுந் தேறா வாதிபா யுயிர்கட் கெல்லாங்
காரண னுப மேலோன் கழலிணை கருத்துள் வைப்பாம்."

முனிவர்களே! கேட்பீர்களாக. அப்பால் சூரியன் உதயமாயினன். தேவதேவனாகிய சுப்பிரமணியன் கட்டளைப்படி வாயுதேவன் இரதத்தைக்கொண்டு வந்து நிறுத்தினன். அப்பால் இந்திராதி தேவர்கள் தந்தம் வாகனங்களில் ஏறிவந்தனர். பூதவீரர்களும் பூதவெள்ளத் தலைவர்களும், ஆரவாரித் தெழுந்தனர். பேரி, துடி, காகளம் முதலிய யுத்தவாத்தியங்களின் முழக்கம் அட்டதிசைகளிலும் அதிர்ந்தன. வானவர் பூமாரி பொழிந்தனர் யாவரும் கடலை வழியாகக் கொண்டனர். குமாரக்கடவுள் இரண்டாயிரம் பூதவெள்ளங்களுடன் ஆகாயமார்க்கமாகப் புறப்பட்டு இலங்காபுரியைக் கடந்து மகேந்திர நகரை அடைந்து அந்நகரம் பாவிகளாகிய அசுரர்கள் வசிக்குமிடமாதலால், அவ்விடத்தில் தங்குவது கூடாதென நினைத்து, அதற்கடுத்த ஓரிடத்தில் தேவதச்சனைக்கொண்டு ஓர் பெரிய நகரத்தை உண்டாக்கி அதற்கு ஏமகூடம் எனப்பெயரிட்டு அதில் முருகக்கடவுள் தனது பரிவாரங்களுடன் எழுந்தருளினார்.

இவ்வாறு தேவதேவன் எழுந்தருளியிருக்க, நாரத மகாமுனிவர் சூரபதுமனிடம் சென்று, ஆசீர்வாதஞ்செய்து ஓ ராஜேஜ்வரா! நான் உனது குலாசாரிய சுக்கிராசாரிக்கு மிகுந்த அன்புடையவன். இராக்கதர்கள் க்ஷேமத்திலே அதிக பிரீதியாயிருப்பவன். உனக்கு ஒன்று சொல்லவந்தேன். அதாவது உன்னிடமுள்ள தேவர்களெல்லாம் சிவகுமாரனாகிய முருகனிடம் சென்று உன்மேல் பலவித குறைபாடுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அம்முருகனை சிவபெருமான் உன்னை வெல்வதற்காகத் தமது நெற்றிக்கண்களினின்றுண்டாகிய அக்கினிப் பொறிகளில் தோன்றியவன் அவன்தான் மாயாபுரியிலே உன் தம்பி தாரகனை கிரவுஞ்சகிரியோடு தொலைத்தவன். அவன்தான் பின்னர் உன்னிடம் பாலவீரவாகுவென்னும் தூதனையனுப்பினவன்.

அவனே இதோ இந்நகரத்திற்கு வடபால் பாடிவீடொன்று சமைத்துக்கொண்டு மிதமற்ற சேனைகளோடு எழுந்தருளி யிருக்கிறான் என்று கூறினர்.

இவைகளைக்கேட்ட சூரபதுமன் கோபாவேசமுற்று நாரதரே! நன்று கூறினீர். அந்தச் சிறிய பாலகனோ என்னை வெல்பவன்? என் தம்பி தாரகனை கிரவுஞ்சமலையோடு வென்ற பழிக்குப்பழி வாங்காது விடுவேனோ! சூரியனை தொட்டிலில் விளையாட்டிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் பாய்ந்து சிறைப்படுத்திய என் மகன் பானுகோபனையனுப்பி அப்பாலகனை பகைவனையும் அவன சேனைகளையும் வெற்றிகொள்வதை நீயே பாரும் என்று சூரபதுமன்கூற, நாரதர் சூரபதுமனை நோக்கி இதுதான் தக்கது. உன்யோசனை மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது. தாமதிக்காமல் உடனே செய்வாயாக. உன் க்ஷேமத்திற்காக நானுந் தவஞ்செய்யச் செல்கின்றேன் என்று நாரதர் ஆகாயமார்க்கமாகப்போனார். உடனே சில தூதவரோடிவந்து சூரபதுமனைக்கண்டு முருகக்கடவுள் பூதவெள்ளங்களோடு ஓர்பாசறையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இருக்கின்றனர். என்று கூறினார்கள்.

இப்பால் சூரபதுமன் தன் குமாரனாகிய பானுகோபனை யழைத்து அப்பா பானுகோபா. உன் சிறப்பனாகிய தாரகனைக் கொன்ற பால சண்முகன் கடலையும், இலங்கையையும் கடந்து தன் சேனாசமுகங்களோடு இந்நகரின் வடபால் வந்திருக்கின்றானை. பிரமேந்திராதியரும் அவனைச் சூழ்ந்திருக்கின்றார்களாம். ஆஆ அவர்கள் அவ்வளவு எளிதாக இங்குவர நேர்ந்து விட்டதல்லவா? ஆயினும் குற்றமில்லை. நீ உடனே உன் சேனைகளோடு அக்குமரனை வெற்றிக்கொண்டு வருவாயாக என்று விடைகொடுத்தனன் உடனே பானுகோபன் இதுதானா ஒருபெருங்காரியம் என்று வீராவேசத்துடன் யுத்தசன்னத்தனாய், ரதகஜ துரகபதாதிகள் புடைசூழ பல இராக்ஷதவீரர்கள் ஆரவாரிக்க ஜெயபேரி முதலிய வாத்தியங்கள் கோஷிக்க, பூமியதிரப் புறப்பட்டான்.

இதனைக்கண்ட நாரதமுனிவர் குமாரக்கடவுளிடஞ் சென்று ஜகதீசா! தேவரீர் சேனைகளோடு இங்கு எழுந்தருளி யிருப்பதை சூரபதுமன் ஒற்றர்களால் கேள்விப்பட்டு தனது குமாரனாகிய பானுகோபனை தங்கள்மேல் போருக்கனுப்பி யிருக்கின்றான். பானுகோபனும் போர்க்கோலங்கொண்டு கடற்பெரும்படை சூழ்ந்து வருகின்றான்

அவனை வெல்வோர் முக்கண்படைத்த முதல்வரும் தேவரீரு மல்லது மற்றோரால் முடியாது. இவனை வெல்ல முடியாது திருமால் முதலினோரும் பயந்தோடினர். பலமாயைகளும் படைத்தவன். அவனை வேறு வீரர்களைக்கொண்டு வெல்லமுடியாது. என்று பானுகோபனது வீரச்செயல்களை யெல்லாம் எடுத்துக் கூறினன்.

பாலசுப்பிரமணியப்பெருமான் நாரதர் கூறியவைகளைக் கேட்டு, வீரவாகுதேவரை நோக்கி, நாம் பூதவீரர்களுடன் இங்கு வந்திருப்பதை தூதர்களால் சூரபதுமன் கேட்டு, தன் மகனாகிய பானுகோபனை நம்முடன் போர்செய்ய அனுப்பியிருக்கின்றான். நீ உடனே பூதவெள்ளங்களுடன் புறப்பட்டுப்போய், அப்பானுகோபனை சேனைகளுடன் வென்று வருவாயாக வென்றுகட்டளையிட, உடனே வீரவாகுதேவர் குமாரக்கடவுளிடம் விடைப்பெற்று இலக்கத்தெண்மர் தன்னைப் புடைசூழச் சென்று பானுகோபனை எதிர்த்து அடா பானுகோபா! நின் வரவுகண்டே குமாரக்கடவுள் என்னை யனுப்பினர். நீ என்னோடெதிர்க்கலாம். என்ன, பானுகோபன் அடா! உன்னையும் தேவர்களையும் அந்த முருகனையும், கொல்லாமல் விடேனென சபதங் கூறினன். இதற்குள் பூதவீரர்களும், அவுணவீரர்களும் ஆரவாரித்தெழுந்து சண்டை செய்தனர். இப்போரில் அவுணர்களுடைய பாணங்கள் ஒன்றுகூட பூதவீரர்கள்மேல் செல்லவில்லை. அன்றி அவுணவீரர்களை நாசமாயினர். இதற்குள் பானுகோபனும் குமாரக்கடவுள் அனுப்பும் சேனைகள் வந்து சேர்ந்துகொண்டே யிருக்கத் தலைப்பட்டது. இவைகளைப் பானுகோபன்கண்டு அக்கினியாஸ்திர முதலிய அனேக பாணங்களை பூதவீரர்மீது பிரயோகித்தான். இதைக்கண்ட பூதவீரருள் சிங்கன் என்பவர் ஓர் தண்டாயுதத்தைவிட்டு அப்பானுகோபனது தேரை அசையவொட்டாமல் நிறுத்தியதோடு, மகா வீரர்களாகிய அசனி, என்பவனையும், சண்டன் முதலியோரையும், மற்றப் பூதப்படைகள் சுமார் இரண்டாயிரம் வெள்ளம் இராக்ஷசப்படைகளையும் நாசமாக்கினர். இவைகளைக்கண்ட பானுகோபன் மிகவும் வருந்தி இனி நாம் சும்மாயிருப்பதிற் பயனில்லை. என்று வீராவேசத்துடன் புறப்பட்டு பூதவீரர்கள்மேல சரமாரியாக தன் ஒற்றை வில்லைக் கொண்டே அம்புகளைப் பொழிந்தான். இவைகளைக்கண்ட பூதவீரர்கள் ஓகோ நமது இறையவராகிய முருகக்கடவுளும், வீரவாகுதேவர் முதலியோர்களும் பின்னணியி லிருக்கின்றார்கள். நாமே முன்னணி

யிலிருப்பவர்கள். இப்பானுகோபன் செய்திகளைச் சென்று கூறு
வோம். என்று பூதவீரர்கள் குகப்பெருமானிடம் சென்றனர் உடனே
சரவணப்பெருமான் தண்ணருளால், புறப்பட்டு பலவகையாக யுத்
தங்களைச்செய்து பானுகோபனது ரதம், புரவி, கொடி, படை, சேனை,
முதலியவைகளை நாசமாக்கினர். இவைகளைக்கண்ட பானுகோபன்
கோபமுற்று தனது மோகனாஸ்திரத்தை யெடுத்து மந்திரித்து விட்
டனன் அதனால் பூதவீரர்களும், இலக்கத்தெண்மரும் மயங்கிச்சோர்
ந்தார்கள். வீரவாகுதேவரும் புத்திதோன்றாது மயங்கி நின்றார் இந்
நிலைமையைக்கண்ட பானுகோபன் இதுதான் சமயமென்று வில்லை
வளைத்து பாணத்தைவிடுத்து கொல்லத்தக்கதென ஆரவாரித்தெழுந்
தான் இதனைக் கண்ட கருணைக்கடலாகிய கந்தப்பெருமான் ஓர்
அமோகாஸ்திரத்தை விடுத்து யாவரையும் மூர்ச்சைதெளியச் செய்த
னர். வீரவாகுதேவர் முதலினோர் தயாநிதியாகிய சண்முகப்பெருமா
னது தன்னருளை வியந்து, பானுகோபனை எதிர்க்கத் தொடங்கினர்.
வீரவாகுதேவர் மிக்கக் கோபமுடையவராய் கடைசியாய்க் கொல்லத்
தக்க ஓர் சிவாஸ்திரத்தை எடுத்து வில்லிற் றொடுத்தார். இதனைக்
கண்ட பானுகோபன் ஓகோ நம்மை எதிர்த்துக் காணும் சேனைகளின்
செய்கைகளெல்லாம் இறைவன் செய்கையாகவே காணுகின்றன. பூத
வெள்ளங்களுள் ஒருவராவது நம்மால் இறக்கவேயில்லை. நமது அரசு
வெள்ளங்களோ அப்பூதர்களால் தொலைந்தேபோயின. நமது வீர
வித்தைகளும், மாயவித்தைகளும் வரப்பிரசாதமும் இவர்களிடம்
செல்லவில்லை. இப்போதோ வீரவாகுதேவர் சிவாஸ்திரத்தை வில்லிற்
றொடுத்துவிட்டார். அதனை விடுவாராகில் எப்படியும் நம்மைக் கொன்
றேதீரும் என ஆழ்ந்த யோசனைசெய்து தனது மாயையால் மறைந்து
புறங்காட்டி ஓடியே விட்டான். பூதப்படைகளும் இலக்கத்தெண்ம
ரும் வெற்றி முழக்கத்துடன் சந்தோஷமாய் பக்த ரக்ஷகனாகிய பால
சண்முகப்பெருமான் பக்கலிற் சென்று பகர்ந்தனர். அசுர வீரர்க
ளில் உயிர்பிழைத்திருந்த சிலர் ஓடோடியுஞ் சென்று சூரபதுமனைக்
கண்டு ஓ அசுரரே! தங்கள் திருக்குமாரராகிய பானுகோபன் யுத்தஞ்
செய்து கொண்டே யிருந்து எங்கேயோ போய்விட்டார் தெரியவில்
லை. பூதவீரர்களோ பானுகோபன் பயந்து புறங்காட்டிப் போயினன்
என ஆரவாரித்துச் சென்றார்கள். சூரபத்மன் அன்றிரவு கடந்து
மறுநாள் காலையில் ஆயிரம் வெள்ளம் அசுரப்படைகள் சூழ, சிவனி
டம்பெற்ற சகல ஆயுதங்களையும் கொண்டு, ஆகாயமார்க்கமாய் ரதா
ரூடனாகப் புறப்பட்டான். இதனை இந்திரனால் குமாரக்கடவுள் தெரி

ந்து தமது பூதப்படைகளுடன் ரதாரூடராய் போர்க்களமடைந்தனர். இருதிறச் சேனைகளும் யுத்தத்தை நடத்தினர். பூதவீரர்கள் அவுண வீரர்களைக் கொன்று வெறுங்களமாக்கினர். இதனைக்கண்ட அதிகுரனை ஆயிரமாயிர இராக்கத வீரர்களுடனும், ஆயிரக்கணக்கான, ரத, கஜ, துரகங்களுடனும் வந்தெதிர்த்தனன். அவ்வரக்கனை உக்கிரனென்னும் பூதவீரன் போர்செய்து நமபுரம் அனுப்பினன். இதைத்தெரிந்த அசுரேந்திரன் தன் சேனாசமுகங்களோடு வந்து பூதவீரருள் கனகன், மத்தன், சிங்கன் முதலிய பலரைச் சாடினன், பூதவீரர்யாவரும் இளைத்தனர். இதைப்பார்த்த பூதவீரரில் தண்டகனென்பவன் போர்செய்து அவ்வசுரேந்திரனை விழச்செய்தனன் இவைகளைத் தெரிந்த இளையகுமாரனாகிய சோமுகனெழுந்தெதிர்த்து தண்டகனையும் மற்ற இலக்கத்தவரையும் சோர்வடையச்செய்து வீரவாகுதேவரை எதிர்த்தனன். வீரவாகுதேவர் நெடுநேரம் பலவகையாகப் போர்செய்து அச்சோமுகனைக் கொன்றனர்.

இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் பூதவெள்ளத்தின்மேல் கோபாவேசத்துடன் எதிர்த்தனன். அதனால் சில பூதங்கள் இறந்தனர் சிலபூதர்கள் பலவித அலங்கோல மடைந்தனர். சில பூதர்கள் திகைத்தும், நொந்தும், சோர்ந்தனர். பின்னர் பூதத்தலைவர்கள் எதிர்த்தனர், அவர்களையும் சூரபதுமன் அபரச் செய்தனன் பின்னர் நவவீரரில் வீரதிவாகரனென்பவனையும் வீழ்த்தினன், பின்னர் எதிர்த்த வீரராக்கதன். வீரமகேந்திரன் என்பவர்களையும் சின்னாபின்னஞ் செய்தான், இதனைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் எதிர்க்க இவரையும் தேரின்மேற் சாய்த்தனன்.

இச்செய்கைகளை எல்லாமறிந்த சரவணோற்பவன் சூரபதுமன் எதிரேசென்று எதிர்க்க, அவர்வருவதைப்பார்த்த சூரபதுமன் முருகக்கடவுளைப் பார்த்து உன்னோடுவந்த சேனைகளெல்லாம் ஒழிந்தன. உன் சேனைத்தலைவனாகிய வீரவாகுவும் சாய்ந்தனன். நேற்றுப்பிறந்த பச்சைப் பசுப்பாலகனாகிய நீயோ என்னை வெல்லப்போகிறாய்? பாபம் உன் நகரையடைந்து உயிர்பெற்று வாழ்வாயாக எனக் கூறினன். இதைக்கேட்ட முருகக்கடவுள், உன்னைக்குலத்தோடும் வேர்களையாது போகிறவனல்லன். உன்சேவகத்தைக் காட்டுமென, சூரபதுமன் பலவித பாணங்களையும், வேல், ஈட்டி, முதலிய ஆயுதங்களையும்விட அவைகளையும், அச்சூரபதுமனது வில், தேர், சேனை முதலியவைக

ளையும் சேமத்தேர்களையும், அவனணிந்திருந்த மதாணிப்பதக்கம் முதலியவைகளையும் நாசமாக்கினர். இவைகளைக்கண்ட அவுணர்களெல்லாந் திரண்டு கோபாவேசத்துடன் வந்தெதிர்க்க, அப்பாப ராக்ஷச கணங்களை ஒரு சக்ராயுதத்தைவிட்டு வேரோடுங்களைந் தெறிந்தனர் இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் குமாரக்கடவுள்மீது பிரமாஸ்திரம் விஷ்ணுவாஸ்திரம் என்பவைகளைவிட, அவைகளை முருகக்கடவுளது வேலாயுதம் ஒன்றே விழுங்கியது பின்னர் சூரன் சிவாஸ்திரத்தை விட, அதனைக் குமாரதேவர் தமது கையிற் பற்றிக்கொண்டு அச்சூரபதுமனுக்குப் பலவிதமாக இதோப தேசங்களைச்செய்ய, அதனைச் சூரன் கேளாது நாளையதினம்வந்து போர்செய்வோமென மாயமாய் மறைந்து தேவமயனைக்கொண்டு பழையபடி நகரத்தைச் சிருட்டித்துக்கொண்டு, மீண்டும் சேனைகளைத் திரட்டத் தொடங்கினன். சூரியனும் அஸ்தமித்தனன். குமாரக்கடவுள் தமது சேனைகள் யாவரையும் எழுப்பிக்கொண்டு பாசறையை யடைந்தனர்.

இவைகளைத்தெரிந்த பானுகோபன். பொழுது விடிந்ததும் மாயையை அடைந்து. தான் வீரவாகுதேவரால் மானமழிந்தவைகளைக் கூறி அழ இதனைக்கேட்ட மாயையானவள் விசனித்து கூறுகின்றாள்:-

> "ஓவருந் தன்மையா லுயிர்கள் போற்றிடு
> மூவரும் பகையெனின் முனிவர் தம்மொடு
> தேவரும் பகையெனிற் சேணி லுற்றுளோர்
> ஏவரும் பகையெனி னெங்ஙன் வாழ்தியால்"

> "பிழைத்திடு கொடுநெறி பெரிதுஞ் செய்தலாற்
> பழித்திறம் பூண்டனை பகைவ ரிங்கினி
> அழித்தம ரியற்றிட லவர்க்குத் தோற்றனை
> இழைத்திடும் விதியினை யாவர் நீங்கினார்" (ஸ்காந்தம்.)

வேதநெறியைக் கடந்தாய்; தேவர், முனிவர், சித்தர், தபசிகள், முதலிய எல்லோர்க்கும் இடுக்கணுண்டாக்கினாய்; மும்மூர்த்திகளையும் பகைத்தனை; உலகைப் பழிக்க உடலெடுத்தாய், பகைவர்களுக்குப் பயந்து புறமுதுகிட்டாய் உனதுகொள்கை யார்தான் மெச்சுவர்? உடலை மட்டும் சூரன்பெற்ற செல்வம் உனக்கு வேண்டியதென்னென, பானுகோபன் யாவரையும் வெல்லக்கூடிய ஓர் படை வேண்டுமென, மாயையானவள் ஓர் மாயாஸ்திரத்தைச் சிருட்டித்துக் கொடுத்து குமாரக்கடவுளையும், அவரது தூதர்களையும் வாயுவேகமா

கச் சென்று உணர்வை யழித்துச் சுற்றும். இன்றைக்கு உனக்கே வெற்றியாம் எனக் கூறிச் சென்றாள். அம்மாயாஸ்திரத்தைப் பெற்று பானுகோபன் இருபதனாயிரம் வெள்ளம் சைனியங்களோடு வந்து எதிர்த்து வீரவாகு தேவர்மேல் பலபாணங்களையும், நாகாஸ்திரம், கருடாஸ்திரம் முதலிய தெய்வப் படைகளையும் ஏவ, அவைகளனைத்தையும் வீரவாகுதேவர் கண்டித்து அசுரவெள்ளங்களையெல்லாம் நாசமாக்கியதோடு அப்பானுகோபனது, தேர், பாகன், அம்பு, வில் முதலியவைகளையும் நாசமாக்கினர். இதையறிந்த பானுகோபன் மாயையினால் வானத்தில் மறைந்துகொண்டு மாயையினாற் கொடுத்திருந்த மாயாஸ்திரத்தைத் தியானஞ்செய்துவிட, அம்மாயாஸ்திரம் வீரவாகுதேவருடைய சேனைகளையெல்லாம் கட்டிக்கொண்டுபோய் கடலில் விட்டது. இதனைக்கண்ட நாரதர் சொல்லக்கேட்ட முருகக்கடவுள் வேற்படையைவிட அது கடலிற்கிடந்த வீரவாகுதேவர் முதலியவர்களை யெழுப்பி, மாயைப் படையின் வலிமைக்கெடுத்து முருகப்பெருமான் திருக்கரத்தில் வந்து சேர்ந்தன.

வீரவாகுதேவர் பானுகோபன் தலையை அறியாமல் உயிர்வாழ்வெனனச் சரதங்கூறி குமாரக்கடவுளிடம் விண்ணப்பித்து, அச்சூரனது மகேந்திரநகரம் அழியும்படி அக்கினியாஸ்திரத்தையும், வாயுவாஸ்திரத்தையும் விட, அவ்வஸ்திரங்கள் அம்மகேந்திரம் பற்றியெரியும்படிச் செய்தன. இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் சத்த மேகங்களையும் மழைபெய்யச்செய்து அவிப்பதைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் வடவாமுகாக்கினி யஸ்திரத்தைவிட்டு சத்த மேகங்களும் விழுந்து கடலிற் புகச்செய்தனர். இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் தன்மகனாகிய இரணியன் சமீபத்தில் மிக்கக் கோபத்தோடு நின்று யோசிக்கலாயினன்.

இரணியன் யுத்தம்.

இவ்வாறு தகப்பனாகிய சூரபதுமன் ஆலோசிப்பதைப்பார்த்து, பனந்தாளாதவனாகி, அண்ணே!

> "தேவரை நாஞ்சிறை செய்த தன்மையா
> லாவது பாவமே யாக்கம் வேறிலை
> யாவையு முணர்ந்திடி மிறைவ தின்னமே
> போவது நம்முயிர் திருவும் பொன்றுமால்"

நாம் தேவர்களைச் சிறையிட்ட பாவமே நமது செல்வமாயின வல்லாது வேறில்லை ஆகையால் நமது உயிர்களும், நமது செல்வங்களும் எப்ப

டியும் அழியத்தக்கதே யாம் நமக்கு வேண்டிய வரங்களையும், வாழ்வையும் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானது அருமைத் திருக்குமாரன் மீது போருக்குச் செல்வது அழகேயல்ல. அம்முருகன் ஓர் பாலகன் என்று நினைப்பது பாவமாகும்.

"ஒன்றொரு பயன்றனை யுதவி னோர்மனங்
கன்றிட வொருவினை கருதிச் செய்வரேற்
புன்றொழி லவர்க்குமுன் புரிந்த நன்றியே
கொன்றிடு மல்லது கூற்றும் வேண்டுமோ"

"கந்தனை யருள்புரி கடவு ளாணையைச்
சிந்தையில் மாறுகொள் சிறியர் யாவரும்
அந்தம தடைந்தன ரன்றி வன்மையா
லுய்ந்தன ரிவரென வுரைக்க வல்லமோ"

ஒருவர் செய்த நன்றியை மறந்து அவர்களுக்குத் தீமையைச்செய்வோர்களுக்கு அவர் செய்தநன்றியே எமனாக வந்து முடியும், அன்றி சிவபெருமான் திருவாணையை மறந்து அதற்குமாறாக நடந்த அற்பர்கள் அழிந்தொழிந்தனரே யல்லாமல் யார் உய்ந்தார்கள்? யாருமில்லை, அந்தக் குமாரக்கடவுள் யாரோவென்று எண்ணவேண்டாம். அவரோ

"வாசவன் குறையு மந்தண் மலரயன் குறையு மற்றைக்
கேசவன் குறையு நீக்கிக் கேடிலா வெறுக்கை நல்க
வாசிலோர் குழவி போலா யறுமுகங் கொண்டா னண்டோ
னீசனே யென்ப தல்லாற் பிறிதொன்றை யிசைக்கலாமோ"

இந்திரன், பிரமன், திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கு நம்மால் நேர்ந்துள்ள குறையை நீக்கி, அவர்கட்கு வேண்டிய அழியாத வாழ்வையுங் கொடுத்து, சர்வ கோடி ஜீவராசிகளையும் கடைத்தேரச் செய்யும்பொருட்டு. அம்முழுமுதற் கடவுளாகிப் பரமேஸ்வரனே ஆறு திருமுகங்களைக் கொண்ட ஓர் குழந்தையைப்போல் திருவிளையாடல் செய்கின்றானென் றறிவாயாக. அன்றி, அம்முருகனது திருவுருவம் இந்தக் குழந்தை வடிவுதானென் றெண்ணப்படுவதல்ல. அக்குமாரனே,

"எண்டொகைப் பட்டவண்டம் யாவையும் புவனவைப்பும்
மண்டுபல் வளனு மேனை மன்னுயிர்த் தொகுதி முற்றும்
அண்டரும் மூவர்தாமும் அனைத்துமா கியதன் மேனி
கண்டிட விமையோர்க்கெல்லாங் காட்டினன் கந்தனென்பர்"

ஆயிரத்தெட்டண்டங்களும், இருநூற் றிருபத்து நான்கு புவனங்களும், அவைகளிலுள்ள பலவகைப் பொருள்களும், சர்வகோடி ஜீவஜ்ஸமாக்களும் தேவர்களும் அரபிரமேந்திரர்களும், மற்றவைகளும் தாமாக விளங்குவதைத் தேவதேவர்களெல்லாம் காணும் பொருட்டு கொண்ட கோலமாகும். ஆகைபால் அச் சிவசண்முகத் தெய்வத்தை எதிர்த்து அழிவதைப்பார்க்கிலும் நாம் அனைவரும் அவரது திருவடியில் வீழ்ந்து, தேவர்களைச் சிறைவிட்டு, வணங்குவோமாயின் அக்குகப் பெருமான் மேலும் நம்மைக்காத்து வேண்டியவாழ்வும், வரமும், வளனும் உதவுவார் என்பதைக்கேட்ட சூரபத்மன் கோபமுற்று பலவிதமாகத் தூஷித்தனன். இதனைக்கண்ட சூரபத்மன் மகனாகிய இரணியன் அண்ணா அபசாரம். என்றற்றெரிந்தேதோ சொன்னேன். அவைகளை மன்னிக்கவேணுமென்று குறையிறந்து சூரபத்மன் இஷ்டத்தின்படி யுத்த கோலத்துடன் அனேக சேனைகளோடு எதிர்த்து வீரவாகுதேவரால், தேர், படை, சேனைகள், முதலிய யாவு மிழந்து ஒன்றும் கூடாதவனாகி தன் மாயையினால் அருவமாய் மறைந்து மீனுருக்கொண்டு கடலில் ஒளிந்துக் கொண்டான். அன்றிரவு கழித்து செய்திகளைத் தெரிந்த சூரபத்மன் கோபங்கொண்டு தன் வேறொரு குமாரனாகிய அக்கினி முகனை யனுப்பினன்.

அக்கினிமுகன் வதை

அக்கினிமுகாசூரன் அனேக இராக்கத சேனைகள் சூழ மிக்க கோபாவேசத்துடன் போர்க்களமடைந்தான். அசுரப் படைகளும் பூதப்படைகளும் கைகலந்ததில் அவுணப் படைகள் அதோகதி யாயினர். மேகன், சோமன், முதலியோரோடு, அக்கினிமுகன் எதிர்த்து வீரவாகுதேவரால் நிராபராதியாய் நின்றான். அக்கால் தன்குலதேவியாகிய காளியை அக்கினி முகன் தியானிக்க, காளி பிரசன்னமாகி வீரவாகுதேவரை எதிர்த்து தம்மால் ஒன்றும் முடியாமல் அபயமிட்டோடியதன்றி, அவ்வீரவாகுதேவர் அவ்வக்கினிமுகாசூரன் தேர், வில், முதலியவைகளைப் பொடிபடச்செய்து தலையையும் அறிந்துத் தள்ளினர். இதைக்கண்ட அக்கினிமுகாசூரனோடுவந்த சில அவுணர்கள் கோபாவேசத்துடன் போர்செய்தொழிந்தனர். இப்போரில் வீரவாகுதேவர் தம்பிமார் எழுவரைக் காணாது, உக்கிரன் என்பவனால் இறந்துவிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டு, கண்ணீர் சொரிந்து, தன் தம்பிமார்கள் எழுவரையும் உடனே அனுப்பும்படி எமனுக்கு ஓர் பாணத்

தில் எழுதி வில்லிற் பூட்டி யடிக்க, அப்பாணத்தைக் கண்ட எமன் உடனே அவ்வெழுவர் உயிர்களையும் தேடி கடைசியாகக் கைலாயத்திற் கண்டு படுகளத்திருந்த அவர்களின் உடல்களில்விடுக்க, அவ்வெழுவரும் உயிர்த்தெழுந்து தன் தமையனாகிய வீரவாகுதேவரை வணங்கினர். யமன் வீரவாகுதேவரிடம் விடைபெற்றுச் சென்றான். அக்கினிமுகாசூரன் இறந்ததை அவன் தூதர்கள் சென்று சூரபதுமனிடம் விண்ணப்பித்தனர்.

மூவாயிரவர் வதை.

இதனைக்கேட்ட சூரபதுமன் வருந்துகையில், அச்சூரபதுமன் மக்களாகிய மூவாயிரவரும் தந்தையின் எதிரேவந்து வணங்கி, விடைபெற்று அனேக சேனைசமுகங்களுடன் சென்று, மிகவும் கொடிய யுத்தத்தைச் செய்ய பூதப்படைகள் சோர்வதைக்கண்ட குமாரக்கடவுள் கொடுத்த வைரப்படையைக் கொண்ட பூதப்படையில் விஜயன் என்பவன் அம் மூவாயிரவரது மாயாஸ்திரத்தையும், அம் மூவாயிரவரையும் நாசமே செய்தனன். இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் கோவென்றழுது வருந்துவதாயினன்.

தருமகோபன் வதை.

இதனைக்கண்ட தருமகோபன் சூரபதுமனைத் தேற்றி, விடைபெற்று, நாற்பெரும்படைகளும் புடைசூழ போர்க்களங்குறுகி பூதப்படைகளை யெதிர்த்து வீரவாகுதேவரால் யாவுமொழிந்து, அவரது திருவடியினால் உதைபட்டிறந்தனன். தேவர்கள் பூமழைபொழிந் தாரவாரித்தனர். இதனைத் தூதுவரால் தெரிந்த சூரபதுமன் தன் பக்கடலில் ஆழ்ந்தி வருந்தி யிருந்தனன். சூரியனும் மறைந்தான்.

பானுகோபன் வதை.

இவ்விதம் சூரபதுமன் விசனிப்பதைப் பார்த்த பானுகோபன் பொழுது விடிந்ததும் சூரபதுமனை வணங்கி அளவிறந்த சைன்யங்களோடு சென்று பூதசூரர்களையும், இலக்கத்தவரையும், நவசூரரையும் எதிர்த்து பலவாறாக யுத்தங்களைச் செய்து ஒன்றும் பயன்படாது வீரவாகுதேவரால் வெட்டுண்டிறந்தனன். இவைகளைத்தெரிந்து சூரபதுமன் பலவிதமாகப் பிரலாபித்தழுது பானுகோபனுக்குச் செய்வி

னைக ளனைத்தும் செய்து சிலரை நோக்கி நமது பகைவர் யாவரையுங் கொன்றபின் என் மகனை யாகஞ்செய்து எழுப்பிக்கொள்வேன். அவ னுடம்பை சேமித்து வையுங்களென்று சொல்லிவிட்டு ஆயிரம் முக மும் ஈராயிரம் கைகளையும் உடைய சிங்கமுகாசூரனை ஒற்றர்களால் அழைத்து, நடந்தவைகளைக்கூறி அச்சண்முகனை அவன் சேனாசமு கங்களோடும் நாசப்படுத்திவருக எனக் கட்டளையிட்டான்.

சமுகன் வதை.

சிங்கமுகாசூரன் தன் அண்ணன் கூறியபடி அநேக இராக்கத வீரர்கள் புடைசூழப் புறப்பட்டான். இவனைக்கண்ட தேவர்கள் பயந் தோடினர். குமாரக்கடவுளும் பொருத எழுந்தனர். இதைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் குமாரக்கடவுளை வணங்கி ஐயனே! நானே அச்சிங்க முகனை வதைத்து வருகிறேனெனப் புறப்பட்டு போர்க்கள மடைந்த னர் இருதிறப்படைகளும்போர்புரிந்து அநேகர் மாண்டனர். அவுண சேனாபதியாகிய தசமுகன் தண்டு, கதை, மழு, வேல், சக்கரம் முத லியவைகளைக்கொண்டு போர்புரிந்தும் ஒன்றும் முடியாது. பூதவீர ருள் சிங்கன் என்பவனால் இறந்தேயொழிந்தான். சன்முகன் என்ப வன் பூதவீரரை எதிர்த்து மானமழிந்து மறைந்தோடினான்.

சிங்கமுகாசூரன வதை.

இதைக்கண்ட சிங்கமுகாசூரன் என்பவன் அநேக பூதவீரரை கடித்தும், அறைந்தும், உதைத்தும் பிசைந்தும் கொன்றான். சிங்க முகாசூரனது சேனைகளையும் தேர், கரி, பரி முதலியவைகளையும் நவ வீரர்கள் நாசமாக்கியதன்றி, சிங்கமுகாசூரனது மக்களையும் கொன் றனர். பின்னர் குகப்பெருமான் வச்சிராயுதத்தை விடுத்து சிங்கமு காசூரனைக்கொன்று, தேவதுந்துபிமுழங்க, அமலர் மலர்மாரிபெய்ய, நவவீரரும் பூதவீரரும், இலக்கத்தெண்மரும் புடைசூழ, பாசறை வந்து சேர்ந்தனர். இச்செய்தியை சில அசுரர்களால் சூரபதுமன் கேட்டு ஆறாத்துயர்க்கடலில் ஆழ்ந்து வருந்தினான்.

சூரபன்மன் வதை.

இப்பால் சூரபதுமன் ஒருவகையாய் மனந்தேர்ந்து பல அண்டங்களிலுமிருந்து பலகோடி சேனைகளைத் திரட்டி எழுபதாயிரமென்னுந் தொகைகொண்ட சிங்கம், குதிரை, பூதம் என்பவைகளைப் பூட்டிய தேரின்மீது சென்று போர்க்களங்குறுகினன். குகப்பெருமானும் தமது பூதவீரர் முதலியவர்களோடு யுத்தகளமடைந்தனர். இருதிறத்தோரும் எதிர்த்ததில் பூதவீரரில் பலர்மாண்டனர். இலக்கத்தெண்மரில் பலர் தோற்றோடினர். வீரவாகுதேவர் அவுணப்படைகளை அலைத்தழித்து வருவாராயினர். முருகக்கடவுளோ சரமாரியாக பாணங்களை விடுத்து இராக்கதசேனைகளைக் கொன்று பிணக்குவியலாக்கியதன்றி, அண்டத்திலும், அண்டகடாகங்களிலும் இருந்து வரும் அவுணப்படைகளையும் எங்கும் பிணமயமாகக் கிடத்தினர். இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் பாணவருஷம் பொழிய வீரவாகுதேவர் நீங்கிய இலக்கத்தெண்மரும் இரியல் போயினர். வீரவாகுதேவரும் மூர்ச்சித்து முருகக்கடவுளை யடைந்தனர். குகப்பெருமான் நானாவித விற்போர்புரிந்து சூரபதுமன் பாணங்களையெல்லாம் சின்னபின்னமாக்கினர். பின்பு இருவருடையதேரும் இருந்தாப்போலிருந்து கடலிலும், பெரும்புறக்கடலிலும், சக்கரவாளக்கிரியிலும், அஷ்டகுலாசலங்களிலும் இடசாரி வலசாரியாகச் சுழன்று நெடுநேரமுலாவி பாணவருஷங்களைப் பொழிந்தனர். பின்னர் சூரபதுமன் தேர்முறிந்து பாதாளம், சத்தியலோகம், வைகுந்தம் முதலியவைகளிற் சென்றான். இவ்வாறு சூரன் செல்லுமிடந்தோறும் குகப்பெருமானுஞ் செல்ல ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாதவனாய், பலவாறு எண்ணியெண்ணி வருந்தி கடைசியாய் சிவபெருமானாற் கொடுக்கப்பட்டிருந்த மாயாசக்தியையுடைய மனோவேகத்தேரை நினைய, அது வரக்கண்டு, அத்தேர்மீதேறி, முன்னே முருகப்பெருமான் அடைத்திருந்த அண்டக்கதவைப் பாணங்களாலுடைத்து வழியுண்டாக்கி அண்டத்திற்கப்புறத்திருந்த அவுணப்படைகளை அழைக்க அப்படைகள் முருகக்கடவுளின் சமீபத்தில் நெருங்கின அவைகளை சரவணோற்பவன் திருக்கடைக்கண்ணோக்கால் இருந்த இடந்தெரியா தொழித்தனர். மீளவும் வந்துகொண்டேயிருந்த அவுண வீரர்களையும் குகப்பெருமான் தமது பஞ்சாயுதங்களை ஏவ, அப்படைகள் அண்டாண்டங்களையெல்லாம் துருவிச்சென்று கணநேரத்தில் எங்குள்ள இராக்கதர்களையும் வேர்

களைந்தன. இவ்வாறிருக்குங்கால், சூரபதுமன் தனக்கு சிவபெருமான் கொடுத்திருந்த சக்கரமொன்றை குணப்பெருங் குன்றாகிய குகப்பெருமான்மீது மோதினன். அதைக் குகப்பெருமான் தமது திருக்கரத்திற் பிடித்துக்கொண்டனர். பின்பு சூரபதுமன் மாயையினாற் பலவுருவங்களைக் கொண்டு போர்புரியத் தலைப்பட்டான். அதனைக் குகப்பெருந் தெய்வம் ஞானாத்திரத்தைவிட்டு அம்மாயை அனைத்துங் கெடுத்தனர். இச்சமயம் சூரபதுமன் தன்னந்தனியனாய் ஒன்றும் புத்தியிலெட்டாது தன்தாயாகிய மாயையை நினைந்து, நடந்தவைகளைக்கூறி இறந்தார் யாவரையும் எழுப்பும் வகையைக்கேட்டனன். மாயையும் பெரும்புறக்கடலுக்கப்பாலுள்ள சஞ்சீவி மலையைக்கொண்டு முடிக்கவென மறைந்தனள். சூரபதுமன் தாயின் கட்டளைப்படி இந்திரஞாலத் தேரையனுப்பி சஞ்சீவிமலையைக் கொணர்ந்து போர்செய்யத் தொடங்கிய நாள்முதல் அன்றையவரை இறந்தார் யாவரையும் எழுப்பினன் இதைக்கண்ட கருணாமூர்த்தியாகிய கந்தப்பெருமான் தமது சிவாத்திரத்தைவிடுப்ப, அச்சிவாத்திரம் யாவரையும் அழித்து செவ்வேள் திருக்கரத்தமர்ந்தன சூரன் தன் இந்திரஞாலத்தேரை விடுத்து வீரவாகுதேவருள்ளிட்டாரை மயக்கி அண்டமுகட்டிற் கற்புறம் விடக்கட்டளையிட, அவ்விதமே செய்தன. இதனைக்கண்ட முருகன் ஒருபாணத்தை விடுத்து யாவரையும் தம்மிடம் சேர்த்தனர். அன்றி சண்முகப்பெருமான் இந்திரஞாலத்தேரை அசைவின்றி நிற்கக் கட்டளையிட அத்தேர் அவ்விதமே நின்றன. அன்றி காங்கேயன் அச்சூரபனது வில்லை தறித்து அவன் ஏவிய சூலப்படையையும் புறம்போக்கி, அச்சூரனேறிய சிங்கத்தையும் கொன்று அச்சூரன் கொண்ட சக்கரவாகப் பக்ஷி யுருவத்தையும் இருதுண்டாக வெட்டி, பின்னர் அப்பதுமன் நிலம், நீர், காற்று தீயாக உருவங்களைத் தாங்கிச்செய்த அவனது மாயா ஜாலங்களையும் நிலைகுலையச் செய்து, பின்னர் அச்சூரன் மலைபோலும், கடல்போலும், மரம்போலும், எமன்போலும், விடம்போலும், ஆயுதங்கள்போலும், பூதம்போலும், ஏககாலத்தில் பலதிசைகளும் பல உருவமாக நின்று போர்செய்வதைக்கண்ட சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் தமது பாணங்களால் தனித்தனியே சிதைத்து, அச்சூரனது பேராற்றலை குமாரக்கடவுள் தெரிந்து அடா சூரபதுமனே! நீ பலவுருவங்களைக் காட்டுகின்றாய் நமது உருவத்தையுங் காண்பாயாக என்று கூறி சராசரங்களும் தன்னையன்றி வேறில்லாத ஒப்புயர்வற்ற பேருருவந்தாங்கி, ஆயிரங்கோடி சூரியர் ஒன்றுகூடியது போன்ற ஓர்வடிவமாய், அழகெலாந்

திரண்டு வந்ததுபோலும் அமுத கிரணங்கள் வீச, பச்சிளங் குழவி போன்ற பாலரூபமாய் நின்றார். இதனைக்கண்ட மாதவ சிரேஷ்டனும், ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் ஏக சக்ராதிபதியாய் தேவர்களெல்லாம் பயந்து பணியும் பேராற்றலுடையவனும், இறவாவரம் பெற்றவனும், சர்வ சக்தியும் வாய்ந்தவனும், பக்தசிரோன்மணிகளிற் றலைமைத் தெய்வமாய், சிவ குமாரர்களாகிய நவவீரர்களுக்கும் மேலானவனும், அவ்வறுமுகச் சிவமும் மதிக்கக்கூடியவனும் நாமெல்லாம் வணங்க நின்றவனும் இனி நமது குமாரக்கடவுளினது திருவடியின் கீழ் மயிலாகவும். அக்குகப் பெருமானது தோளின்மேற் கோழியாகவும் தேவதேவர்களெல்லாம் பூஜிக்க வருவோனும் விளங்கும் சூரபதுமன் சர்வதேவ தேவோத்பனாகிய முருகக்கடவுளின் நிஜவுருவத்தை நேரிற்கண்டதும், மனமுருகி ஆராமை மேலீட்டினால் இவனை ஓர் பாலகனென்றெண்ணி மோசம்போனேனே இவன் பெருமையை தூதாகவந்த வீரவாகுதேவரும், என்தாயாகிய மாயையும், என் தம்பியாகிய சிங்கனும், மற்றவர்களும் கூறியவைகளனைத்தையும் உணராமற் போனேனே! நான் ஆளும் ஆயிரத்தெட்டண்டமும் இவனது திருவடியின் ஓர் உரோம முனையினன்றோ காணுகின்றது. இவனது திருவுருவத்தைக் காணவல்லார் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்? நான் செய்த தபோபலத்தினாலும், நான்பெற்ற வரத்தினாலுமல்லவா சிறிது காணப்பெற்றேன்! ஆ. நான் செய்த பாக்கியம் யார் செய்தார்கள்! எல்லாமாய் விளங்குகின்ற திருவுருவத்தையும், அழகையும் எவ்வளவுகாலம் பார்த்திருந்தாலும் கண்ணினால் கணித்தற் கடங்கவில்லையே! மனதினால் அளவிடுவதற்கும் எட்டாதிருக்கின்றவனே! இவன் திருவுருவைக்கண்ட மாத்திரத்திலேயே எனது மடத்தனம் எப்படி ஒழிந்தனவோ சண்டைசெய்யவந்த எனதுகொள்கை எப்படி அழிந்தனவோ என் அகந்தைகளெல்லாம் எங்கொளித்தனவோ! என்னைக் காக்கும் பொருட்டன்றோ பாபவடிவமான எனது இராக்கத சைன்யமனைத்தும் முன்னம் ஒழித்து, பின்பு என்மாயை முழுவதையும் ஞானசக்தியினாற் போக்கி, அதன் பின்னன்றோ நிஜவடிவத்தைக்காட்டியருளினான்! இது மகா கொடியவனாகிய என்னை இரக்ஷிக்கும்பொருட்டுக் கொண்டக் கருணையல்லவா? ஆ நான் செய்த தவமே! என் புண்ணியமே! என சர்வ வல்லபனான அசுரேந்திரன் தேகம் புளகாங்கிதமுற, மயிர்க்கூச்செறிய, தேம்பித் தேம்பியழுது, ஆனந்தக்கண்ணீருகுத்து மெய்மறந்து, நாக்குழறி, அன்புமேலீட்டின் அயர்வுண்டாகி புலவாறுக நினைத்து தன் உள்ளுக்குள்ளாகவே யோசிக்கின்றான்,

"அண்ணலார் குமரன் மேனிபடிமுதன் முடியின்காறும
எண்ணிலா வூழிகாலம் எத்திறம் நோக்கினூலும்
கண்ணினூ லடங்கா துன்னிற் கருத்தினூ லடங்காது."

இந்த பாலசுப்பிரமணியன் திருவுருவத்தின் பாதமுதல் சிரசு வரையிலுள்ள பேரழகையும், சராசரப்பொருள்களாக விளங்கும் விந்தைகளையும் அளவிறந்த கற்பாந்த காலங்களை நாம் ஆயுளாகக் கொண்டு கணிக்கத்தொடங்குவோமாலும் நாம் கண்ணினுல் பார்த்தறியக்கூடியதல்ல, நமது மனதினூலும் நினைத்து உணரமுடியாது.

"அண்டர்கள் முனிவ ரேனோ ரகிலமுங் காட்டி யண்ணல்
கொண்டிடு வடிவ முற்றுங் குறித்தியார் தெரிதற் பாலார்
எண்டரு விழிகள் யாக்கை யெங்கணும் படைத் தோர்க்கேனுங்
கண்டிட வனந்த கோடி கற்பமுங் கடக்கு மன்றே."

ஆ! இந்த ஆண்டவனே தேவர், முனிவர் முதலிய எல்லாவுயிர்களாகவும், அவ்வுயிர்கள் வசிக்கும் எல்லாவுலகங்களாவும், அவ்வுலகங்களிலேயுள்ள எல்லாப் பொருள்களாகவும் காணப்படுகின்றனே! இவன் திருமேனி முழுவதையும் தெரியக் கூடியவர்கள் யாருமேயில்லை. அப்படி காணக்கருதி இப் பரப்பிரம சொரூபனைப்போல அளவிறந்த உடம்புகளைத் தன்னுருவமாகக்கொண்டு, அளவில்லாத கண்களையும் பெற்று, முற்றறிவுடைய முதல்வனை வந்தாலும் இவன் திருவுருவத்தையும்; இவனது பேரழகையும் காணக்கூடியதோ! அதேவேலையாகக் காணத்தொடங்கினும் கோடானுகோடி கற்பாந்தகாலங்களும் போதாதே!

"பாலயன் றனக்கு பேனை வானவர் தமக்கு மெட்டா
மூலகா ரணனாய் நின்ற மூர்த்தியிம் மூர்த்தியன்றே"

அரிபிர மேந்திராதியர்களுக்கும் மற்ற தேவர்களுக்கும், வேத வதங்களுக்கும், மற்றை யாராலும் காணப்படாது, அவைகளுக்கெலாம் மூலமாய்நிற்கும் பரப் பிரம்மம் இவரேயன்றோ! இந்தப் பிரபு ம்மைகொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்திருப்பாரானுல் எப்போதோ கான்றிருப்பார். அப்படி யின்றி நம்மைக் காத்து இரக்ஷிக்க வேணு மென்னுங் கருணையினூலேயே இந்த திருவிளையாடலைச் செய்கிறூர். ான் தேவர்களைச் சிறைசெய்த தெல்லாங் கொடிதென்றே அனேகர் றினூர்களல்லவா? அப்படி நான் செய்ததனூலல்லவா "வேதமுதற்

கலைகாட்சி முதலளவை விண்ணோர் செய்யும்சோதனை யுளகப்படாச் சோதி" யையான் கண்டேன், நானன்றோ பாக்யசாலி! இவனைத்தவிர நமக்கோ புகலிடமில்லை. ஆகையினால்,

"சூழுதல் வேண்டுந் தாள்கள் தொழுதிடல் வேண்டுமெங்கை
தாழுதல் வேண்டுஞ்சென்னி துதித்திடல் வேண்டுந் தாலு
வாழுதல் வேண்டுந் தீமை யகன்றுநா னிவர்க்கா ளாகி
தாழுதல் வேண்டும் நெஞ்சந் தடுத்தது மான மொன்றே"

உலகமுதற் காரணராக விளங்கும் இந்தப் பிரமத்தைத் தான் நமது பாதம் வலஞ்செய்ய வேண்டும், இவனைத்தான் நமது கைகள் கும்பிடவேண்டும். இவனைத்தான் நமது தலை வணங்கவேண்டும், இவனைத்தான் நமது நாவு தோத்திரஞ் செய்யவேண்டும், நமது மனமானது இவனைத்தான் தியானித்து வாழவேண்டும். இவனுக்குத் தான் நாம் அடிமையாகி யிருத்தல்வேண்டும் வேறே வழியில்லை. இன்னொரு சமயம் வாய்ப்பதரிது. என்றாலும் அந்தோ! அந்தோ! மனதினிடத்தில் மானம் என்னும் ஒரு பாவம் வந்து தடுக்கின்றதே! மானந் தடுக்கின்றதே! மானந் தடுக்கின்றதே! ஆ என் செய்வேன், இந்த அருட் பெருங்கடங் கருணைக்கடலாய் ஆறுமுகங்கொண்ட ஆண்டவன் நம்மைக் கொல்வதற்காக வந்தவனே யல்ல. தாயாக நம்மை எதிர்க்கவந்தவனு மல்ல, நமது பகைவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி வந்தவன் இவனோடு நாம் இத்தனை தினங்களாக யுத்தத்தைச் செய்தோம், நல்லபெருமையே யடைந்தோம். நம்முடைய உணர்வும் நம்முடம்பும் நமது வசமாக வுடையதல்ல இவ்வுடம்பு போய்விட்டாலும் இப்புகழ் அழிவதல்ல, இப்போது நாம் தேவர்களைச் சிறையினின்று விடுதலை செய்துவிட்டு இப் பரமாத்மாவை நாம் சரணாகதி அடைவோமாகில் நாம் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை அரசாக்ஷி செய்த கீர்த்தியும் நமது வீரத்தன்மையும் என்னாகும்? அற்பர்களைப்போல பின்னிடைந்து இந்த உடம்பையும், உயிரையும் போற்ற நாம் நினைப்பது நம்முடைய செயலுமல்ல, அதனாலாகும் பயனுமில்லை, ஆகையால் தளர்வது கூடாது, அம்முருகனோடு யுத்தஞ்செய்தே தீரவேண்டும் என்றும் அழியாத வச்சிர தேகமல்லவோ நாம் பெற்றிருப்பது நமது உடம்பு அழியாமல் நமது உயிர் எப்படி அழியும்? என்று அம்முருகக்கடவுளது மாயை மயக்குவதால் அகங்கரித்து சூரபதுமன் முன்னும் பின்னும் தோன்ற வொட்டாத ஆலகால விஷம்போன்ற ஓர் இருளுருவத்தை கொண்டான். தேவர்கள் வேண்டுதலால் குமா

ரக்கடவுள் தமது ஞானசத்தியை யேவி அச்சூரபதுமனை இருபிளவா
கப்பிளந்து வரும்படி கட்டளையிட்டனர். இவ்வேலாயுதத்தைக்கண்ட
வுடன் அச்சூரனது மாயைகளெல்லாம் ஒழிந்தன. ஒழியவே சூரன்
நடுக்கடலிற் சென்று அண்டமுகடளாவ அடிபாகத்தில் தழைத்து
பூத்துக் காய்த்து மேற்பாகத்தில் வேர்களும் பரங்களுமாக சர்வ உல
கங்களும் தத்தளிக்க ஓர் பிரமாண்டமான மாமரமாகி நின்றான்.

வேலாயுதமும் தொடர்ந்து சென்று அம்மரத்தைச் சிதைத்து,
அச்சூரபதுமனை மார்பின் நடுவிற் புகுந்து இருபிளவாகப் பிளந்து
ஆகாயகங்கையிற் படிந்து முருகக்கடவுள் திருக்கரத்தில் வந்து சேர்ந்
தன. இருபிளவாகிய சூரபதுமன் ஒருபிளவு சேவலும், மற்றோர்
பிளவு மயிலுமாக உருக்கொண்டு ஞானசத்திதரன்மீது போருக்கெ
ழுந்து ஆரவாரித்து வந்தன. இவைகளைக்கண்ட குமாரக்கடவுள் கரு
ணைகூர்ந்து மயிலை தமக்கு வாகனமாகவும், கோழியைக் கொடியாக
வும் இருக்கக் கட்டளையிட்டு இதன்முன் தடக்குப் போரில் மயிலுரு
வேற்று வாகனமாகவிருந்த இந்திரனையும், சேவற்கொடியாக விருந்த
அக்கினிதேவனையும் பார்த்து நீங்கள் பழையபடி உங்கள் நிஜவடிவைக்
கொள்ளுங்களெனக் கூறினர். சூரன், பதுமன் என இருவராகியிருந்
து, பின்னர் சூரபதுமன் என ஓருருவமாக மாயையினிடத்தில்
உதித்து அரக்கராகி தங்கள் ஆதி விருப்பத்தின்படி பின்பு மயிலும்
கோழியுமாகிய சூரனும் பதுமனும் சிவ சண்முகக்கடவுள் திருவரு
ளிருந்த வண்ணம் முன்னுணர்வுதோன்ற வாகனமும் கொடியுமாகி
அகிலாண்டகோள மெல்லாம் வாழ்த்த அழியாத வாழ்வை யடைந்
தார்கள். சகல புவனங்களும் அடைந்திருந்த இடுக்கண்களை ஒழித்த
ருளிய குமாரக்கடவுளை தேவர் முதலினோர் வாழ்த்தினார்கள். இது
நிற்க,

சூரபதுமன் சேவலும் மயிலுமாகி ஆறுமுகச் சிவனை யடைந்த
தைக்கேட்ட பதுமகோபன் ஆவிதுறந்தான். அச்சூரபதுமன் மனைவி
கள் தீப்புகுந் தொழிந்தார்கள். முன்பு கடலிற்சென் றொளிந்த இர
ணியன் இவைகளைத் தெரிந்து வேறுவழியின்றி பலவாறு புலம்பி
யிளைத்து சிவபெருமானைநாடி தவத்திற்குச் சென்றான். இப்பால் கரு
ணாநிதியாகிய கார்த்திகேயன் வீரவாகுதேவரைவிடுத்து தேவர்களைச்
சிறைவிடுத்து முன்னர் சூரபதுமன் தேவலோகத்தினின்று கொள்ளை
கொண்டுபோய் தன் நகரத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்த காமதேனு,
சிந்தாமணி, சங்கு, சக்கரம், சங்கநிதி, பதுமநிதி முதலிய பொருள்

களையெல்லாம் திருத்தணிகைக்கு எடுத்து அனுப்பினர். அப்பொருள்களோ அளவற்றனவாய் தணிகையங்கிரியையும் அதன் பக்கங்களில் அனேககாதமுள்ள இடங்களையும் கவர்ந்து கிடந்தன. அதனாலேயே அந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு ஸ்ரீ பரிபூரணகிரி எனப் பெயருண்டாயின. இப்பால் குமாரக்கடவுள் அச்சூரபதுமன் அரசிருந்தமகேந்திரநகரை வருணனைக்கொண்டழித்து, கடலுக்கிரையாக்கிவிட்டு இறந்த தமது சேனைகளில் மற்றவர்களையும் எழுப்பிக்கொண்டு, நவவீரர், இலக்கத்தெண்மர், பூதவீரர் முதலியவர்களோடு கடலையும், இலங்கையையுங் கடந்து தேவர்கள் கொண்டாட திருச்செந்தூரையடைந்து வீற்றிருந்து, அங்கு ஓர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்திருந்து,சில காலஞ்சென்று, தனது பரிவாரங்களுடன் தேவர்களெல்லாம் புடைசூழ திருப்பரங்குன்றத்தை யடைந்து ஆங்கு தேவர்கள் வேண்டுகோளால் தேவமயனாற் சிருட்டித்துக் கொடுத்த திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

காளி ஐயனார் வாகனங்கள்.

முன்னே சிவபெருமானால் சாபத்தையடைந்து சூரபதுமனுக்குத் தம்பிகளாகயிருந்த தாரகனும் சிங்கனும் தாங்கள் முதலில் நினைத்த கோரிக்கையை நிரைவேற்றிக் கொள்ளக் கருதி உப சம்புவாகிய ஸ்ரீ நந்தி யெம்பெருமானை யடைந்து, எம்பெருமானே! நாங்கள் ஆதியில் காளிக்கும் ஐயனாருக்கும் சிங்கமுகம் யானையுமாகி வாகனங்களாயிருக்கப் பலகாலம் வருந்தித் தவஞ்செய்தும் பயனற்றன வன்றோ? பலவிதமாக இடையூறுகளுண்டாய் அவைகள் ஒழிந்தனவே இனியேனும் எங்கள் கோரிக்கையை அனுக்கிரகஞ் செய்யப்படாதா என பலவிதமாகத் துதித்து, ஸ்ரீ நந்திதேவரது திருவருளால் சிங்கன் சிங்கமாகி காளியம்மைக்கும், தாரகன் யானையுருவாய் ஐயனாரப்பனுக்கும் வாகனங்களாகி வாழ்ந்துகொண் டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னர் காளியின் வாகனமான சிங்கமும், ஹரிஹரபுத்திரனுக்கு வாகனமான யானையும் முத்தியடையக் கட்டளையிட்டனர். இவ்விதம் நால்வர் கோரிக்கைகளும் நிரைவேறின.

தெய்வயானையம்மையார் திருமணம்.

இப்பால் ஸ்ரீ ஞானசத்திதரனாகிய ஆறுமுகப்பெருமான் திருப்பரங்கிரியில் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது இந்திரன் தன்பகைவர்களாகிய இராக்கதப்பூண்டைக் கருவறுத்து தேவர்களையும்,தேவலோ

கத்தையும், தன்னையுங் காத்தருளிய குகப்பெருமானுக்கு தன் அன்பு மேலீட்டினால் தன் குமாரியாகிய தெய்வயானை யம்மையாரைத் திரு மணஞ்செய்ய நினைந்து, சாட்குண்யனாகிய சரவணோற்பவன் கட்ட ளைப்படி தேவர்களும், பூவுலகத்தில் முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி முத லிய அசுரர்களுஞ்சூழ்ந்திருக்க, வேதவேதாங்களெல்லாந் தேடுதற்கரிய நம் இளையபிள்ளையாருக்கும் தெய்வயானை யம்மையாருக்கும் சகல ஆடம்பரங்களுடன் திருமணஞ் செய்துவைத்தார். பின்னர் குமா ரக்கடவுள் தெய்வயானை யம்மையாருடன் கைலாயம், வைகுந்தம், சத்தியலோகம் அளகாபுரி, இந்திரபுரி முதலிய தேவலோகங்களை யடைந்து, அங்கே சூரபதுமனால் சிதைந்து கிடைந்தவைக ளெல்லாம் முருகக்கடவுள் புதுப்பித்துக்கொடுத்து தேவர்களையெல்லாம் தங்கள் தங்கள் இடங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு, பூலோகத்திற்கு வந்து கந்த வெற்பில் தெய்வயானை யம்மையாரை நிறுத்திவிட்டு தமது பரிவாரங் களுடன் புறப்பட்டு திருத்தணிகை அடைந்து தனித்திருந்தார்.

பத்தாவது

பிரமன் அருள்பெறு படலம்.

துதி.

மறைகளுந் தேவர் யாரு மாலயன் முதலினோரு
மறைதரு முலகம் யாவு மறிவொணா தாகிநின்ற
இறைவனே யாளவந்த யீசனே தணிகை மேவும்
அறுமுகப் பிரம பேதெம் மாருயிர்த் தலைவா போற்றி.

உடம்பைக் காப்பது திரவியம், உயிரைக்காப்பது ஒழுக்கம், அறிவை வளர்ப்பது சாஸ்திரங்கள், அருளை வளர்ப்பது பெரியோர் தரிசனம், ஆண்டவன் திருவடிக்கு ஆளாக்கி வைப்பது பக்தி, பிறவா முத்தியைக் கொடுப்பது ஞானம், மனந்தேர்ந்து எப்போதும் கல்வி, பக்தி, ஞான, வைராக்கியங்களிலேயே காலத்தை நடத்தும் மகாத்து மாக்களாகிய நைமிசாரண்ய முனிவர்களே! இதுவரையில் தெய்வத் திருவாகிய சண்முகப்பெருமான் சூகபதுமன் முதலிய இராக்கதர் களை வென்று தேவர்களைக் காத்தருளிய திருவிளையாடல்களைக் கூறி

வந்தேனன்றோ! இனி அத்தேவர்கள் அச்சூரபதுமன் முதலினோரால் கவர்ந்த பொருள்களைப் பெற்று தங்கள் வாழ்வை யடைந்தவைகளை யும் கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

நமது குமாரக்கடவுள் சூரனோடு போர்புரிந்து அச்சூரபதுமனை இருகூறாகப் பிளந்து மயிலும் சேவலுமாகக்கொண்டு, தேவர்களைச் சிறைவிடுத்து, அவரவர்களிடங்களுக்கனுப்பிவிட்டு, தெய்வயானையை மணஞ்செய்துக்கொண்டு, அம்மையாரைக் கந்தகிரியில் நிறுத்திவிட்டு திருத்தணிகையில் வந்திருக்குங்காலத்தில், பிரமதேவன் தனது சத்தியலோகத்தில் தன்னிடமிருந்த வேதம் முதலியவைகளைக் காணாதவனாகி, தணிகைக்குத் தன் நாயகியாகிய சரஸ்வதியாரோடு வந்து சேர்ந்து தான் முன்னர் அத்தணிகைமலையின் கீழ்த்திசையில் ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி, அதன்சமீபத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து அருள்பெற்றானன்றோ அவைகளையும் அங்குள்ள நந்திதீர்த்தம், குமாரதீர்த்தம், முதலியவைகளையுங் காட்டி, அவைகளையெல்லாம் பூசித்து, அத்தணிகையின் பிரபாவங்களையும் கூறினன். இவைகளைக் கேட்ட சரஸ்வதியார் அன்புமேலீட்டினால் என்புருக, ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து, பலவகையாகத்துதித்து, ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி, அதில் மூழ்கி, அங்கு ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தனள், பின்னர் பிரமனும், சரஸ்வதியும் குமாரக்கடவுளையடைந்து எங்களைக்காக்கவந்த ஆண்டவனே! எங்கள் பயத்தைத்தீர்த்து இரக்ஷிக்கும் கடவுளே! எல்லாமாய் விளங்கும் இறைவனே! மூவரும் பூசிக்கும் முதற்பெருந்தெய்வமே! வேதவேதாங்களுக்கும் எட்டாத விமலனே! அழகெலாந் திரண்ட அருட்பெருங் கடலே! தேவநாடுபெற்ற திருவே! மண்ணும் விண்ணும் வாழவந்த மணியே! ஆறுமுகங்கொண்ட ஐயனே! இராக்கதப்பூண்டை இரியல்செய்த ஈசனே! கங்கையில்வளர்ந்த கடவுள்மாமணியே! சங்கரனீன்ற சம்புவே! ஜகமெலாமுய்யவந்த சிவமே! பன்னிருகண்கொண்ட பாலவடிவே! எல்லாம் வல்ல எந்தையே! தேவரீர் திருவடியை யல்லாமல் எங்களுக்குப் புகலிடம் வேறேயில்லை யன்றோ! எங்கள் உடம்பும், உயிரும், ஊக்கமும், ஆக்கமும், உன்னையன்றி வேறில்லை யன்றோ! உப்பு அப்பையயடைந்தல்லது உய்யும் வழியில்லாததுபோல நீயாகவுள்ள நாங்கள் உன்னையடைந்தல்லது உய்யும் வழியுண்டோ! இதோ வேலும் மயிலுமாக உள்ள சூரபதுமன் எங்கள் சத்தியலோகத்தை அலங்கோலமாக்கி, எங்கள் முக்கியமான வேதம் முதலிய பொருள்கள் யாவுங் கொள்ளை கொண்டு,

எங்களையுங் குற்றேவல் செய்பக் கொண்டானல்லவோ! எங்கள் பரி தாபங்களைச் சகியாது, எங்களைக் காக்கும் பொருட்டன்றோ தேவரீர் கருணாநிதியாகிய கண்ணுதற் கடவுளின் ஏந்துமுகமும் அதோமுக மும் கூடி ஆறுமுகமாய் வேறோர் மூர்த்தியைப்போல் திருவுருக்கொ ண்டு வந்து அவ்வசுரப்பாபிகளை நாசமாக்கி, எங்களைச் சிறைவிடுத்து, எங்கள் பதவிகளையும் கொடுத்தீர்களன்றோ! அவ்வசுரேந்திரன் கொ ள்ளைகொண்ட எங்கள் பொருள்களெல்லாம் இத் தணிகையின்கண் தேவரீர் சேமித்து வைத்திருக்கின்றீரன்றோ! அவைகளையும் எங்க ளுக்குக் கொடுத்து எங்களை ஈடேற்றவேண்டும் ஐயனே! என்று பிர லாபிப்பதை,

வடிவெலா மாகியன்பர் மனத்திலும் புறம்பு மாகி
அடியவ ருருவந் தாங்கி யடியவ ரொடுகு லாவி
அடியவர்க் கேவல் செய்து அடியார்பா லிருக்கு மன்பன
கடிகொணற் கடம்பு வேய்ந்த கந்தவேள் கண்டான் வந்தான்

அன்பர் பணிக்கே திருவுருவந்தாங்கிய ஆறுமுகப்பெருமான் கண்டு, அவர்கள் வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து, இன்னும் யாதுவே ண்டுமென, பிரமதேவன் ஆளவந்த ஆண்டவனே அடியேன் முன்னர் உண்டாக்கிய தீர்த்தத்திற்கு பிரமதீர்த்தமெனவும், யான்பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்த இலிங்கத்திற்குப் பிரமேச்சுரர் எனவும் வழங்குமா று அனுக்கிரகஞ் செய்ததுபோல, சரஸ்வதியினாற் பூசித்த இலிங்கத் திற்கு சரஸ்வதீச்சுரர் எனவும், இவளாலுண்டாக்கிய தீர்த்தத்திற்கு சரஸ்வதி தீர்த்தமெனவும் வழங்குமாறு அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண் டும் அன்றி, யாராயிருந்தாலும் சரஸ்வதி பூசித்ததினமாகிய இந்த மார்கழிமாதத்தில் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில் இந்த சரஸ்வதிதீர்த் தில் மூழ்கினோரும், சரஸ்வதீச்சுரரைப் பூசித்தாரும் அவர்கள் தீரா வினை தீர்ந்தவர்களாகி, நன்மனைவி, நன்மக்கள், நற்செல்வம், நல்வா ழ்வு, கீர்த்தி ஆயுள் முதலிய செல்வந்தழைத்து வாழவேண்டும். இத னோடு தேவரீரையும் வழிபடுவோர்களுக்கு பிறவாமுத்தியையுங் கொ டுத்தருளவேண்டும். என்று பிரார்த்திக்க, குமாரக்கடவுள் அவ்வா றே ஆகுகவெனக் கூறிமறைந்தனர் எனச் சூதபுராணிகர் கூறினர்.

பதினொன்றாவது

நாரணன் அருள்பெறு படலம்.

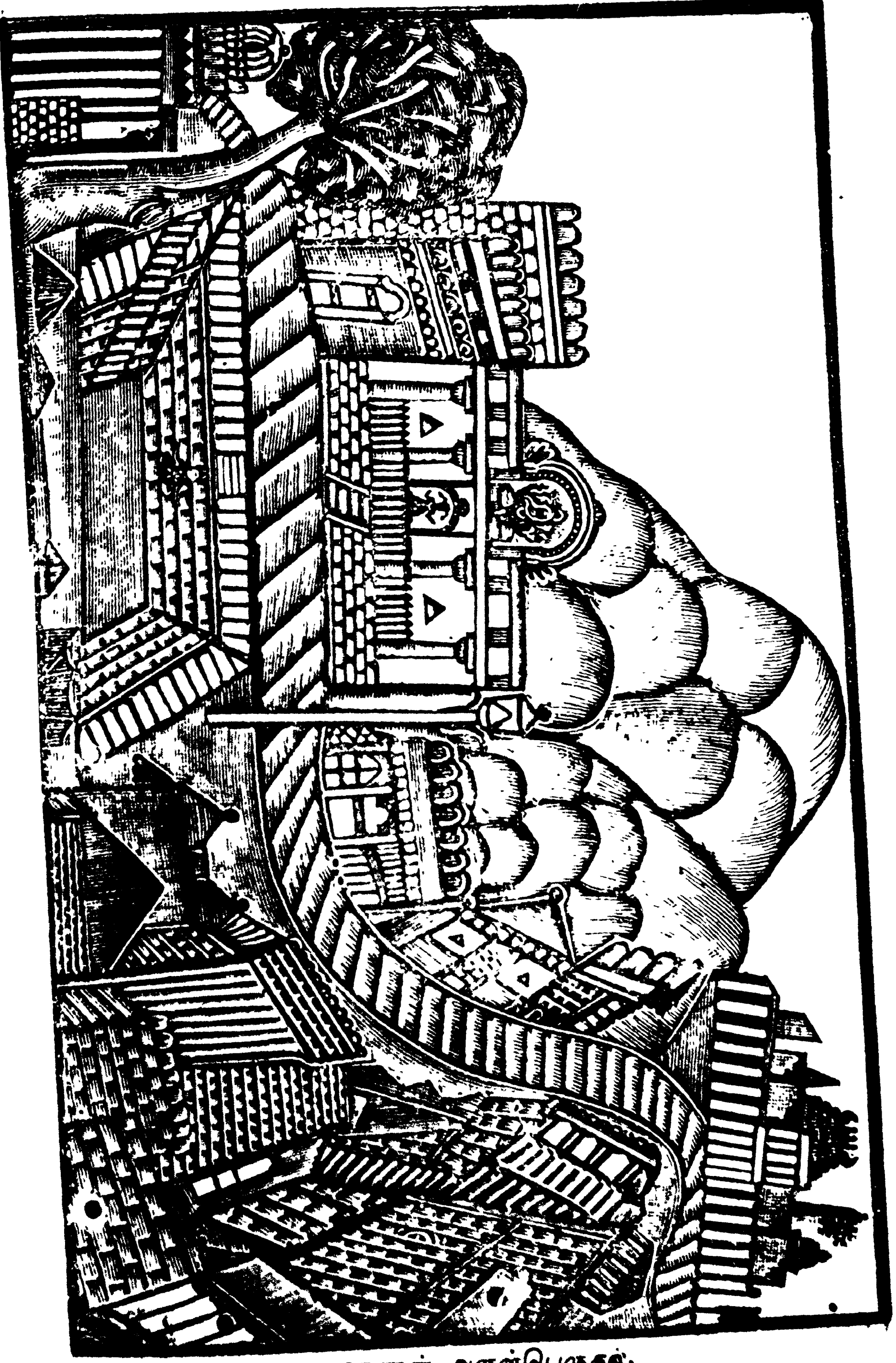
துதி.

எண்சீராசிரிய விருத்தம்.

அளவையெலாங் கடந்தனைத்து மாகி வேறாய்
அன்பரன்பி னுள்ளொளித்தாங் கவர்க்கு வேண்டும்
வளமனைத்து முதவுமின்ப வடிவே மூவர்
வாழ்த்துமருட் கடலேயிங் ககில கோடி
தளராமே தணிகையெழின் வரைமீ தோங்குந்
தயவேயெந் தவத்திருவே கடம்பு வேய்ந்த
இளமதியி னெழினிலவு வடிவேற் சங்கை
யெந்தாயெம் மாறுமுகத் தேவ தேவே.

சாந்தம், சீலர், இரக்கர், ஞானம், அடியார்பக்தி, ஈஸ்வரபூஜை, பற்றின்மை, ஆனந்தம், என்பவைகளையே பொருள்களாகக்கொண்டு, விபூதி ருத்ராக்ஷதாரிகளாய், சிவாகமே மனனமாய், சிவசொரூப மாக விளங்கும மாதவசிரேஷ்டர்களே! இப்போது பிரமதேவன் சரஸ்வதியோடு அருள்பெற்றதைக் கூறினன். இனி இரக்ஷிப்புக் கர்த்தாவாகிய மகாவிஷ்ணுவுக்கு நமது கருணை சொரூபியாகிய கந்தப்பெருமான் திருவருள் செய்த திருவிளையாடலையுங் கூறுகின்றோம். கேட்பீர்களாக.

முன்னே சூரன், பதுமன், சிங்கன, தாருகன என்று மகாபலமுள்ள நான்கு அசுரர்களில் தாருகன் என்பவன் தேவலோகத்தை அலங்கோலமாய் அழித்து வருஞ்சமயத்தில் தேவர்களெல்லாம் பிரமதேவனிடஞ் சென்று முறையிட, பிரமன் தன்னால் ஒன்றும் சாத்தியப்படாது, மகா விஷ்ணு மூர்த்தியினிடஞ் சென்று முறையிட்டழுதனன் இவைகளைத்தெரிந்த திரிவிக்கிரமனுகிய சீதரன் கோபமுற்று, சில தேவர்கள் புடைசூழ கருடவாகனரூடராய்ச்சென்று, அத்தாருகாசூரனோடு பலவருடங்களாக பலவிதமாகச் சண்டைசெய்தும், பாணவருஷங்களைப் பெய்தும், பலவிதமான தந்திரோபாயங்களைச் செய்

நாரணன் அருள்பெறுதல்.

தும் ஒன்றும் பயன்படாது போகவே, தனது கையிலிருந்த சக்ராயு தத்தைக் கடைசியாகப் பிரயோகித்தார். அச்சக்ராயுதம் அத்தாரு கன்முன் ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாததாய் வலியிழந்து, அவன் கழுத் தை அறிவதற்குப் பதிலாக அவன் கழுத்தில் ஓர் மாலையைப்போல் தங்கி ஓர் சிறந்த ஆபரணம்போ லிருந்துவிட்டன. இதனைத் தாருகன் கண்டு அத்திருமால் அறியாவண்ணம் மறைந்திருக்கச் செய்தான். மகாவிஷ்ணு நெடுநேரம் பார்த்தும் சக்கரம் வாராமையினால் அயர்ந் து, நிராயுதபாணியாகி, அத்தாருகனுடைய சேனைகள் முன்னம் நிற் கக் கூடாதவனாய்த் திரும்பி தனது வைகுந்த நகரஞ் சென்றனன். இப்பால் தாருகாசுரன் யாரும் எதிரிகளில்லை யெனத்தெரிந்து தன து இராக்கத சைனியங்களோடு தன் அரண்மனைக்குச் சென்று. கழு த்திலுள்ள சக்ராயுதத்தை தன்னாற் கூடியமட்டும் எடுத்துப்பார்த் தும், அனேக இராக்ஷசரைக் கொண்டு எடுத்துப்பார்த்தும் அச்சக் ராயுதம் வாராமையால், சரி இதோர் கண்டபூஷணமாக இருக்கட்டும் என விட்டு விட்டான். அப்பாற் சிலகாலம் பொருத்து அகிலம் உய் யும் பொருட்டாகவே அருளுருவங்கொண்ட ஆண்டவனாகிய ஆறு முப்பெருமான் போருக்கெழுந்து கிரவுஞ்ச கிரியைப்பிளந்து தாருக கனைச் சங்காரஞ் செய்து படிகளத்தைச் சோதனை செய்கின்றபோது தாருகாசுரனது கழுத்தில் பாலசூரியனைப்போல் சந்திரிகை வீசப் பிரகாசிக்குஞ் சக்ராயுதத்தைக் கண்டு ஓ ஓ இது நமது அச்சுதன் கையிலேந்தியிருந்த ஆக்ஞா சக்கரமல்லவா என எடுத்து தன் மார் பில் ஓர் பூஷணம்போல் அணிந்து சென்று, அதன்பின்னர் மற்றைய அசுரர் வாதனைக ளனைத்தும் ஒழித்து திருச்செந்தில், திருப்பரங்கிரி, கந்த வெற்பு முதலியவைகளிற் றங்கிப் பின்னர் தணிகைமலையில் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

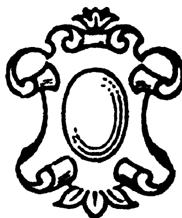
இவைகளைத் தெரிந்த மாதவனாகிய வைகுந்தவாசன், வணங்கு வாரை வாழ்விக்கும் வடிவேற் பெருமான் திருத்தணிகையிற் றங் கியிருப்பதையும், தேவர்கட்கெல்லாந் திருவருள் புரிவதையுங்கேட்டு ஆனந்த மேலிட்டு தணிகாசலத்திற்கு வந்து, அதன் சமீபம் ஒருநா ழிகைவழி தூரத்தில் ஓர் அழகிய இடத்தைக் கண்டு, அங்கு ஒரு திருநகரம் உண்டாக்கி, அங்கு சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து, ஓர் தீர்த்தமும் உண்டாக்கி, சுத்தஞான விரத சீலராய், விபூதி ருத்ராக்ஷ சிவசின்னங்களைப்பூண்டு, அறிவையும் அன்பையும் அதோமுகமாக்கி, அந்தக் கரணேந்திரியங்களுக் கதீதமான அமல ஞான பூசைசெய்து

அநேககாலம் நிஷ்டை கூடியிருந்தனர். இதனைக்கண்ட சர்வலோக
சரண்யனாகிய கைலாசபதி ரிஷபவாகன ரூடராய் காக்ஷிகொடுத்து ஏ!
பக்தா! நீ விரும்பியவாறு சக்ராயுதம் பெறுவதற்கு ஸ்ரீஞானசத்திதா
ஞகிய சரவணோற்பவனைக் கருதிப் பெறுவாயாக. எனக்கூறி, அத்தி
ருமால் கோரியபடி அந்நகரத்திற்கு "மாதவபுரம்" எனப் பெயர்வழங்
குக வென ஆசீர்வதித்து அந்தர்த்தானமாயினர்.

அதன்பின்னர் பாற்கடற் றுயிலும் பரந்தாமன், அற்புதத் தனி
க்கூத்தாடும் அம்பல நாடகன் அருளிருந்த வண்ணம் தணிகைமலை
யை அடைந்து, தாயினுஞ் சிறந்த சண்முகப் பெருமான் சந்நிதான
முற்று, குமாரதீர்த்தத்திற் குளித்து, சந்நிதானத்துட்சென்று, சாஷ்
டாங்கமாக விழுந்து, கும்பிட்டு, பன்னிரு கண்கொண்ட பாலவடி
வே! சத்திவேற் றாங்குஞ் சண்முகச் சிவமே! மண்ணுலகோங்கவந்த
வாழ்வே! அனந்த வேதம் அறிவரும் அழகே! மூவருந் தேவரும்
முனிவரும் வாழ்த்தும் மூர்த்தியே! என்னை யீடேற்ற எழுந்த யீச
னே! எனப் பலவாறு துதித்து மீண்டும் வணங்கி, யழுது வலம்வந்து,
கிரிப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து அதன் மேற்றிசையில் ஓர் சுனைக்கரையில்
"அருவமும் உருவுமாகி, அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரமமாய்
நின்ற சோதிப் பிழம்பு" பாலைய முருகக் கடவுளைக் கோரி ஓர் தீர்த்த
முண்டாக்கி, அதன் கரையில் ஓர் சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்து
சிலகாலம் ஆராதித்திருந்து, பின்னர் தன் உடம்பு முழுவதும் புற்று
மூடச் சிலகாலந் தவஞ்செய்திருந்தனர். அப்பாற் சிலகாலஞ்சென்று
இத்தவத்திற் கிரங்கிய வேத வேதங்களுக்கும் எட்டப்படாதவராகிய
விசாகப் பெருமான் மயில்வாகன ரூடராய் எழுந்தருளி தரிசனங்
கொடுத்து, அன்ப! நெடுநாள் தவஞ்செய் திளைத்தனை உமது தவத்
திற்குச் சந்தோஷித்தனம் உமக்கு வேண்டியது யாது? என விஷ்ணு
மூர்த்தியின் உடம்பைத் தடவிக் கொடுத்து ஆசிகூற திருமருமார்ப
னாகிய திருமால் அங்கம் புளகமுற, ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்து,
ஆடிப்பாடி, அனந்தமுறை வீழ்ந்து வீழ்ந்து கும்பிட்டு, நாக்குழறி,
மயிர்க்கூச்செறிய, மெய்விதிர்த்து தேவர்களை யீடேற்றவந்த சிவக்
கொழுந்தே! கங்கையிற் றவழ்ந்த கடவுண்மாமணியே! பார்வதி முத்
திடும் பச்சிளங் கிளியே! என்றும் மாறாத தேவரீரது பாத பக்திவே
ண்டும். என்மீது தேவரீரது கருணை என்று மிருத்தல் வேண்டும்.
தேவரீரது பொன்னடிக்கே அடியேன் ஆளாக வேண்டும். என் வாழ்
வை நான் அடைய விழையுளதேல், அன்று தாருகனாதியோர் என்னி

டம் கவர்ந்தொழிந்த சங்கு, சக்கரம முதலியவைகளை யான் பெற அருளல் வேண்டும். அன்றி அடியேன் உண்டாக்கிய இத்தீர்த்தமும், இச் சிவலிங்கப் பெருமானும் என்பெயரால் வழங்க வேண்டும். இத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, இச் சிவக்குறியைப் பூசிப்பவர் யாரானாலும் நோய் வாய்ப்படாது, புனிதராகவேண்டும், அவர்கள் எவ்வித பழி, பகை, பாபம், சாபம், கோபம், பேய் முதலிய வைகளாற் பிடிக்கப் பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவைகளெல்லாம் அகன்று, அவர்கள் புண்ணியர்களாகி, கல்வி, ஞானம், செல்வம் முதலியவைகளைப்பெற்று வாழவேண்டும். எனப் பிரார்த்திக்க, ஆலிலைத் துயிலும் ஆதி நாராயணன் விரும்பியவாறு வரங்களைக் கொடுத்து, சுதரிசன மென்னுஞ் சக்ராயுதமும் பாஞ்சசன்யமுங் கொடுத்தருளி மறைந்தனர்.

அந்நாள் தொட்டு விஷ்ணுவினால் பிரதிஷ்டைசெய்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு விஷ்ணு வேஸ்வரர் என்றும், அவ்விஷ்ணுவினாலுண்டாக்கிய தீர்த்தத்திற்கு * விஷ்ணு தீர்த்த மென்றும் பெயர் வழங்குகின்றது. பின்னர் அந்த தசாவதாரனாகிய தாமோதரனுக்கு சண்முகப் பெருமான் காக்ஷிகொடுத்தருளிய நாளாகிய பங்குனிமீ உத்திர நக்ஷத்திரங்கூடிய ஆதிவாரத்தன்று இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, விஷ்ணு வேஸ்வரரைப் பூசித்து, பின்னர் குமாரக்கடவுளையும் வழிபடுவோர் புண்ணியராகி, இஷ்டார்த்தங்களை யடைந்து, மேலான மோக்ஷ சம்பத்தையும் பெறுகின்றார்கள். விஷ்ணு தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, விஷ்ணு வேஸ்வரரைத் தரிசிக்காமல் குமாரக்கடவுளை மாத்திரம் வழிபடுவோர்கள் முருகக்கடவுளுக்குப் பிரிய மில்லாதவர்களாகவே முடிகின்றார்கள்.

* விஷ்ணு தீர்த்தம்:—என்பது மலையின்மேல் மேற்பாகத்தில் குருக்கள்மார் வீடுகளுக்கு எதிரிலுள்ளது.

இந்திரன் அருள்பெறு படலம்.

ஸ்துதி.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஒருபுலவன் சிறைவிடுத்தோர் வேடராகி
யொருபுலவர் தம்மையேய்த் தெழுதி நாவில்
ஒருபுலவர் பிழைமறுத்தோ ரியனூற்காட்டி
ஒருபுலவர் தமையென்றுஞ் சுமந்து தோளில்
ஒருபுலவர் தம்மைவழி மறித்துக் கும்பத்
தொருபுலவர்க் கிலக்கணநூ லோதி சங்கத்
தொருபுலவ ராகிமறைத் தமிழ்த்தே னல்கும்
ஓர்புலவ ராயகுக னிருதாள் போற்றி.

முனிவர்களே! இதுவரையில் குமாரதேவர் நாரணனுக் கருள் புரிந்த சரித்திரத்தைக் கூறினே னன்றோ! இனி இந்திரனுக் கருள்புரிந்த அற்புதத் திருவிளையாடலைக் கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

இந்திரன் முன்னர் சூரபதுமனாதிய அசுரர்களுக்குப் பயந்து குமாரக்கடவுளை யடைந்து அவரை மயிலூருந்தராக்கி, சூரசம்மாரமானபின், தனது இந்திரபதவியைக் கைக்கொண்டு, தன் அன்புமேலீட்டினால் குணப்பெருங் குன்றாகிய குமாரக்கடவுளுக்குத் தனது குமாரத்தியாகிய தெய்வயானையம்மையைத் திருப்பரங்கிரியில் திருமணஞ் செய்வித்தன னன்றோ! அதன்பின்பு இந்திரன் தன்னிடமிருந்த சங்கநிதி, பதுமநிதி, சிந்தாமணி, காமதேனு முதலியவைகளை சூராதியர்கள் கொள்ளை கொண்டதனாற் காணாதவனாகி வருந்தியதன்றி மற்றைத் தேவர்களும் தத்தம் பொருள்களைக் காணாது முறையிடுவதையும் கருதி, அத்தேவர்களோடும் தெற்கின்கண் தொண்டைநாடுற்று, திருத்தணிகைக்குத் தென்றிசையில் கடப்ப விருக்ஷங்களடர்ந்த ஓரிடங்கண்டு, அங்கு ஓர் திருநகரத்தை உண்டாக்கி, அங்கு தவஞ்செய்யக்கருதி, ஓர்தீர்த்தமேற்படுத்தி, அதன் கரையில் ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து நெடுநாள் பூசித்து, பின்பு நிஷ்டைகூடி சிலகாலமிருந்தனர். இதனைக்கண்ட காளகண்ட சதுர்ப்புஜ திரிநேத்ரதாராகிய சிவபெருமான் இந்திரன் தவத்திற்கிரங்கி பிரசன்னராகி அன்

பனே நீ நம்மைக் கோரியவைகளை நீர் திருத்தணிகையின்கண் நமது இளைய பிள்ளையாரை வேண்டிப் பெறுவாயாக வெனக்கூறி மறைந்தனர். இந்நகரைக் கடப்பமா நகரமெனவும், இச்சிவலிங்கப்பெருமானை அமராபதீச்சுரர் எனவும் வழங்குகின்றனர்.

இப்பால் இந்திரன் சிவாக்ஞையிருந்தவண்ணம் தேவர்களோடு தணிகையையுற்று, மலைமீதேறி குமாரதீர்த்தம் முதலியவைகளில் மூழ்கி, குமாரக்கடவுளை வணங்கி கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்து, சந்நிதானத்தின் தெற்கில் ஒரு சுனையிருப்பதைப்பார்த்து அதில் தேவலோகத்திருந்து செங்கழுநீர்க்கொடிகளை தேவர்களைக்கொண்டுவரவழைத்து நாட்டி அச்சுனையருகில் விநாயகக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டை செய்து, அந்நீலோற்பல மலரால் விநாயகரைப் பூசித்து வந்தனன். அதனால் அவ்விநாயகப் பெருமானுக்கு செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையார் எனத் திருநாமம் வழங்குகின்றன. இப்பால் இந்திரன் அச்சுனையருகில் ஓர் சிவலிங்கந் தாபித்து தேவதேவர்களுக்கும் எட்டப்படாத சித்துருவாகிய சிவசுப்ரமணியக் கடவுளை தியானித்து, அந்நீலோற்பல மலரால் அருச்சித்து நெடுங்காலம் பூசித்திருந்தனன். இதனைக் கண்ட சராசரமுந் தாயாக விளங்கும் சாட்குண்யனுகிய சண்முகப் பெருமான் இந்திரன் எதிரேதோன்றி அன்ப! யாதுவேண்டி வேண்டுகின்றாய் என, இந்திரன் அருவுருவங்கடந்த ஆண்டவனே! கருணையே உருக்கொண்ட காங்கேயா! அகிலாண்ட மூய்யவந்த அருட்குன்றே! வானோரிடுக்கண் களைந்த மணியே! தேவரீர் திருவடி நீழலையன்றி வேறிடமில்லோம். ஆதலால் முன்னர் சூரபதுமனுதியர் எங்கள் தேவலோகத்திருந்த செல்வ மனைத்தும் கொள்ளைகொண்டதைத் தேவரீர் திருவுளந்தெரியுமன்றே! அவ்வரசு சம்மாரத்தின் பின்னர் அப்பொருள்களெல்லாம் இத்தணிகைக்கண் சேமித்திருக்கின்றன வன்றே! அவைகளில் இங்கு வந்திருக்கும் தேவர்களின் பொருள்களை அவரவர்களுக்குக் கொடுப்பதன்றி, அடியேனுடைய சங்கநிதி, பதுமநிதி, சிந்தாமணி, காமதேனு முதலியவைகளை எனக்குக் கொடுத்தருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன். அன்றி, அடியேனால் தேவலோகத்தி லிருந்துகொண்டு வந்து நாட்டிய இந்நீலோற்பலக் கோடி * காலை, பகல், மாலை என்னும் முக்காலங்களிலும் புஷ்பிப்பதை, முக்காலங்களிலும்

தணிகையாற்றுப்படை.

"காலை நண்பகல் மாலையும் பொழுதும்
வைகல் வைகல் மலர்மூன் று தெரிக்கும்
நீலப் பைஞ்சுனை நேர்கண்டு தொழுது."

பூஜைகொண்டு,மூன்றுவேளைகளிலும் அணிந்தருளவேண்டும் இதன்றி இத்தீர்த்தமும், இச்சிவலிங்கப்பெருமானும் அடியேன் பெயரால் விளங்கவேண்டும். இத்தீர்த்தத்தில்மூழ்கி, இச்சிவலிங்கப்பெருமானை வணங்குவோர் எந்தக் குலத்தில் பிறந்தவர்களாயிருந்தாலும், எத்தொழிலைச்செய்பவர்களாயிருந்தாலும், எவ்வளவு கொடிய பாபதுஷ்டர்களாயிருந்தாலும் அவர்களெல்லாம் புனிதர்களாகி, புத்திமான்களாகி, புண்ணியர்களாகி, புருஷோத்தமர்களாகி, தேவரீரது பொன்னடிக்காளாக வேண்டும் எனப்பிரார்த்திக்க, கண்டாரைக் கடைத்தேற்றுங் கருணாநிதியாகிய கந்தப்பெருமான் இந்திரன் வேண்டியபடியே அவரவர்களுடைய பொருள்களை அவரவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, தேவேந்திரனுக்கு சங்கநிதி முதலியவைகளையும் கொடுத்தருளி, அவனுண்டாக்கிய மூர்த்தியை இந்திரேச்சுரரெனவும் அத்தீர்த்தத்தை இந்திரதீர்த்தமெனவும்வழங்க வரமளித்து,மறைந்தனர்.

• மூன்று வேளைகளிலும் வேளைக்கொன்றாக புஷ்பிக்கும் நீலோற்பலமலரை வேளைக்கொன்றாக இன்றளவும் குமாரக்கடவுள் பூஜைகொள்ளுகின்றார். இந்நீலோற்பலசுனை நாளதும் இந்திர நீலச்சுனை எனவும் செங்கழுநீரோடை யென்றும், இதனைத் தெலுங்கில் கல்ஹார தீர்த்தமெனவும், இந்திரதீர்த்தமெனவும் வழங்குவதோடு இத்தீர்த்தமே அபயமென்றடைந்தாரை ஆதரிக்காளும் நமது ஆண்டவனாகிய ஆறுமுகப்பெருமான் அபிஷேகங் கொண்டுவருகின்றனர். இத்தீர்த்தத்தில்மூழ்கினவர்களெல்லாம் கல்வி அறிவு, ஒழுக்கம், ஞானம் புத்திரப்பேறு, கீர்த்தி முதலிய இகபர வாழ்வுகளைப்பெற்று சிந்திப்பார் சிந்தையில் வாழுந் தேவசேனாபதியாகிய சிவ சண்முகப்பெருமான் திருவருளையும், திருவடி நிழலையும் பெறுகின்றார்கள். அத்தணிகையை இந்திரன் பூஜித்தநிலையே இந்திர நகரம் எனவும் கூறப்படுகின்றனர் எனச் சூதபுராணிகர் கூறி, குமாரக்கடவுளைப் பலவாறு தோத்திரஞ் செய்து தியானித்து, நிஷ்டைகூடி யிருந்து * பின்னர்கூறுவாராயினர்.

* இந்த இந்திரன் அருள்பெறு சரித்திர சாரத்தை தற்கால் அச்சிட்டிருக்கும் திருப்புகழ் முதற் புத்தகத்தில் உள்ள தணிகைத் திருப்புகழ் 64-ல் 5, 14, 22, 25, 26, 27, 31, 34, 36, 37, 40 44, 51, 52, 56, 62, 63, 64,-ம் திருப்புகழ்களிற் காண்க.

இந்த இந்திர தீர்த்தத்திலிருந்து பிரதி மாசி மாதம் ரேவதி நக்ஷத்திரத்தில் (பிரமோற்சவத்திற்காக ஆரம்பிக்கும் துவஜாரோகணத்திற்கு முன்னாள்) தாசிகள் தலைமீது புற்றுமண் கொண்டுவரப்படுகின்றது.

15

ஐராவதக் காக்ஷி

புண்ணிய மெலாந் திரண்டுருக் கொண்டது போல விளங்கும் நைமிசாரண்ய முனிவர்காள்! முன்னர் நமது தெய்வத்திருவாகிய செவ்வேளுக்குத் தேவேந்திரன் தெய்வயானை யம்மையாரைத் திருமணஞ் செய்வித்தானெனக் கூறினேனல்லவா! அக்கால் அசுரரைவென்று அமரரைக் காத்த ஆண்டவனுக்கு சீதனமாக இந்திரன் தனது பட்டத்து யானையாகிய வெள்ளையானை முதலிய அளவிறந்தசெல்வங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தனன். அவைகளில் ஓர் பெரியசந்தனக்கல் இன்னும் ஆபத் சகாயக்கடவுள் எதிரில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீலோற்பலச் செடிகள் நாளதும் பிரகாசிக்கின்றன. அனேக திரவியங்கள் சுரங்கத்திற் இருக்கின்றன. அனேகங் கையாளப்படுகின்றன. இந்திரவிமானம் உற்சவங் காணப்படுகின்றன அவைகளுள் தற்கால் தணிகைச் சந்நிதானத்தின் வெளிப்புறம் துவஜஸ்தம்பத்தருகில் இருக்கும் நான்கு கொம்புகளையுடைய ஐராவதமென்னும் வெள்ளையானையும் ஒன்று.

இந்த ஐராவதத்தை இந்திரன் சீதனமாகக் கொடுத்தபோது கலியுகத்திற் கண்கொண்ட தெய்வமாகிய கந்தப்பெருமான் இந்திரனை நோக்கி அப்ப! இந்த ஐராவதம் உனது பட்டணத்து யானையாதலால் பொன்னுலகத்திலேயே இருக்கட்டும் என மறுக்க, இந்திரன் அடியேனை வாழ்வித்த ஆண்டவனே! ஒருவர் கொடுத்துவிட்ட பொருளை மீண்டும் பெறுவாராயின் "தத்தாபஹாரம்" என்னும் தோஷமுண்டாகும் என்பது பிரமாண மாகையால், நான் மீண்டும் பெறுதற்கில்லை. இந்தயானை தேவரீரது திருமுன் இருக்குமாயின் என் ஞாபகம் தேவரீருக்கு இருந்துகொண்டேயிருக்கும் நானும் புனிதனாவேன். எனது வாழ்வும் பெருகும், என் நாடும் செழிக்கும் ஒருக்கால் பகைவர் நேரிடுங்கால் உனக்குத் துணை வேண்டுமே அக்கால என்ன செய்வாய் எனத் தேவரீருக்குத் திருவுளமிருக்குமாயின், இந்தயானை இங்கிருந்தபடியே எனது பொன்னுலகைப் பார்த்திருந்தாலே போதும், அதனால் ஐராவதம் இரண்டுலகத்திலும் இருக்கும் பாவனையாகும் என இந்திரன் பிரார்த்தித்தனன். ஐராவதமும் பணிவார்க்குப் பாக்யமெல்லா முதவிப் பாத நிழலையுங் கொடுக்கும் பாலசண்முகக் கடவுளைப் பணிந்து, ஆண்டவனே அடியேனை அடிமையாகக் கொண்டு ஆண்டருளவேண்டும் என விண்ணப்பஞ்செய்தன, அதனால் குமாரக்கடவுள் அவ்வாறே ஆகுக என அனுக்கிரகிக்க, அவ்வெள்ளையானை இந்திரதிசையாகிய கிழக்கு நோக்கி சிலாரூபமாக நாளது வரையுமிருக்கின்றன. இந்த ஐராவதத்தை வலம்வந்து கும்பிட்டுப் பூசித்து பின்னர் குமாரக் கடவுளைத் தரிசிப்பவர்கள் இந்திர பதவியை அடைகின்றார்கள்.

பதின்மூன்றாவது

நாகம் அருள்பெற்ற படலம்.

துதி.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

எண்ணுவா ரெண்ணமெலா மினிது நல்கும்
  ஏற்றுவா ரேற்றமெலா மெய்தச் செய்யும்
கண்டார்தங் குலமுழுதுங் காத்துப் போற்றும்
  கதியளிக்கும் விதிமாற்று மருகச் சூழல்
அண்டர்குலாந் தணிகைவெற்பி லசலமீ தோங்கும்
  அழகைமா மணிச்சுனையை யரும ருந்தை
தண்ணமுதை யருட்கடலை யகலா வனடைச்
  சற்குருவைச் சண்முகனைச் சார்ந்து வாழ்வாம்.

முனிவர்காள்! "எங்கே யெங்கே மனமோடி இளைபோரென்ன விழுந்தாலும், அங்கே அங்கே நின்றெழுப்பி யகண்டவறிவி லடைவிப்பாய்"

என்பதுபோல மனதைக் கணநேரமும் புறம்விடாது, சாந்தம் சத்தியம், ஞானம், தவசு என்பவைகளிலேயே அம்மனதைச் செலுத்துகின்றவர்களாய், ஒருமுறை கரும்புதின்றவன் மீண்டுமீண்டும் கரும்பு தின்ன ஆசையும் அன்பும் கொள்வதுபோல், சிலபுராணங்களில் மேலும் மேலும் அன்பும், ஆசையுங் கற்றார்பால் கேட்கமேலு மேலும் ஆசையும் நீங்கள் பெற்றிருப்பதால் நீங்களெல்லாம சிவகணங்களென்றே உங்கள்பால் எனக்கும் அன்பு அதிகரிக்கின்றன. ஆகையால் கூறத் தொடங்குகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

முன்னோர் காலத்தில் தேவர்களும், இராக்ஷசர்களும் ஒன்றுகூடி திருப்பாற்கடல் கடையத் தொடங்கி, மந்தரகிரியை மத்தாக்கி வாசுகி என்னும் நாகராஜனைக் கொண்டு இழுக்கப்பட்டமையால், வாசுகி என்னும் பாம்பு மந்தரகிரியில் உரைந்து தேகமுற்றும் புண்ணாகி மெலிவுற்று, சேஷசயனனாகிய க்ஷீராப்தியை அடைந்து ஓ! வைகுந்த

வாசா! மூவுலகு மளந்த முராஹரியே! அடியேன் உடம்புமுற்றும் புண்ணாக்கி, சகித்தற் கொண்ணாச் சஞ்சலமடைகின்றேன். ஈடேற்றவேண்டுமெனப்பிரார்த்திக்க, ஸ்ரீமந் நாராயணன் நாகேந்திரனை நோக்கி, அப்பனே! உனக்குற்றநோய் மந்தரகிரியில் உரைந்துற்றது மாத்திரமன்று, அப்பாற் கடலிற்றோன்றிய ஆலகால விஷச் சுவாலையாலுமுற்றதாகையால், இதனைத்தீர்க்கும் பரமௌஷதம் விண்ணோடு காத்தவிசாகப் பெருமான் திருவருளும், அதனைக்கூட்டுவிக்கும் சடாக்ஷரத்தியானமு மல்லது வேறில்லை. இதனைப்பெறுமிடம் மூவருந்தேவரும் முறைமுறை பரவும் தொண்டைநாட்டுத் திருத்தணிகையேயாம். அம்மலையின்கண் எல்லா நோய்களையும், எவ்விதபாபங்களையும் எவ்வித விஷயங்களையும் போக்கும் அளவிறந்த தீர்த்தங்களும், ஜீவசஞ்சீவியும், அளவிறந்த சித்தர், முத்தர், பத்தர், பாவலர் முதலினோர்களும் நிறைந்திருப்பனவாகும். சர்வ சித்தியுங் கொடுத்து பரமுத்தியையுங் கொடுக்கவல்ல சர்வசமய முடிவாய் விளங்கும் வைதிக. சைவம் தலைசிறந்து விளங்குவதாகும் ஆகையால் அந்த உத்தமோத்தம தலத்தையடைந்து, அங்கு மலைமேலோங்கும் மாமணிக்குன்றை வழிப்பட்டுய்யக் கடவாய். எனக்கூறினர்.

இதனைக்கேட்ட நாகவேந்தன் தணிகையை யடைந்து நகர்ப்பிரதக்ஷணமும், கிரிப்பிரதக்ஷணமுஞ் செய்து, அங்குள்ள ஒவ்வோர் தீர்த்தத்திலும் முழுகி, ஒவ்வோர் மூர்த்திகளையும் தரிசித்து, குமாரதீர்த்தத்தில்முழுகி, சர்வதேவ சொரூபராகிய சண்முகப்பெருமான் சந்நிதானத்தை வலம்வந்து சந்நிதானத்துட்சென்று ஐயன்திருமுன் நின்று அடுத்தாரை ஆதரிக்கும் ஆண்டவனே! குருமூர்த்தமாகிவந்த தெய்வ மருந்தே! வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழச்செய்த தெய்வமே! அடியேனையும் இரக்ஷிக்கவேண்டும். கைவிடாதே ஆண்டவனே! கைவிட்டால் வேறே துணையேயில்லை கிடையாது, என்று கைகட்டி, வாய் பொத்தி, வீழ்ந்துவீழ்ந்து கும்பிட்டுச் சென்று, சந்நிதானத்தின் மேற்பக்கம் ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி, அதனருகில் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தாபித்து சண்முகப்பெருமானைக் கோரி தவஞ்செய்து வந்தனன். இவ்வாறு நாகராஜன் செய்யுந் தவத்திற்கிரங்கி வச்ராயுதமேந்திய வடிவேற் பெருமான் அவனெதிருற்று காக்ஷிகொடுத்து அன்ப! உனக்கு வேண்டியதென்ன வெனக்கேட்க, வாசுகி ஆண்டவனைப் பார்த்து நான்மறை சொல்லும் ஞானமணியே! ஆறிருகண்கொண்ட அண்டர்நாதனே! தேவாசுரர் கடல்கடைந்த நான் மந்தரகிரியிற் பிணி

க்கப்பட்டு உரைந்ததன்றி ஆலகால விஷச்சுவாலையாலுந் தாக்கப்பெற்று வருந்துகின்றேன், தீராநோய் தீர்க்குந் தெய்வம் தேவரீர் மீட்ட திருத்தணிச்செவ்வேளே எனப் பலர்வாய் பகரக்கேட்டுற்றேன், தீர்த்தருளல் வேண்டும். எனக்கூற, பக்தரக்ஷகனாகிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுள் கிருபாநோக்கஞ்செய்து அவ்வாசுகியின் தேகத்தைத் திருநீற்றால் தடவி, ஏ! வாசுகி! உன் வினைதீர்ந்தன. இன்னும் வேண்டியதென்னென, தெய்வானை மகிழுந்தலைவா! நானுண்டாக்கிய தீர்த்தமும், மூர்த்தியும் உன் பெயராற் பிரகாசிக்க வேண்டுகின்றேன். அன்றி இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, இம்மூர்த்தியை வழிபடுவோர் யாரானாலும் அவர்கள் நோயற்றவாழ்வும், குறைபற்றசெல்வமும், பிறவாப் பெருமுத்தியும் பெற்றுய்யுமாறு திருவருள் செய்யவேண்டும் என விண்ணப்பஞ்செய்ய, தணிகையிலோங்குந் தனிப்பெருந்தெய்வம் அவ்வாறே ஆகுக வெனக்கூறி அந்தர்த்தானமாயினர்.

இப்பால் வாசுகி மந்தரகிரியில் உரைந்திளைத்த நோயும், விஷச்சுவாலையாலாகிய புண்ணுந் தீர்ந்து, திடகாத்திரமும், நல்ல பலமும், வச்சிரதேகமும், சாந்தமனமும், சிவபக்தியும், ஞான உணர்ச்சியும் பெற்றுச் சென்று, திருமாலையடைந்து ஆபத் பாந்தவா! அனாதரக்ஷகா! தேவரீராலல்லவோ இந்த வாழ்வு எனக்குக் கிடைத்தது! தேவரீரல்லவா எனக்கு முதற்றெய்வம்! என வாழ்த்தி நாகலோகஞ் சென்றனன்.

தபவேந்திரர்களே! வாசுகி சென்றபின் வாசுகியினாலுண்டான தீர்த்தத்தை நாக தீர்த்தமென்றும், வாசுகியாற் பூசித்த சிவலிங்கத்தை நாகேஸ்வரரென்றும் வழங்குகின்றனர். அத்தீர்த்தத்தில்முழுகினோர் விஷரோகம், நேத்திரரோகம், க்ஷயரோகம், பூதப்பைசாச தோஷம் முதலியவைகளைப்போக்கி, கல்வி, செல்வம், முதலியவைகளைப் பெற்று, குமாரானுக்கிரகத்தையே அடைகின்றார்கள். இந்த தீர்த்தத்தை நாககனி எனவும் கூறுகின்றனர்.

பதிமூன்காவது

இராமன் அருள்பெறு படலம்.

ஸ்துதி.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

[றே
மறைபாடுமெணியேநான்மறைமுடிவே பறையனந்தம்வாழ்த்துமொன்
முறைமுறையேவான்பரவுமுத்தேயெம் முதல்வாமும்மூர்த்தியானே
இறைவாயெனெம்மானேசடம்பணியும்பன்னிருதோளெந்தாய்வானோர்
பிறையாருந் தணிகைவளர் மருந்தேசுப் பிரமணியே வாழ்விப்பாயே.

நான்கு வேதங்களுங் கொழுந்துவிட்டுப்படர்வதுபோலும், எங்கும் சிவபூஜை, எங்கும் வைதிகத் தசாங்கம், எங்கும் ஈஸ்வரனது அனந்த கல்யாணகுண பாராயணம், எங்கும் வைதிக ஒழுக்கம், எங்கும் நிஷ்டை, எங்கும் யோகம், எங்கும் ஞானம், எங்கும் வேதசாரமாகிய பிரசங்கம், எங்கும் அரஹர, சங்கர, சம்போ, சதாசிவ, அம்பலநாடக, சிவ சிவ என்னும் சிவநாமோச்சாரணமாக விளங்கும்

நைமிசாரண்ய முனீந்திரர்காள்! இதுவரையில் நாகேந்திரன் குமாரக் கடவுளை யடைந்து தீராநோய் தீர்ந்து பெருவாழ் வடைந்த பெருமையைக் கூறினேன். இனி இராமர் அருள்பெற்றுய்ந்ததனையும் கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக. என்று சூத புராணிகர் கூறுகின்றார்.

முன்னர் அயோத்தியைப் பரிபாலனஞ் செய்திருந்த தசரதச் சக்ரவர்த்தியின் திருக்குமாரராய் விளங்கிய ஸ்ரீராமபிரான் தன் சிறியதாயார் கைகேசியின் போதனைக்குட்பட்ட தன் தந்தையாகிய தசரதர் கட்டளையால் ஜானகியோடு காட்டில் வசிக்குங்காலத்தில் தசமுக இராவணன் சீதையைக் கொண்டுபோய் விட்டமையால் பலவிதமாக வருந்தி, அகத்தியரை அடைந்து முனிவர் பெருமானே! எனது நாயகியைக் கவர்ந்த அசுரப்பாபியை அழிக்கவும், மீண்டும் ஜானகியை நானடையவும் கருணைசெய்தல் வேண்டும் என விண்ணப்பிக்க, அகஸ்திய மகாமுனிவர் ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து எவ்வித சங்கடங்களையும் தீர்த்து, எல்லா சித்திகளையும் கொடுக்கக்கூடியது சிவபூஜையன்றி வேறேயில்லை. நீர் கூறும் இராவணன் சிவ வரப்பிரசாதத்தாலன்றோ பேராற்றலையும் பெருவாழ்வையும் பெற்று இக்காரியத்தைச்செய்தான்! அவ்வரத்தையும் அவன் ஆற்றலையும் அழிப்பதற்கு அதைக்கொடுத்த அம்பல நாடகனாகிய ஆண்டவனை யடைந்துய்வாயாக. மற்றவர்களால் சிவன் கொடுத்த வரத்தைக்கெடுக்க முடியாது. ஆகையினால், சிவானுக்கிரகத்தைப் பெறுவாயாக எனக்கூறி, விபூதி, ருத்ராக்ஷ, பஞ்சாக்ஷர மகத்துவங்களையும், அவைகளை அனுஷ்டிக்கும் உபாயங்களையும் கூற, ஸ்ரீராமர் கருணைக் கடங்கடலாகிய கண்ணுதற் பெருமானைப் பூசித்து, ஐயனே! அனைத்துலகும் அனைத்துமாய் நின்ற ஆண்டவனே! தாயாகவும், தாரமாகவும், தந்தையாகவும் மாமனாகவும், மைந்தனாகவும், மாற்றாராகவும் வந்து வாழ்விக்கும் மாதேவா! எண்ணுவார் எண்ணத்திலேயிருந்து ஈடேற்றும் ஈசனே! அபயமென் றடைந்தாரை அஞ்சேலென் றாதரிக்கும் அட்டகாசனே! அருளினுடன் பரிந்தூட்டிக்காக்குங் கடவுளே! நானென மதிக்கும் கர்மேந்திரியங்களும், உடம்பும் அஷ்ட மூர்த்தமாக விளங்கும் மூர்த்தியுடைய தலைவா! இவைகளை ஈடேற்றுவது நின்னையாப் பொருத்தல்லவோ எனப் பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து எதிரேவந்து, ராமா! நீ மனிதவாழ்வு அற்பமென மதித்தனை. ஆதலின் நாமுபதேசஞ் செய்கின்றோம். அதனைக்கொண்டு பிறந்ததனும் பெறவேண்டும் பெரும்பயனைப் பெற்றுய்வாயாக. எனக்கூற, ஸ்ரீராமர் அதனை மறு

த்து அம்பலத்தாடும் அருட்பெருஞ் சோதியே! கல்லாலிருந்த கனக் வெற்பே! குருந்தடி மூலேத்த குணப்பெருங் குன்றே! என் சத்துரு வைக்கொன்று, ஞானவினையைப் பெற்றல்லது சஞ்சலந்தீரேன். ஜானகி என் எதிரிலேயே இருக்கிறாள் போலிருக்கிறது. அசுரர்களின் கொடு மைகளை எண்ணும்போதெல்லாம் என் கை கால்கள் பதருகின்றன எவ்வாறு நான் சிவஞானம் பெறுவேன்! தேவரீர் பெருங்கருணையை மறுத்துதற் கஞ்சுகின்றேன் எனப் பலமுறையும் வீழ்ந்து வீழ்ந்து வணங்கி வருந்துவதைக் கண்ட கைலாசபதி புன்னகைசெய்து,ஆசீர் வதித்து இராக்கதரை வெல்லும் வல்லமையையும், அதற்குவேண்டும் அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் கொடுத்து அந்தர்த்தானமாயினர். அவை களை ஸ்ரீராமர் பெற்றுச் சென்று இராவண சம்மாரஞ் செய்தபின் னர் அவ்விராகவன் இராமேச்சுரத்திற் சென்று அகத்தியமகா முனி வர் உபதேசஞ் செய்தபடி விபூதி ருத்ராக்ஷ தாரியாய், பஞ்சாக்ஷர தியானத்துடன் சிவபூஜைசெய்து சிவபிரானை நோக்கி வலிதாளவந்த சிவமே! ஏழையேன் எண்ணத்தை ஈடேற்றிய ஆண்டவனே! என்னை வாழவைத்த மணியே! இராவணனுக்குத் தேவரீர் கொடுத்தருளிய வரத்தை மாற்றுஞ் சக்தியை தேவரீர் அடியேனுக்குக் கொடுத்தரு ளியதனாலன்றோ கொண்டகருத்தை முடித்தேன். தேவரீர் முன்னர் ஞானோபதேசஞ் செய்வதாய்க் கொண்ட திருவுளத்தை எனது அஞ் ஞானத்தால் வீணே இழந்தேன். வேறே கதியில்லேன். அதனை இக் கால் அனுக்கிரகித்து பிறவிப் பெருநோயைப் போக்கொழிக்க வேண் டும் பிரபுவே! எனப்பிரார்த்திக்க, தன்னை யன்றியில்லாத் தனிப்பெ ருந் தெய்வமாகிய சங்கரன் கருணைகூர்ந்து, அன்பனே! எவரையும் கன்மமானது விடாது. கன்மமானது ராஜ்யம், திரவியம், மனைவி, மக்கள், சுற்றம், ஸ்நேகம், டம்பம், முதலிய சொரூபங்களாக வந்து இழுத்து இழுத்து அலேந்து அலேந்து பரகதியை விலக்குகின்றது. அந்த நிலையில் நீயும் இருக்கின்றாய், அந்நிலையிலிருந்து சித்தசாந்தம் பிறக்காது சித்தசாந்தமின்றி ஞானம் நிலைபெறாது, அப்படி ஞானத் தை அடையும் வினை உமக்கிருக்குமாயின், திருத்தணிகையை அடை ந்து, அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் மூழ்கி நமது இளைய பிள்ளையாரை வழிப்பட்டு, நீ விரும்புவதை அக்குமார குருவினிடத்தில் பெற்றுய் வாயாக, என மறைந்தருளினர். இவைகளைக்கேட்ட ஸ்ரீராமர் தனது பரிவாரங்களுடன் தணிகைக்கு வந்து நந்திதீர்த்தம் முதலிய பல தீர் த்தங்களிலும் மூழ்கி, பல மூர்த்திகளையும் வணங்கி, நந்தியாற்றின் வடகரையில் ஆறுமுக ஸ்வாமிகள் சந்நிதானத்திற் கருகில் ஒரு சிவ

லிங்கந்தாபித்து, அதன் சமீபத்தில் ஓர் தீர்த்த முண்டாக்கி நமது தேவசேனாதிபதியாகிய சிவக்கொழுந்தைத்திபானித்துத் தவஞ்செய் திருந்தனர் இதனைக்கண்ட விசாகன் பிரசன்னராகி, ஏ இராகவா! நீ விரும்பும் பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெறுவாயாக என பசு, பதி பாச, இலக்கணங்களை உபதேசித்து, அவ் வீராகவனது பரிபக்கு வத்தைக் கண்டு கிருபாநோக்கஞ்செய்து, தனது திருக்கரத்தால் அவ் விராமனைத் தடவிக்கொடுத்து ஆசீர்வதித் தனுப்பினர்.

இவ்வாறு ஸ்ரீராமச்சந்திரன் அசுரர்களை விஜயஞ் செய்து வந்தமையால் விஜயராகவர் என்னும் பெயராயின. சிவதீர்த்தமாகிய நந்தி தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, சிவனடியார்களுள் தலைமைப் பெரும் அடியாராய் விளங்கிய விஜயராகவப் பெருமானைச் சேவை செய்பவர்கள் பெருஞ் செல்வம், பெருஞ் குடும்பம், பெரும், வாழ்வு, பெரும், போகம், பெரும், பதவிகளை அடைகின்றார்கள்.

பதினைந்தாவது

நாரதர் அருள்பெறு படலம்.

துதி.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முருகாநான் மறைமுடிவே மூவ ரேற்றும்
மூர்த்தியே யாறிருகண் மணியே வானோர்
பெருமானே யுலகுயிர்க்கும் பிறவு மாய
பிரமமே யருந்துணையே காங்கே யாவெம்
மருட்கடலே யாளவந்த வடிவேற் செங்கை
ஆண்டவனே தணிகைவாழ் சிவமே சைவக்
குருமணியே அன்பரெலாம் வாழ வந்த
குகனேயெம் முயிர்த்துணையா வாழ்விப்பாயே,

சிவத்தியான பரராய், விபூதி ருத்ராக்ஷ சிவசின்னங்கள் பிரகாசிக்க, பஞ்சாக்ஷர தியானத்துடன், சிவபெருமானது அனந்தநாம கல்யாண குணானுபவங்களையே பிரசங்கித்து, பரமனையே பாடும் அடியாராய் விளங்கும் சூதபுராணிகர் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களைப் பார்த்து முத்தியே பொருளெனக் கொண்ட முனிவர்காள் நமது ஆண்டவனாகிய ஆறிரு கண்கொண்ட ஆறுமுகக் கடவுளின் அருள்விளையாடல்களைக் கூறினேனன்றோ! அவைகள் அளவிறந்தனவாகும். அவைகளுள் இன்னும்சிறிது கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

சிவபெருமானை அவர் சமீபத்திலேயே இருந்து பஜித்துக்கொண்டிருப்பவராகிய நாரதமகாமுனிவர் ஒருக்கால் சிவபெருமானை வணங்கிவந்து சத்தியலோகத்தை அடைந்து தன் தந்தையாகிய பிரமதேவனைக்கண்டு, எந்தாய்! நமது கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான், அகிலாண்ட ரக்ஷகனாயும், சகலாண்டமும் வாழ்த்திவணங்குந் தனிப்பெருந்தலைமைத் தெய்வமாயும், மிக்காரும் ஒப்பாரு மற்றவித்தகனாயுமிருக்க, அப்பரமபதி கதியற்ற பரம ஏழையைப்போல் கந்தையுங்,கரித்துணியும், தோலும் வாலும் அணிந்திருப்ப தென்னகாரணம்? இதன்றி பலவித ஆபரணங்களிருக்க எலும்பும், இறகும், பாம்பும் அணிந்திருப்ப தென்னகாரணம்? பலவிதமாக நல்ல வாசனையுள்ள திரவியங்களிருக்க, சாம்பலைப் பூசிக்கொள்ளுவ தென்னகாரணம்? இதுவுமன்றி நானாவிதமான விமானந், தேர், கரி, பரி, பல்லக்கு முதலியவைகளிருக்க எருதை வாகனமாகக்கொண்டிருப்ப தென்னகாரணம்? என சிலவற்றைக் கேட்க, பிரமதேவன் நாரதரைப் பார்த்து மைந்தா! நீ கேட்பதெல்லாம் நியாயம். அந்த அந்தரங்கக் கருத்தை நான் உனக்கு விளக்கிக் காட்ட வல்லனல்லன். அவைகளைப்பற்றி அந்த அம்பலநாடகனாகிய ஆண்டவனே கூறவல்லவனன்றி மற்றையோர் யாருங் கூறுவாரில்லை அன்றி அவரது ஐந்துமுகமும் அதோமுகமுமே ஆறுமுகங்களாய் அவதரித்துள்ள பக்தரக்ஷகனாகிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுள் கூறுவார். அவரையடைந்து நீகேட்க விருப்பமிருக்குமானால், திருத்தணிகையை அடைந்து கேட்டுணர்வாயாக எனக்கூறினன்.

இதனைக்கேட்ட நாரதர் மீண்டும் பிரமதேவனை நோக்கி, அண்ணலே! குமாரக்கடவுள் குன்றுதோறாடிய குமரனன்றோ! அவர் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் கைலை, கந்தமாதனம், செந்தில், சீரலைவாய் முதலிய திவ்விய ஸ்தலங்கள் அனந்தமிருக்க, தணிகையை மாத்திரம் ஏன் விசேஷித்துக் கூறினீர் எனக்கேட்க, பிரமதேவன் நாரத

ரைப்பார்த்து மைந்தா! உலகத்தில் யார்க்கும் இராஜஸ்தானம், போக ஸ்தானம், ஞானஸ்தானம் என மூன்றிடங்களுண்டு, அவைகளில் குகப்பெருமானுக்கு தணிகை ஞானஸ்தானமாகும், குமாரக்கடவுள் மற்றத்தலங்களில் தேவர்களின் பொருட்டும் அசுரவாதனையின் பொருட்டும் எழுந்தருளியதாகும். பின்னர் முருகக்கடவுள் எல்லா வாதனைகளையும் ஒழித்து, தேவதேவர்களுக்குற்ற இடுக்கண்களை யெல்லாம் அகற்றி, அத்தேவர்களை விண்குடியேற்றி, எல்லாக்குறைகளையும் அகற்றி, யாதொரு காரியமுமின்றி நின்மல சொரூபராய் தணிந்த இடம் தணிகையாகும். இத்தலத்தில் தான் தேவர்கள்முதலினோர் வேண்டிய வரங்களையும், வாழ்வுகளையும், பதவிகளையும், ஞானங்களையும் பெற்றுப் போகிறார்கள். யானும், திருமாலும் இத்தணிகையில் தான் குமாரக்கடவுளை யடைந்து வேண்டிய ஞானோபதேசங்களையும் எங்கள் தொழில்களையும், எங்கள் பதவிகளையும் அடைந்தோம். அகத்தியரும் நந்தியெம்பெருமானும், சிவபெருமானும் அத்தணிகையிற்றான் எம்பெருமானிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றார்கள். அத்தணிகையிற்றான் குமாரக்கடவுள் தனியராய், ஞானவடிவாய் குருமூர்த்தமாய், வேண்டுவோர் வேண்டியவைகளைக் கொடுப்பவராய் விளங்குவதாகும். அன்றி அத்தணிகையென்னுந் தலத்திற்றான் சிவதத்துவாமிர்தப் என்னும் நந்திதீர்த்தமும், உள்ளூர வுன்றி நினைத்து அந்நிலையில்நி பவர்களை ஞானமயமாகச் செய்யும் திருவருளும் இருக்கின்றன. ஞானசண்முகப்பெருமான் பற்றற்றானைப், பரம ஞானனைப், நின்ற திரு கோலமாய், ஞானசக்தியை மாத்திரம் கையிற்றாங்கியவனாய் விளங்குவது இத்தணிகையேயாகும், இதனாலேயே தணிகையென்னும் க்ஷேத்திரம் ஞானபுரியெனவும், சித்திகரம் எனவும் எளிதாகத் தெரி லாம், அம்மலையோ அம்முருகனைப்போல் ஆறுசிகரங்களும் ஜீவசஞ் வியும் அனேக பரம ஔஷதிகளும் விளங்கப் பெற்றதாகும். அம்மலை லும், அதற்கடுத்த பச்சரிசிமலை, கரியமலை முதலியவைகளிலும், அ மலைகளின் குகைகளிலும், சுரங்கங்களிலும் இன்னும் எண்ணற் ஞானிகளும், தபசிகளும், முனிவர்களும், சித்தர்களும், நிஷ்டைகளு கன்றி மற்றோர்கண்களுக்குக் காணமாட்டார்கள். ஆனாலும் நீ நேரி கண்டு பயபக்தியாக தரிசிக்கலாம். இதனாலேயே திருத்தணிகை சி லோகத்திற்குச் சரியான ஞானபுரி என நீ தெரிவாயாக. என அத் ணிகையின் மகத்துவங்களிற் சிறிது கூறினர்.

இவைகளைக்கேட்ட நாரதர், ஆனந்தபரவசராகி, சிந்தை மு றும் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவடிக்கேயாக்கி, தியானபராப்ர

யிருந்து சிறிது தெளிந்து, பிரமதேவனிடம் விடைபெற்று திருத்த ணிகையை யடைந்து, சிவதத்துவாமிர்தம், குமாரதீர்த்தம், இந்திர நீலச்சுனை முதலிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி, கிரிப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து விரதசீலராயிருந்து ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து அங்கு பலகா லமிருந்து பூசித்து, பின்னர் அம்மலைமேற் சென்று, முருகக்கடவுள் சந்நிதானத்தையடைந்து தமது மகதியாழைக்கையிலேந்தி இசைகூ ட்டி சாமகீதம்பாடி கந்தப்பெருமானது கல்யாண குணானுபவங்களை வாழ்த்தி ஓ சற்குருமணியே! சிவஞான தீக்ஷாகுருவே! குமாரகுரு வே! சிவகுருவே! ஞான சத்தி தரனே! எவ்வுலகும் ஈடேறவந்த ஈச னே அடியேனது அறியாமையின் அபசாரங்களை மன்னித்து ஆண் டருளவேண்டும் ஐயனே எனத் தவஞ்செய் திருந்தனர்.

இதனைக்கண்ட இரத்தினவேலேந்திய இறைவன் கருணைகூர்ந்து நாரதமகாமுனிவர் எதிரே தோன்றி, நாரதரே! உனது அருந்தவத்தி ற்கேவந்தோம். நீர் விரும்புவதென்னென, நாரதர் குமாரக்கடவுளைப் பணிந்து குரு மூர்த்தமாகவந்த கோலமே! தணப்பெருங்குன்றே! குகப்பெருமானே! ஓர் சந்தேகம் அதாவது உலக முதற்காரணராகிய பரமேஸ்வரர் ஏதாலும் குறைவற்றவராயிருந்தும், எருதை வாகன மாகக்கொண்டதும், சாம்பலைப் பூசியதும் யாது காரணம்? என்பதை தேவரீர் விளக்கியருள வேண்டுமெனக் கேட்க, செந்தமிழ்த்தெய்வ மாகிய தெய்வசிகாமணி நாரதனை நோக்கி அன்ப! கடவுள் என உலக முற்றுங் கூறுகின்ற கண்ணுதற் பெருமான்

> "நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
> புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்
> உலகே ழெனத்திசைப் பத்தெனத் தா னொருவனுமே"

என்றபடி தாம் ஒருவரே பிருதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், இர வி, மதி, ஆன்மா என்னும் அஷ்டமூர்த்தமாக விளங்குகின்றார். இ தனை உலகாகாரமாகிய நீர்பூசித்த அண்டவடிவான இலிங்கரூபத்தினா லேயே அறிந்துகொள்வாயாக "அவனசைந்திடில் அனுவசைந்திடு ம்" என்றபடி அவரே சிருட்டி, திதி, சங்கார, திரோபவ, அனுக்கிர கங்களை நடத்துகிறவர் என்பதை பஞ்ச கிருத்தியத் தாண்டவமூர்த் தமாக விளங்குவதைச் சிதாகாசமாய தில்லையின் நடராஜ மூர்த்தத் தா லறிவாயாக. என்றும் அவர் யாது மற்ற நித்திய ஞானானந்தசொரூ பர் என்பதை தில்லைப்பேரம்பலத்தின்கண் காட்டப்படுகிற வெளியா லும் அறிவாயாக. அவரது நிஜவடிவைக் கூறுமிடத்தில், அவர்

ஜாதி குலம் பிறப் பிறப்பு பந்த முத்தி
யருவுருவத் தன்மை நாமம்
ஏதுமன்றி எப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும்
பிரிவறநின் றியக்கஞ் செய்யும்
சோதி" யாவர், இவர்

"வேதமுதற்கலை காட்சிமுதலளவை விரிஞ்சன்முதல் விண்ணோர் செய்யுஞ்சோதனை யுளகப்படாச்சோதி" யாகையால், "நின்மல, நிரைஞ்சன, நிராதார, நிர்விஷய, நித்தியாநந்த நிர்க்குண நிமலனே" இப்படியனிவ்வுருவ னிவ்வண்ணத்தன், இவனிறைவனென்றெழுதிக்காட்டொணாது. ஆயினும் அப்பிரபு அன்பே திருமேனியாகக்கொண்டு,

"அறிவறிபான் றனையடையத் தேக மாக்கி
அங்கங்கே உயிர்க்குயிரா யறிவு கொடுத்தருளாற்
செறிதலால்" என்றபடி.

தம் அகண்டவெண் மூர்த்தங்களினின்று அணுவென் மூர்த்த ஜீவபேதங்களாய், அவைகளுக்கு உயிரும், அறிவுமாய், அவைகளை இயக்குவோனுமாய், அவைகளின் வேறு சாக்ஷியவனாய், அவைகளை இரக்ஷிக்கும் கருணைசொரூபியாய் அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் அவர்

"யாதொரு தெய்வங் கொண்டீரத் தெய்வமாகி யாங்கே
மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர்" என்றபடி

ஒருவரே எண்ணிறந்த சமய தேவர்களாகியும், தாமே வலிந்து அருளுருவந்தாங்கியும், பக்தர்களின் இச்சைவழி அனந்த நாமரூபமுற்று கொண்ட திருமேனிகள் அளவற்றனவாகும், அவைகளில் ஒருமூர்த்தமாகும் நீர் கூறிய ரிஷபாரூட மூர்த்தம். அந்த ரிஷபம் யாது? அதனைச் சிவபெருமான் ஆரோகணித்த தேனெனில்:—பிரம விஷ்ணு இந்திராதிய தேவதைகளும் மற்றுள்ள சராசரங்களும் பிணி, பசி, மூப்பு, இளமை முதலியவைகளின் வசப்பட்டு பிறந்திறக்குந் தொழில்களை யுடையனவா யிருப்பவைகளைப்பார்த்து நான்கு பாதங்களையுடைய தருமதேவதையானது அந்தவகைய துக்கங்களுக்காளாகாமலும், பிறப்பிறப்புகளிற் சுழன்றலையாமலு மிருக்கக்கருதி எளிதிற் றிருவருள் செய்யும் இறைவனை நோக்கி பலகாலம் வருந்தித் தவஞ்செய்து, சரணாகதி நீயே என அடைந்த சந்திரனைக்காத்த தயாநிதியே மறலியை வீழ்த்தி மார்க்கண்டனைக்காத்த மணிவண்ணா! பார்வதி வேண்டப் பாதியுடற்றந்த பவழக்குன்றே!

"வஞ்ச நமன் வாதனைக்கும் வன்பிறவி வேதனைக்கும்
அஞ்சி யுனையடைந்தேன் ஐயனே பராபரமே"

என பலவாறு வேண்ட, அடைந்தாரை யாதரிக்கும் அருட்பெருங் கருணைத் தடங்கடலாகிய ஆண்டவன் கருணைகூர்ந்து, என் அரும் பெரும் அன்பே! அஞ்சேல் நீ என்றும் இன்னல்படாது, இறவாது, எம்மை இடபமாகத் தாங்கி இருப்பாயாக. என ஆசிகூறி ஆட்கொண்டதாகும். அன்றி, இந்த ரிஷபம் சிவத்தின் அகண்டவியாபக நித்யானந்த வடிவில் எவ்வாறிருக்குமென்னில்:—மனம், புத்தி, சித்தம், ஆகங்காரம் என்னும் கரணங்கள் நான்கையும் நான்கு பாதங்களாகக் கொண்ட ஜீவன் என்னும் பசுவாகும் அந்த அந்தக் கரணங்கள் நான் நடத்தி ஆட்கொள்பவர். பதியென்னும் சிவம் என உணர்த்துவதையும் அறிவாயாக.

ஏ நாரத! ஏகபாதமும், இரு ஒளியும் மும்மூர்த்தியும், நால்வகைத் தோற்றமும், பஞ்சகிருத்தியமும், ஆறுகுணமும், ஏழுலகும், எண்மூர்த்தமும், நவபேதமுமாகி யாதுமல்லாநின்ற இறைவன் அளவற்ற பரிமளத் திரவியங்களிருக்க, விபூதியில் விருப்பமுற்ற தென்னவெனில்:-சிவபெருமான் அக்கினியே வடிவாகவுள்ளவர். அந்த "ஆகிபகவன் ஞானவடி வழலிற் பூசித்து நித்தியமாய்" விளங்குவது இயற்கைத் திருநீறாகும். இதன்றி,

தணிகைப் புராணம்.

"பூதியா முறைமையும் புகலக் கேட்டியால்
கோதிலா மனுமுறைக் கொற்ற வேந்தனே
பாதியாள் சத்திபத் தினியின் வைகுற
வேதிலா னவந்தபு மிணையில் வேதியன்."

"வழியே பாணிக ளுலப்பி லண்டமே
கேழிலா மண்டபங் கேழ்த்த வேதிகை
ஆழிசூழ் புவியவி யரிமெய் யாதியா
வாழிமா மெய்ம்மைவண் பசுக்கா ளாவியா"

"நெற்றியங் குண்டத்து நெடித டங்கிய
பொற்றநீள் விழியெரி புணர்த்து வேள்வி செ
தற்றமில் வேள்வியி லகிர்வெண் பூதியைப்
பற்றற வுயிர்க் கெலாம் படிவத் தாக்கினான்."

ஆணவமலத்தை நீக்கி ஆண்டருளும் அமலன் பிரளய வெள்ளமே நீராகவும், அண்டாண்டங்கள் மண்டபங்களாகவும், கபலாற்சூழ்ந்துள்ள உலகங்களையே மேடைகளாகவும் அரிபிரமேந்திராதி சகல தேவர்களையும் அவியாகவும், மற்றை உயிருடலனைத்தும் பசுக்களாகவும், தமது நெற்றிக்கண்ணிலாகிய ஞானக்கினியையே தீயாகவுங்கொண்டு * சருவ சங்கார யாகஞ்செய்தருளி, அந்நீற்றை விஞ்ஞானகலர். பிரளயாகலர், சகலர் என்னும் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் உதவியதன்றி, தாமும் அணிந்தனர். எனவே சர்வேஸ்வரனாகிய சங்கரன் எல்லாம் அழிக்கும், தாம் அழியாது, யாவையும் அழிக்கப் படுபவனென்றும், அழிப்பன வனைத்தும் அவனையன்றி வேறில்லையாதைபால் அவனிடத்திலேயே லயமாகின்றனவென்றும், அவனையன்றி அணுக்கூறும் வேறாகாதன வென்றும், அதே "நீறுபூத்த நெருப்பாக" சிவபெருமான் விளங்குவ தென்றும், மாயா சம்பந்தமாகிய படைப்புங் காப்பும் நீங்கிய சருவ சங்கார நீற்றைத் தரிப்பவரே அம்பலநாடகன் அடிக்கணைய்தும் அடியவர் என்றும், இதனால் உலகில் தனிப்பெருந் தலைமைக் கடவுள் சிவபெருமான் ஒருவரெனவும் உணர்வாயாக. எனக் கூறியதன்றி, நாரதருக்கு மற்றைய சந்தேகங்களையும் பெத்தமுத்தியென்னும் இரண்டிடங்களுக்கு மேற்றவாறு, தத்துவார்த்தங்களை விளக்கிக்காட்டி ஞான சாதனத்தையும் புகுத்தி, குன்று தோறாடிய குமாரக்கடவுள் மறைந்தனர். இவைகளைக்கேட்ட நாரதர் ஆனந்தமுற்று முதற்பெருங் கடவுளாகிய முருகப்பெருமானை வணங்கி, வாழ்த்தி, வானடைந்தனர்.

நாரதர் பூசித்த இலிங்கத்தை நாரதேஸ்வரரெனவும், அதனருகிலுள்ள தீர்த்தத்தை நாரத தீர்த்தமெனவும் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்து, நாரத லிங்கத்தைப் பூசிப்பவர்கள் வேதாகம மோக்த சத்சமயமாகிய சைவநெறியிற் றலைசிறந்து சிவஞான வாழ்வைப்பெற்று சிவத்தோ டிரண்டறக் கலக்குஞ் செல்வர்களாகின்றார்கள். இதன்றி வேண்டுவோர் வேண்டிய வாழ்வையும் பெறுகின்றார்கள். எனச் சூதபுராணிகர் கூறினர்.

---

* கடலவிட நுகர்ந்த தொல்லைக் கடவுள்பின் னழிக்குங் காலை
யுடலுயி ரகலம் யாவு மொடுங்கிய விடம தன்றோ
சுடலைய தாகு மந்த சுடலைகா னனைய சோதி
நடனமில் நின்ற பெல்லை நாடருக் தலைமைத் தம்மே.

பதினாறாவது
களவுப் படலம்.

ஸ்துதி.

எண்சீக்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பாரேழுந் திசையனைத்தும் பிறவு மாகி
பலவேறு மூர்த்தியா யடியா ரன்பின்
சீரேரு மருட்குன்றே தேவதேவே
சித்தியெலா முதவுகின்ற திருவே நாளும்
போரேரு மாயைகுல மெல்லா மாய்த்த
பொற்பேயெம் புண்ணியமே வடிவேற் செங்கை
தேரேறு மாறுமுகச் சிவமே மேலாந்
திருத்தணிகைப் பெருமானே யருளு வாயே.

முனீந்திரர்களே இதுகாறும் ஜகத் ரக்ஷகனாகிய சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவிளையாடல்களைக் கூறிவந்தேனன்றோ! இனி அவ்வடிவேற் பெருமான் வள்ளி நாச்சியாரை மணம்புரிதற் பொருட்டு நடத்திய அருட் பிரபாவங்களையுங் கூறிவருகின்றேன் கேட்பீர்களாக. எனச் சூதபுராணிகர் கூறுகின்றார்.

தெய்வயானையம்மையார், வள்ளியம்மையார் என்னும் உபயநாச்சியார் ஆதி உற்சவம்.

உபேந்திரன்:—முன்னர் இந்திரனைப்பெற்ற சசியபர் அதிதி என்பவர்கள் நெடுங்காலந் தவஞ்செய்ததற்கிரங்கி விஷ்ணுமூர்த்தி ஐந்தாவது அவதாரமாக வாமனாவதாரங்கொண்டு மூவுலகத்தையும் மூவடியால் அளந்து திரிவிக்கிரமன் என்னும் பெயரைத்தாங்கி, பின்னர் அமுதவல்லி, சுந்தரி என்னும் இருபெண்களைப் பெற்றனர்.

தவம்:—அப்பெண்கள் இருவரும் மிக்கப் பேரழகுடையவர்களாய் வளர்ந்துவருங் நாளில், அழகெலாந் திரண்டுற்ற அறுமுகக்கடவுளின் அற்புதத் திருவிளையாடல்களையெல்லாங் கேட்டு, எவ்விதமாவது அக்குமாரக்கடவுளை மணம்புரிய வேண்டுமெனக் கருதி, அப்பெண்கள் இருவரும் கைலாயத்தை யடைந்து, அங்கு கங்கையின் அருகில் சரவணப்பொய்கையின் தீரத்தில் அனேககாலமாகத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

முருகக்கடவுள் கட்டளை:—இப்பெண்களின் தவத்திற்கிரங்கிய தயாநிதியாகிய சரவணோற்பவன் கந்தமானத்தைவிட்டு, இமயகிரியில் சரவணப்பொய்கையில் அப்பெண்மணிகளின் முன்னர் தோன்றி, காக்ஷிகொடுத்து, பெண்மணிகாள்! உங்கள் கருத்து யாதெனக் கேட்க, அம்மாதர் இருவரும் பால சண்முகப்பிரமமே! எங்கள் இருவரையும் தேவரீர் நாயகிகளாகக்கொண்டு இரக்ஷிக்கவேண்டும். எனக்கூற, குகப்பெருமான் அமுதவல்லியை நோக்கி நீ இந்திரனுக்குப் புத்திரியாகி வளர்ந்துகொண்டிருவென்றும், சுந்தரியை நோக்கி நீ மண்ணுலகில் தொண்டைநாட்டு மேற்பாடியில் மான் வயிற்றிற்பிறந்து நம்மைக் கோரி பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கும் வேடராஜனிடம் தோன்றி வளர்ந்துகொண்டிருவென்றும், பின்னர் யாம் வந்து உங்களை மணம் புரிகின்றோம் எனவும் கூறிமறைந்தனர்.

தெய்வயானையம்மையார்:—இப்பால் அமுதவல்லி இந்திரபுரியை அடைந்து ஓர் குழந்தை வடிவமாய் இந்திரன் முன்சென்று ஓ! மகேந்திரா தேவரீரது தந்தையாகிய கசியபர் புத்திரரும் தங்கள் தம்பியுமாகிய திரிவிக்கிரமர் என்னும் உபேந்திரர் மகள். என்னை தாங்கள் தான் இரக்ஷிக்கவேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்க, இந்திரன் இக்குழந்தையின் ஞானசௌந்தரியத்தையும் பிரமதேஜஸையும் திருவருட் பார்வையையும் கண்டு ஆனந்தமுற்று என் அரும்பெருந் புண்ணியமே உருக்கொண்ட அன்னாய்! என அங்கையிலேந்தி தனது பட்டத்து யானையாகிய ஐராவதத்தை அழைத்து எனது குமரியாகிய இக்குழந்தை நம்மை யெல்லாம் இரக்ஷிக்க வந்த குருதெய்வம். இவளால் நாம் ஏதோ பெரிய சம்பத்தை அடைவதற்கான குறிகள் தோன்றுகின்றன. ஆகையால் இந்த அம்மையாரை நீ பரிந்து பாராட்டி வளர்த்து வருவாயாக. எனக்கட்டளையிட, அந்த ஐராவதம் அந்த அம்மையாரை மனோவதி நகரத்திற் கொண்டுபோய் அரிது பெரிதும் பாராட்டி வளர்த்துவந்தது. அதனால் அந்த அம்மையார் தெய்வயானை யெனப் பெயரேற்றனள். அப்பால், அவ்வம்மையார், சூரசம்மாரத்தின் பின்னர் இந்திரன் குமாரக்கடவுளுக்குத் தம்மை அசுரவாதனையினின் றகற்றி தம் வாழ்வை கொடுத்ததற்குக் கைம்மாறாக திருமணஞ் செய்விக்க, அம்மையார் ஆதிமுதற்கொண்டே கொண்ட கருத்தைப்போல் அக்குமாரக்கடவுளுக்கு நாயகியாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்.

தொண்டை நாடு:—எல்லா தேவர்களும், முனிவர்களும், சித்தர் முத்தர் பத்தர் பாவலர்களும் வந்து வந்து வணங்கி வழிபட்டு வாழ்வை

யடைவதற்கு முக்கியமானதாயும், எல்லா வளங்களும் நிறைந்து, எல்லா சுகங்களையும் கொடுப்பதாயும் எண்ணிறந்த தேவாலயங்களையும், அளவற்ற தீர்த்தங்களையும், பாலிநதி, சேயாறு, பெண்ணைநதி சொர்ணமுகி, சங்கராபரணி முதலிய நதிகளையும் பொருந்திய தெய்வீகமானது தொண்டை நாடு.

வள்ளி மலை:—அத்தொண்டை நாட்டில் எல்லா வளப்பங்களும் பொருந்தி சித்தர், முனிவர், தபசிகள் முதலிய அனேகர் நிறைந்துள்ள லவலகிரி என்றோர் அழகிய மலையிருக்கிறது. அது பிற்கால் வள்ளியம்மையார் அவதரித்த காரணத்தால் * வள்ளிமலை என வழங்கப்படுகின்றது.

கண்ணுவ முனிவர்:—ஒருக்கால் வைகுந்தத்தில் திருமால் உபேந்திரருடன், இலக்குமிசமேதராய் அந்தரங்கமான விஷயங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் கண்ணுவமுனிவர் அங்குவந்தனர். இம்முனிவரை அவர்கள் தங்கள் ரகஸ்ய வார்த்தைகளின் பரவசத்தினால் கவனியாமலும் உபசரியாமலும் இருந்ததால் கண்ணுவர்கோபமுற்று நீங்கள் மூவரும் முறையே ஊமையாகவும் வேடனாகவும், மானாகவுமாகி, வனத்திற் சஞ்சரிக்கக்கடவது எனச் சபித்துச் சென்றனர்.

சிவமுனிவர்,—முன்னே கூறிய லவலகிரியில், திருமால் கண்ணுவமுனிவர் சாபத்தின்படி விபூதி, ருத்ராக்ஷ தாரணராய், பஞ்சாக்ஷ தியானபரராய், மரவுரியுடுத்து சிவமுனி என்னும் பெயரைத் தாங்கி ஒரு புன்னைமரத்தின்கீழ் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர்.

பெண்மான்:—மகாலக்ஷ்மி அந்த லவலகிரிச் சாரலில் ஓர்பெண்ணுக உருக்கொண்டு, மற்ற மானினங்களோடு திரிந்து, பயமும், மருட்சியும் கொண்டு நாயகனைக் காணாது வருந்தி திரிந்துகொண்டிருந்தன.

குமரன்:—உபேந்திரன் அந்த லவலகிரிக்கு இரண்டரைநாழிகை வழி தூரத்தில் உள்ள மேற்பாடி என்னும் சிற்றூரில் வேடர்குலத்தில் தோன்றி, அங்குள்ள வேடர்களால் தாங்கள் வசிக்கும் குறிஞ்சியென்னும் நிலத்தெய்வமும், தங்கள் குலத் தெய்வமுமாகிய குமரக்

* வள்ளிமலை என்பது காட்பாடிக் கருகிலுள்ள திருவலம் ரெயில்ஸ்டேஷனுக்கு தெற்கில் 8-ம் மைலிலிருக்கிறது.

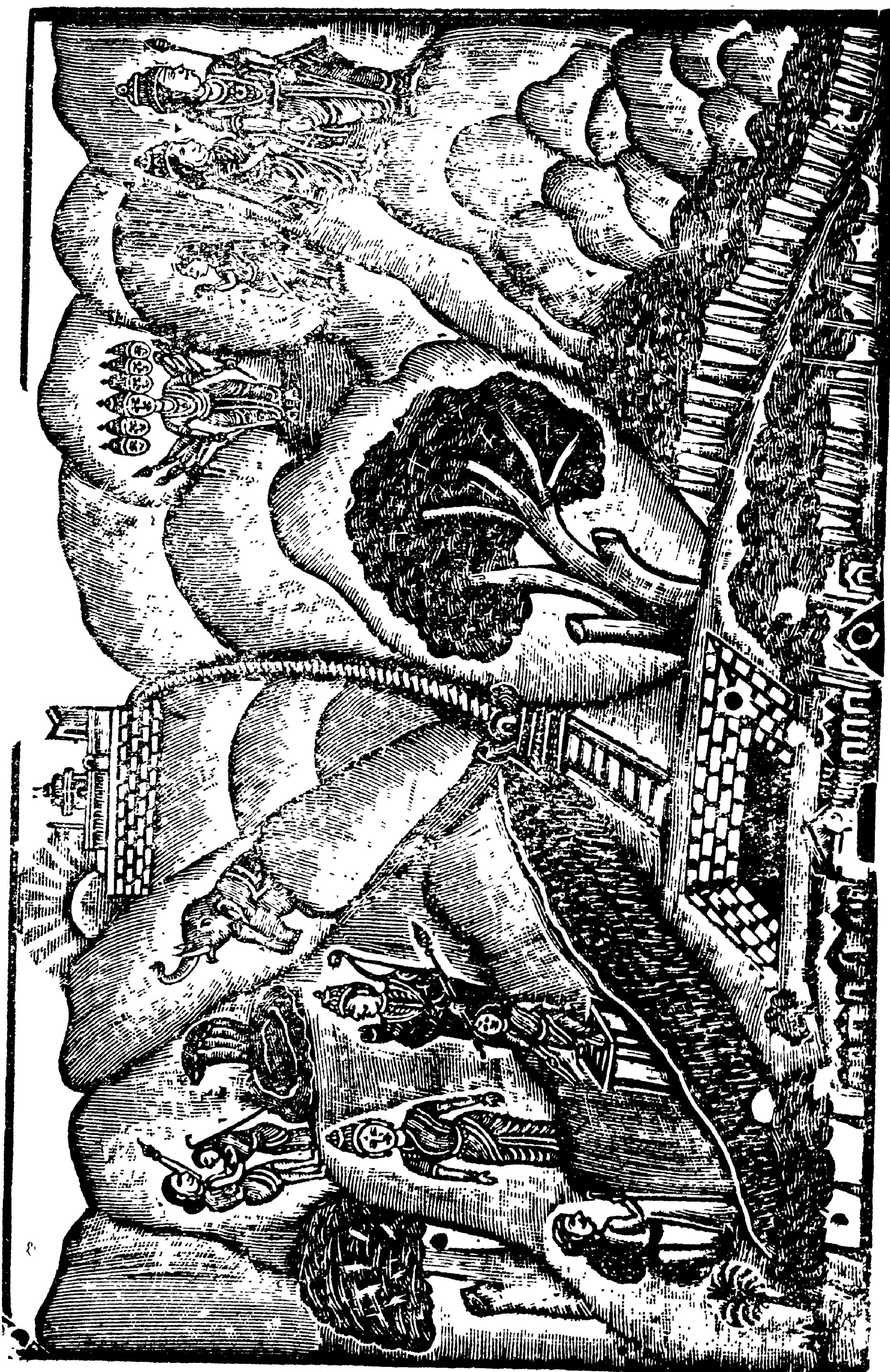
கடவுளின் திருப்பெயராகிய குமரன் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டு, பின்பு வேடுவர்களுக்கு அரசனாகி, அவ் வேடுவகுலத்தில் ஓர் தெய்வம்போலும் ஒரு கன்னிகையை மணம்புரிந்து, குமாரக்கடவுள் திருவருளால் சில ஆண்குழந்தைகளைப் பெற்று, பெண்குழந்தையில்லாமல் தானும் தன் மனைவியும் மிகவும் வருந்தி, தான தருமங்களைச் செய்தும், பலவித விரதமிருந்தும், ஆறுமுகக்கடவுளைப் பூசித்தும், அவருக்குத் திருவிழா நடத்தியும், காய்கனி கிழங்கு தேன் தினைமா முதலியவைகளை நிவேதனைசெய்தும் ஆண்டவனே பெண்குடி பெரியகுடியென்று சொல்லுகிறார்களே? எங்களுக்கு ஓர் பெண்குழந்தையை அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும், என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி பிரார்த்தித்திருக்கும்போது முருகக்கடவுள் திருவருளினால் ஆகாயத்தில் ஓர் அசரீரியாக "ஓர் பெண்குழந்தை கிடைக்கும் வருந்தாதீர்கள்" எனக்கூறக் கேட்டார்கள். இவ்வாறிருக்குங்கால்,

வள்ளியம்மை அவதாரம்:—வள்ளிமலைச் சாரலில் தவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிற திருபாலாகிய சிவமுனிவர் தவச்சாலைக்கெதிரில் முன்கூறிய இலக்குமியாகிய பொன்மயமான புள்ளிமான் மிக்ககம்பீரமும அழகும் உடையதாய் உலாவுவதும், புற்களை மேய்ந்துகொண்டிருப்பதும், சிறிது முன்னுணர்வுண்டாய் சிவமுனிவர் சமீபம்சென்று மேய்வதும், அவரை மோப்பமிடுவதுமாக சஞ்சரித்திருந்தன. இதனைக்கண்ட சிவமுனிவர் முருகக்கடவுள் திருவருளும், சிறிது முன்னுணர்வுந் தோன்றலு லாவண்ணியங்களைப் பெற்றுள்ள தருணமங்கையைக்கண்ட காமுகனைப்போல காமமயக்கமுற்று, தவவுறுதியையும் இழந்து, ஐவகை இன்பத்தில் காமவின்பத்தை அனுபவித்தவராய் பின்னர் வருந்தி, விசாரம் நீங்கி உடனே ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தராகி பழையபடி தவத்திலிருந்தனர். இவ்வாறு சிவயோகியாரது பார்வை மாத்திரத்திலேயே அப்பெண்மான் வயிற்றில், அம்மலைச்சாரலில் தவஞ்செய்திருந்த கந்தரியார் முருகக்கடவுள் திருவருளிருந்தவண்ணம் கருவாகப் பிரவேசிக்க, அப்பெண்மான் கருப்பமுற்று, தத்தளித்து தள்ளாடி சிலகாட்சென்று மலையின்மேற்போய் புற்களை மேய்ந்திருக்கிறபோது கருப்பவாதனையுண்டாக அங்குவேடர்கள் சில்லாக்கோலினால் வள்ளிக்கிழங்கு தோண்டியெடுத்த ஓர் குழியில் பிரசவித்து, அக்குழந்தை தன் இனமாக இல்லாதிருப்பதைப் பார்த்து மருண்டு விலகிப் போய்விட்டது.

வள்ளியம்மை அவதாரம்.

குமரன் வேட்டை மேற்செல்லுவது:—இவ்வாறு லோகநாயகி யாய் எமது தயாநிதியாகிய சண்முகப் பெருமான மனதிற்கினிய நாயகி யாய்வரும் அம்மையார் தாயின்றி பசியால்வருந்தி கைகால்களை உதறி, அழுதுக்கொண்டிருந்தாள்! இச்சமயம் வேடராதிபதியாகிய குமரன் தன் இனத்தவர் பலர்சூழ தங்கள் குலவழக்கப்படி தன நாயகியுடன் வேட்டைமேற் புறப்பட்டான். புறப்படுகிறபோதே அநேக நல்ல சகு ணங்களைக் கண்டான். அன்று நல்ல வேட்டையை ஆடினான் எல் லோரும் கூடி குறிஞ்சித் தெய்வமாகிய குமாரக் கடவுளைக் கொண் டாடி ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினவர்களைப்போல் சந்தோஷத்துடன் வருகிறபோது, திருத்தணிகைச் சண்முகப்பெருமான் திருவருளிரு ந்தவண்ணம் லவலகிரியின்மேல் ஓர் குழந்தை அழுஞ் சப்தத்தை கே ட்டார்கள். எல்லோரும் ஓடித்தேடி. வள்ளிக்குழியில் ஓர் பெண் குழ ந்தை யிருப்பதைக்கண்டார்கள். சுற்றுமுற்றும்பார்த்தார்கள். யாரை யும் காணோம். அன்று ஆறுமுகப்பெருமான் அறைந்த திருவாக்கின் பலனாக அம்மணியைக் கண்டோம் என ஆரவாரித்தார்கள். ஆனந்தங் கொண்டார்கள். ஆடினார்கள், குமரன் ஆராவன்புடையவனாய் அம் மையாரைக் கையிலெடுத்து ஆடிப்பாடி ஆனந்தங்கொண்டு அருகே யிருந்த தனது நாயகி கையில் கொடுத்தான். அந்த வேட அரசியான வள் ஆ என்தவப்பேறே! எங்கள் புண்ணியமே! தெய்வத் திருவே! எங்கள் பாக்கியமே என உச்சிமோந்து, முத்திட்டு உடம்பைத் தட விக்கொடுத்து, பெருமகிழ்ச்சியை அடைந்து தன் கொங்கைகளில் திடீரென்று பூரித்துச் சொரிகின்ற முலைப்பாலை வயிறு நிரம்ப ஊட் டி, தன் சிற்றூராகிய மேற்பாடிக்குக் கொண்டுபோய், முருகக்கடவு ளைவேண்டியும் வனதேவதைகளுக்குப் பலியிட்டும், எல்லா வேடுவர்க ளுடனும் கைக்கோத்தாடியும், வெறிபாட்டயர்ந்தும், தங்கள் குறிஞ் சிப்பறையை முழக்கியும், விருந்திட்டும், திருவிழா நடத்தியும், குழந் தைக்கு முத்து பவளம், புலிநகம், மயிற்பிச்சம் முதலியவைகளால் அலங்கரித்து, திலப்பொட்டிட்டு, முருகனைக்கோரி விபூதிதடவி, புலி த்தோலிட்ட தொட்டிலிற் கிடத்தி பெண்கலி தீர்த்த பெருமாட்டி யே! என்னருந்தவமணியே என பலவாறு வாழ்த்தி, வள்ளிக்குழியி லிருந்து எடுத்ததனால் வள்ளியம்மை யெனப் பெயரிட்டு சீராட்டி, பாராட்டி வளர்த்து வந்தனர். வள்ளியம்மையார் நாளொருமேனி, பொழுதொருவண்ணமாக இளம்பிறைச் சந்திரனைப்போல வளர்ந்து தேமல்பரந்து, குரும்பை மென்முலைகள் வெளிப்பட பன்னிரண்டு

வள்ளி தினைப்புனங்காத்தல்.

வயதுள்ள பாலகுமாரத்தியாகி தருணமங்கையெனப் பலர்கூற இருந்

வள்ளி தினைப்புனங்காத்தல்:—வேடாதிபதியாகிய குமரன் தன் குமாரத்தியாகிய வெள்ளியம்மையார் தருணப்பருவமடைந் திருப்பதை யோசித்து, தன் குலாசாரப்படி தங்கள் தினைப்புனத்தில் தினைப் பயிர் செழித்து கதிர்விட்டிருப்பதை கிளி முதலியவைகளால் சேதாரமாகாதபடி காவல் காக்கும் பொருட்டு வள்ளியம்மையாரை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கொல்லையின்மத்தியில் பரண்கட்டி அதிலிருக்கச் செய்து, கையில் கவணைக்கொடுத்து அம்மணி! மற்ற புனங்களில் வேடுவப் பெண்கள் காவல்செய்து வருவதுபோல், பக்கத்திலுள்ள பெண்களோடு காவல் செய்துக்கொண்டிருப்பாயாக என கட்டளையிட்டுச் சென்றான்.

ஆலோலம்:—எல்லாம் வல்ல இறைவியாய், அகிலாண்ட நாயகியாய், ஸ்ரீ ஞான சண்முக கடவுளின் திருவருட்சத்தியாய் விளங்கும் வள்ளியம்மையார் ஏதோ ஓர் வேடப்பெண்போல, மற்ற வேடுவப் பெண்களுடன் தினைப்புனத்தின்கண் பரண்மீதிலிருந்து தினைப்புனம் முற்றும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்து, தினைக்கதிரைக் கெடுக்கும் கிளி, அன்றில், புறா, மாடப்புறா, பன்றி, மான், கடம்பை முதலியவைகளைப் பார்த்து, கூ - கா - உஸ்-ஓ எனக் கூவியும், கவணைக் கையிலெடுத்து ஒருமுனைக் கயிற்றை ஆள்காட்டி விரலில் முடிந்துகொண்டு மற்றொரு முனையை பெருவிரலால் அழுத்திப்பிடித்து மத்தியில் கற்களைவைத்து கிறகிறெனச் சுழட்டி வீசியும், ஜோ என்னும் இரைச்சலுடன் அசையும் தினைப்புனத்தை காவல்செய்து, அதட்டி ஆலோலம் ஆலோலம், மாடப்புறாக்களே மயில்களே ஆலோலம், கொக்குகளே வக்காவே குயில்களே ஆலோலம், மரங்கொத்தி பக்ஷிகளே மைனாவே ஆலோலம், சிட்டுகளே காடைகளே சேவல்களே ஆலோலம், ஆள் காட்டி பக்ஷிகளே அன்றில்களே ஆலோலம், மடையனே கோட்டானே வலியனே ஆலோலம், கருங்கொக்கே விச்சுளியே காக்கையே ஆலோலம், ஊர்க்குருவிப் பக்ஷிகளா உள்ளானே ஆலோலம், கிளுவையே தூக்கணமே கிளிகளா ஆலோலம், பொன்னந்தட்டானே ஓ புறாக்களே ஆலோலம், சாரும்வானப் பாடிகளே நாராவே ஆலோலம், கருங்குருவி சூறைகளே கவுதாரி ஆலோலம், காட்டுப்பறவைகளே ஆலோலம் ஆலோலம், மான்களே பன்றிகளே மரைகளே ஆலோலம், அணில்காள் எலி நரிகாள் கடம்புகாள் ஆலோலம், என படால் படால்

என கற்களை எறிந்து ஓட்டி வள்ளி நாய்ச்சியார் தினைப் புனத்தைக் காவல் காத்திருந்து, தன் தகப்பன் முதலியோர் வேளை வேளைக்குக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும் தேன், தினைமாவு, பழங்கள், காய்கள், கிழங்குகள், பலகாரங்கள் முதலியவைகளைப் புசித்துக்கொண்டு, மற்ற தோழிகளோடு வசித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

விண்குடி யேற்றிய விசாகப்பெருமான் கந்தகிரியிற் சென்று, தெய்வயானை யம்மையாருடன் குலாவியிருந்து, முன் வள்ளியம்மை யாருக்குத் திருவுளம்பற்றியதனை நிறைவேற்றக்கருதி, தனியாகப் புறப்பட்டுவந்து தணிகையிலிருந்து சமயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

நாரத மகாமுனிவர்:—இவர்கள் இவ்வாறிருக்க, திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரத மகாமுனிவர் சரிகமபதநி என்னும் ஏழிசை மகதி யாழைக் கையிலேந்தி சாமகீதம் பாடிக்கொண்டு சகல க்ஷேத்திர தீர்த்தங்களையும் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு தெய்வீகமான வள்ளிமலைக் கருகில் வருகிறபோது பலவித வளங்களைப் பொருந்தி, சோலைகளும், சுனைகளும் சூழ்ந்து மங்களகரமாய் விளங்கும் அழகிய புனத்தையும், அங்கு செழித்தோங்கி, கதிர்களை விட்டு வளர்ந்திருக்கிற தினைக்கொல்லைகளையும், அவைகளில் ஒன்றில் பரண்மேலிருந்து கவணை யேந்தி ஆயாலோட்டிக்கொண்டு காவல் செய்திருக்கும் அகிலாண்ட நாயகியையும் பார்த்து, பார்த்த மாத்திரத்தில் என்புருக அன்புருகி ஆனந்தப் பரவசமாய் அம்மையாரது முன்வரலாறுகளையும், தற்கால நிலைமையையும், அழகையும் நினைந்து நினைந்துருகி கும்பிட்டு கீழே விழுந்து வணங்கி பலவிதமாக வாழ்த்தி, முன் குமாரக்கடவுள் அம்மையாருக்கு கொடுத்திருக்கும் வரத்தை நிறைவேற்றி வைக்கப் போராவலுற்று, திருத்தணிகைக்குச் சென்று அகிலாண்ட ரக்ஷகனாகிய ஆறுமுகப் பெருமானை யடைந்து வணங்கி சாமகீதங்களாற் றுதித்து, ஸ்ரீ வள்ளியம்மையார் பிறந்ததுமுதல் அன்றையவரையில் இருக்கும் வரலாறனைத்தும் விபரமாய்க்கூறி, ஆண்டவனே அந்த லோகநாயகியாகிய பெண்ணமுதத்தை ஆட்கொள்ளுவதாக முன்னே அனுக்கிரகஞ்செய்திருப்பதுபோல தாமதிக்காமல் சென்று தடுத்தாண்டு இரக்ஷிக்க வேண்டும். ஐயனே! தாமதஞ் செய்யாதே, இன்னும் சோதிக்காதே! என்று பலமுறையும் வேண்டினர்.

குமாரக்கடவுளின் திருவிளையாடல்.

இவ்வாறு நாரதர் சொல்லியவைகள் யாவும் தணிகையெம்பெருமான் கேட்டு, சந்தோஷித்து, நாரதரே! உன் பேரன்புக்குவந்தோம். என விடைகொடுத்தனுப்பி விட்டு, மகா விஷ்ணுவாகிய சிவமுனிவரது குமாரத்தி வள்ளியம்மையாரை ஆட்கொள்ளத் திருவுளமிரங்கி, அருட்பெருஞ் சோதியாகிய ஆண்டவன் தன் அற்புதத் திருக்கோலத்தை மறைத்து, பஞ்சேந்திரியச் சேஷ்டையை யடைந்து, பிரபஞ்ச மாயையிலுழலும் மானிடத் திருவுருத்தாங்கி, வேதவேதாங்களுங் காண்பரிய திருவடிகளில் வீரகண்டை கலீரெனச் சத்திக்க, சல்லடமும், கச்சையும், இடையிற் பிரகாசிக்க, புஷ்பமாலைசூடி, அம்பு வில்களைக் கைகளிலேந்தி, சிகையை கொண்டையாகமுடிந்து, பலகறைத் தாழ்வடம்பூண்டு, பாதங்களில் செருப்பணிந்து, வேடுவத் திருக்கோலமாய், தணிகையை விட்டு, தேவ தேவர்களெல்லாம் பூசிக்கும் திருவடியானது பருக்கைக் கறடுகள்நிறைந்த காட்டின்வழிநடந்து செல்ல வள்ளிமலையை அடைந்து, மலைமீதேறி தினைப்புனத்தில் பரண்மேலிருந்து ஆயாலோட்டும் மின்னலைப் பழித்து, விளங்கும் திருமேனியையுடைய வள்ளியம்மையாரை நேரில் பார்த்து, புன்னகை செய்து ஏ மாதரசி! பெண்மணியாகிய உன்னை உனது இந்த தருணப்பருவத்தில், சருவ மங்கள தேஜோவதியாய், ரூபலாவண்யம் நிறைந்திருப்பதைக் கண்டும் இந்த கொடுங்காட்டில் சரப, சார்த்தூல, பேரண்ட முதலிய பக்ஷிகளும், வேங்கை, புலி, முதலிய மிருகங்களும், கொடிய விஷ ஜந்துக்களும், நிறைந்திருக்கும், இம்மலைச்சாரலில் யாதொரு உதவியுமின்றி தனிமையாய் இந்த அற்பத் தொழிலைச் செய்ய வைத்துப்போன வேடர்களுக்குப் பகுத்தறிவை பிரமதேவன் படைக்கவில்லைபோலும், எனக் கூறிக்கொண்டே சமீபமாக வரத்தொடங்கினர்.

வள்ளியம்மையார் விண்ணோர் பெருமாகிய வேடுவர் வருகிறபோது சிறிது அச்சமும் நாணமும் உடையவளாய், இவன் யாரோ! என்னசெய்வானோ! எனச்சிறிது பயந்தவளாய் தலைகுனிந்து அந்தப்புறந் திரும்பி, பூமியைப்பார்த்து தன் காற் பெருவிரலால் பூமியைக் கீண்டு, உள்ளுக்குள்ளாகவே ஆறிரு கண்கொண்ட ஆண்டவனே! ஆபத்பாந்தவா! அனுதாரக்ஷகா! குறிஞ்சித்தலைவா! எங்கள் குலதேவதையாகிய குமாரக்கடவுளே! இந்த சமையம் ஆதரிக்கவேண்டும் ஆண்டவனே கைவிடாதே! ஓ! கருணாநிதி காப்பாற்றவேண்டும் ஐயனே! என தியானித்திருந்தனள்,

இப்பால், கங்கையிற் றவழ்ந்த கடவுண்மா மணியாகிய காங்கேயன் காமவலையிற் சிக்கி கலங்கும் காமுகனைப்போல வள்ளியம்மையாரது நெய்ப்பசந்து, கருத்து, நீண்டு, மலரணிந்துள்ள, கூந்தலைப்பார்த்து பெண்மணியே! நானோ வெகுதூரத்திலிருந்து வந்தேன். இவ்விடம்விட்டு அப்புறம் போகக்கூடவில்லை, நீ யாரென்பதை தெரிய விரும்புகிறேன். ஆகையால் உன்பெயரைக் கூறுவாயாக. அதற்கிஷ்டமில்லாவிடில் உனது ஊர் எது அதையாவது கூறுவாயாக. அதைக் கூறவும் முடியாதென்னில் உனது ஊருக்குப்போகும் வழியையாவது கூறுக, அப்படி உன் அமுதமொழியை மொழிய மனமில்லாவிட்டாலும் போகட்டும். உன் முகத்தையாவது காட்டுவாயாக. அதுவு மிஷ்டமில்லாத பக்ஷத்தில் எனது ஒரு கடைக்கண் பார்வையை யாவது என்மேற் செலுத்திப்பார்த்தல் வேண்டும். அப்படியும் கூடாதெனில் புன்னகையாவது செய்வாயாக. இவ்விதம் ஏதாவது செய்து உன் அன்பை வெளியிட உனக்கு இரக்கமில்லாமற் போகுமானால் உனக்கு எக்காலத்தும் மாறாத பாவமும், பழியும் உன்னைச்சேரும். இது சத்தியம். ஆகையால் பராமுகமாயிருப்பதை விட்டுவிடு, என்று காமாந்தகாரனைய் வருந்தி யுழலுவாரைப்போல் கைகளைநீட்டி, கெஞ்சி, குறையிறந்து வருந்தி நின்றிருந்தார். இது,

"உலைப்படுமெழுகதென்ன வுருகியே யொருத்திக்காதல்
வலைப்படுகின்றான் போல வருந்தியே யிரங்காநின்றான்
கலைப்படு மதியப் புத்தேள் கலங்கலம் புனலிற் றோன்றி
யலைப்படு தன்மைத் தன்றோ அறுமுக னுடை லெல்லாம்

முனிவர்களே! வானத்திலுள்ள பூரணச் சந்திரன், பூமியில் பல நீர்நிலைகளில் அந்நீர்களின் அசைவு, சுழியல், அலைதல்களில் எப்படி வேறுவேறு விகற்பித்து கலங்கி காட்டுமோ அதுபோல் வேதவேதங்களுக்கும் எட்டாத பரப்பிரம்மமாகிய சுப்பிரமணிய சிவம் தனது ஓர் அருள்விளையாட்டாகக் கொண்ட கருணையேயன்றி, அவர் இயற்கைக்குண விளையாட்டே யல்ல,

தவ சிரோன்மணிகாள்! இவ்விதம ஆண்டவன் இச்சா சத்தியாகிய வள்ளியம்மையாரைப் பார்த்து பற்களைக்காட்டி தன் மைபற் பெருக்கைக்காட்டி, மன்மத வடிவைக் காட்டி, இங்கித வார்த்தைகளைப் பேசி, முகமலர்ச்சியுடன் வழக்காக வாதாடிக்கொண்டிருக்கிற போது, வேடராஜன் வள்ளியம்மையாருக்கு திரிகாலக்கிரமமாக தினம்

உணவுகளைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும் வழக்கப்படி, உணவுகளை எடுத்துக்கொண்டு, தன் பரிசனர்களிற் சிலர் பக்ஷி, மிருகாதியவைகள் பயந்தோளித் தோடும்படி கூக்குரலிட்டு, குறிஞ்சிப்பறைகளை முழக்கியும் வேகத்துடன் வந்தனர்.

வேலவர் வேங்கைமரமாதல்:—இவ்வாறு வரும் வேடுவர் ஆரவாரத்தைக் கண்ட காங்கேயனாகிய கதிர்வேற் பெருமான், அவ்வேடுவர் தன்னைப் பார்க்குமுன் தனது உருவை மறைத்து.

தணிகைப் புராணம்.

"உலைவறு மறைகளு மோங்கு நூல்களுங்
கலைகளு முழுவதுங் கதித்து வேர்முதல்
இலைமுடி வாயுரு வியைய வாங்கத
னிலைபெறு முயிரென நிமலன் நின்றனன்"

வேதங்களே வேராகவும், ஆகமங்களே அடிமரங்களாகவும் கலைஞானங்களே கவைகளாகவும், தரும சாத்திரங்களே தளிர்களாகவும், கருணையே காய் கனி முதலியனவாகவும் தழைத்துப்பூத்து அவைகளுள் தானோர் உயிரென நிறைந்து அடர்ந்தோங்கிய வேங்கைமரமாகி நின்றிருந்தனர். இவ்வாறிருக்குங்கால், உணவு கொண்டுவந்த வேடராஜன் அருள்விலாசமே அழகுருக்கொண்டு, ஆனந்தப் பார்வையோடு, நவமணிகளா லிழைத்த ஓர் சித்திரக்கொடியைப்போல் மெல்ல அசைந்து முகவாட்டத்துடன் தினைப்புனத் திருந்த நம்தெய்வமாகிய வள்ளியம்மையாரைக் கண்டு. அம்மணீ என்னரும் தவமே! என்னசோர்ந்திருக்கிறாய்? ஏன் முகவாட்டமுற்றனை? பசித்தனைபோலும் என உபசரித்து தாம்கொண்டுவந்த காய், கனி, தேன், தினைமா, அன்னம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து உண்ணச்செய்து, ஆசிகூறி திரும்புங்கால், வேங்கை மரத்தை கண்டனன். தன்னுடன் வந்தவர்களைநோக்கி இதேது நாம் இத்தனை காலமாகப் பார்த்ததில்லை. இதென்ன அதிசயமென்ன, மற்ற வேடுவர்கள் இவ்வேங்கைமரத்தை இக்கணமே வெட்டி யெறிவோமென ஆரவாரஞ் செய்தனர். வேடராஜன் அம்மையாரை நோக்கி என் அரும்பெரும் பேறே! இம்மரம் ஏது? என, அம்மையார் அண்ணா! நானும் இப்போதுதான் பார்த்தேன். இதன் வரலாறு எனக்குந் தெரியவில்லை, இதென்னமோ மாயமாயிருக்கிறது. எனக்கூற, முற்று முணரும் முருகக்கடவுள் திருவருள் முன்னின்று தள்ள, வேடராஜன் வள்ளியம்மையாரைப் பார்த்து திருவிற்

றிகழுந் தெய்வமணியே! இந்தமரம் ஏதோ ஒரு நன்மைக்காகவே தோன்றியிருக்கின்றன. நான் இடையிடையே நமது குலதேவதையாகிய குமாரக்கடவுளை நோக்கி, இந்த வெய்யலில் நமது குழந்தை எப்படியிருக்கிறாளோ! ஆண்டவனே! நீதான் துணையிருக்கவேண்டும். உனது வரத்தாற் பிறந்தவள் அவளை காத்து ரக்ஷிக்கவேண்டுங் கருணாநிதியே! என பிரார்த்திருந்தேன். அதனால் அந்த அறுமுகச்சிவத்தின் அருளே இந்த மரமாயிருக்கலாமென்றும் நினைக்கிறேன். நீயும் எப்போதும் கந்தா! கடம்பா! சதிர்காமா! காங்கேயா! கதிர்வேலா! கார்த்திகேயா! என தியானித்த வண்ணமா யிருக்கின்றாய் அதனாலும் அத்தயாநிதியாகிய தணிகேசனது தன்னருளினாலும் இத்தரு தோன்றியு மிருக்கலாம். எது எப்படியானாலும் நமது குலத்தைக்காக்கும் குணப்பெருங் குன்றாகிய குகேசன், குமாரசிவம், குருபரன் உன் கூடவேயிருந்து காப்பார். நீ எதற்கும் அஞ்சாதே. இவ்வேங்கைமரம் அழகெலாந் திரண்டு, ஆனந்தம் பூத்து, அருண் மணம்வீசி, உன் அருகிலேயே தோன்றியது உன் அருந்தவமேயாகும். ஆதலின் இம்மரம் உனக்கு நிழலாகவும், நீ ஆனந்த விளையாட் டடைவதற்கு வேண்டிய காய் கனி முதலியவைகளாகவும், நீ முடித்துக்கொள்ளப் பரிமள மிகுந்த புஷ்பங்களைக் கொடுப்பனவாகவும் இருக்கின்றன இது இப்படியே இருக்கட்டும் எனக்கூறி புகழ்ந்து பரிசனர்களோடு சென்றான்.

இவ்வாறு வேடராஜன் சென்றதும், சொற்பதங்கடந்த சுயம்பிரகாசராகிய சுப்பிரமணிய சிவம், அம்மையாரை யாட்கொள்ளும் அன்பின் பெருக்கால் ஓர் அருள்விளையாட்டாக காமச்சுழலிற் கட்டுண்டு கலங்கும் கானவர்போல் முன்னே கொண்ட வேடுவத் திருவுருவைத் தாங்கி, முன்னினுஞ் சிறந்த பதினாறு வயதினையுடைய மன்மதனைப் போலுங் காளைவடிவாய், அந்த மங்கைமணியாகிய வள்ளியம்மையார் முன்னேசென்று, பலவிதமாக வர்ணித்து, அடி அழகிற் சிறந்த அன்னமே! நானே வெகுதூரத்திலிருப்பவன் உன் அழகையும், அன்பையும், அதிசயங்களையும் அறிவுடைமையையுங், கேட்டு ஆவலாய் அடைந்தேன் என் உடம்பும், உயிரும், உள்ளமும், உன்வசமே யாகிவிட்டது. உன்னைவிட இனி வேறே கதியேயில்லை. ஆ என் அழகின்கொழுந்தே! உன்னைவிட்டு நான் எப்படிப்போவேன்? எப்படி என்மனம் துணியும்? அடி மாதர்கள் மணியே! வைரக்கொழுந்தே! மாணிக்கச் சுனையே! மாதவத்திருவே! உன் கடைக்கண்ணாற் சற்றுப் பார்க்கப்

படாதா ! கவிழ்ந்ததலையைச் சற்றே நிமிரப்படாதா ! உன் ஆசையால் என்னுயிர் பதைக்கின்றது ! எனக்கு வேறே ஒன்றும் தோன்றவில்லை. அடி கண்மணி ! சிறிது என்னைப் பார்த்து, புன்னகையுடன் சிறிது முத்தங்கொடுத்து என் உயிரைக் காக்கப்படாதா ! என்னை உன் தாமரை மலரைப்போன்ற கையினால் தழுவினால் என்ன கெட்டு விடும்? அடிபாதகி ! உன்மேற் கொண்ட மோகாக்கினி என் உடம்பைக் கொளுத்துகிறதே ! என் உயிரை வதைக்கிறதே இது உனக்குத் தருமமா என்னாலாக வேண்டியதையாவது கேட்பாயாக. அடி அன்பே ! உன் கருத்தென்னடி, அடி பெண்மணியே ! நீ இந்த இழிகுலத்திற் பிறந்து, இந்த பேய்கள் வசிக்கும் காட்டில் இந்த அற்பமான காவற்றொழிலைச் செய்து இந்த வயதில் இப்படி ஈனமுற இருப்பது தகாது. நீ என்னோடு வருவாயானால் உனக்கு தேவலோகத்துள்ள எல்லா சுகங்களையும் பெற்று, அரம்பாஸ்திரீகள் உன்னை வணங்கும்படியான வாழ்வையும் பெறுவாய். என பலவாறு எடுத்துக்கூறி மிகவும் வருந்தி கெஞ்சி பல்லைக்காட்டி நகைமுக முடையவராய் நின்றனர்.

இவைகளைக்கேட்ட வள்ளியம்மையார் பல்லைக்காட்டி, கெஞ்சி, வருந்தி வாட்ட முற்றிருக்கும் குமார வேடரது உள்ளக் குறிப்பையுணர்ந்து தலைகுனிந்த வண்ணமாய் எதிரே நிற்கும் செவ்வேளைப் பார்த்து, ஐயா ! நான் இழிகுல வேடப்பெண் தங்களைப் பார்த்தால் தங்கள் அழகும், பருவமும், தேஜசும், நடைநொடியும் இராஜகுமாரரோ, கந்தர்வரோ, தேவர்களில் ஒருவரோ ! எங்கள் குலத்தெய்வமாய், என் மனம் முற்றும் கொள்ளை கொண்டவராய் விளங்கும் அந்த தணிகை மலையில்வாழும் என் உயிர்த்தலைவராகிய பாலசுப்பிரமணிய குமாரக்கடவுளோ என நினைக்கிறேன். தேவரீர் மனிதரேயல்ல ஆகையால் தாங்கள் ஏழையாகிய இழிகுல என்னை நான் தனியாயிருப்பதறிந்தும், என்னை ஏமாற்றுவதும், என்னை இச்சிப்பதும் தங்களுக்கு அழகல்ல. புலி பசித்து புல்லைத் தின்னுமா? தின்னாது அதுபோல் தேவரீர் வீரத்தன்மைக்கு என்னை இச்சிப்பது தகாது. என பல நியாயங்களைக் கூறியிருந்தனள். இச்சமயம் திடீரென்று திடுக்கிடும்படி வன வாத்திய முழக்கங்களுடன் வேடராஜன் வருவதாயினன். இக்குறிப்பைத் தெரிந்த வள்ளியம்மையார் வேடுவரைப் பார்த்து ஐயா ! அதோ என் தகப்பனார் அனேக வேடுவர்களுடன் வருகிறார். அவர்களோ கொடியவர்கள் நிர்த்தாட்சண்ணிய முடையவர்கள்,

இத்தருணம் நீ இங்கேயிருந்தால் உன் உயிர்க்கே முடிவுண்டாகும். நீர் சீக்கிரமாக ஓடிப்போய் உயிர்பிழைப்பீராக எனக்கூறினர்.

* குமாரக்கடவுள் விருத்தயோகியாக வருதல்:—இதைக் கேட்ட இறைவன் ஓகோ நம்மை நோக்கி வள்ளி "இத்தருணம்" என்று அன்பாய்க்கூறினள். எனக்கருதி மனம் பூரித்து ஓர் விருத்த வேடங்கொண்டு, சந்யாசியைப்போல் ஆரவாரத்துடன் வரும் வேடர்கள், எதிர்ச்சென்று வேடராஜனைப்பார்த்து † தமது விபூதிப்பையிலிருந்து விபூதி எடுத்து பரிபூரண கடாக்ஷத்துடன் வேடராஜன் கையிற்கொடுத்து வேடர்பெருமானே! நீ நிறைந்த செல்வமும். நிலைத்தவாழ்வும், நீடித்த ஆயுளும் பெற்று வாழ்வாயாக என ஆசீர்வதிக்க, வேடராஜன் விபூதியை அணிந்து கொண்டு, அந்த விருத்த சந்யாசியாரது திருவடிகளில் தன் சிரசுபடும்படி வீழ்ந்து கும்பிட்டு, ஸ்வாமிகாள் இக்கொடிய காட்டில் வந்தது நாங்கள் செய்த புண்ணியமேயாகும். தங்களுக்கு வேண்டிய தென்னமோ அதைத் தெரிவித்தால் இக்கணமே வருவித்துக் கொடுக்கிறேன். வேண்டியதைச் சொல்லுங்களென, அப்பா! நான் சரீரம் தளர்ந்தவன். எமக்கொன்றும் இச்சையில்லை. நான் வந்த இடத்தைத் தேடியிருக்கிறேன். இந்த வள்ளிமலையிற்றேயன்றி, நீங்கள் அன்பாகக் கொண்டாடுகிற குமரியைக்கலந்து தற்கால் எனக்குண்டாயிருக்கும் மனோமயக்கத்தை நீக்கிக்கொள்ள நினைத்து நெடுந்தூரத்திலிருந்து வருகிறேன். இந்த உபகாரத்தைத நீங்கள் செய்வதுதான். உங்களுக்குப் புண்ணியம் என்று சிலேடையாக பெரியவர்கூற, வேடராஜன் ஸ்வாமி! உங்கள் இஷ்டப்படி * இந்த வள்ளிமலையிலுள்ள குமரிதீர்த்தத்தில் முழுகி உங்கள் இஷ்டத்தை முடித்துக்கொள்ளுங்கள், பின்பு என் குமாரத்தி தனித்திருக்கிறாள். அவளுக்குத் துணையாகவும் இருங்கள். இடையிடையேவந்து விசாரித்துக் கொள்ளுங்கள் என அதிகமும் பிரார்த்தித்து அழைத்துக் கொண்டு போய், வள்ளியம்மையாருக்கு வேண்டிய உணவுகளைக் கொடுத்து,

---

திருப்புகழ் 259.

* "அக்ராப் பொடியின் மெய்ஙிடாக் குறவர்
அர்ச்சியாய்த் தொழுமு—நிவனுய, அப்ப"

திருப்புகழ் 293.

'அருவிக் குன்றடையப் பரவிச் செந்தினைவித்
தருமைக் குன்றவருக்—கொளியோனே"

அம்மணி ! இந்தப் பெரியவர் குமரியாட வந்திருக்கிறார். நாம் செய்த புண்ணியம் இவர் இங்கே வந்தது இவர்சொல்லும் புத்திமதிகளைக் கேட்டு, இவருக்கு வேண்டியதை குறைவு செய்யாமல் கவனி, இவர் உனக்கு பெரிய துணையாயிருப்பார். எனச்சொல்லிவிட்டுச்சென்றான்

பெரியவர் அம்மையாரைப் பார்த்து பெண்மணியே ! அதிக பசியாயிருக்கிறது.ஆயாசம் நிற்கமுடியவில்லை என பரதவிப்பதை வள்ளியம்மையார் பார்த்து இரக்கங்கொண்டு தேன், தினைமாவு, கனிகள் முதலியவைகளைக் கொடுக்க, பெரியவர் அவைகளைப் புசித்து விட்டு, பின்னும் வள்ளியம்மையைப் பார்த்து, அம்மணீ ! நான் வெய்யலில் விடாய்ப்பட்டு வந்து இந்த தேன் தினைமா முதலியவைகளைத் தின்றதினால், கண்டத்தில் அடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஒன்றும் சகிக்க முடியவில்லை. என்ன செய்வேனென, கபட சந்யாசியின் கருத்தறியாது, உண்மை யென்றே நம்பி வள்ளியம்மையார் மனமிரங்கி பெரியவரே ! இந்த மலைக்கடுத்த ஏழுகுன்றுகளையுங் கடந்து போவீரானால் அங்கே ஓர் சுனையிருக்கிறது. சீக்கிரம்போய் ஜலம் சாப்பிட்டு வாருங்கள் என, சந்யாசியானவர் அம்மையாரைப்பார்த்து அம்மா ! நானோ தளர்ந்த கிழவன், தாகம் நாவுவரண்டுபோகிறது. காலோதள்ளாடுகிறது. இதோடு எப்படி வழிதெரிந்து போவேன். இங்கு நான் முன்பின் வந்த பழக்கமுமில்லை. ஆகையால் நீ ஒன்றும் சிரமம் பாராட்டாமல், தாமதியாமல் சீக்கிரம் வந்து சுனைநீரைக் காட்டிவிட்டு உடனே திரும்பிவிடு இதுதான் உனக்குப் புண்ணியம் உனக்கு சிவபெருமான் எல்லா வளங்களையும் வாழ்வையும் உண்டாக்குவாரெனப் பரிதவிக்கும் கள்ள சந்யாசியின் பாசாங்குகளை வள்ளியம்மையார் உண்மையென்றே கருதி, மிகவும் இரக்கமுடையவளாய் பரணைவிட்டுக் கீழே இறங்கி, ஸ்வாமி வாருங்கள் என அழைத்துக்கொண்டுபோய் சுனையைக் காட்ட, கிழவர் விடாய் கொண்டவரைப்போல் ஜலத்தை வாரி வாரி யுண்டு தாகந்தெளிந்தவரைப்போல் சந்தோஷமுகத்துடன் அம்மையாரைப் பார்த்து பெண்ணமுதே !

"ஆகத்தை வருத்துகின்ற வரும்பசி யவித்தாய் தேனணீர்
தாகத்தைத் தவிர்த்தா யின்னுந் தவிர்ந்தில தளர்ச்சி மஞ்ஞை
மேகத்தை யனைய கூந்தன் மெல்லியல் வினையேன் கொண்ட
மோகத்தை தணித்தி யாயின் முடிந்ததென் குறையதென்றான்."

திருப்புகழ் 315.

வள்ளிபடர் கின்ற வள்ளிமலை சென்று
வள்ளியை மணந்த—பெருமானே"

என் உடம்பைச் சோரச்செய்த கொடிய பசியையுந் தீர்த்தாய்! பின்னர் தாகவிடாயையும் தீர்த்தாய்! ஆனாலும் என் மனத்தளர்ச்சி போ நீங்கவே யில்லை. அந்த குறையானது உன்னாலன்றி தீராது, அதைத்தீர்த்தால் உனக்குக் கோடி புண்ணியமாகும் என, வள்ளியம் மையார் கள்ள சந்யாசியின் கருத்தறியாது தாத்தா! அதென்ன சொல்லுங்களென, பெரியவர் பல்லைக்காட்டி * கும்பிட்டு அடிபெண் ணே! நான் உன்மேற்கொண்ட மோகத்தைத் தவிர்த்தியாயின் முடி ந்ததென் குறைபதென்று கூறினர். இதனைக்கேட்ட அம்மையார் நகை த்து, நடுநடுங்கி, பெருமூச்செறிந்து, சீறி, கோபக் குறிகளோடு கிழ வரைப்பார்த்து ஐயா பெரியவரே ! நீர் வயதில் மாத்திரம் பெரியவ ரானீரே யல்லாமல் வயதிற்குத் தக்கபுத்தி உமக்கில்லை. நீர் எம்மைக் கும்பிடுவதாலும், கெஞ்சுவதாலும், பல்லைக் காட்டுவதாலும்!பிதற்று வதாலும் எந்த பிரையோசனமும் உண்டாகாது. என்னை ஏமாற்றி இவ்வளவுதூரம் அழைத்துவந்து இந்த இடரான இடத்தில் நீர் சர சவார்த்தைகளைப் பேசுவது தகாது. உமக்கு கொக்கிறகைப்போல் தலையும் தாடியும் நரைத்ததே யல்லாமல் புத்தி நரைக்கவில்லை. நீர் ஏ தோ பெரிய தவசியைப்போல வேஷந்தரித்து வந்து இப்படி இழி குலத்தாளாகிய என்மேல் இச்சைகொண்டு பலவிதமாக பிதற்றுகி றீரே இது உனக்குத் தகாது. உமக்கோ கொஞ்சமும் அறிவே கிடை யாது. எங்கள் வேடர்குலத்துக் கெல்லாம் ஒரு பெரிய வசையை உண்டாக்கி வைக்க நீர் நினைப்பது உனக்கு அடாது, என் தந்தைமுத லாகிய வேடுவர்கள் இதைத் தெரிந்தால் உம்முயிரும் எம்முயிரும் இன்றோடு ஒழிந்தேவிடும். நீர்கொண்ட பயித்தியம் உமது தவவேட த்திற்குத் தகாது. என் தினைக்கொல்லை என்ன கதியாயிற்றோ நான் போகிறேன். என வள்ளியம்மையார் புறப்பட்டாள்.

ஆபத் சகாய விநாயகர்:—இவ்வாறு வள்ளியம்மை வேகமாய் நடந்து போவதைக்கண்ட கள்ள சந்நியாசி சற்று திகைத்து, ஓர் எண்ணந்தோன்ற, "பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்"

திருப்புகழ் 317.

* "வரையின்கண் வந்துவண் குறமங்கை பங்கயம்
வாரின்று கும்பிடும்—பெருமாளே"

322. " மலைகொண்ட வேடுவர் காலூ டேபோய்க்
குறமங்கை யாளுட னேமா லாயே
முயல்தொண்டு லாயுவள் தாள்மீ தேவீழ்—குமரேசா

என்னும் விநாயகக்கடவுளைப் பிரார்த்தித்து அண்ணா! தேவரீர் ஓர் யானையுருவேற்று என்னை மீறிச்செல்லும் வள்ளியை மறித்து அடியேனை ஈடேற்ற வேண்டும் எனப் பலவாறு வேண்டினர். அபயமென்றுரை அஞ்சேலென் றுதவிக்கும் ஆனைமுகப்பெருமான் ஓர் பருத்த மதயானை வடிவேற்று அஷ்டதிசைகளும் அதிர வீறிட்டு, தும்பிக்கையை நீட்டி, எதிரிற்கண்ட மரங்களை வேருடன் பறித்து வீழ்த்தி ஆரவாரத்துடன் வள்ளியம்மையார் முன்னே வரத்தொடங்கினர்.

அம்மையார் சம்மதித்தல்:—இக்காலையில் தனது தவமுடிவும் முருகக்கடவுள் திருவருளும் ஒன்றுபட, வள்ளியம்மையார் யானையைக்கண்டஞ்சி, பயந்து, வேர்த்து, நடுக்குற்று, யாதோருதவியுங்காணாது வேகமாக ஓடி முன் பிறப்பிற் கங்கைக்கரையில் எதைக்கோரித் தவஞ் செய்தனளோ அதனைப் பெறுபவளாய் முருகக்கடவுளாகிய விருத்த சந்யாசியைப் பின்புறமாகச் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு தாத்தா! உன் இஷ்டப்படி யெல்லாம் நடக்கிறேன். இந்த மதயானை என்னை ஒன்றுஞ் செய்யாதபடி காப்பாயாக என வேண்டி அழுதனள். இதைக்கண்ட குமாரக்கடவுள் அடி பெண்மணி! அஞ்சாதே எனக்கூறி, தேகம் பூரித்து சந்தோஷத்துடன் விநாயகக் கடவுள் மறைந்து போம்படி தியானிக்க, விநாயகப் பெருமான் மறைந்ததும், குமார சிவம் வள்ளியம்மையைத் தழுவிக்கொண்டுபோய் ஓர் * பூங்காவனத்தையடைந்து கலந்து இன்பமுற்று, தமது ஆறுமுகமும் பன்னிருகரங்களும் பிரகாசிக்க நிஜவுருவத்துடன், மயில்வாகன ரூடராய் காக்ஷி தந்தனர்.

இவ்வாறு காக்ஷியளித்த பாலசண்முகக்கடவுளை வள்ளியம்மையார் பார்த்து பேரானந்தக் கடலுள் அழுந்தி, பலவாறு துதித்து,

"மின்னே யனையசுடர் வேலவரே யிவ்வுருவம்
முன்னேநீர் காட்டி முயங்காம லித்துணையுங்
கொன்னே கழித்தீர் கொடியேன்செய் குற்றமெலாம்
இன்னே தணித்தே யெனையாண்டு கொள்ளுமென்றாள்."

எங்கள் குலதெய்வமாகிய இறைவனே! என்னரும் பெருந்தவமே! நான் கோரியிருந்த குணப்பெருங் குன்றே! தேவரீர் தங்கள் நிஜவுருவத்தை முன்னமேகாட்டி அடியாளை ஆட்கொள்ளாது, ஆண்

---

* திருப்புகழ் 306.
'திருத்தமுற் றமிழ்க்கவிக் கொருத்துமைக் குறத்தியைத்
தினைப்புனக் கிரித்தலத்—திடைதோயும்'

டவனே! என்னையும் ஒரு பொருளாக நினைத்து எதற்காக இந்நேரம் இவ்வளவு திருவிளையாடல்களைச் செய்தீரையனே! நானோபேதைமையால் ஏதேதோ பேசிவிட்டேன். என் அபசாரங்களை மன்னிக்க வேண்டும் பிரபுவே! அடிமையை இந்நிமிஷம் முதல் தேவரீரது அடிமையிற்சேர்த்து ஆட்கொள்ளவேண்டுந் தேவா! என்று பலவாறுவேண்டி நிற்பதைக் குமாரக்கடவுள் கண்டு, அடி மாதரசி! நீ என அம்மானுகிய திருமால் மகளாகி எம்மைக்கோரி தவஞ்செய்து எமதுகட்டளைப்படி நீ மான் வயிற்றிற் பிறக்க, இவ்வவதாரத்தில் உமக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தற்காகவே நாம் உன்மீது கொண்ட அன்பின் மிகுதியால் இத்திருவிளையாடல்களை நடத்தினேம். ஆகையால், நீ பேசியவை யனைத்தும் நமது அன்பின் மிகுதியான தோத்திரங்களேயாகும். சந்தோஷத்துட னிருப்பாயாக. என பரிபூரண கடாக்ஷத்துடன் இருகரங்களாலுந் தழுவி, நீ இங்கு வந்து நெடுநேரமாயின நீ முன்னே தினைப்புனஞ் செல்வாயாக. நாமும் பின்பற்றி வருவோமென, வள்ளியம்மையார் தினைப்புனத்தை யடைந்து, அப்பால் சண்முகப் பரமனைப்பணிந்து, முன்னிலும் எண் மடங்கு அன்புமேலிட கண்ணுங் கருத்துங் கந்தன்பாற் கிடப்பக் கவணைக் கைக்கொண்டு ஆயாலோட்டி. தினைப்புனங் காவல் செய்திருந்தனள்.

அக்கால் அடுத்த கொல்லையிற் காத்திருந்த பாங்கியானவள், வள்ளியம்மையாரது தோற்றமும், பேச்சும், நடைநொடிகளும் வேறாகக் காண்பதைக் குறிப்பாலுணர்ந்து, இனி நடப்பதனையுங் கவனிப்போமென நிதானித்து, அம்மணி! இந்நேரமாக எங்கு போயினையென, அம்மையார் நாணமும், தலைகவிழ்தலுமாக அச்சத்துடன் வெய்யல் வேட்கையால் சுனையில் நீராடினேனென்ன, பாங்கி நகைத்து அம்மணி! உன் விழிரேகைகள் செவந்தும் முகத்திற் குருவிபர்வும் உடம்புவாட்டமுற்றும், வாயிதழ்கள் வெளுத்தும், கைவளையல்கள் தளர்ந்தும். கொங்கைகள் பசலைபோர்த்து விம்மியும், மொழிகள் பரிவுகாட்டிக் குழறவும், இன்பச் சோர்வின் நடையும், அனல் தூவும் வாய்க்குறியும் உனக்கு உண்டாக்கிய சுனை எங்கிருக்கிறது எனக்கேட்க. வள்ளியம்மையார் ஒன்றும் அறியாதவர்போல் தோழி! நான் உன்னை ஆதரவாகக்கொண்டு இங்கே யிருக்க, எனக்கு இல்லாத ஏதேதோசில குற்றங்களைக் கற்பிக்கின்றாயே இது தருமா என பிணங்கி இருவரும் தற்கஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கிறபோது அடைந்தாரைக் காக்கும் ஆறுமுகப்பெருமான்! இதே தக்க சமயமென்று ஓர் வேடர் போற்றி

ருவுருக்கொண்டு, அம்பு, வில், இடைவாள், காற்செருப்பு, மயிற்பீலி, கச்சை, சல்லடம் முதலியவைகளைப் பூண்டு வெகு விரைவாகப் புறப் பட்டு வந்து, வள்ளியம்மையாரையும், தோழியையும்கண்டு, ஆதட்டி பெண்காள்! என் கைபாணத்தினால் அடிபட்டு உதிரமொழுக விழி ட்டு ஒரு யானை இவ்விடத்தில் வந்ததா பார்த்தீர்களா சாடையாவது தெரியுமா? துரதிவிட்டீர்களா? எங்காவது ஒளித்து வைத்திருக்கி றீர்களா எனக்கேட்டு பாலசண்முகக் கடவுள் நிற்பதைக்கண்டு,

தோழியானவள் குமார வேடரைப்பார்த்து, ஐயா! நீர் யார்? நாங்களோ பெண்கள், எங்களிடம் உமது சாமார்த்திய மெல்லாம் எதற்காகப் பேசுகிறீர்? என்று மறுமொழி கூறிவிட்டு, உள்ளுக்குள் இருவர் நாட்டத்தையும் பார்த்து ஓ ஓ இவர்கள் குறிகள் வேறாகக் காட்டுகின்றது. தேகமுற்றும் தழைகளை மூடிக்கொண்டு, பறவைகளை ப்போல வஞ்சகக் குரல்களைக் காட்டி பக்ஷிகளைப்பிடிக்கும் வேடர்க ளின் சூழ்ச்சியைப்போல காணுகின்றன. இவர்களின் முகங்களிலும் விழிகளிலும் மையற்குறி புலப்படுகின்றன. இனி இங்கிருப்பது தகா து என தனது சொல்லைக்குப் போய்விட்டாள். இவ்வேடரும் பின் சென்று, பெண்மணிகாள்! நீங்கள்தான் எனக்கு சுற்றமும், துணை யும், சிநேகமும், நீங்களே உங்களுக்கு வேண்டியவைகளைக் கூறுவீர் களாயின் இத்தக்ஷணமே அழைத்துக் கொடுக்கிறேன். நீங்கள்சொல் லும் பணிவிடைகளைத் தட்டாமற் செய்யக் காத்திருக்கிறேன் கோப ங்கொள்ளாமல் என்னைக் காக்கவேண்டும். என, பாங்கியானவள் மீண் டும் ஐயா! உலகுள்ளவரையில் எங்கள் குலத்திற்கு மாறாத வசையை உண்டாக்க நினைப்பது அழகல்ல. நீங்கள்கொண்ட கருத்தை மறந்து விடுங்கள். என, குமாரக்கடவுள் பாங்கியைப்பார்த்து, இந்த வள்ளி வேடப்பெண்ணல்ல, நீ அவளை கேவலமாகப் பேசுவது அடாதென, பாங்கியானவள் ஐயா! இனி வேடர்வருவார்கள் அவர்களோ கொடி யவர்கள். அவர்கள் உன்னைக் கண்டால் எமபுரமே யனுப்பிவிடுவர். உடனே போய்விடும். எனப் பயமுறுத்தினாள், இதைக்கேட்ட குமா ரதேவர் புன்னகையுடன தோழியைப்பார்த்து பெண்மணி! நீ இன்று உன் நாயகியாகிய வள்ளியோடு என்னைச் சேர்த்து வைக்காவிடில் அவள் வடிவை ஏட்டில் எழுதி மடலேறி, உங்கள் ஊர்களின் வீதிக ளில் ஓட்டிவைப்பேன். யாவரும் அப்போது வெளிப்படையாய் அறி ந்து கொள்வார்கள் என, பாங்கி வேலவரை பார்த்து ஐயா! மடலே றவேண்டாம் சற்று தயவுசெய்து அந்த மாதவி சோலையிற்போய் மறைந்திருங்கள். அங்கு அம்மையாரை அழைத்து வருகிறேனென

வாக்குறுதிசெய்ய, பாங்கி சொல்லியபடி முருகன் சென்று மறைந்திருந்தனன். பாங்கியானவள் வள்ளிநாச்சியைக்கண்டு மிகவும் வணங்கி, வேடர் மையலுற்றிருப்பதையும் இனிவரும் பகை, பழி, பாவங்களையும் எடுத்துக்கூறி அவள் மனதைத் தேற்றி, அழைத்துக் கொண்டு போய் மாதவி சோலையில் விட்டு, அம்மணி! நீ இங்கேயே இரு உனக்கேற்ற புஷ்பங்களைப் பறித்துவருகிறேனெனப் போய்விட்டாள். அக்கால் வள்ளியம்மையார் காதற் கணவராகிய காங்கேயப் பெருமானைக் கருதி கண்ணோக்கியிருக்க, அவள் எதிரில் பழையபடி கந்தப்பெருமான் எழுந்தருளி இன்பவிளையாட்டயர்ந்து, பாவாய்! உன்தந்தை வருவன் பழையபடி தினைப்புனஞ் சென்றிரு. நாளையதினம் வருகிறேன். என மறைந்தனர். உடனே வள்ளியம்மையார் பிரிவாற்றாது பிரிந்துவந்து தோழியுடன் கலந்து தினைப்புனத் திருந்தனள்.

இச்சமயம் தினைக்கதிர்கள் முதிரக்கண்ட வேடராஜன் தினையை அறுவடை செய்துவிட்டு வள்ளியம்மையை வீட்டுக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டான். வள்ளியம்மையார் கந்தப்பெருமானை சதா நினைந்தவளாய் ஏக்கமுற்று யாருடனும் பேசாமலும், நல்ல உடைகளையணியாமலும் இருந்து ஒருநாள் திடீரென்று சோர்ந்துவிழுந்தனள். இதனைக்கண்ட அம்மையாரது தாய் முதலியோர் எடுதது மார்புடன் அணைத்து அம்மையாரது உடம்பை குறிப்பாகப்பார்த்து, தேககாந்தி குறைந்தும், உடல் துவண்டும், வளையல்கள் தளர்ந்தும், விழிகளில் நீர் பெருகியும், நரம்புகள் பசலைகொண்டு பூரித்தும், தனங்களில் நகக்குறி பட்டும் இருப்பவைகளைப்பார்த்து, தினைக்கொல்லையிலிருந்த காலையில் ஏதோ தேவதை சேர்ந்திருக்கிறதென்று தங்கள் குலதேவதைகளாகிய குறமூதாட்டியையும், முருகக்கடவுளையும் வேண்டி பூசையிட, ஒருவன்மேல் திடீரென்று சுப்பிரமணியர் ஆவேசம்தோன்றி ஆடவேடுவர்களே! இது என்னால் நேர்ந்ததே எனக்கு சந்தோஷமுண்டாகப் பூசை போடுவீர்களானால் இப்போதே அவள் சுகமாய் எழுந்திருப்பாளெனக்கூற, இதைக்கேட்ட அம்மையார் ஆனந்தப் பரவசமுற்று களைதெளிந் தெழுந்தனள். அவள்தாய்தந்தை முதலியோரும் சந்தோஷித்தனர்.

இப்பால் முருகக்கடவுள் மறுதினம் வழக்கப்படி தினைப்புனத்திற்கு வந்து பார்த்து வள்ளியைக்காணாது வருந்தி, அர்த்தராத்திரியில் வேடரது சிற்றூரிற் சென்று, அம்மையாரது குடிசைக்கருகிற் போய் சைகையாகக் கையைத்தட்ட, பாங்கியானவள் அரவந் தெரிந்

து, வெளியில்வந்து இரகசியமாய் ஐயா! இப்படியும் இந்தக் கருக்கலில் வரலாமா? உங்களுக்கு இங்கே தக்கபடி இடமுமில்லை. அப்படி ஏற்பட்டாலும் பின்பு அம்மையார் உங்களைப் பிரிந்திருக்கத்தரியாள். ஆகையால் அம்மையை உங்களிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடுவது நலமெனக்கூறிச் சென்று வள்ளி நாயகியைக் கண்டு யாவுங் குறிப்பாக உணர்த்தி அழைத்து வந்து, அம்மையாரது அருமை பெருமைகளையும், வேடரது கொடுமைகளையும் கூறி வாழ்த்தி யனுப்ப, முருகக்கடவுள் அம்மையாருடன் வேடுவர் சிற்றூரை யகன்று ஓர் சுனைக்கருகில் ஓர் சோலையிற்சென்று இன்புற்றிருந்தனர். இது இவ்வாறிருக்க,

வேடுவர்கள்:—விடியற்காலமானதும் வள்ளிநாயகியைக்காணாது அனேக வேடுவர்களோடு புறப்பட்டு நாலாதிசையிலும் தேடிப்பார்த்துவருங்கால், ஆண்டவன் அம்மையோடு எழுந்தருளியிருந்த சோலையில் சில வேடுவர் நுழைந்து உற்றுப்பார்த்து, பல வேடுவர்களையும் திரட்டிக்கொண்டு பேரிரைச்சலுடன் உருத்ராகாரமாய் நெருங்கினார்கள் வேடராஜன் முன்னணியில் நின்று தன் பரிவாரங்களுடன், தன் மகளைக் களவாடிய கள்ளன் அஞ்சாது வள்ளியம்மையாரோடு எழுந்தருளியிருப்பதைக்கண்டு சரமாரியாகப் பாணங்களைப் பொழிய, அப்பாணங்கள் சடசட, சிடுசிடு, குறுகுறுவென இரைந்துசென்று ஆண்டவனுடம்பில் அருச்சிக்கும் புஷ்பங்களைப்போல் அவருடம்பிற்பட்டுத் தைக்காது சிதறிக்கிடந்தன. இவைகளைக்கண்ட ஆண்டவன் வள்ளியம்மையார் சகியாது வருந்துவதன்மேல். தமது சேவற் கொடியை நினைக்க, சேவல் விரைவாக வந்து பேரொலி என ஒருமுறை கூவின, இம்முழக்கத்தைக்கேட்ட வேடுவர்கள் விஷப்பரிசப் பட்டவர்களைப் போல் பொறிபுலன்கள் கலங்கி, ஒருவர்மேலொருவர் வீழ்ந்து யாவரும் ஒருமிக்க மாண்டார்கள்.

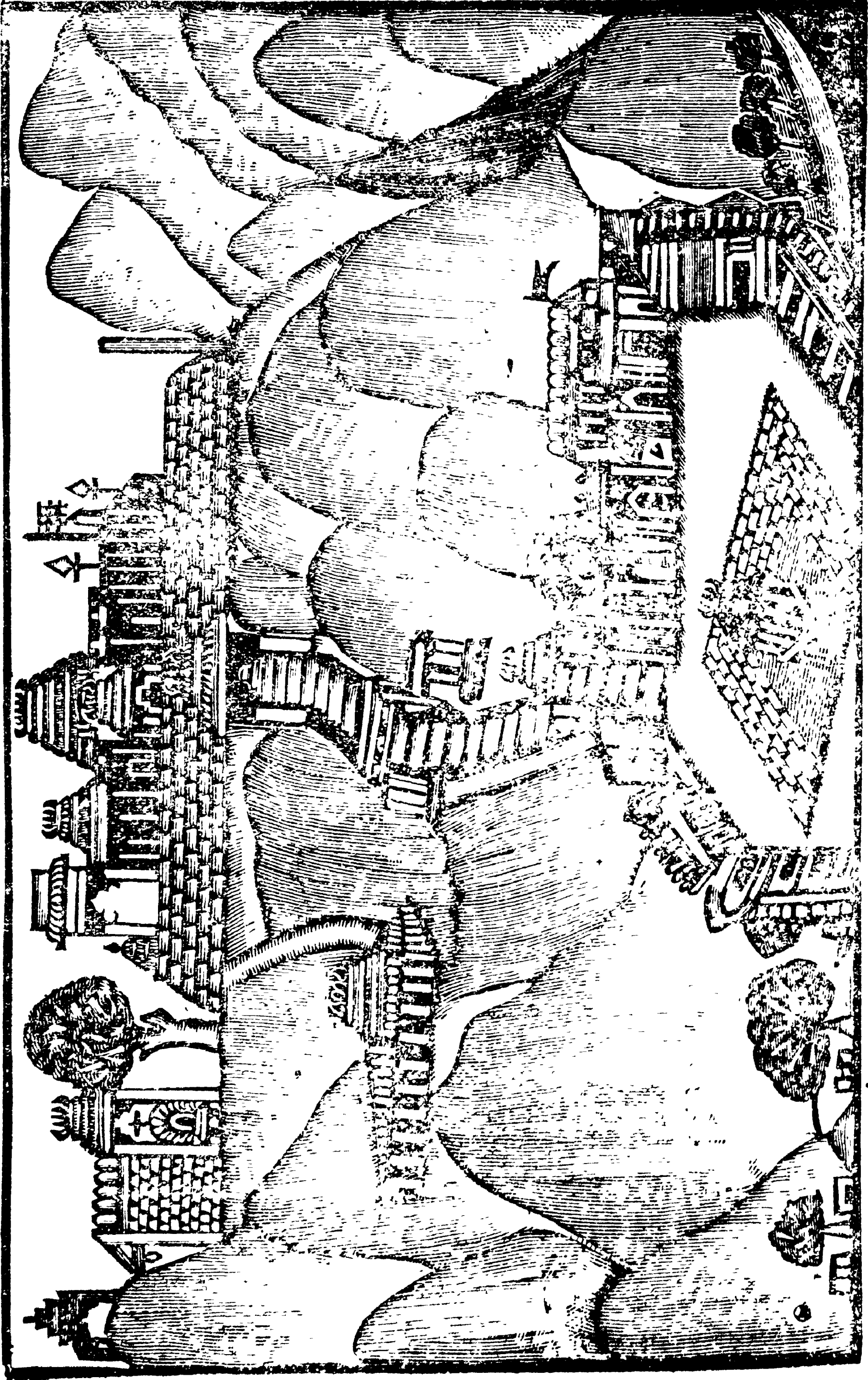

பதினேழாவது

வள்ளியம்மையார் திருமணப் படலம்.

வேடுவர் உயிர்பெற்றெழுதல்:—இவைகளைக் கண்ட வள்ளியம்மையார் வேடுவர்களிறந்து கிடப்பதைக் கண்டு அவர்களிடத்தில்தான் வளர்ந்ததை நினைந்துருகி தன்தந்தையும், தன் சகோதரர் எழுவ

சுப்பிரமணியக்கடவுள் வள்ளியம்மையை திருமணம் செய்தல்.

ரும், சுற்றத்தாரும் இறந்து கிடப்பதைப் பார்த்து மனம் உருகி, ஆறாக்கவலையினால், கண்ணீர் தாரைதாரையாகப் பெருக, விம்மிவிம்மியழுது சோருகின்றதை குமாரக்கடவுள் குறிப்பாலுணர்ந்து, அம்மையாரை சோதிப்பவராய், அச்சோலையை விட்டு செல்லத்தொடங்கினர். அம்மையாரும் அழுத வண்ணமாய் பின்பற்றிச்சென்றார்.

நாரதர்:—இவைகளை முற்றுமுணர்ந்த நாரதமகாரிஷி குமாரக்கடவுளை வணங்கி ஐயனே அடியேன் முன்னர் அம்மையாரைப் பற்றி கூறிச்சென்றபின் நடந்தவை யாதென, குமாரக்கடவுள் நாரதரை நோக்கி, தாம் தணிகையைவிட்டுப் புறப்பட்டது முதல் நாளதுவரை நடந்தவைகளைக்கூற, இவைகளைக்கேட்ட நாரதர் ஆண்டவனே! தங்கள் பொருட்டுப் போற்றி வளர்த்த தந்தை, சகோதரர், சுற்றத்தார் யாவரையும் இவ்வாறு செய்தல் தகுமோ! அவர்களிடம் வளர்ந்து, அவர்களால் பாராட்டி, சீராட்டிப்பெற்ற அம்மையார் உள்ளம்வருந்த அழைத்துப்போதல் அழகோ! தேவரீர் நிஜவுருவத்தைக்காட்டி அவர்கள்பால் அம்மையை மணம் புரிவீராயின் அவர்கள் தேவரீரை பூசித்து வேண்டிய சந்தோஷ ஆரவாரத்துடன் அனுப்புவார்களன்றோ! அவ்வாறின்றி கள்ளவேடம் பூண்டு அவர்கள் அரும்பெறும் அன்பாக வளர்ந்த அம்மையாரை களவாடிப் போவதென்னில் அவர்கள்மனம் வருந்தாதிருக்குமா. அவர்களை எழுப்பி அம்மையார் கவலையைத் தீர்த்து அவர்களை ஆதரிக்கவேண்டும் ஐயனே! என, குகப்பெருமான் அவ்வாறே ஆகுகவெனக்கூறி, நாயகியாரோடு பூஞ்சோலையை அடைந்து, வள்ளியம்மையைப்பார்த்து, அடி பெண்கள் நாயகமே! நீ வருந்தவேண்டாம். உன் சுற்றத்தாரை எழுப்புவாயாக எனக்கட்டளையிட, அம்மையார் அதற்கிசைந்து அறுமுகச்சிவத்தைப்பணிந்து, வாழ்த்தி தந்தை சகோதரர், சுற்றத்தார் முதலியவர்களைப் பார்த்து அழுது என் அரிய ஆசைப்பிதாவே! என் அன்பிற் சிறந்த அண்ணன்மார்களே! என்னைப் போற்றி வளர்த்த என் பந்துமித்திரர்களே! என் ஒருத்தியின் பொருட்டால் அந்தோ உங்களுக்கு இப்படி நேர்ந்ததற்கென்செய்வேன் இதுவும் நமது ஆண்டவன் அருள்விளையாட்டே ஆதலின் எழுந்திருப்பீர்களாக என ஒவ்வொருவரையும் தட்டிக்கட்டி எழுப்ப, யாவரும் எழுந்தனர். அவர்கள் முன்னர் கருணைநிதியாகிய காங்கேயன் ஆறுமுகமும், பன்னிருகையும், கடப்பமாலையும், வச்சிராயுதம், வேலாயுதம், முதலிய துவாதசப்படைகளும் பிரகாசிக்க தமது நிஜரூபத்தைக் காட்டி எதிரில் நின்றனர். இவ்வாறு நின்ற குமாரக்கடவுளைக்கண்ட வேடுவர்கள் பலவாறு துதித்து ஆண்டவனே

எங்கள் மாசுபடாத குலத்திற்கோர் வசையை உண்டாக்கினீர், ஆயினும், தாங்கள் அம்மையாரோடு எங்கள் குறிச்சிக்கு எழுந்தருளி சந்திர சூரியர், அக்கினி தேவர்கள், கடவுளர்கள், சுற்றத்தார் முதலினோர் சாக்ஷியாக திருமணஞ்செய்துக்கொண்டு, எங்கள் மரபுக்கடுத்த சிறப்புகளைப் பெற்று தங்களிஷ்டப்படி வள்ளியம்மையாரை அழைத்துப் போகவேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்க, அவர்களைநோக்கி நாம் அவ்வாறே தணிகையில் மணம்புரிவோம் அங்கு வாருங்களெனக்கூறி அம்மையோடு தணிகைக்குச்சென்று வீரவாகுதேவர் முதலினோர் புடைசூழ வீற்றிருந்தனர். சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு குமாரலிங்கத்தினின்று தோன்ற, குமாரக்கடவுள் அவர்களை வணங்கி நிற்க, நாரதர் சமீபத்தில் வந்து இம்மாசியீ பூச நக்ஷத்திரமே திருமணத்திற்கேற்றதெனக் கூறி புரோகிதராக அமைந்தனர். ஆபத் சகாய விநாயகக்கடவுள் உத்திரவின்படி குமாரக்கடவுள் வீரவாகுதேவரையனுப்பி கந்தகிரியினின்று தெய்வானையம்மையாரை அழைத்துவந்தனர். தேவமயனால் கலியாண மண்டபம் நியமிக்கப்பட்டது தேவர்களெல்லாம் வந்து சேர்ந்தனர். சர்வாடம்பரங்களும் பொருந்த வள்ளியம்மையாருக்கும், குமாரக்கடவுளுக்கும் கலியாணச் சடங்குகள் நடைபெறுவதாயின. வேடராஜன் தன் நாயகியோடு வாசநீரேற்றுத் தத்தஞ்செய்ய அனைத்துயிருப் புரக்கும் ஆண்டவனாகிய ஆறுமுகப்பெருமான் வள்ளி நாச்சியாரை மணம் புணர்ந்தனர். உடனே அம்மையாருக்கு தேவதேஜசும், இமையா விழியும், நிழல்தரா உருவும், வாடா மாலையும், மாசுந் தூசும் வியர்வையுந் தோன்றாவுடலும் உடனே பொருந்த தேவர்களில் ஒருவளாயினள். மணச்சடங்கு முடிந்ததும், தேவ தேவர்கள் எல்லாம் விடைபெற்றுத் தத்தம் இருக்கையை அடைந்தனர். அப்பால் வள்ளியம்மையார் தேவசேனையின் திருவடிகளில் விழுந்தனள். தெய்வானை யம்மையாரும் வள்ளியம்மையாரை இருகரங்களாலுந் தழுவி எடுத்து எனது அரிய துணையாகவந்த தங்கையே என அணைத்து, முதுகு தடவி, குமாரக்கடவுளைநோக்கி ஆண்டவா இந்த வள்ளியார்? என, முருகக்கடவுள் இவ்விருவர்களின் முற்பிறப்பின்நிலைமமுதல் நாளதுவரையுள்ள சரித்திரங்களைக்கூறினர்.

பதினெட்டாவது

தணிகைத் தல மகத்துவம்.

முனிவர்காள் கேட்பீர்களாக, என மீண்டும் சூதபுராணிகர் கூறுகின்றார்:—இவ்வாறு குமாரக் கடவுள் வள்ளி நாயகியாரைத் திருமணம் புரிந்து, சகலதேவர்களும் வாழ்த்த, வேடர்களது சகல ஆடம்பரங்களையும் பெற்று திருத்தணிகையை அடைந்தவுடன், அம்மையார் முருகக்கடவுளைப் பணிந்து, ஆண்டவனே இத்தல மகத்துவத்தைச் சிறிது அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமெனக் கேட்க, குமாரக் கடவுள் அம்மையைப் பார்த்து பெண்மணி ! இம்மலையானது உலகமுண்டானபோதே தோன்றியதாகும். நாம் மிகவும் கொடிய சூரபதுமனாதியவர்களை வெற்றிகொண்டு இம்மலையை அடைந்த மாத்திரத்தில் அதனால் நேர்ந்த சிரமங்களகன்று தணிவுபெற்றோம். அன்றி சமீபத்தில் உன் தந்தை முதலிய வேடுவர்களுடன் போராடி வருந்தியகளையும் இம்மலையை உற்ற மாத்திரத்தில் தணிந்தன. அதனால் இம்மலைக்குத் திருத்தணி எனவும், செருத்தணி எனவும் பெயர்களாயின நமக்கு எண்ணிறந்த தலங்களிருந்தாலும் இத்தணிகையில்,

(காந்தபுராணம்)

* “கோடியம்பியும் வேய்ங்குழ லாதியுங் குரலா
னீடு தந்திரி யியக்கியு மேழிசை நிறுத்துப்
பாடியுஞ் சிறு பல்லியத் தின்னிசை படுத்து
யாடுதும்விளை யாடுது மிவ்வரை யதன்கண்.”

தணிகைபுராணம் விடையருள்பெறு படலம்.

“பழிதீர் குறும் பல்லிய மியம்பி
குழலூதியுங் கோடுக ளிசைத்து
மெழுவாள்றகர் மஞ்ஞையிவை யூர்ந்தும்
விழைவால் விளை யாட்டயர் மீண்டே”

செகுகெண கெணசெகுத செக்குச்செ குச்செகுத
கிருதசெய செயகிருத தொக்குத்தொ குத்தொகுத
டிமிடடிமி டிமிடமிட டிட்டட்டி டிட்டிமிட டிடிதிதோ
திரிகடக கடகதிரி தித்திக்கிர திக்ரிகட
திமிர்ததிமி திமிர்ததிமி தித்தித்தி தித்திதிதி
செணுசெணுத தணசெணுத தத்தித்தி குத்ரிகுட ததிதிதோ
தகுடதிகு திகுடதிமி தத்தத்த தித்திகுட
குகுகுகு குகுகுகுகு குக்குக்கு குக்குகுத
தரரரர ரிரிரிரிரி றற்றித்த ரிற்றிரிரி எனவேநின்
சதிமுழவு பலவுமிரு பக்கத்தி சைப்பமுது
சமையபயி ரவியிதய முட்கிப்ர மிக்கவுயர்
தணிகைமலை தனில்மயிலி னிர்த்தத்தி னிற்கவல பெருமானே

என திருவாய் மலர்ந்த தனையும் யூகிக்கத் தக்கது.

நாம் நீங்காமலிருந்து, கொம்புகளை ஊதியும், வேணுகானஞ்செய்தும், தந்திரி வாசித்தும், சப்த சுரங்கங்களாலாகிய வீணையை மீட்டியும், பலவித வாத்தியங்களை முழக்கியும், பல இசை பொருந்திய பாடல்களைப்பாடியும் இம்மலைக்கண் * ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்துக் கொண்டிருப்பதாகும்.

இதன்றி இம்மலையின் மகத்துவங்களை நாம் அளவிட்டுக் கூட முடியாததாகும். இம்மலையின்கண் பல ஔஷதிசளும், ஜீவ சஞ்சீவிகளும், பல முனிவர்களும், சித்தர்களும், யோகிகளும், ஞானிகளும், நிறைந்திருக்கின்றனர், இந்த மூழ்கினவர்களுக்கு மூன்று பிறவிகளிலும் செய்த பாபங்களைப் போக்கி, அவர்கள் இஷ்டார்த்தங்களைக் கொடுத்து, பிறவாப் பெருஞ் செல்வமாகிய பேரின்ப முத்தியையுங் கொடுக்கும் அளவற்ற தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. இம் மலையிற்றான் சர்வ லோகேஸ்வரராகிய சாக்ஷாத் உமாபதியும், நந்திதேவரும், அரி பிரமேந்திராதி தேவர்களும், நாரதாதி ரிஷிகணங்களும், மனுவாதி வேந்தர்களும் நம்மைக்குறித்து, வாழ்த்தியும் வணங்கியும், பூசித்தும் தவஞ்செய்தும், நிஷ்டை கூடியும், பல திருப்பணிகளைச் செய்தும், சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தும் வழிப்பட்டு வேண்டிய போகபாக்கியங்களைப் பெற்று, பொன்னுலக வாழ்வையும் பொருந்தினார்கள்.

என குமாரக்கடவுள் வள்ளிபம்மையாருக்கு இது முதலாகிய, தல மகத்துவங்களையும், விரத பலன்களையும், தீர்த்த பலன்களையும், மூர்த்தி சொரூபங்களையும், தணிகையை அடைவார் அனுஷ்டிக்கும் நெறிகளையும் கூறினார்.

* பரமேஸ்வரர் பார்வதியார் காண பஞ்ச கிருத்தியத் தாண்டவஞ் செய்வதுபோல, அவரது இளைய குமாரராகிய பாலசுப்பிரமணிய சிவமும், வள்ளி நாயகியார் காண நடனஞ் செய்வரென்பதை அருணகிரி நாதரும் திருப்புகழ் முதற் புத்தகம் 307-ம் கவியின் பிற்பாதியில்,

பிரமேசுரர்.

முனிவர்காள்! கேட்பீர்களாக:—இவ்வாறு குமாரக்கடவுள் பிரணவியாகிய * வள்ளியம்மையாருக்கு தணிகாசல மகத்துவங்களை கூறி அம்மையாருடன் (காந்தம் தக்ஷகாண்டம் 230)

"இவ்வரை யொருசார் தன்னி லீராறு தோளுடைய வெந்தை
மைவிழி யணங்குந் தானும் மாலப னுணரா வள்ளல்
ஐவகை யுருவி லொன்றை யாகம விதியா லுய்த்து
மெய்வழி பாடுசெய்து வேண்டியாங் கருளும் பென்றான்."

அத்தணிகை மலையின் ஒருபக்கத்தில் சிவசாதாக்கியம் ஐந்தனுள் ஒன்றாகிய கர்மசாதாக்கியமென்னும் சதாசிவ பிரமலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து ஆகமவிதிப்படி வழிபாடுகளைச் செய்து பூசித்து, திரிகரணசுத்தியாக மெய்யன்புடன் தியானித்து வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றார்கள். இச்சதா சிவலிங்கத்தையே பிரமேசுரரென நாளதும் பூசிக்கப்படுகின்றனர். இம்மூர்த்தியைப் பூசிப்பவர்க ளெல்லாம் எல்லா வளங்களையும், வாழ்வுகளையும், பெற்று வான நாடும் பெறுகிறார்கள்.

அகோரமுனிவர் அருள்பெற்றது:—முனிவர்காள்! பின்னர் அகோரன் என்னும் ஓர் மாதவ சிரேஷ்டர் ஒருவரிருந்தார். அவர் விரதசீலராய், குமாரக்கடவுளை மெய்யன்புடன் பூசித்து, ஆதிவாரம் விஷ்ணு தீர்த்தத்திலும், சோமவாரம் நந்திபாறு சிவகங்கை என்பவைகளிலும், மங்களவாரம் நாகதீர்த்தம், நாரததீர்த்தம் என்பவைகளிலும், புதவாரம் பிரமதீர்த்தத்திலும், குருவாரம் இந்திரதீர்த்தத்திலும், சுக்கிரவாரம் குமார தீர்த்தத்திலும், சனிவாரம் அகஸ்திய தீர்த்தத்திலும் கிரமப்படி மாறி மாறி மூழ்கிக்கொண்டிருந்து, அவரது தீராவினை தீர்ந்து, இம்மை மறுமைப் பயன்களாகிய இகபர ஞானங்களையும், வேண்டிய வரங்களையும் பெற்று முத்தியடைந்தனர்.

* மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், விரதம், அனுஷ்டானம் என்பவைகளை தணிகைப்புராணம், காந்த புராணம் முதலியவைகளிற் கூறுவதைப்போல விரிந்துரைய இந்நூலிடங் தராமைபால் விரிவஞ்சி விடுத்தனம். முருகன் திருவருள்

பத்தொன்பதாவது
விரத விசேஷப் படலம்.

முனிவர்காள் ! இம்மட்டோ குமாரக்கடவுளுக்கு முக்கிய தினமானது சுக்கிரவாரம், சோமவாரம் என்பவைகளும், கிருத்திகை, விசாகம் என்னும் நக்ஷத்திரங்களும், சஷ்டி, பௌர்ணமி என்னுந் திதிகளும் முக்கியமானவைகளாகும். இக்காலங்களில் குகப்பெருமானை விரதசீலராயிருந்து கூடிய புண்ணியங்களைச் செய்து, துதிப்பவர்களும், பூசிப்பவர்களும், அவரது சந்நிதானத்தை யடைந்து வலம்வந்து தரிசிப்பவர்களும் நற் செல்வம், நன்மனைவி, நன்மக்கள், நல் வாழ்வு, நற்கல்வி, நற்கீர்த்தி முதலியவைகளைப் பெற்று, இஷ்டார்த்தங்களை யடைந்து, ஆண்டவன் அருளுக்கு ஆளாகி, பிறவியை எடுத்ததனாற் பெறவேண்டிய பெருமுத்தியையும் அடைகின்றார்கள்.

மேற்கூறிய தினங்களில் முன்னும், பின்னும் பகல் ஒருவேளை ஆகாரமுண்டு, அத்தினங்களில் முழுதும் விரதமிருந்து ஆறுமுகப்பெருமானைத் தியானித்து பக்திசெய்து, பிரசங்கம், காலக்ஷேபம், அவரது சரித்திர பாராயணம் முதலியவைகளிற் காலத்தை கழித்து, அப்பிரபுவை அலங்கரித்து அழகுபார்த்து ஆராதித்து, அவரடியார்களை வழிப்படுவோர் நிகரற்ற செல்வ வந்தர்களாகி, எல்லாவாழ்வும் பெற்று தேவர்களே யாகிறார்கள்.

பகீரத மகாராஜன்:—தன் அரசாட்சியைப் போக்கடித்து விட்டு மனைவி மக்களுடன் வருந்தி வனவாச முற்று வழிதோன்றாது சோர்ந்து கடைசியாய் மேற்கூறிய விரதஙகளில ஒன்றை வைராக்கிய மாக மூன்று வருட காலம் நடத்தி தன் இராச்சியத்தையும், தன் மேலான சம்பத்துகளையும், கோரிய சித்திகளையும் பெற்று செவ்வேள் திருவடிக்கு ஆளானன்.

நாரத மகா முனிவர்:—ஒருக்கால் சத்தரிஷிகளில் ஒருவராகக் கருதி சுப்பிரமணிய உபாசனையுடன் பரணி பின்நேரம் ஒருபோது உணவுகொண்டு கார்த்திகை உதயத்தில் தீர்த்தஸ்னானஞ்செய்து மௌனதப் புறம்விடாது, ஆசாரிய சேவை செய்து, மூன்றுகை ஜலபானம் பண்ணி, முருகக்கடவுளது அனந்த நாம கல்யாண குணனுபவங்களை

பாடி வாழ்த்தியும், புராண பிரசங்க, கால க்ஷேபாதிகளிற் பொழுதைச் செலுத்தியும், தியானித்தும், நிஷ்டைசெய்து மிருந்து, மறுநாள் உதயம் உரோகணியில் அநுஷ்டானக் கிரமத்துடன் அடியார்களோடு பாரணை செய்து உறங்காதிருந்து சேவற்கொடியோன் திருவருள்பெற்று தேவரிஷிகளில் சிரேஷ்டராயிருக்கும் பாக்கியத்தை பெற்றனர்.

முற்பிறப்பில் வேடனாக யிருந்த சந்திமான் என்பவரும், அரசனாக யிருந்த அந்திமான் என்பவரும் மேற்படி கிருத்திகை விரதத்தை அநுஷ்டித்து வேண்டிய போக பாக்கியங்களைப்பெற்று, இராஜராஜர்களாகி இடையெழு வள்ளல்களில் இவர்களும் இரு வள்ளல்களாய் உலகம் புகழ இருந்தார்கள்.

திரிச்சங்கு மகாராஜன்:—தான் முற் பிறப்பில் பிராமணரா யிருந்து, மிக்க ஏழையாய், குடும்ப பாரத்திலுழன்று வருந்தி கடைசியாய் சூர்முனிவர் அநுக்கிரகத்தால் கிருத்திகைவிரதத்தைக்கைக் கொண்டு அகிலாண்டரக்ஷகனாகிய ஆறுமுகக்கடவுள் அருளையடைந்து அடுத்தபிறப்பில் திரிச்சங்கு மகாராஜனெனப் பிறந்து இன்னும் அழியாத பெயரை யடைந்திருக்கிறான்.

தேவர்கள்:—ஐப்பசிமீ சுக்கிலபக்ஷப் பிரதமைமுதல் சஷ்டிவரையில் விரதசீலராகயிருந்து சஷ்டிவிரதத்தை அநுஷ்டித்து, சப்தமியில் பாரணை செய்து பூசித்து மேலான தேவபோகங்களை அடைந்தார்கள் இவ்விரதத்தை எண்ணற்ற முனிவர்களும், முத்தர்களும், அநுஷ்டித்து வேண்டிய சித்தி முத்திபாதிகளை யடைந்தனர்.

முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி:—ஆளவந்த ஆண்டவனாகிய ஆறுமுகப் பெருமான் அரும் பெரும் விரதங்களை அநுஷ்டித்து, அரியதொண்டுகளைச் செய்து, அகிலத்தை ஆண்டதோடு அமரர்களையும் ஆதரித்து ஐயனது அருளையும் அடைந்தான.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஸ்வாமிகள்

ஸ்தலம், திருவுருவம், கோழி, மயில், வேல், ஆயுதங்கள், தெய்வயானையம்மையார், வள்ளியம்மையார், வேடர்கள், அசுரர்கள் என்பவர்களின்

தத்துவார்த்தப் படலம்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிகளின் ஸ்தானம்.—ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருக்கும், திருத்தணிகைமலை யெனப்படுவது சூரனுதி அரக்கராகிய, ஆணவம், மாயை, காமியம், என்னும் மும்மலங்களையும், வேடராகிய சுவை ஒளி, ஊறு ஓசை, நாற்றம், என்னும் ஐம்புலன்களையும் ஒழித்து தணிந்து நின்ற இடமாகிய "லலாடஸ்தானமாம்"

அவர் திருவுருவம்:—ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுக்கு முற்றறிவு, எல்லையில்லாத இன்பம், இயற்கையறிவு, பேரருளுடைமை, வரம்பிலாற்றல், தம்வயமுடைமை ஆகிய ஆறு சுத்தகுணங்களும், ஆறுதிருமுகங்களாகவும், மற்ற கலியாணகுணங்கள் ஏனைய அவயவங்களாகவும் அமையப்பெற்றிருக்கும் அருட்கோலமே திருமேனியாம். இதனுல் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுடைய திருவுருவம் பஞ்சபூதங்களாலாகிய ஸ்தூல, சூட்சுமமுதலிய பௌதிகதேக மல்லவென்பது பெற்றும். ஆனதால் தேகங்களுக் குரிமையாகிய குணதோஷங்கள் ஸ்ரீசுப்பிரமணியசுவாமிகளுக்குச் சற்றேனுமில்லையென்பது பெற்றும்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுக்கு தோமரம், கொடி, வாள், குலிசம், அம்பு, அங்குசம், மணி, தாமரை, தண்டகம், வில், மழு, வேல் ஆகிய இப்பனிரண்டும் பன்னிரு கை ஆயுதங்களாம், இப்பனிரண்டில் வேலாயுதந்தவிர மற்றப் பதினொராயுதங்களும், பதினொரு உருத்திரர்களாகும். இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி என்னும் மூன்று சத்திகளும், மூன்றிதழாயமைந்த அடுக்கே வேலாயுதமாம். இதனுல் ஆயுதங்கள், கொல்லன்முதலிய தொழிலாளிகளால் செய்யப்பட்டு, உயிரைவதைத்து, நிணந்தோய்ந்து, உதிரத்தைக்குடிக்கும் ஆயுதங்கள் போலல்ல வென்பதாயிற்று. கோழிநாத தத்துவமாம், அவர் வாகனமாகிய மயில் விந்து தத்துவமாம், அவர்படையாகிய பூதகணங்கள் தத்துவக் கூட்டங்களாம்.

தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை என்னும் இரண்டு தேவிகளும் முறையே ஞானசக்தியும், கிரியாசக்தியுமாவர். சிலர் வேலாயுதத்தை ஞானசக்தியென்றும், வள்ளியம்மையை இச்சாசக்தியென்றும், தெய்வயானையம்மையைக் கிரியாசக்தியென்றும் சொல்கின்றனர். வேறு சிலர் வேலாயுதத்தை முன்சொன்னபடி இச்சா, ஞான, கிரியாசக்திகளினடுக்கென்றும், தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை இவர்களையே முறையே சிற்சத்தி, பராசக்திகளென்றுஞ் சொல்கின்றனர் ஆகையால் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுக்கு தேவிமாரென்பவர் காமோற்பத்திக்கு ஏதுவாய்ச் சிற்றின்ப அனுபவத்தை விளைவிக்கும் உலகத்து மனைவிமார்போல் ஆகாரென்பது துணிந்த பொருள். ஆன்மாக்களுக்கு மோட்ச இன்பங்கொடுக்க விரும்பும் விருப்பம், "இச்சாசக்தி," அதற்கு வேண்டியவைகளை அறியும் அறிவே "ஞானசக்தி," அறிந்தவைகளைச் செய்யும் செயலே "கிரியாசக்தி," உயிர்க்கொளியாய் நிற்பது, "சிற்சக்தி," பிராணன் முதலிய வாயுவாக நிற்பது "பராசக்தி."

அவர் செய்கை—சூரபத்மன், சிங்கமுகாசூரன், தாருகாசூரன் என்னும் மூன்று அசுரர்களை முறையே ஆணவம், மாயை, காமியம், ஆகிய மும்மலங்களென்றும், அவ்வசுரர்களால் பந்திக்கப்பட்டதேவர்களை ஆன்மாக்களென்றும் மேலோர் சொல்கின்றனர் ஆதலால் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிகள் அசுரர்களையழித்து தேவர்களை யிட்சித்தன ரென்பது ஆணவமுதலிய மலங்களையறுத்து ஆன்மாக்களை ஆட்கொண்டன ரென்பது பாரமார்த்திகபாவமாம். வேடர்களென்பது, ஐம்புலன்களாம்; அவரிடையில் வளர்ந்த வள்ளிநாயகியார் ஜீவாத்துமாவாம். தன்னையும் தனக்காதாரத் தலைவனையும் அறியாமல் வளர்ந்த ஜீவாத்துமாவாகிய வள்ளிநாயகியாரை, ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிகள் ஐம்புலவேடர்களின் மயக்கமறுத்துத் தனக்கடிமை கொண்டன ரென்பது பெற்றாம்.

என சூதபுராணிகர் கூறி, ஒருவாறு தணிகைத் தலமகத்துவத்தை முடித்தனர். இவைகளைக்கேட்ட முனிவர்கள் யாவரும் ஒருங்குகிரண்டுவந்து அத்தணிகையின்கண் குமாரக்கடவுளைப் பூசித்து இஷ்டார்த்தங்களை யடைந்தனர்.

தணிகைப் புராண வசனம்

முற்றுப் பெற்றது.

ஓம் சண்முக ஞான குருப்யோ நம:

இத்தணிகைப் புராண வசனம் சென்னை சமரச ஞானானந்த சபையாரால் பார்வையிடப்பட்

முக்கிய கவனிப்பு.

இவ்வள்ளியம்மைத் திருமணப்படல சரித்திர சம்பந்தமாக திருத்தணிகையில் வழக்கப்படி, பிரதி சித்திரைமீ மிருகசீரிட நக்ஷத்திரந் தொடங்கி பௌர்ணமி வரையில் நடைபெறும் குமாரக்கடவுள் பிரமோற்சவத்தில் 8-வது நாள் இரவு தெய்வயானை கல்யாணமும், வள்ளியம்மையார்விவாதமும், 10-ம் நாள் தணிகைக்குக் கிழக்கில் சுமார் 5-மயிலுள்ள விநாயகபுரத்தில் தேவ சேனையாரது தாய் வீடென முருகக்கடவுள் போய்வரும் உற்சவமும் கவனிக்கத்தக்கது. இதன்றி,

பிரதி மாசிமீ அசுவனி நக்ஷத்திரமுதல் 10-நாள் நடைபெறும் பிரமோற்சவத்தில் 6-ம் நாள் மஞ்சள்நீர் உற்சவமும், அன்றிரவு தாசிகளால் நடத்தும் காமக்கூத்தும், 8-ம் நாள் இரவு குமாரக்கடவுள் மலையின்மேற்புரம் அடிவாரத்தில் இறங்கி வள்ளியம்மையாரைத் திருடுதலும், வேடர், கூட்டக்காட்சியும் அன்று விடியர்காலம் வள்ளியம்மையாருக்கும் குமாரக்கடவுளுக்கும் திருக்கல்யாணம் நடைபெறுதலும், வள்ளிதெய்வானை தற்கங்களும், 11-ம் நாள் வள்ளியம்மையாரது தாய்வீடென ஏழுசுனைக் கருகிற் சென்று கலியாண மருவு உண்ணுதலும் இக்காலத்தும் நடைபெறுகின்றதை எவருங் காண்க.

வள்ளி மலையில் உள்ள குமரியென்னுந் தீர்த்தத்தில் வள்ளியம்மையார் ஸ்னானஞ் செய்த காலங்களில் மஞ்சளுரைத்த அடையாளங்கள் இன்றுங் காண்க.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியவிலாசப்பிரஸ், நெ. 324, தங்கசாலைதெரு மதறாஸ்

ஓம்

புத்தக விளம்பரம்.

அன்பர்களே !

எம்மிடத்தில் தங்களுக்கு தேவையுள்ள நானுவித தமிழ் புத்தகங்களும், தெலுங்கு புத்தகங்களும், ஸ்கூல் புத்தகங்களும் மேலானநோட்புத்தகங்களும், வேதாந்தம், சித்தாந்தம், வைத்தியம் சோதிடம் முதலிய பல புத்தகங்களும் ஸ்கூலுக்கு வேண்டிய அடெண்டென்ஸ் ரிஜிஸ்டர் புத்தகங்களும் கிடைக்கும் வேண்டுபவர்கள் அடியிற் கண்ட விலாசத்திற்கு நேரில் வந்தாவது வி பி. தபால் மூலமாவது மதருஸ் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

திருத்தணிகை ஸ்தல புராணம் விலை ரூபா. 1—0—0

எமது விலாசம் :—

ஏ. கே. செங்கல்வராய செட்டியார்,

புத்தகவியாபாரம்

கவரத்தெருவு, திருத்தணி.

திருத்தணி திருக்குளத்தருகில் சிங்காரவேல் தேசிகர் மடத்திலிருக்கும் கந்தசாமி தேசிகரிடம் இத்தணிகை புராணவசனம் கிடைக்கும்

சென்னை கந்தசாமி கோவில் தேரடி புஸ்தகங்களி லிருக்கும் எல்லா புத்தக கடைகளிலும் இத்தணிகை புராணவசனம் கிடைக்கும் மோர்மார்கெட்டு க. துரைசாமி முதலியாரிடம் மேல்கண்ட புத்தகம் கிடைக்கும்.

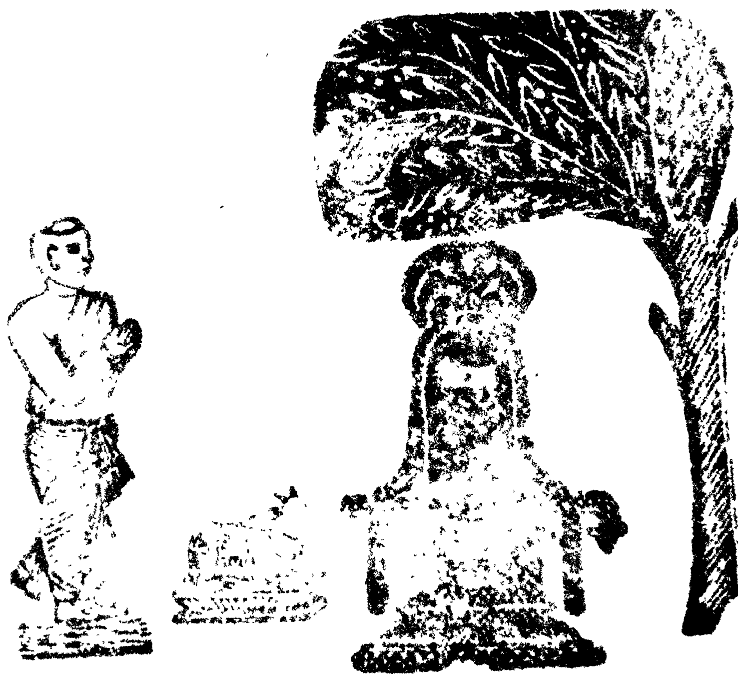

திருத்தணி ஸ்ரீ கிருஷ்ண பிரஸ்ஸில் கைட்டில் பேஜ் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்காந்த புராணத்தில் சிவரகஸ்ய கண்டம்

காலஹடாசன க்ஷேத்திர

மாகாத்மியம்.

திருமிழிசை - வெங்கடாச்சாரியார்

புதுக்கோட்டை - நாராயண செட்டியார் அவர்களால்

சிவமயம்

ஸ்காந்த புராணத்தில் சிவரகஸ்யகண்டத்தில் உத்திரபாகத்தில்.

காலகூடாசன க்ஷேத்திரம்

என்கிற

சிவக்ஷேத்திர மகாத்மியம்

திருமழிசை வெங்கடாச்சாரியார் அவர்களால்

தொகுக்கப்பட்டு, பதவுரையும், வசனமும் எழுதியது

ஊத்துக்கோட்டை நாராயண செட்டியார் பதிப்பித்தது

1936

விலை 0-1-3

முக்கிய கவனிப்பு.

சகோதரசகோதரிகளே!

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் இருக்கும் சிவாலயத்திற்கு கும்பாபிஷேகம் செய்ய இரண்டுவருஷகாலமாய் அடியேன் முயற்சித்தும் பணக்குறைவினால் தாமதிப்பதால் இதை கண்ணுறும் மகான்கள் திரவியசகாயம் செய்து கைங்கரியத்தை பூர்த்திசெய்யும்படி வேண்டுகிறேன்.

இப்படிக்கு,

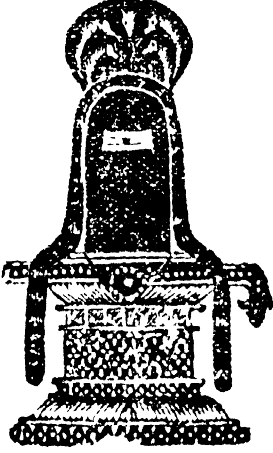
ஊ. நாராயண செட்டியார்.

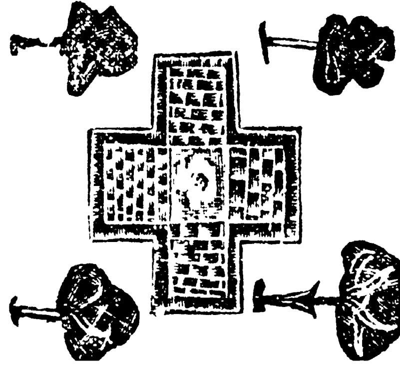
சிவமயம்.

ஸ்காந்த புராணத்தில் சிவரகஸ்ய கண்டத்தில் உத்திரபாகத்தில்

காலகூடாசன க்ஷேத்திரம் என்கிற

சிவக்ஷேத்திரமகாத்மியம்

விநாயகர் வெண்பா.

வானுடைநம் பாதவநாடரும்
மோனஞானம் முழுதும் உணர்ந்திட
கானமேவுதடை விகடாசலத்து
ஆனைமாமுகத்து அண்ணலை ஏற்றுவாய்

முதல் அத்தியாயம்.

வரங்கடந்தருளமெனமூது வானவர் முனிவோர்
கரங்கடலை முகிழ்த்திடக் கருணை செய்தவிச்சை
யுரங்கடந் துரையுணர் வெலாங் கடந்தரு மறையின்
சிரங் கடந்தவனிருப்பது திருக்கயிலாயம்.

வரங்கள் அளித்தருளுமென்று அயன் முதலிய முதிய தேவர்கள் முனிவர்களும் கைகளை தமது சிரசுகளின் மேற் குவித்துவைத்துக் கொண்டு துதிசெய்ய கிருபைசெய்து பாச வலியைக் கடந்து மனவாக்குகளையும் கடந்த அரிய வேதத்தின் சென்னியையுங் கடந்த பரம சிவன் வீற்றிருப்பதற்கு இடமாயிருப்பது திருக்கைலாசமென்னும் திருமலை.

இந்திராதி தேவர்கள் பதவியும், தாமரைப்பூவில் வாசம் செய்யும் பிரமனது பதவியும், சக்கிராயுதத்தையுடைய திருமாலினது பதவியும், ஆகிய இவையெல்லாம் நாசமுறுங்காலத்தும் நாசமில்லாததாய் ஊழிதோறும் அம்மலை வளரா நிற்கும்.

பின்னும் அரம்பையர்கள் நடனம் செய்யும் ஒளியும், வீணை முதலிய நரம்புக்கருவிகளின் ஒலியும், மத்தளம் முதலிய சதார் கருவிகளின் ஒலியும், அநேகம் யானைகள் வீறிடும் ஒலியும், அருவியாற்றின் ஒலியும், நீங்காமல் ஆகாயத்தினும், திக்குகளிலும் சென்று நிரம்பி நிற்கும்.

பின்னும் கோட்டுப்பூ நிலப்பூ நீர்ப்பூ கொடிப்பூ ஆகிய நால்வகை மலர்களைக்கொண்டு சிவபெருமானுடைய திருவடிகள்மேல் அருச்சிக்கின்ற மகரிஷிகள் கூட்டங்களும் ஒருபக்கத்தில் சூழ்ந்திருக்கப்படும்.

யானைகளும், புலிகளும், படங்களையுடைய பாம்புகளும், தங்கள் முன்னோர்களாகிய ஐராவதம் முதலியனவும், வியாக்ரபாதரும், பதஞ்ஜலியரும், போற்றதலான திருநேத்திரதாரியாக மெய்ஞ்ஞான தபோதனர்களை நினைத்து பக்தி பண்ண மேலுலகமும் இவ்வுலகமும் புகழ்த்தக்கது.

எப்பொழுதம் அளவு சொல்லப்படாத பெருமையையுடைய அந்த வெள்ளியங்கிரிமேல் நீலகண்டனாகிய தேவனைக்காத்த அந்தப்பரம சிவன் கோவிலுக்கு முன்னே சிவதீர்த்தங்களில் சிறந்ததாயிருக்கும் தீர்த்தக்கரையில் சந்திரகாந்தக்கல்லினால் நவரத்தினங்களை பதித்து தேவதச்சனால்செய்த ஆயிரங்கால்மண்டபமொன்றுண்டு. அதில் வெங்கையாசனத்தின் மேல் பதினெண் புராணங்களும் அருளிச்செய்த சூத புராணிகர் எழுந்தருளி இருந்தார்.

ப்ரணம்ய முனயஸ் ஸர்வே ஸ ஹிதம் மதிமதாம் வரம்

ஸர்வவேதார்த்த தத்வஜ்ஞம் ஸர்வசாஸ்திரவிசாரகோவிதம்

ப்ரணம்ய பரயா பக்த்யா பப்ரச்சுர் வினயாந் விதா:

அப்போது அந்தச் சிவதீர்த்தத்தில் வந்து ஸ்நானம் செய்து சந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்யகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு சந்திரசேகரனை தியானித்து துதித்துக்கொண்டு சம்புபத்தன், சதாநந்தன், உத்தமன் க்ரோதரன், உக்கிரவீர்யன், பிரசண்டன், முதலான முனிவர்களெல்லோரும் சகலமான வேதங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து தத்வங்களெல்

லாய் உள்ளபடி அறிந்து பரமசிவனிடத்தில் மிகுந்த அன்பினரான சூதமாமுனிவரை வணங்கி துதித்து மிகவணக்கமாய் ஒரு கார்யத்தை வினவுவராயினர்.

முனய ஊசு

பகவந் ஸர்வதத்வஜ்ஞ பவதாகருபயாவயம்

ச்ராவிதா: நிகில க்ஷேத்ர தீர்தானாம் வைபவம் மஹத்

வேதம் ஆகமம் புராணம் ஸ்மிருதி முதலாகச் சொல்லுகின்ற சாஸ்திரங்களின் நிச்சயார்த்தம் உலகங்களை எல்லாம் பெற்ற பார்வதீநாயகனே பரம் என்று ஆராய்ந்தறிந்த பெருமையையுடைய மெய்ஞ்ஞான மகர்ஷியே! அஞ்ஞானமாகிற இருளில் ஆழ்ந்துகிடக்கின்ற அடியோங்கள்மேல் க்ருபை கூர்ந்து சிவபெருமான் வாசம் பண்ணுகிற தலங்கள் எல்லாம் அறிவில்லாத போகத்தையும், மோக்ஷத்தையும் அடையச் செய்வனவென்று அந்தத் தலங்களுடையவும், தீர்த்தங்களுடையவும் காரணத்தையும் மகிமையையும் எங்கள் மனத்துக்கிசைய அருளிச் செய்தீர்.

அப்புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களுக்குள் காலகூடாசனக்ஷேத்திரம் என்று பெயர்பெற்ற ஒரு மிகப்பெருமை பொருந்திய சிவஸ்தலம் இருப்பதாகவும் அதினருகே அரண்யநதி (காட்டாறு) என்று பெயர்பெற்ற புண்யநதி ஓடுகிறதாகவும் அருளிச்செய்தீர் ஸ்வாமி. அப்புண்யக்ஷேத்திரத்திலுடையவும், அப்புண்ய நதியினுடையவும் மகிமையை விசேஷமாக தேவரீரிடத்தில் கேட்கிறதற்கு விரும்பி வந்திருக்கின்றோம். எங்கள் மேல் க்ருபைவைத்து கூறியருளவேணும்.

தத க்ஷேத்ரம் பவித்ரம் கஸ்மாத் காலகூடாசனாபிதம்

ப்ரோக்தா நத்யா அரண்யாக்யா கஸ்யா ஜன்மகுதஸ்தலாத்

ஸர்வமேதத் வை முனே விஸ்தராத் வக்து மர்ஹஸி

உலகத்தில் புண்ய க்ஷேத்திரங்களும் புண்யநதிகளும் அநேகம் இருக்க இந்தக் காலகூடாசன க்ஷேத்திரத்திற்கும் அரண்யநதிக்கும் மற்றுமுள்ள புண்ய க்ஷேத்திரங்களைவிட அதிக மகிமை எவ்விதம் கிடைத்தது? அப்புண்யக்ஷேத்திரமானது எக்காரணத்தினாலே காலகூடாசன க்ஷேத்திரம் என்றுபெயர்பெற்றது? அப்புண்யநதியானது எக்காரணத்தாலே அரண்யநதி என்று பெயர்பெற்றது? அப்புண்ய நதியானது

எங்கே உத்பத்தியாகிறது? இதை எல்லாம் விஸ்தாரமாக கூறியருள வேணும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

இதிப் ருஷ்டோ மஹாபாகை: முனிபிஸ்தத்வ தர்சிபி
சூத: ஸர்வார்த்த தத்வஞ்ய: வேதவேதாங்க பாரக:
தத்ஸர்வம் வத்துமாரேபே ரஹஸ்யம் பரமார்த்தம்

தத்துவார்தத்தை உள்ளபடி அறிந்துக்கொள்ளவேணுமென்று விருப்பம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மிக்க பாக்யவந்தர்களாகிய அம்மாமுனிவர்களால் ப்ரார்திக்கப்பட்ட சூதமகர்ஷியானவர் ஸகலமானதத்வார்த்தங்களேயும் பெரியோர்டத்தில் கேட்டறிந்தவராகையாலே மிக்க ரஹஸ்யமாய் ஒருவருக்கும் உணரலாகாத அப்புண்யக்ஷேத்திரத்தினுடைய மகிமையும், அப்புண்யநதியினுடைய மகிமையும் முறையே சொல்லத் தொடங்கினர்.

சூத உவாச

அஹோ தன்யதமாயூயம் யக்ஷேத்ரச்ரவணோத் ஸுகா:
குப்தம் விஷாசன க்ஷேத்ரம் குப்தாரண்யஸ்ரவந்த்யபி

"ஓ முனிவர்களே! நீங்கள் மிக்கபாக்யவந்தர்கள். காலகூடாசன க்ஷேத்திரமென்ற புண்யக்ஷேத்திரம் கொடிய காட்டுவழியில் இருக்கிறஏகாந்தமான ஒருசிவஸ்தலம். ஆயினும் அதின்பெருமையைக் ஒருவரும் அறியமாட்டார்கள். அந்த புண்ணியக்ஷேத்திரத்தின் பெருமையை கேட்க உங்களுக்கு இவ்வாறு அவா உண்டாயிற்றே. இதுவும் பாக்யம் தான்.

யஸ்ய ச்ரவண மாத்ரேண த்ரிவர்க: ப்ராப்யதே ந்ருபி:
யஸ்யாஸ்தரங்கபவன ஸம்ஸ்பர்சா தேவ தேஹினும்
நச்யந்தி பாதகாண்யாசு மஹாந்த்யபி நஸம்சய:

உலகத்தில் மற்றுமுள்ள புண்ய க்ஷேத்திரங்களேக் காட்டிலும் இந்த காலகூடாசன க்ஷேத்திரத்திற்கு ஓர் அற்புதமான விசேஷமுண்டு. அதாவது உலகத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களுக்குள் மிகப்பெருமைவாய்ந்த சிதம்பரம் தரிசிக்க முக்தியைத் தரும். காசி அங்கு இறக்க முக்தியைத் தரும். காளாத்தி பூஜிக்க முக்தியைத் தரும். இந்த காலகூடாசன புண்ய க்ஷேத்திரமோ வென்றால் அதின் மகிமையை கேட்ட உடனே இகபர போக மோக்ஷங்களே கொடுக்கும். அதாவது காலகூடாசன க்ஷேத்திரமென்று கேட்டவளவிலேயே அன்னத்தைப் பெறுவார்கள்.

காலகூடாசன க்ஷேத்திரமென்று தியானித்தவர்களே பொருளைப் பெறுவார்கள். இந்த க்ஷேத்திரத்தை தர்சித்தவர்களே இன்பகலத்தை பெறுவார்கள்.

கங்கை யமுனை முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்வதாலும் அத்தண்ணீரை சிரஸில் தெளித்துக்கொள்வதாலும் நமது தீவினைகள் எல்லாம் தீயினில் தூசாகும். அங்ஙனம் இப்புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் ஓடுகிற அரண்யநதியில் ஸ்நானமும் செய்யவேண்டாம். அப்புண்ய தீர்த்தத்தை சிரஸில் தெளித்துக்கொள்ளவும் வேண்டாம். அப்புண்ய நதியின் அலைக்காற்று நம் உடம்பில் பட்டாலே எல்லா தீவினைகளும் விரைந்து ஓடிப்போம் என்பதில் ஸந்தேகமே இல்லை.

அத்ராகவஹம் ஸுராஸ்ஸர்வே ஸாயபாகத்ய பக்திதம்
விஷாஸனம் நமஸக்ருத்ய ஸஜுத்வாயாந்திஸவகம் பதம்

இவ்வாறு இப்புண்ய க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையை அறிந்து முப்பத்தி முக்கோடி தேவர்களும் தினந்தோறும் ஸாயங்கால வேளையில் இப்புண்ய க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து காலகூடாசன பரமசிவனை தொழுது ப்ரதக்ஷணம் பண்ணி அர்ச்சனைசெய்துவிட்டு தங்கள் உலகங்களுக்குப் போவது வழக்கம்.

அத்ர க்ஷேத்மஹாபாகா: முனயோந்தர்தி மாச்ரிதா:
ஸாயம் ப்ராதக்கால கூட விஷ பூதகளம் சிவம
பூஜயந்தோ பாவயந்த: மனஸா வீதகல்மஷா:
வஸந்திச்ரத்தயஸ்ரயஸ்யாம் அரண்யாயாம் க்ருதாப்லவா:

மேலும் மிக்க பாக்யவந்தர்களாகிய பலமாமுனிவர்கள் தங்கள் தவத்தின் மகிமையினாலே ஒருவர் கண்ணிற்கும் புலப்படாமல் உதயகாலத்திலேயும் ஸாயங்காலத்திலேயும் இந்த அரண்யநதியில் ஸ்நானம் செய்துகொண்டு தங்கள் மானஸத்தீவினைகளை எல்லாம் அகற்றி காலகூடாசன பரமசிவனை தண்டனிட்டு அர்சனை செய்துகொண்டு யோகமார்க்கத்திலே தவம் செய்து வருகிறார்கள்.

யோகமார்கப் விஷ்டானாம் த்வராயா ஸித்தி தம்பதம்
யோகேக மாமாம் ஸித்திம் ப்ராப்னுவந்தி நஸம்சய:

இந்த புண்ய க்ஷேத்திரத்திலே இருந்துகொண்டு யோகமார்க்கத்திலே இழிந்து தவம்புரியும் யோகிகள் எளிதாகவே சித்தியைப்பெறுவார்கள்.

ஸித்தி உண்டாகுமோ உண்டாகாதோ என்று ஸந்தேகப்படவேண்டியதே இல்லை.

ஸோம வாரேத்ர யோதச்யாம் சுக்லாயாம் யோகிசேஷத:
ப்ரதோஷே சங்கரம் த்ருஷ்ட்வா விஷாசன ஸுராதிபம்
ஸாரூப்யம் பரமம் கத்வா வஸந்த்யத்ராதந்திகே

சுக்லபக்ஷ த்ரயோதசி திதி கூடிய திங்கள்கிழமை ப்ரதோஷகாலத்தில் இந்த புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் எவன் காலகூட பரமசிவனை தர்சனம் செய்கின்றானோ அவன் ஸாரூப்யம் என்னும்படியான முக்தியைப் பெற்று ஞானானந்தமயமாகிய பெருமை பொருந்திய பரமசிவனருகே கைலாயத்தில் அனேக காலம் வசிப்பர்.

க்ருஷ்ணாயாம் தந்த்ரயோதஸ்யாம் மந்தவாரோ யதாபவேத்
ததாப்ரதோஷவேளாயாம் விஷாசன மஹேசிது
தர்சனம் பூஜனம் த்யானம் ஏகைகம் துர்லபம் ந்ருணாம்
ஸாலோக்யம் சைவ ஸாமீப்யம் ஸாரூப்யஞ்ச க்ரமாத்பலம்
த்ருதீயம் லபேத மோக்ஷதம் ந ஸம்சய:

மேலும் இந்த புண்ய க்ஷேத்திரத்திலே இருந்து க்ருஷ்ணபக்ஷ த்ரயோதசி கூடிய சனிக்கிழமை ப்ரதோஷகாலத்தில் காலகூடாசன சிவபெருமானை தர்சனம் செய்கின்றானோ அவன் ஸாலோக்யம் என்னும்படியான முக்தியைப் பெறுவன். எவன் அர்ச்சனை செய்கின்றானோ அவன் ஸாமீப்யம் என்னும்படியான முக்தியைப் பெறுவன். எவன் யோக மார்க்கத்திலே இருந்து தியானம் செய்கின்றானோ அவன் ஸாரூப்யம் சாயுஜ்யம் என்னும்படியான முக்திகளை பெறுவான். இவைகளுக்குள் அப் புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் இருந்து பரமசிவனை தியானம் பண்ணும்படி நேரிடுவது மிக அரிது. அங்ஙனம் தியானம் செய்யும்படி நேரிட்டால் பாசவினைகளை வென்று பரமசிவன் திருவடிகளைச் சேர்ந்து பேரின்பமுற்று வாழ்ந்திருப்பார்கள் என்பதில் ஸந்தேகமே இல்லை.

அத்ரேதி ஹாசம் வக்ஷ்யாமி ச்ருவத்தகநாசனம்

பிரமஹத்தி. திரவ்யசோரம். கள்ளுண்டல், குருபத்னியை புணர்தல், முதலிய பாபங்களெல்லாம் இப் புண்ய க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையை கேட்டவர்களுக்குத் தீரும் என்பதற்கு உதாரணமாக ஓர் இதிகாஸம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

சந்திர காந்தபிதே க்ராமே தண்டகாரண்ய மத்யகே
த்விஜாதிஸ் ஸோமகோ நாம துராசாரோ துராக்ரஹ:
க்ரூரா ஸங்க: ரதோ நித்யம் நிஷித்த த்ரவ்யபக்ஷக
ஆம்ச்ராத்தம் ஸதாக்ருண்வந் நித்யம் ஜீவனமாசரத்

தண்டகாரண்யத்தில் சந்திரகாந்தம் என்னும்படியான சிறிய கிராமம் ஒன்றிருக்கின்றது. அந்த கிராமத்தில் ஸோமகன் என்னும்படியான ஒரு பிராமணன் இருந்தான். அவன் மிக குரூரமான குணமுடையவன். பிராமண வர்ணத்திற்கு செய்யவேண்டிய ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்ய கர்மங்களில் ஒன்றையும் செய்கிறதில்லை. அவன் எப்போதும் பிறர்க்கு உபத்திரவமே செய்வது வழக்கம். ஜந்துக்களை ஹிம்சித்து மாமிசத்தை சாப்பிட்டு வயிற்றை வளர்ப்பது, பொய் சொல்லுகிறது. மோசம் செய்கிறது, ஆம்சிராத்தம் வாங்குகிறது, பரஸ்திரிகளை அபஹரித்துப்போவது, முதலிய கொடிய நடத்தைகளை உடையவனாய் ஜீவித்துவந்தான்.

ஏவம் பஹுதிதே காலே கதே ஸ்வபநதூர்ஜித:
தினே தினே க்ஷீணதனு ஸக்ருமிவ்ரணபீடித:
விரூபோ விகலாங்கச்ச ம்ருத: காலவசாத்தத:

இங்ஙனம் வெகுகாலம் சென்றபின்னர் இவன்செய்கின்ற தீயவினைப் பயனால் பல துன்பங்களுக்கு இவ்வுலகிலேயே ஆளாகி கொடிய ரோகமுண்டாய் அதனால் உடம்புநாளுக்குநாள் மெலிந்துபோய் புழுக்களும் தோன்றி வெளிவதற்கு இடமாகி விகாரமான ரூபத்தை உடையவனாய் உடம்பெல்லாம் வெடித்துப்போய் நடக்கவும்கூட சக்தியற்றவனாய் பசி தாகம் பிணி மூப்பு இவைகளால் மிகவும் தகர்ப்புண்டு இறக்கும் தருணம் நேர்ந்து இறந்துவிட்டான்.

நரகே யாதனா புக்த்வா சிரத்கோரதரா ப்ருசம்
கர்ம சேஷவசாத் ப்ரம்மராக்ஷஸோ தண்டகாவனே
பூத்வா நிராஹாரோ வ்யசரத் க்ஷுத்தருஷார்தித

அதன்மேல் ரௌரவம் முதலிய வெந்நிரயங்களில் விழுந்து அவற்றில் பலவகைப்பட்ட யமவேதனைகளைப் பலவாறாக அனுபவித்துவிட்டு மீண்டும் இவ்வுலகில் பிறந்து தண்டகாரண்யத்தில் பிரம்மராக்ஷஸ சரீரத்தை அடைந்து பசிதாகமும் முதலியவைகளால் வருத்தமடைந்து கொடிய காட்டில் சுற்றித் திரிந்துவந்தான்.

காஹாரோலயேதேக்வாபி ந பாதும் ஜலமப்யஹோ

எங்குச் சுற்றித் திரிந்தாலும் ஆகாரம் கொஞ்சம்கூட கிடைக்காமலும் தாகத்தை தீர்த்துக்கொள்ள கொஞ்சம் ஜலமும் கிடைக்காமலும் மிக வருத்தத்துடன் அக்காடு முழுமையும் சுற்றித் திரிந்துக்கொண்டிருந்தான்.

யத்ரக் வாபிஸ் ரோதேச பாதும் கச்சதி சேத் ஜலம்
தஸ்ய சக்ஷு பதாதிதம் தத்க்ஷணே பாப வைபவாத்

காட்டில் எங்கேயாவது குளங்களிலோ கிணறுகளிலோ ஜலத்தைக் கண்டு அதை எடுத்துக் குடிக்கலாம் என்று எண்ணி அணுகிச் சென்றால் கொடிய பாபியான இவன் கண்ணுக்கு புலப்படாமல் அஜ்ஜலம் மறைந்து போய்விடும்

ஏவம் வர்ஷகணே தீதே கதாசன யத்ருச்சயா
ஆயாந்தம் கும்பஜன்மானம் முனிமயோக விதாம்வரம்
பஸ்மத்ரி புண்டவிலஸத்தனும் ருத்ராக்ஷ பூஷிதம்
ருத்ஷ்ட்வாத்ருஷ்டதுரோ பக்ஷமாகாம்க்ஷ ப்ராத்ரவத்சனே

இங்ஙனம் அநேக வருஷங்கள் சென்றல்லவாரே ஒரு நாள் தெய்விகமாக பஸ்மம், ருத்திராக்ஷம், த்ரிபுண்டரம் இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு தவமே ஓர் உருவம் கொண்டதோ வென விளங்கிவரும் வருவதுபோன்ற அகத்திய மாமுனிவரைக் கண்டு பசியின் கொடுமையினால் அவரை அடித்துக் கொன்று தின்று விடவேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டு ஓரே பாய்ச்சலாய் எதிர்த்து ஓடிவந்தான்.

தஸ்ய ஸான்னித்ய மாத்ரேண க்ஷுத்ருண் மாங்கிய முபாகதா
ப்ராம்ஜலி தூரத தஸ்தென அதிவ வினமாங்கிதரு

ஆனால் அம் மாமுனிவரின் தவத்தின் மகிமையினால் அவ்வண்ணம் நடக்கவில்லை. ஏனென்றால் அம் மாமுனிவரை அணுகிச் சென்றவளவிலே வாரே இவன் பசியும் தணிந்து பசியினால் உண்டான வருத்தமெல்லாம் நீங்கி அவரை அடித்துக் கொன்று தின்று விடவேண்டுமென்கிற எண்ணமெல்லாம் மாறிப்போய் அவரைப் பார்த்து தண்டனிட்டு வணக்கமாய் கை கூப்பிக்கொண்டு தூரத்திலேயே நின்றுக் கொண்டிருந்தான்.

ஸோயம் முனிவரோத் த்ருஷ்ட்வா கோரரூபம் நிசாசரம்
கோவஸீதிக்ருபயா ப்ருச்சத் கோனதம் ரூபமீத்ருசம்
ப்ராப்தம் கோரதாம் நீசம் இதிப்ருஷ்டோ நிசசர:
முனினா காந்த ரூபேண ப்ரோவாசேதம் ப்ரஹ்ருஷ்டதீ:

அகத்தியமாமுனிவர் இதைக்கண்டு மிகவும் விபரீதமடைந்து விகாரமாயும் பயங்கரமுமான உருவத்தை உடைய பிரம்ம ராக்ஷஸனைப் பார்த்து க்ருபை கூர்ந்து "ஓ பிரம்ம ராக்ஷஸனே நீயார்? எக் காரணத்தினாலே இவ்விதமான விகாரமாயும் பயங்கரமுமான ரூபத்தை அடைந்தாய் என்று கேட்டார். இதைக்கேட்டு அந்த பிரம்மராக்ஷஸன் மிக்க ஸந்தோஷமடைந்து வாரீர் முனிசிரேஷ்டரே சொல்லுகிறேன் கேளும்

ஜானேர்யஹம் ப்ரம்ஹராக்ஷ இதி கேனதமீத்ருசம்
ஜன்ம பாபேன ஸம்ப்ராப்தம் இதிநாஹம் நசக்னுவே
அஹர் த்வா மசிதும் க்ஷீப்ரம் பிபாஸோதாக்ஷதாகபம்
த்வக்த்ருஷ்டி மாத்ராத் சந்தேர மே நஷ்டைக்ஷணேனக்ஷிதித்
அதோமாம் க்ருபயா ப்ரம்மன் ராக்ஷஸதயாநிதே (ந்தே

நான் ஒரு ப்ரம்ஹ ராக்ஷஸன் என்று மட்டும் தெரிந்துக் கொண்டிருக்கிறேனே தவிர நான் யார் என்றும் எக்காரத்தினாலே இந்த பாப ஜன்மம் எனக்கு உண்டாயிற்று என்றும் தெரிந்துகொள்ள என்னால்முடியவில்லை. நான் ஒரு ப்ரம்ம ராக்ஷஸனாய் இத்தண்டகாரண்யத்தில் வெகுகாலமாக பசியினாலும், தாகத்தினாலும், மிக வருத்தமடைந்து நாவுலர்ந்துப்போய் இராப்பகல் சுற்றித்திரிந்துகொண்டு இருக்கிறேன். எங்கு சுற்றித்திரிந்து பார்த்தாலும், ஆகாரமே கிடைக்கவில்லை. நா வறட்சியைப்போக்க தண்ணீரும் கிடைக்கவில்லை. கொடும் பசியினால் வருந்தி இக்கொடிய காட்டுவழியில் தேவரைக்கண்டு அடித்துக்கொன்று தின்றுவிட ஆவல்கொண்டு ஒரே ஓட்டமாய் ஓடிவந்தேன்.

"ஸ்வாமி! என்னமாயமோ தெரியவில்லை. தேவரீருடைய கடாக்ஷம் அடியேன் மீது விழுந்தவுடனே என்னுடைய பசியும் தாகமும் எங்கே போ மாயமாய் பறந்துபோய்விட்டன. கருணைமிக்கவரான ஓ மா முனிவரே! கொடிய தீவினையேனை அடியேனை இக்கொடிய பாப ஜன்மத்திலிருந்தும் காப்பாற்ற வேணும்,, என்று கெஞ்சிக் கேட்டேன்

இதி ஸம்ப்ரார்த்திதோ தஸ்ய: ஸ்வயம் த்யானமேவ சத
பூர்வஜன்மக்ருதாத் பாபாத் ப்ரபதம் தேஹருபமித்ருசப்

இங்ஙனம் அந்த பிரம்ம ராக்ஷஸ்விஞலே கெஞ்சி கேழ்க்கப்பட்ட அகஸ்திய மாமுனிவர் பரிதாபமான அம்மொழிகளைக்கேட்டு இறக்கம் கொண்டு ஞானதிருஷ்டியிஞலே அவனுடைய வரலாற்றை தெரிந்துக் கொண்டு அடே பிரம்மராக்ஷஸ்ஸே! நீ பயப்படவேண்டாம். உன்னுடைய வரலாற்றை நான் அறிந்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நீ முன் ஜன்மத்தில் செய்த மாளாத தீவினைகளின் பயஞக இக்கொடிய பாப ஜன்மத்தை அடைந்து மிக துன்பங்களை அனுபவிக்கின்ருய்

தத்ர ஜன்மனி விப்ராய சிவபக்தாய ஜாதுசித்
ப்ராந்தாய தபன ஜ்யோதிர்ப்பாலிடாய ஸ்வமேயுஷே
நிவாஸம்த ரஸஹித ஸக்ஞானஸ்ய வைபவாத்
ப்ராப்தோ நுஜைத்வயா ஸங்க: மயோ கோரதரேவனே

தண்டகாவனத்தில் சந்திரகாந்தம் என்னும்படியான கிராமமொன்றுண்டு. நீ முன் ஜன்மத்தில் அந்த கிராமத்தில் ஸோமகன் என்னும்படியான பிராமணனாய் பிறந்திருந்தாய். அப்போது பிராம்மண வர்ணத்தில் பிறந்தும் பிராம்மண வர்ணத்திற்குரிய நித்யகர்மங்களைச் செய்யாமல் தீயகுணமுடையவனாய் மாளாததீவினைகள் செய்துபோந்தாய். அத்தீவினைகளின் பயனுக அஜ்ஜன்மத்திலே பலதுன்பங்களை அனுபவித்து கொடிய நோயினுல் இறந்து யமதண்டனைகளுக்கு உட்பட்டு மீளவும் இக்கொடிய பாபஜன்மத்தை அடைந்து பலவாறு துன்பப்படுகின்ருய். நீ செய்த தீவினைகளைப் பார்த்தால் அம்மாதிரி எத்தனையோபாபயோனிகளில் பிறந்து அனுபவித்துப்போந்தாலும் மாளாததுபோல் தோன்றுகிறது.

ஆனுலும் நீ பயப்படவேண்டியதில்லை. உனக்கு நல்லகாலம் நெருங்கியது. முன் ஜன்மத்தில் நீ ஒரு புண்ய காரியம் செய்திருக்கின்ருய். அதாவது ஒருநாள் நடுப்பகலில் இத் தண்டகாவனத்தில் மின்னலையொத்த திருமேனியை உடையவரும், அழகிய கொன்றைமாலையைத் தரித்த சடைமுடியை உடையவருமாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளுக் கன்பனுகிய ஒரு மஹான் வெய்யலின் கொடுமையினுல் அடிகொதித்து தரையில் கால் பாவமாட்டாமல் தத்தளித்து நாவுலர்ந்தும், தலை சாய்ந்தும், இடறிக் கீழே விழுவதும், துள்ளி எழுந்தோடுவதுமாக இக்கொடிய காட்டுவழியில் வழிநடந்து சென்ருன், அச்சமயத்தில் நீ அதைக் கண்டு மனமிறங்கி அம்மஹானுக்கு இடம் கொடுத்து தண்ணீரளித்து விடாயைத் தீர்த்து, மாவு, மோர், முதலியவைகளை அமுது

செய்துவைத்து உபசரித்து, அவரைக் காப்பாற்றினாய். அங்ஙனம் பரம பக்தனாகிய அடியானுக்கு, நீசெய்த பணிவிடைகளால் சிவபெருமான் திருவுள்ளம் உகந்து (நீசெய்த பல தீ வினைகளைக் கருதாது உன்னை மன்னித்து பரிபூர்ணகடாக்ஷம் செய்தருளினார் அடியார்க்கு அன்பனாகி அடியார்களின் குற்றங்களை பொருக்கும் தன்மையை உடைய பரம' சிவன் திருவருளினால்தான் இக்கொடிய காட்டு வழியில் என்னைச்சந் திக்கும்படி நேரிட்டது. இல்லாவிடில் இக் கொடிய காட்டு வழியில் இக் கொடிய வேளையில் இக் கொடிய பாப ஜன்மத்தை உடைய நீ என்னை சந்திக்க ஹேது உண்டோ?

ஸஹை வாகச்ச விப்ரேந்த்ர விஷாசி க்ஷேத்ரமுத்தமம்
தத் க்ஷேத்ர கமனாதேவ பாதகம் நச்யதித்ருவம்

சிவபெருமானடியார்க்கு அன்புடன் பணிவிடைகள் செய்த பாமனே நான் காலகூடாசன க்ஷேத்திரம் என்கிற புண்ணியக்ஷேத்திரத்திற்குப் போகின்றேன். என்னுடன் கூடவா. அந்த புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தை தர்சனம் செய்வதினாலேயே உன்னுடைய பாபங்களெல்லாம் நசித்துப் போய்விடும். என்றார்.

இத்யுக்த ஸஹஸா ப்ரஹ்ம ராக்ஷஸோ ... முனிந்த் : ... க்ஷேத்ரம் ... ஷஸா

இம்மொழிகளைக் கேட்டு பிரம்ம ராக்ஷஸன் அதிக ஆனந்தமடைந்து அந்த அகத்திய மாமுனிவரைப் பின் தொடர்ந்து சென்றான். அகத்திய மாமுனிவரும் அந்த பிரம்மராக்ஷஸனைக் கூட்டிக்கொண்டு காலகூடா சன புண்ய க்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்றார்.

ஸம்ப்ராப்தோ ... வசத: ததா க்ருஷ்ணத்ரயோதசீ
பந்தவாராயுதா ... புக்தி முக்தி பலப்ரதா

தெய்வச் செயலாக அன்றபதினம் பேரின்பவீட்டைத் தர வல்ல க்ருஷ்ணபக்ஷ த்ரயோதசி கூடிய சனிக்கிழமையாக நேர்ந்திருந்தது.

தஸ்யா மரண்ய வாஹின்யாம் தோயமயீவர: ஸுதி:
ஸங்கல்ப பூர்வக ப்ருசோ ... வாசமர்ஷணி
ஸ்நாத்வா ஸந்தர்ப்பயித்வத தேவாந் பித்ருகணாந் ...

சவநெறியில் பன்னாள் வழுவாது நின்று ஸத்குணத் துதிசெய்து பூதவுடலை இம்மண்ணிடை நீத்து விண்ணுலகிற் தேவர் குழாங்களில்

தர்சனு தேவ ஸம்த்யக்த ப்ரம்ம ராக்ஷஸ விக்ரஹ
ப்ராப்த திவ்ய தனுஸ்ஸேயம் துஷ்டாவ பஹுபிஸ்தவை

காலகூடாசன க்ஷேத்திரத்திலே காலகூடாசன சிவபெருமானை தர்சனம் செய்த தத்க்ஷணமே தீவினைகள் எல்லாம் தீர்ந்து அந்த பிரம்ம சரீரம் போய் திவ்யமான சரீரத்தை அடைந்து திவ்யமான ஆடைகளையும் திவ்யமான ஆபரணங்களையும் புஷ்ப மாலைகளையும் அணிந்து தேவேந்திரனேடொத்த மேனியாய சிவபெருமானை துதிசெய்யத் தொடங்கினன்.

நமஸ்தே தேவேச நமஸ்தே கருணாநித
த்ரயஸேத்புஸ்த ஸர்வான் த்ரஸ்தான்கோரவிஷாக்னித
நமஸ்தே த்ருஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரவாரிணே
விஷாந்தவ்யாப்தி ஸம்தஸ்த சிவாஸ்ப்ருஷ்டகளாயச
ம்ருகண்டு ஜனுஷே தீர்கமாயுர்விதராதஸதே
மாண்டகாயித காலகாலாது சம்யோ நமோநம:

யாவையும் படைப்பாய் போற்றி யாவையும் துடைப்பாய் போற்றி யாவையும் அளந்தாய் போற்றி! யாவையும் புணர்ந்தாய் போற்றி! நாககங்கணு போற்றி! பக்துடைய அடியார்க்கு எளியனுய் நின்றபரமனே போற்றி! அமுதம் கொள்ள அலைகடலைக்கடைந்தபோது தோன்றிய காலகூட விஷத்தைக்கண்டு இமையவர் நடுங்க பிரமன் துடிக்க திருமால் மயங்க அவ்விஷத்தை உண்டு உலகத்தை காற்றருளிய வீராதி வீரனே போற்றி ! தன்னையும் பேணுத பிறரைக்காற்றருள வேணுமென்றும் கருணையால் காலகூட விஷத்தை அமுதுசெய்த போது விடத்தை விழுங்கியதால் என்னவருகிறதோ என்று பயந்து உமாதேவி கண்டத்தை அழுத்த அதினுல் கருநிறத்திய கந்தரச்சுந்திர கடவுள் என்ற திருநாமம் பெற்ற பரமோதாரனே போற்றி ! ம்ருகண்டு மாமுனிவரின் புதல்வனுகிய மார்கண்டேயனுக்கு நீண்ட ஆயுளை தந்தருளிய சந்திரசேகரனே போற்றி! என்று பலவாறு தோத்திரங்கள் செய்து பெருகிய அன்பு இரண்டு கண்ணின் வழியிலும் வருவதுபோல ஆனந்தக் கண்ணீரொழுக ஆனந்தக்கடலில் முழுகினுன்.

இதிஸ்துதோ திவ்யவபுர்தன்
பூர்வஜன்மக்ருதவஹ ப்ராணி பத்ய முாதனு

ப்ரஸன்ன சேதாஸ்தமு வாச தேவ:
விஷாசனோ வாசமீமாம் ப்ரஸன்னும்

இங்ஙனம் போற்றி போற்றி என்று பாடி பரமன் சேவடிகள் தன் சிரசின் மேல்பட விழுந்து பலதடவை சேவித்து எழுந்து வலம் செய்யும் திவ்யமான சரீரத்தை உடைய பிரம்ம ராக்ஷஸனாலே துதிக்கப்பட்டு சிவபெருமான் அவன்மீது இன்னருள் சுரந்து திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

ஸ்ரீ சிவ உவாச

போபோ புருஷசார்தூல மத்தர்சன விபாவஸா:
பாதகைக: பலா லானும் பாபம் பஸமாகரோத்க்ஷணாத்

வெயிலின் கொடுமையினால் தத்தளித்து மிக துன்பமுற்ற என் பக்தனுக்கு பேருதவி செய்த மகாபுருஷனே! நீ செய்த பேருதவிக்கு ஓர் கைமாறு காணேனில்லேன். இந்தத் தலக்ஷேத்திரத்தில் இந்த பிரதோஷ வேளையில் என்னை தர்சனம் செய்த மகிமையினால் பாதகங்கள் மகா பாதகங்கள், உபபாதகங்கள் என்ற பலவகைப்பட்ட உன்னுடைய அநேககோடிக் கணக்கான பாபங்கள் எல்லாம் கழிந்துபோயின.

ஸாலோக்ய முக்திஸ்தே தத்தா க்ருபாபூர்ண ஹ்ருதாமயா
கத்வா கைலாஸ மதுனு மமாந்திக சிரோபவ

மனமுகந்து உன்னை பரிபூர்ணமாக கடாக்ஷித்துவிட்டேன். இனி பயப்படவேண்டியதில்லை. ஸாலோக்யம் என்னும்படியான முக்தியைத் தந்தோம். இக்கணமே கைலாயமென்ற திருமலைக்குச் சென்று அங்கே என்னுடன் பேரின்பமுற்று வீற்றிருப்பாயாக.

அத்யைவமுனினானேன குருணானுமதோபவான்
யோகினாமபி துஷ்ப்ராபே வஸமேஸ்படிகாசலே

காலதாமதம் வேண்டாம். இப்பொழுதே உன்னுடைய அஞ்ஞான மாகிர இருளை கடத்தி நல்வழி காட்டியருளிய மெய்ஞான மகர்ஷியாகிய அகத்திய மாமுனிவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அநேக காலம் பல துன்பங்களைக்கடந்து பலநியமங்களுடன் தவம் செய்து சித்தி பெற்ற மகாயோகிகளாலும் சுலபமாய் அடைய அரிதான என்னுடைய வாஸ ஸ்தலமாகிய கைலாயமலைக்குப் போய் சேர்வாயாக,

கைலாஸவாசம் ஸஹஸ்ரம் பரிவங்முக்தி: க்ரமேணவை

இங்ஙனம் ஸாலோக்யம் என்கிற முக்தியைப் பெற்று என்னுடன் கைலாய மலையில் அநேக காலம் இருந்து பிறகு க்ரமமாக ஸாமீப்யம் என்கிற முக்தியையும், பின்பு ஸாரூப்யம் என்னும்படியான முக்தியையும் பெற்று பேரின்பமிடு பெறுவாயாக என்றார்.

இத்யுக்த: புருஷ்ஸோத ப்ரணம்யகலசோத்பவம்
ஸ்துத்வா பஹுவிதைஸ் தோத்ரை: ஸம்ப்ராப்பானுமதிம்தத
கைலாஸமகமத் சம்போ: ஆவாஸ ரஜதாசலம்

இங்ஙனம் சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பெருங்கருணை நிறம்பி, திருவருள் செய்ய பிரம்மராக்ஷஸன் புளகாங்கிதனாய் முடிமேல் கைகுவித்து வணங்கி எழுந்து கண்ணீர் ததும்ப, பலமுறை துதித்து, ஆனந்தக் கூத்தாடி காருண்யமே ஓர் உருவம் கொண்டதுபோல் நிற்ற அகத்தியமாமுனிவரைப் பார்த்துப் தண்டனிட்டு வாதாபி வில்வலனைக் கொன்ற தருமஸ்வரூபியாய் விந்தியகிரியை யடக்கின தவமலையே அலை கடலைக்குடித்த கருணைமங்கடலே. அருமையான முத்தமிழைப்பொழிந்தமேகமே! தராசுமுனைபோல் தென்திசையைச் சமமாகச்செய்த ஆதாரமே! வல்வினையேனுக்கு அருள்செய்த மாயனே!ஸ்வாமீ என்னையாட்கொண்டமணியே எனக்கு இகபரங்களுக்கும் காரணமாகி என்னுடைய துன்பப் பிறவியான நோய்க்கு அரிய மருந்தானீர். பூதகடலை தவிர்த்தேன். ஐம்புலன்களை வென்றேன். தீவினைகளைத் துறந்தேன். பரமசிவனடிகளைக் கிட்டப்பெற்றேன். முக்தியைப் பெற்றேன் என்று பலவாறு வேண்டிக்கொண்டு அவரிடம் விடைபெற்று சிவபெருமான் நிதயவாசம் பண்ணும் கைலாசத்தை யடைந்தான்.

தத்க்ஷேத்ரப்ராப்தி மாத்ரேண நிஸ்வஸீமானன்தபாகயம்
வஸங்சிரம் தயாம்போதி சிவானுக்ரஹ வைபவாத்
ஸாமீப்யம் ஸாரூப்யம் ஸாயுஜ்யம் சாபி பூருஷ:

இப்படி காலகூடாசன புண்ய க்ஷேத்திரத்திற்கு சென்ற மாத்திரத்திலேயே அப்புண்ய தவத்தின் மகிமையினால் எத்தனைகாலம் அனுபவித்துப் போந்தாலும் மாளாத்தீவினைகளை மாய்த்து சிவபெருமான்சேவடி சென்னிப்பூவாகி முக்திபெற்று, பேரின்பக்கடலிலாழ்ந்து ஸாரூப்யம், ஸாமீப்யம், ஸாயுஜ்யம் என்கிற முக்திகளை சிவபெருமானருளினாலே பெற்று வாழ்ந்து போந்தான்.

அகஸ்தியோபி முனிச்ரேஷ்டம் பரம விஸ்மய மாகத
தத்ரைவ வஸதிஸ்மாஸௌ சிவபூஜன தத்பரம்

இதை எல்லாம் கண்ட அர்மாமுனிவர் ஸந்தோஷம் மிக்க அதிசயக் கடலிலே மூழ்கி மெய்ஞான ஸ்வரூபமாய் தன்னையும் மறந்து ஒன்றும் தோன்றாமல் திகைத்து நின்று பின்பு தேனும் பாலும் கற்கண்டும் அமுதமாகத் தித்தித்து உள்ளமும் உருக்க உள்ளொளியைத் தெரிந்து ஆனந்தமான ஆறு நிரம்பக்கரை புறத்தே கசிவது போல நீங்காத ஞானவாக்கு ஸரஸ்வதி நாவிலே வந்து குதிகொள்ள கும்பிட்ட கைகளும் நடுங்கிய தலையும் நீர்த்தளும்ப அருகின்ற கண்களும் புளகாங்கிதமான தேகமும் நாக்குத் தழதழத்த அன்புள்ள வார்த்தைகளுமாக வணங்கித் துதிப்பவராய் சிவபெருமான் திருவடிகளின்மேலே ஆனந்தக் கண்ணீராட்டிக் சொற்களாகிய மலர்களை அணிந்து தர்போதமாகிய நல்ல அமுதத்தை ஊட்டி தர்ப ஞான ஓமாக்னியை மூட்டிச் சிவபூஜை செயவதன்மேல் முயர்ச்சியுடையவராய் அக்காலகூடாசன சிவபெருமான் சந்நிதியிலேயே காலத்தைக் கழித்துப் போந்தார்.

இதிஹே முனி சார்தூலா க்ஷிதம் க்ஷேத்ர வைபவ
அரண்யாக்ய நதி தீர்த்த வைபவம் வச்மீ ஸாம்ப்ரதம
ச்ருணுதா வஹிதாயூயம் மனஸ நிச்சிதேனவை

கலைவீசு மதிச்சடையோன் பரமபக்தர்களாகிய மாமுனிவர்காள்! சிரேஷ்டர்களா! இந்த க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையை இந்த புண்ணிய க்ஷேத்திரத்திர்க்கு நிகரான தலங்கள் எந்த லோகங்களிலு மில்லை. அதர்க்கு அஸ்வே ஒப்பாரம். ஆதலால் இந்த புண்ணிய தலத்தை விட்டு வேறு தலங்களில் சென்று தவ விரதங்கள் செய்பவர் கையில் கிடந்த டால்சோற்றை விட்டு புறங்கை நக்குகின்றவர்களை ஒப்பாவார். ஆதலால் இந்த புண்யத்தலத்தின் மகிமையை சொல்ல வல்லவர் யாவர் ஒருவருமில்லை. இது மிக்க ரகஸ்யமானது. இந்த புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் காலகூடாசன சிவபெருமானை காலை மாலை, யுச்சி, யர்த்தசாமம் ஆகிய காலங்களெல்லாம் வணங்கித் துதித்து பூசிக்கிற அன்பரான பரிசுத்த சீலர்கள் சஞ்சித பாபங்களெல்லாம் தீர்ந்து நிர்மலசித்தராய் ஐஸ்வர்யமும் பெருக. பேரானந்தத்தில் மூழ்கி ஆணவகாமிய மாயை களை நீக்கி பாமகிவனுடைய திருவடி நிழலில் வாழ்வார்.

ஆக தர்மஸ்வரூபியாகிய இப் புண்ய க்ஷேத்திரத்தின் திருநாமத்தை காதால் கேட்டாலும் பத்து பிறவிகளில் செய்த பாவங்கள் போம் நினைத்தால் நூறு பிறவிகளில்ச் செய்த பாவநோய் நீங்கும். அப்புண்ய க்ஷேத்திரத்திற்கு புறப்பட்டுப் போவோம் என்று வீட்டினின்றும் வெளியே வந்தால் ஆயிரம் பிறவிகளில்ச் செய்த தீராத பாவங்களெல்லாம் தீரும் அப்பெருமானை தர்சித்தவர்கள் ஆயிரம் அஸ்வமேத யாக பலத்தை பெறுவார்கள். இவ்வாறு தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி என்னும் மூன்றில் முன்னர் தல மான்மியத்தை சொன்னேன். இனி அந்த புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் ஓடுகிற அரண்யநதி என்கிற புண்யதீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகிறேன். ஞாபகமாய் கேளுங்கள். “ என்று சூத மகா முனிவர் சொல்லி முடிக்கிறார் முதல் அத்தியாயத்திலே.

ஸ்கந்த புராணம் சிவரகஸ்ய காண்டம் உத்தர பாகத்தில்
காலகூடாசன க்ஷேத்திர மகாத்மியம் சொல்லுகிற
முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்கந்தபுராணே சிவரகஸ்ய காண்டம் உத்திரபாகம்
அரண்யநதி மாகாத்மியம்

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

சூத உவாச.

அஸ்யைவ க்ஷேத்ரவர்யஸ்ய ப்ரதீச்யாய் திசி யோஜனைம்
வம்சபிஸ்ஸம்யு தேதே சே ஹயஸ்திப்ரம் ஹகிரிர் மஹான்

அக் காலகூடாசன புண்ய க்ஷேத்திரத்தினருகில் பெருகி ஓடுகிற அரண்யநதி என்கிற புண்யதீர்த்தத்தின் மாகாத்மியத்தை கேட்டறிய வேண்டுமென்று மிக்க ஆவல்கொண்டு வந்திருக்கும் பரமசிவனடியார்களான மாமுனிவர்காள்! அதின் மாகாத்மியத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

இந்த காலகூடாசன புண்ய க்ஷேத்திரத்திற்கு மேற்கே ஐந்து யோஜனை தூரத்தில் பிரம்மகிரி என்று பிரசித்தமான பெரிய மலை ஒன்று உண்டு.

சிவக்ஷேத்திர மகாத்மியம்.

பஹு ச்ருங்க பூரிவன குஹாக்ரஹ விராஜித
ஸ்ரோதஸ்வினிதை ஜுஷ்ட பஹு புஷ்ப பலத்ரும
பஹுபா தோமஹாஸானு ஸித்த கந்தர்வ ஸேவித
காமஸேந்த்ர கணாகீர்ண பஹுச்வா பதலங்குல

அம்மலையில், நான்மறைகளும் ஓதியவண்ணம் தவநெறியில் குறைவு படாமல் உலகத்தை எல்லாம் உண்டுமிழ்ந்து காற்றருளிய கருணாநிதியான பரஞ்சுடரை ஹிருதயாரவிந்தத்தில் பதியவைத்து அன்புடன் யோகம் செய்ய இழிந்த யோகிகளுக்கு ஏகாந்தமான பல சிகரங்களும் வேத வேள்விக்குரியதான பலமரங்கள், தர்ப்பைகள், ஸமித்துக்கள், இவைகளை உடைய பல காடுகளும், சுழல்காற்று, காட்டுத்தீ, இடி மின்னல் இவைகளுக்கு அஞ்சாமல் வாசம் பண்ணத்தகுதியான மாளிகைகள் போன்ற பல குகைகளும், அதினருகே பெரும் சுடர் சோதி உருவாகிநின்ற பரந்தாமனது சிவந்த திருக்கண்மலர்களுக்கு ஒருவாறு ஒப்பாகச் சொல்லப்படும் செந்தாமரை மலர் நறு நாற்றம் வீசும் தாமரைப்பொய்கைகளும், செங்கழுநீர் பொய்கைகளும், உணவிற்கு யோக்யமான காய்கனி வர்க்கங்களும் மலிந்துள்ளன.

நற்கர்மானுஷ்டானத்தால் சுவர்கபதவியையும், மோக்ஷபதவியையும் மாந்தர்க்கு எளிதில் அடைவிப்பது அம்மலைஎன்று சித்தர்கள் கந்தர்வர்கள், வித்தியாதரர்கள், பிரம்மரிஷிகள், தேவரிஷிகள், இனமினமாய் வந்து கூடிக்களித்து தவம் புரிபவர்கள். மேலும் அம்மலையில் ஸ்தலமகிமையினால் பக்ஷிகள், மிருகங்கள் எல்லாம் பகையை நீங்கி அன்புகொண்டு வாழ்ந்து வந்தன.

மேலும் அம்மலையில் நானுபக்கமும் நல்லோர் பலர் தவம்புரிந்து வாழ்ந்து வந்தார்கள். அதனால் "நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை, என்னும் ஆன்றோர் அறவுரைப்படி பருவமழை காலந்தோறும் அம்மலையில் பெய்துகொண்டே இருக்கும். அதனால் மலைகளில் நீர் ஊற்றுக்கள் பெருகிக்கொண்டிருக்கும். அதனால் தவம்புரியும் மாந்தர்கள் பூ, காய், கனி முதலிய பண்டங்கள் வேண்டியவரையில் குறைவில்லாமல் நிறையப்பெற்று இன்புற்று வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

தத்ர ப்ரம்மா சுராதீச ஸரஸ்வத்யா ஸ்வபார்யயா
ராஜஹம்ஸாளி ஸம்யுக்த மாருஹ்ய ஸயந்தனோத்தமம்

ஸார்தம் தேவைர் திவ்யமுனி ஸங்கைச்சக்ரது முந்தமம்
மாஹேச்வர சிவப்ரீதி சிஷ்ர்ஷாப் ரேரிதஸ்த்வயம்
விதாதும் தத்ரதத்ராலெய அடித்வேமக் நகோத்தமம்
ஸம்ப்ராப்ய பரமம் தோஷம் அகாஹத சதுர்முகஹ

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களையும் படைத்து நான்மறை ஓதிவைத்த நான்முகக் கடவுள், செவ்வயான சிவந்தசடையிலே பிறையை முடித்த திருமலக்கொழுந்தாகிய சிவபெருமானது வாசனை கொண்டலர்ந்த மலர்போன்ற திருப்பாதத்தை அணுகிச்சென்று பூதவுடலை தவிர்த்து ஒருநாளும் அழிவில்லாத பேரின்பவீடு பெற எண்ணங்கொண்டு, கர்ம போகம் என்கிற அன்றேதிய அறநெறியை உள்ளத்தில் கொண்டவராய், அதிலிருந்து முறைதப்பாமே அனுஷ்டிக்கக் கோரி அதற்குத் தகுதியான இடம் கர்மபூமியான இப்புவியில் எங்கிருக்கின்றது என்று இணைந்தாடும் மடவன்னங்கள் பூட்டிய இரதத்திலே வீற்றிருந்து எங்கும் சுற்றிச்சுற்று ஆராய்ந்து பார்த்து இத்தகைய சிறப்புக்கள் மெலிந்த இந்த பிரம்மகிரிக்கு வாக்தேவியாய் தனது மனையாளாகிய ஸரஸ்வதி தேவியுடனும் மற்றுமுள்ள ப்ரம்மரிஷிகள், தேவர்கள் இவர்கள் கூட்டங்களுடன் வந்து சேர்ந்தார்.

நான்கு வகையான வேதத்தில் கரும நூலென்னும் ஞான நூலென்னும் இரண்டுவகையாம். அதில் கர்மநூலானது பரமனது அர்ச்சனைக்கு வேண்டிய காரியங்களை உணர்த்தும், ஞானநூலானது அவனதுருவில்லா உருவத்தை உணர்த்தும், மரத்தினது வேருண்ட நீரால் கிளை தனித்தாற்போல் இம்முழு முதலாகிய சிவபிரானுந்து உண்ணிக்கின்ற அமுது இவனுருவமாகிய தேவர்களுக்கும் பிறருக்கும் திருப்தியாகும்.

பிரமதேவன் கர்மநூல் எனப்படும் கர்மயோகத்தில் இழிந்து ஞானநாயகனை சிவபெருமான் திருப்பாதங்களை அர்ச்சிக்க, ஓர் யாகத்தைச் செய்யவேணுமென்று எண்ணங்கொண்டு போகத்தாலும், செல்வத்தாலும், மற்றும் பலவகைகளாலும் இம்மலைக்கொப்பான வேறொரு மலை இல்லை என்று கண்டறிந்து அம்மலையிலுள்ள சிறப்புக்களை கண்டு அதிசயித்து பேராநந்தம் கொண்டான.

தஸ்மிந் கிரிவரே ரம்யே யோகிப்ரவர ஸங்குலே
ஸம்பாந்ப தேவபஜனம் ஸம்பாராஞ ஹாரந்தே

பாத்ராணி தர்பானாணி பசூந் ஸோமப யோக்ருதம்
வாஸாம்ஸி தக்ஷிணைகாச்ச யூப்பாங்ஸ மபரத் தரூந்
நவநீதாஜினே க்ருஷ்ணா விஷாணை தீனவனேகிலே

தெருள்கொள் நான்மறை வல்லவர் பலர் வாழ்ந்து வேதவேள்வியொலி முழங்கும் அப்பிரமகிரியிலே பிரமதேவன் யாகம் செய்யக் கோரி யாகமண்டபம் ஒன்று செய்துவைத்து ஸ்ருக், ஸ்ருவர் முதலிய பாத்திரங்கள், தர்பை, அரணிக்கட்டை, பசுக்கள், ஸோமலதை, பால், நெய் தக்ஷிணை கொடுப்பதற்கு தகுதியான ஆடைகள், பசுக்கள், யூபஸ்தம்பம் செய்யத்தகுந்த காட்டுமரங்கள், வெண்ணை, மான்தோல், மான கொம்பு முதலிய யாகத்திற்கு உறிய ஸாமான்களை சேகரித்தார்.

எவம் ஸம்ப்ருத்ய கூச்மாண்ட ஹோமாதிந் ஆத்மசுத்திதாங்
விதாயக்ரது ஸங்கல்பம் கர்தும் ஸர்த்விக் மநைதே

இவ்வாறு யாகத்திற்கு வேண்டிய ஸாமக்கிரிகளை சேகரித்து தனக்கும் யாக மண்டபத்திற்கும் யாக ஸம்பாரங்களுக்கும் சுத்தியைத் தரவல்ல கூஷ்மாண்ட ஹோமம் என்கிற சாந்திஹோமத்தை முந்துறமுன்னம் செய்துவிட்டு ரித்விக், அத்வர்யு, ப்ரம்ஹா, உத்காதா முதலியவர்களை வரித்து யாகத்திற்காக ஸங்கல்பம் பண்ணிக்கொள்ள உத்தேசித்தார்.

எதஸ்மிந்தரே வாணீ ஸ்திரிஸ்வபாவ ஹ்ருதாந்தரா
வனம் விலோகிதும் யோஷிக் ஸஹஸ்ர பரிவாரிதா
கத்வா வனம் தாரகதா நதீஷு விபுலாஸுச
வாரிஜானி விசித்ராணி புஷ்பிதாந்தவன்ய பூருஹாந்
பலாணிச விசித்ராணி சேஷாஸ் ஸும்மன ஸஸ்ததா
விலோக்ய விஸ்மயா விஷ்டா காலக்ஷேபம் சகாரஹா

அச்சமயத்தில் அம்மலையில் தோன்றும் இயற்கையின் விநோதங்களைக் கண்டு ஸரஸ்வதி தேவியானவள் மனத்துள் அடங்கா மகிழ்ச்சியும் கொண்டு அம்மலையைச் சுற்றிப் பார்க்கவேணுமென்று ஆவல்கொண்டு தன் பரிஜனங்களுடன புறப்பட்டு அங்கே நீர்மேலுந்த தாமரைப்பொய்கைகள், ஓடைகள், கால்வாய்கள், பூஞ்சோலை, செந்நெல்வயல், வனம், உய்யானம், செந்நெல்பயிர், கரும்புப்பயிர், தென்னை, மா, பலா முதலிய பல விருக்ஷங்களும், தாமரை, முல்லை, மல்லிகை, சண்

பகம் முதலிய பல புஷ்பங்களும், ஆல், அரசு, உதும்பரம் முதலிய யாகத்திற் குரிய பல மரங்களும், மேகமண்டலம் வரையில் அளாவிச் செல்லுகின்ற சோலைகளும், விசித்திரமான மிருகங்களும், பறவைகளும் ஓங்கிவளர்கின்ற வாற்றை கண்ணுற்று உகந்து களித்து சுற்றித்திரிந்துக் கொண்டிருந்தனள்.

விதாதா யாகஸங்கல்பம் விதாதும் தாம் ஸரஸ்வதீம்
யதாஹ்வயத் த்விஸ் திரி ருச்சை ஏஹி வாணிதிஸத்வரஹ

பிரமன் செய்யும் யாகத்தைக் காண பல விடங்களிலிருந்து முனிவர்களும், தேவர்களும் இனமினமாய் வந்துகூட அக்வர்யுக்கள் முன் சடங்குகளை செய்து முடித்துவிட்டு ஸங்கல்பம் செய்துக்கொள்ள இது தக்க முகூர்த்தம், இப்போது தீக்ஷாஸங்கல்பம் செய்துகொள்ளலாம் என்று அறிவிக்க, யாகத்தில் யஜமானன் பத்னியுடன் ஸங்கல்பம் செய்துக்கொள்ளவேணுமென்று கூறியிருப்பதால் பிரமதேவனும் தன் மனையாளாகிய ஸரஸ்வதிதேவியை கூப்பிட்டார். அவள் வரவில்லை. இரண்டுமூன்று தடவைகள் அழைத்துப்பார்த்தார். அப்போதும் காணவில்லை. பிறகு உரக்கக் கூவினர். காணவில்லை. அருகில் இருந்தால் அன்றோ அவள் வரப்போகிறுர்?

ததா தூரஸ்தயாரண்ய விலோகோத்க தியா ப்ருசம்
நங்யவர்தி ப்ரம்மபத்ந்யா விஸ்ம்ருதாத்வா சர்யயா

ஸரஸ்வதி தேவியும் அத்தகைய சீரும் சிறப்பும்வாய்ந்த அம்மலையினாலே மனம் கவர பெற்று தன்னையும் மறந்து கணவனை பிரமதேவனையும் மறந்து தாங்கள கோரிவந்த வேள்வியையும் மறந்தி அதிசயக் கடலிலாழ்ந்து பேரின்பமுற்று அம்மலையிலேயே வெகுநேரம்போழுதுபோக்கினுள்.

ததா வாசஸ் பதிஸ் ஸோயம் ஸுகோப பஹு சஸ்ஸகதா

இங்ஙனம் பலதடவை கூவி அழைத்தும் வரக்காணுமையாலே ஸரஸ்வதிதேவியானவள் மலையின் சிறப்பைக் கண்டு மனமார்ந்து தான் கோரிவந்த கார்யத்தை மறந்து காற்றில்சுற்றித் திரிந்துக் கொண்டிருக்கிறுள் என்று அறிந்து அவள் மீதி மிக்க கோபம் கொண்டார்.

பதிஹி க்ருத்த இதி ஞாத்வா புரோஸ்யாகந்து மக்ஷமா
அதஸாரணி மாவிச்ய தத் ரந்தர்தி மவாபஹா

இவ்வாறு ஸரஸ்வதிதேவி, மலையில் சுற்றித்திரிந்து வெகுநேரம் போக்கி கடைசியாக தாங்கள் கோரிவந்த கார்யம் ஞாபகத்திற்குவந்து அய்யோ! பாவியேன் மோசம் போனேனே! வீணாக குழந்தை போல் காலத்தைப் போக்கிவிட்டேனே! கணவனுடன் கூட இருந்து அவருக்கு பணிவிடைகள் ஒன்றும் செய்யாமல் ஒழிந்துவிட்டேனே! யாகம் ஆரம்பித்துவிட்டிருப்பரே. அவருக்கு எங்ஙனம் பதிலளிப்பது! கோபித்துக்கொள்ளுவாரே, என்று துள்ளித்துடித்து திரும்பிவர, வழியில் பிரமதேவர் மிக்க கோபங்கொண்டிருக்கிறார் என்று கேட்டறிந்து அவர் முன்னே வர அச்சமுற்று என்ன செய்வது என்று திகைத்து தடுமாறிக் கடைசியாக தனது தவத்தின் மகிமையினால் தீயைக்கடைவதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட அரணிக்கட்டையில் மறைந்துவிட்டனள்.

அததாதா விதாயாசு பத்ன்யா ப்ரதிக்ருதிம் குசை

க்ரதும் ஸங்கல்ப்ய விதிவத்ஸ்வ தேவயஜனம் கதஹ

பிறகு பிரமதேவர் வேதத்தில் ஓதியபடி வேதமந்திரங்களை ஓதி தர்பைகளில் பத்னியை ஆவாகனம் செய்து, முறைதப்பாமே ஸங்கல்பம் செய்துக்கொண்டு அதே சுபமுகூர்த்தத்தில் யாகம் ஆரம்பிக்க யாகசாலைக்கு முன் புகுந்தார்.

அரணிம் நிர்மமந்தாதா ஹயக்னேர் விஹாரணையவை

ததோ வாகீச்வரீ தேவீ மதிதாரணி மத்யதஹ

நதிரூபா ஸமபவத் தேவானீஸ் மேரதாம்கதாஹ

அங்கு கார்ஹபத்யம், ஆஹவனீயம் என்னும் சொல்லப்படுகிற வைதீகமான அக்னிகளை உண்டாக்குவதற்க்காக முன்னமே கொண்டு வந்து சேகரிக்கப்பட்டிருக்கிற அரணிக்கட்டையைக் கடைந்தார். கடையைபட்ட அந்த அரணிக்கட்டையிலிருந்து முன்னே வந்து புகுந்து மறைப் திருக்கிற ஸரஸ்வதியானவள் பிரமனது கோபாக்கினியை ஆற்ற ஓர் ஆற்றின் உருவத்துடன் வெளிக்கிளம்பினள். இதைக்கண்டு அங்குகூடி இருக்கும் முனிவர்களும், தேவர்களும் மிக வியப்படைந்து தவத்தின் பெருமையே பெருமை. காட்டில் சுற்றித்திரிந்துக்கொண்டிருந்த இவள் எவ்வாறு இந்த அரணியில் புகுந்தனள்? ஆற்றின் உருவம் எங்ஙனம் கிடைத்தது? இதென்ன ஆச்சரியம்! என்று கொண்டாடினார்கள்.

பிதாமஹோபி தாம்வீக்ஷ்ய நதிமுத்கூல வாஹினீம்
ஸந்தோஷம் பரமம் ப்ராபதஹ ப்ராஹ கம்பீரயாகிரா
த்யுஸதோ முனிவர்யாம்ஸ்ச ஸனகாதீந்தர்த்விஜஹ

பிரமதேவனும் சுழிகள் சுழன்று நுரைகள் ததும்பி அலைகள் இருகரையும் மோதி ஓர் ஆற்றின் உருவமாய் அரணியிலிருந்து வெளிக்கிளம்பிய வாக்தேவியைக் கண்டு வியப்படைந்து பேரானந்தத்துடன் இவ்வதிசயத்தை பார்ப்பதற்காக கூடி இருக்கும் விண்ணவர்களையும், மாமுனிவர்களையும், தேவர்களையும் பார்த்து ஓர் வார்த்தை சொன்னார்.

பிதாமஹ உவாச

இயம் பாணிக்நுஹீநிமே அரண்யாந்தர்ஹிதாபயாத்
மதனுத்வாஹினீ ஜாதா ப்ரவாஹாப்த்மஹீவனு
இயம் ஜகத் ஹிதாயைவ நதீரூபா மபப்ரியா
தஸ்மாதிதோ நதீசன ஸங்கமேது யதேச்சயா
அரணீப்யாம் யதுச்ப்ருதா வாஹினீயம் ஸரித்வரா
அதோரண்யநதீத்யாக்யாம் ப்ரஸித்தாம் லபதாமியம்

ரமதேவர் கூறுகிறார். ஓ மாமுனிவர்காள்! என்னுடைய பத்னியாகிய ரஸ்வதி தேவியானவள் எனனிடத்தில் பயப்பட்டு அரணிக் கட்டைடல மறைந்திருந்து அக்னியைக் கடைக்கிறபோது சிவபெருமானது ஜடாமண்டலத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பிய கங்காதேவிபோல் ஆற்றின் உருவம்கொண்டு வெளிகிளம்பினாள். இதெல்லாம் உலகத்தின் நன்மைக்காகவே நடந்தேறியது. அன்றேல் பூவும், மணமும் போல் கணநேரமும் என்னைவிட்டுபிரிந்து நிலைபெறாத இந்த வாக்தேவி என்னைவிட்டுப் பிரிந்து மறந்து காட்டில் சுற்றித் திரிந்திருந்தாள் என்பது எவ்வண்ணம் கூடும். இது தெய்வச் செயல். தெய்வத்தின் ஸங்கல்பத்தை மாற்ற யாரால்தான் முடியும்? உலகத்தின் நன்மைக்காக கங்காதேவி புவியில் அவதரித்ததுபோல் ஸரஸ்வதிதேவியும் அவதரித்திருக்கவேணும். எல்லாம் வல்ல பரமபுருஷனுடைய ஸங்கல்பத்தை மீறி வீணாக கோபித்துக்கொண்டதில் யாது பயன்? இந்த ஸரஸ்வதிதேவியானவள் அணிக்கட்டையிலிருந்து வெளிக்கிளம்பியதால் இந்நதிக்கு அரண்ய நதி என்று பெயர் உலகத்தில் பரவி, பெரும் புகழ்ச்சியுடன் வாழ்க. இந்த பிரம்மகிரியிலிருந்து பிரவகித்து சமுத்திரம்போய்ச்சேரக்கடவது என்றனர்

இத்யுக்த்வா ஸஹஸாபத்னீம் ஆஜகாஹாவத்வாஸ்
இயம் லோகஹிதாயத்வம் நதீரூபபவத் தருவம்
ஸங்கல்போ தேவதேவஸ்ய கேனபி நாதிக்ரம

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு பிரம்மதேவர், தன்னைக்கண்டு வெட்கி தலை குனிந்து மறைந்துச்செல்லுகிற ஸாஸ்வதிதேவியைப் பார்த்து ஓ வாக் தேவியே! நீ ஏன் வெட்கமடைகிறாய்? தெய்வத்தின ஸங்கல்பத்தினால் நடந்தேறியவைகளுக்கு நம்மால் என்ன செய்ய முடியும்? உலகத்தின் நன்மையின் பொருட்டே தெய்வம் இவ்விதம் ஸங்கல்பித்தது. ஈசனுடைய ஸங்கல்பத்தை மீறி ஒருவராலும் நடக்கமுடியாது. ஆகையால் உன்னிடத்தில் தப்பிதமில்லை. பயப்படவேண்டாம். உன்னுடைய நற்கர்மங்களையும், நல்லுணர்ச்சிகளையும், நற்குணங்களையும், நான் நன்கறிவேன்.

மாபைஸ்த்வம் சாந்திமகமத் க்ரோதோனகமஸம்பவ

இங்ஙனம் தெய்வச்செயலை நினையாமல் வீணா உன்மீதில் கோபங்கொண்டேன் இனி நீ பயப்படவேண்டாம்.

அதோம் சேன ஜகச்சேமாம் நதீம் ஸாகரகாமினீம்
அம்சேன மமகார்ஹஸ்த்ய தர்ம ஸம் பாதினிபவ

ஆகையால் நீ இரண்டு பாகமாய் பிரிந்து ஒரு பாகத்தால் இவ்வாற்றின் உருவமாய் சென்று கடலை அடையக்கடவாய். மற்றொரு பாகத்தால் எனக்கு பத்னியாக இருந்து என்னுடன் தர்மானுட்டானம் செய்து கார்ஹஸ்பத்தியத்தை காப்பாற்றிவைப்பாய்.

ஏதத்ப்ர தேசமாரப்ய வாரி தேஸ்ஸங்கமாவதி
த்வத் ரூபவாஹினீவாரி பவித்ரேஸ்னாதியோநர
பானுவாரே விசேஷேண ஸயாதி பரமாம்கதிம்.

நீ ஆற்றின் உருவம் கொண்டு வெளிக்கிளம்பி இருக்கும் இந்த பிரம்மகிரி தொடங்கி கடலிலே சேருகிறவரையில் இடையில் இந்நதியில் எவன் ஸ்னானம் செய்கிறானோ அவன் மேலான கதியை அடையக்கடவன். ஞாயிற்றுக்கிழமையில் இதில் ஸ்னானம் செய்தானாகில் மேலான கதியை அடைகிறான் என்பதில் ஸந்தேகமேஇல்லை. ஞாயிற்றுக்கிழமையாகில் மிக்க விசேஷம்.

மூர்கோபி வாகதிஷ்டாதா ப்ரஸாதாத்தவபூருஷ
வித்யாஸ- தீஷ்ணோன் மேஷாத் த்ருவம்ஸதிஷ்ணுயதே

மூடனுக இருந்தபோதிலும் எவன் இன்னதியில் ஸ்னனம் செய்கின்ருனே அவன் உன்னுடைய அனுக்ரஹத்தால் மிக்கபண்டிதனுக ஆகக்கடவன்.

இத்யுக்தா சாரதாதேவீ பத்யாநிர்வத்த மானஸா
அம்சேன பத்னீபூத்வாஸ்ய யஞ்ஞா நிஸஹகாரிணீ
அம்சேனே கஸரிதம் விவேச ஜகதாம்ஹிதா

இங்ஙனம் பிரமதேவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தேருதல் மொழிகளைக் கேட்டு மிக்க ஸந்தோஷமடைந்து ஸரஸ்வதி தேவியானவள், இரண்டுபாகங்களாகப்பிறிந்து ஒருபாகம் பிரமதேவரின் பத்னியாகவும் மற்ெருருபாகம் அரண்யநதியாகவும், இரண்டு உருவம்கொண்டு அவரது வேள்விக்கு உதவியாகவும் உலகத்தின் நன்மைக்காவும் போந்து வாழ்ந்தனன்.

அதவா சஸ்பதிப்பத்னியா ஸஹநீக்ஷாமுபாகத
மாஹேச்வரம் க்ரதுவரம் ஸஹர்த்விக்ஹிஸமாபயத்

பிறகு நான்முகக்கடவுள் ஸரஸ்வதிதேவியுடன் ஸங்கல்பம் வேதமுறை தப்பாமே செய்துக்கொண்டு சிவபெருமானுடைய ஆராதன ரூபமான வேதவேள்வியை அத்வர்யு, ரித்விக், ப்ரம்ஹா இவர்களுடைய உதவியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பூர்த்திசெய்தார்.

ருத்விக்ப்யோ தக்ஷிணும்தத்வா கல்போக்த பஹுஸங்க்யகா
ப்ரஸர்ப கேப்ய வித்வத்ப்ய வாஸாம்ஸி ஸபஹுனிச
கம்பளானி விசித்ரானி போஜ்யான்னுனி யதேச்சயா.

பிறகு கல்பசாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி யாகத்தில் உதவிபொருந்திய அத்வர்யுமுதலியவர்களுக்கும் யாகத்தைக்காண விரும்பிவந்த முனிவர்களுக்கும், அனேக கோடிக்கணக்கான வஸ்திரங்களையும், கம்பளிகளையும், பசுக்களையும், தான்யங்களையும், தக்ஷிணையாகக்கொடுத்து அவர்களை திருப்திசெய்து வைத்தார்.

ப்ரதாயாந்தேசாவபதம் ஸஹதேவை ஸ்ஸஹர்ஷிபி
விதிர் விதா தம்ஸஹஸா பத்னியா ஸஹதயா நதீம்

தாமேவ கத்வாதத்ரைவ க்ருத்வாவ பதமாதராத்
ஸஸ்னௌ தேவர்ஷிஸம்வீத ப்ராம்மணர்பஹுபிஸ்ததா

இவ்வனம் அனைவர்க்கும் தக்ஷிணை கொடுத்துவிட்டு தேவரிஷிகள், பிரம்மரிஷிகள், அந்தணர்கள், முதலியவர்களாலே சூழப்பட்டவராய் அந்த அரண்யநதியின் அருகில்சென்று அவப்ருத ஸங்கல்பம் செய்துக்கொண்டு அந்த புண்யநதியிலேயே தன் பத்னியான ஸரஸ்வதிதேவியுடன் ஸ்னானம் செய்தார்.

ஏதஸ்மின்னன்தரே ஸாக்ஷாத் தேவதேவோமஹேச்வர
பார்வத்யா ஸஹிதோ தேவ்யா வ்ருஷபம் வாஹனம் ச்ரித
கணைப்பரிவ தோநந்தி ப்ரமுகைர்வைஸ்ஸமாகத

அச்சமயத்தில் நீண்டசடையும் பூணூலன் மார்பும் பூசின விபூதி மேலனிந்த பொட்டும், இரண்டங்குலங்கள் தொங்கவிட்ட வெள்ளைமுத்திரையுந் தோலால் விரித்துத்தரித்த அரைஞாணும் விபூதிப்பொக்கணந்தொங்குகின்றதோளும், படிகமாலையில் விளங்குகின்ற கட்டங்கமும், உதரபந்தனமும், வெங்கைத்தோலால் கட்டிய கோவணமும் புலித்தோலுடையும், இடைத்தோளிலிட்ட யோகபட்டிகையும், பொற்பிரம்பும், பாதங்களிலணிந்த வேதக்கிண்கிணிகளும், உபனிடதமாகிய பாதுகையும் பூண்டு புன்னகையும் குறுவேர்வையும் முகத்திலே தோன்ற சச்சிதானந்தவடிவாகிய சிவபெருமான் உமாதேவியுடன் விருடபவாகனத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டு நந்தி முதலிய பிரமதகணங்கள் சூழ முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும்தொழ கின்னரர்கள் பாடியாட பிரமதேவரின் எதிரே ப்ரத்யக்ஷமாக வந்து தோன்றினர்.

தம்த்ருஷ்ட்வா தேவதேவேசம் த்வரயோத்தாய விச்வஸ்ட்
ப்ரணம்யதண்டவத் பூமௌ சதசோதஸஹஸ்ரச
துஷ்டாவ வாக்பிரர்த்யாபி உமாகாந்தம் ஸஹாமரை

பிரமதேவன் தான்செய்த வேள்வியினால் மிகவும் உள்ளம் குளிர்ந்து அன்பு வெள்ளம் பெருக வந்தெதிரே தோன்றின சிவபெருமானைக் கண்டு பேரானந்தத்தில் மூழ்கி நின்றவிடத்தில் நிற்காமல் குதித்து ஆடிப்பாடி பலதடவை தண்டனிட்டு பரமசிவனை ஸ்தோத்திரம் செய்யத் தொடங்கினன்.

ப்ரம்மா உவாச

நமோ வேதாந்தவேத்யாய ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்த ஹேதவே

சுத்தபுத்தஸ்வபாவாய நிர்யாநந்த ஸ்வரூபிணே
வேதியாய் வேதவினை பொருளாய் வேதத்தி
னிதியாய் நீதிநெறி கடந்த நீளொளியாய்
யாதியாயீறாய் நடுவாய வைகழிந்த

சோதியாய் நின்றாய், பெரியதினும் பெரியதுமாய்ச் சிறியதினும் சிறியதுமாய், அரியதினும் அரியதுமாய், எளியதினும் எளியதுமாய்க் கரியதுமாய், காண்பானும் காட்சியுமாய், அவைகடந்த துரியமுமாய் நின்றாய் பரமனே.

யதோவா சோபிமனஸா நிவத்தாப்ராபது மக்ஷமா
நிஸ்ஸங்காயாமரே சாய நமோவிச்வாதி சாயினே
அகண்டாநந்தபோதாய்புதிதயே விச்வயோனயே.

வேதநெடுமால் ஆதிநின்றுடர் மண்ணுடர் விரதயோகர் மாதவர் யாவரும் காணவரிதான பெருமையனே! பரமேசனே! பரஞ்சுடரே! நிர்மலா! திருச்சிற்றம்பலவே! உலகுக்கோர் தனிமுதலா! பரமனே!

லோகாதிஷ்டான பூதாய ஸர்வாந்தர்யாமினே நம
அவிகாரஸ்வரூபாய யஜ்வனும் பலதாயினே
நமோ பக்த பராதீனமனஸே ப்ரம்மணே நம

உலகம் முன்னுடையாய்! உள்ளுவார் உள்ளத்துள்ளாய்! மாறாந்து செய்யும் வினைவழிபோம் வெள்ளைகிற் தாழாதே அடியவர்களை காற்றருளும் நிர்மலா! என்னைக்காத்தருளவேணும்.

இதிஸ்துத்வா மஹாதேவம் ப்ரம்மோவாச ப்ரஸன்னதி
ஸ்வாமிந்நத்ய ஜகத்பித்ரோ யுவயோஸ்ஸன்னிதோனபுன
இச்சாம ஸஹதுமகிலா ததனுஞாதுமர்ஹஸி.

என்று பல்வாறு துதித்து அஞ்ஜலிஹஸ்தராய் பலமுறை வணங்கி அளவற்ற பேருணர்ச்சியினால் எட்டுதற்கரிய பெருமானே! தோற்றமிறின்றி உலகினைச்சிற்கு செறிதருமுயிர்தொறும் திகழ்ந்து மன்னிய மறைவறசிவன் இன்று சொல்லுகிறபடி தந்தையாயும் அறுவகை மன்னுயிர் புவன மேல் பற்றள பொருளுக்கெல்லம் அன்னையாய் தனிதலுமவற்றினை வளர்த்து நிற்பாள்'' என்று தாயாய் நின்று காத்தருளும் உமாதேவி ஆகிய உங்கள் திருமுன்பே, இவ்வாற்றில் மறுபடி

யும் ஸ்ஞனம்செய்ய விரும்புகின்றோம் தேவரீர் திருமுன்பே அவபிருத ஸ்நாநம்செய்ய விரும்புகின்றோம். க்ருபைசெய்தருளவேணும் என்று வேண்டிக்கொண்டார்.

இத்யுக்தோ தேவதேவேச பரமானந்த நிர்பர
ப்ராஹ கம்பீரயாவாசா ஸர்வான் ஸம்சார வயந்ததா.

நிலைபெற்ற ஆன்மவர்க்கங்கள் அனைத்தையும் முற்பட்டுப் பெற்றருளிய முதல்வனாகிய பிரமன் அன்போடு இவ்வாறு கூறியருளவும் இவ்வார்த்தைகளை ஒப்புயர்வில்லாதவராகிய சிவபெருமான் கேட்டருளி பேரானந்தம் கொண்டு தேவவர்க்கங்கள் அனைத்தும் கேட்க அருளிச்செய்வாராயினர்.

மஹாதேவ உவாச

விதே மத்ப்ரீணனார்தேன யாகேன விததேனச
த்வத்க்ருதேன நிதஷ்டோஸ்மி நத்யா உத்பாதனேனச

யாதொரு தெய்வங்கண்டீர் அத்தெய்வமாகியாங்கே, மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர் மற்றத்தெய்வங்கள் வேதனைபடும்மிறக்கும்பிறக்கு மேல் வினையும் செய்யும். ஆதலால் அவையிலாதான் நிர்தருள் செய்வன் அன்றே என்று சிவஞான சித்தியார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய படி யாவர் எக்கடவுளரை வழிபடினும் அவ்வழிபாட்டை சிவபெருமான் ஏற்றுக்கொள்ளுவர். என்ற வேதத்தின் உட்கருத்தலைத உள்ள படி அறிந்த பிரமனே! எனக்கு த்ருப்தி உண்டாக வேணுமென்று எண்ணங்கொண்டு என்னை உத்தேசித்து நீ செய்த வேள்வியால் நான் மிக த்ருப்திகொண்டேன். உலகத்தின் நன்மைக்காக சுயாலம் கருதாமல் இப்புண்ய நதியை உற்பத்தி செய்ததினால் பேரானந்தம் கொண்டேன்.

அத்ய சைத்ரா பௌர்ணமாஸீ நதீயம் லோகபாவனீ
நிதாவஸ்யாம் மஹாநத்யாம் அஸ்யாமவப தேனச
த்யாத்வாஹ லோசதன சௌ புஷ்மாபிஸ்ஸமனுஷ்டித
அலம்புனக்ஸன்னிதானே ஸ்னானை விதிருத்தா

உங்கள் பாக்கியமே பாக்கியம் இன்று சித்ரா நக்ஷத்திரம் கூடிய பௌர்ணமீ திதி இப்புண்ய நதியும் நீவிர்களை விசைவேகளையுர்படியான மகிமை வாய்ந்தது. இப்புண்யநதியின் கரையில் வேதத்தில் ஓதிய வண்ணம் முறைதப்பாமல் வேள்வியை முடித்து உள்ளம்

கனிந்து முறைமுறையே பலவாறு தோத்திரம் செய்ய அதினால் மனமகிழ்வடைந்து பரமபக்தனாகிய உன்னைப்பிரிந்து நின்றவிடத்தில் நிற்க மாட்டாமல் ஓடிவந்து உனக்கு ப்ரத்யக்ஷமாகத் தோன்றிய எங்கள் திருமுன்பே இப்புண்யநதியில் அவப்ருத ஸ்நானம் செய்ததினால் நீங்கள் கோரிவந்த காரியம் அழகாக முடியப்பெற்றது.

வரம்யஷ்டம் வரம்மத்த ப்ரீதாத்க்ரதுவரேணதே

நீ செய்து முடித்த இவ்வேள்வியினால் நான் மிகவும் திருப்தியடைந்தேன். நீ கோரிவந்த வரத்தைக் கேள். கொடுக்கிறேன் என்றார்.

இத்யுக்த ஸவிதாதாயம் வரயோக்யோ யதிஹ்யஹம்
த்வயிமேஸ்த்வ சலாபுத்தி பலதாவ்யபிசாரிணீ

இங்ஙனம் பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளியதைக் கேட்ட பிரமன் மொழியது தவறல் செல்லமுற்றுடல் பொடிப் புக்கொள்ளல் விழிபுனல் பெருகத்திசேர் என்று சொல்லியவாறு வார்த்தைகள் தடுமாறவும், தேகமுழுதும் மயிர்க்கூச்செரியவும், கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் ததும்பவும், தழலிலிட்ட மெழுகைப்போல் உள்ளமுருகவும், முதற் பெருங்கடவுளாகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்து சிறந்த அருட்கடலாயுள்ள எம்பெருமானே! யான் தேவரீரிடத்தில் எதைக்கேட்பேன். தேவரீர அடியோங்களிடத்தில் அருள்புரிவீராகில் அழகியமறைக்கு மெட்டாவாதி நாயகனை தேவரீரிடத்தில்

ஊனாகி யூனுறுயிராயுயிர் தோறுமாகி
வானாதியான பொருளாய் மதியாகி வெய்யோன்
றானாகி யாண் பெண்ணுருவாகிச் சராசரங்க
ளானான் சிவன் மற்றவனின் கழற்கன்பு செய்வாம்.

என்று கச்சியப்பசிவாசாரியரோதிய ப்ரகாரம் முப்போதுமிடவீடன்றி பேரன்புவெள்ளம் பெருக கடாக்ஷித்தருளவேணும்.

பூயாதரண்யவாஹின்யா அமுஷ்பாஸ்திர பார்ச்வயோ
ஈசானாத்யாபம் சமூர்த்திரதிஷ்டாயாநயாஸஹ
பார்வத்யாஸஹிதோ நித்யம் லோகானுக்ரஹகாரணாத்
ஸான்னித்யம் ப்ராப்னுஹீசான பக்திமுக்தி பலப்ரத
பஜதாம கருணாவிந்தோ தேவானாம் மநுஜன்மனாம்

மேலும், தேவரீருடைய திருவருளினால் உற்பத்தியாகி புண்யநதி என்ற புகழ்பெற்ற இவ்வரண்யநதியின் இருகரைப்புறங்களிலும் ஈசானன், தத்புருஷன, அகோரன், வாமதேவன், ஸத்யோஜாதன் என்னும்படியான ஐந்துமூர்த்திகளில் உமாதேவியுடன் அதிஷ்டானம் செய்தருளி சதகூடாத்ரி, மஹாகடகம், விசககடம், சிந்தாமணி, வஜ்ரமுக்தேச்வரம் என்னும்படியான ஐந்து புண்ய க்ஷேத்திரங்களில் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளி இருந்து

மறையினாலயனான் மாலான்மனத்தினால் வாக்கான்மற்றும்
குறைவிலாவளவினாலுங் கூறொணாதாகிநின்ற
இறைவனார் கமலபாதம்ன் றியானியம்புமாசை
நிறையினார் குணத்தோர்க்கெல்லாம் நகையினை நிருத்துமன்றே

என்று சிவஞானசித்தியார் கூறியவண்ணம் நின் திருவடிக்கண் அன்பராகிய பரமபக்தர்களுக்கு பக்திமுக்திகளைத்தந்து அருள்புரிவீராக.

இதிஸம்ப்ரார்திதோ தேவ வா ஹிர்யாஸ்திர பார்ச்வயோ
ஸ்தலேஷு பஞ்சஸு க்ஷீப்ரம் ஈசானதிப்ரபோதத
பஞ்சமூர்திஸ் ஸமாஸ்தாய ஸான்னித்ய மகரோத் ப்ரபு

இவ்வாறு பரமசிவனால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட பரமசிவன் அவர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ஈசானன் முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளில் அதிஷ்டானம் செய்தருளி அப்புண்யநதியின இருகரைப்புறங்களிலும், சதகூடாத்ரி முதலிய ஐந்து க்ஷேத்திரங்களில் சன்னிதானம் செய்தார்.

ப்ரம்மா விசேஷாந்நிர்வத்ய கர்மயோகஸ்ய ஸாதரம்
யாகவீக்ஷண பூதாத்மா ஜனஸங்கான்யதோசிதம்
அனுக்ருஹ்ய ஸரஸ்வத்யா ப்ரீத்யா ஸஹிதோநக
விமானவரமாஸ்தாய ஸத்யலோகம் ஸமாவிசத்

பிறகு பிரமன் அவ்வேள்விபை மிக்க ஆதரத்தினுடனே பூர்த்திசெய்து யாகத்தை பார்க்கவேணுமென்று கூடியிருந்த தேவர்கள், கின்னரர்கள் முனிகள், மனுஷ்யர்கள் இவர்களை தக்கவாறு அனுக்ரஹம் செய்தருளி ஸரஸ்வதிதேவியுடன் பொன்னடவன்னங்கள் பூட்டிய விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு தனது சத்யலோகம் அடைந்தான்.

இதிகதிதமரண்யநிம்னகாயா ஜனனம்
உதாரமதாஹ்வயே நிதானம்

பகவதுமாபதி ஸன்னிதான மேதத்தடபுவி
பஞ்சஸாஹித்பச பஸேதஷூ

வாரீர் முனிவர்காள்! நீங்கள் வேண்டிக்கொண்டபடி இப்புண்ய நதி உத்பத்தியைப்பற்றியும், ஆரண்யநதி என்ற பெயர்படைத்ததும், அப் புண்யநதியின் இருகரைகளிலும் பரமசிவன் ஸான்னித்பத்தை உங்களுக்குத் தெளியச் சொன்னேன்.

ஸ்கந்த புராணம் சிவரகஸ்ய காண்டம் உத்தர பாகத்தில்
இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்கந்தபுராணம் சிவரகஸ்ய காண்டம் உத்திரபாகம்
காலகூடாசன க்ஷேத்திர மாகாத்மியம்

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

ரிஷிபஸ்தம் புனஸ்ஸூதமுனிம் பௌராணி கோத்தமம்
ப்ரணம்ய பரயா பக்த்யா பப்ரச்சுர வினயான்விதா

மறுபடியும் ரிஷிகள் எல்லாரும் ஒன்றுகூடி

நாதனூரருள் பெருகத்திதந்திடக்
கோதிலா துனர் சனர் குமரன் கூறிட
வாதராயண முனிவருப்ப வோர்ந்துணர்
சூதனோதிய முவாறு தொல்கதை

என்றோதியபடி பதினென்புராணம் ஆராய்ந்தறிந்து பௌராணிகோத்தமர் என்று புகழ்பெற்ற சூதமாமுனிவரை அணுகிச்சென்று தண்டனிட்டு மிக்க பக்தியுடன் வணக்கமாய் கேட்டார்கள்.

முனயஊசு

பகவந் சூதஸர்வக்ஞ்ய வ்யாசானுக்ரஹகோசர
பகவாநீச்வர பஞ்சமூர்த்திரீசான முக்யகா
விதாய பஞ்சனை க்ஷேத்ரேஷ்வகரோத் சன்னிதிம் சிவ

இத்யுக்தம் பவதா காகா மூர்திம் வஸ்தூன் நதீதடே
கஸ்மின் கஸ்மின் ஸ்தலே தன்யே ஸான்னித்யம் பஜாதப்ரஹ
விசேஷாத் வத போஸ்மாகம் க்ருபாபூர்ணேன சேதஸா

அறிய வேதங்களையுணர்ந்து பாகுபாடுசெய்த வியாசமுனிவரது நல்ல மாணாக்கர்களுக்குள் சிறந்த சூதமுனிவரே! உலகம் மூன்றும் உய்யுமாறு விஷம் விழுங்கிய கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமான் பிரமனது விருப்பத்திற் கிணங்கி ஐந்து க்ஷேத்திரங்களில் ஐந்துமூர்த்திகளில் அதிஷ்டானஞ்செய்தருளி கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியதாக உரைத்தீர். அந்த ஐந்து க்ஷேத்திரங்கள் எவை? எங்கிருக்கின்றன? எந்தெந்த க்ஷேத்திரங்களில் எந்தெந்த மூர்த்திகளில் அதிஷ்டானம் செய்து ஸன்னிதி செய்தார்? இதை எல்லாம் தெளிவாக கூறியருளவேணும் என்றார்கள்.

இதிப்ருஷ்டோ முனிவரை சூத பௌராணிகோத்தம
உவாசஸம்சயச்சேதி, சௌனர், ப்ரகடார்தகர

இவ்வார்த்தையைச்சூதமுனிவர் கேட்டு

அம்மொழிசூதன் கேளா வழல்பாடு மெழுகே யென்னக்
கொம்மென வுருக வுள்ளங் குதூகலித் தவசமாகி
மெய்ம்மயிர் பொடிப்பத்தூநீர்விழித்துணையருவ் பவாசான்
பொய்ம்மையில் படிவமன்னித்தொழுதிவை புகலலுற்றான்

என்று கச்சியப்ப சிவாசாரியர் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி தழலில் பட்ட மெழுகைப்போல மனம் விரைந்துருகத் திருவுள்ளமகிழ்ந்து பரவசப்பட்டு, தேகத்தில் மயிர்க்கூச்செறியவும் தூய்மையாகிய ஆனந்தபாஷ்பம் இருவிழிகளினின்றும் சிந்தவும் தனதாசாரியராகிய வியாசமுனிவரது மெய்ம்மையாகிய திருவுருவத்தை தியானித்து வணங்கி இவற்றைச்சொல்லத்தொடங்கினர். அவர்கள் ஸந்தேகங்களெல்லாம் தீரும்படி விவரமாக இவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

சூத உவாச

தபஸ்வினோ மஹாபாகா மூர்த்தி க்ஷேத்ராணிசாதுநா
கதயாமி புராதேவ க்ருபயா பரமேச்வர

தனக்கு ஒப்பு வேறொருவரில்லாதவராகிய முக்கட் கடவுளிடத்து மெய்யன்பு நிரம்பப்பெற்ற முனிவர்களே! உரைப்பவர்களும் அதனைக்

கேட்பவர்களும் மோக்ஷத்தை யடையத்தக்க சிவபெருமான் திரு அவ தாரத்தின் பெருமையை நீங்கள் கேட்டீர்கள். அதனை இப்பொழுது கூறுவேன்.

ப்ரம்ஹாண மனுக்ருஹ்யாத மூர்த்திமீசானஸம்ஞகா
விதாய சதகூடாத்ரௌ தத்ரப்ராதுர் யபூவஹ
வரதேத த்யாபி தத்ரைவ ஸமீபேஸ்யா ஸரின்மணே
பச்யதாயர்சதா ந்ருணு புக்திமுக்திபலப்ரத

பிறகு தனதானடைந்தற்கன்பனாகிய சிவபெருமான் பிரமனுக்கு பரி பூர்ணமாக அனுக்ரஹம் செய்துவிட்டு அவர் விரும்பியபடி அவதாரம் செய்யவேணுமென்று எண்ணங்கொண்டு அப்புண்யநதியின் கரையில் சதகூடாத்ரி என்னுமப்புண்யமான க்ஷேத்திரத்தில் ஈசானன் என்ற மூர்த் தியை அங்கீகரித்து ஆவிர்பவித்து எப்போதும் தர்சனம் செய்தவர்க ளுக்கும் அர்ச்சனை செய்தவர்களுக்கும் புக்தி முக்திகளை அளித்து உல கம் மூன்றும் உய்யுமாறு வீற்றிருக்கின்றனர். அப்புண்ய நதியில் ஸ்நானம் செய்து அப்புண்யக்ஷேத்திரத்தில் பரமனைத்தொழுதேத்த வல்லவர்கள் பேரின்பவெள்ளம் பெருக பேரின்பவீடு பெற்று வாழ்ந் துய்வர்கள்.

ததாதத்புருஷாபிக்யா மூர்த்திமாஸ்தாய சங்கர
மஹாகடகஸஞ்ஞேஸ்மின் க்ஷேத்ரே ப்ராதுரபூத்ஸ்வயம்
யத்ர க்ஷேத்ரே விஷாதீச ப்ராதுர்பூத ஸஹாப்பயா

அங்ஙனம் மஹாகடகம் என்கிற க்ஷேத்திரத்தில் தத்புருஷன் என்கிற மூர்த்தியை ஸ்வீகரித்து.

மாமறைமுதற் கொரு வடிவமாகியோன்
காமரு செய்ய பூங்கழல்கள் போற்றுவாம்

என்று அழகு பொருந்திய செந்தாமரைமலர்போன்றதிருவடிகளை து திப்பவர்களாகிய பரமபக்தர்களுக்கு அருள்புரிய வீற்றிருக்கின்றனர் அந்த மஹா காடக க்ஷேத்திரம் தான் காலகூடாசன க்ஷேத்திரமென கருதப்படுகிறது. அங்கு வீற்றிருக்கும் பரனுக்கும் காலகூடாசனன் என்று திருநாமம் எங்கும் விளங்கின்றது.

அகோர மூர்த்திமாஸ்தாய வாஹிந்யா தக்ஷிணேதடே
விசங்கடாபிதக்ஷேத்ரே ஸோம ஸன்னிஹித ப்ரபு

குருவாரே விசேஷேண தத்ரஸ்நாத்வா ஸரிஜ்ஜலே
அகோரேசம் ஸமாராத்ய புத்திம் ஸுவிமலா லபேத்

இவ்வாறு அப்புண்ய நதியின் தென் கரையில் விசங்கடம் என்று புகழ்பெற்ற புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் சிவபெருமான் அகோரம் என்கிற மூர்த்தியை கொண்டு உமாதேவியுடன் ஸன்னிதானம் செய்து வருகிறார். பிணி, மூப்பு, பிறப்பு, இறப்பு, இவை முதலிய தீராவலிய நோய்களை துறக்க விருப்பங்கொண்ட ஆன்மாக்கள் அப்புண்யநதியில் ஸ்நானம்செய்து வியாழக்கிழமையில் அகோரமூர்த்தியை வலம்செய்து குளித்தகையினராய், தர்சனம் செய்து, போற்றுமவர்கள் நிர்மலஞானந்த சொரூபியாகிய, ஸத்குணக்கடவுளின், அருளினால் நிர்மல ஞானத்தை பெற்று பேரின்பமுற்று வீற்றிருப்பார்கள்.

வீதாய வாமதேவாக்யாம் தனும் தேவ பிநாகத்ருத்
சிந்தாமண்யபிதே க்ஷேத்ரே பச்சாதம்புநிதேஸ்தடே
ஆவிராஸாம் பயாஸாரதம் பத்ராரண்ய ஸரித்வரா
ஸம்கச்சதேம் புநிதிநா தக்கேத்கேஷ்சாலிஞ

அப்படியே அடியார்களுக்கு இடையூறின்றி இடங்கொண்டவில்வலத்தால் அசுரரைத்தகர்த விமலன் (சிந்தாமணி என்கிற) ஸமுத்திரக்கரையின் அருகில் இருக்கிற சிந்தாமணி என்கிற புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் வாமதேவன் என்கிற மூர்த்தியை யடைந்து பர்வதராஜன் புதல்வியுடன் ஆவிர்பவித்து மண்ணும் விண்ணும் மகிழ வாழ்கின்றனர்.

தயோஸ் ஸம்கமதேசேய ஸ்நாத்வா சிந்தாமணீச்வரம்
ய பூஜயதி பக்தியா ஸப்ராப்னோதி பரமம் பதம்

இப்புண்யநதி ஸமுத்திரத்தோடு சேருமிடத்தில் யாவன் ஸ்நானம் செய்து சிந்தாமணி என்ற புண்யக்ஷேத்திரத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய, சிவபெருமானை தர்சனம்செய்து அர்சனைசெய்கின்றானோ அவன் இம்மண்ணுலகிலும் அவ்விண்ணுலகிலும் சிந்திக்கற்பாலதான அணிமா முதலிய எண்வகை சித்திக்களும், சற்புத்திரப்பேறு முதலிய பதினாறுபேறுகளும், மற்றையவின்பங்களும் கைகூடப்பெற்று அவையனைத்தும் நுகர்ந்து, முடிந்தபின், மீளாமுக்தியாகிய சிவஸாயுஜ்யம் பெற்று வாழ்வன்.

ஸத்யோஜாதா பிதா மூர்திம் க்ருஹீத்வா பவான் ஹர
வரமுக்தேசவ: க்ஷேத்ரே ப்ராதுர்பாவம் விதாயச
ஸேவதோ மனுஜான் ஸர்வான் முக்திபாஜ கரோத்ய ஹோ

அவ்வண்ணம் வரமுக்தேச்வரம் என்கிற க்ஷேத்திரத்தில் ஸத்யோஜாதன் என்று பிரசித்திபெற்ற மூர்த்தியை விரும்பி எழுந்தருளியிருந்து தாமரையலர் போன்ற தனது திருவடிகளுக்கு அன்பாய் அடியை அடைந்தவர்களுக்கு பேரின்பவீடு தந்தருள்வன்.

உத்தாஞம் க்ஷேத்ரவர்யாணும் வரம் க்ஷேத்ரம் விஷாசன
மஹாகடக நாம்னைதத் ப்ரவஸித்தம் ஸர்வபூதலே
மூர்த்தின் தத்புருஷாக்யைஷா மூர்த்திஞமுத்தமாமதா

இந்த ஐந்துபுண்ய க்ஷேத்திரங்களிலும் மஹாகடகம் என்கிறகாலகூட விஷாசன க்ஷேத்திரமே மிக்க பெருமை வாய்ந்து

கோடுநெளியு மிகலும் மனக்கோட்டமாய
கேடும் பிணியு முதலாகிய கேதம் யாவும்
நீடும் பரிவோடுறை வாரிடை நீங்கலாலே
வீடங்ககோ யெனிலென்னின் விளம்பவற்றே

என்று காஞ்சிநகரத்திற்கு சொல்லுவதுபோல் இதின் பெருமை ஒருவராலும் சொல்லுந்தரத்ததோ? அவ்விதமே எல்லா மூர்த்திகளிலும் தத்புருஷன் என்று சொல்லப்படுகிற காலகூடவிஷாசனப்பிரானின் பெருமையும் மிக்க அதிகமாகவே இருக்கும்.

பாஜுவாரேச ஸௌத்ரர்க்ஷே சித்ராயுக்தே சபாவணி
நதி ஸ்நாநம் ஹிஸர்வேஷா நாஞ புண்யக்ரியாபலம்

க்ருத்திகாக்ஷத்திரம் கூடிய ஞாயிற்றுக்கிழமை அல்லது சித்ராநக்ஷத்திரம் கூடிய பௌர்ணமி இந்ததினங்களில் இப்புண்யநதியில் ஸ்நானம் செய்வதினுல் அச்வமேத வேள்விப் பலங்கள் எளிதாகக் கைகூடும்.

அத்ரப்ர சேதஸோ நாம முனியோகவிதாம் வர
ஸ்நாத்வா ரண்யநதீதோயே தேவம் தத்புருஷாஹ்வயம
ஸம்பூஜ்ய நித்யம் விதிவத் சிவஸ்யாதிப்ரியோபவத்.

'இந்த காலகூடாசன க்ஷேத்திரம் என்கிற புண்யக்ஷேத்திரத்தில் கடுந்தவக்கடலாகிய ப்ரசேதஸர் என்கிற வால்மீகி மகர்ஷி அப்புண்

நதியில் தினந்தோறும் ஸ்நானம் செய்துக்கொண்டு தத்புருஷன் என்னும்படியான காலகூடாசன பரமனைப் பூஜை செய்துக்கொண்டு அதனால் செம்பொனேர் முடிமிசைத்திங்கள் சேர்த்திய வெம்பெருமானருள் பெற்று அவன் கமலமலர்பதங்களுக்கன்பனுப் அன்புடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

ராமோபி வீதயா ஸார்தம் ரக்ஷோ வாநரஸம்யுத
அரண்யாக்ய நதீதோயே ஸ்நாத்வா தத்புருஷேச்வரம்
ததா விஷாசனே சம் ச பூஜயித்வா திபக்தித
விராதாதி நராசாணும் ஹத்யா தோஷாத் ப்ரமுக்தவான்

தசரதமஹாராஜனின் புதல்வனுய் திருவவதாரம் செய்து உலகத்தை காத்தருளிய இராமன் இலங்கைமாநகரம் சென்று இராவணனை ஸம்ஹாரம் செய்து அயோத்திமா நகரத்திற்கு திரும்பிவருகையில் இந்த அரண்யநதி என்ற புண்ய நதியில் ஸ்நானம் செய்து அப்புண்யநதியின் கரையில் மஹாகடகம் என்கிற அப்புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய காலகூடாசன பரமனை வலம்செய்து மிக்க பக்தியுடன் அர்ச்சனை செய்து அதனால் விராதன் முதலியராக்ஷஸர்களை வதை செய்ததினுல் உண்டாகிய தீவினைகளை எல்லாம் மாய்த்துவிட்டு பேரானந்தத்துடன் தனதுநகரமடைந்தார்.

ரிஷய ஊசு

ப்ராசேதஸஸ்ச ராமச்ச பூஜயித்வா மஹேசவரம்
க்ருதக்ருதயா வபாவதாம் இத்யுக்தம் பவதாகில
கதா ப்ராசேதஸோ யோகீ க்ஷேத்ர மேத்ய விஷாசனம்
இஷ்டஸித்தி மவாபாஸென ராகவேந்திர கதாநப
க்ஷேத்ர மேதத வாப்தஸ்ஸன் பூஜயா பயமேசிது
வீரஹத்யா க்ய தோஷாத் ஸப்ரமுக்தோ ஜானகீபதி
இத்யேதத் ஸம்சயம் ஸூத பகவன் சேத்து மர்ஹஸி.

என்று இச்சரிதமனைத்தையும் சூதமுனிவர் அருளிச்செய்யவும் நைமிசாரண்ய முனிவர்கள் கேட்டுமெபொருந்திய பெருங்களிப்பினால் சிரமசைத்து சூத முனிவரே! வால்மீகி மகர்ஷியானவர் இந்த காலகூடாசனக்ஷேத்திரத்தில் அப்புண்ய நதியில் ஸ்நானம்செய்துக்கொண்டு சிவபெருமானை அர்ச்சனை செய்துவந்ததினுல் தனது இஷ்டஸித்தியை

அடைந்தார் என்றும் இராமன் வானரர்களுடனும் ராக்ஷஸர்களுடனும் இப்புண்ய க்ஷேத்திரத்திற்குவந்து பகவானை தர்சனம் செய்ததினால் வீரர்களை வதைசெய்ததால் உண்டாகிய தீவினைகளைமாய்த்துக்கொண்டு அயோத்திமா நகரத்திற்குச்சென்றார் என்றும் கூறியருளினீர் இந்த கதைகள் எப்போது நடந்தது? இவைகளை எல்லாம் தெளிவாகவும் விஸ்தாரமாகவும் கூறியருளவேணும் என்று விண்ணப்பம் செய்துக்கொண்டார்கள்.

இதி ப்ருஷ்டோ முனிவரை ஆஹ ஸூதோ தவிஸ்தராத்

என்று இவவாறு நைமிசாரண்ய முனிவர்கள் அனைவரும விண்ணப்பம் செய்துக்கொள்ளவும் நிலைபெற்ற பெருங்கருணையையுடைய ஸூத முனிவர் அம்முனிவர்கள் அடைந்திருக்கும்பெரும் விருப்பத்தைக்கண்டு அச்சரிதங்களை விரிவாக எடுத்துக்கூறியருளத்தொடங்கினார்.

ஸூத உவாச

புராப்ராசேதஸ புத்ர வால்மீகிர் நாமதாபஸ

ராமஸந்தர்சநா காங்க்ஷிப்ரயயோ தண்டகாவனே

துச்சரம் தப ஆஸ்தாய கோதாவர்யா தடே வஸத்

முன்னொருகாலத்தில் ப்ரசேதஸ் என்கிற ருஷியின் புதல்வனாகிய வால்மீகி மகர்ஷியானவர், மின்கொள் சேர்புரிநூல் குறளாய் அகல்ஞானம் கொண்ட திருமால் மாறில் போரரக்கன் குலவிய வீராதிவீரனை தசரதமகாராஜனின் புதல்வனாய் திருவவதாரம்செய்து துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்தருளியபோது அந் தாமரைக்கண்ணனான இராமனுடைய கவித்தமுடியும், திருப்பீதாம்பரமும், அழகிய தோள் மாலையும், வில்லும் கையயுமான வடிவழகை காணவேணும் என்று மிக்க ஆவல்கொண்டு

நாட்டில் பிறந்தவர்கள் நாரணனுக்காளன்றியாவரோ

நாட்டில் பிறந்து படாதனபட்டு மனிசர்க்காய்

நாட்டை நலியுமரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு

நாட்டையளித்து உய்யச்செய்து நடந்தமை கேட்டுமே

என்று நம்மாழ்வார் அருளியபடி கொடிய தவத்தைச்செய்தாகிலும் அதைப் பெறவேணும் என்று எண்ணங்கொண்டு தண்டகாவனத்தில் கோதாவரி என்னும் புண்யநதியின்கரையில் ஐம்புலன்களையும்வென்று

உள்ளடக்கித் தமது ஹிருதயாரவிந்தத்தில் சோதிஉருவாய் அணுவிலும் அணுவாய் நின்ற பரமனை யோகமார்க்கத்தினால் தியானம்செய்துக்கொண்டு கடூரமான தவத்தை செய்தார்.

வத்ஸராணும் ஸஹஸ்ரேபி கதே ராகவதர்சனம்
யதா நைவாபவத்தாத்ரோதாவர்யா ஸததாமுனி
நிர்கத்ய ஸஹஸாதஸ்மாத் வான்பாசாஸ்ரமதீர்நதி
வனானி ஸஹஸாசஸ்யத்ரீன் விசித்ராணி விலோகயன்
அரண்யாக்ய நதீதீரே புண்ணைக த்ருமஸம்வ்ருதே
க்ஷேத்ரம் விஷ்ணுசிலேசஸ்ய த்ருஷ்ட்வா ஸந்தோஷமாப்தவான்

இவ்வாறு வால்மீகி மகரிஷியானவர் அனேகமாயிரம் வருஷகாலம் கடூரமான தவம் செய்தபோதிலும் தான் கோரியபடி ராமசந்திரனின் தர்சனம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் மிக்கவருத்தமடைந்து விடாமுயற்சியுடன் வேறு ஏதாகிலும் புண்ய க்ஷேத்திரங்களுக்காவது சென்று இன்னும் கடூரமான தவம் செய்தாகிலும் அதை பெறவேணுமென்று தீர்மானம் செய்துக்கொண்டு பலபுண்யநதிகளையும், புண்யக்ஷேத்திரங்களையும், பலபுண்யாசிரமங்களையும், சுற்றிதிரிந்து பார்த்து எங்கு த்ருப்தி உண்டாகாமல் கடைசியாக இந்தபுண்யநதியின்கரையிலிருக்கிற காலகூடாசன க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து சேர்ந்து அப்புண்யக்ஷேத்திரத்தின் மகிமையும், அப்புண்ய நதியின் மகிமையும் கேட்டறிந்து மிக்க ஸந்தோஷமடைந்தார்.

தீர்த்த க்ஷேத்ர ஸமாயோகாத் தீவரேஸா த்ர பகப்ரத
இதி நிச்சித்ய தத்ரைவ க்ருதவாயர்ணருடிம் சுபா
அன்வஹ விதிவத்ஸ்நாத்வா நத்யாமஸ்யா விஷ்ணுசிலம்
த்ரிகாலம் பக்திஸம்யுக்த பூஜயித்வா த்ரிலோசனம்
க்யவஸச்சிரகாலேத வ்யதீதே பரமேச்வர
பூஜயா தஸ்யா ஸந்துஷ்ட ஆருஹ்ய வ்ருஷபோத்தமம்
ஸார்தம் தத்ராவிபவத் அனுக்ருண்ணன் முனீச்வரம்

புண்யநதியும், புண்யக்ஷேத்திரமும், கூடிய இந்த ஸ்தலத்திற்கு ஒப்பான வேறொரு ஸ்தலம் இவ்வுலகின்தான் உண்டோ? இந்த ஸ்தலத்தில் தவம் செய்தேனாகில சிவபெருமானருளினாலே நான் கோரிய காரியத்தை கட்டாயம் பெறுவேன். அதில் ஸந்தேகமே இல்லை.

தவந்தனின் மிக்கதொன்றில்லை தாவில் சீர்த்
தவந்தனை நேர்வது தானுமில்லை யார்
தவந்தனிலறியதொன்றில்லை சார்ந்திடின்
தவந்தனக் கொப்பது தவமதாகுமே

என்று கூறியபடி புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் செய்யும் தவத்தைக்காட்டில் வேறொரு உய்யும் உபாயம்தானுண்டோ என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அப்புண்யநதியின் கரையில் ஒரு பர்ணசாலை செய்துக்கொண்டு அப் புண்யநதியில் மூன்றுகாலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்துகொண்டு கால கூட சிவபெருமானை மிக்க பக்தியுடன் அர்ச்சனை செய்துக்கொண்டு தவம் புரிந்துவந்தார். இவ்விதம்பலநாள் சென்றபின் கருணைநிதியாகிய முக்கண்ணபிரான் தம்மைக்குறித்து அநேககாலம் மிக்க திறத்தினை யுடைய பெரிய தவத்தைச்செய்து இளைத்திருப்பதைக்கண்டு மனம் வருந்தி தன் திருக்கண்களால் குளிரநோக்கி விடாய்த்தமையை தீர்க்க வேணுமென்று பேராற்றமைகொண்டு நின்றவிடம் நிற்காமல் அலை குலைய தலைகுலைய ஓடிவந்து

நாரிபாகமுமிமையா முக்கண்ணுந் திருப்புயங்கள் நான்குமாகி
மூறிமால் விடைமேல கொண்டெம் பெருமான் மேவுதல்

என்று ஓதியவண்ணம் பார்வதி பாகமும் இமையாத மூன்று கண் களும், நான்கு திருப்புயங்களும் உடையவராய் வலிமைபொருந்திய பெரிய இடபவாகனரூடராய்

முறிவென்னெறேனு

மின்றுதண் சுடர் வெள்ளிமேல் பின்மிசைப்
பொன்னின் மால்வரை போந்தெனப் புங்கவன்
றன்று பாரிடர் சூழ்ந்தரத்தோன்றின்

என்று கூறியபடி பெரிய இடபமொன்று சொல்லப்பட்ட, விளங்கு கின்ற குளிர்ந்த சுடரோடு கூடிய வெள்ளிமலையின்மீது பெரியபொன் மலை வந்தாற்போல எழுந்தருளி வால்மீகி மகர்ஷியின் கண்முகப்பே வந்து தோன்றினர்.

அத வல்மீகிஸம்பூதோ முனிர் திருஷ்ட்வா பினாகினம்
ப்ரணம்ய தண்டவத் பூமௌ வாக்பிர்த்யாபி ரஸ்தவத்

பின்பு முறுக்காகிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானைத்தன் மன

தில் தியானம் செய்தபடியே தன் கண் முகப்பே ப்ரத்யக்ஷமாக நிற்கக் கண்டு பேரானந்தம் கொண்டு கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரியவும் கரங்கள் வணங்கவும் மனம் எலும்புட னுருகவும் புளகாங்கிதமுண்டாகவும் தழதழத்த வாக்கும்

கோதை யுன்றிடக் கொம்பொடுவாங்கிய

பாதவத்திற் பணிந்தனன்பன் முறை என்று காற்றடிக்கும்

பொழுது இலைகளுடன் பல முறையும் சாய்ந்தெழுகின்ற மரத்தைப் போல் பல்முறை தண்டனிட்டு முறைப்படி ஸ்தோத்திரம் செய்தார்.

ஸ்துத்யா நயா ப ஸன்னோ ஸௌ ஸாம்ப தத்புருஷாஹ்வய

ப்ராஹ கம்பீரயா வாசாவால்மீகே பூஜயாதவ

ப்ரீதோஸ்மி பவிதா தேச பலமீப்ஸித முத்தமம்

வால்மீகேச்வர நாம்நாஹ பவாமீத பரம்முனே

பார்வதீயா மரகதாம்பிக்யா மேஷ்யத்பஸம்சய

இங்ஙனம் பலவாறு ஸ்துதிசெய்து தழதழத்தவாக்கும், தொழுகின்ற கைகளும், சுழல்கின்ற கண்களும், ஆநந்தத்தால் கண்ணும் கண்ணீருமாய் நின்ற வால்மீகிமகர்ஷியைக் கண்டு மிகவும் திருவுள்ளம் உகந்தருளி அன்புடன் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் முக்கண்மூர்த்தி.

" ஓ வால்மீகிருஷியே! இந்த புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் செய்து முடித்த தவத்தினால் நான் மிக்க திருப்தியடைந்தேன். நீர் கோரிய காரியமும் சீக்கிரத்தில் கைகூடப்போகிறது ஸந்தேகப்படவேண்டாம் உன்னுடைய பக்தியைக்கண்டு பெருமகிழ்ச்சியடைந்தேன். உன்னுடைய அன்பிற்கு இணங்கி இன்றுமுதல் நான் உன்னுடைய பெயரைவைத்துக்கொண்டு உன்னுடைய பெயரினால் நான் வழங்கப்போகிறேன். நான் வால்மீகேச்வரன் என்கிற திருநாமத்தையும் உமாதேவியும் மரகதம் என்ற திருநாமத்தையும் பெற்று உலகினில்வழங்கப்போகின்றோம்.

இத்யுக்த்வாந்தர்ஹிதோதேவ லிங்கே தத்புருஷாஹ்வயே

அத தத்புருஷாக்யோவா வால்மீகேச்வர இத்யபி

ப்ரஸித்தி மகமத் லோகே ததாப்ரபதி தேவப

இவ்வாறு கூறியருளி அன்பு வெள்ளம் பெறுகின்ற தமது திருக்கண்களால் குளிர நோக்கி தத்புருஷன் என்கிற அம்மூர்த்தியிலே அந்தர்தானமடைந்தார். அது முதல் தத்புருஷன் என்றும், வால்மீகேச்வரன் என்றும் திருநாமமும் உலகமெங்கும் விக்யாதிபெற்றது.

வால்மீகேச்வர மாராத்ய பானுவாரே நரோத்தம
லபதே பரமாம் முக்திம் போகார்த்தீ போகமாப்னுயாத்

இந்த வால்மீகேச்வரனை ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் எவன் தர்சனஞ்செய்கின்றானோ அவன் முக்தியைப்பெறவேணுமென்று ஆசைப்பட்டானாகில் முக்தியைப்பெறுவன். நாகலோகம், ஸத்யலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம் முதலிய எந்த லோகத்திற்குப்போய் ஆதிபத்யத்தை அநுபவிக்க விரும்பினாலும் அதை எல்லாம்பெறுவான். இவ்வுலகிலும் புத்ர பௌத்ர பாக்யம் பெற்று அஷ்டைச்வர்யத்தை உடையவனாய் பேரானந்தத்தில் மூழ்குவான்.

தேவீம் மரகதாம்பாம்ய சுக்ரவாரே ஸமர்சயேத்
இஹ புக்த்வாமஹான் போகான் அந்தே முக்திமவாப்னுதயத்

வெள்ளிக்கிழமைகளில் எவன் மரகதம் என்கிற உமாதேவியை அர்ச்சனை செய்கிறானோ அவன் அம்பாளுடைய அனுக்ரகத்தைப்பெற்று இம்மண்ணுலகினில் மிக்க பெருமையெய்தினவனாய் விண்ணுலகினிலும் இமையவர் வணங்க பெருமைபெற்று முக்தியைப்பெற்று வாழ்வான்

இத்யுக்தா சூதமுனினா முனயோ விஸ்மயான்விதா
ஹுசு ப்ரஹ்ருஷ்ட மனஸ வாக்யம் சூதமுனீச்வரம்

இவ்வாறு சூதமுனிவர் அருளிய கதையைச்செவியுற்ற மிகவும் ப்ரீதியடைந்த அம்முனிவர்கள் பரமசிவனுடைய மகிமையை கேட்க திருப்தியடையாமல் மறுபடியும் அந்தசூதமகாமுனிவரைவணக்கமாய் கேட்டார்கள்.

வால்மீகேர் யோகிவர்யஸ்ய ராகவஸ்யாவலோகனம்
கதாபூத் சப்ஸிதம் சாலே தன்னோ ப்ரூஹிதயாநிதே

வாரீர் சிறந்த தவத்தையுடையசூதமகாமுனிவரே! இராமபிரானைக்காண வேணுமென்று அவாவினால் சிவபெருமானை த்யானஞ்செய்து கருணைக் கடலான பரமனருளினால் அப்பேறுபெற்றதாக கூறியருளினீர். அது எப்போது நடந்தேறியது. வால்மீகி மகர்ஷி இராமபிரானை எவ்விதம் கண்ணுற்றுகளிப்புற்றனர். கூறியருளவேணுமென்று பிரார்த்தித்தனர்

சூத உவாச

யதாரக்ஷோகணாதீசம் ராவணம் ஸ்வதுராஹாம்
ஸமூலம் விநிஹத்யா ஜென விபீஷண மரிந்தமம்.
அபிஷிச்யானுஜம் தஸ்ய ஸிதா மானீய தத்வரதாம்

விபீஷண ஹரீசப்யாம் ரக்ஷவானரயூதபை
ஸஹித புஷ்பகம் நாம விமானம் திருஹ்யச
அயோத்யா ஸ்வபுரீ கந்தும் ப்ரஸ்தித த்வராயான்வித

அப்போது சூதமாமுனிவர் சிவபெருமானிடத்தில் பரமபத்தர்களாகிய அம்முனிவர்களுக்கு முக்கண் மூர்த்திப்பெருமானாகிய பரமனின் மகிமையைக் கேட்பதில் உண்டாகிய பெரிய அவாவைக்கண்டு வியப்படைந்து மறுபடியும் சொல்லத்தொடங்கினர்.

வாரீர் முனிவர்களே! சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி தண்டகாரண்யத்தில் வாஸம் செய்துக்கொண்டிருக்கையில தமது மனைவியாகிய ஜானகிதேவியை மோசம் செய்து அபகரித்துக்கொண்டுபோன விராதிஸ்தானை இராவணனை வெல்லாட்டுரற்றிக் கொப்பிறுரிந்துண்டாக வெட்டி எறிவிட்டு தமது திருவடிகளில் சரணாகதிசெய்த விபீஷணனை இலங்கைமாநகரத்தில் முடிசூட்டிவிட்டு தேவர்கள் கொண்டாடவும் கந்தர்வர்கள் பாடவும் கின்னரர்களும் ஆடவும் முனிவர்கள் ஸ்துதிசெய்யவும் போரில் உதவிபுரிந்தவானரச்சேனைகளுடன் விபீஷணன் முதலிய ராக்ஷஸர்களுடன் கூட புஷ்பகவிமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு தாம் முன்னே வந்த வழியை பார்த்துக்கொண்டு தமது அயோத்யா நகரத்திற்கு புறப்பட்டார்.

விமானேநோர்த்வ மேகேனைவ கச்சன் ஸ்ரீஜானகீபதி
புன்னாக த்ருமஸம்வீதம் நிம்நகாதீர ஸம்ஸ்திதம்
க்ஷேத்ர மேதத் புர பச்யன் விஸ்மயா விஷ்ட மானஸ

ஆகாயமார்கமாகப் போகும் புஷ்பகவிமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு போகிற வழியில் நிருத்ய அரண்யநதியின் கரையில் ஸுந்தர புன்னைமரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற சிவபெருமானுடைய புண்ய க்ஷேத்திரத்தையும் அங்கு இரம்மியமாய் தேவர்கள், கின்னரர்கள், தேவமுனிவர்கள் மற்றும்பலயோகிகள் வந்து தொழுதுவலம்செய்து கூடி இருப்பதையும் கண்ணுற்று வியப்படைந்து

தத் விலோகன ஸஞ்ஜாத ச்ரத்தாதத்ரயா ப்ரபு
உவாச வானராதீப விபீஷண முகாம் ஹரீன்
பச்யதை தத் வனம் ரம்ய ஹரின்யாஸ் திரமார்ச்வயோ

தானும் அப்புண்ய க்ஷேத்திரத்துக்குச்சென்று அப்புண்யநதியில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு பகவானை தரிசனம் செய்துவிட்டு போகவேணுமென்று ஆசைகொண்டு ஸுக்ரீவவிபீஷணன் முதலியோர்களைபார்த்துத்

இப்புண்யநதியின் கரையில் இருக்கும் நந்தனவனம்போன்ற ஸு புன்னைத்தோட்டத்தையும், அதினிடையிலுள்ள அப் புண்யக்ஷேத்திரத்தையும் பார்த்தீர்களா? எவ்வளவு அழகாக இருக்கின்றது என்றார்

இத்யு தீரித மாகர்ண்ய பாவம் விஞாய பூபதே
ஊரயோ ஜானகி சாபி விஞாபன மதாசரன்
ஸ்வாமின் னத்யஸ்தல மிதம் ரமணீய விலோகிதம்
இச்சா மோயத்யனுஞ்ஞாஸ்யாத் அவதீர்ய விமானத
ஸ்தலம் விலோக்ய யாஸ்யாம நசேத்கார்யாவிலங்கனம்

இதைக்கேட்ட விபீஷணன் முதலியவர்கள் அவருடைய மனோபாவத்தை அறிந்துக்கொண்டு தாயும் கபிஞ்சிலே என்காகுத்தா! இலங்கை சென்ற அம்மானே! தேவரீர் அருளியபடி இப்புண்ய நதியும், புன்னைத்தோட்டமும் அதினிடையில் விளங்கு ஜோதியாய் விளங்குகின்ற புண்ய க்ஷேத்திரமும் மிக்க அழகு வாய்ந்திருக்கின்றது. தேவரீருக்கு கார்ய விரோதம் ஒன்றும் வாராதாகில் இவ் இறங்கி இப்புண்யநதியில் ஸ்னானம் செய்துவிட்டு புண்ய க்ஷேத்திரத்தையும் வலம்செய்து தண்டனிட்டு அயோத்தியைக்கு செல்லுவோம். என்று விண்ணப்பம் செய்துக்கொண்டார்கள்.

"வாவி எல்லாந் தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவனங்களெல்லாம் கணநாதர்
பூ உலகில் ஈது சிவலோக மென்றன்றே
மெய்த் தவத்தோர் ஓதும் திருவொற்றியூர்

என்று பட்டணத்துப்பிள்ளைகள் ஓதியபடி இந்த புண்ய க்ஷேத்திரங்களுக்கு ஒப்பாக இருப்பதும் ஓர் ஸ்தலமுண்டோ ?"

இதி ஸம்ப்ரார்திதோ ராம ஸீதயாதைச்சயூதபை
அவருஹ்ய விமானாத் ப்ராக் ப்ரவிச்ய க்ஷேத்ரமுத்தமம்
வால்மீகியோகினுச்ரேஷ்டம் ஸ்வபக்தம் தபஸிஸ்திதம்
நிச்சலம் க்ருசஸர் வாங்கம் த்ருஷ்ட்வாவிஸ்மயமாகத

இவ்வாறு ஸீதை ஸுக்ரீவன் விபீஷணன் முதலியவர்களால் விண்ணப்பம் செய்துக்கொள்ளப்பட்ட ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி அவ்விதமே புஷ்பகவிமானத்திலிருந்து இறங்கி அப்புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் ப்ரவேசித்து அங்கே

மலர்தலையுலகத்துப் பலபலமாக்கள்—மக்களை மனைவியை
யொக்கலை யொரிஇ—மலையும் பிறவுந்துறந்து நினைவரும்
காடுமலையும் புக்குக்கோடையிற்—கைம்மேனிமிர்த்துக் காலொ
ன்று முடக்கி-யைவகை நெருப்பினடுவத்தினின்று-மாரி
நாளிலும் வார்பனிநாளிலும்-நீரிடைமுழ்கி நெடுதுகிட
ந்துஞ்-சடையைப்புனைந்துந் தலையைப்பனிந்து—முடை
யைத்துந் முண்ணுறுபழன்றுங்—காயும் கிழங்கும் காற்று
திர்சருகும்-வாயுவநீரும் வந்தனவருந்தியும்—கல்லி னுங்
கல்லிலுங் கண்படைகொண்டுந்-தளர்வுறுமியாக்கை
த் தனர்வித்தாங்கவ-ரம்மை முத்தியடைவர்காக—ந்தம்மைத்
தாமே சாலவுமொறுப்பர்,

என வருந்திருவடைமருதூர் மும்மணிக்கோவையான் கூறியருளிய படி தளர்ந்து உடன்மெலிவுறத்தவம் செய்துக்கொண்டு நீண்ட சடையும், பூணூல்மார்ப்பும், பூசினவிபூதியும், ருத்திராக்ஷமாலையும், மூக்கின் நுனியில் அமர்ந்திய கண்களுமாய் நின்ற வால்மீகி மகர்ஷியைக் கண்டு மிக வியப்படைந்தார்.

கோலௌமஹாத்மேத்யா ப்ருச்சந் சிஷ்யமந்தி கவாசினம்

தவமே ஓர் உருவம் கொண்டதுபோல் நின்ற அம்முனிவரைக்கண்டு இங்ஙனம் சில மகான்கள் உண்டாயிருப்பதே! இதென்ன ஆச்சரியம்? என்று மிக்க வியப்படைந்து அருகில் நின்று அம்முனிவருக்குப் பணி விடை செய்யும் ஓர் சீடனைக்கண்டு இம்மஹான் யார்? எதற்காக தவம் செய்கிறார்? என்று கேட்டருளினார்.

ஸோபிப்ராசேத நாம மஹாத்மாஸௌ முனீச்வர
ஸ்ரீமத் ராகவ பூபால விலோகாகாம் க்ஷயாத்ரஹி
க்ஷேத்திரேஸ் மின்தப ஆஸ்தாய த்யாயத்பனி சமீச்வரம்

இறைன் கேளும இமமகான வாலமக எனனும மகாஷ "இவா அலலல மரைச்செய்யும் இராணிய நாகத்தை மல்லலரியுருவாய் பிளந்தும் தேச மறிய ஓர் சாரதியாய்ச்சென்று சேனையை நாசம் செய்தும் உலகத்தை காத்தருளிய பரமன் மீண்டும் தசரத மஹாராஜனின் திருக்குமாரனாக இப்புவியில் அவதாரம் செய்திருக்கின்றான் என்று செவியுற்று 'அவ னை இம்மாம்ஸ சக்ஷுஸ்ஸால் காணும் அவாவில் விழுந்து எங்கும்

தேடிக்காணப்பெறாமல் அவரைக் காணவேணுமென்று பேராவல் கொண்டு இப்புண்யநதியின் கரையில் இப்புண்யக்ஷேத்திரத்தில் சிவபெருமானை தவம் புரிந்து வருகிறார் என்றனன்.

இத்யுக்த ஸஹஸாராமோ விலோக்யப் ராயஸோமுகம்
திஷ்ட்யாவய மிஹாயாதா இத்யுக்த்வா ஸஹஸாமுனிம்
அபிவாந்ய புரஸ்தஸ்ய தேன ப்ரச்ரயாவனதஸ்ததா

இம்மொழிகளைக்கேட்ட பெருந்தகையுடையவனை காருத்தன் தமது திருவடிக்கண் போன்பு வாய்ந்து தம்மைக் காணுமவாவில் வீழ்ந்து நீண்டகாலமாக தவம் புரிந்து சரீரம் மெலி வெய்திக்கண்ணீர் பெருக கணையாழியம்மானை இலங்கைகீரொழச்செற்ற பெருமையனை என்னுகொல் கண்கள் காண்பது ? (மிக விடாய்த்து) என்று எங்கும் நாடிநாடி எங்கும் காணமையால் அகங்கரைந்து வாடும் பரமபக்தனுகிய வால்மீகி மஹரிஷியை அணுகிச்சென்று பாலைத்திவினைகள் செய்து துன்னிக் குதிக்கும் பாபியைப்போல் பரம பக்தனை இவரை இப்பனம் இத்தனை காலம் நோவுபட விட்டிருந்தோமே! நாம் என்ன செய்தோம்! என்று திருவுள்ளம் உள்ளுருகிப்புண்பட்டு நல்லகாலமாய் விமானத்திலேறிக் கொண்டு வேகாக அயோத்திமாநகருக்குப் போய்விடாமல் சற்று இங்கு தங்கும்படிமனமுண்டாயிற்றே எல்லாம் முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் அருள் என்று தனக்குத்தானே தேறுதல் செய்துக்கொண்டு அம்முனிவரை வலம் செய்து தண்டனிட்டு இத்தனை காலம் முகம் காட்டி உதவப்பெறாமல் பிற்பாடனுய்ப்போந்தமையால் மிக்க வெட்கமடைந்து குனிந்த வண்ணம் நின்றனர்.

அதவால்மிகி ராமாவெள உத்தாய ஸஹஸாமுனி
ஆச்லிஷ்ய பரயா பக்த்யா ஸகத்கதமுவாசஹ

பிறகு வால்மீகி மகாமுனி வெகுகாலமாக எதிர்பார்க்கப்படும் பரமனை தமது அருகில் நிற்கக்கண்டு போதநாகம் கொண்டு நின்றவிடத்தில் நிற்கமாட்டாதவராய், வலம்செய்வதும், அழுவதும், ஆடுவதும், பாடுவதுமாய் பித்தரைப்போல கண்களில் ஆநந்தக்கண்ணீர் வெள்ளமிட ஒன்றும் பேசமாட்டாமல் வாய் தழதழத்துப்போய் உடம்பெல்லாம் புளகாங்கராய் பெரும்பேறு பெற்றவராய்

அத்யமே ஸபலம் ஜன்ம அத்யமே பலிதம் தப
அத்யமே தேவதேவஸ்ய பூஜாதத்புருஷேஷிதா

ஸபலாஜனியத்பூஜ்ய ஜகதாதிமதம்பதி
வ்ய லோகயமஹ யுக்ஷ்மத் தர்சனகாங்க்ஷபாசிரம்

தண்ணிலங்கைக்கு இறைவனைச்செற்ற நஞ்சனே! ஞாலம் கொள்வான் குறளாகிய வஞ்சனே! தாமரைக்கண்ணேதாரஞ்சன நீலமே! என்னை யாளுடைய அப்பனே! இப்பொழுதுதான் எனது ஜன்மம் ஸாபல்ய மாக ஆயிற்று! படாதனபட்டு மனிதர்க்காய் தசரதமகாராஜனின் திருக் குமாரராக அவதரித்த தேவரீரை காணவேணுமென்று ஆசைகொண்டு எங்குத் தேடியும் எனது மாளாத்தீவினைகளின் பயனாக தேவரீரைக் காணப்பெறாமல் நொந்து மிக்கமெலிவெய்தி பத்தர்களிடத்தில் பெருங் கருணைக்காட்டி அருள்செய்து உய்யச்செய்யும் கருணைக்கடலாகிய சிவ பெருமானை இப்புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் தியானம் செய்துகொண்டுவந்து கருணாநிதியாகிய பரமனுடைய அருளினால் தேவரீரைக் காணும் பாக் கியத்தைப் பெற்றேன். எமது தவம் ஸபலமாக கைகூடியது. உலகமெ ல்லாம் உய்யுமாறு இப்புண்யநதிக் கரையில், இப்புண்ய க்ஷேத்தி ரத்தில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய காலகூடாசன சிவபெருமான் அடியேன்மீது கருணை கூர்ந்து அடியேன் கோரிய காரியத்தைத்தலைக் கட்டி அடியேனை உய்யச்செய்தார்

க்ருதக்ருத்யோஸ்மி தேவஸ்ய ப்ரஸாதாதஸ்ய சூலின
பவானப்யனயாஸார்தம் ஸீதயா பரமேச்வரம்
ஆராத்ய பக்திஸம்யுக்த ஸாகேதம் கந்துமர்ஹஸி

தேவரீரும் இக்காலகூட சிவபெருமானை சீதாபிராட்டியுடன் தர்சனம் செய்து அர்ச்சனை செய்துவிட்டு அயோத்யா நகரத்திற்குப் போகலாம்.

க்ஷேத்ரமேதத் காலகூடவிஷாசன மகேசிது
ஸர்வபாபஹரம் போகமோக்ஷ ஸம்ஸாதனம் பரம்

இப்புண்ய க்ஷேத்திரமும் எல்லா க்ஷேத்திரங்களைக் காட்டிலும் மிகப் பெருமை வாய்ந்தது. மாளாத்தீவினைகள் கழிந்துபோயவிடும். இம்மண் ணுலகிலும் விண்ணுலகிலும் மண்ணுனோரிலும் விண்ணோரிலும் சிறிய னாய் பெருவீடு பெற்று பேரின்பமுற்று பெருமை பெற்று வாழ்ந்து போவன்.

இத்யுக்தோ முனினாதே ராகவஸ்துஷ்டமானஸ
பூபுத்ரியாஸஹ வாஹின்யா மாண்யா பாக்ருதப்லவ

தேவம் தத்புருஷாபிக்யம் கால கூடவிஷாசினம்
தேவீ மரகதாபிக்யா பூஜயித்வா விதானத

இவ்வாறு பரமபக்தரான வால்மீகிமகாமுனிவரின் மொழிகளைஉணர்ந்து ஸிதாதேவியுடன் அப்புண்ய நதியில் ஸ்நானம் செய்து பின்பு கால கூடாசன சிவபெருமான் எழுந்தருளிய கோயிலை வலம் செய்து குவித்தகையனராய்ச் சென்று தண்டனிட்டு சிவபெருமானையும் மரகதாம்பாளையும் தரிசனம் செய்தார்.

உவாசதுஷ்டஹ்ருதய வால்மீகிம் முனிமாதராத்

இங்ஙனம் சிவபெருமானையும், அம்பாளையும், தர்சனம் செய்து பேரானந்தமடைந்து மிகவியப்புடன் இதென்ன ஆச்சரியம்! சோரச்சேர்த்தி! நாமெங்கே! இலங்கைமாநகரமெங்கே! இக்காலகூட புண்ய க்ஷேத்திரமெங்கே! இம்மண்ணுலகில் இத்தகைய புண்ய க்ஷேத்திரம் ஒன்று உண்டு என்றாவது, நாம் அங்கே சென்று தர்சனம் செய்யப் போகின்றோம் என்றாவது கனவிலும் எண்ணவில்லையே! இதென்ன பாக்கியம்! இது கிடைத்தது இம்மா முனிவரின் தவத்தின் மகிமையினாலே தான்! என்று உள்ளம் குளிர்ந்து மகிழ்வடைந்து அம்மா முனிவரிடத்தில் நன்றி பாராட்டி அவ்வால்மீகி மகாமுனிவரைப்பார்த்து சிவபெருமான் திருவடிக்கண் அன்பினர் என்று ஆதரத்துடன் கூறியருளினான்.

ராகவ உவாச

பஹூனாம் ரக்ஷஸாம் ஹத்யா ப்ராயச்சித்த மீவாகத
ஆத்மாத்யா சுத்திமதுலாம் ஆபபூஜாப்ரபாவத

இலங்கைநகரில் போரில்எதிர்த்துவந்த அனேககோடிகணக்கான ராக்ஷஸவீரர்களைவதைசெய்து அதனால் வீரஹத்யையென்கிற மாளாத்தீவினைச்சுனையில் ஆழ்ந்து துன்பமடைந்து பரிதவித்து வந்தேன்! இதென்ன விந்தை? இப்புண்ய க்ஷேத்திரத்தை அடைந்து இப்புண்ய நதியில் ஸ்நானம் செய்ததினால் மாளாத்தீவினைகளெல்லாம் மாய்ந்துபோய் மனதிற்கு சுத்தியையும் உத்ஸாகத்தையும் பெறுமையையும் உண்டாயிருக்கின்றது சிவபெருமானை தர்சனம் செய்ததினால் பேரானந்தத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டேன். இதெல்லாம் தேவரீருடைய தவத்தின் மகிமைதான்.

ஸாகேதம் கந்து மீச்சாமி பரதா லோகனோத்கத

இப்புண்யக்ஷேத்திரத்தின் அழகையும் பெருமையும் கண்டால் இதை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போவதற்கே மனம் வரவில்லை. வீராதி வீரர்களான எமது பெரியோர்கள் ஆண்டுவந்த செல்வம் வாய்ந்த அயோத்திமா நகரும் வேண்டாம். இலங்கைமாநகரமும் வேண்டாம் அந்த மில் பேரின்பத்து சூழ்பொன் விசும்பும் வேண்டாமென்று எண்ணம் உண்டாகின்றது. ஆகிலும் நான் என செய்வேன்? போரில் உதவி புரிந்த வானரர்களையும், இராக்கதர்களையும் விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு இப்புண்யநதியின் கரையிலேயே இருந்துவிடுவேன். ஆகிலும் என் அருமைச்சகோதரனாகிய பரதன் நாடுநகர்களையும் பெருஞ்செல்வத்தையும் பெற்றும் நாட்டிலும் காட்டில் வசிப்பவனைப்போல பொன்முடியை கழற்றி சடை முடியை தரித்து பீதாம்பரத்தைக்களைந்து மரத்தோலை உடுத்தி காய் தின்றுக்கொண்டு என்னைக்காண அவாவடைந்து தவம் புரிந்து வருகிறான். அவனைக் காணவேணும், ஆகையினால் இப்போதே அயோத்திமா நகருக்குச் செல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் போகிறேன்.

த்வீசேத்ரவிணும் பூயோதத்வாயஸ்யாமீ போபவாக்
ஆகாமீ சைத்ரமாஸேத்வம் சக்லபக்ஷே ஹிவாஹனம்
காரயித்வோத்ஸவம் சம்போ வாஹநேஷ்யதாகமம்
தீர்தம் ருக்ஷேச சிச்ராயாப காரயஸ்வமஹேசிது

வீராதிவீரனை இராக்கதனை வோர மாய்த்து இலங்கை நகரிலிருந்து யான் கொண்டுவந்திருக்கும் பலவகையான இரத்தினங்களையும், ஆடை ஆபரணங்களையும், சுவர்ணங்களையும் உலகத்தைப்படைத்துக்காக்கும் தலைவர்களாகிய பிரம விஷ்ணுக்களும் தேடுதற்கரிய சிவபெருமான் திருவடிகளில் அர்ப்பணம் செய்துவிடுகிறேன்தேவரீர் அவைகளை எல்லாம் திருவுள்ளம் பற்றி சிவபெருமானுக்கு திருமதின், திருவீதி, கோபுரம் முதலிய திருப்பணிசெய்து திருவீதிவலம் செய்ய பலவாகனங்களைப் பண்ணிவைத்து சித்திராமாஸ சுக்லபக்ஷத்தில் பிரஹ்மோத்ஸவம் செய்து வைத்து தினந்தோரும் ஒவ்வொரு வாகனங்களில் பல வாத்ய கோஷங்கள்முழங்க அந்தணர் வேதவொளி செவிப்பட திருவீதிவலம் செய்துவைத்து சித்திரா நக்ஷத்திரத்தில் திருக்கல்யாணம் அவப்ருதம் துவஜாவரோகணம் முதலிவைகளை ஆகமத்தில் ஓதியவண்ணஞ்செய்து வைப்பீருக.

அஹமத்ரப்ரதிஷ்டாப்ய லிங்கமேகம் விதானத
பூநபித்வாதப்ரஸ்யாமீ யத்பனுஞ்ஞா பவேத்தவ

நான் இவ்விடத்தில்லிங்கத்தை ஆகமங்களில்விதித்திருக்கிறபடிப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜை பண்ணிவிட்டு அயோத்திக்குப் போகவேணுமென்று விரும்பி இருக்கிறேன். சிவபெருமான் திருவடிக்கண் அன்புவாய்ந்த மாமுனிவரே! தேவரீர் இதற்கு அநுமதி செய்தருளவேணும் , யான இத்தகைய பெறும்பாக்யம் பெற்றதும் தேவரீருடைய அருளின் பயனே அடியார்க்கும் அடியேனாகிய அடியானைக்கூட்டிக்கொள்ளவும் திருவாசகத்தில்.

தேவர்கோ அறியாத தேவதேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்து காத்தழிக்கும் மற்றை
மூவர்கோன் ஆய்நின்ற முதல்வன்மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத்தெந்தை
யாவர்கோன் என்னையும் வந்தாண்டுகொண்டான்
யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்
மேவினோம் அவனடியார் அடியாரோடும்
மேன் மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே.

என்று அடியார்க்கு அடியனாக விருப்பதை விரும்பியதாக திருவாய்மலர்ந்தருளி இருக்கின்றார்.

இத்யுக்த ஸ்தாபஸாதீச ததாஸ்த்விதி வதந்ததா
நார்மதம் லிங்கமேகம் சஸமானீய தெளசுப

இவ்வாறருளிச்செய்யவும் அந்த வால்மீகிமுனிவர் அப்படியே செய்யலாம் என்றுகூறி, நார்மதம் என்று சொல்லப்படுகிற ஒரு லிங்கத்தை கொண்டுவந்து கொடுத்தார்.

அத தாசரதிர்லிங்கம் சுபலக்னே மஹோஜிது
யதா விதிப்ரதிஷ்டாப்ய பூஜயித்வாத பக்தித
த்ரவிணம் பூர்தத்வாச தேவே சோத்ஸவகர்மணே

பிறகு தசரதமகாராஜனின் புதல்வராகி, அவதரித்தருளிய திருமால் அந்த லிங்கத்தை நல்ல முகூர்த்தத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்து, பூஜை செய்து, வருஷப்பிரதி வருஷம் உத்ஸவம் செய்துவைப்பதற்காக வேண்டிய பணத்தை ஸமர்பித்தனர்.

அனுஞ்ஞாதோத முனினா ஸீதயா ஸஹஸாநுக
ஸாகேத மகமத் க்ஷிப்ரம் ஆருஹ்யாத முத்தமம்

பின்பு அம்முனிவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, ஸீதையுடன் புஷ்பகவிமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு, தம்பியாகிய பரதனைக்காணவேணுமென்றஆசையினால் உடனே அயோத்திமாநகரத்திற்குப்புறப்பட்டார்

வால்மீகி ரபிதத் பூயோ க்ருஹீத்வா தனமாதராத்
தமேவகாரயா மாஸ சைத்ரே மாஸ்யுத்ஸவம் ததா

வால்மீகி மகாமுனிவரும், அவரால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு திருமதிள், திருவீதி, திருக்கோபுரம், மண்டபங்கள், வாஹனங்கள் முதலியவைகளை மிக்க ஆதரத்துடன் ஆகமத்தில் சொல்லிய படி செய்துவைத்து, சித்திரைமாஸத்தில் உத்ஸவம் பண்ணிவைத்தார்

அஷ்டாத சஸ்ரகாலேஷுஸ்யதோக்தைர்வாஸ கைநவை
க்ருத்வாவப்ருதமங்தேச க்ருஹீதாஞ்ஞோ மஹேச்வராத்

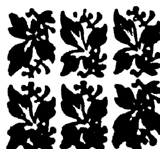
சைவாகமத்தில் ஓதியவண்ணம் 18 வேளைகளில் 18 வாகனங்களில் அலங்காரம் செய்துவைத்து பலவாத்தியகோஷ்டிகள், வேதஒலிகள், நர்தனங்கள் முதலிய பலஆடம்பரங்களுடன் திருவீதிவலம் செய்துவைத்து, 10-ம்நாள் அவப்ருதம் திருக்கல்யாணம் முதலியவைகளைவிமர்சையாக நடத்திவைத்தார்.

கோதாவர்யா மஹாநத்யா தீரமாப முனீச்வர
பிறகு சிவபெருமானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு முன்பு தவம் புரிந்துவந்த கோதாவரீ நதியின்கரைக்கு வந்துசேர்ந்தார்.

வால்மீகேச்வர மாகாத்ம்யம் ஸ்ரீராமாகமனம் ததா
லிங்கப்ரதிஷ்டாபனம் சக்திதம் வோ முனீச்வரா
வக்ஷ்யாமீ ததசேஷேணமிம ங்யத்ச்ரோது மிச்சத

மாமுனிவர்காள்! நீங்கள் கேட்டருளிய விஷயங்களை எல்லாம் விஸ்தாரமாக சொல்லி முடித்துவிட்டேன். இன்னும் ஏதாகிலும்கேழ்க்கவேணும் என்று விருப்பமிருந்தால் கேளுங்கள் சொல்லுகிறேன்.

ஸ்காந்த புராணம் சிவரகஸ்ய காண்டம் உத்தரபாகத்தில்
மூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்காந்தபுராணம் சிவரகஸ்ய காண்டம் உத்தரபாகம்
காலகூடாசன க்ஷேத்திர மாகாத்மியம்

நான்காவது அத்தியாயம்.

பகவந் தேவ தேவேச க்ருபாஞாதாகிலார்தக
ஸூதத்வம் தயயா ஸ்மாகம் ப்ராதுர்பாவம விஷாசின
வக்துமர்ஹஸ்யசேஷேண ப்ரபன்னவன தீக்ஷிதம்

இவ்வாறு சூதமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய விஷயங்களைச் செவியுற்று கண்களினின்றும் வழிகின்ற ஆனந்தபாஷ்பம் சிந்த, நின்று வணங்கி துன்பமொழிந்து களிப்புமிக்க மனத்தினையுடைய அம்முனிவர்கள் வணங்கி வரிசை வரிசையாகத் தலைதாழும்படி வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து பொருந்திய பெருவிருப்பானது தூண்டுதலால் வந்தடைந்து நினைத்தற்கரிய பேரன்பாகிய கடலில் ஆழ்ந்து வாரீர் மாமுனிவரே! தேவரீர் அடியேன்கள்மீதுகிருபைகூர்ந்து அருளிய அரிய விஷயங்களை கேட்டுணர்ந்தோம். இன்னமும் பேரருளாளராகியசிவபெருமான் காளகூட விஷத்தை அமுது செய்த கதையை கேழ்க்கவேணும் என்று ஆவல்கொண்டிருக்கின்றோம். அதையும் கூறியருளவேணும். மாயா ஸம்பந்தத்தால் அழிந்துவிடக்கிற உலகம் மூன்றும் உய்யுமாறு சிந்தை செய்த, பேரருளாளரான சிவபெருமான் திருவருளினால்பெற்ற, மெய்ஞான மாமுனிவராகிய தேவரீரே இதை எல்லாம் அறிவீர். தேவரீரே கூறியருளவேணும்.

சூதமாமுனிவர் சிவபெருமான் அருளினால் பெற்ற மெய்ஞானத்தவர் என்பதில் ப்ரமாணம் யாதெனில் ——

முந்தொரு காலத்தின் மூவுலகந்தன்னில்
வந்திடு முயிர்செய்த வல்வினைபதனாலே
யந்தமின் மறை எல்லா மடிதலைதடுமாறிச்
சிந்திடமுனிவோரும் தேவருமருளுற்றார்

என்று முன்பொருகாலத்தில் மூவுலகங்களிலும் தோன்றிய ஆன்மகோடிகள் செய்த தீவினைப்பயனால் முடிவில்லாத வேதங்கள் அனைத்தும் முதலும்முடிவுந்தவறியழிய, அதனால் முனிவர்களும்,தேவர்களும் மனமயக்கம் கொண்டார்கள். அதனால் மனதில் சிறிதும் ஞானமில்லாதவர்களாய்ச்சொல்லப்பட்ட வேதமார்கத்தை யொழித்து,பலவிய சமய நெறிகளை ஏற்படுத்தி, தருமங்கள் அனைத்தையும் அரிய தீவினை யென்

றொழித்து, பாவவழிகளே தருமமென்று கருதிப் பலரும் செய்துகொண்டிருக்க, அதைத் திருமாலும் பிரமாவும் பார்த்து, "சிவனருளாலன்றித் தீர்கிலதிது வென்றார்" என்று இது சிவபெருமான் திருவருளாலன்றி நீங்காதென்று சிந்தித்து, சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கயிலாயமலைக்குச் சென்று சிவபெருமானை தெண்டனிட்டு கருமணிமிடறுடைக் கடவுளே நெற்றிக்கண்ணையுடைய எமதாண்டவரே.

இறந்தனவரம்புலகெவரும் வேதநூன்
மறந்தனர் பவநெறிமல்கி நாடொருஞ்
சிறந்தன வனைவயுயிர்செய்த தொல்வினை
யறிந்தருளைய நீயமைத்தவாயினும்
அங்கவர்போத முற்றுசேரி இமனச்
சங்கையும கன்று நின் சரணமேயுறப்
புங்கவ சிறிதருள் புரியவேண்டும்

என்றதுபோல விண்ணப்பம் செய்துக் கொள்ள சிவபெருமானும் சிறிது சிந்தித்து, திதிகருத்தாவாகிய திருமாலே! பயப்படவேண்டாம். இனிமையாகிய ஒருமார்கத்தை அதற்காகச் சொல்லுகின்றோம். விருப்பத்துடன் திதித்தொழில் செய்கின்ற உனது கலைத்தொகுதிக்குள் குற்றமற்ற ஓர் கலையோடு கடல் சூழ்ந்த நில உலகத்தில் வியாஸனென்று கூறும் ஞானமுனிவனாகத் தோன்றி

ஆதியினந்தி பாலளித்த தொன்மை சேர்
காதைகள் யாவையுங் கருணையாலவன்
கோதாவுணர் சனற்குமாற் கீந்தன
னீதிபோடவனிடை நிலத்தில் கோட்டிபால்

என்று முதலில் நந்திக்கு நாமுபதேசித்த புராணங்களனைத்தையும் கிருபையினாலே அந்நந்தி குற்றமறவுணரும் சனத்குமாரமுனிவனுக்கு உபதேசித்தனன். அந்த சனத்குமார முனிவரிடத்தில் நிலவுலகத்தில் கேட்கக்கடவாய். நன்கறிவுள்ள சிடர்களுக்கு உபதேசித்து, எங்கும் பரவச்செய்வாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, திருமாலும் நல்லதென்று சம்மதித்து வணங்கி எழுந்து முதற்பெறும் கடவுளாகிய சிவபெருமானிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு இம்மண்ணுலகில் வியாஸராய் வந்தவதரித்து, சனத்குமாரிடத்தில் புராணங்களனைத்தும் ந்தியுணர்ந்து

வேதமதுணர்தரு வியாஸமாமுனி
காதலனுமெனைக் கருணை செய்திவை
யோதுதி யாவருமுணர வென்றன
னாதலின் னுலகினிலவற்றைக் கூறினேன்.

என்று வேதங்களையோதாதுணர்ந்த சிறந்த வியசாமாமுனிவர் சிஷ்யனுகிய சூதமாமுனிவர்மீது திருவருள்சுரந்து இப்புராணங்கள் அனைத்தையும் யாவருமுணரும்படி சொல்லக்கடவாய் என்று கட்டளையிட்டருளினர். ஆகையால் இங்கிவ்வுலகத்தில் அப் புராணங்களனைத்தையும் சிவபெருமான் அருளினுல் பெற்றார்.

உலகத்தில் உயிர்களெல்லாம் மெய்ஞானத்தை யடைந்து அஞ்ஞானத்தை யொழித்து, மனச்சந்தேகம் நீங்கி தமது திருவடிகளையே யடையவேணுமென்று முதலில் சிவபெருமான் நந்திக்கு உபதேசிக்க, அவர் சனத்குமாரருக்கு உபதேசிக்க, அவரும் வியாஸபகவானுக்கு உபதேசிக்க, அவரிடத்தில் ஓதியுணர்ந்த மெய்ஞானமாமுனிவராகிய தேவரீரே அர்த்தங்களை எல்லாம் உள்ளபடி அறிவீர். தேவரீரே எல்லாவற்றையும் கிருபைசெய்து கூறியருளவேணுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்

இதிவிஞ்ஞாபிதஸ் ஸூத முனிபிஸ்தத்வதர்சிபி
ஹ்ருதித்யாத்வா மஹேசானம் வாசாப்ராஹாதி புத்திமான்

இங்ஙனம் தத்வத்தை அறிந்த முனிவர்களால் பிரார்திக்கப்பட்ட சூதமாமுனிவர்

என்சொல்கேனென் சொல்கேன் என்னேழைமை இருந்த பாவம்
புன்சொல்லார் பாடிப்பாடிப்புகழ்ந்துகைந்துரையா நின்னேன்
வன்சொலார் முன்செலாத மதுரையில் சொக்கே வேத
முன்சொலாலுன்னை வாழ்த்தி யுன்னையுமுணராதன்றே

என்று பரஞ்சோதி முனிவர் ஓதியவண்ணம் வேதமெல்லாம் சிவபெருமான் திருவாக்காகையால் அவன் திருவருளன்றி ஒன்றுமுணரலாகாதென்று கருதி சிவபெருமானை தமது ஹ்ருதயாரவிந்தத்தில் பதியவைத்து, தியானம் செய்து, வேதார்தமெல்லாம் சுலயமாய் கற்று, பிறர்க்கு உபதேசிக்கவல்ல ஸூக்ஷ்மபுத்தியை யுடையவராய் காலகூடவிஷத்தை அமுதுசெய்த கதையை விஸ்தாரமாக கூறத்தொடங்கினர்

புராஸ்வர்கே மராவத்யா தேவாதீச சசிபதி
க்ருபர்ஸ்பதம் மஹேசஸ்ய ஸாம்ராஜ்யம் பரமம் சுத

முன்னொருகாலத்தில் வச்சிராயுதத்தை யேந்திய தேவேந்திரன் வாழ்கின்ற சுவர்கலோகத்தில் அமராவதி நகரத்தில் தேவாதி தேவனாய் மூன்று உலகங்களையும் ஆண்டுவரும் தேவேந்திரன்

தேவர் வஞ்சிறையை மாற்றிச்சேண்மகபதிக்கு நல்கி
மேவிய குமரமூர்த்தி வியத்தக வுறையுமாதோ

சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணிடத்து அவதரித்துத் தூய்மைபொருந்திய வேற்படையினால் சூரபதுமனழியும்படி கொன்று, தேவர்களது கொடிய சிறையை நீக்கிச் சொர்கலோகத்தை இந்திரனுக்குக் கொடுத்து எழுந்தருளிய குமாரக் கடவுள் சிறப்போடு வீற்றிருந்தருளினார், என்று கூறியவண்ணம் அசுரர்களால் நலிவு ஏற்படும் காலங்களில் அசுரர்களுக்கு தீமைசெய்திட்டு தேவர்களை பாதுகாத்தருளும் சிவபெருமான் திருவருளால் பெற்ற சுவர்க ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்று மூன்று உலகங்களையும் செங்கோல் செலுத்தி வாழும் நாளிலே

ஸஜாது ஸ்வர்கவாஹிந்யாம் ஸார்தமப் ஸரஸாம் கணை
தேவைஸ்ஸாகம் ஸ்னானஹேதோ கத்வாஸ் காத்வாமஹேசிது
சிந்தாமணிமயம் லிங்கம் ப்ரதிஷ்டாப்ய விதானத
பூஜயித்வா இராஸ்துத்வா லேனயா சதுரங்கயா

ஒருநாள் கங்காநதியில் ஸ்னாநம்செய்வதற்காக தேவர்களுடனும், அப்ஸரஸ் ஸ்திரீகளுடன் புறப்பட்டுப்போய் அந்நதியில் ஸ்னானம் செய்துவிட்டு கரையில் சிந்தாமணி மயமான லிங்கத்தை ஆகமங்களிலோதிய வண்ணம் பிரதிஷ்டைசெய்து, பூஜைசெய்து, வலம்செய்து, ஸ்துதிசெய்து நித்யகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு திரும்பிப் புறப்பட்டான்

ஸைஹராவணமாதங்கம் ஆருஹ்யாப் ஸரஸாம் களம்
தௌக்பத்ரிகம் கேளியுக்தம் அனுபூய சனைரய
ஆகச்சன் அமலாஸ்ஸார்தம் மத்யே மார்கம் மஹாமுனிம்

அப்போது ஐராவதம் என்னும் யானையின்மீது ஏறிக்கொண்டு

பேரி கொக்களை சல்லிகை காடிகை பிலி
சாரி கைத்துடிதன்னுமை குடமுழாத்தடாரி

போரியற்படு காகனம் வயிற் முதற்புகலுஞ்
சிரியத்தொகை யியம்பினர் பாறிடத்திரலோர்.

என்று சொல்லுகிறபடி பேரிகை, வலம்புரிச்சங்கு, சல்லாரி, காடிகை பீலி, சாரிகை, உடுக்கை, மத்தளம், குடமுழா, தடாரி போரினிடத்திற் பொருந்திய எக்காளம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறந்த வாத்தியத் தொகைகளனைத்தையும் தேவர்கள் வாசிக்க, தேவஸ்திரிகள்பாட, கின்னரர்கள் ஆட, குதிரையுத்தம், யானையுத்தம், மல்லர்யுத்தம் முதலிய கேளிகளைச் செய்ய, ஓர் பெரிய மனிதர் ஊர்வலம் செய்வதுபோல ராஜ வீதியில் ஊர்வலமாய் வந்துக்கொண்டிருந்தான்.

தூர்வாஸஸம் ஸமாயாந்தம் பஸ்மருத்ராக்ஷதாரிணம்
ஜடாதரம் விலோக்யாபி கஜாங்காவத தாரஸ

வரும்வழியில் நீண்டசடையும், பூணநூன்மார்ப்பும், பூசின விபூதிமேலணிந்த பொட்டும், இரண்டங்குலங்கள் தொங்கவிட்ட வெள்ளை முத்திரையும், தோலால் விரித்துத்தளித்த அரைஞாணும், விபூதிப் பொக்கணம், தொங்குகின்ற தோளும், படிகமாலையில் விளங்குகின்ற கட்டங்கமும், உதரபந்தனமும், வேங்கைத்தோலால் கட்டிய கோவணமும், புலித்தோலுடையும், இடைத்தோளிலிட்ட யோகபடிக்கையும் அணிந்த (தூர்வாஸர் என்ற மகரிஷியானவர்) வெண்மையாகிய முப்புரி நூலினோடு முத்திமிடையிலே யிட்டு கோவை செய்த உருத்திராக்ஷமணி வடம் வீசுகின்ற வொளியால் அடியார்களை மறைத்த மலபந்தமாகிய விருளை போட்ட குற்றமற்ற பவுத்திரம் வலதுகையில் பிரகாசிக்க ஞானநூலை யெழுதிய புத்தகம் இடக்கையிலிருந்து அழகுசெய்ய தேனையுடைய தாமரைக்குள் சத்தியாப்நின்ற வண்டுகளின் ஓசைபோல நாவுமிகத்தழும்புடைபெயர்ந்துள் எழாநின்ற வேதவொளி அடியார்களுடைய திருச்செவிகளாகிய வழியேசென்று உள்ளமாகிய வயலிலே புகுந்து உலகையாகிய பயிரைவளர்க்க குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்தை யொத்த பற்களையுடைய திருவாய்ச் சிறிதரும்ப எதிரில் நின்று தேவேந்திரனை அனுக்ரஹம் செய்யவேணுமென்று எண்ணம் கொண்டார் தேவேந்திரனும் தனது பணச்செருக்கினால் சிறிதும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல், கண்ணெடுத்தும் பாராமல் யானையைவிட்டு கீழே இறங்கவுமில்லை. வாயுபகாரம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. திரைலோக்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்ற மதத்தால் சிவபெருமான் அடியார்களின் பெருமையை அறிந்திலன்.

நாதன் தன்னையும் நாதனதம்புயப்
பாதஞ்சேர்ந்த பாவினர் தம்மையும்
பேதஞ்செய்வது பேதமை நீரென
வேதங்கூறும் விழிப்பொருள் பொய்க்குமோ

என்று சிவபெருமானையும், அச்சிவபெருமானது தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளையடைந்து துதித்தவர்களையும் வேறுபடுத்துக் கூறுதல் அறியாமை என்று வேதம் சொல்லுகின்ற உயர்ந்த பொருளானது பொய்க்குமோ என்பதை சிறிதும் உணர்ந்திலன்.

ததாபி ஸோடப்ரதிக: தூர்வாஸா: சிவவல்லபக:
அப்யேத்ய ப்ரதிதௌ தஸ்மை மகேந்திராயேச்வரீத்ருதாம்

கலபகோபர் என்று உலகெங்கும் புகழ்பெற்ற தூர்வாஸ மாமுனிவர் இங்ஙனம் தேவேந்திரன் அலக்ஷியம் செய்தபோதிலும் இவன் சிவபெருமான் அருள்பெற்ற அடியன். இவனுக்கு நான் ஒரு தீங்கு நினைத்தால் சிவபெருமான் திருவுள்ளம் நைந்த பழிப்பேயாம். என்று கருதி உள்ளங்கடாமல் சிறிச் சிவந்தகண்களின் வழியாக வெளிக்கிளம்பிய பெருங்கோபமாகிற தீயை, பொறுமையாகிற நீரினால் ஆற்றி சிறிதும் கலங்காமல் அனுஷிச்செல்று, உமாதேவியின் ப்ரஸாதமான புஷ்பமாலையை தேவேந்திரனுக்குக் கொடுக்கவேணுமென்று எண்ணங்கொண்டு கொண்டுவரப்பட்டதாகையால் தேவேந்திரனுக்குக் கொடுத்தார்.

ஏகஹஸ்தேன தாம்மாலாம் ஸ்வாராஜ்ய மதமோஹித:
ஆதாய கரிராஜஸ்ய மூர்த்னிப் ராக்ஷிபதம்ஜஸா

அப்பொழுதும் தேவேந்திரன் யானையைவிட்டுக் கீழே இறங்காமலே தூர்வாஸமுனிவொடுத்த மாலையை ஒருகையால் யானையின் மாவட்டியில் வாங்கிக்கொண்டு யானையின் தலைமேல் போட்டுவிட்டான். தனது ஐஸ்வர்யச்செருக்கினால் உமாதேவியின் ப்ரஸாதமான அப்புஷ்பமாலையை மதித்தானில்லை.

" செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம்
பெருமித நீர்த்து "

தனமதமும், கோபமும், காமமும், ஆகிய குற்றங்கள் நீங்கிய அரசரது செல்வம் காம்பீரமான தலைமையை யுடையதாம் என்ற பழமொழியை சிறிதும் எண்ணவில்லை.

" செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப்பெறின் "

என்று அடங்குவதே நமக்கு அறிவாவது என்று உணர்ந்து, திரிகரணத்தாலும் ஒருவன் அடங்கி நிற்கப்பெருவானுனால் அந்த அடக்கம் நல்லோரால் அறியப்பட்டு அவனுக்குப் புகழை உண்டாக்கும், என்று கூறியபடி தேவேந்திரனென்கிற அகங்காரத்தை அடக்காமல் அகங்காரத்தால் தவத்தின் பெருமையை உணர்ந்திலன்.

பதோன்மத்த: கரிவராஹ தாம் ததாக்ஷிப்ய பூதலே:
மமர்த பாதேனைகேன பச்யத்யே வமுனென ததா

மதச்செருக்கினுல் ஒன்றும் அறியாத அந்த யானையும் அம்மாலையை தமது துதிக்கையினுல் இழுத்து, தரையில் தள்ளி, காலால் மிதித்து, நசுக்கிவிட்டது.

அதரோஷ பரிதாத்மா முனீந்திரோ ரக்தலோசன:
சசாபத்யுஸதாரோதம் ஸாம்ராஜ்ய மதமோஹிதம்

இதை எல்லாம் கண்ட தூர்வாஸமாமுனிவருக்கு உள்ளத்தில் கோபாக்னி கிளம்பியது கண்கள் நெருப்புப்பொறிகளைக் கக்கின. மூக்கினின்றும் புகையுண்டாயின. சரீரத்திலுள்ள உரோமங்களெல்லாம் நெருங்கிய நெருப்புப்பொறிகளைச் சிந்தின.

நெளித்த புருவத்துணைகணெற்றி மிசை சென்ற
களித்தன வெயிற்றினிரை கவ்வியதரத்தைச்
செளித்தன துடித்தன தெழித்தவிதழ் செவ்வாய்
குளித்தது மனங்கடன கூடமு முடிக்க

என்று கூறியவண்ணம் நெளித்த இரண்டு புருவங்களும் நெற்றிக்கு மேற்சென்ற பல்வரிசைகள் உதட்டை மடித்துக் கடித்தன. உதடும் சிவந்தவாயும் நெறுங்கித் துடித்துக் கர்ச்சித்தன. மனமானது அண்டகூடத்தை அழிக்க நினைத்தது. இவ்வாறு பெருங்கோபங்கொண்டு தேவாதிதேவனை இந்திரனைச் சபித்தார்.

அரேசக்ர மதாந்தஸ்த்வம் யதோமாலாம் மயார்பிதாம்
காத்யாயனீப்ரஸாதம் போ:த்யக்தவாந் கரிமூர்தனி
தத்ஸ்வாராஜ்ய பதப்ரஷ்ட: வசமேஷ்யதி துர்ஹ்ருதாம்
ராஜ்யம்ச சத்ருவசகம் பவிஷ்யதி நஸம்சய:

"அடே இந்திரா! நீ மூன்று உலகங்களுக்கெல்லாம் செங்கோல் செலுத்தும் வீரதிவீரனென்று மிக்க கர்வங்கொண்டு சிறிதும் என்னை யறிந்திலை, சிவபெருமான் பெருமையையும் அறிந்திலை.

மேலொன்றுளதோ விளம்ப வெவரெவர்க்கு
மூலந்தலை தேறியா முன்னோன் கடலெழுந்த
வாலந்தனை யுண்டமரர்க்கமுதளித்த
சீலந்தனை நீ சிறிதுந் தெறிந்திலையோ

சொல்லுதற்கு வேறொன் றிருக்கிறதோ. எவராலும் முதலும் முடியுங் காணப்படாதவராகிய சிவபெருமான், கடலில் தோன்றிய ஆலகால விஷத்தை தாமுண்டருளி, உங்களுக்காக அமிருதத்தைக் கொடுத்தருளிய முறைமையினை நீ சிறிதும் தெரியவில்லையோ? சிவபெருமான் உனக்காக பல அசுரர்களை நாசம்செய்திட்டு உயிர்மீட்டிய உபகாரங்களை நீ மறந்திட்டாய்.

அடன்மேவு சலந்தரனாதியராயப
படி மேலுளோர் பகைஞரவர்தா
முடிவாரானோடி முரண்டிடலுங்
கெடுமாறு புணர்த்தது கேட்டிலையோ

வலிமை பொருந்திய சலந்தராசுரன் முதலியவராக உலகத்திலிருந்த அசுரர்கள் இறப்பவர்களாய் சிவபெருமானொடு பகைகொண்டெதிர்க்கவும், அவர்கள் இறக்கும் வண்ணம் உபாயம் செய்தருளினமையை நீ மறந்தாய். அடா மூடனே! உனக்காகவே உமாதேவியின் ப்ரஸாதமான மாலையைக்கொண்டு வந்தேன் அதை லக்ஷியம் செய்யாமல் தரையில் மிதித்துவிடும்படி போட்டுவிட்டாய். அதனால் சிவபெருமான் திருவருளினால் பெற்ற ஸ்வர்காரஜ்யத்தை இப்பொழுதே இழந்துவிடப்போகிறாய். உன்னுடைய ராஜ்யமெல்லாம் சத்ருக்களுக்கு ஆதீனமாகப் போய்விடப்போகிறது என்று சபித்தார்.

"நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டிவிடும்"

என்னும் பழமொழியின்படி சாபானுக்ரஹ சக்தியையுடைய முனிவரது மகிமையை பாராமல் அறியக்கூடுமோ?

உன்னை யெண்ணலரும்பல வெண்ணலா
மன்னை வெண்ணிலா மாமலர்ப்பண்ணவன்

றன்னை யெண்ணலர் தண்டுளவோனையும்
பின்னை யெண்ணலர் பிஞ்ஞக னன்பினோர்

என்று சிவனடியார்கள் உன்னையும் ஒரு பொருளாக நினைக்கமாட்டார்கள். தேவர்களையும் மதிக்கமாட்டார்கள். அத்தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனையும் கருதார்கள். பெரியதாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமனையும் சிந்திக்கமாட்டார்கள். குளிர்ச்சிபொருந்திய துளசிமாலையை யணிந்த திருமாலினையும் நினைக்கமாட்டார்கள் அப்படியிருக்க பிரமனது திருவடிக்கண் அன்புவாய்ந்த வீரசைவ சிரோமணியாகிய இம்முனிவர் இந்திரனை ஒரு பொருளாக நினைக்கவல்லரோ? "என்னன்று கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம். உய்வில்லை செய்தநன்றி கொன்றமகற்கு" என்று செய்த உபகாரங்களை மறந்த நன்றியில்லாத இவனை சபித்துவிட்டார் என்பது ஓர் ஆச்சரியமோ?

இதிசப்தோ முனீந்திரேண வேபமான தனுர் பயாத்
ப்ரணம்ய பாத'யா ஸ்தஸ்ய சாபமோக்ஷ மபருச்சத

இவ்வாறு தூர்வாஸமாமுனிவர் கோபங்கொண்டதையும், சபித்ததையும் கண்ட தேவேந்திரன் மிக்க பயங்கொண்டு நடுநடுங்கி என் செய்வது என்று ஒன்றும் தோன்றாமல் திகைத்து நின்று "ஐயோ! நான் செய்வேன்! அஹங்காரங்கொண்டு மதியாமல் இந்தப்பெரிய அபராதத்தைச் செய்துவிட்டேனே!

"துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டற்று"

என்று திருக்குறளில் ஓதியவண்ணம் அஹங்கார மமகாரங்களை துறந்தவரது மகிமையை அளவிட்டுக் கூறத்தொடங்காமல் உலகத்திலே பிறந்து இறந்தவர்களது அளவைக் கூறத்தொடங்குவதுபோல் முடியாததாம், என்று தவத்தினர் பெருமையை யான் அறியாமல் இங்ஙனம் மதித்து இருந்துவிட்டேனே என்று பலவாறு ப்ரலாபித்துத் தத்தளித்து இம்மாமுனிவரின் திருவடிகளையே சரணாகதிபற்றுவதைத்தவிட உய்யும் வகையில்லை. என்று எண்ணி அம்மாமுனிவரது திருவடிகளில் விழுந்து தெண்டனிட்டு புணர்த்து கையினராய் 'ஸ்வாமி! அடியேன் செய்த குற்றப் க்ஷமித்தருளவும். அறியாத்தனத்தால் அடியேன் அவ்விதம் நடந்துக்கொண்டேன். அடியேன் செய்த பாபத்தின் பலத்தை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். அதில் சந்தேகமே கிடையாது, ஆகிலும் தேவரீர் அடியேன்மீது க்ருபைக் கூர்ந்து சாபம் நீங்குங்காலம் (விரை

வாக இருக்க) அனுக்ரக கடாக்ஷித்தருளவேணும். சாபந்தீருங் காலம் எப்போது? எவ்வாறு? என்பதையுந் திருவாய்மலர்ந்தருளவேணும், சிறிய ஞானத்தினனாகிய அடியேன்மீது கோபங் கொள்ளவேண்டாம். ஐஸ்வர்ய செருக்கினால் யானே என்னை அறிந்துகொள்ளவில்லை. சிவ பெருமான் பெருமையை எவ்வாறு நினைக்கப்போகிறேன். என்றிவ் வாறு ப்ரலாபம் செய்யத்தொடங்கினன்

ஸோபி காக்கமஹைபூக்வா முனி:ப்ராஹ தயாந்வித:
ஈச்வரஸ்ய ஸாமீதேன ஸர்வஸத்வ தடாவத:
ஐஸ்வர்யா விஷ்ணுநாபின்யா மோஹின்யா சக்திஸம்பதா
பயோம்புதிம மந்த்ரவாக ஸததா முத்பாத்ய யத்னத:
பித்வா தைதயாந்விநிர்ஜித்ய புன: ஸ்வாராஜ்யமேஷ்யஸி

இந்த பரிதாபமான மொழிகளைக் கேட்ட தூர்வாஸமாமுனிவர்

“ அகழ்வாரைத்தாங்கும் நிலம்போலத்தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை ”

தன்னைத் தோண்டுவோரை விழாமல் தாங்கிக்கொள்ளுகின்ற பூமிபோலத் தம்மை அவமதிப்பவரைப் பிரதிசெய்யாமல் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் தலைமையான தருமமாகும் என்ற பழமொழியின்படி மிக்க இரக்கங்கொண்டு, அடா தேவேந்திரா! சிறிதும் உன் ஸ்வரூபத்தை நீ உணராமல் மகாபாதகமான இழிவான காரியத்தைச் செய்தாய். நீசெய்த பாதகம் எத்தனைகாலம் அனுபவித்துப்போந்தாலும் சிறிதும் அழியாதது

வானமேத்தயான் வைகுந்தவாழ்வு பெற்றதுவும்
ஞான நான்முகன் சத்திய உலகம் நண்ணியதுவும்
மேனிண்ணவர் தச்சபவார்க்கை யெய்தியதும்
மாயையர்த்தவனருட் குளிபநச்சனைப் பயனால்

என்று காஞ்சிப்புராணத்தில் கூறியவண்ணம் திருமால், பிரமன் முதலியோரும் சிவபெருமானை பூசித்தல்லவோ சகல செல்வங்களையும் பெற்றது. சிறிய ஞானத்தனாகிய நீ யதையெல்லாம் சிறிதும் உணராமல் அல்பமான செல்வத்தைப்பெற்ற ஆதலால் அஹங்காரங்கொண்டு சிவ பெருமானையும் மதித்தாயில்லை மூடனே!

தாதையைத்தாளற வீசிய சண்டிக்கிவ்வண்டத்தொடு மூடனே
பூதலத்தோர்கள் வணங்கப்பொற்கோயிலும்போனகமும் அருளிச்

சோதிமணிமுடித்தாமமு நாமமுந்தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத்திற்கு பரிசுவைத்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே

என்று அடியார்கள்செய்த குற்றத்தை குணமாகக்கொண்டு அருள்புரிவரான சிவபெருமான்

ஈசனே காப்பனல்லால் யாரையும் பிறரால் தம்மால்
ஆசறப்போற்றலாகாதது துணிவாகுமீண்டு

என்று கூறியவண்ணம், காத்தருள்வரே யல்லாமல் எவர்களேயும் பிறரால் குற்றமறகாத்துக்கொள்ளுதல் முடியாது. ஆகையால் சிவபெருமான் அருளினால் மேறுபடியும் அசுரர்கள்கையில் சிக்கிய ராஜ்யத்தை பெருவாயாக. விஷ்ணுவென்ற உருவங்கொண்ட மோஹினி என்ற பெயருடைய சிவபெருமான் சக்தியினால் க்ஷீரஸமுத்திரத்தைக் கடைந்து அமுதத்தை உண்டாக்கி அதை பானம் செய்துவிட்டு அசுரர்களே ஜயித்து மீண்டும் த்ரைலோக்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்று வீற்றிருப்பாயாக. அதுவரையில் இப்பாதகத்தின் பயனுக சிறிதுகாலம் ராஜ்யத்தையும், பந்துக்களேயும் துறந்து பெருந்துன்பக் கடலில் ஆழ்ந்திருப்பாயாக என்றனர்.

இத்யுக்த:ஸமஹோ ந்திரோபி விஷாதாவர்திதானன:
முகயா ஸேனயா ஸார்தம் வாரிதாதோத்ய காதயா
அந்தர்பவனமாஸாத்ய சக்ரஸ்தூஷ்ணீம் பபூவஹ

இதையெல்லாம் கண்ட தேவர்கள் மிக வருத்தமடைந்து என்ன செய்வதென்று ஒன்றும்தோன்றாமல் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிட்டனர். ஆடல்கள், பாடல்கள் நின்றுவிட்டன. தூர்யம் முதலிய வாத்யகோஷங்களும் அடங்கிவிட்டன. தேவேந்திரனும் துயரத்துடன் மனக்கவலே அடைந்து, தலேகுனிந்தவண்ணம் தமது அந்தப்புரத்திற்குள்சென்று, ஏகாந்தமாய் நின்று ஸ்தம்பித்துவிட்டான். ஒருவரோடும்பேசவில்லே.

எதஸ்மின்னந்தரே தைத்யா: பலிபாணபுரோகமா:
ஸம்பூய மந்த்ரயித்வா ஜெனஜேதுகாமா:ஸுரேச்வரம்
ஸஸேனு: புரமாஸாத்ய ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்யபிப்யத:
விஜித்யதாஸா தேவாந் மருத்வந்தம் அதாத்ருவன்

காசிபமுனிவருக்கு யானையினிடத்தில் சிலபிள்ளேகள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் அசுரர்கள் எனப்படுவோர்கள். ஏனென்றால்

எங்கள் பானென்னலின் யாமந்தோன்றவாற்
றங்கமாகிருதா் தங்கதியிற்றன்னினி
ருங்களுக்கொன்னலரும்பர் யாவ நந்
தங்கடம் முயற்சியாற்றலைமை பெற்றுளார்

என்று கூறியவண்ணம் இராத்திரி பிறந்தமையால் உயர்வாகிய அசுரப்பிறவியை அடைந்தார்கள். இவர்களுக்கு பகைவர்களாயுள்ளவர்கள் தேவர்கள். ஆதலால் அசுரர்கள் "முன்னை நுங்கண் முதற்குருப் பார்கவனன்னவன்" என்று பண்டைகாலம் தொடங்கி முதலாசிரியனை சுக்கிராச்சாரியரின் உபதேசத்தினால்

இந்திரனென்போன் வானோர்க்கிறையவனவனே நென்ன
ந்தமில் வுணர் தங்களாருயிர் கொண்டானன்னா
னாய்ந்தனன் போகாவண்ணமொல்லை யிலவனைப்பற்றி
மைந்துறு திகளஞ் சேர்த்திவன் சிறைபுரிதியாதோ 1

சிறையினை யிழைத்துச்செய்யும் தீயன பலவுஞ் செய்து
மறைபுகன் முனிவர்தம்மை வானவர்தம்மைத்திக்கி
னிறையவர்தம்மை நாளுமேவல் கொண்டிடுதியன்னா
ருறைதரு பதங்களெல்லாமுதவுதியவுணர்க்கம்மா 2

இந்திரனென்பவன் தேவர்களுக்கரசன். அவன்றான் முன்பு அநேகம் அசுரர்களது அரிய உயிரை அழித்தனன். அவன்பிழைத்துப்போகாவண்ணம் அவனை விலங்கில் பிடித்து வலிமிக்க விலங்குப்பூட்டி வலிய சிறையில் இடக்கடவீர். இந்திரனைச்சிறைசெய்து செய்யவேண்டிய பலகொடுமைகளையும்செய்து, வேதமோதுகின்ற முனிவர்களையும் தேவர்களையும், திக்குபாலகர்களையும் ஏவல்கொள்ளக்கடவை. அவர்கள் வசிக்கும் பதவிகளையெல்லாம் அசுரர்களுக்குக் கொடுக்கக்கடவை என்ற உபதேசத்தினால் தேவர்களுடன் பகைமை பாராட்டி, அடிக்கடி போர்செய்வது, அடிப்பட்டு தோல்வியடைந்து ஓடிப்போய்விடுவது, மறுபடியும் ஏதோ ஒருசமயம் பார்த்து போர்செய்ய எதிர்ப்பது இதுவே அவர்களின் ஸ்வபாவமாய் இருந்தது. ஆனாலும் தேவர்கள் தர்மசிந்தை யுள்ளவர்களாயும் சிவபெருமான் திருவடிக்கண் அன்புவாய்ந்தவர்களாதலால் அசுரர்களால் நலிவு ஏற்படும் காலங்களில் சிவபெருமான் தானே அவதரித்து அசுரர்களை நிரவலித்து தேவர்களை காப்பது

வழக்கம். ஆகலால் எத்தகைய ஆபத்து நேரிட்டாலும் தேவர்கள் ஜெயித்துப்போடுவதே வழக்கம். ஆனாலும் அசுரர்களும் விடா முயற்சி செய்துகொண்டிருப்பார்கள். ஸமயம்வாய்ந்த காலத்தில் தேவர்களை தாக்குவார்கள். விடமாட்டார்கள் தங்களாலியன்றியமட்டும் உபத்திரம் செய்வார்கள். இது அசுரர்களின் ஸஹஜமான தர்மமாய்விட்டது இப்படியிருக்கும் காலத்தில் சுக்கிராச்சாரியார் தமது யோகபலத்தால் தூர்வாஸமாமுனிவரின் சாபத்தின் வரலாற்றை அறிந்து அசுரர்களை அழைத்து இதுஓர் நல்லசமயம், இப்போது உடனே போய் தேவேந்திரனைத் தாக்குங்கள் என்று தூண்டினர். தமது ஆசிரியரான சுக்கிரனின் தூண்டுதலின்பேரில் ஆங்காங்கு மறைந்துகொண்டிருந்த அசுரர்களெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து ஆலோசித்து இந் ஸமயத்தில் இந்திரன் நகரமாகிய அமராவதிப்பட்டணத்தைத்தாக்கினால் தேவேந்திரனை வென்றுவிடலாம் என்று எண்ணி (அசுரர்களெல்லாம்சேர்ந்து) அமராவதிப்பட்டணத்தைத் தாக்கினார்கள். தேவர்களை பிடித்தார்கள். நொறுங்கும்படி யடித்தார்கள். குத்தினார்கள். அத்தேவர்களது உத்தரீயத்தினால் அவர்களது பெரிய தோள்களை தங்க ள்கைகளால் ஒடித்தாற்போல் நெருக்கி கட்டினார்கள். தேவமுனிவர்களை துரத்தி விரட்டியடித்துத் துரத்திவிட்டார்கள். தேவேந்திரனையும் பிடித்துச் சிறையில் அடைத்துவிட முயன்றார்கள்.

அதாகாச கிராஸோயம் ப்ரேரிதோதந்தர்திமாசுத:
சதுர்தந்தோ கஜேந்திரோபி ஜவாதந்தர் ஹிதோபவத்

இவ்வாறு அசுரர்கள் சுவர்கலோகத்தை அல்லோலகல்லோலமாய் நாசம் செய்யவும், தூதர்களில் சிலர் ஓடிச்சென்று வலமிக்க அசுரர்கள் எதிர்த்து வருகிறார்கள். தேவர்களையெல்லாம் துரத்தி விட்டார்கள். இதோ நகரத்திற்குள் புகுந்துவிட்டார்கள் என்று தேவேந்திரனுக்கு அறிவிக்க, தேவேந்திரன் அச்சங்கொண்டனன். பொருமூச்சுவிட்டனன். கலங்கி யழுதனன். இறந்தவனைப்போல மூர்ச்சித்தவனாய் கெடாத வலிமை குறைந்து (தனது மனத்தில்)

"புன்செயலாயிவட் புகுந்திடுஞ்செய
லென் செயலால்வரு மியற்கை யல்லது
பின் செய லொன்றில்லை"

இழித்தொழிலாக இவ்விடத்தில் இப்பெற்றதுண்டாகிய இத்தொழில் யாவும் என்செய்கையினால் வந்ததேயன்றி வேறே பொருசெயலுமில்லை

" வருவது வ்ருமது மறுக்கலாகுமோ " என்று பழமொழியின்படி வரவேண்டியது வந்தேதீரும் அதனைத்தடுக்க முடியுமோ. ஆதலால் அசுரர்களை எதிர்த்துப் போர் செய்து இறவேன். அவர்கள் கையில் சிக்கிக்கொண்டு வருந்தேன். என்று எண்ணி ஐராவதம் என்கிற பட்டயானையின்மீது ஏறிக்கொண்டு போர்செய்யப் புறப்பட்டான். அப்போது " தேவேந்திரனே! அசுரர்களை எதிர்த்துப் போர்செய்ய போக வேண்டாம். ஸாகஸமான கார்யம் செய்யாதே. தூர்வாஸ மாமுனிவரின் சாபம் நீங்கும் காலத்தை எதிர்ப் பார்த்துக்கொண்டு மந்தரம் என்கிற மலையின் தாழ்வரையில் தேவர்களுடன் தவம் செய்துக்கொண்டிரு அதனால் உனக்கு நன்மை உண்டாகும் " என்று ஆகாயத்தில் அசரீரியான ஒரு வாக்கு உண்டாயிற்று. அதை யுணர்ந்து "இது சிவபெருமான் திருவருளே " என்று அந்த ஐராவதத்துடன் உடனே மறைந்துப்போய் அசுரர் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் நகரத்தைவிட்டு வெளிக் கிளம்பிவிட்டான்.

அததேவா: த்ருதாஸ் ஸர்வே விசின்வந்தோமஹேச்வரம்
விலோக்யபதி ஸம்பூயஸேந்திரா: மந்தரபூப்ருத:
உபத்யகாயாம் ஸுசிரம் தப: தேபுஸ் ஸுதாருணம்

பிறகு தேவர்களெல்லாம் " தேவேந்திரன் கதி என்னாயிற்றோ" என்று வருத்தங்கொண்டு எங்கும் சுற்றித் தேடிக்காணாமல், அசுரர்களால் அடித்துத் துரத்தப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு சுவர்கலோகத்தைவிட்டு ஓடிப்போய், வழியில் மறைந்து விரைவாக ஓடுகின்ற தேவேந்திரனைக் கண்டு நாணிக்கவிழ்ந்து அசுரர்கள் பின்தொடர்ந்து துரத்திக்கொண்டு வருகிறார்களோ பயந்து திரும்பி திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு அசரீரியால் வாக்கு உண்டாகியதை தேவேந்திரன் அறிவிக்க, மந்தரமலைக்குச் சென்று அம்மலையின் தாழ்வரையில் மறைந்திருந்துக்கொண்டு சிவப்ரஸாதத்தால் தங்களுக்கு நேர்ந்த பயத்தை போக்கடிக்க சிவபெருமானையன்றி கதிவேறொன்றில்லை என்று எண்ணி கடூரமான தவம் புரிந்து வந்தார்கள்.

அததைத்ய பலோன்மத்தா: குர்வந்தோ பலிமீச்வரம்
ஸ்வாராஜ்யம் ஸ்வவசம்க்ருத்வா பங்க்திக்ருத்வாப்ஸரஸ்திரிய:
அத்யாஸாம் சக்ரிரே தேவஸபாம் சத்ருவினாக்ருதா:

பிறகு அசுரர்கள் பலி என்கிற அசுரனை தங்களுக்கு தலைவனாக்கி, அமராவதி நகரத்திற்குள் புகுந்து, தேவர்களையெல்லாம் அடித்துத் துரத்தி

விட்டு, தேவேந்திரனை எங்கும் தேடிக்காணாமல் திகைத்து அங்கு அந்தப்புரத்திற்குள் புகுந்து, சிறந்த பொருள்களை களவாடி வீடுகளை எரித்து, தேவஸ்திரீகளை பிடித்துக்கொண்டுபோய் சிறையிலடைத்து ஸ்வர்க்கலோகத்தை யெல்லாம் தாங்கள் கைப்பற்றி, தேவஸபையை ஆக்ரமித்து மூன்று உலகங்களை செங்கோல் செலுத்தினார்கள்.

இத்திறம் வீற்று வீற்று வெல்லையிலண்டந்தோறு
மெய்த்தமராகி யுள்ள வவுணரை வேந்தராக
வைத்தனன் துணைவரோடு மீண்டனன் மற்றிவ்வண்டப்
பித்திரகய தனுட்சென்று பெறலருந் துளக்கமுற்றான் -என்று

இவ்வாறு வெவ்வேறாக அளவற்ற உலகங்கள்தோறும் தமது மெய்மையாகிய பந்துக்களாயுள்ள அசுரர்களை அரசர்களாகவைத்து பெறுதற்கரிய சுவர்க்கலோகத்தை யாண்டுவந்தார்கள்.

கீஷ்பதி: குருர்தேவேஷாம் தபஸா பூர்வமேவது
நைமிசாரண்யமகமத் தியாத்வா தேஷாம் பராபவம்

இதையெல்லாம் தமது தபோபலத்தால் முன்னுதாகவே அறிந்த தேவகுருவாகிய வியாழபகவான் அசுரர்களால் தேவர்களுக்கு ஏற்படப்போகிற பரிபவங்களை நினைத்து மிக்கவருத்தமடைந்து, இது சிவபெருமான் திருவருளாலன்றி தீர்க்கலாகாது என்றெண்ணி நைமிசாரண்யத்திற்குப்போய் தவம் புரிந்துவந்தார்.

ஏவம் பஹுவர்ஷாணி வருஷேஷு கதேஷு திஷணோ குரு
ஸேந்திராந் தேவாந் விரூபாம்ச தப: தீர்வம் ஸமாஸ்திதாந்
ஸம்ப்ராப்தை: மஹா பக்த்யா ஸாஷ்டாங்கமபிவாதித:

இவ்வாறு பலவருஷங்கள் சென்றவாறு வியாழபகவான் தமது சிடளாகிய தேவர்களையும், தேவேந்திரனையும் காணவேணுமென்று விருப்பங்கொண்டு மந்தரமலைக்குச்சென்று அங்கு அசுரர்களிடத்தில் பயத்தால் ஓரிடத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு கண்உறக்கமில்லாமல் இளைத்து கருத்து வாடி வதங்கி வருத்தமுற்ற தேவர்களையும், தேவேந்திரனையும் கண்டு மனமிரங்கி அப்போ இதென்ன விபரீதம்! மூன்று உலகங்களையும் செங்கோல்செலுத்திய தேவேந்திரனுக்கு இக்கதி நேரிட்டதே என்று பதறி தேவேந்திரனை அணுகிச்சென்றார். தேவேந்திரனும்

" முன்னுறச்சாவா இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னூறு இரங்கிவிடும் "

என்று தன்னால் காக்கப்படவேண்டிய துன்பங்களை அவை வருவதற்கு முன்னதாகவே அறிந்து காவாமல் மறந்திருந்தவன், பின் துன்பங்கள் நேர்ந்தகாலத்தில் அவற்றைத்தடுக்கமுடியாமையால் தன்னுடைய பிழையை நினைத்து நிச்சயமாய் அனுதாபப்படுவன் என்ற பழமொழியின்படி மிக்க அனுதாபப்பட்டு வெட்கித் தலைகுனிந்தவண்ணம் வியாழ பகவானை தண்டனிட்டு நின்றான்.

ப்ராஹ கம்பீரமதுலம் ஸமாச்வாஸ்யாதீதுக்கிதாங்

இவ்வாறு நின்றுக்கொண்டு வாயைத்திறந்து ஒன்றும் பேசமாட்டாமல் முத்துமாலை போன்ற கண்ணீர் ததும்பி கீழே விழ இதையெல்லாம் கண்ட தேவகுருவாகிய வியாழபகவான் ஸமாதானம்செய்யக் கூறத் தொடங்கினர்.

குரு: உவாச.

ஸர்வமேத்தமயாஞாதம் த்யானுத் தேவவ்ருஷாதய:
ஸுகம்வாவ்ய ஸனம்வாபி தேஹீனும் நியதம் பவேத்
ப்ரம்ஹணு விஷ்ணுனுவாபி நோல்லங்கியா பவிதவ்யதா

வாரீர் தேவராஜனே! உங்களுக்கு நேர்ந்த துன்பங்களை யெல்லாம் யோக திருஷ்டியினால் முன்னமே அறிந்துக்கொண்டேன். என்ன செய்யலாம். உலகத்தில் பிறந்த பிராணிகள் அனைவர்க்கும் இன்பம் துன்பம் ஆகிய இவ்விரண்டில் ஒன்றை அனுபவிப்பது நியதம். ஒருவனுக்கு துன்பமென்றால் துன்பமாகவே இராது. இன்பமென்றால் இன்பமாகவே இராது. சிறிதுகாலம் துன்பத்தை அனுபவித்துப்போந்தால், சிறிதுகாலம் இன்பத்தையும் அனுபவிக்கக்கூடும். சிறிதுகாலம் இன்பத்தை அனுபவித்துப்போந்தால் சிறிதுகாலம் துன்பத்தையும் அனுபவிக்கக்கூடும். கமலாஸனனாகிய பிரமனும், திருமாலனும், சிவபெருமானும் நியதி அதாவது ஊழ் என்பதை தாண்ட ஒருக்காலும் முடியாது.

ஊழிற்பெருவலியாவுள மற்றொன்று
சூழினும் தான்முந்துறும் என்றுகூறியபடி ஊழ் போல்

மிக்க வல்லமையுடையவை எவை இருக்கின்றன. எவையுமில்லை. ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் நீ மனவருத்தமடைவது தகுதியல்ல. நல்ல காலம் வந்தால் எல்லாம் மறுபடியும் பழையபடி மாறிவிடும். அதற்காக நீ சிறிது அஞ்சவேண்டாம்.

நஷ்டப்ராயமகம் தேவீப்ரஸாதா திக்ரமார்ஜிதம்
தத்யாமபவனம் ஸ்ரஷ்டு: ப்ராப்தயே க்ஷேமயோபயோ:

அப்போது தூர்வாஸ மாமுனிவரால் கொடுக்கப்பட்ட பார்வதிதேவி யின் ப்ரஸாதமான புஷ்பமாலையை அலக்ஷியம் செய்ததினால் உண்டா கிய தீவினையெல்லாம் அநேகம் கழிந்துவிட்டது.

அரத்தையாற்றுதீர்
தீதினை விலக்குதிர் சிவனையுன்னியே
மாதவம் புரிகுதிர் மற்றதன்னியே
யேதுள தொருசயலியற்றத்தக்கதே

தருமத்தைச் செய்யுங்கள். தீமைகளை நீக்குங்கள். சிவபெருமானைக் கருதி மகத்தாகிய தவத்தைச் செய்யுங்கள் அத்தவத்தையன்றி செய் யத்தக்க செயல் வேறே யாதிருக்கின்றது? என்று கூறியவண்ணம் நீங்கள் இம்மந்தரமலையில் தவம்புரிந்து வந்தீர்கள். ஆதலால் உங்கள் தீவினைகள் கழியவேபெற்றது. இனி அஞ்சவேண்டாம். இனி யாம் எல்லோரும் உலகத்தை படைத்து காத்தருளுகிற நான்முகக்கடவு ளாகிய பிரமதேவரிடம் சென்று முறையிடுவோம். அவர் நமக்கு யோகக்ஷேமத்தைச் செய்து நம்மை காத்தருள்வார்.

இத்யுக்தா: த்ரிதசா: ஸர்வேபுரோதாய குரும் ததா
அத்ருச்யா: ஸ்வப்ரபாவேண ப்ரப்ஹாணம் சரணம் கதா:

இவ்வாறு வியாழபகவானுடைய மொழிகளைக் கேட்டு தேவர்கள் எல் லோரும் தேவகுருவை முன்னிட்டுக்கொண்டு தங்களுடைய மகிமை யினால் அசுரர்கள் கண்களுக்கு புலப்படாமல் மறைந்து ப்ரம்மலோகம் சென்று பிரம்மதேவனைச் சரணமடைந்தார்கள்.

ததோவிதாதா விஞ்ஞாத வ்ருத்தாந்த: ஸ்வர்நிவாஸின:
ஸமானீய ஜவாத்க்ஷீரஸாகரம் சேஷசாயினம்
ஸம்ப்ராப்த: சரணம் விஷ்ணும் யோகீந்த்ர பரிவாரிதம்
ரமயாபார்ச்வகதயா ஸம்வாஹித பதத்வயம்
ரத்னமண்டப மத்யஸ்தம் இந்த்ரநீலாசலோபமம்

பிறகு பிரமன் இழிந்தநிலைமையை யடைந்து இறந்தவர்களைப்போல வாட்டமுற்று புலம்புதலடைந்து நிலைபெற்ற தன்பக்கட்டில் மூழ்கி கண்ணும் கண்ணீருமாய்நின்ற தேவர்களையும், தேவர்கோனையும் கண்டு

மனமிறங்கி தமது தபோ மான்மியத்தால் அவர்களின் வரலாற்றை உணர்ந்துக்கொண்டு சிறிது சிந்தனைசெய்து,

மீனுமை கேழனுரசிங்கம் வாமனனுய் வென்றி
யானுதவிராமர் மூவராயனுய் யளித்தான் கற்கி
தானுயும் வருவனின்னமென்றவன் சாற்றித்தேவர்
கோனுயு நிற்பனென்று கூறுவன் குறிப்புனேடே

என்று தாழ்ந்தார்க்குத் தாகவளமாய் பேருதவி புரிந்து காத்தருளும் திருமாலைச் சரணமடைந்தாலொழிய வேறுகதி ஒன்றுமில்லை என்று நிச்சயித்து, தேவர்கூட்டங்களுடன் புறப்பட்டு க்ஷீரஸாகரத்தை அனுகிச் சென்று சிரணிந்த செங்கண்மால் மேல் சென்ற சிந்தையரான ஸனகஸநந்தனர் முதலிய அடியார் குழாங்களால் சூழப்படும் திருமா மகளின் மெல்லிய கரகமலங்களால் பிடிக்கப்படுகிற கமலமலர்பாதத்தை அரவணையால் பள்ளிக்கொண்டு ஓர் யோகநித்திரைசெய்யும் திருமாலை கண்டு திருமுன்னடைந்து, வணங்கி வரிசை வரிசையாக தலை தாழும் படி விழுந்து நமஸ்கரித்து தாமதத்திலேயே பொருந்திய பெருவிருப்பானது தூண்டுதலால் வந்தடைந்து தேவர்களின் கூட்டங்களுடன்சரண மடைந்தார்.

விதாதா பரயா பக்த்யா ப்ரணம்ய ஸஹதைஸ்ஸுரை:
வ்ருத்தாந்தமகிலம் தஸ்மை ந்யவேதயத தாகிலம்

பிறகு மிக்கபக்தியுடன் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து நடந்த வரலாற்றை எல்லாம் திருமாலிடத்தில் முறையிட்டுக்கொண்டார்.

பகவானபி விஞ்ஞாய ததுத்தமம் ஸுவிஸ்மித:
வததிஸ்மாதிகப்ரேம் தேவாந் ப்ரஹ்ம புரோகமான்

இங்ஙன் நான்முகக்கடவுளால் கூறப்பட்ட பரிதாபமானமொழிகளைக் கேட்டு மனமிரங்கி அடியார்களின் பெருமையை சிறிதும் உணராமல் பணச் செருக்கினுல் மதிமயங்கி அஹங்காரம் கொண்டதின் பயனை அனுபவியாமல் இருமோ! அதன் பயனன்றோ இதுவெல்லாம் என்று மந்தஹாசம்பண்ணி தேவர்களின் குழாங்களுடன்கூடி சரணமடைந்த பிரமனைப் பார்த்து கம்பீரமான மொழிகளால் பேசத்தொடங்கினர்.

விஷ்ணு: ப்ராஹ

தேவாஸ் ஸேந்த்ரா மஹேஸ்வாஸா: க்ஷீரஸாகரமந்திரே

மந்தரேணமதித்வாசு ஸுதாமுத்பாத்ய யத்னத:
பீத்வா ப்ராப்ஸ்யதபூயோபிஸ்வ: பதம்பரம் த்ருவம்

வாரீர் தேவகணங்களே! நீங்கள் மிக்கப் பலவந்தர்களாய்ப் போர்முனை களில் எதிரிகளை மண்ணுண்ணும்படி செய்ய வல்லமை வாய்ந்தவர்க ளாக இருந்தபோதிலும், சிவனடியாரை அவமதித்ததினால் உங்கள் பராக்கிரமம் ஒன்றும் பயன்படாமல்போயிற்று. நீங்கள் இதுவரையில் செய்த தவத்தின் மகிமையினால் அக்கொடிய தீவினைமாய்ந்தது. ஆனா லும் எல்லா உலகங்களையும் கைவசப்படுத்திக்கொண்டு மிக்கபலவந்தர் களான அசுரர்களை உங்களால் போரில் எதிர்க்கமுடியாது. உங்கள் பலமெல்லாம் குறைந்துபோய்விட்டது. ஆகையால் முன்போல் உங்க ளுக்கு சக்தி உண்டாகவேண்டும். அதற்காக மந்திரபர்வதத்தினால் க்ஷீர ஸாகரத்தை கடைந்து,அமிருதத்தை எடுத்து உட்கொண்டீர்களாகில் பழயபடி சக்திஉண்டாகிறது. அதனால் எதிரிகளை துரத்திவிட்டு ஸ்வர் கலோக ஐச்வர்யத்தை பெறலாம். இது நிச்சயம்.

நகேவலாபவந்தோஸ்ய சக்தா உத்தரணேஸுரா:
அதோ்தைத்யவரைஸ்ஸார்தம் ஸந்தானம் கர்துமர்ஹத

ஆனால் மந்தரபர்வதத்தைக் கொண்டுவந்து, அதனால் க்ஷீர ஸமுத்தி ரத்தை கடைவதுயென்றால் உங்களால் தனியாகமுடியாது. அதற்கு ஸஹாயம் வேண்டும். ஆகையால் அசுரர்களுடன் ஸமாதனம் செய் துக்கொண்டு அவர்களை ஸஹாயமாக வைத்துக்கொண்டு இந்த கார் யத்தை முடியுங்கள்.

துஷ்கரம் தத்ஸமாதானம் ஏதை: லப்தாஸ்பதைர்ஹிவ:
ததாபி குருணேநக ஸுஸாதம் புத்திவைபவாத்

ஆனால் எல்லா உலகங்களையும் கைவசப்படுத்திக் கொண்டு ஏழுலகம் தனிக்கோல் செலுத்தி ஆளும் அசுரர்களுடன் ஸமாதானம் செய்துக் கொள்வது முடியாத காரியந்தான். ஆகிலும் உங்கள் குருவாகிய இந்த வியாழ பகவான் தமது புத்தி ஸாமர்த்தியத்தினால் அவர்கள் மதியை மயக்கி, வசப்படுத்தி, அவர்களுடன் ஸமாதானம் செய்து வைப்பார்.

ஏபிஹூதைர்பவத்பிச்ச தைத்யைச்ச தப உத்தமம்
ஆஸ்தாய ப்ரீணயித்வேசம் சங்கரம் கருணாகரம்

இங்ஙனம் அசுரர்களுடன் ஸமாதானம் செய்துக்கொண்டு எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து சிவபெருமானைக் குறித்து தவம் செய்யுங்கள்.

ப்ரஸாதாத் தேவதேவஸ்ய மந்தாஸ்ஸாந்த்ரோ பவேத்
விநாப்ரஸாதமிசஸ்ய கார்யமேதத் ஸுதுஷ்கரம்

ஏனென்றால் சிவபெருமான் உதவியில்லாமல் இக்காரியம் செய்து முடிக்க முடியாது. சிவபெருமானுடைய அனுக்ரகத்தினால் மந்தர பர்வதத்தைக் கொண்டுவந்து க்ஷீரஸமுத்திரத்தை சுலபமாகக் கடைந்து அமுதத்தைப் பெறலாம்.

கார்ய ப்ரவர்தமானே ஸ்மிந் யதாசக்த்யஹமம்ஜஸா
ஸாஹாய்யம் காவாண்யத்ர பவந்தோயாந்துவிஸ்தயே

மந்தரபர்வதத்தினால் சமுத்திரத்தை கடையும்போது என்னால் கூடிய மட்டும் உங்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்கிறேன். இப்போதே புறப்பட்டுப்போய் காரியத்தை ஆரம்பியுங்கள் என்றார்.

இத்யுக்தா லோகபாலாஸ்தே ப்ரம்ஹணா ஸஹிதாஸ்தத:
நிர்கத்யமார்கே ப்ரம்ஹாணம் அனுஞாப்ய ஸஜீவகா:
ரஹஸ்யம் தேசமாஸ்தாய மந்தராத்ரேஸ்ஸமீபத:
ஸம்பூஜ்ய ஜீவபதிம் தத்ரப்ரணம்ய ப்ராக்ஞமுத்தமம்
அப்ருச்சன் கார்யஸித்திம்தே

இவ்வாறு கருணாநிதியான திருமால் அருளிய மொழிகளைக் கேட்டு பேரானந்தங்கொண்டு தண்டனிட்டுப் புறப்பட்டு நான்முகனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, அசுரர் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்து, மந்தரமலைக்குச் சென்று, ஏகாந்தமான ஓரிடத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு, கூட்டம்கூடி (நம்) பரமகுருவாகிய வியாழபகவான்தான் நமக்கு கதி என்று அறுதியிட்டு அவரை தண்டனிட்டு "ஸ்வாமீ! புகலொன்னில்லாத அடியோங்களுக்கு தேவரீரே புகல். இனி நடக்கவேண்டிய காரியத்தைப்பற்றி ஆலோசிப்பீராக. நடக்கவேண்டிய காரியங்களெல்லாம் தேவரீர் ஆதீனம்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

ஸோபிப்ரோவாசகீஷ்பதி:

தைத்யா அசக்ய ஸந்தாந மத்தாலப்தபதாத்ருடா:
ததாபி ப்ரயதிஷ்யேஹம் யதாமதி ஸுரோத்தமா:.

இதையெல்லாம் செவியுற்று "தேவர்களே! நான் என்னசெய்வேன் அசுரர்கள் மிக்கபலவந்தர்கள். மாயமறிபவர்கள். ஏழு உலகங்களையும் தங்கள் வசமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொழுத்திருக்கிறார்கள்,

ஆகிலும் என்னால் கூடியமட்டும் பிரயத்னம் செய்கிறேன். அதற்காக நீங்கள் வருத்தமடையாதீர்கள்.

இஹைவவஸதா த்ரீச ப்ராந்தேந்தர்தானமாச்சரிதா:
கார்யம் ஸித்யேத்யதீததாத்வரயாப்யே மிவஸ்ஸரா:

இந்த மந்தரமலையின் தாழ்வரையிலேயே ஒருபக்கத்தில் மறைந்திருங்கள். நான் அசுரர்களின் குருவினிடம் சென்று என்னால் கூடியவரையில் ப்ரயத்னம் செய்கிரேன். காரியம் கைக்கூடிற்றாகில் சீக்கிரத்தில் வந்து சேருகிறேன்.

இத்யுக்த்வாதீஷ்ணோதேவ: பார்கவஸ்ய நிவேசனம்
கத்வாதேனர்சிதோத்யர்தம் உவாசாகமகாரணம்

வியாழபகவான் இவ்வாறு தேவதைகளை சமாதானம் பண்ணிவிட்டு அசுரர்களின் முதலாசிரியனான சுக்கிராசாரியரின் வீட்டுக்கு விரைந்து சென்றார். அங்கு சுக்கிராசாரியரும் வியாழபகவானைக் கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டு

" செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான் நல்
விருந்து வானத்தவர்க்கு "

என்ற பழமொழியின்படி அவ்விருந்தினருக்கு உபசாரனை செய்தார். தேவகுருவும் சுக்கிராசாரியரின் உபசாரனைகளால் மிக வியப்படைந்து தான் கோரிவந்த கார்யத்தை அறிவித்தார்.

ஸோபிகாவ்ய: ஸ்வசிஷ்யாணும் ஆனீயபவனம் குரும்
ஆதித்யம் காரயாமாஸ நைதாந்தேவாஸிபி: குரோ:

அதைக்கேட்டு சுக்கிராசாரியர் தேவகுருவைத் தமது சிஷ்யனுகிய அசுரராஜனுடைய வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவனைக் கொண்டு பலமரியாதைகள் செய்துவைத்தார்.

ததோவாசஸ்பதி: காவ்யம் புரோதாய ஸ்ரத்விஷா
மத்யே ப்ரோவாசகம்பீரம் பலம்வீக்ஷ்ய சுரேச்வரம்

பிறகு தேவகுரு, சுக்கிராசாரியரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அசுரராஜனுடைய சபையில் அசுரர்களெல்லோரும் கேழ்க்கும்படி காம்பீரமாக பேசத்தொடங்கினார்.

ப்ருஹஸ்பதி ருவாச.

போதைத்யேந்த்ர பவத்ப்ராதா தேவராஜ: ப்ரணம்யவ:
பூர்வஜா ஞஹ பவதாமனுக்ரஹ வசாந்மம
குசலம் பவதாமத்ய க்ஷேமாய ப்ரார்தயாம்யஹம்

பாரீர் அஸுர ராஜனே! கேளும் உங்கள் தம்பியாகிய தேவேந்திரன் தேவரீரை தண்டம்ஸமர்ப்பித்து விஞ்ஞாபனம் ஒன்று செய்துகொள்ளுகிறுன் அதாவது பிராதாவாகிய தேவரீருடைய அனுக்ரஹத்தினுல் நாங்கள் எல்லோரும் க்ஷேமம். தேவரீருடைய க்ஷேமாதிசயத்தைப் பற்றி பிரார்திக்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

விஞ்ஞாபபவதாம் ஸ்வர்கே வஸ்தும் தாத்பர்யமம்ஜஸா
வஸம்து ஸுகமத்யேமே ப்ராதரோ மத்க்ருஹேசிரம்
இதிமத்வாலயம் தஸ்மாத் நிர்கதா நருஷாபியா

தேவரீருக்கு ஸ்வர்கலோகத்திலே சிலகாலம் வாஸம் செய்யவேணுமென்று விருப்பமிருப்பதாக அறிந்துகொண்டு தகப்பனுருக்கு ஸமமாகிய நம்பிராதாவான அஸுரேந்திரன் சிலநாள் ஸ்வர்கலோகத்திலே வாஸம் செய்யட்டும் என்று எண்ணங்கொண்டு, எமது ஸ்வர்கலோகத்தைவிட்டு வெளியில் வந்துவிட்டேன். எனக்கு தேவரீரிடத்தில் கோபமும் இல்லை. பயமுமில்லை.

ப்ரயத்னம் கரவாமாஸ்ய ஸித்தயேத்வரயேதிஹ

இனி நாம் இருவர்களும் இம்மாதிரி ஒன்று வாழவேணும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு ஓர் உபாயம் செய்வோம். தாமதிக்கவேண்டாம் என்று இவ்விதம் உங்களிடத்தில் உங்கள் தம்பியாகிய தேவேந்திரன் அறிவிக்கும்படி என்னை அனுப்பியிருக்கிறுன்

அஹம்ச பார்கவச்சைவ ஹிதமார்கோபதேசகௌ
ஸாதனே ஹ்யஸ்யகார்யஸ்ய ப்ரமாணம் யூயமேவஹி

நானும், உங்கள் குருவாகிய இந்த சுக்கிராச்சாரியரும் கூடவிருந்து உங்கள் நன்மையை நாடி வேண்டிய உதவிகளைச்செய்கின்றேன். அதற்காக நீங்கள் பயப்படவேண்டாம். ஆனுல் அந்த காரியத்தை செய்து முடிக்க உங்களால்தான் முடியும். அதில் ஸந்தேகமேயில்லை என்றுர்.

இதிவாசஸ்பதேர்வாக்யம் ச்ருத்வா பலிபுரோகமா:
அம்ருதம் ஜனயித்வாத பாஸ்யாமோப்ராத்ருபிஸ்ஸஹ

என்று இவ்வாறு வியாழபகவான் கூறிய இனியமொழிகளைக் கேட்டு அஸுரர்கள் எல்லோரும் மதிமயங்கி " அப்படியே செய்துவிடலாம். நாங்கள் க்ஷீரஸமுத்திரத்தைக் கடைந்து அமிருதத்தை உண்டாக்கி, அதை அருந்தி தம்பிமார்களுடன் சுகமே வாழ்ந்துக்கொண்டிருப்போம். இதுதான் ஸரியான உபாயம்.

திக்ருஷ்வோவயம் தேவஸ்வயம்தான் விஸ்ம்ருதாநநாந்
அதோ கச்சாம யத்ரைதே வஸந்திப்ராதரோகிலா:

எங்கள் தம்பிகளின் முகத்தைப் பார்த்து வெகுநாள் ஆகிவிட்டது. இப்பொழுதே அவர்களை காணவேணுமென்று ஆசைப்படுகின்றோம். எங்கிருக்கின்றார் வாரீர் தேவகுருவே கூறியருளவேணும். அவர்கள் வசிக்கும் இடத்திற்கே செல்வோம். "

இத்யுக்த்வா ஸர்வதைத்யேந்திரா: தேவானிந்த்ரபுரோகமான்
ஸம்ப்ராப்யாந்யோந்ய மாச்லிஷ்ய ஸந்தானம் பரமம் கதா:

என்று சொல்லிக்கொண்டு அஸுரர்கள் எல்லோரும் வியாழபகவானுடன் சென்று மந்தரமலையில் ஒளிந்துக்கொண்டு நடுங்கிக்கிடக்கும் தேவர்களுடன் சந்தித்து ஒருவரை ஒருவர் அணைத்துக் கொள்வது, வணங்கி தண்டனிடுவது, ஆசீர்வாதஞ்செய்வது, ஆனந்தக் கண்ணீர் விடுவது முதலிய பாவனைகளால் அன்பைக்காட்டி ஸ்நேகமாக இருந்தார்கள்.

ஸம்மந்த்ர்ய பூஜயித்வேசம் விவிதைருப சாரகை:
அநுஜ்ஞாதா பகவதா த்வரயோத்காய மந்தரம்
உபயே ஸுரதைத்யேசா வஹந்தோவ் யோமமார்கத:
க்ஷீரவாராசிம் பாதயாமாஸுராதராத்

பிறகு எல்லோரும் ஒன்றுகூடி க்ஷீரஸமுத்திரத்தை அடைந்து அமிருதத்தை கடைந்துவிடவேண்டியது என்று தீர்மானஞ்செய்துக்கொண்டு உலகுக்கோர் தனிமுதலாகிய சிவபெருமான் உதவியில்லாமல் இந்த காரியம் ஸாதிக்கமுடியாதென்று எண்ணங்கொண்டு முதலில் சிவபெருமானுக்கு பூஜைசெய்து அவர் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு அந்த மந்தரமலையை எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து கிளப்பி ஆகாயமார்கமாய் தூக்கிக்கொண்டுபோய் க்ஷீரஸமுத்திரத்தில் போட்டுவிட்டார்கள்.

அததைத்யா: பன்னகேசா: ஜீர்ணமஸ்வஸ்துவிக்ரஹம்
வ்ருத்வா மந்தன ஜ்வர்தம் த்ருவா மூர்த்னு ஸமானயர்

பிறகு தேவர்களும், அஸுரர்களும், மந்தரமலையைக்கொண்டு கடைவதற்கு கயிறு வேணுமே என்னசெய்யலாம் என்று ஆலோசித்து கிழமாய் உடம்பெல்லாம் தோல் உறிந்துப்போய் கிடக்கிற வாசுகி என்ற ஸர்பத்தைப் பார்த்துப் இதனால் மந்தரமலையைச்சுற்றிக் கடையலாம் என்று எண்ணி வாசுகியை தலைமேல் தூக்கிக் வைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

ஏதஸ்மிந் அந்தரே விஷ்ணு: பிரம்மாசக ஜக்மதுஸ்ததா

அந்த ஸமயத்தில் தேவர்களுக்கு உதவிசெய்யவேணுமென்று எண்ணங்கொண்டு நான்முகனும், திருமாலும் அவ்விடம் வந்து கூடி இருதார்கள்.

அதஸ்ம்பூய தேஸர்வே கிரிம் மந்தர நாமகம்
தேனபன்னகபா சேன த்ரிகுணம் வேஷ்ட்ய பர்வதம்
மமந் தாக்ஷீரபாதோநிம்.

அப்பொழுது அம்மந்தரமலையை வாசுகியினை மூன்று சுற்று சுற்றி ஸமுத்திரத்தைக் கடைய ஆரம்பித்தார்.

மஹாகூர்மேவ ஸ்திதே
பிப்ரத்ய க்ருண்ணன்னமரா: வ கம் மஹீசத:
சிராபாகம் தைத்யவரா: மமந் நிவேகத:

இவ்வாறு தேவர்களும் அசுரர்களும் அம்மலைக் கடைய ஆரம்பித்த போது அம்மந்தரமலையானது கடலில் அமிழ்ந்துவிட, அதைக்கண்ட திருமால் உடனே கூர்மாவதாரமெடுத்து நீரில் அமிழ்ந்து தமது முதுகினால் அம்மலை நீரில் அமிழ்ந்துபோகாமல் அடியில் தாங்கிக்கொள்ள, அந்த வாசுகியினுடைய வால்பாகத்தை தேவர்கள் பிடித்துக்கொண்டு தலைபாகத்தை அசுரர்கள் பிடித்துக்கொண்டு வேகமாய்கடைந்தார்கள்.

ஏவமேதைர்மத்யமானே க்ஷீராப்தௌ தவபாததா
ப்ராதுர்பூதம் மஹாகோரம் காலகூடாபிதம் விஷம்

அமிருதத்தை குடிக்கவேணுமென்று மிகுந்த அவாவினால் ஸமுத்திரத்தை மிக்கவேகமாக பரபரப்புடன் கடையும்போது "நாம் ஒன்று நினைக்க தெய்வம் ஒன்று செய்யும்" என்ற பழமொழியின் பிரகாரம் மிகபயங்கரமான காலகூடமென்கிற விடம் வெளிக்கிளம்பியது.

தேனதக்தாஸ் ஸுராதைத்யா ப்ராத்ரவன் திசஷ்ஸர்வத:
விஷ்ணுர்தக்ததனுர் பூத்வா ஸ்வயம் காலஸமத்யுதி:
கிஞ்சிதூர்த்வமபித்ருத்ய மூர்ச்சிதோ பூதலேபதத்

அந்த காலகூட விஷாக்னியினால் தகிக்கப்பட்டு தாபத்தை பொறுக்க மாட்டாமல் அஸுரர்களும் தேவர்களும் நாலாபக்கங்களிலும் ஓடி விட்டனர். அருகிலிருந்த திருமாலும் தைர்யத்தினால் வெகுநேரம் பொறுத்திருந்தும், கடைசியில் தாபத்தை ஸகிக்கமாட்டாமல் திகைத்து தடுமாறி கொஞ்சம் பின்சென்றும் அங்கும் தாபத்தை தாங்கமுடியாமல் மூர்ச்சித்து பூமியில் விழுந்துவிட்டார்.

நிச்சேஷ்டமபவத்ஸர்வம் ஜகதேதத் சராசரம்

முன்னம் பரமனருளின்றிமுகுந்தனாதி
மன்னும் சுரர் தானவர் வேலைமதித்த வேலைக்
கன்னங்கரிய விடம் வந்துழிக் காரினங்கடுன்னும் பொழுதிற்
குயில் போற்றுணக்குற்றிரிந்தார்

முற்காலத்தில் சிவபெருமானது திருவருளில்லாமல் திருமால் முதலாக பொருந்திய தேவர்கள் கடலைக் கடைந்தபொழுது மிகவுங் கறுத்த விடமுண்டான விடத்தில் மேகக் கூட்டங்கள் வந்தவுடனே குயில்கள் சிதறியோடுவதைப்போல நடுக்கங்கொண்டு விலகிஓடினார்கள் என்று கூறியபடி தாவரம் ஜங்கமம் என்ற இருவகைப்பட்ட உலகங்களெல்லாம் அசைவற்று நின்றுவிட்டன.

ப்ரயத்னே விபலே: ஜாத: காலாக்னி ஸத்ருசம் விஷம்

தேவர்களின் ப்ரயத்னமெல்லாம் வியர்த்தமாய் போய்விட்டது. கிணறு வெட்ட பூதம் கிளம்பியதுபோல பெரிய ஆபத்தாய் முடிந்தது. அவ் விஷம் ப்ரளயகாலத்தில் உண்டாகும் காலாக்னிபோல மிக்க பயங்கரமாய் இருந்தது. சாந்தியாகிற வழியில்லை.

ஜ்வாலாவலீடம் பரித: பிண்டி பூதமிவாபதத்.

ஜ்வாலை எங்கும் பறவி காய்ச்சின இருப்பு குண்டுபோல் ஓரே ஜ்வாலையாய் ஆகிவிட்டது.

ஸ்காந்தபுராணம் சிவரஹஸ்யகண்டம்
உத்தரபாகத்தில்
நான்காவது
அத்யாயம்
முற்றிற்று.

உ

ஸ்காந்தபுராணம் சிவரஹஸ்ய கண்டம் உத்தரபாகம்
காலகூடாசன க்ஷேத்திர மாகாத்மியம்

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

அததேவோ மஹாதேவ: கருணாவருணாலய:
த்வரயாருஹ்ய வ்ருஷபம் ஸஹதேவ்யாத்ரிகன்யயா
நந்தியாதிப: பரிவ்ருத: பரமதை: திவேகித:
தம்தேசம் அகமத்ஸோயம் யத்ரஜ்வாலோல் பணம் விஷம்

பிறகு ஞாலத்தினையளித்த நான்முகனும், நின்றவற்றைப் பாலித்தவனாகிய திருமாலும் திகைக்கும்படி ஓலக்கடலுள் உலகந் தொலைப்ப வந்த ஆலகாலவிஷம் வெளிக்கிளம்பியதும்

பாருமுட்கின பரவுபௌவமுந்
நீருமுட்கின நெருப்புமுட்கின
காருமுட்கின கரிகளுட்கின
வாருமுட்கின ரமரானயுளார்.

ன்று கூறியவண்ணம் பூமிகளும் நடுக்கின. பரந்த கடல்களும் நடுங்'ன. அக்னிகளும் நடுக்கின. மேகங்களும் நடுங்கின. திக்குயானைகளும் டுக்கின. தேவராயுள்ளார் அனைவரும் நடுக்கினார்கள்.

துண்டமிதினமூலோ விதழின் வீழ்ந்த சுசியோ
மண்டு தீவிழிகள் கான்றகனலோ மனமிசைக்
கொண்டதோர் வெகுளியாகிய கொடுந்தழலதோ
வெண்டிசாமுகமுமாகியடுகின்ற தெனவே

என்று ஓதியபடி நாசியில் தோன்றிய தீயோ, இதழினின்றும் விழுந்த அக்னியோ, நெருங்கிய தீவிழிகள் கக்கிய தீயோ, மனதிற்கொண்ட கோபமாகிய கொடிய நெருப்போ, எட்டு திக்குகளிலுமாகி யழிக்கின்றது என்று சிலர் கூறவும்.

வீண்டனரொருசிலர் வெதும்பி விம்மியே
மாண்டனரொருசிலர் வந்தநஞ்சமுண்
டாண்டவர் கழலினை யடைதும் யாமெனாக்
காண்டகு கயிலையின் கண்ணுற்றார் சிலர்

என்று கூறியபடி சிலர் விலகியோட, சிலர் வெதும்பி விம்பி இறக்க, நஞ்சினையுண்டாண்டவருடைய காலிணையை யடைவோம் யாமென்று சிலர் சைலாயத்திற்குச் செல்லவும், கெடுதலற்று வாழும் உயிர்கள் பயந்து தளர்சியுறவும், மேலுள்ள அண்டாண்ட நிறைகள் பிளக்கவும், அவைகளில் பொருந்திய தெள்ளிய திறையினையுடைய கடல்கலங்கும் வண்ணமும், அழிக்கின்ற சருவ சங்காரமூர்த்தியைப்போல கொள்ளப்பட்ட ஆரவாரிப்பு எட்டுத்திக்கிலும் பொருந்தி மேற்செல்ல,

> ஒன்றாயிருதிறமா யோரைந்தாயையைந்தாய்
> அன்றாகியின் மீட்டு மைந்தாயளப்பிலவாய்
> நின்றாய் சிவனேயிந்நீர்மையெல்லாந் தீங்ககற்றி
> நன்றாவிகட்கு நலம்புரிதற்கேயன்றோ.

சிவபெருமான் சிருஷ்டிகாலத்திற்கு முன்னே தாமொருவரே இருப்பவராதலால் ஒன்றாகி சிருஷ்டிநடத்த எண்ணியவுடனே தன்னருளே சத்தியாக உருக்கொண்டு கூடினறே படைப்பதாதலால்சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் சத்தியும் சத்தனுமாகிய இருவர்களாக நிற்றலால் இருதிறமாகி,சத்திசத்தர்களாகிய அவர்களில்நின்றும் பஞ்சகர்த்தாக்களாக சகஸீகரித்துநின்றே சிருஷ்டித்தலால் ஓரைந்தாகி,அவர்களாலே இருபத்திஐந்து தத்துவ உருவங்களாக உலகமாக்கப்படுதலால் ஐயைந்தாகி, பின்னும் ஒடுங்குங்கால், தோன்றியமுறையே ஒடுங்கி பழைய ஐங்கர்த்தாக்களாகி நின்று முறையே பழையவண்ணமே ஆகிமறு சிருஷ்டியிலும் முன்சொன்ன வண்ணமாகி எண்ணிறந்த திருவுருவமாக நின்றருளுதலால் மீண்டும் ஐந்தாய் அளப்பிலவாய் நின்றாய் என்றும் இவ்வாறு செய்வதெல்லாம் அசர்தாக்களான பசுக்களுக்கு நற்சுகம் அளித்தற்கே அன்றி தன்பெருட்டல்லாமையால் இந்நீர்மை எல்லாம் தீங்காற்றி நன்றாவிகட்கு நலம்புறிதற்கே அன்றோ! என்று கூறியபடி மிகக்கருணைக் கடவுளான சிவபெருமான் அனைத்துலகங்களும் படும் துயறத்தைக் கண்டு அய்யோ! உயிர்களெல்லாம் நசித்துவிடுகிறதே என்று உள்கலங்கி நின்றவிடத்தில் நிற்கமாட்டாமல் அலைகுலைய தலைகுலைய தர்மஸ்வரூபியாய் அறஇல் காற்றுக்கொண்டிருக்கும் வாகனமாகிய விருடபத்தின் மீது ஏறிக்கொண்டு

உலைக்களத்தில் ஊதுகின்ற தீப்புகைபோல பெருமூச்சு உண்டாகும் நாசியினையும், பழுதில்லாமல் நீண்டபற்களையும், அகன்ற பிலத்வாரம்போன்ற வாயையுடைய பூதகணங்களும், ஒப்பில்லாத தவளச்

சங்காதத்தொழில் செய்யும் பாணுகம்பனும் வந்து பொருந்தவும்.

சந்துகண்ணனும், ஒப்பற்ற மணிக்கண்ணனும், மாணிபத்திரனும் மகோதரனும், மேலான தந்நிலையுடைய விருகோதரனும், பெரிய ஆபரணங்களணிந்து மிகுதியான ஒளியையுடைய விகடனும், குண்டோதரனும் வந்துபொருந்தவும்.

மாலையணிந்த புயமுள்ள மகா காளரும், புலிமுகத்தரும், அசைகின்ற யானைமுகத்தரும், ஆளிமுகத்தரும், வெண்மையாகிய தந்தங்களையுடைய சர்பமுகத்தரும், சிங்கமுகத்தருமான கணத்தர் அளவில்லாதவர்களாய் வந்துபொருந்தவும்.

அண்டமுகடுபிளக்கும்படி உயர்ந்த வடிவமுள்ளவர்களும், சொல்லுதற்கரிய விகடமான பலபல உருவத்தை யுடையவர்களும், விளங்குகின்ற யானைபோல ஒருகையுடையவர்களும், பலவாகிய கைகளுடையவர்களும், தகட்டுப்பொன்னால் செய்யப்பட்ட வீரகண்டையுடையவர்களும், ஆக எண்ணில்லாதவர்கள் பொருந்தவும்.

கோடி சூரியர்களும், கோடி சந்திரர்களும், கோடி வடவாமுகாக்னியும் ஓரிடத்தில் கூடி பெரியஉருவம் எடுத்ததுபோன்ற திவ்ய திருமேனியின் ஒளி எண்டிசைகளிலும் வியாபிக்கவும்.

ஏழுசமுத்திரத்தையும் ஒருகணப்பொழுதில் உண்ணத்தக்கதாக ஊழிகாலத்திலுண்டாகும் கொடிய ஊழித்தீப்போல செய்யசடைகள் பொலியவும், சோமசூர்யாக்னிகளுடன் பகைக்கும் சூலாயுதம் முதலிய ஆயுதங்களோடு பலதோள்கள் விளங்கவும்.

ஆதிசேஷன், வாசுகி, தக்ஷகன் முதலான நாகங்கள் ஆபரணங்களாக திருவடி, திருமுடி முதலான இடங்களிலணிந்துகொண்டு, இசைப்பாடும்வண்டுகள் தேனுண்ணும்கொன்றைப்பூமாலை அழகுடன் மத்தியில் விளங்கத் திருமுடியில் தரித்த சந்திரன் அமுதத்தை வழங்கவும், கங்கை அலைவீசவும்.

காய்கின்ற கோபத்தையுடைய புலியின்தோல் வஸ்திரமாகத்திருவரையில் விளங்கவும், போர்செய்து கொல்லுந் தன்மையையுடைய யானையின்தோல் போர்வையாகத் திருமேனியில் போர்ப்பவும், ஒளிபொருந்திய உத்தரீயத்தின் பிரகாசம் விளங்கவும்,

துண்டமாகிய வெண்பிறைபோல் திருநெற்றியும், பூரணசந்திரன் போன்ற திருமுகமண்டலமும் அழகைச்செய்யவும் மல்லிகைப்பூமாலை பணிந்த அளகத்தில் சூழியக்கொண்டை விளங்கவும்,

அழகிய பிரகாசத்தை வீசுகின்ற மணிகள் பதித்த பொன்மாலைகள் அடிபரந்தமார்பில் விளங்கவும், ஒளியை விரிக்கும் பொன்னுலாகிய செழுமையுள்ள ரத்தினங்கள் பதித்த தோளணி பச்சை மூங்கிலையொத்த தோள்களில் விளங்கவும், பூங்கொடி போன்ற நுண்ணிய இடையில் அழகிய மணிவடமாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளிதழையவும், செம்பஞ்சினும் மெல்லியவாகிய திருவடிகளில் பெரிய ரத்தினங்கள் பதித்த நூபுறங்கள் செவ்விய ஒளியைப் பரப்பவும்,

மைக்களமும் மான்மழுவும் வரதமுடனபயமுற
மெய்க்காமும் நாற்புயமும் விளங்குபணிக்கொடும்பூணும்
செக்கருறு மதிச்சடையும் சேயிழையோர் பாகமுமாய்
முக்கணிறை யாங்காண முன்னின்றே யருள்புரிந்தான்

கரியகண்டமும் மானும் மழுவும் வரதாபயங்களாகப் பொருந்திய கரதலங்களையுடைய நான்குதோள்களும், வளைந்து பிரகாசிக்கின்ற அரவகுண்டலமும் செவ்வானிலொளிரும் இளமதியணிந்த சடையும், உமாதேவியொருபாகமுமாகித் திரிலோசனனாகிய சிவபெருமான் நாங்கள் தரிசிக்கும் வண்ணம் எங்கள் முன்நின்று அருள் புரிந்தனன், என்று கூறியவண்ணம் பாற்கடலின் அருகில் ஆவிர்பவித்து நின்றான்.

மஹாதேவாகமாதேவ ஙிஞ்சித்சாந்த விஷஜ்வரா:
தேவா ஸ ாஸ் ஸமாஜக்மு: சனை: பார்ச்வமுமாபதே:

சிவபெருமான்வந்து அணுகியதும் ஆலகாலவிஷத்தின் வேகம் கொஞ்சம் குறைந்து அதனால் தேவர்களும், அசுரர்களும் தேர்தலடைந்து சிவபெருமானைக் கிட்டி அடைந்தார்கள்.

மாதவ: த்யக்தஸம்மோஹ: ஆகத்யவிநிஜ ஸஹ
தேவைரிந்திராதிபிஸ்ஸார்தம் துஷ்டாவபரயாமுதா

இறைவனருளினை யாராய்ந் தறிந்த திருமாலும் அயனும் மோஹம் தெளிந்து கருணைக் கடலான சிவபெருமானைத் தரிசித்து இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடன் பலமுறைபணிந்து ஏத்தினார்கள்.

மாதவ:

ப்ரபன்னார்த்திஹரோசான த்ரய்யந்தப்ரதிபாதித
ப்ரக்ருத்யாதி தரண்யந்த தத்வாரூமவிசேஷத:
ஜனிரக்ஷாந்த ஹேதுஸ்த்வம் ஸமஸ்தா ஞானநாசன

நமஸ்தே கருணாஸிந்தோ திகநாதத்வஸ்தபுரத்ரய
அஜாய சாஸ்வதாயாபன்னிவாராய விபூதயே
தவியஸே பக்திஹீனந்நுணும் துப்யம் நமோநம:
பிரம்மோத்தர காண்டம்.

ஐயனே போற்றி போற்றி யமலனே போற்றி
தூய்யநீறளித்தென்பாவத்தொடர் பறித்திட்டாய் போற்றி
யுய்யுமாறடியேனிகூ யெதிர்தரவுய்தநன்மை
மையறுகுணத்தாயுன்றன் திருவருள் வளந்தாற் சொல்வேன்

ஐயனே போற்றி போற்றி நிமலனே போற்றி போற்றி! தூயதாகிய திருநீறு கொடுத்து அடியேன் பாவத்தொடர்ச்சியை அறுத்தவனே போற்றி அடியேங் கடைத்தேறும்படி நேரிலே தரிசிக்கக்கூடிய நன்மை குற்றமற்ற குணத்தையுடையவனே உனதுடைய அருளின் பெருமை என்றே சொல்லுவேன்.

காந்தபுராணம் உபதேசப்படலம்.

கேளினிமைந்த வேதங்களெல்லாம்புகல்கின்ற
சூளுரை சிவனே யெல்லாந் தோற்றுவித்தளித்துமாற்றி
மீளவுந் தருகின்றானும் வியனுயிர்க்கருளை நல்கி
பாளுநாயகனுமாகியப் பரமேலாணுமென்னும்

இ-ள் வேதசாகைகள் அனைத்தும் உரைக்கின்ற ஆணைமொழி, சிவபெருமானே அனைத்தையும் படைத்து அளித்து, அழித்துப் பின்னரும் படைப்பானும், பெரிய உயிருக் கருணையளித்து ஆட்கொள்ளுநு முதல்வனும் ஆகியந்தப் பரமனுமா. என்று கூறும்:— இத்தகைய பெருமையுடைய அண்ணலே போற்றி போற்றி

சிந்தப்புரங்கொடிய திரிவுளார் மூவரைத்தா
மந்தப்புரங்களுடல் செய்தாயெம்பெருமான்.

என்று கொடிய தாருகாக்ஷன், கமலாக்ஷன், வித்துன்மாலி யென்னும் மூவர்களது சரீரங்கள் கெடவும் அவர்களிருந்த முப்புரங்களழியவும் செய்தருளிய எம்பெருமானே போற்றி.

அவனருள் பெறாது முத்தியடைந்தனரில்லை யல்லா
லவனருளின்றி வாழுமவரும் யாருமில்லை

யவனருளெய்தினெய்தாவரும் பொருளில்லையாணை
யவனல திறைவனில்லை............

சிவபெருமானுடைய அருளைப் பெறாமல் மோக்ஷமடைந்தவர்களே இல்லை. அன்றியும் அச்சிவபெருமானுடைய அருளின்றிவாழ்கின்ற தேவரும் எவருமில்லை. அவனருள் கிடைத்தால் கிடைக்காத அரிய பொருளே இல்லை. ஆணையிட்டு உரைக்கின்றேன். அவனினும் உயர்ந்த தலைவனில்லை. இத்தகைய பெருமையுடையசாம்பிரானே போற்றி.

வந்தவர் யாவரும் வணங்கி யீசனைப்
புந்தியிலன்பொடு போற்றி யாற்றவு
நொந்தனம் விடந்தெறுஞ் செய்திலன்னதைச்
சித்தனை யெமக்கருள் செய்தியென்னவே

அங்ஙனம் சன்னிதானத்திற்குச் சென்றவர்களெல்லாம் சிவபெருமானை வணங்கி மனத்தில் அன்புடன் துதித்து அடியோர்கள் விடத்தினால் மிகவும் நொந்தோம். விரைவாக அவ்விடத்தினை போக்கி நம் அடியோர்களுக்கு அருள்செய்வீராக.

வேற்றுருவாக்கி யெம்மெய்யிற்றுய்ப்பது
மாற்றலன கன்றனனை யதம் பெ...
யேற்றமதான வெம்பிடர்கள் யாவையு
மாற்றுனர் யாருளர் மற்றுநீயலால்.

வேற்றுருவாகச்செய்து எமதுடலிற் தாக்குதலும் சகிக்கமுடியாதவராய் விலகி முன்னோடின தேவாசுரர்களுடன் அங்குநின்றும் போந்தோம். தேவரீரையன்றி எங்களுக்குண்டான இந்தப் பெரிய துன்பத்தினை வேறு யாவர் நீக்கப்போகின்றார்கள்.

ஆரணம் யாவையுமறிந்து நாடொணாப்
பூரணவுமையோடு பொருந்தியின்னதா
மோரணவுருவு கொண்டிருக்கை யெம்மையாள்
காரணமன்றியே கருமம் யாவதோ

அனைத்து வேதங்களாலும் உணர்ந்து தியானிக்கமுடியாத பூரணரே தேவரீர் உமாதேவியாருடன் பொருந்தி இத்தகைய அழகிய உருவங் கொண்டெழுந்தருளி இருத்தல் எம்மையாளும் ,காரணமன்றி வேறு கருமம். என்னையோ

தீயென வெழுதரு சீற்றவெவ்விட
மாயதை மாற்றியே யளியர் தங்களை.
நீயருள் புரிக

தீயைப்போ லெழுந்த கோபத்தினையுடைய கொடிய விடத்தினை நீக்கி ஏழையர்களான அடியோங்களைத் தேவரீர் கருணைகாட்டு ரக்ஷித்தல் வேண்டும்.

இதீரிதஸ்ஸர்வதேவை: ஹரிணாப்ரம்ஹணாபிச
மாபைஷ்டேதி மஹாதேவ: வாசாம்ருதஸமானயா
ஆர்வாஸ்யங் காலகூடம் பலாகாரம் கராம்சலாத்
க்ருஹீத்வா பலவத்கோரம் பபௌபிச்சங்கமீச்வர:

இன்ன விரைவாக அடியோங்களுப்பும் வண்ணம் அருந்தியருளுக என்று திருமாலும் பிரமனும் தேவர்களும் கூறுகிற அதனைக் கேட்டு மணம் வீசுகின்ற கொன்றமலர்மாலையை யணிந்த சிவபெருமான் இனி நீங்கள் கலக்கமுறுதீர்கள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி தமதுதிருக்கரத்தினால் எடுத்து இனிய கனியைப்போல அவ்விடத்தினை பானம்செய்யவது இறைவனார் கழுத்தளவும் இறங்கியது.

த்ருஷ்ட்வாதததத்புதம் கர்ம மஹாதத்யத்புதம் சுரா:
தைத்யாச்ச விஷ்ணுப்ரம்மாணௌ நிகிலா அமராஸ்ததா
ஸாஷ்டாங்கப்ரணிபாதேன ஸ்துத்வா தத்தயா சிவம்
ப்ரிணமய்ய சிரோப்ஸ்த காரம்போருஹ கோரகா:
தஸ்து: ப்ரவிணம்ர மூர்த்தாந பரிவார்ய மஹேச்வரம்

இங்ஙனம் சிவபெருமான் திருக்கழுத்தில் அழகிய நீலமணிவடம் போல பிறரால் நீக்குதற்கரியதான கொடியவிடத்தினை யமைத்து அத்தேவர்களுக்கு நல்லவருணைப் புரியாநிற்ப திருமால் அயன் முதலிய அனைவரும் அன்றே யிறந்து பிறந்தாரை யொப்ப உரைத்தற்கரிய மகிழ்ச்சி யெய்தி தூயசந்திரனை யணிந்த திருமுடி யினையுடைய சிவபெருமானை பலதடவை தண்டனிட்டு பலவாறு துதித்து தமதுசென்னி மேல்வைத்த குவிந்த கையினர்களாக மிக்க வணக்கமாக தலைகுனிந்த வண்ணம் சிவபெருமானை சூழ்ந்துகொண்டு நின்றனர்.

பகவான் தேவதேவச: பூயோ மதனகர்மணோ
தேவாஸுரான் ஸமாதிச்ய ப்ரம்மவிஷ்ணுததாப்ரவித்

போயுவாம் கார்யஸம்ஸித்யை திஷ்டதம் தேவதைஸ்ஸஹ
ஸித்தகார்யை: தேவதாகை: எபிஸ்ஸார்தம் மமாந்திகம்
ஆகந்தவ்யம் தர்சனார்தம் யுவாப்யாம் பரயாமுதா

மிக்க மகிழ்வுத்து நிற்கும் மால் அயன் முதலியோர்களை சடைமுடியுடைய சிவபெருமான் கருணையுடன் கடாக்ஷித்து அழகிய கடலை இன்னும் கடயுங்கள். அமுதமுண்டாகும். இப்பொழுதே போங்கள் என்று தேவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பி திருமாலையும் பிரமனையும் பார்த்து நீங்கள் இருவரும் தேவர்களுக்கு ஸகாயமாக இருந்து கோறிய காரியத்தை முடித்துவிட்டு அமுதத்தை அருந்தியதினால் போதாநந்தம் கொண்ட தேவகணங்களுடன் என்னை தர்சனம் செய்யவாருங்கள்.

இத்யாதிச்ய மஹாதேவ: பார்வத்யா வ்ருஷமாஸ்தித:
கச்சன் கைலாஸமார்கம் அசலம் ப்ரமதைஸ்ஸஹ

என்று இவ்வாறு கட்டளையிட்டு திரிபுரமெரித்த பரமசிவன் பார்வதியுடன் கூட தமது வாகனமாகிய விருடபத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டு திருக்கையிலைக்குச் செல்லுகையில்

மத்யே மார்கம் ததர்சாஸௌ நதீமேகாம் சுசிதலாம்
புன்னாக புஷ்பஸ்தபக ஸௌரபீக்ருத திக்தடாம்
தஸ்யாஸ்தீரே லிங்கமேகம் த்ருஷ்ட்வா தேவீம் வசோப்ரவீத

நடுவழியில் நிர்மலமாயும், சீதளமாயும் இருக்கின்ற நீரை உடைய ஓடுகின்ற ஓர் நதியையும் அதின் இருகரைகளிலும் புன்னைமரத்தோப்பையும், அதினின்று வீசுகின்ற பின்னைபுஷ்ப பரிமளத்தையும், அந்தச் சோலையின் இடையில் ப்ரதிஷ்டை செய்திருக்கின்ற திவ்ய தேஜோமயமான ஓர் லிங்கத்தையுங் கண்ணுற்று அமர்ந்திருந்துப்பொருந்தி உலகனைத்தையும் படைத்த அழகிய உமாதேவியைப் பார்த்து இதனையருளிச் செய்கின்றார்.

ஸம்சீதல: ப்ரதேசோயம் ஸரித்ரம்ய ஜலோத்கடா
சைத்ய ஸௌரம்யமாந்த்யாக்ய குணவாயுர் யுதாசிவா
அதிதீவ்ர ஹிமாம் தேவிவிஷாக்னி: தஸதிஸ்புடம்
அத்ர ஸ்மினவதீர்யாஹம் ப்ரவிச்யைதந்நிதடம்
விச்ரம்ய சாந்தகாரணதாபோபூத்வா வ்ரஜாம்யஹம்

மாதே! அதோ காண்கின்ற தென்பொருந்திய மரச்சோலையைப் பார்த்தினையா மிகவும்பார்ந்து வானமளாவி குளிர்ச்சிவாய்ந்திருக்கின்றது.

ஒளிபொருந்திய மாவரிசைகள் அழகியமெல்லிய போதுகளுடன் பசிய இலைக்கூட்டத்தினையுஞ் சுமந்து நிற்பன. இதினருகில் ஓடும் நதியும் நிர்மலமாயும் குளிர்ந்தஜலத்தை யுடையது. பரிமளம், குளிர்ச்சி, மாந்த்யமாகிற குணங்கள் பொருந்திய மந்தமாருதம் வீசுகின்றது. நான் அருந்திய காலகூடவிஷம் உலகு முடிவுகாலத்தில் எழுகின்ற மேகக் கூட்டங்களை யொப்பக் கருநிறம்பெற்றுக் கோடிக் கூற்றுக்களிடந் தங்குங் கொலையாகிய கொடுமையை மேற்கொண்டு திக்குள்தோறும் உலாவுகின்ற கோடிக்காற்றுகளின் வேகத்துடன் நூறுகோடி வடவாக்னியைபோல் என்னை மிகவுந் தகிக்கின்றது. ஸகிக்கமுடியவில்லை.

ஆகையால் நான் சற்று இந்த ஆற்றின் கரையில் குளிர்ந்தசோலைகளின் இடையே இளைப்பாறி இந்த தாபத்தை ஆற்றிக்கொண்டு கைலாயத்திற்குச் செல்லுவோம்

> இத்யுக்த்வா ஸகஸா தேவ்யா கிம்சித்துக்கித சேதஸா
> அவதீர்ய வ்ருஷாத்தூர்ணம் நந்தியாதிகணை ஸ்ஸஹ
> நதீதடே தருஷிணேன வல்மீகேச்வர லிங்கத:
> அத: புன்னாக வருக்ஷாணாம் புஷ்பிதானாம் ஸசாகிநாம்
> கீர்ணபுஷ்ப ப்ரவாளேத பூதலே ஹ்யவசம்கத: ஸுஷ்வாப

என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி " இக்கொடிய விஷத்தின் கொடுமையினால் தமது புருஷனுக்கு என் வருகிறதோ " என்று பயந்து நடுக்கிய கண்களையுடைய உமையுடன் தமது வாகனமாகிய தர்ம வ்ருஷத்தினின்றும் இறங்கி நந்தி முதலிய கணங்களுடன் " வால்மீகி மகர்ஷியால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வல்மீகேச்வரலிங்கம் என்று புகழ்பெற்ற வல்மீகேச்வரலிங்கம் சுடரொளியாய் நின்ற காலகூடாசன க்ஷேத்ரத்திற்கு வந்து வல்மீகேச்வர லிங்கத்தின் தென்பக்கத்தில் புன்னைமரச்சோலையின் இடையிலே புஷ்பங்கள் குவிந்து கிடக்கிற ஆரண்ய நதியின் கரையிலே, பரவசமாய் இட்டகால் இட்ட கைகளாய் தாள்களையும் தோள்களையும் பரப்பி தரையில் படுத்துறங்கி விட்டான்.

> ஸர்தமீசாம ப்ரமதாஸ்தா லவ்ருந்தகை:
> விஜயாமாஸ சரத்சீத கன்யா ஸாப்யதி விஹ்வலா
> உபவிச்ய கிரேணாஸ்ய கண்டம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வாஸமீபத:
> சபம்தஸ்ய சிவஸ்யாபி ப்ரார்தயந்தி ஹ்யவர்தத

இதைக் கண்டு மனம் கலங்கி ஸ்திரீகளெல்லாரும் சாமரங்களாலும், விசிரிகளாலும் ச்ரமம் ஆறும்படி வீசினார்கள். பர்வதராஜனின் புத்ரியி

களில் பிறந்த திருமகளும் சிவபெருமானருகில் உட்கார்ந்துகொண்டு நீலநிறமுள்ள கண்டத்தை கைகளால் தடவிக்கொண்டு ஆதிமுதல் காரணமாய் உலகத்தை எல்லாம் படைத்துக் காற்றருளும் உலகுக்கோர் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு மங்களங்களை பிரார்த்தனை செய்துக் கொண்டு எழுந்திருக்கும் ஸமயத்தை எதிர்ப் பார்த்திருந்தாள்.

ததோ தேவாச்சதைத்யாச்ச புன: க்ஷீராப்திம் வ்ருதா:
மமந்துஸ்தத்ர ரத்னானி கௌஸ்துபோமா ஹரித்ஹய:
கஜோத்தம: சதுர்தந்த: சந்திரோ தன்வந்தரீஸ்திரிய:
திவ்யாஹ்யப் ஸரஸோநாம பியூஷமமிதம் ததா
ஸர்வமேதத் ஸமுத்பூதம்

சிவபெருமான் திருவருளினால் காலகூட விஷத்தின் கொடுமை அடங்கியதும் அவர் நியமனத்தை சென்னியால் தரித்து மருபடியும் திருப்பாற்கடலை கடைய ஆரம்பித்தனர். அப்போது அச்சமுத்திரத்திலிருந்து அநேக உயர்ந்த இரத்தினங்கள், கௌஸ்துபம், மகாலக்ஷ்மி, உச்சைச்ரவஸ் என்கிற குதிரை, நாலு தந்தங்களையுடைய ஐராவதமென்கிற வெண்யானை, சந்திரன், தன்வந்திரி என்கிற தேவவைத்யன், நித்யயுவதிகளாய் திவ்யாலங்காரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அப்ஸரஸ்திரீகள் அமிருதம், இவைகளெல்லாம் ஒவ்வொன்றாய் வெளிக்கிளம்பியது.

தைத்யாரி: கௌஸ்துபம் லக்ஷ்மீம்
இந்திராயப்பத்ருண்ணாத்ஸ: இந்திரோவாஜினமுத்தமம்
கஜம்ப் ஸரஸோ ரத்னானித்யே வமக்ருண்ஹத

அப்போதலர்ந்த தாமரைமலரை ஒத்த திருக்கண்களை உடைய திருமால் கௌஸ்துபத்தையும், மகாலக்ஷ்மியையும் எடுத்துக்கொண்டார். தேவாதிதேவனாகிய இந்திரன் உச்சைச்ரவஸ் என்கிற குதிரையையும், ஐராவதம் என்கிற யானையையும், திவ்யாப்ஸரஸ்திரிகளையும், இரத்னங்களையும் எடுத்துக்கொண்டான்.

தைத்யேந்திரா: ஸுதாபூர்ணம் ஸௌவர்ணம் கலசம்ஜவாத்
க்ருஹீத்வா கம்னோத்யுக்தா: பபூவு: பலதர்பிதா:
அமரா அஸமர்தாஸ்தேவிஷண்ணமனஸோபவன்

அப்பொழுது அஸுரர்கள் மிக்க பலவந்தர்களாகையால் அந்த அமிருதம் நிறைந்தகுடத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட ஆரம்பித்தார்கள் அதைக்கண்டு தேவர்கள் அவர்களை தடுக்க சக்தியற்றவர்களாய், அய்

யோ! நாம் செய்த பெருமுயற்சிகளெல்லாம் கைகூடி முடியுந்தருணத்தில் வீணே போயினவே. நமது குருவாகிய வியாழபகவான் செய்த சூழ்ச்சிகள் எல்லாம் விபலமாக ஆகிவிட்டனவே திருமால் சிவபெருமான் இவர்களின் அருள்கள் இப்படியும் ஆருமோ என்செய்ய என்று திகைத்து பெருமூச்சுவிட்டு தலைகுனிந்த வண்ணம் நின்றனர்.

ஏதஸ்மிந்நந்தரே விஷ்ணோர்விசித்ரமஹிமாததா
மோஹினீ யோஷிதாம் ச்ரேஷ்டா [illegible] லக்ஷாம் ஸர்வவித் விஷாம்
அதிஷ்டத்புரதோமந்தப் ஸஞ்சாரமகரோத்ததா

அந்த ஸமயத்தில் பிறர் அர்த்திக்காமல் இருக்கிலும் தன் பேராகவே பிறரைக் காத்தருளும் மிக்க உதாரமான குணத்தையுடையவனும், பிரஜை காப்பாற்றுவதற்கு உதந்த அநந்தகல்யாணாமயர்க்கபெருமா, சக்தியும் பெற்ற திருமால் அசுரர்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோன அமிர்தத்தை தேவர்களுக்கு கொடுக்கவேணுமென்று எண்ணங்கொண்டு அசுரர்களை ஏமாற்ற மிக்க அற்புதமாய்ந்த ஸ்திரீயின் ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு அசுரர்கள் முன்னே ஆவிர்பவித்து கருமேகத்தையொத்த பெருங்கூந்தல் அசைய, அப்போதலர்ந்த தாமரைமலர் போன்ற பாதங்கள் சிறு சதங்கை அன்னங்களின் சத்தம்போல சப்திக்கவும், நீலக்கருமுகில் மின்போன்ற கடாக்ஷம் அசுரர் மீதே படும்படியாக உலவினள்.

தாம் த்ருஷ்ட்வா ஸர்வ்யாஸ்மைத ஸுந்தரீம் லோகமோஹினீம்
த்ருதாம்ருதகலசாம் பூர்ணாம் பீயூஷைஸ்தாம் வாஸ்திரியம்
அப்பாகச்சன் ததாஸர்வே விவசா மதனார்த்திதா:

அப்போது அசுரர்கள் தங்கள் எதிரே உலாவிவருகிற ஸ்திரீயின் உருவத்தைப் பார்த்து மோகங்கொண்டு இந்திரியங்கள் ஒன்றும் ஸ்வாதீனமில்லாதவர்களாய் அந்த அமுதகலசத்தை கீழே வைத்துவிட்டு அந்த மோஹினியைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்

ஆஹமேயதாக்ததா தைத்யான் மோஹயந்தீமப்ரவீத்
பங்க்த்யாத்வமேகதோயூயம் ஏதே: பங்க்திச: ஸுரா:
அஹம்விபஜ்ய பீயூஷம் க்ரமாத்தத்யாமஹேததா

மோஹினி தமது இன்பமிகு மொழிகளாலும் கடைக்கண்களாலும் அவர்களை வஞ்சித்து தன்வசமாக்கிக்கொண்டு அவர்களைப்பார்த்து வ

நீர் அசுரர்களே நீங்கள் எல்லோரும் வரிசைவரிசையாக உட்காருங்கள் அமிருதத்தை நான் சமமாகப் பங்கிட்டு கொடுக்கிறேன் என்று இனிமையாக பேசினாள்.

இத்யுக்தா திதிஜா: ஸர்வேவகோம்ருதஸமாக்ஷரம்
யதேச்சஸி ததைவத்வம் அம்ருதம் தாதுமர்ஹஸி

அம்மொழிகளைக் கேட்டு அமுதத்தைகாட்டிலும் நூறு மடங்கு இன்பம் பொருந்திய வாகமுதத்தைக் கேட்டு மதிமயங்கி உள்கலங்கி தயங்கி இன்பவெள்ளம் பெருக, கண்கள் சோர, உடம்பு புளகாங்கிதமாக, வேர்வை இட அன்ன நடையுடையணங்கே கேளாய் உன் இஷ்டப் படியே செய். நீயே இந்த அமுதகலசத்தை எடுத்துக்கொள்ளு. உன் இஷ்டப்படியே எல்லோருக்கும் பங்கிட்டுக்கொடுப்பாய்

தேவேப்ய: ப்ரதமம்தத்வா சுதாயஸஹஸாந்தரி
த்வமஸ்மானே ஹிதயயா போக்யாஸ்மாகம் பவிஷ்யஸி

முதலில் தேவர்களுக்கு அமுதத்தை பங்கிட்டுக்கொடுத்து பிறகு அமிருதகலசத்துடன் எங்களிடத்தில்வந்து சேரவேணும். மடநோக்கையுடைய மாதே தயைசெய்து எங்களுக்கு மாத்திரம் நீ எங்களுக்கே பிரியையாக ஆகவேணும். உன்னைவிட்டு ஒருக்ஷணகாலமும் பிரிந்திருக்க வல்லோம். எங்கள் ராஜ்யமனைத்தும் உனக்காதீனமாக செய்துவிடுகிறோம்.

இத்யுக்தாமோஹினீகிஞ்சித்ஸ்மித்வா தத்தேவஸ்ஸந்த
அம்ருதம் நிகிலம் தத்வா ரிக்தபாண்டமகாரயத்

என்று இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட மோகினி அவர்களுடைய மூடத்தனத்தைக் கண்டு சிறித்துவிட்டு அமிதகலசத்தை அசுரர்களிடத்திலிருந்து வாங்கிக்கொண்டு தேவர்களை எல்லாம் ஒருபக்கத்தில் வரிசையாய் உட்காரச்செய்துவிட்டு அவர்களுக்கு எல்லா அமிருதத்தையும் பங்கிட்டுக்கொடுத்துவிட்டு கொஞ்சம்கூட அம்ருதத்தை மீத்தாமல் வெறும் கலசமாகிவிட்டாள்.

தேவான்பிதஸ்ஸாந்தான்ப்ராஹமேஹாத் ஸாஹாஸ்மஹாபலான்
இத்தம்வ: கார்ய மனுஜித்வேமான் த்விஷதோமா:
ஸ்வாராஜ்யம் நிகிலம்பூயம் பூர்வவத்போக்ஷ்யதாதுனா

இவ்வாறு அமிருதத்தை எல்லாம் தேவர்களுக்கே பங்கிட்டு கொடுத்து விட்டு தேவர்களைப் பார்த்து வாரீர் தேவர்களே! நீங்கள் கோறிய காரியம் நிறைவேரியது. இனி பயப்படவேண்டாம். மிக்க பலவந்தர்களாகி விட்டீர்கள். அசுரர்களால் உங்களை வெல்லமுடியாது. இனி நீங்கள் அசுரர்களுடன் போர்செய்து அவர்களை எளிதில் வென்று கொன்று விட்டு முன்போல் ஸ்வர்கராஜ்யத்தையும், ஐஸ்வர்யத்தையும் பெற்று மூன்று உலகங்களையும் செங்கோல் செலுத்துங்கள். உடனே புறப்படுங்கள்.

இத்யுக்த்வா ஸ்வஸ்வஸ்யரூபம் க்ஷணாத்ப்ராபசதுர்புஜம்

என்று சொல்லிவிட்டு உடனே தமது ஸ்திரி உருவத்தை மறைத்து விட்டு நாலுதிருக்கைகளும், திருப்பீதாம்பரமும், திருவபிஷேகமும், திருசலங்கை அணிந்த திருவடிகளும், திருமகள் நித்யவாஸம் செய்கின்ற விசாலமான திருமார்பும், நீண்டு பெருத்த ஆஜானுலம்பிகளான திருக்கைகளும், திருக்குண்டலும் சாத்திய காதுகளுமான தமது ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பித்து மறைந்துவிட்டார்.

ப்ரம்மாதிதோஷமகமத்..............

இதைக் கண்டு பிரமதேவர் மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்.

...............நிதிநாநிவிலாஸ்ததா
நிர்வேதம் பரப்ராப்ய சுதாலா பருஷார்திதா:
யுத்தாய ஸமநஹ்யந்ததான் ஸர்வானமராக்ஷணாத்
ஜித்வா வித்ராவயாமாஸ: க்ருபயா பரமேஷிது:

அப்போது அசுரர்கள் எங்குத்தேடிப்பார்த்தும் மோகினியைக் காணமல் திகைத்து வியப்படைந்து அட மோசம்போய்விட்டோம். மோகினியையும் காணோம் அமிருதகலசத்தையும் காணோமே. இது என்ன முட்டாள்தனம். ஒருபெண்ணால் நாம் மிக்கபலவந்தர்களாயும் மூன்று உலகங்களையும் ஆளும்படி சக்திவாய்ந்தவர்களான நாம்பலரும் ஏமாந்தப்பட்டு அமிருதத்தை இழந்துவிட்டோமே. நாம் பகையாளர்களான தேவர்கள் செய்த சூழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இப்போதே போரில் அவர்களை வென்று கொன்றுவிடுவோம் என்று ஓர்வீராவேசம் கொண்டு தேவர்களைத் தாக்கினார்கள். அமிருதத்தை அருந்தியதினால் மிக்க பலத்தையும், உத்ஸாகத்தையும், தேஜஸ்ஸையும், சக்தியையும் ஞானத்தையும், வீர்யத்தையும், ஐஸ்வர்யத்தையும் பெற்று தேவர்கள் மிக்க உத்ஸாகத்துடன் எதிர்த்து நின்று போர்செய்து அசுரர்களை அடித்துத் துறத்திவிட்டார்கள்.

ஏதஸ்மிந்நந்தரே யோகீநாமதோ வைணிகோத்தம:
நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய ப்ரம்மாணமபி தைவதம்
ஸம்மாண்ய ப்ராஹகம்பீரம் ப்ரச்ரபாவனதஸ்ததா

அந்த ஸமயத்தில் வீணையை வாசித்துக்கொண்டு பகவத்குணங்களையே எப்போதும் பாடிக்கொண்டு ஏழு உலகங்களிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு காலக்ஷேபம் செய்கிற நாரதமகர்ஷியானவர் அங்குவந்து கைகழ வாநேமியானை திருமாலையும், கமலாஸனத்திலிருந்து உண்டாகிய பிரமதேவரையும் நமஸ்கரித்து வணக்கமாய் சொல்லத் தொடங்கினார்.

நாரத:

பகவந்நத்ய தேவேச: பார்வத்யா ஸஹசங்கர:
விஷபான ஸமுத்பூத மனோ ஸ்போஹாகுலோப்ருசம்
அரண்யாக்யநத்தீம் மஹாகடகநாமகே
க்ஷேத்ரே தத்புருஷாபிக்ய லிங்கவர்யஸ்யதக்ஷிணே
புன்னாக த்ருமமூலே ச கௌஸ ...மேசயனேவச:
...............நித்ரா திபராமானந்த:

திருப்பாற்கடலை கடைந்து தேவர்களுக்கு அமுதமூட்டிய திருமாலே கேளும். உலகங்களை எல்லாம் தீயினில் தாகபோலாகாமல் அக்கொடிய காலகூட விடத்தை அருந்தியதனால் அவ்விடத்தின் தாபத்தை ஸகிக்கமுடியாமல் மிகுதுன்பமடைந்து களித்துப்போய் சிவபெருமான் திருக்கைலாயத்திற்கு போகமாட்டாமல் மத்தியிலே அரண்ய நதியின் கரையில் மஹாகடகமென்ற பெயருடைய காலகூடாசன க்ஷேத்திரத்தில் தத்புருஷன் என்று பெயர்பெற்ற வல்மீகேஸ்வர லிங்கத்தின் தென்பக்கத்தில் புன்னைமரங்கள் அடர்ந்த தோப்பில் புஷ்பமயமான படுக்கையில் பரவசமாய் படுத்துறங்குகின்றார்.

...........பார்வதீச கணேச்வர:

பரிவார்ய மஹாதேவம் நித்ராஸக்தபுஜம் சிவம்
வீஜனத்யுப சாரேண தூஷ்ணீம் பூதா உபாஸதே

இங்ஙனம் பரவசமாக படுத்துறங்குகின்ற சிவபெருமானைக் கண்டு கலங்கி என்செய்வது என்று ஒன்றும் தோன்றாமல் "எப்போது உறக்கம் தெளிந்து எழுந்திருக்கப் போகின்றாரோ தெரியவில்லையே" என்று விசாரப்பட்டுக்கொண்டு உமாதேவியாரும் மற்றப்ரமதகணங்களும் சிவபெருமானை சூழ்ந்துக்கொண்டு விசிறியினால் மெள்ள வீசிக்கொண்

சைத்யோபசாரங்கள் செய்துக்கொண்டு ஒருவரோடொருவர் வாய் திறந்துப் பேசாமல் பயப்பட்டு நடுங்கிக் கிடைக்கிறார்கள்.

இத்யுக்தவதி தேவர்ஷௌ தஸ்மின் கிஸ்ருஸ் ஸமாதவா:
ஸப்ரமகாஸ் ஸுராஸ்ஸர்வே தந்தேச மகமந்ழுதா

இங்ஙனம் நாரதமாமுனி கூறிய மொழியைக் கேட்டு திருமால் பிரமன் இந்திரன் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் திடுக்கிட்டு உள்ளங்கலங்கி பயந்து நடுங்கி சிவபெருமானைக் காணவேணுமென்றும் விரைவாக இந்த காலகூடாசன க்ஷேத்திரத்திற்கு ஓடிவந்தார்கள்.

அததாநாகதாந் தேவான் ஸஹரீன் நந்திகேஸ்வர:
ஸ்வவேத்ரகாலனேனுப ஸஞ்ஞயாசாப்ரஷிதிதம்

மிக பரபரப்புடன் ஓடிவந்த தேவக்கூட்டங்களைக் கண்ணுற்று நந்தியானவர் "இவர்கள் செய்யும் ஆரவாரத்தினால் சிவபெருமான் தூக்கத்திற்கு என்ன இடையூறு நேரிடுகிறதோ என்று பயந்து தமது பிரம்பினால் பேசாமல் தூர நில்லுங்கள் என்று ஸஞ்ஞை காட்டி மெதுவாகச் சொன்னார்.

தூஷ்ணீபாவ முபாச்ரித்ய லர்தத்வம் தூரதோதரே
யாவந்நர்திஷ்[illegible]: [illegible]
[illegible]
விஞாப்யத்வயா யுஷ்மான தாசயிஷ்யாம் யஹம் [illegible]

தேவகணங்களே! சிவபெருமான் புஷ்பசயனத்தில் ச்ரமபரிஹாரார்த்தமாக மந்தமாருதம் வீச ஆனந்தமாக உறங்குகின்றார். அதற்கு விரோதம் வாராமல் பேசாமல் தூரத்திலேயே ஸந்தடி செய்யாமல் இருங்கள் சிவபெருமான் உறக்கம்தெளிந்து எழுந்திருந்தவுடனே அவரிடத்தில் நீங்கள் வந்திருப்பதை விஞ்ஞாபனம் செய்துவிட்டு உங்களுக்கு தர்சனம் செய்துவைக்கிறேன். போங்கள் என்றார்.

இத்யுக்தாபரிதஸ்தஸ்து: ஹரிணா ஸஹதேவதா:

இவ்வாறு நந்திதேவரால் கூறப்பட்ட தேவர்கள் சிவபெருமான் உறக்கத்தைவிட்டு எழுந்திருக்கும் ஸமயத்தை எதிர்ப் பார்த்துக்கொண்டு ஸந்தடி ஒன்றும செய்யாமல் ஏகாந்தமாக அந்த காலகூடாசன க்ஷேத்திரத்தில் தங்கியிருந்தார்கள்.

ஏதஸ்மின் ஸமயே க்ருஷ்ணபக்ஷே மந்தஸ்யவாசரே
த்ரயோதசீ ஸமபவத் தஸ்யாமுத்தியதேச்வர:

பலநாள் சென்றவாறே சிவபெருமான் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் செவ்வாய் கிழமை த்ரயோதசி திதி கூடிய தினத்தில் உறக்கம் தெளிந்து எழுந் திருந்தார்.

பார்வதீம் பார்ச்வதேசஸ்தாம் விலோகோத்த புல்லலோசனும்
ஆச்லிஷ்ய பரமப்ரீத இதம் வசனம் ப்ரவித்

அப்போது சிவபெருமான் தன்னருகில் உட்கார்ந்துக்கொண்டு " அக் கொடிய விடத்தின் தாபம் அடங்கி எப்போது எழுந்திருக்கப்போ கின்ருரோ. என் செய்வது என்று மனோவியாகுலத்துடன் விசிறியும் கையுமாய் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு தலை குனிந்தவண்ணம் இருக் கின்ற பார்வதியை ஆலிங்கனம் செய்துக்கொண்டு

காலேவிக்ஷமஹ0 கிம்சித் இயந்தம் காலமத்ரிஜே
த்வாமிமான் ப்ரமதாங் ஸர்வான் கடுணோப மாத் ப்ரியே

பர்வதராஜன் புதல்வியாகப் பிறந்து கடோரமானதவத்தின்பயனாக என்னை பெற்ற அன்பே ஓர் வடிவம் கொண்டதுபோல் நின்ற என் காதலியே! அக்கொடிய விடத்தின் தாபத்தினால் இந்திரியங்களெல்லாம் சோர்வை யடைந்து மதிமயங்கி ஒன்றையும் உணர சக்தியற்றவனாய் இத்தனை காலம் உறங்கிக்கிடந்தேன். நீ பக்கத்தில் உட்கார்ந்து தாபமாரும்படி விசிக்கொண்டிருப்பதையும் இப்பிரமதகணங்கள் அனைவரும் என்னைச் சுற்றிக்கொண்டு காற்றுக்கொண்டிருப்பதையும், இந்த பிரதேசத்தை சற்றுமுணரவில்லை. அய்யோ! அக்கொடியவிடம் என்னையும் இவ்வாறு கலக்கி மதிமயக்கச்செய்தது. இது வெளியிலே கிளம்பி உலகத்தில் பறவியிருந்தால் உலகங்களையே எறித்துவிட்டிருக்கும். அநியாயமாக ஜீவகோடிகள் நசித்துப்போயிருக்குமே

இத்யுக்தா லாததாதேவி ஹ்ருஷ்டாரோமபாக்ஷத
என்று சிவபெருமான் அக்கொடியவிடத்தின் தாபம் போய் தெளிந்து எழுந்து கூறியமொழிகளைக் கேட்டு உமாதேவி பேரானந்தம் கொண்டு

ஸ்வாமின் கோரவிஷாசனேன பவதா நாதேன
ஸம்ரக்ஷிதாதேவா இந்திர புரோகமாஸ்திரிஜகதோ
கோரார்ணி தாபாதுரா:

உலகங்களைப் படைத்து ஆபத்துவருங் காலங்களில் காற்று ப்ரளயகா லும் வந்தபோது ஸம்காரம் செய்தருளுகிற பரமனே கேட்டருளாய்

இப்போது பாற் கடலிலிருந்து உண்டாகிய இக்கொடிய விடத்தை அமுதுசெய்து இந்திரன் முதலாகிய தேவகணங்களையும் பிரமனையும் திருமாலையும் காப்பாற்றினீர். நீர் அப்படி அமுது செய்யாவிடில் மூன்று உலகங்களும் தாபத்தினால் எறிந்துப்போயிருக்கும்

மந்தாசல மந்தஜாத விஷபானேத்பூதஸம்மோஹனம்
ஹ்ருத்பத்மம்ம்ருதுதேவதேவபிபிஷாத்ப்லுஷ்டம் யதாதூலகம்

எவ்வளவு கலக்கினாலும் கொஞ்சம்கூட கலங்காமல் இருக்கிற ஸமுத்திரம்போல மிகவும் கம்பீரமான தேவரீருடைய தாமரைமலரைவிட மிக்க மிருதுவாக இருக்கிற ஹ்ருதயமானது மந்தரபர்வதமாகிற மத்தினால் கடையப்பட்ட ஸமுத்திரத்திலிருந்து உண்டாகிய அக்கொடிய விஷத்தை பானம்செய்ததினால் கலங்கி நெருப்பினருகில் இருக்கின்ற பஞ்சுபோல பொசுங்கி மோகத்தை அடைந்துவிட்டது. இதென்ன ஆச்சரியம்.

உத்தானம் பவதோ விகார ரஹிதம் ஹ்யாலோக்ய மோதாம்
தௌ சித்தம் மேதலகாமி சித்ரஜடீரஸம்ப்ராப்த ஸம்மஜ்ஜனம்

அக்கொடிய விடத்தினால் தேவரீருக்கு ஒருகெடுதியும் உண்டாகாமல் தேவரீருடைய லோகோத்தரமான விசித்ர சக்தியினால் அவ்விட வேகத்தை அடக்கி ஓங்கவெட்டாமல் தடுத்து "நிர்விகாரம்" என்று முதல்முறைவசனம தவறாமல் அவ்வேதமொழியை ஸத்யமாகச்செய்த நிர்விகாரஸ்வரூபத்தை உடைய தேவரீரைக் கண்டு ஆச்சரியமாகிற ஸமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்து கிடக்கிறேன். தேவரீரைத் தவிர மற்ற எவரால் இந்த ஸாஹஸகார்யம் செய்யமுடியும்.

நேத்ராதீந்திரிய யோகவர்ஜிதமஹோநிச்சேஷ்டயாவீக்ஷ்ய ப்ருசம்

இத்தனைநாள் இந்திரயங்களுடைய உணர்ச்சியில்லாமல் மோகத்தை அடைந்திருந்த தேவரீரைக் கண்டு மிகவும் பயந்திருந்தேன். உலகுக்கோர் தனிமுதலாகிய தேவரீருக்கு பொல்லாங்கு ஒன்றும் நேரிடாமல் எப்போது உணர்வு உண்டாகப்போகிறதோ. என்னசெய்யபோகிறோம் என்று வியாகுலப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

தஸ்மாத்தோஷதிதிச்சுபோ பவது தே போதாத் ப்ரமேஹாத்
சுபாத்

இன்று செவ்வாய்கிழமை கூடிய க்ருஷ்ணபக்ஷ த்ரயோதசிதிதியில் ஸாயங்காலம் தேவரீர் மோகத்திலிருந்து தெளிந்து உலகங்களனைத்தையும் கடாக்ஷித்ததினால் இந்த ப்ரதோஷகாலம் மிகவும் மங்களத்தை உண்டு

பண்ணக்கடவது. இந்த ப்ரதோஷவேளையில் தேவரீரை பூஜை செய்த வர்களும் முக்தியைக்கொடுத்து கடாக்ஷித்தருளுவீர் என்று சிவபெரு மானை பிரார்த்தனை செய்துக்கொண்டாள்.

கவனிப்பு.

உலகத்தில் பிரதோஷவேளையில் சிவபூஜை விசேஷமாக நடுத்துவதற்கு இது ஒருகாரணமென்று காண்க. இதை சூதமுனிவர் பிரம்மோத்தர காண்டத்தில் அருளிச்செய்கின்றார்

இன்னதே யருளும்பிர தோடமென்னயாம் வழுத்துதற்கெளிதோ
அன்னவாகனனுங்கலுழ வாகனனுமறிவதன்றதனுடைப்பெருமை
பன்னகாபரணன் பூசையினது போற்பலந்தரும் பூசையின்றெனஎன்று
நாண்முழுது முணர்ந்தவக்மொழிந்தான்முனிவரனைவரும் மகிழ்ந்தார்

பிரதோஷ பூசையின் பலனானது இத்தன்மையுள்ள இகபர சவுக்கி யங்களை தருமென்ற நாம் விவரித்துச் சொல்வதற்கெளிதல்ல அதனு டைய பெருமை பிரமதேவனாலும் விஷ்ணுவினாலும் அறியத்தக்கது மல்ல. சர்ப்பாபரணங்களை அணிந்திருக்கும் பரமசிவனுக்குரிய பூசை களில் இந்த ப்ரதோஷபூசையைப்போலப் பலனைத்தரும். பூசைவே றொன்றுமில்லையென்று வேதாகம சாஸ்திரங்களை எல்லாம் உணர்ந்த சூதமுனிவர் சொன்னார். (அதைக் கேட்டு நைமிசாரண்ய முனிவர்கள் மனமகிழ்ந்தார்கள்.) இவ்வித மகிமைக்கு இந்த கதையே மூலாதார மெனக் காண்க.

ஏதஸ்மின் ஸமயே தேவா: மதுத்வேஷி புரோகமா:
சூர்யாஸ்தமய வேளாயாம் ஸமாகம்ய ஸஸத்வரம்
பரஸ்பரம் ஸம்லபந்தௌ பரமானந்த நிர்பரே
ஆச்லிஷ்பந்தாவதாந்யோந்யம் ஜகதாதிமதம்பதீ
நந்திகேசம் புரஸ்க்ருத்ய ப்ரணதாபுவி தண்டவத்
ஆஸ்தவன் பரயாமக்த்யா மூர்த்னி வின்யஸ்தபாணய:

அந்த ஸமயத்தில் பிரமன் திருமால் இந்திரன் முதலிய தேவகணங்கள் சிவபெருமான் மோகத்திலிருந்து தெளிந்து உணர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார் என்பதை அறிந்துகொண்டு சிவபெருமானை தண்டனிடவேணுமென்று பேராவல் கொண்டு அந்த ப்ரதோஷ ஸமயத்திலேயே நந்திகேச்வர ருடைய அனுமதியினாலே அவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஐம்புலன் களை பொருவழிப்பட நிறுத்தி காமவெகுளியை நீக்கி சித்தத்தில் பொ

ருந்தப் பாவித்து வாயினால் பஞ்சாக்ஷரத்தை சொல்லிக்கொண்டு கை
களில் மலர்களை ஏந்திக்கொண்டு மலையரையன் புத்திரியாய் மயில்
போலச் சாயலையும் மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கும் திருமேனியையும்
சிறிய மருங்குலுக்குத் துன்பஞ் செய்யத்தக்கதாய் அழகுகொண்டி
ருக்கும் தனங்களையும் பதிவிரதா தர்மத்திற்கு அரசி என்று சொல்
லத்தக்க தன்மையும், சந்திரகலை என்கிற ஒருவித ஆபரணந் தாங்கிய
கரிய அளகத்தையும். அழகுக்கு அழகினைத்தருவதாகிய திருமுகத்தை
யுடைய பொன்கோம்புபோல விளங்கும் பார்வதிதேவியாரையும், மன்
மதனுடைய சரீரத்தை நீறுசெய்த தீயை வழங்கிய நெற்றிக்கண்ணை
யுடையவராய் அடியார்களுக்கு கரும்புபோலிருக்கும் இன்பகளஞ்சிய
மாயும், பிரமதேவனுடைய தலையினின்றும் நாறுகின்ற புலால் நாற்
றத்தை நீக்கப் பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையின் வாசனையா
னது அஷ்டதிசையளைக்கும் பரிமளிக்கும்படி அணிந்திருக்கும் அழ
கிய மார்பையுடைய ஒப்பற்ற பரமபொருளாயும், வெள்ளிமலையின்
மேல் மாணிக்கமலை வருவதுபோல விளங்குகின்ற சர்பசயனத்தில்
பள்ளிக்கொள்ளும் விஷ்ணுவாகிய ரிடபவாகனத்தில் பவனி செல்லு
கின்ற பரமசுடரும் சந்திரனுடன் பகைத்துத் துள்ளி அலைகள் ததும்பி
க்கொண்டிருக்கும் கங்கையை அணிந்த சடையையுடையவரும், இள
மையாகிய புள்ளிமான்கன்று விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் செந்தாமரை
மலர் போன்ற திருக்கரங்களையுடையவரும், உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்
கும் அலைநிரையுடைய சமுத்திரத்தையும் மலைகளையும் பூமியையும்
மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடன் வேத
மாகிய சிலம்புகள் சத்தித்துக்கொண்டிருக்கும் திருவடிகளை யுடைய
வரும் நீர்மிகுந்த திருப்பாற்கடலில் உண்டாகிய ஆலகாலவிஷத்தை
உண்டு காக்கவிரக்கமுடையவரும், ஓங்குகின்ற சிகையினையுடைய
முத்தீயொளிருகின்ற சூலாயுதத்தை யுடையவருமான சிவபெரு
மானையும் ஒருவரை ஒருவர் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு பரமானந்
தத்தை அனுபவிக்கின்ற உலகுக்கோர் தனிமுதலாகிய தந்தைதாயாயின
இருவர்களையும் தர்சனம்செய்து ஸாஷ்டாங்கமாக தண்டனிட்டு தலை
யில்வைத்த குவிந்த கையினர்களாய் மிக்க பக்தியுடன் ஸ்தோத்திரம்
செய்தார்கள்.

தேவா ஊக

ஜகதுற்பத்தி ரக்ஷாதிஹேது அற்புதம் ஸஞ்சனம்

ஸமப்யர்ச்யாநுஜ்ஞாதா: இச்காம: ஸ்வம் ஸ்வமாலயம்
கர்தும் ஸமநுஜாநீதõ பூஜாயையுவயோர் ஹிக:

எல்லா உயிர்களிடத்தும் நிறைந்திருப்பவரும் தனுகரண புவனபோ கங்களை ஆத்துமகோடிகளுக்கு தந்து மறை தவறாமல்படைத்து காத் துக்கொண்டிருக்கும் பரமனும் பக்குவாத்மாக்களுடைய ஆணவமலம் நீங்கினவிடத்து விளங்குகின்ற மெய்ஞ்ஞானப் பார்வைக்குத் தரிசன மாகின்ற வேதங்களால் துதிக்கப்பட்ட ஆதிகாரணமாகிய தேவரீருக்கு முறைதப்பாமே கற்பூறதீபமும் நல்லவாசனையை தருகின்ற தூபமும் மற்ற எல்லா உபகாரங்களும் குறைவுபடாமல் இனிதாகச்செய்து தே வரீருடைய இரண்டு திருவடிகளையும் ஆராதித்துவிட்டு அடியோங் கள் தங்கள் தங்கள் இடங்களுக்குப் போக விரும்புகின்றேன். ஆகை யால் க்ருபைசெய்து எங்களுடைய மனோரதத்தை பூர்த்தி செய்விக்க வேணும்.

நைதாத்ரு சோ ஹிஸமய: ஸப்யதேஜ்ஞாதுசித்சக:
யதோயுவாம் பரம்தோஷம் ப்ராப்தைனலோக ஹிதைஷிணோ ஸ்ன
க்ருஷ்ண த்ரயோதசீ மந்தவாரயுதா ப்ரதோஷகா

உலகங்களுக்கெல்லாம் தாய்தந்தையரான நீங்கள் இருவரும் ஒருவ ரொடொருவர் சேர்ந்து மிக்க ஆநந்தமாக இருக்கின்றீர்கள். காலமோ ப்ரதோஷவேளை. இப்படிக்கொத்த ஸமயம் நேறிடுவது அறிது ஆகை யினால் கருத்தங்கும் என்பத்துநான்குலக்ஷ யோனி பேதமாகிய இரு வினை என்றும் சுழிபொருந்திய ஜெனன சாகரத்தை கடக்கத் தெப்ப மாக உயிர்க்கெல்லாம் உயிராய் வீற்றிருக்கும் நம்கடவுளாகிய பரம சுடரே. இந்த புண்யக்ஷேத்திரத்தில் இந்தபுண்யவேளையில் உங்களிறு வரையும் நாங்கள் பூசனைசெய்யும்படி அநுமதி தந்தருளவேணும்.

இதி விஞ்ஞாபிதௌ தேவிசங்கரௌ கருணாந்விதௌ
ஸமாராதயிதும் தேவான் விஷ்வாதின் அவமன்யத

என்று இங்ஙனம் தேவர்களுடைய மொழிகளைக் கேட்டு இறக்கங் கொண்டு பார்வதியும் சிவபெருமானும் தங்களை பூசனை செய்ய அநு மதி கொடுத்தார்கள்.

ததோ தேவாமஹாநந்தயாம் ஸ்னாத்வா ஸாய் சிசுத்தய:
க்ருதத்ரிபுண்ட்ர ருத்ராக்ஷா: புஷ்பாண்யா ஹ்ருத்யஸத்வரா:
ததா புருஷ ஸூக்தைச்சவிவிதைருபஹாரகை:

எதஸ்மிந்நந்தரே யோகீநாரதோ வைணிகோத்தம:
நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய ப்ரம்மாணமபி தைவதம்
ஸம்மாண்ய ப்ராஹகம்பீரம் ப்ரச்ரபாவனதஸ்ததா

அந்த ஸமயத்தில் வீணையை வாசித்துக்கொண்டு பகவத்குணங்களையே எப்போதும் பாடிக்கொண்டு ஏழு உலகங்களிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு காலக்ஷேபம் செய்கிற நாரதமகர்ஷியானவர் அங்குவந்து கைகூழ வாரேமியானை திருமாலையும், கமலாஸனத்திலிருந்து உண்டாகிய பிரமதேவனையும் நமஸ்கரித்து வணக்கமாய் சொல்லத் தொடங்கினர்.

நாரத:

பகவந்நத்ய தேவேச: பார்வத்யா ஸஹசங்கர:
க்ஷீராப்தி ஸமுத்பூத மஹோக்ரோ ஹாகுலோப்ருசம்
அரண்யாக்ய நத்தீரே. மஹாகடகநாமகே
க்ஷேத்ரே தத்புருஷாபிக்ய லிங்கவர்யஸ்ய தக்ஷிணே
புன்னாக த்ருமமூலே ச கௌஸ ஸமேசயனே வச:
..............நித்ரா நிபரமானந்த:

திருப்பாற்கடலை கடைந்து தேவர்களுக்கு அமுதமூட்டிய திருமாலே கேளும். உலகங்களை எல்லாம் தீயினில் தூகபோலாகாமல் அக்கொடிய காலகூட விடத்தை அருந்தியதனால் அவ்விடத்தின் தாபத்தை ஸகிக்கமுடியாமல் மிகுதுன்பமடைந்து தபித்துப்போய் சிவபெருமான் திருக்கைலாயத்திற்கு போகமாட்டாமல் மத்தியிலே அரண்ய நதியின் கரையில் மஹாகடகமென்ற பெயருடைய காலகூடாசன க்ஷேத்திரத்தில் தத்புருஷன் என்று பெயர்பெற்ற லல்மீகேஸ்வர லிங்கத்தின் தென்பக்கத்தில் புன்னைமரங்கள் அடர்ந்த தோப்பில் புஷ்பமயமான படுக்கையில் பரவசமாய் படுத்துறங்குகின்றார்.

............பார்வதீச கணேச்வர:
பரிவார்ய மஹாதேவம் நித்ராஸக்தபுஜம் சிவம்
வீஜநத்யுப சாரேண தூஷ்ணீம் பூதா உபாஸதே

இங்ஙனம் பரவசமாக படுத்துறங்குகின்ற சிவபெருமானைக் கண்டு கலங்கி என்செய்வது என்று ஒன்றும் தோன்றாமல் "எப்போது உறக்கம் தெளிந்து எழுந்திருக்கப் போகின்றாரோ தெரியவில்லையே" என்று விசாரப்பட்டுக்கொண்டு உமாதேவியாரும் மற்றப்ரமதகணங்களும் சிவபெருமானை சூழ்ந்துக்கொண்டு விசிறியினால் மெள்ள வீசிக்கொண்டு

செய்ய இந்த புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் இதேமாதிரி சுந்தரமான மூர்த்தியுடன் வீற்றிருப்பீருக். அவ்வாறு இங்கு வீற்றிருந்து இந்த புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் இந்த புண்யநதியில் ஸ்நாநம் செய்து இந்தப்ரதோஷ வேளையில் தேவரீரை பூசனை செய்யுமவர்களுக்கு முக்தியைதந்துவென்னாகில் முழுகாவண்ணம் உலகத்தை காத்தருள்வீராக

விசேஷ தஸ்திதாவஸ்யா பூஜயேத்தஹிமோயுவாம்

ஸாயுஜ்ய மேவகச்சந்து நாத்ரகார்யா விசாரணு

மேலும் மற்ற புண்ய ஸ்தலங்களைவிட இந்த புண்ய க்ஷேத்திரத்தில் இந்த ப்ரதோஷ வேளையில் தேவரீரை பூசனை செய்யும் அவர்களுக்கு ஸாயுஜ்ய மென்கிற முக்தியை ஸந்தேகமில்லாமல் கொடுத்தருள்வீராக இது இந்த புண்ய க்ஷேத்திரத்திற்கு ஓர் மகிமை

ஸ்தல மேதத் த்வதீயன நாம்னாக்யாதம்பவேத்புவி

இந்த புண்ய க்ஷேத்திரமானது தேவரீருடைய காலகூடவிஷத்தை அமுது செய்ததினுல் உண்டாகிய காலகூடாசனனென்கிற திருநாமத்தாலாய காலகூடவிஷாசக்ஷேத்திரமென்று பெயருடன் உலகெங்கும் புகழ்பெறும்படி அனுக்ரகம் செய்தருள்வீராக.

இதிஸம்ப்ரார்திதேனதேவா லங்கீக்ருத்யதவோமிதி

ஸம்ஸ் ப்ருச்யதாத்ருசீ மூர்த்திம் தஸ்தது கருணும்புதி

என்று இவ்வாறு தேவர்களால் பிரார்திக்கப்பட்ட சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் அங்கே செய்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டு மிக்க ஆநந்தத்துடன் எழுந்தருளி இருந்தார்கள்.

அததேவோபி தாம் தேவீமனுஞாப்யபதாப்தயே

பூயோவ் ருஷபமாருஹ்ய ஸகணேகிரீம் அங்வகாத்

பிறகு அச்சோலையின் அழகைக் கண்டு அதை விட்டு பிரியமாட்டாமல் தயங்கிநிற்கிற பார்வதியின் அனுமதியின் பேரில் மறுபடியும் தமது வாகனமாகிய வ்ருஷபத்தின்மீதிஏறிக்கொண்டு ப்ரமதகணங்கள்சூழவும் ரம்பை முதலிய தேவகன்யர்கள் ஆடவும் கந்தர்வர்கள் பாடவும் தேவர்ஷிகள் துதிசெய்யவும் தமது வாஸஸ்தலமாகிய கைலாயமலைக்கு புறப்பட்டுப்போனர்.

கைலாஸ மகமத் க்ஷிப்ர:ம் தேவா ப்ராபு ஸ்வகம்பதம்

தேவதைகள் எல்லாரும் தூர்வாஸமாமுனிவரின் சாபத்தால் இழந்து போன ஸ்வர்கராஜ்யத்தை சிவபெருமானருளினால் பெற்று முன்போல் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களுக்கு சென்றனர்.

இதிலோ முனய: க்ஷேத்ரமாஹாத்மயம் விஷயாயின
ப்ராதுர்பாலப்ரகாரச்ச கதிதோ போகமோக்ஷத:

என்று இவ்வாறு இக்கதையை சொல்லி முடித்துவிட்டு மாமுனிவர்களைப்பார்த்து சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.

வாரீர் மாமுனிவர்காள் நீங்கள் கோரியபடி காலகூடாசன க்ஷேத்ர மகாத்மியத்தையும் அதின் உத்பத்தி ப்ரகாரத்யும் சொல்லினேன்.

திவ்ய க்ஷேத்ரமிதம் குப்தம் திவ்யாரண்யநதீச

இந்த க்ஷேத்திர மாகாத்மியம் ஒருவராலும் உணரலாகாது. இந்த அரண்ய நதியின் மாகாத்மியமும் ஒருவராலும்உணரலாகாது ஏனென்றால் இது காட்டு வழியில் ஒரு மூலையில் இருக்கிறது.

வல்மீகேச்வரலிங்கம் சலிங்கம் ராமப்ரதிஷ்டிதம்
மூர்த்திர்விஷாசனே சஸ்யத்ரயமேதத்விலோகினம்
நமாதுர்ஜடோ வாஸ: முக்திரேவநஸம்சய:

எல்லா புண்ய க்ஷேத்திரங்களைவிட இந்த புண்ய க்ஷேத்திரத்திற்கு விசேஷமுண்டு. அதாவது வால்மீகிமஹரிஷியால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வல்மீகேச்வரலிங்கமும் ராமனாலே ப்ரதிஷ்டை செய்யப் பட்ட லிங்கமும் தேவர்களாலே ப்ரார்திக்கப்பட்டு அங்கு எழுந்தருளி இருக்கும் மூர்த்தியும் ஆக மூன்றுவிதமாக அங்கு சிவபெருமான் ஸன்னிதானம் செய்திருக்கிறார். ஆகையால் இந்த புண்யக்ஷேத்திரத்தை தர்சனம் செய்த மாத்திரத்திலேயே தீவினைகள் எல்லாம் போய் முக்தியை பெறலாம் என்பது நிச்சயம்.

இதிச்ருத்வேத மாக்யானம் முனயோவீதகல்மஷா
ஸந்தோஷம் பரமம் ப்ராப்ய ஸூதம் முனிமபூஜயன்

இவ்வாறு சூதமுனிவர் அருளிச்செய்த காலகூடவிஷாசன மாகாத்மியத்தை கேட்டு நைமிசாரண்ய மாமுனிவர்கள்மிக்கஸந்தோஷமடைந்து அந்த சூதமாமுனிவரை பூஜை செய்தனர்.

ஸ்காந்த புராணத்தில் சிவரகஸ்ய கண்டம் உத்தரபாகம்
காலகூடாசன க்ஷேத்தி மாகத்மியம்.
ஐந்தவாது அத்யாயம்.
முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெறித்தமிழ்வேதமாகிய

தேவாரப்பதிகங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன்கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக்கன்மிதப்பிலணைந்தபிரானடிபோற்றி
வாழிதிருநாவலூர்வன்றொண்டர்பதம் போற்றி
ஊழிமலிதிருவாதவூரர்திருத்தாள் போற்றி

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

திருப்பிரமபுரம்—பண்—நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவியன் விடையேறியோர்தூவெண்மதிசூடி
காடுடையசுடலைப்பொடிபூசியென்னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமலரான்முனைநாட்பணிந்தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

அருநெறியமறைவல்லமுனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன்றன்னை
ஒருநெறியமனம்வைத்துணர்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்வினைதீர்தலெளிதாமே.

திருவண்ணாமலை பண் நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமுலையுமையாளொடுமுடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தனவருவித்திரண்மழலைம்முழவதிரும்
அண்ணாமலைதொழுவார்வினைவழுவாவண்ணமறுமே.

வெம்புந்தியகதிரோனொளிவிலகும்விரிசாரல்
அம்புந்திமூவெயிலெய்தவனண்ணாமலையதனைக்
கொம்புந்துவகுயிலாலுவகுளிர்காழியுண்ஞான
சம்பந்தனதமிழ்வல்லவடிபேணுதறவமே.

திருவண்ணாமலை பண் தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண் டடியார்தொழுவார்புகழ்வார்வானோர்கள்
மூவார்புரங்களெரித்தவன்றுமூவர்க் கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின் றதிரவெருவித்தொறுவின்னிரையோடும்
ஆமாம்பிணைவந் தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான்காழி ஞானசம்பந்தன்
சொல்லான்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்கமன்னிவாழ்வாரே.

கோயில் பண் குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றாங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றாவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றாநின்றாரைப்பற்றாபாவமே.

ஞாலத்துயர்காழி ஞானசம்பந்தன்
சீலத்தார்கொள்கைச்சிற்றம்பலமேய
சூலப்படையானைச்சொன்னதமிழ்மாலை
கோலத்தாற்பாடவல்லார்நல்லாரே.

திருவாலவாய் பண் காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன் திருவாலவாயான்றிருநீறே.

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும்பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித்தென்னனுடலுற்றதீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும் வல்லவர்நல்லவர்தாமே.

அப்பர் சுவாமிகள் அருளியது

திருவதிகைவீரட்டானம் பண் கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்ருயினவாறுவிலக்ககிலீர்
  கொடுமைபலசெய்தனநானறியேன்
ஏற்ருயடிக்கேயிரவும்பகலும்
  பிரியாதுவணங்குவனெப்பொழுதும்
தோற்ருதென்வயிற்றினகம்படியே
  குடரோடுதொடக்கிமுடக்கியிட
ஆற்றேனடியேனதிகைக்கெடில
  வீரட்டானத்துறையம்மானே.

போர்த்தாயங்கோரானையினீருரிதோல்
  புறங்காடரங்காநடமாடவல்லாய்
ஆர்த்தானரக்கன்றனைமால்வரைக்கீ
  ழடர்த்திட்டருள் செய்தவதுகருதாய்
வேர்த்தும்புரண்டும்விழுந்தெழுந்தா
  லென்வேதனையானவிலக்கியிடாய்
ஆர்த்தார்புனல்சூழதிகைக்கெடில
  வீரட்டானத்துறையம்மானே.

திருவேகம்பம் பண் காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானைக்கரவார்பால்
விரவாடும்பெருமானைவிடையேறுஞ்சித்தனை
அரவாடச்சடைதாழவங்கையினிலனலேந்தி
இரவாடும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

அடுத்தானையுரித்தானையருச்சுனற்குப்பாசுபதம்
கொடுத்தானைக்குலவரையேசிலையாகக்கூரம்பு
தொடுத்தானைப்புரமெரியச்சினமல்குகயிலாயம்
எடுத்தானைத்தடுத்தானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

தேவாரப்பதிகங்கள்

திருஅங்கமாலை பண் சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையேநீவணங்காய் தலை
மாலைதலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத்
தலையேநீவணங்காய்.

கண்காள்காண்மின்களோ கடல்
நஞ்சுண்டகண்டன்றன்னை
எண்டோள்வீசிநின்றாடும்பிரான்றன்னைக்
கண்காள்காண்மின்களோ.

இறுமாந்திருப்பன்கொலோ ஈசன்
பல்கணத்தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமானேந்திதன்சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங்
கிறுமாந்திருப்பன்கொலோ.

தேடிக்கண்டுகொண்டேன் திரு
மாலொடுநான்முகனும்
தேடித்தேடொணாத்தேவனையென்னுள்ளே
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்.

திருத்தாண்டகம்

கோயில்

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியானையந்தணர்தஞ்சிந்தையானை யருமறையினகத்தானை யணுவையார்க்குந் தெரியாததத்துவனைத்தேனைப்பாலைத்திகழொளியைத் தேவர்கடங்கோனைமற்றைக், கரியானைநான்முகனைக் கனலைக்காற்றைக் கனைகடலைக்குலவரையைக்கலந்துநின்ற, பெரியானைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

அருந்துணையையடியார்தமல்லறீர்க்கு மருமருந்தையகன் ஞாலத்தகத்துட்டோன்றி, வருந்துணையுஞ்சுற்றமும்பற்றும்விட்டு வான்புலன்களகத்தடக்கிமடவாரோடும் பொருந்தணைமேல்வரும் பயனைப்போகமாற்றிப் பொதுநீக்கித்தனைநினையவல்லோர்க்கென் றும்பெருந்துணையைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்பேசாதநாளெல் லாம்பிறவாநாளே.

கற்றானைக் கங்கைவார்சடையான்றன்னைக் காவிரிசூழ் வலஞ் சுழியுங்கருதினானை, அற்றார்க்குமலர்ந்தார்க்குமருள்செய்வானையா ரும்புகுவானையறிந்தோமன்றே, மற்றாருந்தன்னொப்பாரில்லா தானை . வானவர்களெப்பொழுதும்வணங்கியேத்தப், பெற்றானைப் பெரும்பற்றப்புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே

திருக்காளத்தி

மனத்தகத்தான்றலைமேலான் வாக்கினுள்ளான் வாயாரத்தன் னடியேபாடுந்தொண்டர், இனத்தகத்தானிமையவர்தஞ்சிரத்தின் மேலானேழண்டத்தப்பாலாணிற்செய்பொன்புனத்தகத்தானறுங் கொன்றைப்போதினுள்ளான் பொருப்பிடையானெருப்பிடை யான்காற்றினுள்ளான், கனத்தகத்தான்கயிலாயத்துச்சியுள்ளான் காளத்தியானவனென்கண்ணுளானே.

நாரணன்காணான்முகன்காணாதவேதன்காண்
ஞானப்பெருங்கடற்கோர்நாவாயன்ன
பூரணன்காண்புண்ணியன்காண்புராணன்றான்காண்
புரிசடைமேற்புனலேற்றபுனிதன்றான்காண்
சாரணன்காண்சந்திரன்காண்கதிரோன்றான்காண்
டன்மைக்காட்டானேகாண்டக்கோர்க்கெல்லாங்
காரணன்காண்காளத்திகாணப்பட்ட
கணநாதன்காணவனென்கண்ணுளானே.

திருப்பூவணம்.

வடிவேறுதிரிசூலந்தோன்றுந்தோன்றும் வளர்சடைமேலிள மதியந்தோன்றுந்தோன்றுங்கடியேறுகமழ்கொன்றைக்கண்ணி தோன்றுங்காதில்வெண்குழைதோடுகலந்துதோன்றும், இடியேறு களிற்றுரிவைப்போர்வைதோன்றும், எழிறிகழுந்திருமுடியுமிலங் கித்தோன்றும், பொடியேறுதிருமேனிபொலிந்துதோன்றும் பொ ழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே.

திருவாரூர்.

நிலைபெறுமாறெண்ணுதியேனெஞ்சேநீவாநித்தலுமெம்பிரா னுடையகோயில்புக்குப், புலர்வதன்முன்னலகிட்டுமெழுக்குமிட் டுப்பூமாலைபுனைந்தேத்திப்புகழ்ந்துபாடித், தலையாரக்கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச் சங்கராசயபோற்றிபோற்றியென்றும், அலைபுனல் சேர்செஞ்சடையெம்மாதியென்று மாரூராவென்றென்றேயலறா நில்லே.

திருவாடுதுறை.

திருவே! என்செல்வமே! தேனே! வானோர்செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற்சோதீ! மிக்க, உருவே! என்னுறவே! என் னூனே! ஊனினுள்ளமே! உள்ளத்தினுள்ளேநின்ற, கருவே! என்கற்பகமே! கண்ணே கண்ணிற்கருமணியே! மணியாடுபாவாய்! காவாய், அருவாயவல்வினைநோயடையாவண்ணமாவடுதண்டுறை யுறையுமமரரேறே.

திருவீழிமிழலை.

சமரமிகுசலந்தரன்போர்வேண்டினானைச் சக்கரத்தாற் பிளப் பித்தசதுரர்போலும், நமனையொருகாற்குறைத்தநாதர்போலுநாரா ணனையிடப்பாகத்தடைத்தார்போலும், குமரனையுமகனாகவுடை யார்போலுங் குளிர்வீழிமிழலையமர்குழகர்போலும், அமரர்கள்பி னமுதுணநஞ்சுண்டார்போலுமடியேனையாளுடையவடிகடாமே.

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்.

பேராயிரம்பரவிவானோரேத்தும் பெம்மானைப்பிரிவிலாவடி யார்க்கென்றும், வாராதசெல்வம்வருவிப்பானைமந்திரமுந்தந்திரமு மருந்துமாகித், தீராநோய்தீர்த்தருளவல்லான்றன்னைத்திரிபுரங்க

டயெழுத்திண்சிலைகைக்கொண்ட போரானைப்புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்போற்றாதேயாற்றநாள்போக்கினேனே.

திருக்கன்றாப்பூர்.

எவரேனுந்தாமாகவிலாடத்திட்ட திருநீறுஞ்சாதனமுங்கண் டாலுள்கி, உவராதேயவரவரைக்கண்டபோதுகந்தடிமைத்திற நினைந்தங்குவந்துநோக்கி, இவர்தேவரவர்தேவரென்றுசொல்லி யிரண்டாட்டாதொழிந்தீசன்றிறமேபேணிக், கவராதேதொழு மடியார்நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்பூர்நடுதறியைக்காணலாமே

திருச்சிவபுரம்.

வானவன்காண்வானவர்க்குமேலானான்காண் வடமொழியுந் தென்றமிழுமறைகணான்கும், ஆனவன்காணானைந்துமாடினான்கா ணையன்காண்கையிலனலேந்திபாடும். கானவன்காண்கானவனுக் கருள்செய்தான்காண் கருதுவாரிதயத்துக்கமலத்தூறுந், தேன வன்காண்சென்றடையாச்செல்வன்றான்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ்செல்வன்றானே.

பொது.

அப்பனீயம்மைநீயையனுநீ யன்புடையமாமனுமாமியுநீ, ஒப் புடையமாதருமொண்பொருளுநீ யொருகுலமுஞ்சுற்றமுமோரூ ருநீதுய்ப்பனவுமுய்ப்பவுனநீதோற்றுவாய்நீ துணையாயென்னெஞ் சந்துறப்பிப்பாய்நீ, இப்பொன்னீயிம்மணிநீ யிம்முத்துநீ யிறை வனீயேறூர்ந்தசெல்வனீயே.

திருநாமமஞ்செழுத்துஞ்செப்பாராகிற் றீவண்ணர்திறமொரு காற்பேசாராகில், ஒருகாலுந்திருக்கோயில்சூழாராகி லுண்பதன் முன்மலர்பறித்திட்டுண்ணாராகில். அருநோய்கள்கெடவெண்ணீ றணியாராகிலளியற்றார்பிறந்தவாறேதோவென்னில், பெருநோய் கண்மிகநலியப்பெயர்த்துஞ்செத்துப் பிறப்பதற்கேதொழிலாகி யிறக்கின்றாரே.

சங்கநிதிபதுமநிதியிரண்டுந்தந்து தரணியொடுவானாளத்தருவ ரேனும், மங்குவாரவர்செல்வமதிப்போமல்லோமாதேவர்க்கேகாந் தரல்லாராகில், அங்கமெலாங்குறைந்தழுகுதொழுநோயராயா வுரித்துத்தின்றுழலும்புலையரேனும்,கங்கைவார்சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகிலவர்கண்டீர்நாம்வணங்குங்கடவுளாரே

திருப்புகலூர்.

எண்ணுகேனென்சொல்லியெண்ணுகேனோ வெம்பெருமான் திருவடியேயெண்ணினல்லால், கண்ணிலேன்மற்றோர்களைகணில் லேன கழலடியேகைதொழுதுகாணினல்லால், ஒண்ணுளேயொன் பதுவாசல்வைத்தாயொக்கவடைக்கும்போதுணரமாட்டேன்புண் ணியாவுன்னடிக்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணி யனே.

ஒருவனையுமல்லாதுணராதுள்ள முணர்ச்சித்தடமோற்றத்துள் ளேநின்று, இருவரையுமூவரையுமென்மேலேவியில்லாததறவறுத் தாய்க்கில்லேனலக் கருவரைசூழ்கானலிலங்கைவேந்தன் கடுந் தேர்மீதோடாமைக்காலாற்செற்ற பொருவரையாயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளியது

திருவெண்ணெய்நல்லூர் பண் இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறைசூடிபெருமானேயருளாளா
எத்தான்மறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையுள்
அத்தாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே

காருர்புனலெய்திக்கரைகல்லித்திரைக்கையால்
பாருர்புகழெய்தித்திகழ்பன்மாமணியுந்திச்
சீருர்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆரூரனெம்பெருமாற்காளல்லேனெனலாமே.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி. பண் பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே.

கோணியபிறைசூடியைக்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
பேணியபெருமானைப்பிஞ்ஞகப்பித்தனைப்பிறப்பிலியைப்
பாணுலாவரிவண்டறைகொன்றைத்தாரனைப்படப்பாம்பரை
நாணனைத்தொண்டனூரன்சொல்லிவைசொல்லுவார்க்கில்லைத் து
[ன்பமே

திருத்தொண்டத்தொகை பண் கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழந்தணர்தம்மடியார்க்குமடியேன்
திருநீலகண்டத்துக்குயவனார்க்கடியேன்
இல்லையேயென்னாதவியற்பகைக்குமடியே
னிளையான்றன்குடிமாறனடியார்க்குமடியேன்
வெல்லுமாமிகவல்லமெய்ப்பொருளுக்கடியேன்
விரிபொழில்சூழ்குன்றையார்விறன்மிண்டற்கடியேன்
அல்லிமென்முல்லையந்தாரமர்நீதிக்கடியே
னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே.

பத்தராய்ப்பணிவார்களெல்லார்க்குமடியேன்
பரமனையேபாடுவாரடியார்க்குமடியேன்
சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்க்குமடியேன்
திருவாரூர்ப்பிறந்தார்களெல்லார்க்குமடியேன்
முப்போதுந்திருமேனிதீண்டுவார்க்கடியேன்
முழுநீறுபூசியமுனிவர்க்குமடியேன்
அப்பாலுமடிச்சார்ந்தவடியார்க்குமடியே
னாரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே.

திருமழபாடி பண் நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார்மேனியனேபுலித்தோலையரைக்கசைத்து
மின்னார்செஞ்சடைமேன்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியேமழபாடியுண்மாணிக்கமே
அன்னேயுன்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே

ஏரார்முப்புரமுமெரியச்சிலைதொட்டவனை
வாரார்கொங்கையுடன்மழபாடியுண்மேயவனைச்
சீரார்நாவலர்கோனாரூரனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லையிரும்பிறவிச்சூழுந்தளைநீக்கி
அல்லலறுத்தானந்தமாக்கியதே — எல்லை
மருவாநெறியளிக்கும்வாதவூரெங்கோன்
திருவாசகமென்னுந்தேன்.

திருத்தெள்ளேணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்றுணராத்திருவடியை
யுருநாமமறியவோரந்தணனாயாண்டுகொண்டா
னொருநாமமோருருவமொன்றுமில்லாற்காயிரந்
திருநாமம்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழனீர்மண்கெடினுந்
தான்கெட்டலின்றிச்சலிப்பறியாத்தன்மையனுக்
கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டென்னுள்ளமும்போய்
நான்கெட்டவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

பூசுவதும்வெண்ணீறுபூண்பதுவும்பொங்கரவம்
பேசுவதுந்திருவாயான்மறைபோலுங்காணேடீ
பூசுவதும்பேசுவதும்பூண்பதுவுங்கொண்டென்னை
யீசனவனெவ்வுயிர்க்குமியல்பானான்சாழலோ.

சலமுடையசலந்தரன்றனுடறடிந்தநல்லாழி
நலமுடையநாரணற்கன்றருளியவாறென்னேடீ
நலமுடையநாரணன்றன்னயனமிடந்தரனடிக்கீழ்
அலராக்கிடவாழியருளினன்காண்சாழலோ.

திருமூலநாயனாருளிச்செய்த
திருமந்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவனோடொக்குந்தெய்வந்தேடினுமில்லை
அவனோடொப்பாரிங்கியாவருமில்லை
புவனங்கடந்தன்றுபொன்னொளிமின்னுந்
தவளச்சடைமுடித்தாமரையானே.

அன்புஞ்சிவமுமிரண்டென்பரறிவிலார்
அன்பேசிவமாவதாருமறிகிலார்
அன்பேசிவமாவதாருமறிந்தபின்
அன்பேசிவமாயமர்ந்திருப்பாரே.

முன்னவனார்கோயில்பூசைகண்முட்டிடின்
மன்னர்க்குத்தீங்குளவாரிவளங்குன்றும்
கன்னங்களவுமிகுத்திடுங்காசினி
யென்னருநந்தியெடுத்துரைத்தானே.

ஈசனடியாரிதயங்கலங்கிடத்
தேசமுநாடுஞ்சிறப்புமழிந்திடும்
வாசவன்பீடமுமாமன்னர்பீடமு
நாசமதாகுமேநந்தியாணையே.

அரகரவென்னவரியதொன்றில்லை
அரகரவென்னவறிகிலர்மாந்தர்
அரகரவென்னவமரருமாவர்
அரகரவென்னவறும்பிறப்பன்றே.

கங்காளன்பூசுங்கவசத்திருநீற்றை
மங்காமற்பூசிமகிழ்வரேயாமாகில்
தங்காவினைகளுஞ்சாருஞ்சிவகதி
சிங்காரமானதிருவடிசேர்வரே.

புண்ணியஞ்செய்வார்க்குப்பூவுண்டுநீருண்டு
அண்ணலதுகண்டருள்செயாநிற்கும்
எண்ணிலிபாவிகளெம்மிறையீசனை
நண்ணறியாமனழுவுகின்றாரே.

சிவசிவவென்கிலர் தீவினையாளர்
சிவசிவவென்றிடத் தீவினைமாளும்
சிவசிவவென்றிடத் தேவருமாவர்
சிவசிவவென்னச் சிவகதிதானே.

வித்தகமாகியவேடத்தருண்டலூண்
அத்தனையன் மாலருந்தியவண்ணமாம்
சித்தந்தெளிந்தவர் செடம்பருகிடின்
முத்தியாமென்றுநம்மூலன்மொழிந்ததே.

பெறுதற்கரியபிறவியைப்பெற்றும்
பெறுதற்கரியபிரானடிபேணார்
பெறுதற்கரியபிராணிகளெல்லாம்
பெறுதற்கரியதோர்பேறிழந்தாரே.

பொல்லாப்புலாலை நுகரும்புலையரை
யெல்லாருங்காணவியமன்றன் தூதுவர்
செல்லாகப்பற்றியதீவாய்நரகத்தின்
மல்லாக்கத்தள்ளிமறித்துவைப்பாரே.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளியது.

திருப்புகழ்.

தானனத தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன—தந்ததான

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம — என்றுபூதி
ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமடி
யார்கள்பதமே துணைய — தென்றுநாளும்
ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ ணாயெனது
ஈசனென மானமுற — என்றுமோதும்
ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னாவிலுனை
யேவர்புகழ் வார்மறையும் — என்சொலாதோ

நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ வேலஅணி
நீலமயில் வாகஉமை தந்தவேளே
நீசர் கடமோடெனது தீவினைகெலா முடிய
நீடுதனி வேல்விடும டங்கல்வேலா
சீறிவரு மாறவுண ணுவியுணு மானேமுக
தேவர்துணை வாசிகரி அண்டகூடஞ்
சேருமழ கார்பழனி வாழ்குமர னேபிரம
தேவர்வர தாமுருக தம்பிரானே

கதிர்காமம்.

தனதன்ன தான தனதன்ன தான
தனதன்ன தானத்——தனதான

திருமகளு லாவு மிருபுயமுராரி
திருமருக நாமப் பெருமாள்காண்
செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்
தெரிதரு குமாரப் பெருமாள்காண்
மருவுமடி யார்கள் மனதில்விளை யாடு
மரகதமயூரப் பெருமாள்காண்
மணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ
மருவுகதிர் காமப் பெருமாள்காண்
அருவரைகள் நீறு பட அசுரர்மாள
அமர்பொருதவீரப் பெருமாள்காண்
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
அமலர் குரு நாதப் பெருமாள்காண்
இருவினையி லாத தருவினைவி டாத
இமையவர்கு லேசப் பெருமாள்காண்
இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார
இருதனவி நோதப் பெருமாளே.

RAMA-DASAR.

ராம தாஸர்.

[ஒரு தமிழ் நாடகம்]

ராவ் பஹதூர்

பம்மல் ஸம்பந்தம் முதலியார்

அவர்கள், பி. ஏ. பி. எல்.

முன்னுரையுடன்

திருநெல்வேலி லோக்கல்பண்டு ஆடிட்,

திரு—கே. எஸ். சங்கரய்யரால்

எழுதப்பட்டது

விலை: அணா எட்டு. இரண்டாம் பதிப்பு.

டெக்ஸ்டு புக் கம்மிட்டியாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

சென்னை கஜட்டு 12—4—32,

I. R. பக்கம் 245 பார்க்க.)

[illegible] பாளையங்கோட்டை—1933.

SELECT OPINIONS

THE HINDU OF 20—12—31

The puranic story of saint Ramadas has been dramatised by the author in elegant Tamil in three acts. The story is a familiar one and the most pathetic portion of the drama, the soliloquy of Ramadas in prison and his prayer to Sri Rama to spare him further suffering and his despairing decision to put an end to his miserable life, is very inspiringly rendered. In his "Foreword" to the book Rao Bahadur P. Sambanda Mudaliar B. A. B. L, after referring to certain original touches in the drama, congratulates the author on the success of his maiden attempt.

36 A—Mount Road, Madras,
21st December 1931.

I have read through your "Ramadasar" in Tamil. I have great pleasure in telling you that I enjoyed the reading very well. The language is simple and direct.

I wish the book every success.

W. Duraiswami
(of Messrs Longmans Green & Co. Ltd).

Trichinopoly.
16th December 1931.

It is written very well and I think easier for adaptation than other books.

Rao Sahib R. G. Subramani
Supdt. Publicity and catering,
S. I. Ry.

RAMA-DASAR.

ராமதாஸர்

திரு-கே. [illegible]ஸ். சங்கரய்யரால்

முகவுரை.

ஸ்ரீ ராம பக்தர்களுள் சிரேஷ்டரான ராமதாஸரின் சரிதத்தை
நாடக ரூபமாய் ஆந்த்ரபாஷையில் எழுதியுள்ள என் நண்பர்
கனம் ராவ் ஸாஹிப் D. வேங்கட்டரமணய்ய பந்துலுகாருவின்
அனுமதியின்பேரில்
தமிழ்நாட்டிற்கு ஓர் முக்ய ஆசிரியரும் நடிகருமான
கனம் ராவ் பஹதூர் பம்மல் ஸம்பந்தம் முதலியார் அவர்கள்
முன்னுரையின் தைர்யத்தில் அந்த திவ்ய சரித்ரத்தை
தமிழ் பாஷையில் நாடகமாய் வெளியிடத்துணிந்தேன்.

ஸ்ரீ ராம கதா ஸாரத்தில் இதன் குற்றங்குறைகளைப் பாராட்டாது குணங்களையே க்ரஹித்து அங்கிகரிக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்லிடைக்குறிச்சி,
திருநெல்வேலி ஜில்லா.
7—12—31.

கே. எஸ். சங்கரன்.

ஸுப்பா நாயுடு
ரெங்கைய்யஸெட்டி
க்ருஷ்ணா ராஜு
வேங்கட சாஸ்திரி
} பத்ராசலம். பௌர ஜனங்கள்.

ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்த்ரிகள்
ராம சாஸ்த்ரிகள்
அப்பய்ய தீக்ஷிதர்
குண்டப்ப சாஸ்த்ரி
} ஸ்ரீராம நவமி உத்ஸவத்தில் போஜனத்துக்கு வந்த ப்ராம்ஹணர்கள்.

(மற்றும்)-ப்ராம்ஹணர்கள் பஜனைகோஷ்டி, தாஸரி, மஹமதியர், பத்ராசலம் கோவில் தர்மகர்த்தா, வேலையாள், டபேதார், ஸிரஸ்ததார், ஸேவகன், ஸிப்பாய்கள், ப்ரபுக்கள், மந்த்ரிகள், அர்ச்சகர், பௌரவர்கள், ப்ராம்ஹணப் பையன்கள் முதலியோர்.

கதை நிகழுமிடம்:—பத்ராசலம்.
நேலகொண்டபல்லி.
கோல்கொண்டா.

அங்கம்—I. காக்ஷி—1.

பத்ராசலம் போகும் ரஸ்தா,

ப்ராம்ஹணர்கள் பஜனை கோஷ்டி—

(பாட்டு—பாடிக்கொண்டு ப்ரவேசம்).

மோர, காலநயன, கமலவதன,
கௌசல்யா, ராம்.

பதித பாவனா ராம்
ஜானகி ஜீவனா ராம்
ஜானகி ஜீவனா தாரக நாமனா ராம் (ஜோர)

ஸங்கீத ஜனனி ஜானகி நாயகனே ராம்
ராமபாத ஸப்ரேம ப்ரேமாம்ருத சேதாம்
பதித பாவனா ராம் ஜானகி ஜீவனா ராம். (ஜோர)

கோபன்னா ப்ரவேசம்.

கோ:—*மித்ரர்களே! நீங்கள் பயணம் எந்த ஸ்தலத்தை உத்தேசித்தோ?*

ப்ராம்:—*ஸ்ரீபத்ரகிரி ஸ்ரீராம உத்ஸவத்திற்கும் போய்க்கொண் டிருக்கிறோம்.*

கோ:—*ஸந்தோஷம். நானும் அதே உத்தேசத்துடன் தானிருக்கிறேன். போகலாம் வாருங்கள்.*

ப்ராம்:—*கோபன்னா ஸ்வாமி, இப்படியே புறப்பட்டு வருகிறீரா என்ன?*

கோ:—*ஏன்! இப்படியே வர ஆக்ஷேபமென் ஸ்வாமி!*

ப்ராம்:—*க்ருஹத்திற்குச்சென்று ப்ரயாணத்திற்கு வேண்டிய ஸாமக்ரியைகள் எல்லாம் சேகரித்துக்கொண்டு தாயாருடைய அனுமதிபெற்று வாருங்கள். நாங்கள் மெல்லப் போய்க்கொண் டிருக்கிறோம்.*

கோ:—ஸ்வாமி—நாம் செல்வது ஸ்ரீராமருடைய பாதஸேவைக் கல்லவா? இதற்கு ஸாமக்ரியைகள் எதற்கு! ஒருவருடைய ஆக்ஞையெதற்கு?

ப்ராம்:—ஸரி-ஆனால் அப்படியே செய்யலாம்: வாருங்கள்.

(எல்லோரும் பஜனை செய்துகொண்டு போகிறார்கள்).

(வேறு பக்கத்திலிருந்து ஒரு தாஸரி பாடிக்கொண்டு வருகிறான். பாடி முடிந்ததும் பெருவயிற்றுப் பிள்ளையார்போலுள்ள ஒரு மஹமதீயர் ப்ரவேசம்).

மஹ:—அரே-கோயிந்தா, இந்த மலேக்கிட்டே கோயிந்தா கோயிந்தா இன்னு கூச்சல் செய்ரயே--உனக்கு பைஸா யார் கொடுக்கறாங்கபாய்?

தா:—ஸலாம் ஸாகேபு: தௌலத்மியா?

மஹ:—ஆலே கும் ஸலாம்.

தா:—ஸாஹேபு, பாத்து ரொம்ப நாளாச்சுதுங்களே, ஸவுக்யமாயிருக்கிறீங்களா?

மஹ:—அல்லா தயவு இருக்குது—நல்லா இக்ரோம்.

தா:—எந்த ஊருக்குப் போயிருந்தீங்க? என்ன ஸங்கதிங்க?

மஹ;—அரே பாயி, இப்போ நம்பள்கி கோல்கொண்டாலே நல்ல வேலையிக்ரான்—மூணுவாட்டி கானா, ரெண்டு வாட்டி ஸோனா, நடுவிலே நடுவிலே ஷர்பத் பீனா, காதுக்கு நல்ல கானா, ஜனானா, எல்லாம் நம்பள்கி ஸரீக்கு இருக்ரான். அதான், நம்பள் இப்டி இக்ரோம்.

தா:—ஸாஹேபு, இப்போ தொப்பை ரொம்ப பெருகிப்போச்சுதுங்களே.

மஹ:—அரே அல்லா சும்மா இரு பாய், நம்பள்கி பாட்கி ரொம்ப ஷோக்கி, அப்போ நம்பள் இதை தப்லா செய்றாங்க. (தன் வயிற்றைத்தடவிக் காண்பிக்கிறான்). ஸரி--அது இருக்கட்டும்பாய்-நம்ப ஊர்லே என்ன விசேஷம்? இந்த மலேமேலே நீங்கள் இப்போ என்ன ஸங்கதிக்கு வந்திருக்கிறீங்கோ?

தா:—தௌலத்மியா-இந்த மலை மஹாத்மியம் ரொம்ப ரொம்ப இருக்குது. இந்த மலைமேலேதான் ராமன்ன, லக்ஷ்மன்ன, ஸீதம்மா-மூணு விக்ரஹங்கள் கிடைச்சிருக்குது. வருஷாவருஷம் இந்த மலைமேலே ராமஸ்வாமிக்கு என்ன ஸம்ப்ரமம்--என்ன கோஷ்டி, இன்னைக்கு ஸ்ரீராம நவமி ஜாத்ரை, ஜனங்கள் ரொம்ப கும்பல் போறாங்க: நானும் அங்கேதான் போயிக்கினு இருக்கிறேன்.

மஹ:—அப்பா! அச்சா. ஆனால் பிட்டாய்துகானம் இக்ரான் அங்கே? நம்பள் போய்வர்ரான்-நிம்பள் போய்வர்ராங்கோ.

(போகிறார், தாஸியும் பாடிக்கொண்டு போகிறான்).

அங்கம்--I. காக்ஷி--2.

(பத்ராசலம் கோவில் வாசல்முன்).

(கபீர் பாடிக்கொண்டு ப்ரவேசம். பாடி முடியும் ஸமயம் தர்மகர்த்தா வந்து தடுக்கிறார்).

தர்:—ஐயா பக்கிரி ஸாஹேபு, நீர் இங்கே வரக்கூடாது-எங்கள் ஸ்வாமி பாட்டு பாடக்கூடாது.

கபீ:—ஸ்வாமி. ஸ்ரீராமநாமகீர்த்தனம் தங்கள் செவிக்கு அத்தனை கடினமா?

தர்:—ஆம்! உம்முடைய வாயிலிருந்து வரும் ராமகீர்த்தனம் என் காதுக்கு கடினந்தான்.

கபீ:—ஏனோ!

தர்:—நீர் முஹம்மதியராதலால்.

கபீ:—ஆனால் முஹம்மதியருக்கு கடவுள் இல்லையா!

தர்:—இருக்கும். உம்முடைய கடவுள் உமக்கு--எங்கள் கடவுள் எங்களுக்கு.

கபீ:—ஸ்வாமி பகவான் எத்தனை பேருண்டு?

தர்:—அந்த அதிக ப்ரஸங்கம் வேண்டாம். உமது குலத்தவர் எங்கள் பகவான் பக்கலில் வரக்கூடாது.

கபீ:—ஸ்வாமி தங்கள் பகவான் எந்த குலத்தவர் சொல்லமுடியுமோ?

தர்:—இது ரொம்பவும் அதிகமான அதிக ப்ரஸங்கம். நீர் வரக்கூடாது. போகவேண்டுமென்றால்-

கபீ:—ஸ்வாமி, நான் யார், தாங்கள் யார் தெரியுமா?

தர்:—நன்றாய்த் தெரியும். நீர் பக்கிரி ஸாஹேபு-நான் கோவில் தர்ம கர்த்தாவென்று. இன்னும் அதிகமாய்ப் பேசினால் இங்கிருந்து வெளியாக்கும்படி செய்வேன்.

கபீ:—(மந்தஹாஸத்துடன்) அந்த ஸ்ரீராமசந்த்ரமூர்த்தி வரது செய்தபோதிலும் பரமஸந்தோஷமே (இன்னும் பாடுகிறார்).

தர்:—என்னய்யா, நான் சொல்வது என்ன, உமக்குப் பரிஹாஸமாயிருக்கிறதா? இனி தண்டப்ரயோகம் செய்தாலன்றி போக மாட்டீர் போலும். ஓய் தாஸரி-

(கோபன்னா ப்ரவேசம்).

கோ:—ஐயா, இவர் ஸத்புருஷராகக் காணப்படுகிறார். அதிரப் படவேண்டாம். நானிருக்கிறேன் இங்கே. நீங்கள் கொஞ்சம் தயவுசெய்து உத்ஸவ கார்யங்களைக் கவனிக்கச் செல்லுங்கள்.

தர்:—கோபன்னகாரு, இந்த துருஷ்கர்களுக்கு மாத்ரம் கொஞ்சமும் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ஜாக்ரதை. (போகிறார்).

(கபீர் கண்கள் மூடினவண்ணம் பாடுகிறார். கோபன்னா அவர் பக்தியில் கட்டுப்பட்டவராய் அவருக்குப் பாத நமஸ்காரம் செய்கிறார். கபீர் அவரை உடனே தூக்கி யெழுப்புகிறார்).

கபீ:—மஹாராஜ்-ராம் ப்ராம்ஹணர். நானோ துருஷ்கன். தாங்கள் எனக்கு நமஸ்காரம் செய்வது யுக்தமல்ல.

கோ:—ஹே ஜகத்-லோகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்களெல்லாம் பேதாஹிதமான சைதன்ய ஸ்வரூபமென்னும் வாக்கு தங்களுக்குத் தெரியாதா? பேதமுள்ளது இந்த நசிக்கும் தேஹமென்னும் பேருள்ள கூடுதானேயல்லவா-என் நமஸ்காரம் தங்கள் அந்தரங்கத்தில் வஸிக்கும் பகவத் அர்ப்பிதமே.

கபீ:—ஐயா. என் ஹ்ருதயத்தில் பகவான் இருப்பது எங்ஙனம்?

கோ:—மஹாத்மா. இந்த வாக்யம் பகவானே சொல்லியிருக்கிறார்-"மனுஷ்யர்களை நான் ஸ்ருஷ்டித்திருக்கிறேன். அவர்களில் எனக்கு ப்ரியர் அப்ரியர் என்பது கிடையாது. பக்தியுடன் என்னை பஜிப்பவர்கள் என்னில் இருக்கிறார்கள்-நானும் அவர்களில் இருக்கிறேன்" என்று-இந்த மஹத் வாக்யம் வ்யர்த்தமாகுமா?

கபீ:—ஐயா, உமது வார்த்தைகேட்டு ஆனந்தமாயது. சில விஷயங்களைக் குறித்து உம்மைக் கேட்கலாமா?

கோ:—ஸத்புருஷா, தாம் மஹான் என்று நான் நன்றாய் அறிகிறேன். ஆகலால் தாம் கேட்கும் ப்ரச்னத்திற்கு எனக்குத் தெரிந்தவரை உத்தரம் சொல்ல ஸர்வ ஸம்மதித்தனாயிருக்கிறேன்.

கபீ:—பகவான் ஒரே ஒருவராய் அகோசரனாய் நிராகாரனாய்இருக்க விக்ரஹங்களை நிர்மாணம்செய்து அவைகளுக்கு நாமங்கள் சூட்டி அவைகளை தைவமென்று பூஜிப்பது முறையா?

கோ:—மஹா புருஷா, அது அப்படியல்ல. பேரெத்தனை சூட்டினாலும் பரமாத்மா ஒருவரே. அவர் ஸர்வ ஸ்வரூபி. விச்வமெல்லாம் அவரின் ரூபமே. அவரே விச்வமும். அவரில்லாத வஸ்துவேயில்லை. ஆகலால் பக்தர்கள் தங்கள் தங்கள் இஷ்டப்ரகாரம் ஸாதனமாய் எந்த வஸ்துவையும் பூஜிக்கலாமல்லவா?

கபீ:—நல்லவாக்கு. இந்த மண்டபத்தில் இத்தனை ஜனங்கள் வந்திருக்கிறார்களே—இவர்களில் ப்ராம்ஹணர்கள் யார்—சூத்ரர்கள் யார்?

கோ:—புருஷபுங்கவா இந்த ப்ரச்னத்துக்கு விடை ஸம்சய மின்றி சொல்லக்கூடும். பரமாத்மா ஸ்ரீ ராமச்சந்த்ரனை பஜிக்கும் பக்தர்களே ப்ராம்ஹணர்களாவார்கள். பக்திசூன்யர்களே சூத்ரர்கள்.

கபீ:—உத்தம வாக்யம். இன்னொரு விஷயம் மாத்ரம் உம்மைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மோக்ஷத்தை அபேக்ஷிக்கும் மனுஷ்ய னுக்குப் பரமஸுலபமான மார்க்கம் எது?

கோ:—பண்டிதோத்தமா, இந்த ப்ரச்னத்திற்கு ஸரியான உத்தரம் சொல்ல எனக்கு கொஞ்சம் கூசுகின்றது. யக்ஞஹோம ஜப தப அனுஷ்டானாதி மார்க்கங்கள் எத்தனையோ உண்டென்று பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவைகளிலெல்லாம் மிகவும் ஸுலபமான மார்க்கம் எது என்று சொல்ல எனக்கு சக்தியில்லை. தாமே இந்த ஸம்சயம் தீர்த்து எனக்கு உப தேச கர்த்தாவாயிருந்து என்னை க்ருதார்த்தனாகச் செய்ய வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

கபீ:—குழந்தாய், நான் அவ்வளவு தெரிந்தவனல்ல, ஆயினும் உன் னைப்போன்ற பாகவதச்ரேஷ்டர்கள் உபதேசபலம்கொண்டு சொல்லுகிறேன். கேள்-

"பூபூதாம் ஜபயக்ஞங்கள் செய்யினும் முக்தியில்லை"
"மற்றும் வ்ருத நிஷ்டைகளாலும் முக்தியில்லை"
"மூழ்கி மூழ்கி தீர்த்தாடனஞ்செய்யினும் முக்தியில்லை"
"பக்தியால் ஸ்ரீ ராமனைப் பஜித்தாலேயே முக்தியுண்டாம்-

முக்தியுண்டாம்-முக்தியுண்டாம்"

குழந்தாய் இப்பொழுது உனக்கு அந்த ஸ்ரீராம மந்த்ரம் உப தேசிக்கிறேன். (கோபண்ணாவின் காதில் மந்த்ரோபதேசம் செய்கிறார்).

கோ:—ஆஹா-என்ன இந்த மந்த்ரோபதேச ப்ரபாவம். என்சரீர மெல்லாம் திவ்ய அம்ருதவர்ஷம் ஆனதொப்ப புளகாங்கித மாய் பரவசமாய் குணங்கள் எல்லாம் மக்னப்பட்டு மஹானந்த மானது-தன்யனானேன்! தன்யனானேன்! தேவா; இந்த திவ்ய

மந்த்ரம் எனக்குபதேசித்து எனக்கு குருவுமானீர். இனி என்னை ஆசிர்வதிக்க ப்ரார்த்திக்கிறேன். (காலில் விழுந்து நமஸ்கரிக்கிறார்).

(தர்மகர்த்தாவும் வெங்கடேசன் நரஸிம்ஹன் என்ற இரண்டு ப்ராம்ஹணர்களும் ப்ரவேசம்).

தர்:—(ஆச்சர்யத்துடன்) அடடா-இதென்ன விபரீதகார்யம்: ப்ராம்ஹணன் ம்லேச்சனின் காலில் விழுவதா? கோபன்னகாரு உம்முடைய புத்தியெல்லாம் எங்கே போயிற்றப்பா-

வே:—கோபன்னகாரு பக்தியெல்லாம் முற்றி பைத்யம் ஆனது போலும். கோபன்னகாரு, தாமே இப்பேர்ப்பட்ட கார்யம் செய்தால் நம்முடைய ப்ராம்ஹணத்வம் எங்கே நிற்கும்? நம் குலத்தாருக்கே இதனால் கௌரவஹானி யேற்பட்டு விட்டதே.

நர:—கௌரவம் இருக்கட்டுமப்பா. ப்ரஸ்துத விஷயத்தில் அதுமாத்ர மில்லையே, பரம பவித்ரமான நமது ஸ்ரீராமர் ஸந்நிதிக்கு இந்த துருஷ்கன் வந்ததினால் அசுத்தமேற்பட்டுவிட்டதே. இனி ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்தாலன்றி வேறு கார்யம் ஆகாதே. ஐயா தர்மகர்த்தா, முதலில் இந்த துருஷ்கனை, இல்லாத போனால் அவனுடன் சேர்ந்த இந்த கோபன்னகாருவையும் சேர்த்து வெளியாக்கவேண்டும். இது என்ன அன்யாயம்!

கோ:—(அப்ரகாசமாய்) என்ன இவர்களது அக்ஞானம்: (ப்ரகாசமாய்) ஸஹோதரர்களே க்ஷமிக்கவேண்டும். இவர் ஸாமான்யரல்லர், மஹா பக்தர். அவர் மஹிமை தெரியாமல் வீண் வார்த்தை ஆடவேண்டாம்.

தர்:—ஸரி ஸரி, அவர் மஹிமை உமக்கே தெரிந்தால் போதும் எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியவேண்டாம், வேண்டுமானால் நீரும் அவர் மதத்தில் சேர்ந்துகொள்ளும். தான் கெட்ட குரங்கு வனத்தையெல்லாம் கெடுத்ததாம்.

கபீ:—ப்ராம்ஹணோத்தமர்களே, என்னைக்கொஞ்சம் மன்னியுங்கள், நான் "ம்லேச்சன்" நீங்கள் "ப்ராம்ஹணர்கள்" என்று சொன்னீர்களல்லவா? இதில் "நான்" "நீங்கள்" என்னும் பதங்களை எதற்கு அன்வயிக்க உத்தேசித்தீர்களோ சொல்லமுடியுமா? சரீரத்திற்கா? சரீரம் நசித்துப் போகக்கூடியதல்லவா! அன்றேல் ஜீவனுக்கோ? ஜீவனுக்கு நாமபேதம் எதுண்டு! எல்லா ஜீவனும் பகவத் அம்சமல்லவா? அப்படியிருக்க நீங்கள் சொல்லும் வார்த்தைகள் அர்த்தமில்லாதவைகள் ஆகின்றனவே; உங்களிலும் என்னிலும் மற்றெல்லோரிலும் இருக்கும் அந்த ஜகதீச்வரர் ஒருவர் தவிர வேறே ஒன்றும் கிடையாதல்லவா-இதெல்லாம் அக்ஞானமேயாம். ஜாதிமத பேதமும், ஸ்த்ரீ புருஷத்வமும் பாமர ஜனங்கள் பாஷிக்கத் தகுந்த வார்த்தைகளேயல்லாது தம்போன்ற பெரியோர்கள் சொல்லக்கூடியதா? பக்தனுடைய த்ருஷ்டிக்கு ப்ரபஞ்சமெல்லாம் ஸ்ரீராம மயமில்லாது, எதுவும் காணப்படாதல்லவா? நீங்கள் இன்னும் அந்த ஸர்வேச்வரனின் க்ருபைக்குப் பாத்ரர்களாகவில்லையே யென்றுமட்டும் நான் பரிதாபப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மற்றும் ஒருமுறை தங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன்—என்னை மன்னியுங்கள்.

கோ:—ஸஹோதரர்களே கேட்டீர்களா இந்த மஹனீயரின் வார்த்தைகளை-என்ன ஸாரமாயிருக்கிறது பாருங்கள். நம்மெல்லோரையும் உத்தாரணம்செய்ய, நமது அக்ஞானத்தைப்போக்கி "மோக்ஷமார்க்கம் இதுதான்" என்று நமக்கு வழிகாட்ட இந்த மஹனீயர் திவ்ய தேஜோதரர் வைராக்யசித்தர், மஹா சாந்த மூர்த்தி நமது பூர்வ புண்ய விசேஷத்தால் ஸ்ரீராமசந்த்ர மூர்த்தியின் ஸந்நிதிக்கே வந்திருக்கிறார். அவரது பாதங்களில் நீங்களும் நமஸ்கரித்து ஆசீர்வாதம் பெறுங்கள். அவரது உபதேசத்தால் தன்யராவீர்.

வே:—(தர்மகர்த்தாவுக்கு) ஐயா தர்மகர்த்தா-இவர் துருஷ்கனாகக் காணப்பட்டாலும் அவர் வாயிலிருந்து வரும் வாக்குகள் ஒரு பெரிய மஹான் வாக்குபோலல்லவா இருக்கின்றன.

தர்:—அவர் யாரோ, விசாரிப்போம். (கபீருக்கு) ஐயா, தாம் யார்-தமது நாமதேயம் என்னவோ?

கபீ:—ஐயா என்னைக் "கபீர்" என்பார்கள்.

கோ:—ஆஹா-என்ன என் புண்ய விசேஷம்.

தர்:—அப்படியா! கபீர் என்ற மஹான் தாம்தானோ? தமது பக்தி ப்ரபாவத்தைப்பற்றிக் கேட்டிருக்கிறோமேயல்லாது தம்மை நேரில் இதுவரை தர்சனம் செய்ததில்லை. ஆதலால் எங்களை மன்னிக்கவேண்டும். ஜாதி மத பேதங்களை நினைத்து தமக்குச் செய்த அபராதங்களை மன்னித்து இப்படியே ஸ்ரீராமருடைய ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி எங்களெல்லோரையும் ஆசீர்வதிக்க வேணடும் (எல்லோரும் கபீர் பாதத்தில் வீழ்ந்து நமஸ்கரிக்கிறார்கள்).

கபீ:—ப்ராம்ஹணர்களே! எழுந்திருங்கள், எழுந்திருங்கள். நீங்கள் எனக்கு ஒரு அபராதமும் செய்யவில்லை. நம்மெல்லோருடைய பாபங்களையும் போக்கி நம்மை ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்—அதோ (கோவிலைக்காண்பித்து) ஸ்ரீராமசந்த்ரமூர்த்தி யிருக்கிறார். தாங்கள் சொன்ன ப்ரகாரம் நாமெல்லோரும் அவர் ஸந்நிதிக்குச்சென்று அவரை ப்ரார்த்திப்போம் வாருங்கள். (எல்லோரும் பாடிக்கொண்டு போகிறார்கள்).

அங்கம்--I. காக்ஷி—3.

(நெலகொண்ட பல்லியில் குப்பா சாஸ்த்ரி க்ருஹம்—திண்ணையில் குப்பா சாஸ்த்ரி உட்கார்ந்திருக்கிறார்).

கு:—"ஸம்ஸார ஸாகர ஸமுத்தாரக மந்த்ரம்
ப்ரும்ஹாதி யோகிஸுர ஸேவிதஸித்த மந்த்ரம்
தாரித்ர்ய துக்கபவ ரோகவிநாச மந்த்ரம்
வந்தே மஹாபயஹரம் ரகுராம மந்த்ரம்".

என்று — உன்னைத்தானே—

(சேஷம்மாள் ப்ரவேசம்).

சே:—என்ன லோகமே முழுகிப்போறாப்லே கூச்சல் போடரேரே-என்ன விசேஷம் இப்போ.

கு:—ஒண்ணுமில்லே. கோபன்னாரு இன்னிக்கு ஹைதராபாத்துக்குப் போகப்போரார். அவர் போரத்துக்குமுந்தி நம்ம ஊர் பஜனமடத்திலே ஒரு பெரிய பஜனை நடத்தணும்இன்னு ஏற்பாடாயிருக்கு, நானும் போகணும் அங்கே—சுருக்க சமையலாகட்டும்.

சே:—ஆமாம்—ஆமாம். எனக்கென்ன பத்துக்காலும் இருபது கையுமிருக்கோன்னோ. ஆத்திலே கார்யம் கிர்யம் செய்ய யாராவது ஒரு மொட்டைமுண்டையிருந்தால் நானும் ஹாயின் னுட்டுத்தான் உககாந்திருப்பேன். உமக்கென்ன சொல்ரத்துக்கு? எல்லா எழவுக்கும் நான்தான் அழணும். இது நான் பிறந்தவேளை-என்னவோ ஆகிறவேளைக்குத்தான் ஆகும். அது போட்டும் இந்த பஜனையென்ன! இன்னிக்குத்தான் வந்துதா? இல்லாட்டால் இன்னியோடே போச்சோ? ராத்ரியில்லே பகலில்லே—உமக்கும் அந்த கோபன்னாருக்கும் இதேதானே வேலே, வேறே யென்ன உத்யோகமா. எல்லாம் தான் ஸரியாய்ப்போச்சே! இன்னும் என்ன! மலேபோல இருந்த குடும்பம் இப்போ குப்பைக்கும் கீழே ஆயாச்சு. என்ன கோபன்னாரு—சும்மா பஜனை ப்ராம்ஹண சந்தர்ப்பணம் இன்னு பெரியவாள் ஸம்பாதிச்சுவைச்சிருந்த ஆஸ்தியெல்லாம் தொலேச்சாச்சு. மஹானுபாவர்தான் அவர், உமக்கு குரு அவர், இன்னும் நம்முடைய கதி எப்படியாகப்போறதோ: ஈச்வரா இன்னு இருக்கேன் நான்.

கு:—கதியா? நம்முடைய கதிக்கென்ன வந்தது—கதியாம். இந்தப் பொம்மனாட்டி புராணம் எல்லாம் கட்டிவை-நீ. நிஜமாய்ச் சொல்ரேன். அந்த கோபன்னாரு மாதிரி மனுஷ்யாள் இந்த லோகத்திலேயே கிடையாது. பாமரனாது, மஹாபக்தர்.

அவரை ஒரு வார்த்தை அனுவச்யமாய்ச் சொன்னால் மஹா நரகம் ஸம்பவிக்கும். இப்பவும் அவருக்கு என்ன குறை. அவர் மாமாமார், அக்கண்ணா மாதண்ண பந்தலு ஹைத்ராபாத் திவான்கள் இன்னு உனக்குத் தெரியுமோ அன்னே? கோபண்ணகாரு தகப்பனார் தஹசீல் உத்யோகம் செய்தார் அவருக்கும் கூடிய சீக்ரம் அதே பதவி ஆகும் பார்நீ-கதியென்ன கதி.

சே:—கோபண்ணகாரு பேரெடுத்தேனே இல்லையோ அப்பவே எதுக்கு உமக்கு இப்படி படபடஇன்னு பொத்துண்டுவரது கோபம். நான் ஒத்திதான் சொன்னேனே என்ன! இந்த ஊரெல்லாம் சொல்றாள். இப்போ அவர் தஹசீல்தார் வேலை பாத்தா எனக்கென்ன! இல்லாப்போனா திவான்ஜி வேலை தான் பாத்தா என்ன? அப்படி உமக்கு எதாவது உத்யோகம் வந்தா நன்னாயிருக்கும். அது ஒண்ணையும் காணமே-வெரு மனே பேச்சு என்னத்துக்கு?

கு:—போரும் போரும் வாயைமூடு. உன் வார்த்தையைக் கேட்டால் எனக்குக்கூட மஹாபாதகம் வந்து சேரும்.

சே:—ஸரி ஸரி உள்ளத்தைச் சொன்னால் கொள்ளாப்பு என்னத்துக்கு.

கு:—ஸரி. அது எப்படியாவது போகட்டும்--நீ இப்போ மாத்ரம் கொஞ்சம் தயவுசெய்து சுருக்க சமையல்செய்-நானும் அதுக்குள்ளே ஸப்பாவதானி ஆத்திலே போய் புராணம் கேட்டுட்டுவரேன்.

(போகிறார்)

சே:—ஆஹா! அதுக்கென்ன குறைச்சல்.

(மற்றொரு பக்கம் போகிறாள்)

அங்கம்-I. காக்ஷி-4.

கோல்கொண்டா—

(அக்கன்ன மாதன்ன பந்துலு க்ருஹம்—ஒரு தனி அறை—ராஜாங்க விஷயமாய் ஆலோசிக்கின்றனர்).

அ:—(ஒரு தஸ்தவேஜைப்பார்த்து), ஆஹா! தானிஷா பாதுஷா காருக்கு என்ன வித்யாபிமானம், ஸர்வஜனஸமத்வம், நிஷ்பாக்ஷிகஸ்வபாவம், இப்பேர்ப்பட்ட ப்ரபுவரேண்யரின் ஸேவா பாக்யம் நமக்கு லபித்தது நமது பூர்வ புண்ய விசேஷம் தான்—இல்லாவிட்டால் இது நமக்குக் கிட்டுமா.

மா:—அன்னய்யகாரு, தாம் சொல்வதே ஸத்யம்-ஸ்ரீ ஹரி கடாக்ஷத்தினால் தானிஷாபோல் உதார ப்ரபுவுக்குத் தம்போல் மஹான் ப்ரதான மந்த்ரியா யமைந்ததினால்தான் ஸ்வர்ணத்தில் ரதனம் பதித்ததுபோல் அவரது ப்ரபுத்வம் இத்தனை விசேஷமாய் நிறைவேறி வருகிறது. (ஒரு தஸ்தவேஜைக் கொடுத்து) இதைக் கொஞ்சம் கவனியுங்கள்.

அ:—(அதை வாங்கி வாசித்துப்பார்த்து) ஒகோ—பத்ராசலத்தில் தஹஸீல்தார் அகஸ்மாத்தாய் பரலோக ப்ராப்தியானதினால் தற்காலம் அதைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸிரஸ்ததார் ராகவராவ் எழுதினது. "உடனே மிகுந்த ஸாமர்த்யசாலியான எவரையாவது நியமித்துவிட வேண்டுமென்று" -தம்பி, மாதன்ன இந்தப் பதவிக்கு யாரை நியமிக்கலாம்—சொல்.

மா:—அன்னய்யகாரு எனக்கொரு யோசனை தோன்றுகிறது. நமது மருமான் காமப்பா குமாரனை நியமித்தால் என்ன? முக்யமாய் அவனுக்கு இந்த பத்ராசலம் தஹஸீல்தார் பதவியைக்கொடுத்தால் அவன் கோரிக்கை ப்ரகாரம் ஸ்ரீராமஸேவையும் அவனுக்கு ஸுலபமாய் கிடைக்கும். அவனுக்கு அவச்யம் இந்த உபகாரம் தாம் செய்யத்தான் வேண்டும்.

(ஓர் ஸேவகன் வருகிறான்).

ஸே:—ஸ்வாமி. நெலகொண்ட பல்லியிலிருந்து கோபன்ன வந்திருக்கிறார்.

அ:—ஆஹா! அப்படியா? உடனே வரச்சொல்.

(ஸேவகன் போய்-கோபன்னா வருகிறார்).

கோ:— நமஸ்காரம்—பெரியமாமா: சின்னமாமா நமஸ்காரம்.

அ / மா :—வா வா—கோபன்னா, வா உட்கார்.

அ:—என்ன! வருகிறேன் என்று எழுதக்கூட இல்லையே. ஆனாலும் நினைத்த வேளைக்கே வந்தாய். இப்பொழுது தான் சின்னமாமா உன் விஷயமாய் ப்ரஸ்தாபித்துக் கொண்டிருந்தான்.

கோ:-நான்வரும் விஷயமும் முன்னதாகவே தங்களுக்குத் தெரியப் படுத்த அவகாசமில்லாமற் போயிற்று நினைத்தபடியே புறப் பட்டேன். இன்று தங்கள் தர்சனபாக்யத்தால் தன்யனானேன்.

மா:—கோபன்னா-இப்படி யுட்கார். அம்மாயி ரகுராமன் முதலிய எல்லோரும் க்ஷேமந்தானே?

அ:—அவர்களையும் கூட அழைத்து வரவில்லையா என்ன?

கோ:—எல்லோரும் க்ஷேமமே. அவர்களும் கூடவே வந்திருக் கிறார்கள்.

அ:—அப்பாயி. இதுவரையில் எத்தனையோ தடவை வரும்படி சொல்லியனுப்பியும் வராத நீ இப்பொழுது அந்த ஸ்ரீ ராம ருடைய அனுக்ரஹத்தினால் வந்திருக்கிறாய், அன்றியும் இதில் இன்னொரு விசேஷம். அந்த ஸ்ரீ ராமருடைய ஸன்னிதான ஸேவையை நீ வஹித்து நடத்துவதற்கு ஸ்ரீ ராமரே இப் பொழுது ஒரு திவ்ய ஸந்தர்ப்பத்தை கல்பித்திருக்கிறார். ஆகையால் உன்னை அதற்கு ஸம்மதிக்கச் செய்வதும் அவர் கடமை என்று தைர்யமும் எனக்கு ஏற்படுகின்றது. கோபன்னா-நாயனா ஸ்ரீ ராம ஸன்னிதான ஸேவை செய்வ தற்கு உனக்கு ஆக்ஷேபணையொன்றும் உண்டாகாதல்லவா?

கோ:—மாமய்யகாரு-என்ன இப்படிக்கேட்கிறீர்கள்? எத்தனையோ கோடி ஜன்மங்களில் கடினதபஸ்செய்தாலும் ஸ்ரீராம ஸன்னிதானஸேவை லபிக்குமா-அதை நான் வேண்டாமென்பேனா?

மா:—அதுதான் உத்தமலக்ஷணம். இனி தாமதமென். பத்ராசலத்தில் தஹஸீல்தார் ஸ்தானம் காலியேற்பட்டது. அதை உனக்குக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நானிப்பொழுதுதான் பெரியமாமாவிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் ஸ்ரீ ராம ஸேவாதத்பரனாயுள்ள நீயும் இதற்கு ஸம்மதிப்பாயோ-என்னவோ என்று மாத்ரம் கொஞ்சம் ஆலோசனையுண்டாயது. அந்த ஸமயத்திற்கே நீயும் வந்தாய். ஆகையால் நீ வேறு பதில் சொல்லாமல் அங்கீகரிப்பாய் இதை

கோ:—மாமகாரு. எந்த விதத்தில் பார்த்தாலும் இது எல்லாம் ஸ்ரீராமருடைய ஆக்ஞையேயன்றி வேறில்லையென்று ஸ்பஷ்டமாய் தெரியவருகிறது. இனி ஸம்சயம் கொள்வதில் பயனில்லை. ஸ்வாமி ஆக்ஞையை நிறைவேற்ற ஸர்வ ஸம்ஸித்தனாயிருக்கிறேன்.

அ:—இதுவரை-ஸ்ரீ ராமானுக்ரஹத்தினால் எல்லாம் அனுகூலமாய் முடிந்தது. நானிப்பொழுதே போய் தானிஷாகாருக்கு விண்ணப்பம் செய்து கார்யஸித்தி செய்துகொண்டு வருகிறேன்-தம்பி மாதன்னா நீ இங்கேயேயிருந்து கோபன்னாவை விசாரித்துக்கொள்.

மா:—சித்தம் (அக்கன்னா போகிறார்). அடே யாரடா அங்கே?

(ஸேவகன் வர) அன்னகாருக்கு பல்லக்கு ஸித்தமாக்கு.

ஸேவகன்:—சித்தம் (போகிறான்).

மா:—அப்பாயி—ப்ரயாணத்தினால் அலுத்திருக்கிறாய். ஸ்நானம் செய்து பூஜையை முடித்துக்கொண்டு போஜனத்துக்குப் போகலாம் வா. (போகிறார்கள்).

அங்கம்-II. காக்ஷி--1.

பக்ர[illegible]ம்—

கோபன்ன க்ருஹம்—ரகுராமன் ஸ்ரீராமர் படத்தின்
முன் நின்று அதையே பார்த்து ஆனந்திக்கிறன்.
(பக்கத்து ஆத்துப் பையன்கள் வருகிறார்கள்).

பை:—ரகுராமா நீ என்னடா? ஆத்தைவிட்டு எதடா வெளியிலே வரமாட்டேன் என்கிறாய்?

ரகு:—வெளியிலே என்னத்துக்குடா வரணும்?

பை:—விளையாடரத்துக்கு.

ரகு:—நான் தான் ஆத்திலேயே விளையாடரேனே!

பை:—ஆத்திலே யா[illegible]டே விளையாடராய் நீ?

ரகு:—ஸ்ரீராமசந்த்[illegible].

பை:—அவன் யார்[illegible] ஸ்ரீராமசந்த்ரன்?

ரகு:—இதோ (பட[illegible]த்தைக் காண்பிக்கிறான்) பாருங்கள்.

பை:—(சிரித்து) இவன் கூடவா எப்படியடா விளையாடறாய்?

ரகு:—காண்பிக்கிறேன்—பாருங்கள். (படத்திற்கு மாலை போட்டுப் பாடுகிறான்).

பை:—ரகுராமா! இந்த ஆட்டம் நன்றாத்தான் இருக்குடா. எப்படி எங்களுக்கும் சொல்லிக்கொடேன்.

ரகு:—அப்படியே யாகட்டும். இந்தப் புஷ்பங்களை படத்தின்மேல் போட்டு நான் சொல்லுகிற மாதிரி சொல்லுங்கள்.

(எல்லோரு[illegible] படத்தின்மேல் புஷ்பங்கள் போட்டு ரகுராமன்பாட பின் தொடர்ந்து பாடுகிறார்கள்).

(கோபன்னவும், அவர் பார்யை கமலாம்பாளும் ப்ரவேசம்- பையன்கள் பயப்பட்டுப் போகப் புறப்படுகிறார்கள்— கோபன்ன அவர்களைத் தடுக்கிறார்).

கோ:—பாலர்களே இப்படி வாருங்கள். நீங்கள் செய்கிறது மிகவும் ச்ரேஷ்டமான வேலை. ஆகவே ஒன்றும் பயப்படவேண்டாம்.

ஸ்ப:— கொஞ்சம் பயமாயிருந்தது.

கோ:—குழந்தைகளே இனி இவ்விதம் பயப்படவேண்டாம். ப்ரதிதினமும் எங்கள் ரகுராமன்கூட இம்மாதிரியே விளையாடுங்கள். ஊரிலும் உங்களுக்குத் தெரிந்த பாலர்களுக்கும் இந்த ஆட்டத்தைக் கற்றுக்கொடுங்கள்.

பை:—அப்படியே செய்கிறோம்.

கோ:—இந்த ஆட்டத்தின் ஆரம்பம் எங்கள் ரகுராமன் காண்பித்தான்—இதனை முடிக்கும் விதம் நான் காண்பிக்கிறேன்.

(கற்பூரம் பொருத்தி கமலாம்பாள் கையிற் [illegible], ஸ்ரீராமருக்கு ஹாரத்தியெடுத்தி

கம:—(ஹாரத்தியெடுத்து மங்களம் பா[illegible]

கோ:—பாலர்களே இனி நீங்கள் உ[illegible]கள் [illegible]த்திற்குச் செல்லுங்கள். (ஒவ்வொருவரும் [illegible]ம [illegible]ற்கு நமஸ்காரம் செய்து போகிறார்கள்)

கம:—(ரகுராமனைக்கட்டியணைத்து) [illegible]டைய பூர்ண கடாக்ஷம் உனக்கு உண்டாகட்டும் 'எ[illegible]ஆசீர்வதிக்கிறாள்).

கோ:—நாயனா-ரகுராமா-உன் தாயார் உன்னை நன்றாய் ஆசீர்வதித்தாள். ஸ்ரீ ராமருடைய க்ருபாகடாக்ஷ மொன்றுமட்டுமிருந்தால் நமக்கு வேறு என்னவேண்டும். ஸகல ஸம்பத்தும் ஒருங்கே சேர்ந்துவந்தாற்போலல்லவா—ஆக[illegible] எப்பொழுதும் அந்தப் பரமாத்மாவை-ஸ்ரீ ராமசந்த்ரனைமட்டும் மறவாதே. அவர் உன்னைப் பூர்ணமாய் ஆசீர்வதிப்பார்.

கம:—நாதா இந்த மாஸம் ஸ்ரீராமநவமி உத்ஸவம் வரும் அல்லவா? இன்னும் எத்தனை நாட்களிருக்கின்றன.

கோ:—பத்து தினங்களே. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் அப்பொழுதே செய்துவிட்டேன்.

ரகு:—நாயனா அன்று நம்முடைய ஆத்தில் ஒரு பெரிய பண்டிகை யல்லவா? நம்மூர் ப்ராம்ஹணர்கள் எல்லாரும் வந்து ஸ்ரீராம பஜனை செய்வார்கள் அல்லவா?

கோ:—ஆம் குழந்தாய். அப்பொழுது நீயும் அவர்களுடன் சேர்ந்து பஜனை செய்யலாம்.
(ஸேவகன் வர)-என்ன ஸாப்பண்ணா-என்ன விசேஷம்.

ஸே:—எஜமான், ஸிரஸ்ததார் ராகவராவ்காரு காத்திருக்கிறார். (போகிறான்)

கோ:—ஸரி, இதோ வந்தேன். (போகிறார்)

கம:—நாயனா-வா. நாமும் உள்ளே போகலாம். (போகிறார்கள்)

அங்கம்--II. காக்ஷி-2.

ஸ்ரீராம நவமி தினம் கோபண்ணாவின் க்ருஹத்திண்ணையில் ப்ராம்ஹணர்கள். போஜனமாய் தக்ஷிணை தாம்பூலத்திற்கு காத்திருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்த்ரிகள்:—அன்னதாதா ஸுகீபவ—மஹாராஜன். என்ன ஸாப்பாடு என்ன ஸாப்பாடு! சொல்லமுடியவில்லை இன்று.

ராமா சாஸ்த்ரி:—ஆமாம் ஆமாம். எத்தனைவித பதார்த்தங்கள், எத்தனைவித பக்ஷணங்கள் எத்தனைவித பாயஸங்கள்-அடடா ஒரு — போராது—இரண்டு இருந்தாலும் போருமோ—என்ன, அதுவும் ஸந்தேஹம்தான்.

ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்த்ரி:—ராமா சாஸ்த்ரிகாரு. நன்றாய்ச் சொன்னீர். ஒவ்வொரு பதார்த்தமும் தேவாம்ருதமாயிருந்ததுன்னா. எதையாவது ஒன்னை விட்டுடலாமின்னாலோ-மனஸு கேக்கரதா-ஆனால் எல்லாத்தையும் ஸாப்பிடலாமின்னாலோ வயிறு கொள்ளாதே-என்ன செய்யாது. ரொம்ப ச்ரமப்பட்டுப் போனேன்.

அப்பய்யா தீக்ஷிதர்:—ஓய்! ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்த்ரிகாரு. நன்றாய் ஸாப்படர உமக்கே இவ்வளவு ச்ரமமானல் நாங்கள் எல்லாம் என்னதான் செய்வோம். அதுவுமில்லாதே, இத்தனையும் ஸித்தம் செய்து பரிமாறுகிறார்களே! அவர்களுக்கு என்ன ச்ரமமிருக்கும். என்ன ஸாப்பாடு-தர்மி தர்மி புண்யாத்மா.

ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்த்ரி:—ச்ரமமிருக்கட்டும் அய்யா! எவ்வளவு பக்தி ச்ரத்தை. அதுதானய்யா ரொம்ப விசேஷம்.

ராமா சாஸ்த்ரி:—பக்தி ச்ரத்தைக்கு என்ன குறைச்சல். அவரோ மஹா பக்தர். அதனாலே பகவத் பக்தியோடே ப்ராம்ஹண பக்தியும் சேர்ந்தது.

அப்பய்யா தீக்ஷிதர்:—அதிலேயும் அந்த கோபன்னகாரு பார்யை இருக்காளே-அந்த அம்மாள்-மஹா பதிவ்ருதை. அவரைக் காட்டிலும் ஆயிரம் மடங்கு அதிகம்—ச்ரத்தை. பார்யை இருந்தால் அப்படி இருக்கணும்.

ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்த்ரி:—அதெல்லாம் பூர்வ புண்யவசம். கோபன்ன காருக்கு என்ன குறைச்சல். எல்லா பாக்யங்களும் ஸம்பூர்ண மாய் நிறைந்திருக்கின்றன. அதிகாரம், ஐச்வர்யம், பகவத் பக்தி, வைராக்யம், பரோபகாரசிந்தை-இவைகளெல்லாவற்றி லும் முக்யமாய் அனுகூல்யமான தாம்பத்யம்.

அப்பய்யா தீக்ஷிதர்:—கோபன்னகாருவைப்போல புண்ய புருஷர் நம் தாலூகாவுக்கு தஹஸீல்தாராய் வந்ததே நம்முடைய பூர்வ ஜன்ம பலம்தான். அவர் வந்ததுமுதல் ஸ்வாமி கைங்கர்யம் என்ன-ப்ராம்ஹண கைங்கர்யம் என்ன-இவைகட்கு என்ன குறை.

(குண்டப்ப சாஸ்திரி வயிற்றைத் தடவிக்கொண்டு ப்ரவேசம்).

கு:—ஆமாம் ஆமாம். ஒன்றும் குறைச்சல் இல்லை. எல்லாம் ஸம் பூர்ணமாயிருக்கு.

(ச்ரமத்தோடு உட்காருகிறார்).

ரா:—என்னய்யா! உமக்கேனித்தனை தாமஸம்.

கு:—(ச்ரமபரிஹாரம் செய்துகொண்டு) அதிருக்கட்டும். இன்னும் தக்ஷிணை கொடுக்கலையே? (அங்குமிங்கும் பார்க்கிறார்).

(டபேதார் வருகிறான்).

ட:—ஸ்வாமிகளே! எஜமான் அவர்கள் வீட்டுப் பின்புறத்துக் கிணற்றுப்பக்க மிருக்கிறார்கள். உங்களை யெல்லாம் அங்கே வரச்சொன்னார்கள்.

ஸ்ரீ:—அங்கென்னத்துக்கடா வரணும்?

ட:—அது எனக்குத் தெரியாது ஸ்வாமி.

கு:—ஹாம்! அது வேறே ச்ரமமா? ஸரி-போவோம்.

(ச்ரமப்பட்டுப் போகிறார்கள்)

அங்கம்–II. காக்ஷி--3.

(கோபன்னவின் க்ருஹத்தின் பின்புறத்தில் ஒரு கிணற்றுப் பக்கத்தில் கோபன்னவும் கமலாம்பாளும் சோகமுற்ற முகத்துடன் நிற்கிறார்கள்).

கம:—(துக்கத்துடன்). நாதா! ப்ராம்ஹணர்கள் போஜனம் செய்கிறார்களென்று நமது சோக ஆரவம் அவர்களது செவியில் படுமென்று நமது புத்ரனின் மரணம் அவர்களறிந்தால் போஜனம் செய்யாமல் எழுந்துவிடுவார்களே என்று பயப் பட்டு இதுவரை என் மனத்திலுண்டான வருத்தத்தையெல் லாம் பொறுத்து நிக்ரஹித்துக் கொண்டிருந்தேன். இனி என்னால் தாள முடியாது. ஹா குமாரா, ரகுராமா இந்த நிர்ப் பாக்கியசாலியை கோர துக்கஸாகரத்தில் மூழ்கச் செய்து விட்டு நிமிஷ நேரத்தில் என்னைவிட்டுப் பிரிந்தாயே-பாலா அந்தப்பாழுங் கிணற்றின் பக்கத்தில் ஏன் போனாயடா. (கிணற்றருகில் சென்று கிணற்றுள் உற்றுப்பார்த்து) என்

கண்மணீ! என் செல்வமே—என்னப்பா, இந்தப் பாழுங் கிணற்றில் விழுந்து அலறி அடிபட்டு என்னென்ன அலறி ணயோ? "அம்மா அம்மா" என்று என்னை நினைந்து எத்தனை தரம் கூவினையோ? கண்ணே இதோ நான் வந்திருக்கிறேனே! "ஏன்" என்று பதில் சொல்லலாகாதா! "அம்மா" என்று கூப்பிடேன் இப்பொழுது. அய்யோ! ரகுராமா என் பதில் கூறமாட்டேனென்கிறாய். (கொஞ்சம் சோகமுற்று வ்யஸனம் அதிகரித்து) அய்யோ இனி யேது தனயன். என் ப்ராண மணி போயிற்று—என் ஜீவமணி போயிற்றே. அய்யோ இனி என்னை அம்மாவென்று கூப்பிடுபவரும் உண்டோ. என் பக்கலில் இருந்து ஸ்ரீராம பூஜைசெய்வது யார் இனி? அஹா ஸுகுமாரா, ரூபஜிதமாரா, வம்சகவிஸ்தாரா, ஸௌபாக்ய ஸாகரா என்னை விட்டுச்சென்றாயே. நான் எப்படி பொறுப்பே னிதை! துக்க பாரம் [illegible] எங்ஙனம் சோகம் நீங் குமோ! அய்யோ என் புத்ரனை ஜீவிதனாகச்செய்பவர் ஒரு வரும் இல்லையா? ஸ்வர்க்க தேவதைகளே [illegible] நாபலிகளே பூமியிலுள்ள பூஸுரர்களே பதிவ்ரதைகளே புண்ய புருஷர் களே ம்ருகங்களே பக்ஷிகளே யாராவது நீங்கள் எனக்கு புத்ர தானம் கொடுங்கள். ஓ ராமசந்த்ரா [illegible] ராமனைக் கொடுத்து எம்மை ரக்ஷிப்பாய் (கீழ்வீழ்ந்து [illegible]சையாகிறாள்).

கோ:—ராமசந்த்ரா இன்று உனது ஜனனதினம் என்று ஆனந்தத் துடன் உன்னை பூஜித்து விப்ரபுங்கவர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்து அவர்களுக்கு தக்ஷிணை தாம்பூலம் அளித்து ஸந் துஷ்டர்களாக்கி நான் க்ருதார்த்தனாக வேண்டுமென்று பரி சுத்த ஸங்கல்பம் செய்திருக்க ப்ராம்ஹணர்கள் போஜனம் செய்யும்பொழுதே என் தேஹத்துக்கு அசுசி ஏற்பட்டு என் ஸங்கல்பம் பூர்த்தியாகாமல் என் கைகளைக் கட்டிவைத்தாயே. ராமசந்த்ரா—இந்தப் பாபம் என்னைச்சேர்ந்ததா? அல்லது உன்னையா? அதோ ப்ராம்ஹணர்கள் வருகிறார்களே. (ப்ராம் ஹணர்கள் வந்து ஒரு பக்கமாய் துக்கமுகத்துடன் நிற்கிறார் கள்) இவர்கள் பாதத்தில் வீழ்ந்து இவர்களது ஆசிர்வாதம்

பெற யோக்யமில்லாதவனு யிருக்கிறேனே—ரிக்த ஹஸ்தர்களாய் அனுப்பவா இவர்களை? இல்லை இல்லை-அது என்னலாகாது. ஹே ஜானகீரமணு என் ஸங்கல்பம் நிஷ்களங்கமானது உண்மையானுல் அதை ஸித்திக்கச் செய்வது உன் பாரம். இந்த ப்ராம்ஹணர்கள் உன் அதிதிகள்—கீர்த்தியோ அபகீர்த்தியோ அது உன்னைச் சேர்ந்தது. நான் உனது தாஸன்-உன் ஸேவை செய்வதுதான் என் கார்யம்.

ஸ்ரீ:—கோபன்னகாரு எங்களுக்கு இப்பொழுதுதான் தெரிந்தது. அஹா என்ன கஷ்டம் என்ன கஷ்டம்—

ரா:—உமக்குத் தெரியாததில்லை. போன கார்யத்தைப்பற்றிச் சிந்திப்பதில் பயனில்லை. எப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கும் கர்மபலம் அனுபவிக்காமல் தப்பமுடியாது. ஆகையால் கொஞ்சம் தைர்யப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

அ:—ஆஹா! இந்தக் குழந்தைக்குத்தான் என்ன பக்தி என்ன விநயம்!

கம:—(மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்திருந்து)—ஓ ராமசந்த்ரா! கருணு ஸமுத்ரமென்றும் ஸத்ய ஸந்தனென்றும் சதுர்தச புவனங்களிலும் புகழ்கின்றனவே. நீ ஸார்வ பௌமனுய் அயோத்யாநகரம் பரிபாலிக்கும் ஸமயம் ப்ராம்ஹணனொருவன் தன் புத்ரன் மரணம் தாளாது உன்னிடம்வந்து முறையிட அவ்விப்ர குமாரனை ஜீவிதனுக்கிக் காப்பாற்றினுய் என்றும் சொல்லுகிறுர்களே! அந்த வாக்யம் நிஜமானுல் என் ரகுராமனை எனக்கு இப்பொழுதே கொடு. ஓ ரகுராமா—உன் அதிதிகள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறுர்கள். சீக்கிரம் வா.

ரகு:—(கிணற்றுள்ளிருந்து) வந்தேன் அம்மா! இதோ வந்தேன். (என்று சொல்லிக்கொண்டு உயிர்பெற்று வெளியில் வருதல்)

கம:—(எதிர்சென்று தனயனைக்கட்டியணைத்து) நாயனு, வந்தாயா! ஸ்ரீ ராமருக்குக் கருணை ஏற்பட்டதா.

கோ:—ராமா ஜகதபிராமா ஜானகிரமணா என்ன உன் மஹிமை என்ன உன் க்ருபாகடாக்ஷம். (ரகுராமனைப் பக்கத்தில் சேர்த்து ஆசீர்வதிக்கிறார்) நாயனா உனக்கு ஸர்வமங்களமு முண்டாகட்டும்.

ப்ராம்:—கோபன்னகாரு உம்முடைய ப்ரபாவம் அதி அத்புதம். அதி அத்புதம்.

கோ:—என் ப்ரபாவம் என்ன-எல்லாம் அந்த பரமாத்மா ஸ்ரீராம சந்த்ரமூர்த்தியினுடையதே! அவரது கடாக்ஷம் மட்டுமிருந் தால் சாவது என்பது என்ன! பிழைப்பது என்பதுதான் என்ன! அவரது க்ருபைமாத்ரமிருந்தால் அஸாத்யமென்பது எதுவுமில்லை நமக்கு.

ஸ்ரீ:—கோபன்னகாரு, உம்முடைய பக்தி மஹிமையினால் இந்த லோகமெல்லாம் ஸ்ரீராமமயம் செய்துவிட்டீர்- ஆகையால் உமக்குத் தாய் தகப்பன் சூட்டிய 'கோபன்ன' நாமம் அவ்வ ளவு நன்றாயில்லையென்று தோன்றுகிறது.

கோ:—(மந்தஹாஸத்துடன்) ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்டர்களே பின் எப்பெயர் உங்களுக்குப் பொருந்தினதாகத் தோன்றுகின் றதோ?

(கபீர் உள்ளிருந்து, "ராமதாஸு" என்று பாடிக்கொண்டு வருகிறார். எல்லோரும் நமஸ்கரிக்கிறார்கள்)

கபீ:—குமாரா உன் பக்தி மஹிமையை ஸ்ரீ ராமரே இன்று ஸ்பஷ்டமாய் பஹிரங்கம் செய்துவிட்டார். ராமபக்தர்களுள் நீயொரு ச்ரேஷ்டமானவன். ஆகவே, உனக்கு, 'ராமதாஸு' என்று பிதாவுக்கும் குருவுக்கும் ஸமானமான நான் நாம காணம் செய்கிறேன்.

ராம:—பாக்யம் எல்லாம் தங்கள் க்ருபாகடாக்ஷமே.

கபீ:—குமாரா ராமதாஸு இனி யுன் பக்தி நிஷ்டைக்கு க்ஷீணம் ஏற்படாது. நீ சேகரித்திருக்கும் பக்தியென்னும் ஸ்வர்ண

மெல்லாம் உன் பார்யை ஆபரணமாக்குவாள். அதற்கு உன் தனயன் ரத்னம் பொருத்துவான். உனக்கு ஸகல மங்களமு முண்டாக. நான் இனிப் போய்வருகிறேன்.

ராம:—குருவர்யா—இந்த தாஸனின் ஆதிக்யம் கொஞ்சம் ஸ்வீகரித்துப் போகவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தனை.

கபீ:—ஸரி அங்ஙனமே போகலாம் வாருங்கள்—ஜயஜயராம்.

(எல்லோரும் பாடிக்கொண்டு போகிறார்கள்).

அங்கம்-II. காக்ஷி-4.

ஜலகொண்டபல்லி க்ராமம் குப்பா சாஸ்த்ரி க்ருஹம்—

(குப்பா சாஸ்திரி கையில் ஒரு கடிதத்துடன் இருக்கிறார்).

சேஷம்மாள் ப்ரவேசம்

கு:—பார்த்தயா-பாவம். அந்த கோபன்னகாருவை நீ எவ்வளவோ தூஷிச்சயே-பார். பகவானை நம்பினவன் ஒருநாளும் கெட்டுப் போகமாட்டான். பின்னை யென்னன்னு நினைக்கிறாய்—பத்ராசலத்திலேயே அவருக்கு இப்போ தஹஸீல்தார் ஆய்ட்டது. இனிமேலே நீ உன்னுடைய பைத்யகாரப் பேச்செல்லாம் கட்டிவைச்சுடணும் தெரியுமா?

சே:—என்ன! கோபன்னகாருக்குத் தஹஸீல்தார் ஆய்ட்டதா!

கு:—இன்னமும் ஸந்தேகமா உனக்கு? இதோ பாரேன் காகிதம்—அவரே பத்ராசலத்திலிருந்து தானே எழுதியிருக்கிறார். அவருக்கு கர்வமின்கிறது லேசம்கூட கிடையாது. அண்ணா குப்பா சாஸ்த்ரிகாரு இன்னு எழுதியிருக்கார். பார் நீ—

(கடிதத்தைக் கொடுக்கிறார்).

சே:—போகட்டும் போ! எப்போ பார்த்தாலும் ஒத்தருடைய ஐச்வர்யத்தைப்பார்த்து ஸந்தோஷப்படாதே நம்முடைய பிழைப்பு பாய்ப் போச்சு. நமக்கு என்ன கிடைச்சுது-ஒன்னுமில்லை—

ஒரு காசுகூட கிடையாது. இப்போ கோபன்னகாருக்கு தஹ ஸீல்தாரானல் நமக்கு என்ன லாபம்—நல்லவர், நல்லவர் என்கிறு—என்ன நல்லவர் புற்றுக்குள்ளே? அண்ணு இன்னு எழுதிட்டாராம் பின்னே என்ன குறைச்சல் எல்லாம் ஸம்பூர்ணமாய் நிறைஞ்சுபோச்சோ அன்னே—தானிஷா மந்த்ரி தன் மாமாமார் கிட்டே உங்க ஸங்கதியும் கொஞ்சம் சிபார்சு செய்து ஒரு முஸ்தீபு வேலையாவது வாங்கிக்கொடுத்தால், நல்லவர்தான்-எல்லாம் அவாவாள் கார்யம்தான் அவாவாள் பாத்துக்குவாள்—அவ்வளவுதான்.

கு:—உன் ஸ்வபாவம் ரொம்ப கெட்டது. ஒர்த்தரை நிந்திக்காதே உனக்கு ஸந்தோஷம்போலே இருக்கு. நம்ம மனஸிலே என்ன இருக்கு இன்னு அவருக்கென்ன தெரியும்-நாமும் போய் அவர்கிட்டே ஸமாசாரத்தைச் சொன்னல் அவரும் அவராலான ஸஹாயம் அவச்யம் செய்யத்தான் செய்வார்.

சே:—இல்லேன்ன, உம்மைக்காட்டிலும் அந்த கோபன்னகாரு என்ன ஒஸ்தி இங்கரேன்—படிப்பு விஷயத்திலேயா! இல்லே குலகோத்திரங்களிலேயா? எதிலேயும் உமக்கு ஒன்னும் குறைச்சலில்லே! அவருக்கும் ஒன்னும் அதிகமில்லே. இல்லாப்போன ஒரு வேளே அவர் மாமாமார் என்னவோ பெரிய அதிகாரத்திலே இருக்காள் இன்னு சொன்னீரே, அது வேணுமானல் உமக்கில்லே அவ்வளவுதானே. ஆனல் இந்த ஸங்கதி அந்த கோபன்னகாருக்குத் தெரியாதா என்ன? காலமே பிடிச்சு நாய்க்குட்டிமாதிரி அவர் பின்னலேயே திரிஞ்சுண்டிருக்கிரே உமக்கு அந்த மட்டும் ஸஹாயம் செய்யணும்னு அவருக்கு ஏன் தெரியாமல் போச்சு இங்க்ரேன். இதுதான் நல்லவாளுக்கு லக்ஷணம் போலிருக்கு. இப்பவாவது உம்மை அங்கே புறப்பட்டுவரும்படி எழுதியிருக்கா! அந்தப் பேச்சே இல்லேயே: எப்படியோ நீர் என்ன செய்வீரோ எனக்குத்தெரியாது: எந்த உபாயத்தினலேயாவது அந்த கோபன்னகாரு மாதிரி நீரும் ஒரு தஹஸீல்தார் உத்யோகம் ஸம்பாதிச்சுக்காதபோனல் நமக்கு கௌரவமே கிடையாது.

கு:—(தலையசக்கி அங்கீகரிப்பை அபிநயித்து) ஆமாம், ஆமாம். நீ சொல்ரத்திலே கொஞ்சம் விஷயம் இருக்கு—ஸரிதான். நானும் பத்ராசலம் போய்வர்ரேன்—எல்லாத்துக்கும்.

சே:—இதோ பாருங்கோ! நீர்மாத்ரம் போனால் ஒரு ப்ரயோஜனமும் உண்டாகாது. கோபன்னகாருவைப் பாத்துட்டேரோ இல்லையோ அப்பவே உமக்கு இந்த லோகமே மறந்துபோம். கூட என்னைப்போலே ஒத்தி இருந்து உம்மை அப்பப்போ தூண்டிண்டிருந்தாலன்னியிலே ஒரு கார்யமும் நடக்காது, அதுக்குத்தான் சொல்ரேன்-நானும் வர்ரேன்கூட. சீக்ரமாய் பஞ்சாங்கம் பாத்து ஒரு நல்ல முஹுர்த்தம் பாருங்கோ.

கு:—நேக்கு ஜோதிஷத்திலே அவ்வளவாக பரிசயம் கிடையாது. ஸீதாராம வஸித்தாந்திகாரு ஆத்துக்குப்போய் முஹுர்த்தம் வைச்சுண்டுவர்ரேன். நீயும் அதுக்குள்ளே-சீக்ரம் சமையல் ஆகட்டும்.

சே:—ஸரி. சீக்ரம் போய்வாருங்க. அம்ருதமானாலும் ஆலஸ்யமானால் அது விஷம்தான்இன்னு சொல்லுவாள்—நீர் அங்கி போட்டுண்டு தலைப்பாகையெல்லாம் வைச்சுண்டு முன்னும் பின்னும் வில்லைச்சேவகன்போகப் பல்லக்கிலேறி தஹஸீல்தார் அமல் செய்ரதை எப்போடா பார்க்கப்போரோம் இன்னு இருக்கு, சீக்ரம் போய்வாருங்க. (குப்பா சாஸ்த்ரி ஸந்தோஷத்துடன் போகிறார்).

சே:—(அதே பக்கம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து சிறிது நேரம் பொறுத்து திரும்பி தலையையசைத்து) இன்னும்பார்-அந்தப் பக்கத்தாத்து காமாக்ஷி கர்வத்தை அடக்கணும் அப்போ.

(மற்றொரு பக்கம் போகிறாள்).

ஒரு காசுகூட கிடையாது. இப்போ கோபன்னுகாருக்கு தஹ ஸீல்தாரானால் நமக்கு என்ன லாபம்—நல்லவர், நல்லவர் என்கிறு—என்ன நல்லவர் புற்றுக்குள்ளே? அண்ணு இன்னு எழுதிட்டாராம் பின்னே என்ன குறைச்சல் எல்லாம் ஸம்பூர்ணமாய் நிறைஞ்சுபோச்சோ அன்னே—தானிஷா மந்த்ரி தன் மாமாமார் கிட்டே உங்க ஸங்கதியும் கொஞ்சம் சிபார்சு செய்து ஒரு முஸ்திபு வேலையாவது வாங்கிக்கொடுத்தால், நல்லவர்தான்-எல்லாம் அவாவாள் கார்யம்தான் அவாவாள் பாத்துக்குவாள்—அவ்வளவுதான்.

கு:—உன் ஸ்வபாவம் ரொம்ப கெட்டது. ஒர்த்தரை நிந்திக்காதே உனக்கு ஸந்தோஷம்போலே இருந்து. நம்ம மனஸிலே என்ன இருக்கு இன்னு அவருக்கென்ன தெரியும்-நாமும் போய் அவர்கிட்டே ஸமாசாரத்தைச் சொன்னால் அவரும் அவராலான ஸஹாயம் அவச்யம் செய்யத்தான் செய்வார்.

சே:—இல்லேன்னு, உம்மைக்காட்டிலும் அந்த கோபன்னுகாரு என்ன ஒஸ்தி இங்க்ரேன்—படிப்பு விஷயத்திலேயா! இல்லே குலகோத்திரங்களிலேயா? எதிலேயும் உமக்கு ஒன்னும் குறைச்சலில்லே! அவருக்கும் ஒன்னும் அதிகமில்லே. இல்லாப்போனு ஒரு வேளே அவர் மாமாமார் என்னவோ பெரிய அதிகாரத்திலே இருக்காள் இன்னு சொன்னீரே, அது வேணுமானல் உமக்கில்லே அவ்வளவுதானே. ஆனல் இந்த ஸங்கதி அந்த கோபன்னுகாருக்குத் தெரியாதா என்ன? காலமே பிடிச்சு நாய்க்குட்டிமாதிரி அவர் பின்னலேயே திரிஞ்சுண்டிருக்கீரே உமக்கு அந்த மட்டும் ஸஹாயம் செய்யணும்னு அவருக்கு என் தெரியாமல் போச்சு இங்க்ரேன். இதுதான் நல்லவாளுக்கு லக்ஷணம் போலிருக்கு. இப்பவாவது உம்மை அங்கே புறப்பட்டுவரும்படி எழுதியிருக்கா! அந்தப் பேச்சே இல்லையே: எப்படியோ நீர் என்ன செய்வீரோ நேக்குத்தெரியாது: எந்த உபாயத்தினலேயாவது அந்த கோபன்னுகாரு மாதிரி நீரும் ஒரு தஹஸீல்தார் உத்யோகம் ஸம்பாதிச்சுக்காதபோனல் நமக்கு கௌரவமே கிடையாது.

கு:—(தலையசக்கி அங்கீகரிப்பை அபிநயித்து) ஆமாம், ஆமாம். நீ சொல்ரத்திலே கொஞ்சம் விஷயம் இருக்கு—ஸரிதான். நானும் பத்ராசலம் போய்வர்ரேன்—எல்லாத்துக்கும்.

சே:—இதோ பாருங்கோ! நீர் மாத்ரம் போனால் ஒரு ப்ரயோஜனமும் உண்டாகாது. கோபன்னகாருவைப் பாத்துட்டேரோ இல்லையோ அப்பவே உமக்கு இந்த லோகமே மறந்துபோம். கூட என்னைப்போலே ஒத்தி இருந்து உம்மை அப்பப்போ தூண்டிண்டிருந்தாலன்னியிலே ஒரு கார்யமும் நடக்காது, அதுக்குத்தான் சொல்ரேன்-நானும் வர்ரேன்கூட. சீக்ரமாய் பஞ்சாங்கம் பாத்து ஒரு நல்ல முஹூர்த்தம் பாருங்கோ.

கு:—நேக்கு ஜோதிஷத்திலே அவ்வளவாக பரிசயம் கிடையாது. ஸீதாராம ஸித்தாந்திகாரு ஆத்துக்குப்போய் முஹூர்த்தம் வைச்சுண்டுவர்ரேன். நீயும் அதுக்குள்ளே-சீக்ரம் சமையல் ஆகட்டும்.

சே:—ஸரி, சீக்ரம் போய்வாருங்க. அம்ருதமானாலும் ஆலஸ்யமானால் அது விஷம்தான்இன்னு சொல்லுவாள்—நீர் அங்கி போட்டுண்டு தலைப்பாகையெல்லாம் வைச்சுண்டு முன்னும் பின்னும் வில்லைச்சேவகன்போகப் பல்லக்கிலேறி தஹஸீல்தார் அமல் செய்ரதை எப்போடா பார்க்கப்போரோம் இன்னு இருக்கு, சீக்ரம் போய்வாருங்க. (குப்பா சாஸ்த்ரி ஸந்தோஷத்துடன் போகிறார்).

சே:—(அதே பக்கம் பார்த்துக்கொண்டுஇருந்து சிறிது நேரம் பொறுத்து திரும்பி தலையையசைத்து) இன்னும்பார்-அந்தப் பக்கத்தாத்து காமாக்ஷி கர்வத்தை அடக்கணும் அப்போ.

(மற்றொரு பக்கம் போகிறாள்).

அங்கம்--II. காக்ஷி--5.

பத்ராசலம் தஹஸீல்தார்-கச்சேரி.

(சில பௌர ஜனங்கள் கூடியிருக்கின்றனர்).

ஸுப்பா நாயுடு:—என்னுங்க ஸிரஸ்தார்காரு—இந்த வேளைக்கு எங்கள் எல்லாரையும் அழைப்பிச்சீங்களே! அது வந்து என்ன விஷயத்துக்கு—கொஞ்சம் சொல்றீங்களா?

ரங்கைய ஸெட்டி:—இது ஸர்க்கார் வ்யவஹாரமா-இல்லே ஸொந்த வ்யவஹாரமா—வரிகிரி யொன்னும் இல்லேயே கொஞ்சம் அது மாத்ரம் சொல்லுங்கோ.

க்ருஷ்ண ராஜு:—வரி கிரி இங்க்ர ஸங்கதி உங்களுக்கு என்னத்துக்கு—பரி கிரி ஒண்ணுமில்லேயே இண்ணு கேளுங்கய்யா.

ரங்கைய ஸெட்டி:—என்னுங்க ராஜுகாரு—நம்ப வார்த்தை இண்ணு உங்களுக்கு அத்தனை இளக்காரமாய்ப்பட்டதுங்க நமக்கென்னய்யா பயம். உங்க மாதிரி ராஜகுமாராளும் அவங்கமாதிரி ஸர்தார்களும் மெத்தைமேலே இருக்கவங்கள். அப்போ பரி கிரிக்கு என்னய்யா குறைச்சல் இருக்கும். நாங்கள் எல்லாம் என்னய்யா-அப்படியெல்லாம் மோசம் செய்தவங்க அல்ல, ந்யாயமா தம்படிக்கி தம்படி லாபம் ஸம்பாதிக்கிறவங்க—அவ்வளவுதான்.

வேங்கட சாஸ்த்ரி:—இருங்கோ அய்யா. அதெல்லாமில்லே-ஏதோ ஸந்தர்ப்பணமோ ஸமாராதனையோ இருக்கும். அநேகமாய் நவராத்ரி உத்ஸவம் ஸ்ரீராமர் ஆலயத்திலேயே நடக்கும் இன்னு சொல்றுள். தினம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பேருக்கு ப்ராம்ஹண போஜனமும் தக்ஷிணை தாம்பூலமும்—

ஸுப்பா:—இந்த ப்ராம்ஹணருக்கு எப்போ பார்த்தாலும் போஜனமும் ஸமாராதனையும்தான்—வேறென்ன வேலே?

ஸிரஸ்:—என்னத்துக்கையா அவஸரப்படரீங்க! தஹஸீல்தார். அவர்களே வந்து நேரே ஸங்கதியைச் சொல்லுவார்கள். இதோ—

டபேதார்:—ஐயா எஜமான் அவர்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். (ராமதாஸ் ப்ரவேசம். எல்லோரும் எழுந்து நிற்கிறார்கள்

ராமதாஸர் ஆஸனத்திலமர்ந்ததும் எல்லோரும் உட்காருகிறார்கள்)

ராம:—(ராமத்யானம் செய்து) ப்ரபுக்களே வந்தனம். கொஞ்சம் ஆலஸ்யம் ஏற்பட்டதற்கு நீங்களெல்லோரும் என்னை மன்னிக்கவேண்டும். உங்களை இங்கே அழைப்பித்த விஷயம் என்னவென்றால், ஸ்ரீராமசந்த்ரனுடைய ஆலயமண்டப நிர்மாணத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்கவே. ஸ்ரீராம கைங்கர்யம் நம்மெல்லோருக்கும் அதி முக்யமான விஷயமல்லவா? இந்தப் பத்ராசலத்தில் ஸ்ரீ வைகுண்டநாயகன் லோகஹிதத்தை உத்தேசித்து ஸ்ரீ ராமமூர்த்தியாய் வந்திருக்கிறார். முன் மஹா பக்தர்களான தம்மல தம்மக்க என்பவர்களுக்கு ஸீதா ராம விக்ரஹங்கள் இந்த மலைமேல் கிடைத்தன. அவை களைக்கொண்டு இப்பொழுது ஜீர்ணமாயுள்ள ஆலயத்தை கட்டுவித்தார்கள். அந்த தேவாலயத்தை அநேக மண்டப ப்ராகாரத்துடன் பெரிதாகக்கட்டி அந்த பகவானுக்கு அலங் கார வாஹனவைபவங்களுடன் சிறப்பிவிக்கவேண்டுமென்று என் உத்தேசம். அதற்கு தங்கள் எல்லோருடைய அபிப் பிராயத்தையும் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ங்:—இதுக்கெல்லாம் பணம் எங்கேயிருக்குதுங்க?

ராம:—நமது தாலுகாவிலுள்ள ப்ரஜைகளெல்லாம் ராம பக்தி யிருந்தவர்களே. அவர்கள் இந்த உத்தம கார்யத்திற்கு யதா சக்தி பணம் கொடுத்து மற்றும் உதவி புரிவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ப:—ஏன் இதற்கு தாங்கள் இத்தனை தூரம் சொல்லவேண்டிய அவச்யமே இல்லை. நம்முடைய தாலுகா ப்ரஜைகளிலே ஒருவர் கூட இதிலே பின்வாங்கரவங்க இருக்கமாட்டாங்க.

ஆனாலும் ஜனங்களுக்கெல்லாம் இந்த ஸமாசாரம் எல்லாம் தெரியப்படுத்தி தனம் எல்லாம் சேர்த்து செய்யாதாயிருந்தால் சீக்ரமாய் வேலை முடியுங்களா—சில மாஸங்களாவது தாமஸமேற்படாதுங்களா?

ராம:—அதற்கென்ன-ஸர்க்கார்ருக்குச் சேரவேண்டிய வரிப்பணம் ஆறுலக்ஷம் வாரஹன் நம் தானாகாவிலிருக்கிறதல்லவா? முதலில் அதைக்கொண்டு வேலையை ப்ராரம்பம் செய்வோம், பின்னால் ப்ரஜைகளிடமிருந்தும் ப்ரபுக்களிடமிருந்தும் கிடைக்கும் தனத்திலிருந்து அதைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ளலாம்.

ஸிரஸ்:—எஜமான் அவர்களுக்கு-நான் ஒரு ஸங்கதி தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். நான் தர்மகாரியத்திற்கு குறுக்குக் கட்டை போடுகிறேனென்று எண்ணக்கூடாது. தாங்கள் மிகவும் பரமார்த்தர்—பால்போல் கபடமில்லாத ஸ்வபாவமுள்ளவர்-லோகமெல்லாம் தங்களைப்போலவேயென்று எண்ணும் ஸ்வபாவம். இந்தக்கலியுகத்திலே அது ஸரியாகாது. நமக்குள்ளேயே நமக்கு கெடுதல்செய்ய எப்போது ஸமயம் வாய்க்கும் என்று காத்திருப்பவர் அநேகம் பேருண்டு. ஆகையால் ஸர்க்கார் பணத்தை சிலவு செய்வதற்கு முன்னதாகவே தானிஷா பாதுஷாகாருவின் அனுமதிபெறுவது உத்தமம் என்று விண்ணப்பம் செய்துகொள்கிறேன். தங்களுக்கும் ஸ்ரீ ராமர் நமக்கு வழிபடும் கடவுளேயல்லாது தானிஷா[illegible]ருக்கு அவ்வாறல்ல-ஆகையால் இதெல்லாம் கொ[illegible]க்க வேண்டும்.

ராம:—ஸிரஸ்தார்காரு அப்படியல்ல-நம்முடைய தானிஷாகாரு மஹமதியரானாலும் ஹிந்து மஹமதிய பேதம் என்பது சிறிதும் எண்ணாத பரம உத்தமோத்தமர்-தர்மபரிபாலகர். ஆகையால் அவர் இந்தக் கார்யத்துக்கு அபேக்ஷணையொன்றும் சொல்லமாட்டார் என்று நம்புகிறேன். அன்றியும் என் மாமன்மார்களும் அங்கிருக்கிறார்கள்—அவர்கள் முன் எவர் வார்த்தையும் செல்லாது. எப்படியிருந்தபோதிலும் கார்யம் ஆரம்பமானதும் தானிஷாகாருக்கும் விண்ணப்பம் செய்

கிறேன். எனது ஸ்ரீமஹ்ஸ்ரீகளுக்கும் எழுதுகிறேன். நீங்க ளெல்லோரும் இந்தக் கார்யத்தை உங்கள் ஸொந்தக்கார்யம் போல் பாவித்து வேண்டிய ஸஹாயம் செய்வீர்களென்று நம்புகிறேன்.

ஸ்ரஸ்:—என்னவோ! எல்லாவற்றிற்கும் அந்த ஸ்ரீ ராமசந்த்ர மூர்த்திதான் ஸஹாயம் செய்யவேண்டும்.

ரங்:—அதிருக்கட்டுங்க: இந்த ஆறு [illegible]க்ஷம் வராஹனுங்களும் ஜனங்களிடமிருந்து வஸூலாவது ஸரிதான். இல்லாவிட்டால் எப்படி?

ஸா.—ஸ்ரேஷ்டிகாரு அத்தைப்பத்தி உங்களுக்கு என்னத்துக்கு ஸந்தேஹம்? நான் ஒருவனே ரெண்டுலக்ஷம் வஸூல்செய்ய முடியும்.

ரங்:—ஆஹா-வாய்ப்பேச்சுக்கென்ன:சும்மா சொல்லலாம். செய்யும் போது தாமே தெரியும் கஷ்டம்.

ராம:—ஸ்[illegible]காரு நமக்கு இந்த ஸம்சயமேவேண்டாம், அப்போதைக்கப்போது அந்த ஸ்ரீ ராமரே நமக்கு வழிகாட்டுவார்—எல்லாம் அவர் கார்யமேயல்லவா? நம் ஒவ்வொருவருடைய ஸகல பாரங்களையும் வஹித்து நம்மெல்லோரையும் ரக்ஷிக்கும் அந்த பக்தவத்ஸலன் தன் ஸொந்தக்கார்யமான தன் தேவ[illegible] நிர்மாணபாரம் வஹிக்கமாட்டாரா? அவச்யம் வஹிப்பார். ஜய ஜய ராம் (எல்லோரும் ஜய ஜய ராம் என்கிறார்கள்). அப்படியானால் நீங்களெல்லோரும் இதற்கு ஸம்மதித்தீர்களென்றல்லவா?—

ல்லோரும்:—ஆம் ஆம் பூர்ண ஸம்மதம்.

ம:—[illegible]பஸ்ய சீக்ரம். இன்றோ நாளையோ நல்ல முஹூர்த்தம் [illegible]ர்த்து இந்த சுப கார்யத்தை ஆரம்பிப்போம். வாருங்கள், இப்பொழுதே நாம் எல்லோரும் தேவாலயத்திற்குச்சென்று வேண்டிய ஏற்பாடுகளுக்குப் பார்த்துவருவோம்.

(எல்லோரும் போகிறார்கள்).

அங்கம்—II. காக்ஷி—6.

பத்ராசலம்

குப்பா சாஸ்த்ரி க்ருஹம்.

சே:—என்ன: நாம்ப வந்து ஒருமாஸமாச்சே கோபன்னகாரு ஒன்னும் சொல்லலியே—என்னமோ ரொம்ப ஸந்தோஷப் பட்டார்-அப்படி இப்படி இன்னு சொன்னீரே அவ்வளவுதானா? ஆகப்போற கார்யம் ஏதாவதுண்டா-ஒண்ணுமில்லேயோ?

கு:—என்னத்துக்குத்தான் நீ இப்படி அவஸரப்படறயோ-சொல்ரத்துக்குமந்தி!

சே:—நான் கூட ரண்டு மூணுதரம் கமலாம்பாளைப்போய்ப் பாத்துட்டுவந்தேன். நாம்ப இந்த ஊருக்கு வந்ததே ரொம்ப ஸந்தோஷமாச்சு இன்னாள். வேறே ஒரு இடத்திலே இருப்பானேன் நம்ம ஆத்திலேயே இருக்கப்படாதா இன்னு கூட சொன்னாள். ஆனால் நாம்ப வந்திருக்கிறது உத்யோகத்துக்குன்னு பந்துக்களோடே சீராடரத்துக்கில்லையே இன்னு மனஸிலே வைச்சுக்கிண்டு "அதுக்கென்னம்மா எல்லாம் உங்க பாக்யம்தான்" இன்னு சொல்விட்டுவந்தேன். நான் என்ன செய்யரது, உமக்குன்னா வேணும் ஸாமர்த்யம்.

கு:—என்ன-ஸாமர்த்யமில்லாதே-சும்மா சொல்றயே இதோ பார்—ராமதாஸகாரு வேலைக்கு உத்தரவு கொடுத்திருக்கார்.

சே:—(ஆவலுடன்) என்ன! உத்தரவு கொடுத்தாரா! என்ன உத்தரவு?

கு:—ப்ரஸ்துதம் குமாஸ்தா வேலைதான் காலியாயிருக்கு, அதிலே ப்ரவேஸிச்சா க்ரமேண பெரிய உத்யோகமாகும் இன்னு ரொம்பதூரம் சொன்னார். ஏதோ ஒண்ணு ப்ரவேசம் கிடைச்சா எல்லாத்துக்கும் நல்லதுதானே இன்னு ஸம்மதிச்சேன்.

சே:—அதுதான் ஸரி. நல்லவேலை செய்தீர்-ஆனால் ஒன்னு-இந்த உத்யோகம் வந்தது பெரிசில்லை, தஹஸீல்தாருக்கு முக்ய ஸ்நேகிதர் இன்னு, தாலூகாவிலுள்ள ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் தெரியும்படி நடந்து கொள்ளணும். அப்படிச்செய்தா ஏதோ வரது வந்துதான் தீரும், நீர் மாத்ரம் அந்த கோபன்னு' காரு மாதிரி மடி கட்டிக்கொண்டும் மூக்கைப்பிடிச்சுக் கொண்டும் "ராம் ராம்" இன்னு உட்கார்ந்திருந்தால் போறாது. நாமோ பிள்ளைகுட்டிக்காரராள்—காயோ பழமோ அப்பப்போ வந்துண்டிருக்கணும். நம்மைப்போலொத்தவாளுக்கு லஞ்சம் பஞ்சம்தான் ஆதாரம். பக்திவழி பக்திதான்—புக்திவழி புக்திதான்.

கு:—நீ எல்லாத்துக்கும் கெட்டிக்காரிதான். உன் ஆலோசனையைக் கேக்றத்திலே ரொம்ப லாபமிருக்கு, அப்படியே செய்ரேன்—இன்னுங்கேள்—கோபன்னகாரு ஸ்ரீ ராமருக்கு கோவில் கோபுரம் எல்லாம் கட்டறார், அந்தப் பொறுப்பை எங்கிட்டேயே ஒப்பிச்சிருக்கார், அந்தக்கார்யம் பூர்த்தியாரவரைக்கும் வேறே ஒரு கார்யமும் பார்க்கவேண்டாமென்னுகூட சொல்லியிருக்கார்.

சே:—(ஆச்சர்யத்துடன்) அப்படியா? ஆனால் நமக்கு நல்ல காலம் தான்—ஸாமான்கள் வாங்கரத்திலேயும் வேலைக்காராளை வைக்கரத்திலேயும் மூணு செலவானால் நாலு ஆனதாய் கணக்கு எழுதணும், இல்லாப்போனா எல்லாரும் எப்படி லக்ஷாதிகாராளாயிடாரள்? அதிருக்கட்டும் இதுக்கெல்லாம் அவருக்குப் பணம் எங்கே இருந்துவரது, அந்த கோபன்னகாருக்கு?

கு:—ஸ்ரஹஸ்யமாய் ஸர்க்கார் பணமென்னு சிலபேர் சொல்றா, இன்னுஞ் சிலபேர் என்னமோ அக்கன்ன மாதன்ன பந்துலு அனுப்பிச்சா இங்கறா அது எப்படியிருந்தா நமக்கென்ன—

சே:—என்ன என்ன இது ரொம்ப முக்யமான விஷயமின்னா. உமக்கு தஹஸீல்தார் ஆகணும்இன்னு இருக்கோ அன்னோ? நீர் இந்த ரஹஸ்யம் ப்ரும்ஹாவுக்குக்கூடத் தெரியாமல் கட்டுதிட்

மாய் வேலெசெய்யணும். அந்த ரஹஸ்யம் தெரிஞ்சு எனக்கு அப்பப்போ சொன்னால் நான் வேண்டியபடி யோசனைசொல்றேன். இந்த விஷயத்திலே பஹுஸாஹஸம்வேணும் தர்மம் அதர்மம் இன்னு எல்லாம் பாத்தா ஸரிப்படாது. தீபம் இருக்கிறபோதுதானே தேடமுடியும்--இருட்டிலே முடியுமா?

கு:—(தலையைச் சொரிந்துகொண்டு) நீ என்னென்னவோ சொல்றாய்—நேக்கு ஒன்னும் புரியலேயே!

சே:—ஸரி சமையல்ஆச்சு சுருக்க போஜனத்துக்கு வாருங்கோ. பின்னாலே எல்லாம் ஸாவதானமாய்ச் சொல்றேன். (போகிருள். குப்பா சாஸ்த்ரி திகைத்து ஆலோசனையிலிருக்கிருர். சேஷம்மாள் திரும்பிப்பார்த்து "என்ன" என்று சொன்னதும்).

கு:—(திடீரென்று திரும்பி) ஸரி இதோ வந்துட்டேன் (என்று பின் தொடர்ந்து போகிருர்).

அங்கம்-III. காக்ஷி-1.

தாணிஷாவின் அந்தரங்க அரை
தாணிஷா ஒரு ஆஸனத்திலமர்ந்திருக்கிருர்.
நாஜர்ஜங் என்ற மஹமதீய மந்த்ரி
பக்கத்தில் சில காகிதங்களுடன் நிற்கிருர்.

தா:—வஜீர்! ராஜகார்யங்கள் எல்லாம் ஸரிவர நிறைவேறி வருகின்றனவா- ஒருகுறையுமின்றி?

நா:—சித்தம் ஹுஜூர்.

தா:—எல்லா தாலுகாக்களிலிருந்தும் வரவேண்டிய கிஸ்து வஸூல் பாக்கியன்னியில் வந்து சேர்ந்துவிட்டதா?

நா:—(மௌனம்).

தா:—வஜீர் ஏன் மௌனம் ஸாதிக்கிறீர்?

நா:—(ஆத்மகதமாய்) இதுதான் நமக்கு நல்ல ஸமயம். (ப்ரகாச மாய்) ஸந்நிதான உத்திரவானுல் தெரியப்படுத்துகிறேன்.

தா:—ஏன்? அதில் எத்ாவது விசேஷமுண்டோ? சொல் சீக்ரம்.

நா:—எல்லா தாலூகாவிலிருந்தும் வரவேண்டிய கிஸ்துப்பணம் எல்லாம் பாக்கியில்லாமல் வந்து சேர்ந்துவிட்டது. ஆனுல் பத்ராசலம் தாலூகாவிலிருந்துமட்டும் ஒன்றும் வரவில்லை. எல்லாம் பாக்கிதான்.

தா:—என்ன! என்ன! இதுவரை ஒன்றும் வந்து சேரவில்லையா! அந்த ப்த்ராசலம் தஹஸீல்தார் யார்?

நா:—கோபன்னுவென்ற ராமதாஸ்: அக்கன்ன மாதன்ன அவர்கள் மருமகர்.

தா:—என்ன! அக்கன்ன மாதன்ன பந்துலு மருமகரா? அவர்கள் மிகுந்த யதார்த்த வாதிகள் அல்லவா? அப்பேர்ப்பட்டவர் களுக்கு இப்படி ஒரு மருமகன் எங்கிருந்து ஏற்பட்டான்? என்னவோ விசாரிப்போம்.

நா:—ப்ரபூ! நான் எல்லாம் விசாரித்தாய்விட்டது. குடிகள் எல் லோரும் பாக்கியில்லாமல் வரி செலுத்திவிட்டார்களாம். ஆனுல் அந்த வரிப்பணம் ஆறு லக்ஷம் வராஹன்களும் இந்த கோபன்னுவால் பத்ராசலத்திலிருக்கும் ஹிந்துக்கள் வழி படும் ஸ்ரீ ராமர் தேவாலயம் கட்டுவதற்குச் செலவுசெய்யப்பட் டனவாம். அதற்கு அதிகாரம் தானே எடுத்துக்கொண்ட தாகத் தெரியவருகிறது. ஹஜூருக்கு யாதொரு விக்ஞா பனமும் செய்யவில்லை; அங்கீகாரமும் பெற்றுக்கொள்ள வில்லை.

தா:—(யோசித்து) இந்த ஸங்கதி அக்கன்ன மாதன்னுவுக்கும் தெரியுமா?

நா: எனக்கென்னவோ அவர்களும் சேர்ந்தே இந்த ஆறு லக்ஷம் வராஹன்களையும் அபஹரித்திருக்கவேண்டுமென்று தோன்று கின்றது. இல்லாவிட்டால் இது ஸமயம் பார்த்து அவர்கள் அனுமதி பெற்றுப்போகவேண்டிய அவச்யம் என்னவோ!

தா:—அவர்கள் உத்திரவு வாங்கிப்போய் எத்தனை காலமாயிற்று?

நா:—ஆறுமாதங்களாயின.

தா:—வஜீர் எனக்கென்னவோ அவர்கள் அப்படிச் செய்பவர் களென்று தோன்றவில்லை; என்றாலும் நன்றாய்விசாரிப்போம்.

நா:—ஹுஜூர் இன்னும் என்ன விசாரிக்க வேண்டியதிருக்கிறது. இதில் ஸந்தேஹம்தான் ஒன்றுமில்லையே-பத்ராசலம் தஹஸீல் தார் கச்சேரியிலேயேயுள்ள ஒரு ப்ரமுக உத்யோகஸ்தர் வந் திருக்கிறார்; அவரேதான் எனக்கு இந்த ஸங்கதி தெரிவித் தார்—ஸந்நிதானத்திலேயே அவரை வரவழைத்து நேரில் விசாரிக்கலாம்.

தா:—அவன் யார் அவன்? உடனே வரவழை அவனை.

நா:—யாரங்கே! (ஒரு ஸேவகன்வர) அந்த குப்பா சாஸ்த்ரி யென்னும் ப்ராம்ஹணரை உடனே கூட்டிவா.

ஸேவகன்—சித்தம்.

(ஸேவகன் போய் குப்பா சாஸ்த்ரியுடன்வர-குப்பா சாஸ்த்ரி நன்றாய்க் குனிந்து ஸலாம் செய்தல்).

தா:—ஓய் ப்ராம்ஹணா நிஜம்சொல்லவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் தலை போய்விடும்-ஜாக்ரதை-ஸர்க்கார் பணம் செலவுசெய்து உங்கள் தஹஸீல்தார் கோபன்னகாரு பத்ராசலத்தில் உங்கள் ராமர் ஆலயம் கட்டியிருக்கிறாரென்பது நிஜம்தானா?

கு:—நிஜம்தான் மஹாப்ரபூ! நான்தான் அவரது ஆக்ஞைப்ரகாரம் அந்த வேலையெல்லாம் செய்துமுடித்தேன். செலவு முழுதும் என் கையால்தான் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டது. இதில்

அஸத்யம் சிறிதுமில்லை. இந்த விஷயமாய் கோபன்னுகாரு வைக் கேட்டாலும் சிலவு செய்யவில்லையென்று சொல்லமாட் டார். பிறகு ப்ரபு ஆக்ஞை.

தா:—(கோபத்துடன்) ஆனுல் இதற்கு நீயும் ஸம்மதித்துத்தா னிருந்தாயல்லவா?

கு:—(மிகுந்த பயவினயத்துடன்) மஹாப்ரபூ! என்மீது குற்ற மில்லை. நான் எத்தனை சொல்லியும் அவர் அதைப் பொருட் படுத்தவில்லை. அவரோ தஹஸீல்தார்-நானோ-அவர் கீழ் உத் யோகம் செய்யும் வேலையாள். மன்னிக்கவேண்டும்.

தா:—அடே! அந்த கோபன்னுவுக்கு அத்தனை நெஞ்சு தைர்யமா? ராஜபீதியென்பது கொஞ்சமும் இல்லாமற் போயிற்ரு?

கு:—ஸ்வாமி அவரது மாமன்மார் ப்ரதான மந்த்ரிகளாயிருக்க தனக்கு ஒரு பயமுமிருக்கவேண்டிய அவச்யமில்லையென்று அவர் தாத்பர்யம்போலும்.

தா:—ஸரி: அவரையும் அவரது மாமன்மார்களேயும் பார்க்கின் றேன் இனி.

நா:—ப்ரபூ இத்தகைய த்ரோஹிகளே உபேக்ஷிக்கலாகாது. கொஞ்ச மாவது கருணை காண்பிவித்தால் மற்ற உத்யோகஸ்தர்களும் இவ்விதமே செய்ய முற்படுவார்கள். அப்பொழுது தமது ப்ரபுத்வத்திற்கே மிகுந்த ஹானி ஏற்படும்.

தா:—இனிவேறே யோசனை எதற்கு? உடனே அந்த கோபன்னுவை அவரது ஸொத்துக்களுடனே இங்கே கொண்டுவருவாய்- நான்நேராய் விசாரிக்கிறேன். அன்றியும் அக்கன்ன மாதன்னு வின் ஸொத்துக்களேயும் ஜப்தி செய்துவை. இதற்கு எல்லாம் என் ஆஞாபத்ரம் எழுதியனுப்புவாய்—நான் வருகிறேன். (போகிருர்).

கு:—(போகும் வழியில்—) என்ன வஜீர்காரு என் ஸமாசாரம் ஒன்றும் நவாப்காரிடம் தெரியப்படுத்தவில்லையே!

நா:—ஓய் ப்ராம்ஹணு ஆத்திரப்படவேண்டாம். ஒவ்வொன்ருய் ஆகட்டும். இப்பொழுது அந்த அக்கன்ன மாதன்ன இவர்கள் தலைக்கு கல்போட்டாய்விட்டது. இனிமேல் நானேதான் ப்ரதான மந்த்ரி: இனி எல்லாவற்றிற்கும் நான்தான்: என் வார்த்தையின் மேல்தான் எதுவும் நடைபெறும்-நீர் ஒன்றும் பயப்படவேண்டாம்.

கு:—என்னவோ! ஞாபகமிருக்கவேண்டும்-ப்ராம்ஹணன் பிள்ளை குட்டிக்காரன்.

நா:—ஐயா, உமக்கு ஆகவேண்டியது என்ன? பத்ராசலம் தஹஸீல்தார் வேலைதானே?

கு:—அவ்வளவுதான் மஹாப்ரபூ. அதிகம் ஒன்றும் வேண்டிய

நா:—அது உமக்கு அவச்யம் செய்துவைக்கிறேன், போய்வாரும். (போகிருர்).

கு:—(கொஞ்சம் பொறுத்து) ஆஹா! இது என்ன-எவ்வளவு த்ரோஹத்துக்கு ஏற்பட்டுவிட்டேன். இது ஸரியாகுமா— (யோசித்து) ஆனல் என்ன செய்யாது-இந்த லோகத்திலே ஒருத்தர் கெட்டுப்போனலன்றி மற்ருருவர் ஸுகப்படுவது எப்படி? ஹும்! அவ்வளவுதான். (போகிருர்).

அங்கம்—III. காக்ஷி—2.

ராமதாஸர் க்ருஹம்.

ராமதாஸர் ராமாயணம் படித்துக்கொண்டிருக்கிருர்.

கமலாம்பாள்-ரகுராமன் எடுத்துக்கொடுக்க

ரகு:—பிதா நம் ஸ்ரீ ராமசந்த்ரரின் குமாரர்களுக்கு குசலவர்கள் என்று ஏன் விநோதப் பெயரிட்டார்கள்?

ராம:—குமாரா வால்மீகி ஆச்ரமத்தில் ஸீதாதேவி அர்த்தராத்ரியில் ப்ரஸவித்தார்கள். பிறந்த குழந்தையை பூதங்கள் அணுகாதிருக்க அந்த வால்மீகி ஒரு தர்ப்பையை மந்த்ரோச்சாடனஞ்செய்து அதினால் ஒரு பாலகனை முதலுள்ள பாலகனுக்கு ஸஹாயமாய்ச்செய்தார். அதனால் தான் அவர்கள் குசலவர்கள் எனப்பட்டார்கள்.

ரகு:—அயோத்யாபட்டணம் விட்டு ஸீதாதேவி அரண்யத்தில் வால்மீகி ஆச்ரமத்தில் ஏன் ப்ரஸவிக்கச்சென்றார்கள்?

ராம:—ஸ்ரீ ராமர் அனுப்பிவித்தார்.

ரகு:—எதற்காக—

கம:—குமாரா-அதிருக்கட்டும்-நாதா ஸ்ரீ ராமர் ஸீதாதேவியைக் கொடுங்கானகத்திற்கு அனுப்பிவித்தது நீங்களும் ஸரியென்று சொல்கிறீர்கள்?

ராம:—ஸ்ரீ ராமர் மானவதேஹத்துடன் இருந்ததால் லோகாபவாதத்திற்கு பயந்து அப்படிச்செய்தார்.

கம:—நாதா பத்னியைக் காட்டிற்கு அனுப்பினதற்கு மாத்ரம் ஸ்ரீ ராமருக்கு லோகநிந்தை ஏற்படவில்லையோ?

ராம:—காந்தாமணி நீ சொல்வது நிஜமானாலும் ஸ்ரீ ராமர் செய்தது தீரனுடைய செய்கை. அவர் ப்ராக்ருத கர்மத்தை அனுபவித்தார்.

கம:—ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்குமா ப்ராக்ருதம் நாதா?

ராம:—ஸ்ரீமந் நாராயணன் லோகபோதகர்: ஆகவே தானனுபவித்து ப்ரபஞ்சத்துக்கு காண்பிவித்தார். பூர்வ காலத்தில் தைத்யர்களுக்கு அபயம் கொடுத்து ஸ்ரீ ஹரியை திக்காரம் செய்த ப்ருகுபத்னியை சக்ரி ஸம்ஹரித்தார். அதனால் ப்ருகு மஹரிஷி மஹா கோபமடைந்து நாராயணனும் "மானவஜன்மமெடுத்து பார்யாவியோகமேற்பட்டு ஸந்தாபமடையட்டும்" என்று சாபம் கொடுத்தார். அது தீருவதற்காகவே மஹா லக்ஷ்மீஸமேதராய் ஸீதாதேவியாய் பூமியில்ஜன்மிக்கச்செய்து

ஸந்தாபம் அடைந்தார். யாருக்கானாலும் பூர்வ கர்மபலம் அனுபவித்தே தீரவேண்டும்-தப்பாது-வரப்போகும் ஸுக துக்கங்கள் நமக்குத் தெரிந்துவரா.

கம:—நாதா. இதுயென்ன-என் வலதுகண் துடிக்கின்றது! மனஸிலும் சொல்லொணாத ஸங்கடமுண்டாகிறது. ஒரு நாளும் இம்மாதிரியிருந்ததில்லையே. (பயமும் துக்கமும் அபிநயிக்கிறாள்).

ராம:—கமலா நிதானி—எல்லாவற்றிற்கும் அந்த ஸ்ரீ ராமசந்த்ர மூர்த்தி இருக்கிறார். அவர் ரக்ஷிப்பார்-நாயனா ரகுராமா நேற்று உனக்கு ஒரு புதுப்பாட்டு கற்பித்தேனல்லவா? அதை உன் தாய்க்குப் பாடிக்காண்பி.

(ரகுராமன் பாடுகிறான். பாடிமுடியும் ஸமயம் பல்வந்த்ராவ் இரண்டு ஸிப்பாய்களுடன் ப்ரவேசம், கமலாம்பாள் ஒதுங்கி நிற்கிறாள்).

பல்:—ராமதாஸ்நாரு நமஸ்காரம். இந்த ராஜ ஆக்ஞையைப் பாருங்கள். (ஒரு காகிதத்தைக் கொடுக்கிறார்).

ராம:—(அதை வாங்கி வாசித்துப்பார்த்து) பலவந்த்ராவ்காரு-இந்த ஆறு லக்ஷம் விஷயமாய் நான் தானிஷா பாதுஷா காருக்கு முன்னதாகவே விக்ஞாபனம் அனுப்பியிருந்தேனே.

பல்:—அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது—பணம் கொடுக்கவேண்டும்; இல்லையேல் சிறைப்பட ஸித்தமாயிருக்கவேண்டும்.

ராம:—என் கையில் பணம் எங்கே இருக்கிறது? சிறைப்பட ஆயத்தமாயிருக்கிறேன். ஆயினும், இந்த ஆக்ஞாபத்ரம் மஹா மந்த்ரிகளான அக்கன்ன மாதன்ன பந்துலு அவர்களும் இருந்தே அனுப்பப்பட்டதா?

பல்:—அவர்கள் ஊரிலில்லை. தீர்த்தயாத்ரைக்கென்று ஆறுமாதத்திற்கு முன்னேயே உத்தரவுபெற்றுப் போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள்மீது கூட நவாப்காருக்கு மிகுந்த கோபம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ராம:—எதற்காகவோ?

பல்:— அதெல்லாம் எனக்கொன்றும் தெரியாது. வீண்வார்த்தையால் ஆவதொன்றுமில்லை. இந்த ராஜ ஆக்ஞைக்குத் தாம் என்ன சொல்கிறீர்?

ராம:—ஐயா! நான் சொல்வது என்ன! தாம் அவச்யம் ராஜ ஆக்ஞையை நிறைவேற்றலாம்.

பல்:—(ஸிப்பாய்களுக்கு கண்ஜாடைசெய்ய அவர்கள் உடனே ராமதாஸருக்கு விலங்கிட்டு இருபக்கமும் நிற்கிறார்கள்).

கம:—(ராமதாஸரின் காலில்விழுந்து) நாதா நீங்கள் ஸ்ரீ ராமருக்குச் செய்த ஸேவாபலம் இதுதானா? அய்யோ! அந்தத் தைவத்துக்கும் கண்ணில்லாமற் போயிற்றே? அனவரதமும் ராமத்யானம் செய்து பழகும் உங்கள் கைக்கும் விலங்கா! நிரந்தர ராமத்யான பரவசமாயுள்ள உங்கள் தேஹத்துக்கும் நிர்ப்பந்தமா! புண்யவான் என்று பெயர் பெற்ற அந்த தானிஷாகாரு ப்ரபுத்வம் எப்படி அதர்ம ராஜ்யமாய் மாறி விட்டது! நாதா அந்த ராஜபடர்கள் தங்களை என்ன அவஸ்தைக்குள்ளாக்குவார்களோ? ஸ்ரீ ராமனை நம்பி தாங்கள் தேஹ அர்த்த ப்ராணமெல்லாம் ஒப்பிவித்தீர்களே! எல்லாம் இப்பொழுது என்னவாயிற்று!

ரகு:—(பல்வந்தராவுக்கு) ஐயா என் தந்தை நிரபராதி—வேண்டுமானால் என்னைக்கொண்டு போங்கள்.

ராம:—குமாரா காந்தா "எந்தவேளைக்கு எது வருமோவென்று நமக்குத் தெரியாது" என்று இப்பொழுதுதானே சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். வருவது வந்துதான் தீரும்; அனுபவிக்காமல் தப்ப முடியாது. ப்ரபஞ்சத்தில் துக்கங்கள் க்ஷணநேரத்திற்குத்தான்—ஸுகங்களும் அவ்வாறே. வீணாய் ஸ்ரீ ராமனை நிந்திக்காதே. ஸ்ரீ ராம ஸேவாஸுக்ருத பலமொன்றுதான் ஸ்திரமானது. ஆனால் அதற்குக் காலம் வரவேண்டும். இந்த விலங்குகளைப்

பார்த்து நீங்கள் என் ப்ரலாபிக்கிறீர்கள்? எமபாசத்தை கண்டங்கண்டமாய்த் துண்டிக்கும் ஸ்ரீ ராமமந்த்ரத்துக்கு முன் இந்த விலங்குகள் எம்மாத்ரம். (பாடுகிறார்).

(உடனே திடீரென்று விலங்குகள் தெரித்து வீழ்கின்றன).

பல்:—(ஆச்சர்யப்பட்டு) ஸ்வாமி தங்கள் மஹிமை அமானுஷ்ய மானது. தங்களுக்கு விலங்குபோட்ட பாபம் என்னைச் சேர்ந்ததல்ல—ராஜ ஆக்ஞையை நிறைவேற்றினேனேயன்றி வேறில்லை. என்னை க்ஷமிக்கவேண்டும். (நமஸ்கரிக்கிறார்).

ராம:— பல்வந்தராவ்காரு—நீர் என்ன செய்தீர். உம்மீது தப்பு ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் எனது கர்மபலம்—காந்தா குமாரா வ்யஸனியாதீர்கள். நான் இல்லையென்று ஸ்ரீராம ஸேவையை மட்டும் மறவாதீர். ஸ்ரீராமன் எப்படியும் நமக்கு அனுக்ரஹம் செய்வார். சீக்ரம் திரும்பிவந்து காண்பேன் உங்களை. பல்வந்தராவ்-போகலாம் இனி.

கம:—நாதா உங்களைவிட்டு நான் எப்படித்தனதிருப்பேன். நானும் கூடவே வருகிறேன். (வ்யஸனிக்கிறாள்).

ரகு:—நாயனு நானும் வருகிறேன்கூட (அழுகிறான்).

ராம:—(கைகூப்பி பத்ராசலமலையைப்பார்த்து) பத்ரகிரிமேல் ஸிம்ஹாஸனத்திலிருந்து சதுர்தச புவனங்களையும் பரிபாலிக்கும் ஸத்தர்ம சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீ ராமசந்த்ரமூர்த்தி நமஸ்காரம். உனக்கு நான் ஸேவைசெய்தது ஒரு அபராதம் என்று தானிஷா ராஜா என்னைச் சிறைப்படுத்தி சிக்ஷிக்கிறார். நான் போகிறேன். (பாடிக்கொண்டு போகிறார். பல்வந்தராவும் ஸிப்பாய்களும் கூடவே போகிறார்கள்).

கம:—நாதா நாதா (என்று கீழ்வீழ்ந்து மூர்ச்சையாகிறாள்).

ரகு:—அம்மா அம்மா (என்று ஸமாதானம் சொல்கிறான்).

(திரை விழுகிறது)

அங்கம்-III. காக்ஷி-3.

தானிஷா தர்பார்—மஹமதிய மந்த்ரிகள் ப்ரபுக்கள் பௌரவர்கள். எல்லோரும் வீற்றிருக்கின்றார்கள்.

சோப்தார்:—*அல்லாஹோ அக்பர்-குதாவந்த் கரீப் பர்வர் பாதுஷா நைஜாம் தானிஷா ஸாஹேப்கா ஸவாரீ ஆதாஹை ஹுஷி யார்-ஹுஷியார்.*

(*தானிஷா ப்ரவேசம். எல்லோரும் எழுந்து வணங்கி நிற்கிறார்கள். தானிஷா பாதுஷா ஆஸனத்திலமர்ந்ததும் எல்லோரும் தத்தம் ஆஸனங்களில் உட்காருகிறார்கள். நர்த்தனம் - உடன் ஆரம்பிக்கிறது-முடிந்ததும்*).

நாஜர்:—*ஸன்னிதான உத்தரவு ப்ரகாரம் பத்ராசலம் தஹஸீல்தார் ராமதாஸரை கைதிசெய்து கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஹுஜூர்வாரு ஸந்நிதிக்குக் கொண்டுவர ஆக்ஞையை எதிர் பார்க்கிறோம்.*

தா:—*ஸரி! கொண்டுவாட்டும்.*

நா:—(*பல்வந்த்ராவுக்கு ஸைகைசெய்ய பல்வந்த்ராவ் போய் ராம தாஸருடன் திரும்பி வருகிறார்*).

ராம:—*தானிஷா பாதுஷாகாருக்கு என் அனந்தகோடி நமஸ் காரம்.*

தா:—*ஐயா! ராமதாஸ்காரு. நீர் பத்ராசலத்தில் உங்கள் ராமர் தேவாலயம் கட்டியிருப்பது நிஜந்தானா?*

ராம:—*ஆம் நிஜமே.*

தா:—*நிஜமே! ஆனால் அதற்கு எத்தனை தனம் சிலவு ஏற்பட்டது?*

ராம:—*எட்டு லக்ஷம் வராஹன்.*

தா:—*எட்டு லக்ஷம் வராஹன்! அத்தனை தனம் உமக்கு எங் கிருந்து கிடைத்தது?*

ராம:—இரண்டு லக்ஷ வராஹன் பக்தர்கள் ஸந்தா வஸூலாயிற்று. மிகுந்த ஆறு லக்ஷம் பத்ராசலம் தாலூகா கிஸ்து வசூல்.

தா:—அந்த ஆறு லக்ஷம் யாருடையது?

ராம:—ஸ்வாமி ஸர்க்காரைச்சேர்ந்ததே.

தா:—யார் அனுமதிபெற்று அத்தனை தனத்தையும் சிலவு செய்தாய்? ராஜத்ரவ்யம் என்று உன்மனதில் எள்ளத்தனையும் தோன்றவில்லையல்லவா?

ராம:—ஹஜூர்வாருக்கு விக்ஞாபனம் எழுதியனுப்பியே சிலவு செய்தேன்.

தா:—விக்ஞாபனம் அனுப்பினையா? நாஜர்ஜங் எங்கே அந்த விக்ஞாபனம்?

நா:—ஹஜூர்! அப்படி ஒன்றும் வரவில்லையே!

தா:—ஸரி இருக்கட்டும்—விக்ஞாபனம் அனுப்பினையென்றே வைத்துக்கொள்வோம்: ஆனால் அதற்கு நான் ஸம்மதித்து அனுமதி கொடுத்தேனா?

ராம:—மஹாப்ரபூ—இது தர்மகார்யமானதால் ஸன்னிதானத்தில் அவச்யம் அனுமதியேற்படும் என்று நம்பி முன்னதாகவே சிலவு செய்துவிட்டேன். அதில் நான் ஒன்றும் கெட்ட கார்யம் செய்யவில்லையே: ஏன் என்பேரில் உக்கண்டமான கோபம்கொள்கிறீர்கள். நான் செய்த வேலையினால் தங்களுடைய கீர்த்தியை இந்தப் பூமண்டலம் முழுதும் பரவச்செய்தேன்: அவ்வளவே.

தா:—என் கீர்த்தியை பரவச்செய்தாயா! நல்லது. இந்த விஷயத்தில் உன்னை என் ப்ரதானியாக நியமித்தது யார்? என் தொகை முழுதும் இப்பொழுதே என்னிடம் ஒப்புவித்து விட்டு வேறு கார்யம் பார்.

ராம!—மஹாப்ரபூ ஏன் இப்படி என் மீதில் கோபம்? அப்படிப் பட்ட கார்யம் நான் என்ன செய்துவிட்டேன்: நான் சிலவு

செய்திருக்கும் ஆறு லக்ஷம் தனம் ஸந்நிதானத்தில் பிரதான நகரில் ஒரு தினம் நடக்கும் சிலவுக்கு ஸமானமாகுமா?

தா:—அடே ராமதாஸ்! என்ன ஸாஹஸவார்த்தையடா இது? இப்படி என்னை ஸ்தோத்ரம் செய்தமாத்ரத்தில் உன்னைச் சும்மா விட்டுவிடுவேன் என்று எண்ணினையா! அடே அன்ன மிட்ட வீட்டில் கன்னம்வைத்த த்ரோஹியல்லவா நீ? நீ செய்த ராஜத்ரோஹத்திற்குத் தலைபோகும்என்று கொஞ்சமும் ஆலோசிக்கவில்லையா?

ராம:—ஹா ஜா-ஹர் தேஹம் புத்புத்ப்ராயமாயதே தவிர ஸ்திரமாயிராது. பக்தி பாரவசம்கொண்டு பத்ராசல ராமனையும் உம்மைப்போலவே ஒரு ப்ரபுவென்று அவ்விதம் செய்தேன். வேறு ஒன்றுமில்லை. மன்னிக்கவேண்டும்.

தா:—சீ துன்மார்க்கா வாய்மூடு! ராஜனுகிய நம்மை ப்ராணஹீனமாயுள்ள கற்சிலையோடு ஸரிஸமானமாய்ப் பேசுகிறுயா? அந்தக்கற்சிலையைப்போல் எனக்குங்கூட புத்திக்கூர்மை சூன்யம் என்று எண்ணினையா?

ராம:—ப்ரபூ-என்ன! நம் ராமனை கற்சிலையென்று எண்ணினீர். இதென்ன இப்படி-எந்த பகவான் மானவாவதாரத்தில் ஸகலதாராதரமண்டல சக்ரவர்த்தியாய் தர்மபரிபாலனம் செய்தாரோ—எந்த பகவானின் நாமஸ்மரணமாத்ரத்தினுல் ஸர்வ பாபங்களும் பரிஹரிக்கப்படுமோ—எந்த ஸர்வேச்வரனை ஸேவிப்பதினுல் ஸர்வாபீஷ்டங்களும் ஸித்தியாய் கைவல்ய பதவியும் கிட்டுமோ—எந்த லோகரக்ஷகன் ப்ரபஞ்சமெல்லாவற்றையும் போஷிக்கின்றுனே—எந்த தானசீலன் தமக்கும் இந்த ராஜ்ய பாக்யமெல்லாம் அளித்து தம்மையும் ஆனந்திக்கச்செய்கிறுனே-அந்த ஸ்ரீ ராமனை, ச்ருங்காரவிலாஸனை பூஜனீயனை கற்சிலையென்கிறீர்களே! தம்போலுள்ள ஞானவான்கள் இங்ஙனம் சொல்லலாமா?

தா:—அடே உன் ராமனை நீ இத்தனைதூரம் புகழ்கின்றாயே-அவன் உனக்கு இந்த ஆறு லக்ஷம் தனமும் இப்பொழுது கொடுக்க முடியுமா?

ராம:—ஹா-ஜ-ஸர். இதென்ன இப்படி உத்தரவு ஆகிறது! விலையில்லா மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்ய பதவியை அளிக்க வல்ல நமது ரகுராமனுக்கு இந்த ஆறு லக்ஷம் ஒரு பெரிதா? வேண்டுமானால் தாங்கள் உத்தரவு அளித்தால் நான் இப்பொழுதே பத்ராசலம்போய் என் ராமனிடம் கேட்டு வாங்கிவருகிறேன்.

தா:—அடே ராமதாஸ் இதென்னடா வார்த்தை-ராமனும் இவன் கையில் ஆறு லக்ஷம் தனமும் எண்ணிக்கொடுக்கப்போகிறானும்-அதை நான் நம்பி இவனை பத்ராசலம்போக விடைகொடுக்க வேண்டுமாம். அடேடே! அப்படியே தப்பித்துக் கொண்டு ஓடிவிடலாமென்று ஆலோசனையோ? அதெல்லாம் நடக்காது நீ இப்பொழுதே என் ஆறு லக்ஷம் வராஹனையும் கொடுக்கிறாயா? இல்லையேல் கடின சிக்ஷைக்குட்பட்டு ப்ராணனை விடுகிறாயா — இதன்றி வேறுமார்க்கம் இல்லை. என்ன சொல்கிறாய்?

ராம:—மஹாராஜ் நான் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது. எப்படியும் ஸ்ரீ ராமர் கொடுக்கமுடியும் என்பதே என் நம்பிக்கை-பிறகு சித்தம்.

தா:—ஸரி. உன் பைத்யக்கூத்து எல்லாம் இனிபோதும். அடே-உன்னை இப்பொழுதே இந்தக் கட்கத்திற்கு பலிகொடுப்பதே முறையானாலும் உன்னைப்போன்ற ராஜத்ரோஹியை அத்தனை ஸுலபமாய்க் கடைத்தேறவிடக்கூடாது. நாஜர்ஜங் இவனை இப்பொழுதே கொண்டுபோய்க் காராக்ருஹவாஸம் செய்வித்து கடின சிக்ஷைக்குட்படுத்திச் சாகடிப்பாய். கொண்டுபோ சீக்ரம்.

ராம:—ஹா: ராமசந்த்ரா! (திரைவிழுகிறது).

அங்கம்—III. காக்ஷி—4.

கோல்கொண்டா காராக்ருஹம்.

(ராமதாஸர் காராக்ருஹத்தினுள் இருக்கிறார்—
இரண்டு பாரா ஜவான்கள் காவலிருக்கிறார்கள்).

ரஹீம்:—அரே இதென்னடா ஷைத்தான்கு இர்க்ரான். இந்த ராமதாஸ்கு அடிக்கருன் நம்பள் காலமேபுடிச்சு—ஒரே பீடையாவந்திருக்குது நம்பள்கி. அரேரே இதென்னடா இது! ராத்ரியில்லே—பகலில்லே—தூக்கமில்லே—சோறுஇல்லே கஞ்சியில்லே—தாகமில்லே—அரேரே காது புளிச்சுபோருன் ஒரே ராம் ராம் சொல்ருன்!

உஸ்மான்:—ஆமாம் பாய்! அந்தப் பாழும் பொம்மன்கு புடிச்சிருக்றபீடை நம்பள்கு ப்ராணன் போறப்போலேஇருக்குது! நம்பள்குகூட தூக்கம் இல்லாதே சாவடிக்கிருன் பாய். என்ன செய்ரது?

ரஹீம்:—செய்ரதென்ன கிய்ரதென்ன! எல்லாம் நம்ப கிராசாரம் அப்படி இருக்குது. காலமே புடிச்சு பாதி ராத்ரிவரைக்கும் ஒரே பேச்சு சொல்ரான் அய்யா! அந்தப் பாழும்பேச்சு-'ராம் ராம்' இன்னு. அடிச்சாலும் இல்லே, பிடிச்சாலும் இல்லே, ஒதைச்சாலும் இல்லேஇன்னு—என்னசெஞ்சாலும் கூட ஒண்ணுமில்லேன்னு. அரே அல்லா அவன்கி த்ரேஹம் என்ன கல்லுத்ரேஹமா? 'ஆ' இல்லே 'ஊ' இல்லே 'வலி' யில்லே கிலியில்லே 'அம்மா' இல்லே 'அப்பா' இல்லே எல்லாம் அந்த 'ராம் ராம்' தான் இண்ணு.

உஸ்:—அரே. அவனை சும்மாவுடக்கூடாது—வா கிட்டிபோட்டு கொரடாலே அடிச்சு ரத்தம்பீறிடாப்போலே செய்யணும். அப்போ அந்த ராமன் என்ன செய்யான் பாக்கலாம்.

ரஹீம்:—ஆமாம் வா-அவனை இஸ்துவாலாம். (உள்ளே போய் ராமதாஸை விலங்குடன் வெளியில் கொண்டுவருதல்).

உஸ்:—அரே பொம்மன்-உனக்கு வேலைகொடுத்தா ஸர்க்கார் பணமெல்லாம் எடுத்து கல்லுக்கு தோலுக்கு கொடுக்கச்சொன்னுங்களா! இப்போ எங்கடா இருக்கிறாரு உன் ராமன்? (அடிக்கிறார்கள்).

ராம:—ஹரா! ராமா!

ரஹீம்:—எங்கேடா ராமன் (இன்னும் அடிக்கிறார்கள்).

ராம:—ஹரா! ராமா, பட்டாபிராமா! இந்த அடி பொறுக்கமுடியவில்லையே! (அவர்கள் இன்னும் அடிக்கிறார்கள்). ராமசந்த்ரா சின்ன ப்ராயமுதல் என்னைப்பெற்ற தந்தை நீயே யென்று இடைவிடாமல் நித்ரையிலும் உன்னை மறவாது அனவரதமும் உன்சரண ஸேவாரக்தியுடனிருக்கின்றேனே! நீ யளித்த இந்தக்ஷணபங்குரதேஹமும் ஸர்வாங்கங்களுடன் உன்மங்களகர ஸேவா ஸாங்கத்ய பரவசத்தையே நாடுகின்றதே. (இன்னும் அடிக்க அடி பொறுக்கமாட்டாமல் மூர்ச்சையடைகிறார்).

உஸ்:—அரே பாய் பீடைபோச்சு அப்பா: இனிமேலிக்கு ராம் ராம் சொல்லமாட்டான் நம்ப போய் கொஞ்சம் படுத்துக்கலாம் வா. (போகிறார்கள்).

(ராமதாஸர் மெல்ல எழுந்திருந்து)

ராம:—எதுவரை தான் ஸஹிப்பேன்?

இன்னும் என்றுதான் எனக்கு அனுகூலம் ஏற்படுமோ? எத்தனை தூரம் கதறியழுது விண்ணப்பம்செய்தும் காதுகொடுக்காதிருந்தால் எப்படி-நீ யிப்படியிருக்க காரணம் ஏதாவதுண்டா! என்னைக்காக்க உன்னைவிட எனக்கு வேறுதிக்குண்டா இந்த ஸமயத்தில் ஹே ஜானகீரமணா? ராமா உனக்காக நான் என்ன கஷ்டப்பட்டேன், எவரையெல்லாம் வேண்டிக்கொண்டேன்? எவ்வெவரை ஆச்ரயித்தேன், எவ்வளவு அபகீர்த்தியையடைந்தேன் மேலும்கடனாளியுமானேனே! தானிஷாகாரு தனத்தில் அரைக்காசும் என்குடும்ப ஸம்ரக்ஷணைக்கு உபயோகம்செய்யே-எல்லாம் உன் ஆலயத்திற்கும் மண்டபத்திற்

கும் வாஹன அலங்காரவைபவங்களுக்குமே ஸமர்பித்து ஆனந்தித்தேன். ஏன் இத்தனை நிர்த்தயை உனக்கு? மஹாத் ஐச்வர்ய ஸம்பன்னனுகிய உன் அந்தஸ்துக்குத் தக்கவாறே கைங்கர்யம், நடத்தியிருக்க நீமட்டும் என்னை அதற்கேற்றபடி நடத்தாததேன்? ஸர்வஉபசாரங்களுக்கும் ஏற்றபடி ஏற்பாடுகள் செய்தேன். இது எல்லாம் உனக்குக்கூட அபராதம் என்று தோன்றுகிறதா? நீ மனம்வைத்தால் ஸ்வர்ணமழை பெய்யச்செய்வது கஷ்டமா! இந்த ஆறு லக்ஷம் எல்லாம் உனக்கு த்ருணமாத்ரம் அல்லவா? என்னை ரக்ஷிக்கவாராததேனே? ஏன் மௌனமாயிருக்கிறுய்?'

(கொஞ்சம் யோசனை அபிநயித்து வினயத்துடன்) ஆஹா! இன்னமும் உனக்கு கருணையேற்படவில்லையல்லவா? ஸகல லோகங்களும் உன்னில் இருக்கின்றனவென்றும் நீயும் அவைகளில் இருக்கின்றுய் என்றும் ச்ருதிகள் முறையிட என் செவிகள் ஆஹ்லாதம் அடையக் கேள்வியுண்டு. அப்பேர்ப்பட்ட நீ காப்பாற்றுவிட்டால் வேறு யார்தான் காப்பவர்? சரணம் என்று உன்னையே யடைக்கலம் அடைந்திருக்கிறேன். அளவு கடந்த ப்ரேமையை வேறு எந்த இடத்தில் நான் காண்பிவிப்பேன்? சரணுகத ரக்ஷக பிருதுடையவனென்று அல்லவா உன்னைச் சரண்புகுந்தேன். நான் உனது சொத்து என்பது நிஜமானுல் என் பாபங்களனைத்தையும் உடன் நிவிர்த்திப்பாய். ரக்ஷிக்கும்பதியென்று உன்னையே நான் நம்பியிருக்க சிக்ஷிப்பதற்கு நான் என்ன தப்புதான் செய்தேன்? என்னைக் காப்பாற்றுவதற்கு உன்னைக்காட்டிலும் அதிபதி யார்? பெற்ற தந்தையாகிய உனக்கு என்னைக் காப்பாற்றுவதற்கு கருணை ஏன் உண்டாகாது—கரீ ப்ரஹ்லாத விபீஷணுதிகளை ரக்ஷித்தாய் என்று கேள்வியுண்டு. அப்படியிருக்க என்னை ரக்ஷிப்பதற்குமட்டும் சக்தியில்லையா? உன்னைத்தவிர நான் வேறெவரையும் அறியேனே! நீயேதான் எனக்குகதி—கோபம் செய்யலாகாது. பாமரன் என்று என்னைத் தள்ளிவிடக்கூடாது. நான் எத்தனை அபராதியானுலும் க்ஷமித்து ரக்ஷிப்பாய். "ராமர் ரக்ஷகர்-ரகுராமனை நம்பினுல்—இனி பயமில்லை—இனிக்கவலையில்லை—எது வந்தாலும் ரகுஸ்வாமியதுகீர்த்தி-ஸத்யமிது ஸத்யம்" என்று உன்னையே நம்பியிருக்கிறேன்—ஜானகீபதி.

(ஆலோசித்து கொஞ்சம் பொறுத்து நிர்த்தாக்ஷண்யமாய்)

ராமா-ராமசந்த்ரா-என் நம்பிக்கையையெல்லாம் வ்யர்த்த மாக்குகின்ருயா—காப்பாற்ருது உபேக்ஷிக்க நான் செய்த அபராத மென்ன சொல்லுவாய். எனது பத்து விரல்களுக்கும் ரத்னம் பதித்த உங்குரங்கள் கேட்டேனு! அல்லது ஸால்வைகள் பாகை கள் அங்கிகள் அங்கவஸ்த்ரங்கள் விரும்பினேனு! உனது கால் சிலம்பு கஜ்ஜைகளை இச்சித்தேனு-தானகங்கணத்தைத்தான்யாசித் தேனு? இல்லையே. நீ ஏன் எனக்கு தர்சனம் கொடுக்கமாட்டாய்-நான் என்ன மிகவும் கடினசித்தமுடையவனு? இதோ சொல் கிறேன் கேள். என் கடனைத் தீர்க்காமற்போனுல் உன்னை நானினி விடமாட்டேன். அடியெடுத்துவைக்கவும் ஸம்மதியேன். அடிக்கடி திரும்பத்திரும்பக் கேட்டேன். கேட்டுக்கேட்டுச் சலித்தேன். இனி நான் பொறுக்கமாட்டேன். என் ஹ்ருதய கமலத்தில் உன் ம்ருது பாதங்களை அந்த மஹா பக்தன் ஸஹாதேவன்போல் நானும் கட்டிவைப்பேன் இந்த க்ஷணத்தில். தீனஜனனென்று என் கோரிக்கையை ஈடேற்ருவிட்டால் இன்னும் ஸாக்ஷிவைத்து இன்றே வேறுமார்க்கங்களால் என் கார்யத்தை ஸாதித்துக்கொள் வேன். இன்னும் என்னை மோசம் செய்யமுடியாது—நானும் மோசம்போகேன். உனது ஆக்ஞை யெல்லாவற்றிற்கும் 'ஸரி ஸரி' யென்று தலையசைக்க நான் அந்த ஹனுமான் அன்று. துரிதமாய் உன் வலையில்சிக்க அந்த விபீஷணனுமன்று. "பொறு பொறு" என்ருல் பொறுக்க அந்த முசுகுந்தனுமன்று. ஆகையால் என் ரணத்தைத்தீர்த்தே பிறகு நீ அடியெடுத்துவைப்பாய் (கொஞ்சம் யோசித்து) ஆஹா அறிந்தேன் அறிந்தேன்! இப்பொழுது அறிந் தேன். உன்னை நம்பி நான் அதமனைவிட அந்யாயமாய் அவல மானேன். நீ நிஜமாய் என் ராமனல்லபோலும். அப்படியிருந் தால் என்னை இவ்வாறு உபேக்ஷிப்பாயா! முன்னெருநாள் கஷ் டங்களை அனுபவித்திருக்கும் அந்த ராமர் என்னைக் கஷ்டப்பட ஸம்மதிப்பாரா! கல்லைப்பெண்ணுக்கிய ராகவன் ரக்தியுள்ள பக் தனைக் காப்பாற்ருதிருப்பாரா! ஸேதுபந்தனஞ்செய்த தீர ராமன் ஸீதாராமன் சரணுகதி யடைந்தவனைக் கைவிடுவானு?

கஜபதியைக் காப்பாற்றிய அவர் நிஜதாஸனைக் காப்பாதிருப்பாரா? (கொஞ்சம் யோசனையை அபிநயித்து வ்யஸனத்துடன்) இது என்ன இப்படி நான் பிதற்றினேன். அய்யய்யோ! பாமபாதகனு மானேன்! என்னப்பனை என்னென்ன கடிந்த வார்த்தைகள் ஆடினேன்—அவர் கருணாமூர்த்தி! ராமா-ராமா—மன்னிப்பாய்-ரக்ஷிப்பாய். உன்னைத்தவிர எனக்கு அன்யதைவமுண்டா? நீயே ராமன். நீ தான் ஜகதபிராமன்—நீ தான் ஜானகீரமணன்—கல்யாணராமன்-உன்னையன்றி வேறு ராமர் எனக்கில்லை-ராமா-ராமா-ரகுராமா-ரகுநந்தன-ரகுநாயக-ரகுகுலதிலகா—

(ஸ்தோத்ரம்செய்து முடிந்ததும்-திரைவிழுகிறது).

அங்கம்—III. காக்ஷி—5.

தானிஷா அந்தப்புரம். தானிஷாவும் அவரது பத்னிகள் சம்பா மோஹனா இருபக்கமும் இருக்க நித்ரையிலிருக்கிறார். (ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் ஸிப்பாய்களாகப் ப்ரவேசம்).

ஸ்ரீரா:—தம்பி லக்ஷ்மணா-இது தான் தானிஷாவின் சயனக்ருஹம் போலும். இந்த அந்தப்புரத்திற்குள் யாருமறியாதபடி இத்தனை தூரம் வந்துவிட்டோம்: ஆயினும் இனி அம்மாதிரிப் போவது ஸரியல்ல. ஆகையால் தானிஷாவை முதலில் இங்கிருந்தே எழுப்புவோம்.

லக்ஷ்:—தானிஷா ராஜ—கதவு திறவுங்கள். கதவு திறவுங்கள். (கொஞ்சம் பொறுத்து கதவு திறக்கப்படாததுகண்டு) அண்ணா-தானிஷா கதவு திறப்பதாகக்காணோம்; ஆகவே நாமே தான் கதவைத் திறக்கவேண்டும்போலும். (கதவைத் தொடுகிறார்-கதவு திடீரென்று திறக்கின்றது. இந்த சப்தம் கேட்டு தானிஷா நித்ரை நீங்கி படுக்கையில் அங்குமிங்கும் புரளுகிறார்).

ஸ்ரீரா:—தானிஷா ராஜ் எழுந்திருங்கள். ராமதாஸர் தமக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். பணத்தை பெற்றுகொண்டு சீக்ரம் ரஸீது கொடுங்கள்.

தா:—(ஆச்சர்யத்துடன் எழுந்து) சம்பா சம்பா யார் என்னைக் கூப்பிட்டது யார்.

ச:—(எழுந்து அந்தப்புரம் முழுதும் சுற்றிப்பார்க்கிறாள்-ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள் அவள் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லையாகையால்) யாரையும் காணோமே-ஸ்வப்னம் கண்டீர்களா என்ன? சயனித்துக் கொள்ளுங்கள்.

(போய் சயனித்துக்கொள்கிறாள்).

தா:—அதோ நிற்கிறார்களே இருவர்: (எழுந்து முன்வந்து) ஆஹா! என்ன ஸௌந்தரம்! என்னதேஜஸ்-இவர்கள் யாராயிருக்கலாம்? அதிலும் இந்த அர்த்தராத்ரியில் என் அந்தப்புரத்திற்குள் எப்படி வரமுடிந்தது இவர்களால்? காவல்படர்கள் தான் என்ன ஆனார்களோ தெரியவில்லையே! (ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து) அய்யா தாம் யாரோ-தயை புரிவீரா? எந்த தேசத்தில் வஸிப்பவரோ-எங்கிருந்து இங்கு ப்ராப்தமானீர்களோ?

ஸ்ரீ ரா:—புண்ய பாவனையான கோதாவரி தீரத்தில் நாமிருப்பது—எங்கள் வாஸஸ்தலம் பத்ராசலம் என்பார்கள்.

தா:—தங்களைப் பார்த்தால் ஸிப்பாய்களாகக் காணப்படுகிறீர்கள். தாங்களும் யாருடைய ஜவான்களோ—எவரால் அனுப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறீர்களோ?

ஸ்ரீ ரா:—தாஸர்களுக்கெல்லாம் நாங்கள் ஜவான்களே! தற்சமயம் ராமதாஸர் விஷயமாய் அனுப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறோம்.

தா:—நீங்கள் ராமதாஸர் ஜவான்களா? ஸரி அதிருக்கட்டும், தாங்கள் எந்தக்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ—தங்களிருவருக்கும் என்ன பாந்தவ்யமோ?

ஸ்ரீ ரா:—நாங்கள் ஸூர்யவம்சத்தில் ஜனித்தவர்கள். நாங்களிரு வரும் அண்ணன் தம்பி முறையாவோம்.

தா:—தாங்களிருவரும் அண்ணன் தம்பியா! நாமதேயம் அறிய லாமோ—தங்களது நியமம்தான் என்னவோ?

ஸ்ரீ ரா:—ராமோஜி லக்ஷ்மோஜி என்பார்கள்: ராம அனுஜமதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

தா:—ஸரி-அதிருக்கட்டும். என்ன கார்யமாக உங்களை அனுப்பி வித்தார்கள்? நீங்கள் வந்த கார்யமென்ன—சொல்லுங்கள் தயைசெய்து.

ஸ்ரீ ரா:—ஸர்க்கார் பாக்கிப்பணத்தை எங்கள் கையில் ஒப்புவிக்க நாங்கள் அதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

தா:—அப்படியானால்—அந்த அர்த்தம் முழுமனும் கொண்டுவந் திருக்கிறீர்களா? இல்லையேல்—வீணாய்—வ்யர்த்தமாய் காலங் கழிக்க உத்தேசமோ?

ஸ்ரீ ரா:—ஆறு லக்ஷம்வராகன்களையும் எண்ணி ஸரிபார்த்துக்கொள் ளுங்கள், உடனே எங்களுக்கு ரஸீதும் கொடுத்தனுப்புங்கள். நாங்கள் ஏன் இத்தனை தூரம் பணமில்லாமல் வ்ருதாவாய் காலம் கழிக்க வருகிறோம்? இதோ பாருங்கள்-தம்பி லக்ஷ்மணா அந்த தனமெல்லாம் எண்ணி ஒப்புவிப்பாய்.

லக்ஷ்:—தானிஷாராஜ் இப்படி வாருங்கள்-உங்களுடைய தனம் எல்லாம் எண்ணிக்கொள்ளுங்கள் (தன் துவாலையை உதர அதிலிருந்து பணம் குப்பல் குப்பலாய் வீழ்தல்).

தா:—(ஆச்சர்யப்பட்டு) அரே அல்லா! இதென்ன ஸ்வர்ணமழை பெய்கிறதா அல்லது இவையெல்லாம் இந்த்ரஜாலம் தானோ! யோசித்தால் இவையெல்லாம் மாயாதனமேயல்லாது நிஜமான தனமில்லையென்று தோன்றுகிறது. ஆதலால் நான் பொழுது விடியும்வரை நம்பமாட்டேன்: அதுவரை ரஸீதும் கொடுக்க மாட்டேன்.

ஸ்ரீ ரா:—தானிஷாராஜ் நாங்கள் அப்படியெல்லாம் மோசம் செய்பவர்களன்று-தைர்யமாய் ரஸீது எழுதுங்கள்.

தா:—நீங்கள் இந்த்ரஜாலக்காரர்கள் என்பதற்கு ஸந்தேகம் சிறிதுமில்லை. இல்லாவிட்டால் சிறுவர்களாகக் காணப்படும் உங்களுக்கு இத்தனை தனம் எப்படிக்கிடைத்தது! அதுவுமல்லாமல் கதவு மூடப்பட்டிருக்கும் அரைக்குள் உங்களால் எப்படி வரமுடிந்தது. ஆகவே அவச்யமாய் நான் விடியும்வரை நம்பமாட்டேன்.

ஸ்ரீ ரா:—ஆஹா! தானிஷா நீங்கள் எங்களை நம்பாதபோனாலும் நாங்கள் உங்களை நம்பி இத்தனை தனத்தையும் விட்டுப் போகிறோம்: நாளையே பொழுது விடிந்ததும் ரஸீது எழுதி ராமதாஸருக்கு அனுப்புங்கள். நாங்கள் போகிறோம். (ராம லக்ஷ்மணர்கள் மறைகிறார்கள்).

தா:—நீங்கள் போகாதீர்கள்—நீங்கள் போகாதீர்கள். (பின்தொடர்ந்து செல்ல அவர்களைக் காணாமல் வருத்தத்துடன் திரும்புதல்). ஆஹா! இருந்தாற்போலிருந்து காணாமற் போய்விட்டார்களே! (கொஞ்சம் ஆலோசித்து) இதெல்லாம் பார்த்தால் வந்தவர்கள் ஸாமான்யரல்லர் என்றே தோன்றுகிறது. யாராயிருக்கலாம் இவர்கள்! ராமதாஸரின் ஜவான்கள் என்றார்களே! பாபம்! சிறையில்பட்டு அவஸ்தைப்படும் அந்த ராமதாஸருக்கு ஜவான்கள் எங்கிருந்து ஏற்பட்டார்கள்: அவர்கள் தம் பேர் என்னவென்றார்கள்? (ஞாபகப்படுத்த முயன்று) முதலவர் ராமோஜி-இரண்டாவதவர் லக்ஷ்மோஜி; ராமோஜி லக்ஷ்மோஜி, லக்ஷ்மோஜி, ராமோஜி. ஆஹா! தெரிந்தது தெரிந்தது—இப்பொழுதுதான் தெரிந்தது. ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணர்களல்லவா?

ஆஹா! என்ன அந்த ராமசந்த்ரனின் பக்தவாத்ஸல்யம். தன் பக்தனைக் காப்பாற்றுவதற்கேயல்லவா இந்த அர்த்தராத்ரியில் வந்து இத்தனை தனமும் கொண்டுவந்து கொடுத்துப்போயினர். என்ன அந்த ராமதாஸரின் பக்தி விசேஷம்தான்! அய்யோ நான்எவ்வளவுஅக்ஞானியானேன்!

கையிற்கிடைத்த சிந்தாமணியைத் தப்பவிட்டேனே! என்னைப் பெற்ற தந்தையை அத்யந்த பக்தியுடன் ஆதரிக்காமல் ஸேவிக்காமல் பூஜிக்காமல் த்யானிக்காமல்—பாகவத அபசாரத்தோடு பகவத் அபசாரமும்கூட ஏற்பட்டுவிட்டதே! நான் என்ன செய்வேன் இதற்கு? (அங்குமிங்கும் சுற்றிப் பிதற்றுகிறார்).

(இந்த சப்தம் கேட்டுக் கண்விழித்த சம்பா மோஹனு முன்வருதல்-நாதனுக்கிருபக்கமும் வந்து நின்று)

சம்:—நாதா இது இன்ன இப்படிப் பிதற்றுகின்றீர்கள்?

தா:—சம்பா-மோஹனு-நான் என்னவென்று சொல்வேன். இப்பொழுதுதான் ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணர்கள் வந்து ராமதாஸர் கொடுக்கவேண்டிய தனமெல்லாம் கொடுத்துப்போனுர்கள். அய்யோ! அப்பொழுது அவர்கள் ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணர்கள் என்று அறியாமற்போனேனே!

மோ:—ஆமாம்—ஆமாம். இதென்ன விசித்ரம்—ராமராம் வந்தாராம்-எப்படி வந்தார்? தைவம்போலே வந்தாரா-அல்லது பூதம்போலே வந்தாரா?

சம்:—அதிருக்கட்டும்—நாதா! நானும் விழித்துக்கொண்டேதானிருந்தேனே, நான் ஒருவரையும் காணவில்லையே! ஒன்றும் காதிலும் கேட்கவில்லையே! நீங்கள் மாத்ரம் எப்படிப் பார்த்தீர்களோ! உங்களுக்கென்னவோ மதிப்ரமை ஏற்பட்டிருக்கிறதுபோலும்.

தா:—சம்பா-இதோபார். இந்த தனக்குவியலை—இதுவும் மதிப்ரமைதானே?

சம்:—(நாணயங்களைப்பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்து) ஆமாம் பார் மோஹனு-இதோ இந்த தங்க நாணயங்களை-இவை எப்படி வந்ததோ இங்கே: நாம் சயனித்துக்கொள்ளும்பொழுது இந்த தனராசி இங்கில்லவேயில்லையே! இப்பொழுது மாத்ரம். எப்படி வந்ததோ தெரியவில்லையே!

மோ:-அதென்னவோ எனக்குத்தெரியாது. ஆனாலும் தானென்ன- தைவமாவது என்ன! வர்ரதாவது என்ன! உங்களுக்கும் நாத னைப்போல் மதிப்ரமையுண்டாயிருக்கிறதுபோலும்.

சம்:—(நாணயங்களைப் பரீக்ஷித்துப்பார்த்து) நாதா இவையெல் லாம் ஸ்ரீராம மொஹராக்கள் அல்லவா! பத்ராத்ரி ஸ்ரீ ராமலக்ஷ் மணர்களே இங்கு வந்திருக்கவேண்டும்-அய்யோ நான் இத் தனை நிர்ப்பாக்யளானேனே! அவர்களது ஸேவை எனக்கு லபிக்காமற்போய்விட்டதே. (பணத்தைக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்கிறாள்). அல்லாஹோ அக்பர்!

மோ:—அக்கா இதென்ன! உனக்கும் ஹைந்தவப்பிசாசு பிடித்து விட்டதா என்ன! சீக்ரம் வைத்யர்களை வரவழைக்கவேண்டி யதுதான்.

சம்:—தங்காய் வீண் வார்த்தைவேண்டாம். பகவான் ஒருவரே யென்று அறிவாய். நாமெல்லாம் அல்லாவென்று பூஜிக் கிறோம். ஹிந்துக்கள் ஸ்ரீ ராமர் என்றும் லக்ஷ்மணர் என் றும் சிவம் என்றும் ஆயிரம் பேர்வைத்து பஜிக்கிறார்கள். நமக்கு குரான்ஷெரிப் பக்திக்ரந்தம்போல் அவர்களுக்கு வேதோப நிஷத்துக்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிசிவேளையில் இத்தனை தனமும் கொண்டுவந்து கொடுத்து சிறைபிலுள்ள தன் பக்தனை காப்பாற்றமுற்பட்டவர் "அல்லாபர்வர்தீர்" அன்றி வேறொருவராயிருக்குமா! அவச்யம் ஸ்ரீ ராமரே வந்திருக்கவேண்டும்.

தா:—சம்பா-உன் வார்த்தையே நிஜம், நான் இந்த ரஹஸ்யம் தெரிந்துகொள்ளாமல் பரம பாகவதரான ராமதாஸரைச் சிறையிலிட்டு எவ்வளவு எல்லாம் பாதைக்குள்ளாக்கினேன்! நானிப்போதே சென்று அவர் பாதத்தில் வீழ்ந்து க்ஷமா பனத்தைக் கோருகிறேன். (வெறிபிடித்தவர்போல ஓடுகிறார். சம்பா மிகுந்த ஆனந்தமடைந்தவளாய் பின் தொடர்கிறாள். மோஹனா ஆச்சர்யமும் கவலையுமடைந்தவளாய் அந்தப் பக்கமே பார்க்கிறாள். திரைவிழுகிறது).

அங்கம்-III. காக்ஷி-6.

கோல்கொண்டா—காராக்ருஹம்.

ராமதாஸர் மூர்ச்சையாய்ப் படுத்திருக்கிறார்—பக்கத்தில் ஒரு கிண்ணம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ராம:—(மெல்ல மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்திருந்து) ராமா! நான் எத்தனைதான் உன்னை வேண்டிக்கொள்வேன். இன்னும் எப்படிவேண்டினால்தான்உனக்கு கருணைஏற்படுமோ? யோகமோ அறியேன்! யாகமும்செய்து ஹவிர்ப்பாகமீந்து அறிய நான் எவ்வளவு சக்தியற்றவன்! இன்னும் உனக்கு கருணைஏற்படாதல்லவா? உன்கருணை ஏற்பட்டு என் பாதைகளைத் தீர்க்காத போனாலும் நான் இந்த விஷபானத்தினாலாவது என் பாதைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வேன். என்னை மன்னிப்பாய். என்னைப் பெற்ற தந்தையே! ஸ்ரீ ராமசந்த்ரா இதுதான் கடைசிமுறை இந்த ஜன்மத்தில் உன்னை நான் ஸ்மரிப்பது (ஸ்தோத்ரம் செய்து) ஸ்ரீ ராமா—ரகுநந்தன என்னை மன்னிப்பாய். (கீழிருக்கும் பாத்ரத்தை எடுத்துப்பார்த்து அதில் விஷமில்லாதிருப்பதுகண்டு மிகவும் கவலையும் வருத்தமும் கொண்டவராய்) இது என்ன இது! இந்தப் பாத்ரத்திலிருந்த விஷம் என்ன ஆயிற்று? பாரா ஜவான்கள் இதையெடுத்துக் கொட்டிவிட்டார்களோ? இருக்காதே—நான் எவ்வளவோ வேண்டி வருந்தினபிறகேயல்லவா அவர்களே இதை எனக்குக்கொண்டு வந்துகொடுத்தார்கள். வேறுயார் இங்குவந்து போயிருப்பார்கள்? ஐயோ! அந்த ஸ்ரீ ராமருக்குத்தான் கருணை ஏற்படாத போனாலும் போகட்டும்-ம்ருத்யுதேவா உனக்குமா என் மேல் தயை என்பது இல்லாமல் போய்விட்டது! ஆஹா! இனி எனக்கு கதியாருண்டு? (என்று அங்குமிங்கும் ஓடி ப்ரலாபிக்கிறார். அது ஸமயம் தானிஷா வேகமாய் ஓடிவந்து ராமதாஸரின் காலில்வீழ்ந்து நமஸ்கரிக்கிறார். ராமதாஸரும் தன்னை மறந்து அவர் முன்விழுந்து நமஸ்கரிக்கிறார். இருவரும் மெல்லயெழுந்து ஒருவரையொருவர் ஆலிங்கனம் செய்கின்றனர்).

தா:—ராமதாஸுகாரு நான் மஹா அபராதியானேன். உமது நிர்மல பக்தியையறியாது உம்மை எவ்வளவோ ஹிம்ஸைப் படுத்தித் தொந்தரவுக்குள்ளாக்கினேன். மனம் நோகச்செய்தேன்-என்னை மன்னியும்! மன்னியும்! எனக்குகொடுக்கவேண்டிய கடன் எல்லாம் தீர்ந்தது—இதோ ரஸீது அங்கீகரியுங்கள்.

ராம:—(அதைப்பார்த்து) மஹாராஜ். தாங்கள் சொல்வது ஒன்றும் எனக்குத் தெரியவில்லையே! என்ன! ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணர்கள் பணம் எல்லாம் செலுத்தினார்களா? எப்படி! எப்படி!

தா:—ஐயா! ராமதாஸுகாரு நேற்றிரவு எனது சயனமந்திரமணுகி நித்திரையிலிருக்கும் என்னை எழுப்பி என் ஆறுலக்ஷம் தனத்தையும் கொடுத்துப் போயினர்.

ராம:—ஆஹா! ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களே நேரில்வந்து தமக்கு தர்சனம் அளித்தார்களா? எவ்வளவு புண்யாத்மா தாம். (நமஸ்கரிக்கிறார். தானிஷா அவரைத் தூக்கி எழுப்புகிறார்).

தா:—இல்லை இல்லை: நான் மஹாபாபி—அவர்களது திவ்யஸுந்தராகாரங்களைக்கண்டு திக்ப்ரமையடைந்தேனேயல்லாது அவர்கள் ஸர்வேச்வரர்கள் என்ற ஞானம் ஏற்படவில்லையே! கையார அவர்களை அர்ச்சிக்கவும் ஆசைதீர அவர்களை ஸேவிக்கவும் புத்தியில்லாமற் போயிற்றே! அக்ஞானம் மேலீட்டால் ப்ரமையடைந்திருந்தேனே! ஆதலால் தாம் இப்பொழுது எனக்கு மறுபடியும் அவர்களைக் காண்பிக்கவேண்டும்.

ராம:—(ஆத்மகதமாய்) ராமா-ராமா—இவையெல்லாம் ஆலோசித்தால் நீயே இங்கேயும் வந்து நான் பானம் செய்யாதிருக்க இந்த பாத்ரத்திலிருக்கும் விஷத்தையும் கொட்டிப்போயிருக்க வேண்டும்: அவ்வளவு மாத்ரம் உன்கருணை ஏற்பட்டதேயல்லாமல் உன் தர்சனம் எனக்கு லபிக்காமற் செய்தனையே. (தானிஷாவைப்பார்த்து ப்ரகாசமாய்) அய்யா ஸ்ரீ ராமர் தமக்கு தர்சனம் அளித்தாரேயன்றி எனக்கு அந்தமட்டும் பாக்யம் லபிக்கவில்லையே. அப்படியிருக்கத் தமக்கு அவரை

எப்படி நான் காண்பிக்கமுடியும். தாமே தான் அவரை எனக்கு காண்பிக்கவேண்டும்.

தா:—ராமதாஸாகாரு இதென்ன இப்படி என்னைப் பரிஹஸிக்கின்றீர்! ஸ்ரீ ராமர் எனக்குத் தர்சனம் அளித்தது தமக்காகவேயல்லவா? இல்லாவிட்டால் அவர் என்னை கடைக்கண்ணும் பார்க்கத் தகுந்தவனா நான்? உமது ராமர் கொண்டுவந்து கொடுத்த அந்த ஆறு லக்ஷத்தில் அரைக்காசுகூட நான் தொடமாட்டேன்—எல்லாம் அந்த ஸ்ரீ ராமருக்கே ஸமர்ப்பித்துவிட்டேன். அதுவுமின்றி பத்ராசலம் தாலூகாவையே அவர் ஆலயத்திற்கு சாச்வதஜாகீராயும் கொடுத்துவிட்டேன்-தாமும் திரும்ப பத்ராத்ரி தஹஸீல்தார் பதவியை ஸர்வாதிகாரத்துடன் ஸ்வீகரித்து ஸ்ரீ ராம ஸேவையைச் செய்துகொண்டிருங்கள், எனக்கு ஸ்ரீ ராமருடைய தர்சனபாக்யம்மட்டும் செய்வித்து என்னை உத்தாரணம்செய்து ரக்ஷிக்கவேண்டும். கருணைசெய்து காண்பியும் நீலமேகச்யாமனை.

ராம:—தானிஷாகாரு தாம் உத்தமோத்தமர்: தமது ஆதிக்யத்தை ஸ்ரீராமரே ஸ்பஷ்டமாய் பஹிரங்கப்படுத்திவிட்டார். ஆகவே அவர் அவச்யம் தமது கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவார். வாருங்கள் போவோம். நாமெல்லோரும் பத்ராத்ரிக்குச் சென்று அவரை வேண்டிக்கொள்வோம்.

தா:—தன்யனானேன்-தன்யனானேன்! வாருங்கள்—போவோம் இப்படியே (என்று அவஸரமாய்ச் செல்கிறார். ராமதாஸரும் பின் தொடர்கிறார்).

அங்கம்—III. காக்ஷி—7.

(பத்ராசலம் ஆலயம். தானிஷாவும் மந்த்ரிகளும், ராமதாஸர் அர்ச்சகர் ப்ராம்ஹணர்கள் மற்றும் பௌர ஜனங்கள் கூடியிருக்கின்றனர். மூலஸ்தானத்திற்கு முன்னிருக்கும் திரையெடுத்ததும் அர்ச்சகர் தீபாராதனம் செய்கிறார்—முடிந்ததும்).

ராம:—தானிஷாகாரு அதோ பாருங்கள் ஸ்ரீ ரகுநாதனை (என்று விக்ரஹங்களைக் காண்பிக்கிறார்).

தா:—ராமதாஸ் காரு இது என்ன! இந்த ப்ராணரஹிதமான விக்ரஹங்கள் எனக்கெதற்கு?

ராம:—தானிஷாகாரு. தாம் தன்யராகுமாவதால் என்னப்பன். ஸ்ரீராமசந்த்ரமூர்த்தியின் தர்சனம் தமக்கு லபிக்கப்போ-நாமோ அந்த பாக்யத்திற்கு இன்னும் அர்ஹனல்லன்-ஆகவே இந்த நிர்ப்பாக்யனாகிய நான் தமக்கு அந்த தேவதேவனை மனோஹரமங்களமூர்த்தியை ஞானநேத்ரத்தை எப்படியும் காண்பிப்பேன். தாமே வேண்டிக்கொள்ளும் அவனை.

தா:—அது எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. உமது ராமனைத் தெய்வமாய் எனக்கு காண்பிக்காதபோனால் இப்படியே—இங்கே தானே என் ப்ராணனைவிடுகிறேன் நான்-இது நிச்சயம்.

ராம:-ஹா ஜகந்நாதா! ரகுநாதவனமாலா! கருணாலவாலா! எனக்காக இல்லாதபோனாலும் உனது பக்தன் இந்தத் தானிஷா உன்னை எப்படியும் பார்க்கவேண்டுமென்று கோருகிறார். தர்சனம் கிடைக்காவிட்டால் தான் ப்ராணத்யாகம் செய்வதாகவும் சொல்கிறார். ஆகவே இன்னும் தாமதமின்றி தர்சனம் அவருக்குக் கொடுத்து எங்களிருவரையும் ரக்ஷிப்பாய்—உத்தாரணம் செய்வாய். (ஸ்தோத்ரம் செய்கிறார்கள் தெய்வமாய்-உடனே விக்ரஹத்திலிருந்து ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மண ஸீதா தேவிகள் ப்ரத்யக்ஷமாய் அவர்களுக்கு காக்ஷி கொடுக்கிறார்கள்).

ராம / தானி :—ஆஹா! ஆஹா! பாக்யம்! பாக்யம்! தன்யோஸ்மி! தன்யோஸ்மி! இன்று எங்கள் ஜன்மம் க்ருதார்த்தமாயிற்று.

ஸ்ரீ ராமர்:—(ஆசீர்வதித்து) தானிஷா, ராமதாஸ் நீங்கள் உங்களுடைய கர்மபலத்தை நிவர்த்திசெய்தீர்கள். இனி உங்களுக்கு ஸர்வ மங்களமுமுண்டாகுக.

(மங்களம்)

பென்ட்லெண்ட் பிரஸ், பாளையங்கோட்டை—1933.

Triplicane
16th December 31.

It gave me real pleasure to go through your "Ramadasar"

Piety coupled with the humour of a life long dramatist is seen throughout the work.

N. A. Sundram Ayyar,
District Inspector
of Local Fund Accounts.

Post Box 367 Madras.
14—1—32

I have read "Ramadasar" by Mr. K. S. Sankara Ayyar. In a simple style the author has given an original touch to the old Puranic story. The drama is well adapted to the modren stage. I wish the author all success in his attempt.

P. N. S. Ayyar
(of Messrs P. N. S. Ayyar & Co.)

Mr. K. S Sankara Ayyar has dramatised in Tamil the well known Puranic Story of Ramadas in an excellent manner, very well adapted for the South Indian stage and I have read it with great interest. He has followed the telugu version of the story and that is only natural and even proper as the scene is laid in the Telugu Country.

Mr. K. S. Sankara Ayyar is a well known enthusiast in the field of Drama and is an actor of reputation. He has been devoting much of his spare time to the production of dramatic works and I wish him all success in the line.

P. RAJAGOPALACHARI,
Sub-Judge.
4—11—1932.

அபிப்ராயங்கள்.

இந்தியா—21—12—31

இது எளிய நடையில் வெகு தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பக்திரஸம் ததும்பும் சிறந்த நாடகம். ஸ்ரீராமபக்தர்களுக்கு மாத்திரமன்றி நாடகப்பிரியர்களுக்கும் மிக்க முக்கியமானது. பள்ளிக்கூடங்களில் பாடமாக வைக்க ஏற்றது.

சுதேசமித்திரன் 22—12—31

ராவ் பகதூர் சம்பந்தமுதலியார் எழுதியுள்ள முகவுரையில் இந்நூலில் ஆசிரியர் சில இடங்களில் தமது சாதுர்யத்தைக் காட்டியிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நாடகங்களுக்கு அவசியமான ஹாஸ்யம் முதலிய ரஸங்கள் யுக்தமான அளவுக்குட்பட்டு காணப்படுகின்றன. தமிழ்நடை சுலபமானதாக இருக்கிறது. சிறைச்சாலையில் ராமதாஸர் பகவானை நினைந்து புலம்பல் மிகவும் உருக்கமாக இருக்கிறது. ராமதாஸ் சரித்திரத்தை நாடக மேடைகளில் நடிப்பதற்கு இந்தப் புஸ்தகம் மிகவும் உபயோகப்படும். பள்ளிக்கூடங்களில் இசைப்பாட புத்தகமாக உபயோகப்படுத்தும்படி "டெக்ஸ்டு புக் கமிட்டி" அங்கீகரிப்பது உசிதமாக இருக்கும்.

எனது நண்பர் ப்ரும்ஹ ஸ்ரீ கே. எஸ். சங்கரய்யரவர்கள் இயற்றியிருக்கும் "ராமதாஸர் சரித்திரம்" என்ற நாடகத்தை வாசித்து ஸந்தோஷமடைந்ததுடன் ஸ்ரீவிவேக ஸம்வர்த்தனீ ஸபையின் வருஷாந்த உத்ஸவதினத்தில் சுருக்கமாகவும் மற்றுமிரண்டு தினங்களில் விரிவாகவும் அவர்கள் முகமாவே ஸங்கீதத்துடன் வாசிக்கக்கேட்டு ஆனந்தித்தேன். படிப்போரின் மனப்பரிபாகத்திற்கு எவ்வித ப்ரயோஜனமுமன்னியில் பொழுது போக்குக்குமாத்திரம் புஸ்தகங்கள் கணக்கன்னியில் எழுதப்பட்டுவரும் இந்நாட்களில் பகவத்சரித்திரங்களையும் பாகவத சரித்திரங்களையும் எளிய தமிழ் நடையில் எழுதி பாமரர்களுக்கும் வித்வான்களுக்கும் ஸந்தோஷமளித்து பக்தி புகட்டக்கூடிய இம்மாதிரி புஸ்தகங்கள் விலையற்றதாகும். அதிலும் வசனரூபமாய் அச்சிட்ட புஸ்தகத்திற்கும் ஹாவபாவ விலாஸங்களுடன் த்வனி ஸ்வாஸ்யத்துடன் அபிநயித்துக் காட்டப்படும் நாடகத்திற்கும் உள்ள வித்யாஸம் சித்திரத்தில் எழுதிய மலருக்கும் கொடியில் மலர்ந்து மணம் வீசும் மல்லிகைக்குமுள்ள வித்யாஸத்திற்கே ஒப்பாகும். ஆகையால் இச்சரித்திரத்தையும் இதுபோன்ற நமது நண்பர் எழுதியுள்ள மற்ற அபூர்வ சரித்திரங்களையும் நன்கு ரஸிக்க நாடகமேடையில் நல்ல நடிகர்களைக்கொண்டு நடித்துக்காட்டினால் நேத்திரத்திற்கும் மனதுக்கும் ஆனந்தமும் தருவதுடன் பக்திமேலிட்டு ஈச்வரப்ரஸாதமேற்படவும் ஹேதுவாகும்.

திருநெல்வேலி
3—11—33

ஆர். க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்,
எம். ஏ. பி. எல்.

SRI KRISHNA THULABHARAM

(A TAMIL DRAMA)

BY

K. S. SANKARA AYYAR,
(L. F. Audit, Tinnevelly)

WITH FOREWORDS
BY

Sir. T. N. Sivagnanam Pillai, Kt.

AND

The Hon'ble Diwan Bahadur
S. Kumaraswami Reddiar, B. A. B. L.,
(Education Minister to the Government of Madras).

FIRST EDITION] [PRICE 8 AS.

PENTLAND PRESS, PALAMCOTTAH.

ஸ்ரீக்ருஷ்ண துலாபாரம்

அல்லது

பக்தி மஹிமை

[ஒரு தமிழ் நாடகம்]

திவான் பஹதூர்

ஸர். டி. என். சிவஞானம்பிள்ளை அவர்கள்,

ஆனரபிள் திவான் பஹதூர்

எஸ். குமாரஸ்வாமி ரெட்டியார் அவர்கள், பி.எ. பி.எல்.,

(சென்னை கவர்ண்மெண்டு கல்வி மந்திரி)

முன்னுரைகளுடன்

திருநெல்வேலி லோக்கல் பண்டு ஆடிட்,

திரு. கே. எஸ். சங்கரய்யரால்

எழுதப்பட்டது.

முதற் பதிப்பு]   [விலை: அணா எட்டு.

பென்ட்லென்ட் பிரஸ், பாளையங்கோட்டை.

1933

FOREWORDS.

The stroy is simple but very telling and offers very many situations where love, pathos and humour find good opportunities for expression. The style is spirited and conveys to the reader or the audience those feelings in an eminently attractive and impressive manner. The inculcation of true Bhakti is the aim of the author and the story and the method of treatment are both eminently fitted to carry out his object.

T. N. SIVAGNANAM,
3—12—33.

Hon'ble Diwan Bahadur
S. KUMARASWAMI REDDIAR,
Minister for Education.

Mylapore,
Madras, 7th December '33.

I have read this drama of Mr. K. S. Sankara Ayyar in manuscript with great interest. The story of Krishna Thulabaram is profound in its significance and strong in its appeal to popular sentiment. Mr. Sankara Ayyar's version in Tamil has done justice to the theme and is written in excellent language and style and is quite readable. When put on boards, for which purpose it is essentially intended, I am sure the audience will greatly appreciate it for its picturesqueness and other excellence. I trust professionals and amateurs alike will avail themselves of this excellent production of Mr. Sankara Ayyar and give the benefit of their interpretation through the stage to the Tamil public in a liberal measure.

S. KUMARASWAMI.

PREFACE.

This reproduces in the form of a Drama
' teresting and instructive episode in the life of Sri Krishna as described in one of the minor works dealing with that great Avatara. Satyabhama the junior queen is so much in love with her lord that she has come to look upon Him as her property. The Lord wants to teach her the lesson that true love is absolutely dissociated from any sense of egoism and from the consequent sense of "possession" of the beloved but really consists in an elimination of the ego in absolute self-surrender to the beloved. The love of Rukmani towards Him is of the latter sort. One day when Satyabhama is pleasantly engaged in enjoying the company of the Lord, Rukmani turns up and requests Him to go to her residence that day as that happens to be her birthday. Satyabhama pleads some other function in her own house but Sri Krishna prefers to accede to Rukmani's request. Satyabhama thus left alone is very much grieved and sage Narada makes a timely visit to her and learning of her grief and its cause suggests for securing the exclusive love of her Lord. the performance of a religious rite an essential function in which is to make a gift of her husband to some worthy Brahmana. Satyabhama is shocked at this suggestion but is relieved to know that He can be redeemed on handing over to that Brahmana gold and jewels or any valuable equal in weight to Him. In the afternoon she mentions to Sri Krishna about her intended religious function and He gladly consents to do the needful. On the day appointed, everything is properly done under the directions of sage Narada and he himself receives from

Satyabhama the gift of the Lord. When however Satyabhama tries to substitute gold and jewels of equal weight to her Lord's, she realises for the first time that all the property available with her are quite insufficient to make the scale in which Sri Krishna is seated smiling rise an inch. She is very much grieved to find that there is no chance of redeeming the Lord at all Sage Narada insists upon his proprietory right over the Lord gifted to him and says that as he has no use for such a person in his endless travels throughout the worlds he has no option but to sell Him in public auction. He takes Him therefore through the streets but nobody is possessed of anything competent to purchase Him with. Rukmani hearing of this is shocked at the way in which Satyabhama has behaved owing to her silly sense of proprietorship over the Lord, runs out to meet Narada and promises to redeem the Lord herself. They all meet at Satyabhama's house where the scales are ready for weighing Rukmani devoutly concentrates on her Lord. He steps into one scale. She offers against His weight a "Thulasi" leaf sanctified and weighted by her Bhakti of self-surrender. The scale in which the Lord is seated rises and the Lord is redeemed to the joy of all. Rukmani takes Satyabhama with her folly in conceiving of the Lord as an object of possession and tells her that true Bhakti is the forgetting of the self in the beloved Lord.

Tinnevelly, 9—12—33.

K. S. SANKARAN,

(Local Fund Audit).

ஸ்ரீக்ருஷ்ண துலாபாரம்

நாடக பாத்ரங்கள்

ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்:— கதா நாயகர்-அவதார புருஷன்.

நாரதமுனி:— தேவ ரிஷி.

இந்த்ரன்:— தேவலோகாதிபதி.

வஸந்தகன்:— ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் ஸகா.

கர்க்காசார்யர்:— ஷை புரோஹிதர்.

ஸத்யபாமா:— ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் பார்யை—(கதாநாயகி).

ருக்மணி
ஜாம்பவதி
மித்ரவிந்தை } :— ஷை ஷை

இந்த்ராணி:— இந்த்ரன் மனைவி

நலினி — ஸத்யபாமாவின் தோழி.

(மற்றும்)-ப்ராம்மணர்கள்—பௌரஜனங்கள், யாதவர்கள், முதலானோர்.

கதை நிகழுமிடம்:—அமராவதி
த்வாரகை.

அங்கம்--I. காக்ஷி--1.

இடம்:—அமராவதியைச் சேர்ந்த வெளி ப்ரதேசம்.

(நாரதமுனி ஹரிஸ்மரண பரவசமாய் நடனம் செய்து கொண்டு ப்ரவேசம்).

நார:—(மயிர்க்கூச்சலபிநயித்து). ஆஹா! எத்தனை சீக்ரம் இந்த இடமடைந்து விட்டேன். கார்யத்தில் கண்ணாயிருப்பவருக்கு காலம் கடப்பது தெரியுமா? இதுவரை ஹரி நாமஸ்மரணையில் ஈடு பட்டு மெய்மறந்து இருந்தேன். இனி காலதாமதமின்றி இந்த்ரனைப் பார்க்கவேண்டும். அவனோ பாரிஜாத ஹரணத்தினால் தன் பார்யைக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்துக்காக ராஜ்ய கார்யம் கவனியாது இருக்கிறனென்று கேள்வி. இந்த ஸமயத்தில் நம்மைப் பார்த்தால் அவன் என்ன சொல்வானோ? ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மாவை அன்று வ்யாஜமாக ஒரு பாரிஜாத புஷ்பத்தை அளித்து அவரது பத்னி மூலமாய் பாரிஜாத வ்ருக்ஷத்தையே கொண்டுபோகச் செய்ததற்காக விரோத பாவங்கொண்டு நம்மை கவனியாதிருப்பானோ? எனக்கேன் இவ்வித ஸந்தேஹம்--அவன் நம்மையொத்த தேவரிஷிகளை திரஸ்கரிப்பக் கருதுவானோ?--ஜகன்னாடக ஸூத்ரதாரரான வாஸுதேவரின் மாயையை யறியாதவனோ?--இவ்விஷயத்தில் ஸம்சயம் ஏற்பட அவச்யமில்லை. இப்பொழுது அவன் இந்தப் பாரிஜாத புஷ்ப வ்ருக்ஷாந்தம் மூலமாய் அவமானமடைந்ததாகக் கருதி வ்யஸனத்திலிருக்கிறன்.--நாமொன்று நினைத்துச் செய்தால் தைவம் வேறொன்றாகச் செய்து அந்தக் கார்யம் எல்லாம் தாறுமாறாயது. (யோசித்து)—இதுவரை நான் ஆரம்பித்த கார்யம் நிறைவேறாது நடுவில் விட்டதுண்டா? என் கலஹ ப்ரணயம் எப்பொழுதும் ஸர்வ லோகோபகாரமாக ஸம்பவிக்குமேயல்லாது—ப்ரயத்னம் வேறு விதமாய் ஏற்படுமா? இந்த்ராணியை ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்ய ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் "பார்யா விதேய"னல்லாது "பக்த விதேயன்" தான் என்று நிரூபிக்கிறேன். ஸத்யபாமாவுக்கும் ப்ரேமைக்

கும் பக்திக்கும் உள்ள தாரதம்யம் என்னவென்று காண்பிவித்து நல்ல பக்தசிரோமணியாகும்படி செய்கிறேன். இதற்கு ஸர்வ ஸத் கார்ய ஸஹாயனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் அனுகூலம் செய்வாராக.

(பாடிக்கொண்டு போகுதல்.)

அங்கம்—1. காக்ஷி—2.

இடம்:—அமராவதி நகரம்—இந்த்ராணி அந்தப்புரம்.

(இந்த்ராணி துக்கமுகத்துடன் உட்கார்ந்திருக்க இந்த்ரன் சில புஷ்பங்கள் கையிற்கொண்டு பக்கத்திலிருக்க).

இந்த்ராணி:—நாதா! என் துக்கம் வரவர அதிகரிக்கிறதே யொழிய குறைந்தபாடில்லை.

இந்த்ரன்:—கண்ணே, கொஞ்சம் ஆச்வாஸப்படுத்திக்கொள்.

இ-ணி:—நாதா—செய்வது சொல்வதைப்போல் அத்தனை ஸுலபம்தான் என்று தமக்கு ரூபிக்க நான் என் துக்கத்தை மறக்க முடியுமா—அவ்விதம் என்னால் நடிக்கவும் முடியவில்லையே.

இ-ன்:—ப்ரியே—அப்படியானால் எத்தனை காலம்தான் இம் மாதிரி துக்காரண்ய அரண்மனை வாஸம்செய்ய உத்தேசம்—உன் கண்ணிலிருந்து விழும் நீர் என் காலுக்குப் பந்தமாக என்னை ராஜ கார்யம் கவனிக்கப் போகவொட்டாமல் தடுக்கிறது—எழுந்திரு ஸர்வ துக்க நிவர்த்தியாய உன் மந்தஹாஸ சந்த்ரிகையைக் கொஞ்சம் இந்தப் பக்கம் காண்பிப்பாய்—நான் இன்றாவது ஸபா மண்டபம்போகவிடு.

இ-ணி:—நான் என்ன! தம்மைப் போகவேண்டாமென்று சொன்னேன்—என் அவஸ்தைக்காக தாங்கள் ஏன் துக்கப்பட வேண்டும்—ராஜகார்யமும் கவனிக்கப்படாமலிருப்பதேன்?

இ-ன்:—ப்ரேமாமணி! நீ இவ்விதம் சொல்லலாகுமா? எனக்கு உன் மேலுள்ள அன்பின் மஹிமை அறிந்திலேயா? துக்கித்துக் கொண்டிருக்கும் உன்னைத் தனியே விட்டுப்போக என் கால்களும் ஸம்மதிக்குமா? இதோ பார். மந்தார புஷ்பங்கள்-ஹரிசந்தன புஷ்பங்கள் இவைகளையணிந்து உன் துக்கத்தை மாற்றுவாய். ஒரு பாரிஜாத வ்ருக்ஷம்போனால் இன்னும் அதற்கு ஸரிஸமான மான மற்ற இந்த வ்ருக்ஷங்களும் கொடிகளும் நம் நந்தனவனத்தில் இல்லையா? — அதற்காக இத்தனை வருத்தப்படலாமா?

இ-ணி:—ப்ராணேசா! எத்தனைதரம் தான் நான் சொல்ல வேண்டும். பாரிஜாத நஷ்டத்திற்காகவா என் வருத்தம்? இதன் மூலம் எனக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தை என் தாம் கவனிக்க வில்லை. எதையும் பொறுக்கலாம்-அவமதிப்பு மட்டும் ஸஹிப்பது ஸாத்யமா?

இ-ன்:—இன்னமும் நீ அதை மறக்கமாட்டாயா? கடந்த விஷயத்தைப்பற்றி இவ்விதம் சிந்திப்பது உன்னையொத்த புத்தி சாலிகளுக்கு அழகில்லை.

இ-ணி:—ஆம்—சக்தியில்லாதவர்களெல்லாம் இவ்விதமே தான் சொல்வார்கள்—அன்றியும் புருஷர்களை இந்தப் பராபவம் என்பது கொஞ்சமும் பாதிக்கிறதில்லை—என்னை அந்த ஸத்யபாமை அவமதித்தது என்றால் ஸஹிக்கக்கூடவில்லை.

இ-ன்:—(தனக்குள்) — வாஸ்தவம் — புருஷர்களுக்குள்ள சாந்த ஸ்வபாவத்தினால் அவர்கள் இதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. நிஜமே: ஸ்திரீகளைத்தான் அது அதிகம் பாதிக்கிறது (ப்ரகாசமாய்) கொஞ்சம் ஸஹித்துக்கொண்டிரு காலக்ரமத்தில் ஸரியாய்விடும். இம்மாதிரி துக்கத்தை மறக்கடிக்க வேறு வழியில்லை.

இ-ணி:—நாதா! என்ன உங்கள் ஆதரவான வார்த்தைகள். இவையெல்லாம் என்—(திரைக்குள் சப்தம் கேட்டுத் திரும்புகிறாள்)

இ-ன்:—கண்ணே! நமது குரு இந்தப்பக்கம் வந்துகொண்டிருக்கிறார்—(ப்ரஹஸ்பதி ப்ரவேசிக்க இருவரும் நமஸ்கரிக்கிறார்கள்).

ப்ரஹ:—மங்களமுண்டாகுக. (இந்த்ரன் ஓர் ஆஸனம் காண்பிக்க அதில் அமர்ந்து) தேவேந்த்ரா இன்றும்கூட ஸபாமண்டபத்துக்கு வரவில்லையே. ஸுராராஜாவாகிய நீ இப்படி ராஜதர்மம் நிறைவேற்றாதிருப்பது நியாயமா?

இ-ன்:—குரோ! என்ன செய்வது? நாரதமுனி மூலமாய் இப்படிப்பட்ட இடுக்கண் ஸம்பவித்தது. அவர் பாரிஜாத புஷ்பத்துடன் த்வாரகைக்குப் போகாதிருந்தால் நமக்கு இந்தமாதிரி அவஸ்தை ஏற்பட்டிருக்குமா? ஆகவே இந்த துக்கத்துக்குக் காரணம் அந்தக் கலஹப்ரியர் அல்லவா?

ப்ரஹ:— ஸுரேசா! நீயும் ஸாமான்யரைப்போல் சொல்லலாமா? நாரதர் எப்பொழுதும் தேவர்களுக்கு ஸஹாயம் செய்ய எண்ணமுடையவரல்லவா? அன்றியும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பரமாத்மாவின் மஹாத்ம்யமும் நீ மறந்திருக்கிறாய்போலும்.

இ-ன்:—அப்படியானால் இந்த விஷயத்தில் நாரதர்மேல் தோஷமில்லையென்று தங்கள் அபிப்ராயமா?

இ-னி:— குருவர்யா நாரதர் தோஷமில்லாதவரானாலும் நந்தகுமாரர் தான் நம்மை இவ்விதம் தண்டிக்கலாமா?

ப்ரஹ:—இந்த்ராணி அந்த மஹானின் சரிதை எல்லோருக்கும் தெரியவருமா? எப்படியும் அவர் பக்தவத்ஸலன், நம்போன்ற பக்தர்களின் பக்திக்கு ஸந்துஷ்டியடைவார் என்பதற்கு ஸந்தேஹமா?

இ-னி:—ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அவர் பக்தவத்ஸலனோ அல்லது பார்யை வத்ஸலன்தானோ என்று தெரியவில்லையா? தாம் உண்மையை மறைத்துப்பேசினாலும் எங்களுக்கும் கண்கள் இல்லையா, அவருக்கும் தர்மம் என்பது கொஞ்சமும் யோசனையுண்டாயிருக்குமா இதில்?

ப்ரஹ:— அம்மா உன் துக்க ஆவேசம் உன்னை இவ்விதம் ஆட்டிவைக்கிறது. இல்லையேல் உனக்கு என் வார்த்தையின் உண்மை தெரியாமலிருக்குமா? (நாரதரின் வீணாநாதம் கேட்டு).

இ-ன்:—குருஸத்தமா, அதோ நாரதர் வருகிறாப்போலிருக்கிறது.

ப்ருஹ:—(செவிகொடுத்து) ஆம்—வருவது நாரதர்தான்.

இ-ணி:—அவர் மறுபடியும் என்ன கலஹம் செய்வாரோ—எனக்கு பயமாயிருக்கிறதே.

ப்ருஹ:—பயப்பட வேண்டாம்—ஸுரேசா எதிர்சென்று அர்க்ய பாத்யங்கள் அளிப்பீர்கள். (நாரதர் ப்ரவேசிக்க இந்த்ரன் அர்க்ய பாத்யங்கள் அளித்து நமஸ்கரிக்க—கையெடுத்து).

நா:—மங்களமுண்டாகட்டும். ஸர்வதிக்விஜய—சாச்வத ஐச்வர்யமும் உண்டாகுக?

இ-ன்:—முனீந்த்ரா தாங்கள் ஆசீர்வாதங்கள் பலிதமாகட்டும்—இந்த ஆஸனத்தை அலங்கரிப்பீராக.

நா:—(ஆஸனத்திலமர்ந்ததும், இந்த்ராணி நமஸ்கரிக்க—கல்யாணமஸ்து என்று ஆசீர்வதித்து)—தேவேந்த்ரா இன்று ஏது உன் ஸபாமண்டபம் மூடப்பட்டிருப்பது இந்த ஸமயம்? உன் பார்யையின் முகத்திலும் கவலை காணப்படுகிறது? காரணம் என்ன கேட்கலாமோ?

இ-ன்:—ஸ்வாமீ! காரணம் என்ன நாம் அறியாததா? தமது ச்ருபாகடாக்ஷவீக்ஷண்யம் தானே காரணம்.

இ-ணி:—முனீந்த்ரா. காரணம் தமது மனமே தமக்குத் தெரிவிக்கவில்லையா

நார:—என்ன உங்கள் துக்கத்துக்கு நானே காரணபூதமா!

இ-ன்:—நாரதமுனீ—எங்கள் க்ரஹசார பலத்தினால் தேவ உபகாரியான தாமும் இப்பொழுது அபகாரியானீர்போலும்!

இ-ணி:—தேவ உபகாரியாயின் இந்த்ரனுக்கு வருத்தம் ஏற்படுத்தி வேடிக்கை பார்ப்பதுதான் லக்ஷணம் போலும்.

நார:—நானென்ன உங்களுக்காவது அல்லது தேவர்களுக்காவது அபகாரம் செய்வதா? எனது கலஹப்ரயத்னமும் எப்பொழுதும் உங்களுக்கு உபகாரம் செய்வதற்காகவே ஏற்படும்.

இ-ன்:—ஆனால் இப்பொழுது தாம் செய்ததும் உபகாரமாகவே தான் செய்யப்பட்டதோ?

நா:—ஸந்தேஹமில்லாமல். தைவீக ஏற்பாடுகள் எப்பொழுதும் சுபகரங்கள் தாம்—அல்பக்ஞர்களான நமது கண்ணுக்கு இந்த விஷயத்தில் தற்காலம் அபகாரமாகத் தோன்றினும் முடிவில் அவையெல்லாம் உபகாரம் என்று நன்றாய் எப்படியும் இதில் என்மேல் தோஷமில்லையென்று தெரியவரும்—காரண காரணரிருக்க கர்ம விதிப்படி எப்பொழுதும் நடக்கும். ஹிரண்யகசிபுவின் அஹங்காரம் போக்கப் புருஷோத்தமனை வேண்ட அன்று ப்ரத்யக்ஷமாக வில்லையா-நரஸிம்ஹ மூர்த்தியாக? பலிதான கர்வத்தையடக்கிப் பரிஹாரம் செய்யவில்லையா-வாமன மூர்த்தியாக? கம்ஸனின் மதத்தை த்வம்ஸம்செய்ய நமது வேண்டுகோளுக்கிரங்கி தாரகமாய் அஸுரர்களை ஸம்ஹாரம்செய்து நமக்கு எப்பொழுதுமே மங்களம் செய்பவராயிருக்கிறார். நம் துக்கத்தையெல்லாம் நிவர்த்தித்து நமக்கு எப்பொழுதும் உபகாரம்செய்யக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

ப்ரஹ:— நாரதா—நானும் இது விஷயம்தான் இவர்களுக்கு இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். இவர்களது துக்கமே இவர்களை இப்படிப் பேசத் தூண்டுகிறதென்று நினைக்கிறேன்-போகட்டும்.

நா:— குருசேகரா—துக்க பீடிதர்களானாலும் தர்மாதர்ம வித்யாஸம் மறந்து பேசலாமா? ஸுரேந்த்ரா—உனக்கேன் இந்த துக்கம்—ஸர்வ சராசர ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயகாரகனாயிருக்கும் அந்த சக்ரபாணியை ஜயிக்கவில்லையே யென்றா? அல்லது—ஸர்வேச்வரன் பாரிஜாத வ்ருக்ஷத்தைக் கொண்டுபோய்விட்டாரே யென்றா?

இ-ன்:— இல்லை நாரதமுனீ எனக்காக வருத்தம் ஏதுவுமில்லை. என் பார்யையின் மனக்கவலையைப் போக்க வழியறியாது தபிக்கிறேன்.

நா:— ஒஹோ! அப்படியா—ஆம் ஆம். இது ஸஹஜம்தான். இந்த்ராணீ உன் வருத்தம் தீருவதற்கு மார்க்கம் என்ன சொல்

வாய். நான் இது முதல் வேறு கார்யம் பாராது நிவர்த்திக்க வழி பார்க்கிறேன்.

இ-ணி:— (ஆத்மகதமாய்) ஆஹா! இதற்குமுன் செய்தது போதாதா—மறுபடியும் வழிபார்க்கிறேன் என்கிறாரே. இன்னமும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை இங்கே அழைத்து வருவாரோ என்னவோ-என்ன பதில் சொல்வது இவருக்கு இப்பொழுது?

நா:—இந்த்ராணி ஏன் பதிலில்லை? என்னைப்போலுள்ள ஸாமர்த்யமில்லாதவர்களை ஒரு கார்யத்துக்கு அநுப்பது தனக்கே பத்ரவமாகுமென்று நினைக்கிறாயா? பயப்படவேண்டாம். அவச்யம் இந்த விஷயத்தில் எனக்கு ஜயம் கிடைக்கும்—தப்பாது.

ப்ரஹ:—இந்த்ராணி—நாரதர் அகடவிகட ஸமர்த்தர் என்று அறியாயா நீ? தெரிவிப்பாய்.

இ-ணி:—நானே சொல்லட்டுமா?

இ-ணி:—முனீந்த்ரா! தாம் அறியாதது ஏது? ஆனாலும் தெரிவிக்கிறேன் கேட்டதற்காக—என்னை அன்று அவமானம் செய்த அந்த ஸத்யபாமையின் கர்வ பங்கத்தைக்கேட்டு ச்ரோத்ரானந்தமடையும் வரை—அல்லது மறுபடியும் என் நந்தனவனத்தில் பாரிஜாத புஷ்பங்கள் பார்த்து நேத்ரானந்தமடையும்வரை—எனக்கு ஸந்தோஷமென்பது சிறிதுமேற்படாது.

நா:—உனக்கு ஸந்தோஷமுண்டாக மார்க்கம் அறிந்தேன். அது பலிதமாவதற்கு ப்ரயத்னம் செய்கிறேன் இப்பொழுதே. நீ கேட்டுக்கொண்டபடியே இரண்டு கார்யமும் ஸாதித்துத் தருகிறேன்.

ப்ரஹ:—நாரதா—உனக்கு இந்தக் கார்யத்திற்கு தைவ ஸஹாயம் உண்டாகட்டும்.

நா:—குருநாதா—எனக்கு இதில் தப்பாமல் வாஸுதேவர் ஸஹாயமாயிருப்பரென்று தோன்றுகிறது. ஏனெனில் அந்தக் கமலாக்ஷர் மற்றவர்களைவிட ஸத்யபாமாவிடம் அதிக ப்ரேமை

காண்பிப்பதாகக் கருதி எல்லோர் முன்னும் கர்வ சித்தத்துடன் நடந்துகொள்கிருள் அந்த அணங்கு. அவளுக்கு கர்வபங்கமே நிச்சயம் செய்யவேண்டுமென்று நம்புகிறேன். அதற்கு அந்த ஸ்ரீய: பதியே நமக்கு அனுகூலம் செய்வார்.

ப்ரஹ:—அப்படியே ஆகட்டும்.

இ-ன்:—நாரதமுனீ—இந்தக் கார்யம் நிறைவேற்றினல் எங்கள் ஜன்மாந்தர க்ருதபுண்யமாகும்.

இ-ணி:—தேவரிஷி சந்த்ரா, இது நிறைவேறினல் பாரிஜாதா பஹரணத்தினல் கவலையடைந்த என் மனஸில் ஸ்ரீக்ருஷ்ண பக்த வாத்ஸல்யத்தை நிச்சயப்படச் செய்வீர்.

நா:—அப்படியே செய்கிறேன்—நம்பலாம். இந்த்ரா இனி நான் போய் வருகிறேன்.

இ-ன்:—நாரதமுனீ—போய் வாரும்—உமது கார்யம் அநு கூலமானதை நாங்கள் இங்கிருந்து கண்டு ஜயமானதும் எங்கள் ஆனந்தத்தை உசித ரீதியாய் ப்ரசுரப்படுத்துகிறேம்.

நா:—அப்படியே செய்யுங்கள்-இந்த்ராணி. ஸுபரகுரு-போய் வருகிறேன். (பாடிக்கொண்டு போகுதல்).

ப்ரஹ:—இந்த்ராணி இனி உன் துக்கத்தை மறப்பாய்-உன் மனேரதம் நிறைவேறும்.

இ-ணி:—(மந்தஹாஸத்துடன்) குருவே-உங்கள் ஆசீர்வாதத் தினல் அப்படியேயாகட்டும்.

இ-ன்:—எத்தனையோ நாளாய் இல்லாமலிருந்த உன் மந்த ஹாஸ சந்த்ரிகை இன்று மறுபடியும் ப்ரகாசிக்கக் காணும் பாக்யம் அடைந்தேன். இனி ஸந்தோஷமாயிரு—நானும் இன்று ஸபா மண்டபம் போய் வருகிறேன்.

இ-ணி:—நாதா—போய் சீக்ரம் வாருங்கள்.

இ-ன்:—குருவர்யா—வாருங்கள் போவோம் ஸபாபவனத் திற்கு.

(இந்த்ரன் ப்ரஹஸ்பதியுடன் போகுதல்).

(திரைவிழுகிறது)

அங்கம்—2. காக்ஷி—1.

இடம்:—த்வாரகையைச் சேர்ந்த நந்தனவனம்.

(நாரதர் பாடிக்கொண்டு ப்ரவேசம்).

நா:—இந்தப் பாரிஜாதமலரின் மணம் நான் த்வாரகையை யடைந்து விட்டதாக அறிவிக்கின்றது. (கவனித்து) அதோ ஸத்யபாமா தேவியின் ப்ரிய நந்தவனம். அதில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எப்பொழுதும்போல் ஸத்யாதேவியுடன் உல்லாஸமாயிருக்கிறார். துரிதமாய்ச்சென்று அவரை தர்சித்து நமது கார்யத்துக்கு விதை போடுகிறேன் (கொஞ்சம் நடந்து) ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் ஸஹாயமில்லாது கார்யம் எப்படி முடியுமென்று என் மனஸும் கவலையடைகின்றது. அந்த ஸத்யபாமா விதேயனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் ஸத்யபாமா கர்வபங்கத்துக்கு ஸஹாயம் செய்வாரா? (யோசித்து) இவ்விதம் என்னைப்போலுள்ளவர் ஸம்சயம் கொள்ளலாகுமா? அந்த பக்தவத்ஸலன் தன் பக்தர்களின் மனோரதங்களை ஈடேறச் செய்யாமலிருப்பாரா? ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா தன் ஸொந்த ஸத்யபாமா கர்வத்தை அடக்க எனக்கு உதவி புரியாமலிருப்பாரா? ஆகவே நிர்ப்பயமாய்ப்போய் முன் ஆலோசித்த விதமே செய்கிறேன் (கொஞ்சம் நடந்து) ஸத்யாதேவி ப்ராணேச்வரர் ஸம்பூர்ண அன்பு தன்னிடம் இல்லையென்று சிற்சில ஸமயத்தில் தனக்குத்தானே நினைந்து வருந்துகிறாள். இன்றும் அம்மாதிரி கலஹமொன்று ஏற்பட்டால் நல்லது. இல்லையேல் நானே ஏதோ ஒரு விதத்தில் அவ்விதம் ஒன்று உண்டாக்குகிறேன். கலஹாக் கல்பனையும் எனக்குப் பாலுடன் ஊட்டப்பட்ட வித்தையல்லவா? பிறகு ஸத்யாதேவிக்கும் புண்யகவ்ருத முபதேசித்து பாரிஜாத வ்ருக்ஷத்துடன் வாஸுதேவனைத் தானமாகப்பெற்று ஸத்யபாமையையும் ருக்மணியைப்போல் பக்தசிரோமணியாய்ச் செய்கிறேன். இந்த்ராணிக்கும் ஆனந்தமுண்டாகச் செய்கிறேன். என் மனோபீஷ்டத்தையும் நிறைவேற்றிக்கொள்கிறேன். தேவா! நந்த நந்தனா உம்மை நம்பினவர்களுக்கு என்ன குறை?

தூர்வாஸரின் அஸ்த்ரத்திற்குப் பயந்து உன்னை வேண்ட அந்த அம்பரீஷரின் ஆர்த்தி தீரவில்லையா? ஹிரண்ய கசிபுவின் பாலைக்குக்

தாளமுடியாமல் உன்னைப்போற்ற அந்த ப்ராஹலாதரின் பாதை தீரவில்லையா? துச்சாஸனனின் உபத்ரவத்திற்கு வருந்தி உன்னை யடைக்கலமடைந்த அந்த த்ருபத ராஜகுமாரியின் ஸங்கடம் நிவர்த்தியாகவில்லையா? முதலைவாயிலிருந்து விடுபட முறையிட்ட அந்த கஜராஜனின் கஷ்டம் தீரவில்லையா— பக்தர்களுக்கெல்லாம்—ஆர்த்த ரக்ஷணா—நீயிருக்க கஷ்டமேது—சிஷ்டபோஷணா நீயிருக்கச் சிந்தையேது—பக்தவத்ஸலா நீயிருக்க பயமுண்டாவதேன்?

(போருதல்).

அங்கம்—2. காக்ஷி—2.

இடம்:—த்வாரகாபுரியைச்சேர்ந்த உத்யானவனம்.

(ஸத்யபாமாவும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் உத்யானவனத்தைப் பார்த்து ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நலினியும் வஸந்தகனும் சேர்ந்து ஒரு பக்கமாய் நிற்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ:—ஸத்யா இந்த உத்யானவன லக்ஷ்மி ச்ருங்கார மெதற்காக உனக்குத் தெரியுமா?

ஸத்:—ப்ராணேசா! இது ஸ்திரீஜன ஸஹஜவ்யாபாரம் தானே. மனோஹரனின் அன்பையடைய எங்களுக்கெல்லாம் ச்ருங்காரம் தானே மூலதனம்.

ஸ்ரீ:—ப்ரியே—ஆம். வாஸ்தவமே. அன்பு மதுபானம்போல் எப்பேர்ப்பட்டவர்களையும் இவ்விதம் ஆட்டம் ஆடும்படி செய்யாமலிருக்குமா?

ஸத்:—மனோவல்லபா! அந்த அன்பென்பது இல்லாமற் போனால் இந்த உலகமே பாழாய்விடுமல்லவா; தமது ஸல்லாபம் தானே எனக்கும் இந்த லோகத்தில் வாஸயோக்யமாகச் செய்கிறது. இந்த ஸல்லாபத்தின் மஹிமை வர்ணிக்கத்தரமில்லை. லோகத்தில் துக்கங்களைப்போக்க அன்பைப்போல் வேறு ஒன்று உண்டோ?

ஸ்ரீ:—(தனக்குள்) பக்தியென்பது உனக்குத் தெரியாதது ஒன்று உண்டு. நாரதர் உனக்கு சீக்ரமாய் அதனைத் தெரிவிப்பார்.

ஸத்:—நாதா என் பதிலில்லை. ஏற்ருதயேச்வரா ஸத்ரீகளுக்கு வாஞ்சையென்பதே கிடையாதா? அப்படியானல் தமது அன்பும் எனது அன்பைப்போல் ச்ரேஷ்டம் இல்லைபோலும்—ஆஹா! இது நிஜம்தானு?

ஸ்ரீ:—பாமா—உன்னை எல்லோரையும்விட அதிகமாய் நான் மதிக்கிறேன் என்பதற்கு இந்த ப்பாரிஜாத வ்ருக்ஷமே ஸாக்ஷியல்லவா? இன்னும் இம்மாதிரியனேக விஷயங்களில் உன் மீதுள்ள அன்பைக் காட்டியிருக்கவில்லையா? எத்தனைதரம்தான் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி நான் சொல்லவேண்டும் உனக்கு.

ஸத்:—நாதா இந்த விஷயம் மட்டும் எத்தனைதரம் சொன்னுலும் கேட்பதற்கு சலிப்புண்டாகவில்லை—தமக்கு என்மேல் அன்புள்ளவரை—லோகமெல்லாம் எனக்கு அன்பு மயமாய்த்தானிருக்கிறது. இந்த அன்பின் மஹிமை வர்ணிக்க முடியாது. இதற்கு மேம்பட்டது எதுவும் இல்லை.

ஸ்ரீ:—இது எல்லாம் வஸந்தருதுவின் லக்ஷணம் அல்லவா?

ஸத்:—நாதா எதின் லக்ஷணமோ எனக்குத் தெரியாது. இவையெல்லாவற்றிற்கும்—அனுராகம் உண்டாகும்படி செய்த மஹானுபாவர் யாரோ?

ஸ்ரீ:—ஸமஸ்தசராசரங்களுக்கும் நீ சொல்வதுபோல் இம்மாதிரி அன்பு என்பதை போதித்த குரு எவரோ தெரியவில்லையே!

ஸத்:—ப்ராணகாந்தா தெரியாமலென்ன. தமது திருவாக்கால் இந்த ஸங்கதி கேட்கப்ரியப்பட்டேன்—அதோ பாரும்—சிறு மாலை—இவைகட்கும் அன்பு அதிகம்தான்.

ஸ்ரீ:— ப்ரியே இதற்கேன் இத்தனை ஆச்சர்யம்: இன்னும் இதற்கு த்ருஷ்டாந்தமாக— (திரைமறைவில் சப்தம்) (வஸந்தகன் மஸினியால் திரஸ்ரிக்கப்பட்டு—வெய்யில் கொடுமையாலும் பசியதிகமாயும் இருப்பதாக அபிநயித்து ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடம் வந்து).

வஸ:— நண்பா—நண்பா—நீ இந்த பாமையின் ஸரஸஸல்லாப ஆடல் பாடல்களில் என் ஞாபகமே யில்லாமல் மறந்துவிட்

டாய் போலும்—என் வயிறு பகபகவென்று பசியினால் அவஸ்தை யடைந்திருக்கிறது, இனி போஜனத்துக்குப் போகலாம் வா.

ஸ்ரீ:— நண்பா! உனக்கிப்பொழுதே பசியெடுத்துவிட்டதா?

வஸ:— ஆட்டம் ஆடுபவர்களுக்குப் பசி தெரியுமா? எவ்வளவு பொழுது போய்விட்டது பார்.

ஸ்ரீ:— (கவனித்து) ஆ[illegible]ராகமுடையவனால்—லோகபாந்தவனும்கூட—எப்படியாய்விட்டான். அன்பே இனி உன் அரண்மனைக்குப் போவோமா—என் நண்பன் பசி பொறுக்க முடியாதவனாயிருக்கிறான்.

ஸத்:— உமது நண்பனுக்குப் பசியெடுத்தால் — க்ஷணம் பொறுக்க முடியுமா? —உமக்கிஷ்டமானால் அந்தப்புரத்துக்கே போவோம் வாருங்கள்.

(ஸத்யாவும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் முன்னும் நலினிவஸந்தகர் பின்னுமாகப் போகிறார்கள்—ஜாம்பவதி மித்ரவிந்தையுடன் ருக்மணி ப்ரவேசம். எல்லோரும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறார்கள்).

ஸ்ரீ:— கல்யாணமஸ்து — பீமராஜபுத்ரீ ஏது இங்கே ஸபத்னிகளுடன் புறப்பட்டு வந்தாய்?

ரு:— (கைகூப்பி) நாதா கார்யார்த்தமாகத்தான் வந்தேன். என் விண்ணப்பம் ஒன்றுளது—உத்தரவளிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ:— வைதர்பி தெரியப்படுத்துவாய் இன்னதென்று—அப்படியே யாகட்டும் (ஸத்யா கோபாவேசத்துடன் கண் சிவந்து வேறு பக்கம் திருப்பி நிற்கிறாள். நாரதர் மெல்ல ப்ரவேசித்து ஒருபக்கமாய் நின்று கவனிக்கிறார்).

நா:— நல்ல ஸமயத்திற்கே வந்தேன். இந்த ஸத்யபாமை முகத்தில் கலஹ அந்தகாரம் உதயம் ஆய்விட்டதாகத் தெரிகிறது. எதற்கும் இங்கிருந்தே கவனிப்போம்.

ரு:— நந்த நந்தனா! இன்று என் ஜனன தினமென்று அதி வைபவமாய் பந்துக்களுக்கும் ஸபத்னிகளுக்கும் ப்ராம்மணர்களை

அழைப்பித்து விருந்து செய்யவேண்டுமென்று என் ஆசை. தாமும் ஸத்யையுடன் என் க்ருஹத்திற்கு தயைசெய்து அனுக்ரஹிக்க வேண்டும்.

வஸ:— நல்லது. எனக்கு இன்று இரண்டு இடத்தில் வேட்டைதான். ஆனால் எங்கே போவது ஃ சிதா?

ஸ்ரீ:— (மந்தஹாஸத்துடன்) ஸத்யா நீ இந்த ப்ரார்த்தனையைக் கேட்டாயல்லவா—அப்படியே செய்வோமா?

ஸத்:— நாதா! இன்று தமது பட்டமஹிஷிக்குப் பிறந்த தினமானால் எனக்கு இன்றுதான் பதிக்ருஹம் புகுந்த தினம். அதற்காகவே விருந்துசெய்ய எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்தாய்விட்டது அப்பொழுதே. நலின் இன்று நாம் கோவிந்தனுக்கு விருந்து அளிக்க அக்னேயிட்டேனே அப்பொழுதே—சொல்லவில்லையா நீ?

ந:— ஆமாம் அம்மா. இன்றுதானே அந்த சுபதினம்.

நா:— (தனக்குள்) ஆஹா! ஸத்யதேவிக்குத் தகுந்த தாஸியே கிடைத்திருக்கிறாள்.

மித்:— ஸத்யாதேவி இதற்குமுன் எப்பொழுதும் இன்று அப்படி ஒரு சுபதினமென்று சொன்னதில்லையே.

ஸத்:— நான் எப்பொழுது சொன்னால் என்ன—அதற்கு என்னைக் கேட்பவர் யார்?

ரு:— ஸோதரி! அப்படி ஒரு தினம் கொண்டாடி விருந்து அளிப்பவர் உண்டா உலகில்?

ஸத்:— ஆஹா! விசேஷமான ஒவ்வொரு தினத்தையும் கொண்டாடி விருந்து நடத்தக்கூடாதோ?

ஜா:— ஸத்ராஜிதி தேவி. அப்படியானால்—

ஸ்ரீ:— (ஜாம்பவதியைத் தடுத்து) ஸத்யா ஆனால் உன் இஷ்டம்தான் என்ன?

ஸத்:— என் இஷ்டம் என்னவென்று ப்ரத்யேகமாய் என்னைக் கேட்கவேண்டுமா என்ன?—க்ஷணநேரத்துக்கு முன் தாமே என் க்ரஹம் வருகிறேனென்று சொல்லவில்லையா—ஸரி அதிருக்கட்டும்—இப்பொழுது தமக்கு யார் க்ருஹத்துக்குப் போக இஷ்டமோ அதைத் தாமே நிர்ணயித்துக்கொள்ளவேண்டும்—என்னைக் கேட்பானேன்.

ஸ்ரீ:— (தனக்குள்) ஸத்யைக்கு இப்பொழுதே கோபம் வந்தாய்விட்டது. இருக்கட்டும் இதெல்லாம் நாரதர் கார்யத்துக்கு அநுகூலம்தான். (ப்ரகாசமாய்) வைதர்பீ- கேட்டாயல்லவா உன் தங்கையின் பதிலை—இனி என்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறாய்.

ரு:— தேவா—நானு தமக்கு போதிக்க? ஸர்வகார பரிக்ஞையும் ஸர்வக்ஞரையும் தம்மை வேதங்கள் ஸர்வதா கோஷிக்க தமக்கோ நான் தெரியப்படுத்த வேண்டிய கார்யமுளது—குருட்டுக் கண்ணன் கண்ணளிக்கும் கண்ணனுக்கு மார்க்கம் காண்பிப்பதா?

ஜா:— நாதா—தாம் ருக்மணி தேவியைப் பார்த்தனையைக் கேட்பதற்கு முன்னே ஸத்யையின் அபிப்ராயம் தெரிந்துகொள்ள வில்லையோ?

ஸ்ரீ:— வைதர்பீ! ஸத்யைக் கிஷ்டமானால் எனக்கும் ஆக்ஷேபமில்லை—ஸத்யையே கேள்.

நா:— ஸ்நானம் செய்யப் புறப்பட எதிரிலேயே தீர்த்தம் குறுக்கிட்டது போல்—இனி என் கார்யம் ஜயம்தான். ஸத்யை தன் ப்ராணனையாவது விடுவாளே யல்லாது ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைவிடப் போகிறாளா!

மித்ர:— நாதா-நாங்கள் ஏன் ஸத்யையைக் கேட்கவேண்டும். தாமும் ஸத்யையைப்போல் எங்களையும் ஸ்வீகரிக்கவில்லையா? தம்மிடம் ஸத்யபாமைக்குள்ள ஸ்வதந்த்ரம் எங்களுக்கு

யில்லையா? யார் வேண்டினாலும் கோரிக்கைகளை அறிந்து நிறை வேற்றும் தாம் பீமராஜ புத்ரியின் ப்ரார்த்தனையை நிறைவேற்ற ஸபத்னியை வேண்டி உத்தரவு பெறச் சொல்வது ந்யாயமா? ஸபத்னிதான் லேசில் ஸம்மதிப்பாளா? இவர்களுக்குள் கலஹம் ஏற்பட்டு வேடிக்கைப் பார்க்கலாம் என்று அபிப்ராயமோ?

ஜா:— ப்ராணேசா தாம் அனுதினமும் ஸத்யை க்ருஹத்தி லேயே யிருப்பவர் அல்லவா? அப்படியிருக்க எங்கள் பிறந்தநா ளன்றாவது எங்கள் க்ருஹத்துக்கு வரக்கூடாதா?

ரு:— ஸோதரிகளே நாதன் கபட நாடகர் அல்லவா? குற்ற மில்லை—நானே கேட்கிறேன். (ஸத்யபாமா பக்கம்போய்) தங்காய் இன்று மாத்ரம் ப்ராணேச்வரனை என் க்ருஹத்துக்கு வந்து என் பந்துக்கள் முன்பாக என் கௌரவத்தை நிலைநிறுத்து. நீயும் இதன் பலமாய் புண்யமடைவாய். நீ "ஸரி" யென்றால் நாதனும் பதில்பேசாது அங்கீகரிப்பார்.

ஸத்:— ருக்மணி! இதென்ன பைத்யமாயிருக்கிறது! அன் பினாலேயே நாதன் அனுக்ரஹம் அடைந்து எண்ணத்தை நிறை வேற்றிக் கொள்ள வேண்டுமே யல்லாது மற்றவர்களைப் ப்ரார்த்தித் பதிலைப் பதியை ஸ்வாதீனம்செய்ய எண்ணுவாருண்டா? ஸபத்னி கள் வேண்டுகோளுக்கு தனம் தான்யம் அளிக்க இசைவார்கள். ஆனால் பதியின் ஒரு புன்சிரிப்பு ரஹஸ்யம் வேறுபக்கம் ஏற் பட ஸம்மதிப்பாரா? எப்படியானாலும் பர்த்தாவின் அன்பை விட்டுக் கொடுப்பாரா? இந்தப் பேச்சை நிறுத்திப் புறப்படுப்போ.

ரு:— ஸத்யா! நீ ப்ரதிதினமும் அனுபவிக்கும் ஸௌக்யம் நான் இந்த ஒருநாள் மாத்ரம் அனுபவிக்க ஸம்மதிக்கமாட்டாயா?

ஸத்:— ப்ராணேசரின் அன்பு எதற்கும் மேலல்லவா?— இதென்ன—

மித்:— ஸத்யா! இது உனக்கு நல்ல காலமென்று முன்பின் அறியாதவர்போல் பேசவேண்டாம். எப்பொழுதும் காலம் ஒரே மாதிரியா யிருக்காது.

ஜா:— ஸத்யா! எங்களுக்கெல்லாம் ப்ராணேசரிடம் வெறுப்பு உண்டாக்கி நீ யென்ன ஸுகப்படப் போகிறாய்? நீ மாத்ரம் ருக்மணியை வேண்டக்கூடிய காலம் வாராமலிருக்குமா? "லோபிக்கு இரண்டு பங்கு நஷ்டம்" என்ற பஹுஜன வாக்யம் உன்னிடமே உண்மையாகும் பார் நீ.

ரு:— ப்ரிய ஸோதரிகளே — சும்மாயிருங்கள் — ஸத்யையின் கோப வார்த்தைகளைப் பாராட்டாது வேடிக்கையாகப் பேசுவோம் வாருங்கள்.

ஸத்:— நாதா! இந்த ஸ்த்ரீகளை என்போல் ஏஸி வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்பதென்ன? இப்படிப் பேசாமலிருந்தால் நான் இங்கிருக்கமாட்டேன். (போகப்புறப்பட ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் தடுக்க).

வஸ:— (ஸபையைப் பார்த்து) நான் எத்தனையோ தெரியாத் தனத்தினால் செய்த தப்புகளிருந்தாலும் என் நண்பனைப் போல் இப்படி அஷ்ட பார்யைகளை மாத்ரம் கட்டிக்கொண்டால் அப்பொழுது நான் படும் அவஸ்தை எப்படி யிருந்திருக்குமோ?

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! இந்த ஸ்வல்ப விஷயத்திற்கு இத்தனை பிடிவாதமேன்—இத்தனை தர்க்கமெதற்கு. எப்பொழுதும் ப்ரார்த்திக்காத ருக்மணியே வந்து உன்னையும் என்னையும் எவ்வளவோ ப்ரேமையுடன் ஸுக போஜனத்துக்குத் தன் க்ருஹத்திற்கு தயை செய்ய வேண்டுமென்று விரும்ப அதற்கு நீ இவ்விதம் கோபம் செய்து கண்ணீர்விடுவதும் ந்யாயமா?

நா:— (தனக்குள்) ப்ரணயமாகிற அந்தகாரத்தில் மூழ்கியிருப்பவர்களுக்கு ந்யாயான்யாய பகுத்தறிவு எங்கிருக்கும்?

ஸ்ரீ:— ப்ரியே! நீ யெப்பொழுதும் வைதர்ப்பியின் அந்தப்புரம் பார்த்ததில்லை யல்லவா? இன்று அதுவும் பார்க்கலாம் வா— உன் அந்தப்புரத்திற்கும் அதற்குமுள்ள தாரதம்யம் அறிந்து கொள்ளலாம். (கையைப்பிடிக்க—அதை அவள் விடுவித்துக்கொண்டு)

ஸத்:— இந்த இச்சக வார்த்தைகளை என்முன் பாடவேண்டாம். உங்களுக்கு ஆசையாயிருந்தால் போய்வாருங்கள்.-நலினீ! நமக்கென்ன அந்த வீட்டிலே—வா. நாம் அரண்மனைக்குப் போவோம். (போகப்புறப்பட)

ஸ்ரீ:— (தனக்குள்) ஆஹா! ச்ருதி எதிர்போகிறாப் போலிருக்கிறது. (ப்ரகாசமாய்) ஸத்யா—நில், நில்—வஸந்தகா இந்த விஷயத்தில் உன் அபிப்ராய மென்ன.

வஸ:— (தனக்குள்) ஆஹாஹா—பாபத்துக்குப் பைவன்-நான் ஒருத்தனிருக்கிறேனென்று இதை என்தலைமேல் சுமத்த நண்பன் நினைத்திருக்கிறான்போலும்—ஆகட்டும்—இப்பொழுது எந்தப் பக்கம் பார்த்தாலும் என் கழுத்திற்கே வந்துசேரும் ஆபத்து-ஸதிபதிகளுக்குள் உண்டாகும் வாதங்களில் மத்தியில் வருபவர் பாடு திண்டாட்டம்தான்—ஆகவே—மௌனமே எனக்கு ஸர்வார்த்தஸாதனம்.

ஸத்:— துஷ்ட ப்ராம்மணா—என் பதில்லை? உனக்கு காது எப்பொழுது செவிடானது?

ரு:— ப்ராம்மணோத்தமா ந்யாயானுகுணமாகப் பதில் சொல்லுங்கள்.

வஸ:— (தனக்குள்) அடடா—இந்த தர்மஸங்கடத்திலிருந்து தப்புவது எப்படி—என்ன செய்யலாம்? (ஆலோசித்தல்)

ஸத்:— என்ன இன்னமும் ஆலோசனையா? சொல்கிறாயா—இல்லையா?

ஸ்ரீ:— நண்பா! என்ன உன் அதிதீக்ஷண்ய புத்திக்கு மிஞ்சின விஷயமாயிருக்கிறதா இது?

வஸ:— இதற்கு மிஞ்சின கஷ்ட விஷயம் வேறே எதுவுமிராது—இதோ சொல்கிறேன். நண்பா "ருக்மணி தேவி க்ருஹத்திற்கு"— (ஸத்யாபாமா 'ஆ' என்று உருமக் கண்டு) ஸத்யபாமாதேவி க்ருஹத்திற்குத்தான். (ஜாம்பவதியைப் பார்த்து)

இரண்டு க்ருஹங்களிலும்போய் விருந்து ஸாப்பாடு செய்வதுதான் மிகவும் உசிதமான கார்யமாகும்—ஸாப்பாட்டை விடவா—'

ஸ்ரீ:— நண்பா—என்ன நல்ல தீர்மானம்! உன்னைப்போன்ற போஜன ப்ரியனுக்கேற்றபடியே பதில் சொன்னாய்.

ஸத்:— மூர்க்கா! ஏதோ ஒருவர் க்ருஹத்திற்கு என்று தீர் மானமாய்ச் சொல்லலாகாதா?

வஸ:— உங்கள் க்ருஹத்திற்கு—இல்லை இல்லை—ருக்மணி தேவி க்ருஹத்திற்கு—இல்லை—உங்கள் க்ருஹத்திற்கே—ஐயையோ என் மதியும் போய்விட்டதே—என்னைக் கேட்கவேண்டா மிந்த விஷயத்தில்.

ஸத்:— நாதா! இவன் அங்குமிங்கும் ஆட்களின் முகம் பார்த்து மிகவும் பயப்படுகிறான்- இவன் அபிப்ராயம் மாத்ரம் தாம் எனது க்ருஹத்திற்கு வரவேண்டுமென்று தான்—வாருங்கள் (கையைப் பிடித்தழைக்க)

ஜா:— ருக்மணிதேவி வாரும் ஸத்யபாமா விஜேயஸ் என்ன- மற்றவர் ப்ரார்த்தனைக்கு ஸம்மதிப்பதாவது! அவருக்கு ஸத்யா தேவி கோபம் தப்புமாயின்? நமது பூஜை புரஸ்காரங்கள் எல்லா வற்றையும்விட ஆயிரம் மடங்கு இவளுடைய கோபமே மேலல் லவா? புருஷர்களுக்கெல்லாம் அப்படித்தானே.

வஸ:— (ஸபையை நோக்கி) நிஜமே! நிஜமே! இதற்கு என் நண்பனின் சரித்ரமே போதும்.

ஸத்:— ஜாம்பவதீ—பகவானின் சரிதை ம்ருகத்தின் புத்ரி தான் அறியக்கூடும்—அல்லவா? நாதனுக்கு நீ அந்த புத்தி போதிக் காமல் உன்வழி பார்த்துப்போ. நாதா வாரும் போகலாம். (போகப் புறப்பட)

ரு:— (நமஸ்கரித்துப் பாதங்களைப் பிடித்து)- பக்தவத்ஸலா- தாம் பக்தர்களின் ப்ரார்த்தனையை அங்கீகரிக்கக் கூடாதா? த்ரி லோக நாயகா—நம்பினவர்கள் எல்லோருக்கும் அபிஷ்ட ப்ரதானம்

செய்யக் கங்கணம் பூண்ட பக்தவத்ஸலா—தம்மை நம்பித் தமது மங்கள பாதங்களைப்பற்றி யிருக்க இந்த ஸமயம் என் பந்து ஜனங்களின் முன் எனக்கு அவமானம் ஏற்படாமல் என்னைக் காரும்.

நா:— நானிதோ போகிறேன். (பாடிக்கொண்டு ப்ரவேசம்).

ஸ்ரீ:— ப்ரிய மணிகளே! அதோ பாருங்கள் நாரதமுனி வருகிறார். வாருங்கள் எதிர்சென்று வணங்குவோம். (பார்யைகளுடன் நமஸ்கரிக்க)

நா:— மங்களமுண்டாகுக.

ஸ்ரீ:— நாரதமுனீந்த்ரா—தமது வருகையால் என் க்ருஹம் பாவனமானது. அன்றியும் ஸரியான ஸமயத்திற்கே வந்தீர் எனக்கு ஒரு தர்ம ஸம்சயம் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது—பிறந்தநினமென்று ருக்மணியும்—புகுந்தநினமென்று ஸத்யையும் என்னை இன்று விருந்துக்கு அழைக்கிறார்கள்—ஏககாலத்தில்—தாம் தான் எந்த இடத்திற்குப் போவது உசிதமென்று சொல்ல வேண்டும்.

ஸத்:— நாதா ஸ்திரீ புருஷர் தர்க்கம் அன்யர்களா தீர்ப்பது? தமக்கு என்னைக் கோபமுண்டாக்கி வேடிக்கை பார்க்க ஆலோசனையோ? நான் போகிறேன்—தாமும் வருவதானால் என் கூட வாரும் (போகப்புறப்பட)

ஸ்ரீ:— இல்லையானால்—

ஸத்:— போம்—உமக்கிஷ்டம் வந்தபடி. நான் வேண்டாமென்றால் எனக்கு மாத்ரம் என்ன?—(நலினிக்கு ஸைகை செய்துவிட்டுப் போகிறாள்).

ஸ்ரீ:— ஸத்யா—(மந்தஹாஸத்துடன்) போகிறாயா?—இருக்கட்டும். நாரதரே! என்ன செய்யச் சொல்கிறீர்?

நா:—தேவா-தாமே தர்மகர்த்தா—தர்மபர்த்தா-தர்மபோக்தா-தமக்கா நான் தர்ம ஸம்சயம் தீர்ப்பவன்? நடந்தது—நடப்பது—நடக்கப்போவது-தமக்குத் தெரியாததா?

ஸ்ரீ:— நாரதரே—கேட்டேன் உம்மை—கேட்கக்கூடாதா? ஸத்யை அன்பிற் சிறந்தவள். ருக்மிணியோ—பக்தியே ஸ்வரூபம். இவர்களில் இரண்டுபேரிலும் யாருடைய ப்ரார்த்தனை யங்கீகரிப்பது—என்றுதான் தீர்மானப்படவில்லை.

நா:— பக்தவத்ஸலா—பக்த ஜனங்களை ரக்ஷிக்கவே அவதார மெடுத்திருக்கும் தமக்கும் இந்த ஸமயத்தில் செய்யவேண்டியது இன்னதென்று நான் தெரிவிக்கவேண்டுமா?

ஸ்ரீ:— அப்படியானால் ஸரி— வைதர்பீ—வா உன் க்ருஹத்திற்கே போவோம்.

ரு:—நாதா! பரம ஸந்தோஷம்-தம்மை நம்பினவர்களுக்கு என்ன குறை?

ஜாம்:— (தனக்குள்) இந்த ஸமயம் ஸத்யபாமை பார்த்தால் எப்படியிருக்குமோ?

ஸ்ரீ:— நாரதரே— எங்கள் அதிதியாய்த் தாங்கள் வரவேண்டும்—இனி போகலாமா?

ரு:— நாதா இப்படி—இப்படி (போகுதல்).

வஸ:—(போகும்பொழுது) அடடா! இன்று அவச்யம் ஏதோ ப்ளயம்தான் என் கழுத்துக்குக் கயிர் வராமலிருந்தால் போதும்.- (போகிறான்).

நலி:— (அவர்கள் போகும் பக்கம்பார்த்து)- இருக்கட்டும்—இந்த ஸங்கதியை தேவிக்குத் தெரிவித்து வேண்டிய ஏற்பாடு செய்கிறேன். (வேறு பக்கம் போகுதல்)

(திரை விழுகிறது)

அங்கம் II—காக்ஷி 3

இடம்:— ஸத்யபாமா—அந்தப்புரம்.

(ஸத்யபாமா மனவருத்தத்துடன் சயனித்திருக்க நலினி பக்கத்திலிருந்து விசிறிக்கொண்டிருக்கிறாள்).

ஸத்:— நலினீ—என் ப்ராணப்ரியர் என் அன்பின் கண்யத்தை யறிந்திருந்தும் ருக்மிணி பக்தியுடையவளென்று அவள் ப்ரார்த்தனையை யங்கீகரித்தாரல்லவா—இனி நான் என்ன செய்வேன்.

நலி;— தேவீ! அதைர்யப்படக்கூடாது. ஸ்வாமி விதியில்லாமல் அந்த க்ருஹம் போனாரே யல்லாது அவர் தங்களைவிட அதிகமென்று எண்ணியா?

ஸத்:— நலினீ எப்படி நம்புவது நான்—அவரோ ருக்மணி பக்திக்கு மெச்சி அவர் வசமாய்விட்டாரே—ஸகி! யோசித்தால் எனக்கும் அவளது பக்தி மார்க்கமே பதியின் அன்பை நிலைநிறுத்தச்செய்ய உசிதமானதென்று தோன்றுகிறது—அய்யோ இனி என் ப்ராணநாதர் ஸௌக்யம் எப்படி ஏற்படப் போகிறது எனக்கு?

நலி:— தேவீ! வீண் கவலை வேண்டாம். ஸ்ரீக்ருஷ்ண ரெப்படியும் ஸத்யபாமா விதேயரல்லவா?

ஸத்:— இன்று நடந்த வ்ருத்தாந்தத்திலிருந்தே ஸத்யபாமா அவிதேயர் என்று தெரியவில்லையா.

நலி:— கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொண்டிருந்து பாருங்கள் நான் சொல்வது ஸரியா அல்லவா வென்று.

ஸத்:— ஸகி ஒருவேளை ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் இங்கே வந்தால்—வரட்டும்—வந்து இச்சக வார்த்தைகள் நான்கு சொல்லி அபலையான என்னை யேமாற்றிவிடுவார். என்ன செய்வது—என் அவமானம் அந்தக் கலஹக்காரர் நாரதருக்குத் தெரிந்தபின் லோகமெல்லாம் பறைசாற்றாதிருப்பாரா? இந்த்ராணி முதலியவர்களுக்கு இந்த ஸங்கதி பரம ஸந்தோஷ சமாசாரமாகுமே.

நலி:— தேவி! முன் அன்று பாரிஜாத வ்ருத்தாந்தம் மறந்துவிட்டீர்களா?

ஸத்:— அதை நான் மறப்பேனே? ஆயினும் இவ்விதம் அவமானப்படல் ப்ராணனையே வாட்டுகிறது. இந்த அன்பின் மஹாத்ம்யமெப்படியிருந்தாலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ஓரவஞ்சக அனுராகம் காண்பிப்பதால் என் ப்ராணனும் பறந்துபோகும் போலிருக்கிறது- அப்பா! இப்பொழுது எந்த மஹா பக்தனாவது ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைமட்டும் எப்பொழுதும் என் விஷயமாகவே ப்ரணய புத்தியுடையவனாகச் செய்து சலிக்கா திருக்க மந்த்ர மேதாவது உபதேசித்து எனக்குக் கவலையில்லாமல் செய்யக் காலம் வாராதா?

நலி:— தைவம் அவ்விதமே அனுக்ரஹிக்கும்—நீங்கள் எழுந்திருந்து போஜனம் செய்ய வாருங்கள்.

ஸத்:— உனக்கென்ன பைத்யமா—ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் காணாமல் எனக்கு ஆஹாரமா?— (நாரதர் பாடிக்கொண்டு தூரத்தில் ப்ரவேசிக்க)

நலி:— தேவி! அந்தக் கலஹக்காரத் தாபஸியை உள்ளே வரவிடவா?

ஸத்:— தேவரிஷி நாரதரை அவ்விதம் சொல்வது அடாது- வரவிடு. விசேஷத்தைமட்டும் பார்த்துக்கொண்டிரு.

(நாரதர் ப்ரவேசிக்க ஸத்யபாமா நமஸ்கரிக்கிறாள்)

நா:— பர்த்தாவின் அன்பை அடைவாயாக.

ஸத்:— முனீந்த்ரா— வழிதப்பி இங்கு வந்தாற்போலிருக்கிறது.

நா:— அதென்ன அப்படிச் சொல்கிறாய். நன்றாய் வழி பார்த்துக்கொண்டேதான் வந்திருக்கிறேன் இங்கு.

ஸத்:— பக்தி ஸ்வரூபமான ருக்மிணி க்ருஹம் தம் போன்றவர்களுக்கு உசிதமான இடமாகும்—என்போன்றவர் க்ருஹம் வந்தால் பாவம் ஸம்பவிக்காமலிருக்குமா?

நா:— ஸத்யபாமாதேவி—நான் சற்றுமுன் செய்த தீர்மானந்தானே உன்னை இப்படிச் சொல்லச் செய்தது. நல்லது—நான்

எதற்காக இப்படிச் சொன்னேன் என்று இன்னும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை யல்லவா? நான் எப்பொழுதும் உனது நலத்தைக் கோருபவனில்லையா — பாரிஜாதலதா வ்ருத்தாந்தம் ஒன்றாவது ஞாபகமில்லையா உனக்கு?

ஸத்: — முனீந்த்ரா — அது ஞாபக மில்லாமலென்ன — ஆனால், இதற்கும் அதற்கும் என்ன ஸம்பந்தம்?

நா:— ஸ்வல்ப அவமதிப்பு ஏற்பட்டால் பிறகு உனக்கு மஹா ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கினேன் — ஸரி போகட்டும் — உனக்கு நான் அபகாரம் செய்தேனென்று எண்ணினால் உனக்கு வேண்டிய உபகாரம் செய்கிறேன் — என்ன வேண்டும் கேள்.

நலி:— (காதில்) அம்மா — அந்த உபதேசம் விஷயமாய்க் கேளும்.

ஸத்:— நிச்சயமாய் உபகாரம் செய்வீர்களா? அப்படியானால் என் துக்கமெல்லாம் மாயமாய்ப் பறந்துபோகும் இனி.

நா:— நான் செய்கிறேனென்றால் அதற்கு ஸந்தேகமும் உண்டா — ஆயினும் உன்னைப்போன்றவர்களுக்கு நான் என்ன உபகாரம் செய்யமுடியும்? உனக்குங்கூட துக்கம் எப்படியுண்டாகும்? ஸத்ராஜித் புத்ரீ — ஸௌந்தர்யவதி ஸௌபாக்யவதிகளுள் முதன்மையான உனக்கு-ஜபதபானுஷ்டான ஸந்தானத்தினால் அடைந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ண ஸஹாயமுடைய உனக்கு — என்னால் ஆகவேண்டியது என்ன — சொல்வாய். உனக்கென்ன குறையென்று என் உத்தாரத்தை விரும்புகிறாய்?

ஸத்: — முனிபுங்கவா! தாம் சொன்னபடி எத்தனை இருந்தாலும் என்ன ப்ரயோஜனம். குஸுமகோமளமான ஜீவ குஸுமங்களுக்கு அன்பே யல்லவா முக்ய ப்ராணாதாரம். இந்த ஸகிகள் — மஹாதனங்கள் — மேலா விசேஷங்கள் — நானாலங்காரங்கள். திவ்ய வஸ்த்ரங்கள் நவரத்னமணிஹாரங்கள் இவை யெல்லாமிருந்தும் — ஸ்வாமீ — அந்த ப்ராண வல்லபரின் அன்பு மட்டும் ஒன்று இல்லையானால் வானத்தின் மழை நீரில் பெய்ததுபோலே தான் அல்லவா?

நா:— ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் உனக்கு எப்பொழுதும் விதேயனாயிருக்க உனக்கும் அந்தவிதமான சிந்தனையேன்.

ஸத்:— முனீந்த்ரா! அப்படி உண்மையா யிருந்தால் தாம் கொஞ்சம் முன்புதானே அதின் விவரமெல்லாம் நன்றாய்ப் பார்த் தீர்களே! அதிலேயே தெரியவில்லையா உண்மை. அனேக ஸ்த்ரீ களையுடைய ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் சரிதம் நான் அநேக விதமாய் அவ ரது அன்புக்கும் ஆதரணைக்கும் ஒரே இருப்பிடம்தானோ என்று கண்டறிய ப்ரயத்னம் செய்து என் மனோரதம் வீணாயிற்று.

நா:— அம்மம்மா! இது நிச்சயமாகவா?

ஸத்:— ரிஷிபுங்கவா! என் மனோஹரனின் சரிதம் தமக்கு நன்றாய்த் தெரியாததா? எனக்கும் அவருக்கும் இதன் மூலமாய்க் கலஹம்கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. தாங்கள்தான் தயை செய்து ஏதாவது ஒரு வ்ருதமோ மந்த்ரமோ—தந்த்ரமோ செய்து-ஸ்ரீக்ரு ஷ்ணனை ஸத்யபாமா விதேயனாகச் செய்து புண்யம் கட்டிக்கொள் ளவேண்டும். இதுதான் தாம் எனக்குச் செய்யவேண்டிய உப காரம்.

நா:— (தனக்குள்) ஆஹா! அன்பினால் எத்தனை ஸ்வய நலக் காரியா யிருக்கிறாள்—என் வேலைக்கும் அநுகூலம்தான்.

ஸத்:— ஸ்வாமீ! என்ன பதிலில்லை. தமக்கும் இது ஸாத்ய மில்லையா?

நா:— ஸாத்ய மில்லாமலென்ன? கேள். பூர்வத்தில் இந்த் ராணி கௌரீ அருந்ததி முதலான நாரீமணிகள் நோற்ற சிறந்த வ்ருதம் ஒன்று இருக்கிறது. அதைத்தான் புண்யக வ்ருதமென் றும் இஷ்டபதிஸித்த வ்ருதமென்றும் சொல்வார்கள். அதையே நோற்று ஸதீமணிகள் எல்லாரும் தனவந்தர்களாயும் புத்ரவதி களாயும் முக்யமாய் ஸதிபதிகள் நகமும் சதையும் போல் சேர்ந்து வித்யாஸ மன்னியில் மற்றவர்கள் பார்த்து அதைக் கைப்பற்ற முயற்சிக்கும்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஸத்:— இதையே நானும் அவச்யம் கைப்பற்ற வேண்டும். அதன் விவரம் என்ன! கொஞ்சம் ஸவிஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுங் கள்.

நா:— ஸாவதான மனதுடன் செவிகொடுத்துக்கேள்—ஓர் சுபதினத்தில் ப்ராதக் காலத்தில் தம்பதிகள் இருவரும் புண்ய தீர்த்

தத்தில் ஸ்நானம் செய்து ஸர்வாலங்க்ருதராய் வ்ருதம் நோற்று விருந்து போஜனமளித்து வ்ருதம் உத்யாபனம் செய்யவேண்டியது. சாந்தசித்த விசிஷ்ட வம்சஜனும் ஸஜ்ஜன சரித்ரனும் வேதாந்த சாஸ்த்ர விசாரதனும் சுசியான தாபஸனும் இருக்கப்பட்ட மறையோனை யழைப்பித்து அவருக்கு களபகஸ்தூரிகளால் மங்கள அலங்காரம் செய்வித்து உன் காந்தனை தானம் செய்தால் உடனே எண்ணங்கள் எல்லாம் நிறைவேறும்.

ஸத்:— முனீந்த்ரா! என்ன-என்ன? பர்த்ரு தானமா? நன்று நன்று! இப்படிச் செய்தால் லோகமெல்லாம் பரிஹாஸம் செய்யாதா? இது சக்திக்கும் யுக்திக்கும் ஏற்றதா? தேவர்களுக்கும் மணி விசேஷங்கள் தனதான்ய வஸ்த்ர வாஹனங்கள் வ்ருதத்தில் தானம் செய்வது சுபமென்று நோன்பு ஆரம்பிப்பார்கள். யாராவது பதியை தானம் கொடுக்க ஸம்மதிப்பார்களா? என்ன முனீந்த்ர இது வேடிக்கையாக இருக்கிறதே.

நா:— வீணாய் ப்ரீதியடையாதே. இந்த தானம் பேருக்கு மாத்ரமேதான் அப்படி. தானம் செய்யப்பட்ட பர்த்தாவைத் திரும்ப அடைய அவரது நிறை தனமோ அல்லது மற்ற எந்த வஸ்துக்களோ நிராசில் வைத்து நிறுக்துக்கொடுத்து அவரைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். உன்னிடம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் நிறைக்கு ஸரியாக தனமோ மற்ற வஸ்துவோ இல்லையானால் நீ இந்த தானம் செய்கிற யோசனையை விட்டுவிடவேண்டியதுதான்.

ஸத்:— முனீந்த்ரா! பர்த்ருதான மென்றால் இவ்வளவுதானா? என்னவோவென்று மிகவும் பயந்தேன்—கட்டாயம் நான் செய்கிறேன். தனத்துக்கென்ன குறை எனக்கு? ஸ்ரீக்ருஷ்ணர் ராஜாக்களை யெல்லாம் ஜயித்து எனக்களித்த தனமில்லையா? ப்ரதிதினமும் இரண்டு பாரம் ஸ்வர்ணம் அளிக்கும் என் பிதா கொடுத்த ஸ்யமந்தகமணி தானில்லையா!

நா:— இருக்கலாம். ஆனால் அதனால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் நிறை ஸரியாகுமா? யோசித்து வ்ருதத்துக்கு ஆரம்பம் செய்யவேண்டும். இன்றேல் எதாவது வருத்தத்தினால் பச்சாத்தாபப்பட்டு ப்ரயோசனம் உண்டாகாது.

ஸத்:— ஸ்வாமீ! நான் இந்த வ்ரதம் செய்து முடித்தால் ருக்மணி முதலியவர்கள் கதி என்னவாகும் என்று கருதி என்னைப் பயப்படச் செய்கிறீர்களா? —என்னிடமுள்ள தனத்தால் ஒரு க்ருஷ்ணனை மட்டுமில்லை; கோடி க்ருஷ்ணனை வேண்டுமானால் நிறுத்துப் பார்க்க முடியும். அத்தனை கொஞ்சம் தனம் கொடுத்தால் எனக்குக் குறைவாயிருக்குமே—ஆதலால் என் சொத்து எல்லாவற்றையுமே கொடுக்க ஸம்மதம்தான். தாம் உபதேசித்தபடி வ்ருதத்தினால் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண அன்பாகிற தனம் நான் அடைவதானால் எனக்கு மற்ற இந்த தனமெல்லா மெதற்கு?

நா:— (தனக்குள்) என்ன ஏடவிச்வாஸம். (ப்ரகாசமாய்) தேவீ! ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய கனம் தனமோ மற்ற வஸ்துவோ முன்பு அளித்து பின் உன் இஷ்ட ப்ரகாரம் செய்யலாம். ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடன் பாரிஜாதமும் சேர்த்துக்கொடுக்க வேண்டும்.

ஸத்:— அப்படியே செய்கிறேன். ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் விஷயமாய் இந்த தானத்துக்கு அந்தப்பாரிஜாதம் உபயோகிக்கப்படாத போனால் அந்த வ்ருக்ஷம்தான் எனக்கென்ன ப்ரயோஜனம்—இனி இதற்கு எப்பொழுது நல்ல நாளென்றுமட்டும் பார்த்துச் சொல்லுங்கள்.

நா:— நாளையே சுபதினம்தான்: ஆனால் உன் பர்த்தாவை தானம் யாருக்குக் கொடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறாய்? அவர் நான் சொன்ன ப்ரகாரம் ஸர்வலக்ஷணங்களும் உள்ளவராயிருக்க வேண்டும். தேவ ரிஷியாயாவது ப்ரும்ம ரிஷியாயாவது இருந்தால் மிகவும் உத்தமம்.

ஸத்:— முனீந்த்ரா! ஸர்வ லக்ஷணங்களுமுள்ள தேவரிஷி புங்கவரான தாமிருக்க நான் வேறு யாருக்கு இந்த விசேஷதானம் செய்ய எண்ணுவேன். தாமே தான் இந்ததானம் பெற்று என்னை அனுக்ரஹிக்கவேண்டும்.

நா:— கல்யாணி! இந்த தானத்தினால் நானும் தன்யர்களுள் தன்யனவேன்.

ஸத்:— நானும் தன்யளாய் விடுவேனல்லவா?

நா:—ஸந்தேகமில்லாமல் ஆனால் உன் ப்ராணேச்வரர் இதற்கு ஸம்மதிப்பரோ என்னவோ? அவரை அங்கீகரிக்கச் செய்ய இனி நீ ப்ரயத்தனப்பட வேண்டும்.

நலி:— தேவா! அந்த முகுந்தன் இங்கு வந்தால் இது எல்லாம் ப்ரமாதமா என் தேவிக்கு?

நா:— இதோ இப்பொழுதே வருவார் அவர் இங்கு—எல்லாம் உன் கையில்தானிருக்கிறது.

ஸத்:— ஸ்வாமீ! அந்த விஷயமாய் தாம் ஸம்சயமே கொள்ளவேண்டாம். அவர் இதற்குத் தவறாமல் ஒப்புக்கொள்வார். நாளை ப்ராதக் காலத்தில் தாம் வந்து வ்ருதத்தை நடத்தித்தர வேண்டும்.

நா:— வ்ருத விதானம் உங்கள் புரோஹிதர் கர்க்காசாரியாரை கேட்டால் அவர் சொல்வார். அவருக்கு இந்த விஷயமெல்லாம் நன்றாய்த் தெரியும். அவரே தானே வ்ருதத்தை நடத்துவார். நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்—ஸரி. இனி நான் போய்வரவா?

ஸத்:— அப்படியே போய்வாருங்கள். நாளை உதயமாத்ரம் தப்பாமல் வந்துசேர வேண்டும்.

நா:— தப்பாமல் வருகிறேன். அந்த விஷயத்தில் மாத்ரம் ஸந்தேகமே வேண்டாம் (போகுதல்).

ஸத்:— நலினீ—பார்த்தாயா என் அதிர்ஷ்டத்தை. இந்த மஹானுபாவர் ஸமயத்தில் வந்து என் கோரிக்கைக்கு அனுகூலமாய் இந்த வரமளித்தார். வ்ருதம் நோற்று க்ருதார்த்தளாகிறேன். இனி நாதர் வந்ததும் அவரை ஸம்மதிக்கச் செய்யவேண்டும். அது ப்ரமாதமா?—(நகைகளை சிலவற்றைக் கழற்றி) இந்த நகைகளை பத்ரம் செய்துவை. கோப க்ருஹத்துக்குச் சென்று கோபவேஷம் அணிகிறேன். அபலைகளுக்கு மஹாவீரர்களையும் ஜயிக்க ஸாதகமானது இந்த கோபவேஷம்தானே—

நலி:— இதற்கு தமது சரித்ரமே ஸாக்ஷி.

ஸத்:— நலினீ நீ வெளி வாசலிலிருந்து வாஸுதேவரோ, வஸந்தகனோ வந்தால் கொஞ்சம் தாமதிக்கச் செய்து உள்ளே வர விடு—தெரியுமா?

நலி:— அப்படியே செய்கிறேன் அம்மணி.

ஸத்:— இனி போகலாம்.

(இருவரும் வேறு பக்கமாய்ப் போகுதல்)

அங்கம்—2. காக்ஷி—4.

இடம்:— த்வாரகாபுரி—ராஜவீதி.

(ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் அவஸர அவஸரமாய் முன்நடக்க வஸந்தகன் மெல்ல மெல்ல நடக்கமுடியாமல் தள்ளாடி நடக்கிறான்—நலினி தெருவாசலில் காவலிருக்கிறாள்).

வஸ:— (தள்ளாடித் தடுமாறி ச்ரமப்பட்டு) நண்பா! நண்பா! கொஞ்சம் மெல்லநட. எனக்கு கால் தள்ளாடுகிறது அப்பா— அந்த ருக்மணி தேவி க்ருஹத்தில் பரிமாறின அப்பம், வடை, பூரி, ஸொஜ்ஜி, ஸோமாஸ, இவையெல்லாம் சேர்ந்து என் வயிற்றுக்குள் மஹா தடபுடல் செய்கின்றன.

ஸ்ரீ:— வஸந்தகா! இதுதானே ஸமயம் உன் பிரதாபங்களை வார்த்தைகளுக்கு-கொஞ்சம் விரைவாய் நடந்துவா. ஸத்யபாமை என் தர்சனத்துக்காக எவ்வளவு பரிதபித்துக் கொண்டிருப்பாள். நான் எத்தனை கடின சித்தனென்று தூஷிக்கிறாளோ?

வஸ:— என்ன ஸத்யாதேவி உனக்காக பரிதபிப்பாளா? நன்று "இஷ்டமானால் வாரும்" "இல்லாவிட்டால் போம்" என்று சொல்லித் திரும்பிப்பாராமல் ஓடிப்போனாளே.

ஸ்ரீ:— அப்படிச் சொன்னால் என் பின்னாலேயே ஓடிவர வேண்டுமென்று அர்த்தமில்லையா?

வஸ:— என்ன 'போ' வென்றால் 'வா' வென்று அர்த்தமா? இதென்ன விபரீத வ்யாக்யானம்?

ஸ்ரீ:— காமுகர்கள் காமினிகளின் வார்த்தைகளுக்கு இவ் விதம்தான் வ்யாக்யானம் செய்யவேண்டியது. இது தெரியாதா?

வஸ:— ஆனால் அவர்கள் ஹ்ருதயத்தைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம்தான்.

ஸ்ரீ:— அதற்குச் ஸந்தேஹமென்ன!

வஸ:— ஓஹோ! ஸமயம் விசித்ரம்தான்.

ஸ்ரீ:— அதோ பார்—வாசலில் நிற்பது நளினியல்லவா? நான் நினைத்தபடியே ஸத்யை இவளை நாம் உள்ளே போகாதபடி காவல் வைத்திருக்கிறாள்.

வஸ:— அப்படியானால் கஷ்டம் ஆரம்பமாய் விட்டது ஆனாலும் நண்பா—ருக்மணி தேவி க்ருஹத்துக்குப் போனதும் இந்த ஸத்ராஜித் தேவிக்கு இத்தனை மனஸ்தாபமேன்? இதிலேயே உன் அன்பெல்லாம் தீர்ந்துவிட்டதாக எண்ணிவிட்டாள் போலும்.

ஸ்ரீ:— நண்பா! அன்பு மிகுந்தவர்களின் பித்தத்துக்கு அளவுண்டா? அதற்கு காரண காரணமும் சொல்லமுடியுமா? ஹிதாஹித ஞானமும் போய்விடுமல்லவா அந்த ஸமயத்தில்? இருக்கட்டும். இந்த ஸத்யையின் ஆட்டவாட்டங்கள் எல்லாம் இன்னும் ஒருநாள் தானே.

வஸ:— இது மாத்ரம் நிஜமானால் நீயும் நானும்கூட க்ருதார்த்தர்களாய்விடுவோம்.

ஸ்ரீ:— அப்படியே ஆவது நிச்சயம். ஆயினும் இப்பொழுது செய்யவேண்டுவதென்ன—ஸத்யையின் பக்கம் செல்வது எப்படி?

வஸ:— உனக்குத் தெரியாத தந்த்ரமுண்டா?

ஸ்ரீ:— நான் போனால் இந்த நளினி கொஞ்சம் பிகுவு செய்வாள். ஆகையால் நீ முன்போய் நான் உள்ளே செல்ல வழி பார்.

வஸ:— இதென்ன ப்ரமாதம். நீ இங்குதானே மறைந்து இரு—நான் வருகிறேன் — (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ஒரு பக்கமாய் மறைவாய் நிற்க—வஸந்தகன் நளினி பக்கம் போகிறான்.)

நளி:— அதோ ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் நண்பர் அந்த வஸந்தகர் வருகிறார். தேவி ஆக்ஞைப்படி கவனிக்கவேண்டும்.

(வஸந்தகன் உள்ளே ப்ரவேசிக்கப்போக நளினி தடுத்து)

நளி:— ஐயா வஸந்தகரே இது என்ன இப்படி கண்ணை மூடிக்கொண்டு போகிறீர்? நில்லும் நில்லும்.

வஸ:— என்ன தொண்டையை வற்றவைக்கிறாய் நீ? என்னைப்போலுள்ள ப்ராமஹணனுக்குமா உள்ளே போகத் தடை?

நளி:— உம்மையும் உமது நண்பரையும் கூட உள்ளே வரவிடக் கூடாது என்று எங்கள் தேவியின் உத்தரவு.

வஸ:— ஓஹோ! என் நண்பன் இங்கே வந்தால்தானே?

நளி:— என்னய்யா அப்படிச் சொல்கிறீர்! உம் நண்பர் உமது பின்னாலே வரவில்லையா?

வஸ:— யார் சொன்னார்—நீ தான் பாரேன் இருக்காரோ வென்று. உனக்கும் கண்ணில்லையா—கொட்டை கொட்டையாய்—என் நண்பனா இனி இங்கு வருவான். தன்னைத் தெய்வமாகப் பாவித்து பாத பூஜை செய்யும் ருக்மணியைவிட்டு—கலஹத்தையே ப்ரியப்படும் உன் தேவியிடம்? கண்ணாலேகூடப் பார்க்கமாட்டாரே.

நளி:— என்ன என்ன! இது நிஜமாகவா?

வஸ:— நிஜமில்லாமல்—நான் என்ன உன்னிடம் சும்மா விளையாடவா வந்திருக்கிறேனென் றெண்ணினாய் பின்?

நலி:— அப்படியானால் நீர் சொன்ன வார்த்தைகளை நான் என் தேவிக்குச் சொல்லி வருகிறேன். நீரிங்கு தானே இரும் (நலினி வருத்தத்துடன் அதிக அவஸரமாய்ப் போகுதல்- ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் வஸந்தகனிடம் வந்து)

ஸ்ரீ:— வஸந்தகா! நன்று நன்று—எங்கு கற்றாய் இந்த ஜாலமெல்லாம்.

வஸ:— இதெல்லாம் நண்பா உனது ஸஹவாஸபலம்தானே.

ஸ்ரீ: — (மந்தஹாஸத்துடன்) போதும் போதும்-வா நாம் உள்ளே போகலாம்.

வஸ:— நண்பா! அப்படியே செய்வோம். ஆனாலும் ஒரு வார்த்தை சொல்கிறேன்—கோபமுண்டாகாதல்லவா?

ஸ்ரீ:— வஸந்தகா உன் வார்த்தைக்கும் நான் கோபம் கொண்டதுண்டா எப்பொழுதாவது? என்ன அது சொல்.

வஸ:— (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ஸமீபம்வந்து மெல்ல,- இந்தத் தடவையும் ஸத்ராஜித் தேவிக்குக் கோபம்தான் இருக்கும்—முன் பாரிஜாத பஹரணகாலத்தில் இருந்ததுபோல் கால் பக்கத்திலில்லாமல் தலைப்பக்கமாய் நின்றால் நல்லது என்று தெரிவித்தேன்.

ஸ்ரீ — (சிரித்து) வஸந்தகா-உன் விளையாட்டுப் போதும்-வா.

(போகுதல்)

அங்கம்—2. காக்ஷி—5.

இடம்:— ஸத்யபாமையின் கோபக்ருஹம்.

(ஸத்யபாமா நகைகளன்னியில் அழுக்கு வஸ்த்ரம் அணிந்து கோபமுகத்துடன் படுத்திருத்தல்— நலினி பரபரப்புடன் ப்ரவேசித்தல்).

நலி:— தேவி! தேவி! எழுந்திருங்கள். இன்று முதல் தங்களுடைய ப்ராணேச்வரர் ருக்மணிதேவி க்ருஹத்திலேயே இருக்கப்போகிறாராம்.

ஸத்:— (படுக்கையில் எழுந்து) என்ன சீ; யாருனக்கு இந்த வார்த்தை சொன்னது.

நலி:—வஸந்தகர் அம்மா.

ஸத்:— நான் இந்த வார்த்தையை ஒருகாலும் நம்பமாட்டேன். ஸ்ரீக்ருஷ்ணராவது என்னைவிட்டு வேறிடம் தங்குவதாவது? இது அந்த ப்ராம்ஹணரின் ஸொந்தக் கைச்சரக்காயிருக்கும்— நாரதமுனீச்வரர்கூட அவர் இங்கு வருவதாகச் சொல்லவில்லையா.

(வஸந்தகனுடன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ப்ரவேசித்து ஸத்யபாமை பின்பக்கமாகவந்து கண்களைப் பொத்தி)

ஸத்:— யாரது (கையால் தடவிப் பார்த்து ஸ்ரீக்ருஷ்ணனென்று அறிந்து கைகளால் விடுவித்துத் தள்ளி) என் பக்கம் வரவேண்டாம். (தூரப்போய் வேறுபக்கம் திரும்பி நிற்கிறாள்)

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! என் அன்பின் தன்மையை நன்றாய் அறிந்தும் நீ இப்படிக் கோபம் கொள்ளலாமா? இதோ பார். என் பக்கமாய் உன் த்ருஷ்டியைச் செலுத்தி உன் கிளிமொழிகளால் என் செவிக்கின்பமடையச் செய். இந்த மோடியை விட்டுவிடு. (பக்கலில்செல்ல இன்னுக் தூரத்தில் சென்று) ஒருமுறை உன்ப்ரஸன்ன பார்வையை என் பக்கம் திருப்புவாய்.

வஸ:— அப்பா! பஹுவல்லபத்வம் என் மித்ரனுக்காகாதும் கூடாது. அப்பா. (நலினியுடன் தூரத்தில் போகுதல்).

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! மனோ வாக்காய கர்மங்களில் உன்னைத் தவிர நான் அன்ய ஸ்திரீகளைக் கோரினவனோ? பெயருக்கு மாத்ரம் கொஞ்சம் அப்படிப் பார்ப்பேனேயன்றி—நிச்சயமாய் உன்னையே நான் அன்புடன் பார்ப்பது என்பதை மறந்தாயோ?

ஸத்:— கபடநாடகா! இந்த நயவஞ்சக வார்த்தைகளுக்கென்னகுறை? நீ பிறந்தவுடன் உனக்குப் புகட்டின எண்ணையுடன் சேர்ந்த வித்தையல்லவா நயவஞ்சகம்! தாய் தகப்பன் குரு தைவம் பந்து மித்ரர்கள் எல்லாம் பதியேவல்லபர் ஒருவரேயென்று எல்லா அன்பையும் சேர்த்து உம்மீது வைத்திருக்கும் என்னை எல்லோரும் அவமதிக்கச் செய்துவிட்டு இன்னும் என்ன செய்ய எண்ணி இங்கு இப்பொழுதும் வந்தீரோ—ஆத்ம ஸுகி ப்ராணயவஞ்சகா?

ஸ்ரீ:— நீயும் என்னை யறியாதவள்போல் பேசலாமா? நான் உனது தாஸனல்லவா? தாஸர்களிடம் கோபம்காட்டுதலே தண்டனைக்கு ஸமானமல்லவா — இதோ வேண்டுமென்றால் உனக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன் அங்கீகரிப்பாய். (ஸமீபத்தில்போய் நமஸ்கரிக்கப்போக)

ஸத்:— (தடுத்து) வேண்டாம்! வேண்டாம். தாம் தூரவேயிருந்தால் போதும். உம்முடைய ஸாஹஸவார்த்தைகள் எல்லாம் போதும்—உம்மையும் உமது தாஸத்வமும் நம்பித்தான் கெட்டேன்— போதும் உமது மந்தஹாஸப் பேச்சு. எத்தனை தரம் என்னிடம் இந்த இச்சக நச்சு வார்த்தைகள் சொல்லிப் பிறகு மற்ற ஸ்திரீகளுடன் அநேக லீலையுடன் திரிவதும்—ஒரே நிச்சயமாய் என்னைவிட்டு அவர்களையே ஸந்தோஷிக்கச் செய்யலாகாதோ?

ஸ்ரீ:— ப்ரேமமணி! இப்படிக் கடின வார்த்தைகள் சொல்வது தர்மமா? இனியாவது உன் ப்ரணய கோபத்தைவிட்டு நீயும் ஸுகப்பட்டு என்னை ஸுகப்படச் செய்வாய் — இந்த வஸந்த ருதுவில் இப்படிப்பட்ட ப்ரணயகோபம் ப்ராணாந்தகமாகும். அதோ பார் (பக்கத்தில் நெருங்கிப் போய்த் தூரத் தள்ளப்பட்டு) ப்ரியே! இன்னமும் பிடிவாதம்தானா? நான் சொல்வதைக் கேள். பிறகு—

ஸத்:— தாம் சொல்வதைக்கேட்டே நான் இந்த அவஸ்தைக்கு வந்து சேர்ந்தேன். இனி என்னை விட்டுவிட்டுப்போய் உம்மை பக்தியுடன் ஸேவிக்கும் ஸ்த்ரீகளை இம்மாதிரியே நம்பச் செய்து அவர்களையும் மோசம் செய்யும். உமக்கு இனி என் அன்பு எதற்காக?— போதும் போதும்—அப்பா (காதைப் பொத்திக்கொள்கிறாள்).

ஸ்ரீ:— அன்பே! இதுவரை நான் அவ்வப்போது காண்பிக்கும் உதாஸீனத்திற்கு காரணமில்லாமல் போகவில்லை. எனக்கு உன்னிடமிருக்கும் இந்த அன்பு அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாதது. (ஸத்யபாமா ஸம்சயத்தைக் காண்பித்து அபிநயிக்க) இதற்கு என் அந்தராத்மாவே ஸாக்ஷி. உன் ஹ்ருதயமும் ஸாக்ஷிதான். நான் இனிதப்பார்க்கிலும் என்னதான் சொல்ல முடியும்.

ஸத்:— உமது நடத்தையில்—

ஸ்ரீ:— அதெல்லாம் எனக்கு உன்னிடமுள்ள அன்பின் அடையாளங்களே.

ஸத்:— ஆமாம் ஆமாம்—என்னைத் திரஸ்கரிப்பதுகூடத் தமது அன்பின் அடையாளந்தானே?

ஸ்ரீ:— ஸம்சயமில்லாமல்: அந்த ஸந்தோஷத்திற்கு கங்கு கரையுண்டா? இந்த ரஹஸ்யம் அறிந்து உனக்கு என்னைப்போலே யே அவ்வப்பொழுது உன் ஸபத்னிகளும் உன்னை ஸந்தோஷிக்கச் செய்து உன் மூலமாய் என்னிடம் வரம்பெறக் கோருகிறார்கள்.

ஸத்:— (கிட்ட நெருங்கி) நாதா இது நிஜமாகவா? நம்ப லாமா?

ஸ்ரீ:— கண்ணே நிஜமில்லாமலா? பாரிஜாதலதா வ்ருத்தாந்தம் கொஞ்சம் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்—ப்ரிய ஸதியின் கோரிக்கையை ஈடேற்றி அவளைத் திருப்திசெய்து தானும் ஸந்துஷ்டியடைவதல் லவா புருஷதர்மம்.

ஸத்:— ஆனால் தாமும் என்னிடம் என்ன வரம் வேண்டு மென்று கேட்கவா இப்பொழுது இங்கு வந்திருக்கிறீர்.

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! அவ்வளவு நம்பிக்கையில்லையா? இப்பொ ழுது நீயே ஒருவரம் கேட்டுப் பரீக்ஷைபாரேன்.

ஸத்:— (தனக்குள்) இனி நாரதமுனி சொன்னபடியே செய்வேன். (ப்ரகாசமாய்)—(கையைப் பிடித்துக்கொண்டு)—அப் படியே செய்கிறேன். கொஞ்சம் முன்பு நாரதமுனீச்வரர் இங்கு வந்து எவ்வளவோ ப்ரீதியுடன் எனக்குச் சொன்னார்—வ்ருத மொன்று நோற்று அத்யந்த சுபமடையவேண்டுமென்று. அதற் குத் தமது ஸஹாயம் அவச்யம் வேண்டும். அது செய்வீரா— சொல்லும்-

ஸ்ரீ;— ஸத்யா! நாரதர் வ்ருதம் உபதேசித்திருந்தால் நீ அதைச்செய்ய என் ஸஹாயத்திற்கு ஸந்தேகப்படுவானேன். சொல் உடனே செய்வோம் தாமதமின்னியில்.

ஸத்:— நாதா! நாரதர் என்னைப் புண்யக வ்ருதம் நோற்க வேண்டுமென்று சொன்னார். அதன் விவரம் உங்களுக்குத் தெரியுமோ?

ஸ்ரீ:— அன்பே! எப்பொழுதும் நாரீவிஹார சித்தத்துடனிருக்கும் எனக்கு அந்த வ்ருதத்தின் விவரம் எப்படித் தெரிய வரும். அது எப்பேற்பட்டதாலுைம் த்ரிகாலவேதியான நாரத மஹரிஷி சொன்னால் அவச்யம் செய்யவேண்டியதுதான்.

ஸத்:— ப்ராண வல்லவா! அதற்கு—ஒரு தானம் அவச்யகமாம்—அதற்கு தாம்தான் ஸம்மதிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது.

ஸ்ரீ:— என்னது! தனமா தான்யமா பூஷணமா ஹாரமா மணியா—என்ன வேண்டும் சொல்.

ஸத்:— இவை யெல்லாமில்லை. தமது அனுக்ரஹத்தில் இவையெல்லாம் கோடி கோடியாய் என்னிடமில்லையா!

ஸ்ரீ:— பின் என்ன வேண்டும் சொல்.

ஸத்:— நீரே யோசித்துப் பாரும்.

ஸ்ரீ:— ஆனால் அது எதுவோ—நீயே தான் கேட்கவேண்டும். எனக்கொன்றும் தோன்றவில்லை.

ஸத்:— தாம் அதை ஸஹிக்க முடியவில்லையென்று ஒப்புக்கொள்ளும். அப்படியானல்—இப்படி ஸமீபமாய் வாரும்: காதில் சொல்லுகிறேன். (க்ருஷ்ணனின் காதில்) பர்த்ரு தானம் தான்.

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! என்ன தானமது? பர்த்ரு தானமா?- உன் அன்பெல்லாம் இவ்வளவுதானே—இதென்ன அஸம்பவமான கார்யம்.

ஸத்:— ப்ராணேசா! அது அஸம்பவமான கார்யமென்று எனக்குத் தெரியாதா? தமது பூர்ண அனுராகமுண்டாக இந்த வ்ருதம் நோற்க நிச்சயித்தேன். வ்ருத அந்தத்தில் தமது தானமும் ஆவச்யகமாம்.

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! இது மிகவும் விந்தையான வ்ருதமாயிருக்கிறதே. என்னை யாருக்குத் தானம் செய்ய எண்ணினாய்?

ஸத்:— யாருக்கோ என்பதென்ன? தம்மையே எப்பொழுதும் த்யானம் செய்யும் அந்த நாரதமுனீந்த்ரருக்குத் தான்.

ஸ்ரீ:— ஓஹோ! நாரதருக்கு என்னைத் தானம் செய்யப்போகிறாயா? ஸத்யா! நான் உனது தாஸன் என்பதைவிட்டு அனுயாஸமாய் அந்த ஜடதாரியின் தாஸனாகச் செய்யலாமா?—கஸ்தூரி திலகத்தைவிட்டு அர்த்தபுண்ட்ரம் பூணச் செய்வாரோ?—கௌஸ்துப மணி ஹாரத்தை எடுத்து தபஸிகள் அணியும் மணியை அணியச் சொல்வாரோ? பீதாம்பரங்களைக் களைந்து காஷாய வஸ்த்ரமும் கட்டச் சொல்வரோ! ஸ்த்ரீகளின் ஸங்கத்தை த்யஜித்து ஸன்யாஸியாயிருக்கச் சொல்வரோ? இன்னும் அவர் என்ன சொல்வரோ என்ன செய்வரோ அந்த கலஹாஸனன். த்ரிலோக ஸஞ்சாரி? அவரது வசம் மாத்ரம் என்னை ஒப்புவிக்காவிட்டால் போதும்.

ஸத்:— மனோஹரா! தம்மை அவருக்குத் தாஸனாய்ச்செய்து நான் சும்மா விட்டுவிடுவேனா? தானம் செய்த உத்தரக்ஷணமே தம்மைத் திரும்ப அடையாமல் நான் ஜீவனுடன் இருப்பேனா? தமக்கு இதுகூடத் தெரியாதா?

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! தெரியாமலில்லை—பரிஹாஸத்திற்கே சொன்னேன்—ஸம்சயப்படாமல் உன் இஷ்டம்போல் தானம் கொடுத்து உன் மனோரதத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்.

ஸத்:— நாதா! தம்மைப்போன்ற பதியிருந்தாலல்லவா ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸௌகம் ஏற்படும். தானம் செய்தபிறகு நாரதமஹரிஷிக்கு தமது நிறை தனமோ மற்ற வஸ்துவோ கொடுத்துத் திரும்பப் பெற்று விடுவேன்.

ஸ்ரீ:— ஆனால் என்னத்தனை நிறை தனமோ மற்றவஸ்துவோ உன்னிடம் இருக்கிறதா? இல்லாவிட்டால் புண்யக வ்ருதம் ஆரம்பித்துப்பின் தனமில்லாமல் என்னையும் உன்னையும் மோசத்திற்குளாகாமல் பார்த்துக்கொள். முன்யோசனை யில்லாமல் வ்ருத ஆரம்பம் செய்யாதே.

ஸத்:— நாதா! நாரத மஹரிஷியைப்போல் தாமும் என்னிடமுள்ள தனதான்யங்களின் அளவு தெரியாதவர்போல் சொல்கிறீர்களே? இதற்குத் தாமும் ஸந்தேஹப்பட வேண்டுமா?

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! ஆனால் நாரதரும்கூட உன் தன அளவைக் குறித்து ஸம்சயப்பட்டாரா?

ஸத்:— அவர் அறியாமல் அவ்விதம் பேசத் துணிந்தார்—இனி ஊரில் அழைக்க யாரை யனுப்பலாம்.

ஸ்ரீ:— அதற்கென்ன—நம்முடைய வஸந்தகனை யனுப்புவோம். வஸந்தகா! நீ போய் இந்த ஊர் ப்ராம்ஹணர்களை ப்ரத்ரு தான வ்ருத்தாந்தம் மட்டும் சொல்லாமல் நாளை வ்ருதத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வருகிறாயா?

வஸ:— தப்பாமல் அழைத்து வருகிறேன். நாளை எனக்கும் பூரி ஸம்பாவனை அதிகமாய் கிடைக்குமல்லவா?

ஸ்ரீ:— அப்படியே: போய்வா. (வஸந்தகன் போகுதல்)

ஸத்:— நலினி நீ சென்று நாரீமணிகளை யெல்லாம் அழைத்து வா. (நலினி போகுதல்)

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! என் மாதா பிதா ஸோதரர்களையும் உன் ஸபத்னிகளையும் மாத்ரம் அழைக்கவேண்டாம். அவர்கள் தானத்துக்கு ஆக்ஷேபிப்பார்களோ என்னவோ?

ஸத்:— நாதா! ப்ராம்ஹணர்களைத் தவிர பந்துக்களை அழைக்க உத்தேசமில்லை. இனி உள்ளே போய் நாளை வ்ருதத்திற்கு வேண்டியவைகளைத் தயாரிப்போம் வாரும்.

ஸ்ரீ:— அன்பே அந்த வஸந்தகன் ப்ராம்ஹணர்களை அழைக்காமல் ஏதாவது விகட சேஷ்டைகள் செய்வானோ வென்று என் மனஸில் ஸந்தேஹமுண்டாகிறது.

ஸத்:— அவன் என்ன செய்தால் என்ன—தமது அன்பின் நோக்கம் என்மேல் பூர்ணமாயிருக்க எனக்கு ஏதாவது பயப்பட வேண்டிய அவச்ய முண்டா?

ஸ்ரீ:— கண்ணே உன் ஸம்சயம் எல்லாம் நாளைத்தினம் தீர்ந்துவிடும். அப்பொழுது நீயும் தன்யளாய் விடுவாய்.

ஸத்:— நிச்சயமாய்த் தன்யளாய்விடுவேன். இதெல்லாம் தம்முடையவும் நாரதமுனீந்த்ரருடையவும் அனுக்ரஹபலமே யல்லவா? இனி வாரும்—உள்ளே போவோம்.

ஸ்ரீ:— (தனக்குள்) நாளைத்தினம் ஸத்யா நிச்சயமாகத் தன்யளாவாள் என்பது மாத்ரம் ஸரி. ஆனால் அது அவள் எண்ணுகிற மாதிரியல்ல (ப்ரகாசமாய்) ஸத்யா! ஸத்யா! வா. [போகுதல்]

அங்கம் III—காக்ஷி 1

இடம்:— ஸத்யபாமா அந்தப்புரம்.

(ஸ்ரீக்ருஷ்ணர் பட்டு வஸ்த்ரமணிந்து ஆஸனத்திலமர்ந்திருக்க வஸந்தகன் பக்கத்தில் நிற்கிறான்).

ஸ்ரீ:— வஸந்தகா பர்த்ருதானம் துலாபாரம் விஷயமாய் யாரிடமும் சொல்லவில்லை யல்லவா?

வஸ:— நண்பா! எல்லா க்ருஹத்திலும் இரண்டு மூன்று பொய்கள் சொல்லி தப்பித்துக்கொண்டு வந்தேன். ஆனால்—ஆனால்—

ஸ்ரீ:— மித்ரா! என்ன ஸம்சயப்படுகிறாய் யாரிடமேனும் சொன்னாயா என்ன?

வஸ:— வெளியிலே எவருடனும் இல்லை. என் க்ருஹத்திலேதான். என் பார்யைக்குச் சொல்லக்கூடாது என்று எவ்வளவோ ஜாக்ரதையாய் வாயைக்கூடத் திறவாமலிருந்தேன். ஆனால் அவளோ எப்படியோ என்னை இல்லாத கேள்விகள் எல்லாம் கேட்டு என் புத்தியையும் மயக்கி நான் சொல்லாதபோனால் எனக்குப் போஜனம் திண்டாட்டமாய்விடுமென்ற ஸ்திதிக்கு வந்து சேர்ந்தது. அப்பொழுதுதான் விதியில்லாமல் சொல்லியாகவேண்டி வந்தது. அப்படிச் சொன்னதிலிருந்து தானும்கூட

இந்த வ்ருதம் நோற்க வேண்டுமென்று ஒரே பிடிவாதமாய் சாதிக்கிறாள்.

ஸ்ரீ:— வஸந்தகா உன் பார்யையும் இன்றே புண்யகவ்ருதம் செய்கிறாளா என்ன?

வஸ:— அவளும் ஸத்யபாமா தேவியும் இந்த மாதிரி விஷயங்களில் ஒரே குருவிடம் படித்தவர்கள் தான்.

ஸ்ரீ:— அப்புறம் என்ன நடந்தது?

வஸ:— நான் அப்பொழுது ஸரி என்று அங்கீகரித்தேன். ஆனால் என்னைத் தானம் செய்ததும் இந்த உபயோகமில்லாத ப்ரதி பிம்பமான புருஷன் தொலைந்தால் போதும் என்று திரும்ப அடையாமலிருந்தால் என்ன செய்வது? யாருக்கு தாஸ்யனாகச்செய்து விடுவாரோ வென்று உதயம் முதல் வ்ருதத்துக்கு ஏற்பாடு செய்து வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு உன்னிடம் ஓடி வந்து விட்டேன்.

ஸ்ரீ:— நண்பா! உன் பார்யை நமது குட்டை வெளிப்படுத்தி விடுவாளோ?

வஸ:— அதற்கு ஸந்தேகமேயிருக்காது என்று என் அபிப்ராயம். ஸமுத்ர அலையின் சப்தத்தை நிறுத்தினாலும் நிறுத்தலாம். ஆனால் அவள் வாயை யடைக்க முடியாது.

ஸ்ரீ:— போகட்டும். தானத்தினால் நமக்கு ஒரு குறையும் உண்டாகாது. (நாரதர் கானம் கேட்டு) அதோ நாரதரும் வந்து விட்டார். நீ உன்னைபோய் எல்லாம் ஸித்தமாய்விட்டதா பார். நானும் நாரதரும் க்ஷணத்தில் வருகிறோம்.

வஸ:— அப்படியே செய்கிறேன். (போகிறான்)

(நாரதர் ப்ரவேசம்)

நா:— தேவ தேவா—புராண புருஷா் கோபாலசூடாமணீ— உனது கதா விசேஷங்கள் கேட்கக்கேட்க த்ருப்தியாகுமோ?—

மேயூதாந்த ஸத்கோஷ்டியிலிருப்பவனே பவாபஹரஸாரோப ஸ்வ ரூபா— ஹேஜகன்னுதா-உனது மஹா கடாக்ஷம் அறிய முடியுமா முக்தி கோருபவர்களுக்கும்.?

ஸ்ரீ:— நாரதா உன் பக்திக்கு எவ்வளவோ ஸந்துஷ்டி யடைந்தேன். உனது மனோபீஷ்டத்தை யறிந்தேன். அது இன்றே ஈடேறும். ஸத்யையின் ப்ரேமையை பக்தியாகமாற்ற உத்தேசித்து நானே இதெல்லாவற்றிற்கும் உன்னைக் காரண பாத்ர மாகச் செய்தேன். இந்த்ராணிக்கும் வருத்தத்தை யுண்டாக்கியது நானே. உனக்கும் பச்சாத்தாபபுத்தியும் ஸ்வோபகார சிந்தையும் வரச் செய்ததும் நானே. ருக்மணியின் ஜனனதினமென்று என்னை அழைக்கச் செய்ததும் நானே. ஸத்யைக்கு புண்யக வ்ருதம் நோற்க விருப்பமடையச் செய்ததும் நானே. இன்றே ஸத்யையின் அக்ஞானத்தைப் போக்கி பக்தி மஹிமையை அறி யச்செய்யப்போவதும் நான்தான். இவை யெல்லாம் அதற்கு ஆவச்யகமாய் ஏற்பட்டது—எப்படி யென்றால் ப்ரேமா வாஞ்சை யுடையவளாயிருந்தும் ஸ்வயநலக் காரியானுள். "தேஹ ஸம்பந்தி ஐஹிதிக ஸெளகார்த்தி" இதைவிட எல்லா விதத்திலும் விசேஷமா னது பக்தி. முத்தமிடுவதுபோல் எனக்கு ப்ராணிகளை கஷ்ட மடையச்செய்து பரீக்ஷித்தாலன்றி மோக்ஷமடையச் செய்யப் புத்தி ஜனிக்காது. அஞ்ஜலி மர்மமறிய கஷ்டப்வராமல் கண்ணீர் விடும் காலம் ஏற்படாது. மனுஷர்களை கஷ்டத்துடன் போராடி மக்னமாய் பாபங்களைச் சித்தத்தில் நினைத்து வருந்தி அதன்மூலம் அவைகளை நிவர்த்தி செய்து கைவல்யம் அடையச் செய்வேன். கஷ்டமனுபவிப்பதால் ப்ராணிகணங்கள் எல்லாம் நிஜதுஷ்க்ருதஸ்வ பாவங்கள் விட்டுத் தத்வமறிந்து பக்தி மஹாத்ம்யமும் தெரிந்து பரமபதம் அடைவார்கள்.

நா:— தேவா! இவ்விதம் மாஹாத்ம்ய ச்ரவணத்தினால் தன் யனானேன்.

ஸ்ரீ:— நாரதா! எல்லோரும் இதை க்ரஹித்து முக்தியடை வார்களாக—இனி தானமண்டபத்திற்குப் போகலாம் வா.

[போகுதல்].

அங்கம்—3. காக்ஷி.—2.

இடம்:— தானமண்டபம்.

(ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பக்கத்திலிருக்க ஸத்யபாமை ஸ்நானமாய் பட்டுவஸ்த்ரம் தரித்து ஸர்வாலங்கார பூஷிதையாய் புஷ்பங்கள் தரித்து இருக்க கர்க்காசார்யார் ஸத்யபாமைக்கு வ்ருதம் செய்விக்கிறார். நாரதர் பக்கத்தில் ஓர் ஆஸனத்திலமர்ந்திருக்கிறார். வஸந்தகன் நலினி ப்ராம்ஹணர்கள் ஸ்த்ரீ ஜனங்கள் எல்லோரும் சுற்றுப் பக்கங்களில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் ஓர் திராசு கட்டப்பட்டிருக்கிறது.)

கர்:— ஸாத்ராஜிதீ தேவி—வ்ருதம் முடிந்துவிட்டது. இனி தானம்தான் செய்யவேண்டியது: முதலில் பர்த்ருதானம்—அதற்கு ஆரம்பிக்கலாமா?

ஸத்:— ஆர்யா அப்படியே ஆகட்டும்.

கர்:— ஸபா ஜனங்களே! இந்த வ்ருதம் நோற்கும் ஸ்த்ரீகள் தம் ப்ராணேச்வரரை ஒரு நல்ல வம்சத்திலுதித்து ஸர்வ சாஸ்த்ரங்களும் கற்று சாந்தஸ்வரூபியாய் நல்ல ஆசாரமுள்ள பெரியவருக்குத் தானம்செய்யவேண்டும். பிறகு தானம் பெற்றவருக்கு சக்தி ப்ரகாரம் பர்த்தாவின் நிறை தனமோ மற்ற வஸ்துக்களோ கொடுத்து பர்த்தாவைத் திரும்ப அடையவேண்டும். அந்த தானம் இப்பொழுது செய்யப்படவேண்டியது. தானம் பெறுவதற்கு உங்களில் யாராவது பாத்ரர்களானவர் தெரியப்படுத்தக் கோருகிறேன்.

அப்பய்யா தீக்ஷிதர்:—வஸந்தகா! நாலுபேர் மத்தியில் என் மானத்தைப் போக்கிவிடாதே. இல்லையோ உன் கன்னம்—பத்ரம் தெரியுமா.

வஸ:— (ஓடிப்போய் வேறொரு ப்ராம்ஹணனைப் பிடித்து) ச்யாமா சாஸ்த்ரிகளே! உமக்கு இந்த தானம் ஸம்மதம்தானா?

ச்யா:— உன் குரங்காட்டத்தை கொஞ்சம் காட்டவேண்டாம். எனக்கு கிடைக்கும் தக்ஷிணையில் பாதி உனக்கு கொடுத்துவிடுகிறேன்.

ஸோமயாஜி:— ஆர்யர்களே! இந்த விஷயத்தில் ஸந்தேஹ மெதற்கு? நாம் கேட்ட ஸர்வலக்ஷணங்களும் பொருந்தியிருப்பவர் அந்த நாரதமுனீந்த்ரர்தான். அவரைவிட இந்த உத்தம தானம் பெறுவதற்கு யோக்யதையுடையவர் யாரிருப்பார்? ஆகவே அந்த தேவரிஷி ச்ரேஷ்டரே இந்த தானம் பெறவேண்டும்.

கர்:— ஸபையோர்களே! இனி ஏதாவது வேறு அபிப்ராயம் உண்டா? (கொஞ்சம் பொறுத்து) இதனால் தமது மௌனம் பூர்ண அங்கீகாரத்தைத் தெரிவிக்கிறது. நாரதருக்கே ஸ்ரீக்ருஷ்ண தானம் செய்யலாமா?

நா:— பெரியோர்களே இந்த மஹா உத்தம தானம் எனக்களிக்க நீங்கள் அங்கீகரித்ததற்கு நான் மிகவும் வந்தனம் செலுத்துகிறேன். இந்த தான பரிக்ரஹணத்தினால் நான் எவ்வளவோ தன்யனானேன். தானத்தின் பிறகு ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை தராஸில் வைத்து அவரது நிறை தனமோ மற்ற வஸ்துக்களோ அடைந்து ஸத்யாதேவிக்கு அவரைத் திரும்பக் கொடுப்பேன்.

கர்:— தேவி! இந்தப் புஷ்ப ஹாரங்களால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் கைகளைக்கட்டி அந்தப் பாரிஜாத மரத்துடன் கட்டுவாய். அந்த மரத்தையும்கூட தானம் கொடுப்பதாக உத்தேசமல்லவா?

(ஸத்யபாமா புஷ்பங்களைக் கையிற்கொண்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ஸமீபம் மந்தஹாஸ முகத்துடன் வர ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் புன்சிரிப்புடன் எழுந்து தன் கைகளை ஸத்யையின் கைகளில் ஒப்புவிக்க).

ஸ்ரீ:— கண்ணே! இதில் என்ன வெட்கம். வ்ருதம் செய்ய வேண்டிய க்ரமப்படி ஸங்கோசமில்லாமல் என்னைத் தானம் செய்து இந்த முனீந்த்ரர் சொன்னபடியே என் நிறை தனம் கொடுத்து என்னைத் திருப்பப் பெற்றுக்கொள்.

(ஸத்யபாமா பூஹாரங்களால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை பாரிஜாத வ்ருக்ஷத்துடன் கட்டிவிடுகிறாள்).

நா:— (எழுந்து தனக்குள்) தேவா! என்ன தேவதேவனின் விசித்ர வ்ருத்தாந்தம்! அன்று பலியைக்கட்டினவர்--இந்த்ரியங்களை

அடக்கிய தபோதனர்கள் மானஸீக பந்தத்தில் கட்டுப்படுபவர்—இன்று ஒரு அபலையின் கையினால் பாரிஜாத வ்ருக்ஷத்து புஷ்ப ஹாரங்களால் கட்டுப்பட்டிருக்கிறார். இந்த மஹானின் மஹிமை விவரிக்கக் கூடியதா?

கர்:— தேவீ! இனி நாரதருக்கு உன் ப்ராணேச்வரனைத் தாரை வார்க்கலாம். நாரதமுனீந்த்ரா இங்கு வாரும். (நாரதரின் பாதப்ரக்ஷாலனம் செய்து ஸத்யை ஹஸ்தத்தில் தீர்த்தத்துடன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் கைகளை நாரதரின் கைகளில்வைத்து "துப்யமஹம் ஸம்ப்ரததே நமோ நம:" என்று சொல்லி தானம் செய்து கைகளை விட்டுவிடச் செய்கிறார்).—முனீந்த்ரா இனி பாரிஜாதமும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் தம்முடையதே.

நா:— ஆஹா எவ்வளவு தன்யனானேன்! என்ன தபம் தான் செய்து இந்த பாக்யம் கிட்டியதோ—இன்று ஸத்யபாமாமணி வ்ருதத்தில் இந்த மஹாதானம் பெற்று காமிதார்த்த ஸித்திக்கு ஆதாரமாயும் கண்டிதத்துஷ்டனும் ஸர்வதேவ பூஜிதாங்க்ரியாயும் அச்சுதனை அடைய?

கர்:— தேவீ! இனி ப்ராம்ஹணர்களுக்கு தக்ஷிணை தாம்பூலம் அளிக்கலாமா?

ஸத்:— முதலில் துலாபாரம் நடைபெறக்கூடாதோ?

கர்:— அதை இதற்குப் பிற்பாடு வைத்துக்கொள்வோம். நலினீ—வஸந்தகா—ஸ்த்ரீ ஜனங்களுக்கும் ப்ராம்ஹணர்களுக்கும் தக்ஷிணை தாம்பூலம் கொடுங்கள்

[நாரதர் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை கையிற் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு பக்கம் நிற்க நலினி வஸந்தகர் தக்ஷிணை தாம்பூலம் கொடுக்கிறார்கள். ப்ராம்ஹணர்கள் தக்ஷிணை தாம்பூலம் பெற்று தமது த்ருப்தியை வெளியிடுகின்றனர். ப்ராம்ஹணர்கள் எழுந்து வெளியில் போகப் புறப்பட—ஸத்யை ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பக்கமாய்ப் பார்த்தல்.]

நா:— ப்ராம்ஹணர்களே! இருங்கள் துலாபாரமும் பார்த்துப்போகலாம். தேவீ! இனி துலாபாரத்துக்கு ஆரம்பிக்கலாம்.

ஸத்:— ஸரி—சீக்ரமாகவே செய்யலாம்.

கர்:— முனீந்த்ரா! ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடன் இங்கு எழுந்து வாரும்.

நா:— அப்படியே, தேவா வாரும். (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைப் பூ மாலையால் கட்டிப்பிடித்து த்ராஸில் உட்காரவைத்து) தேவி! இனி உன் பதியை நிறுப்பதற்கு வேண்டிய தனம் வரவழைக்கலாம்.

ஸத்:— நலினீ—அந்தப் பெட்டியிலிருக்கும் தங்கக்கட்டிகளை அப்படியே கொண்டுவந்து த்ராஸுக்கட்டில்வை.—வஸந்தகா நீயும் நலினிக்கு ஸஹாயமாயிரு. (நலினி வஸந்தகர் பெட்டியை வைக்க த்ராஸு முனை அசையவில்லை) த்ராஸு முனை அசையவே யில்லையா—இதென்ன இப்படி—என்மற்ற ஆறு பெட்டிகளை நகைகளுடன் கொண்டுவை. (அவ்விதம் செய்தும் த்ராஸு முனை அசையாமலிருக்க) என்ன இது! த்ராஸு தாங்கமுடியாத கன வஸ்துக்கள் வைத்தும் கொஞ்சமும் அசையவில்லையே! (த்ராஸை கவனித்து) வஸந்தகரே இந்த த்ராஸில் ஏதாவது லோபம் இருக்கிறதோ—பார்த்துச் சொல்லும்.

வஸ:— (த்ராஸை இங்குமங்கும் ஆட்டிப் பார்த்து) இதில் ஒரு குற்றமும் எனக்குத் தெரியவில்லை—ஆனால் ஏதோ மோசம் மாத்ரம் இருக்கிறது: இல்லையானால் இத்தனை கனம் வைத்தும் அசையாமலிருக்குமா? இன்னும் பார்ப்போம்.

ஸத்:— அப்படியே—தப்பாமல் அவசியம் செய்து பார்ப்போம். நலினீ நீ மறுபடியும் சென்று ஸ்யமந்தகமணி கொடுத்த தங்கக் கட்டிகளெல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து வை. அப்பொழுது நிச்சயமாய் ஸரியாய்விடும். (அப்படிச் செய்தும் பலனில்லாதுகண்டு)—ஆஹா இதுவென்ன மாயையோ—முனீந்த்ரா! என் மனோவல்லபர் நிச்சயமாகவே இத்தனை கனமுள்ளவரா!

நா:— தேவி! எனக்கு மாத்ரம் என்ன தெரியும்? அவர் எத்தனை கனமோ! அது அவருக்குத்தான் தெரியவரும்.

ஸத்:— நலினீ! என் ப்ராணபதி அனேக ராஜாக்களை ஜயித்து எனக்களித்த தனம் எல்லாம் கொண்டுவந்து த்ராஸில் வைத்துவிடு.

இதென்னமோ விசித்ரமாயிருக்கிறது. (அவ்விதம் செய்தும் த்ராஸு முனை அசையாதிருக்க ப்ரமித்து) அடாடா! என் முள்ள தனமெல்லாம் த்ராஸில் வைத்தாய்விட்டதே—த்ராஸுமட்டும் கொஞ்சமும் அசையவில்லையே! இனி யென்ன செய்வது! இம்மாதிரி விபரீதம் எப்பொழுதாவது நடந்ததுண்டா?

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! என்ன சும்மாய் நிற்கிறாய் உன்னிடமுள்ள தனமெல்லாம் இவ்வளவேதானா நிச்சயமாய்?

ஸத்:— நாதா! உண்மையாய் என்னிடமுள்ள நிதியெல்லாம் இவ்வளவே —வேறு ஒரு சல்லிக் காசு கூடக் கிடையாதே.

ஸ்ரீ:— அப்படியானால் ஸத்யா! நான் நாரதருக்கு தாஸனாயிருக்கவேண்டியதுதானா? என்ன கார்யம் செய்தாய் நீ?

ஸத்:—ப்ராணப்ரியா தம்மை அந்த ஜடதாரியிடமிருந்து திரும்ப அடைய ப்ரயத்னமன்னியில் எப்படியும் சும்மாயிருப்பேனா? கொஞ்சம் வருந்தாதேயும் (நாரதர் பக்கம் திரும்பி) முனீந்த்ரா—தனமாவது—மற்ற எந்த வஸ்துவாவது என் ப்ராணேச்வரர் நிறை பெற்றுக்கொள்ளலாமல்லவா?

நா:—உன்னால் எது முடியுமோ அதைச் செய்து பார்.

ஸத்:— நலினீ நமது க்ருஹத்துக்குச் சென்று அங்குள்ள எல்லா பதார்த்தங்களையும் கொண்டுவை த்ராஸில். (அப்படிச்செய்தும் ப்ரயோஜனமில்லாததால்)—முனீந்த்ரா இதில் ஏதோ தந்த்ரமிருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் என் நாதன் என்ன—இத்தனை விபரீதமான நிறையிருப்பதாவது!

நா:— தேவீ! இத்தனை கனமா? அந்தக் கனம் யாருக்குத் தெரியவரும்? அகிலாண்டகோடி ப்ரும்ஹாண்டமும் அவரது குக்ஷியில் கொண்ட அந்த மஹானின் நிறையைச் சொல்லவா—அல்லது நிர்ணயிக்கவா?

ஸத்:—முனீந்த்ரா—என்னை வ்ருதம் நோற்க உபதேசித்தபொழுது இந்த வார்த்தை சொல்லலாகாதா—அப்பொழுதே இவர் இத்தனை கனம் உண்டென்று?

நா:—தேவி! நான் அப்பொழுதே சொன்னேன்: ஆனால் நீ அந்தக் காது கொடுத்து கேட்கவில்லை. "இந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை எனக்குத் தெரியாதா" என்றாய்—அவர் நிஜ ஸ்வரூபமறியாமலிருந்தாய்—அதற்கு நான் என்ன செய்வது?

ஸத்:— என் மனோஹரன் நிறைக்கு ஒரு வஸ்துவுமில்லையே! உமது இஷ்டப்ரகாரம் ஏதாவது வஸ்துவைப்பெற்று என் நாதனை எனக்கு அளித்துப்போம். அவர் தமக்கு என்ன ப்ரயோஜனம்? இதோ இந்த ஸ்யமந்தகமணியையே பெற்றுக் கொள்ளும்.

நா:— எனக்கு ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் நிறைபோட்டதே வேண்டும். மற்றவை எவையும் நான் விரும்பவில்லை. அப்படி ஸமமான நிறை உன்னிடமில்லையேல் அவரை நான் கடைத்தெருவில் கொண்டு போய் எவருக்காவது விற்றுவிடுவேன் என்னைப்போன்ற ஏழையான ஏகாங்கிக்கு இந்த மஹானைக் காப்பாற்ற சக்தியுண்டா?

ஸத்:— என்ன! என்ன! என் பர்த்தாவை கடைத்தெருவில் கொண்டுபோய் விற்பீரா—என்ன நாரதரே—இதென்ன ப்ரபுத்வம். பெருந்தன்மையா இது: தம்மை நான் எங்களுக்கு அனுகூலம் செய்பவரென்றல்லவா எண்ணியிருந்தேன்—இப்படி என் விரோதி பக்கம் சேருவீர் என்றறியேனே! புலியைப் பசுவென்றெண்ணி உண்மையறியாது உம்மை நம்பி நான் மோசம் போனேன்.

நா:—ஸ்ரீக்ருஷ்ணா—இந்த வார்த்தைகளாலுண்டாகும் லாபம் என்ன—எழுந்திரு கடைத்தெருவிற்குப் போவோம் இனி. (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் எழுந்திருக்க).

ஸத்:— இருங்கள் கொஞ்சம் பொறுங்கள்—இதோ எனது மங்கள ஸூத்ரம் தவிர மற்ற நகைகளையெல்லாம் வைக்கிறேன் த்ராஸில். (அவ்விதம் செய்தும் பயன்படாமல்)—நளினீ வஸந்த கரே—ப்ராம்ஹணர்களே! சும்மாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களே! ஏன்—உங்கள் எல்லோருடைய நகை நாணயங்கள் எல்லாவற்றையும் த்ராஸில் வையுங்களேன்—அப்படியாவது எனது நாதர் எனக்குக் கிடைப்பாரோ என்னவோ (நளினி நகைகளையும்

வஸந்தகன முதலானோர் மேல் உத்தரீயம் தக்ஷிணை தாம்பூலம் எல்லாம் வைத்தும்—பலனன்னியில்)—நாதா! (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம் செய்து) என்னைத் தாமே ரக்ஷிக்கவேண்டும்— என் தப்பகளை மன்னியும்.

ஸ்ரீ:—ஸத்யா—மனப்பூர்வமாக என்னைத் தானம் செய்து விட்டு இவ்விதம் சொன்னால் என்ன ப்ரயோஜனம்—என் நிறை தனம் உன்னிடம் இல்லாதிருக்க இவ்விதம் வ்ருதம் ஆரம்பித்து என்னை அவஸ்தைக்குள்ளாக்கிறாய்—யோசனையன்னியில் செய்யும் கார்யம் இப்படித்தான்—அதிக ஆசையுடையவர்களின் கோடி யோசனைகளெல்லாம்.

ஸத்:—ப்ராணப்ரியா என் அக்ஞானத்தையெல்லாம் க்ஷமித்து எனக்குத் தம்மை இந்த ஜடதாரியிடமிருந்து தப்புவிக்க மார்க்கம் உபதேசிக்க வேண்டும்.

நா:—க்ருஷ்ணா—என் ஆக்ஞையின்றி நீ யாரிடமும் பேசக் கூடாது—தெரியுமா? எழுந்திரு— ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் எழுந்திருக்க).

ஸத்:— நாரதரே இதென்ன அன்யாயம்! என் நாதனுடன் நான் பேசக்கூடாதா? தம்மைக் கலஹக்காரர் என்று சொல்வதற்கு ஸரியாய்ச் செய்து காண்பித்துவிட்டீரே! இத்தனை மோசக்காரரென்று நான் எண்ணவில்லையே இதுவரை.

நா:— க்ருஷ்ணா! ஸத்யபாமை உன்னை எனக்குத் தானம் செய்தது உண்மையானால் என் ஆளான நீ நான் ஏவும் வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமல்லவா?

ஸ்ரீ:— நாரதரே! அதற்குக் காத்திருக்கிறேன்.

நா:— அப்படியானால் இங்கே வா. (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் வர) அங்கே போ. (போக) உட்கார் (உட்கார) எழுந்திரு (எழுந்திருக்க) இதோ இந்த வீணையைப்பிடி—இதோ கமண்டலம் இதில் ஜலம் நிரம்பி இருக்கிறது ஜாக்ரதை—இதோ எனக்கு ஈச்வரர் அளித்த புலித்தோல்—வா என் பின்னால். (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் நாரதர் பின்னால் அவைகளுடன் போகுதல்).

[போகும்பொழுது ஸபையைப பார்த்து

வணங்கப்படுவதேயன்றி வணங்கியறியாத ஸ்ரீநாதனும் இப்பொழுது எனக்கு ஸேவகனாய்ப் பாவிப்பது பக்தர்களுக்கெல்லாம் எப்பொழுதும் தாஸானுதாஸன் தான் என்று லோகத்திற்குக் காண்பிப்பதேயல்லவா—க்ருஷ்ணா! வா கடைத்தெருவிற்குப்போவோம். [நாரதரும் அவருக்குப் பின் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் போகுதல்]

ஸத்:— நாரதரே! நாரதரே! இந்த அன்யாயம் அடுக்குமா? தமக்கு—நில்லுங்கள் நில்லுங்கள். (ஸத்யைபோக நலினி வஸந்தகர் ப்ராம்ஹணர்கள் எல்லோரும் பின் செல்கிறார்கள்).

அங்கம்—3. காக்ஷி—3.

இடம்:— த்வாரகாபுரி—கடைவீதி.

(ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை புஷ்பமாலையால் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு நாரதர் முன்வருகிறார்.)

நா:— பௌர ஜனங்களே! வாருங்கள்—வாருங்கள். ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் நிறை தனம் கொடுத்து அவனை விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். இவர் பக்தர்களுக்கெல்லாம் எளிதில் அடையக் கூடியவர்—விலைக்கு வாங்குங்கள்.

"நீலாப்புவாஹ ஸன்னிப சரீரன்
ஸத்யாகடாக்ஷ விசேஷ பந்திதன்
ஸர்வஸம் பூஜார்ஹ சரிதன்
ஆர்த்தஜன ப்ரதிபாலன விக்ரஹன்
தேவாவனீ தேவ தேவன்
தாருணீ ராஜ்யபார விதூரன்
ராஜராஜ ப்ரபஞ்ச ஸாம்ராஜ்யன்."

என்ன நீங்கள் யாரேனும் இவனை வாங்க மாட்டீர்களா? -க்ருஷ்ணா அதோ ஸத்யபாமா தேவி இங்கேயும் வருகிறாள். வா நாம் இன்னொரு வீதிக்குப்போவோம்.

(நாரதர் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடன் போகுதல்—ஸத்யபாமா நலினி ஸஹிதம் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளாய்ப் பாடிக்கொண்டு ப்ரவேசம்.)

அடடா—என் நாதனை அந்த நாரதர் இனி வேறொரு வீதிக் கழைத்துப் போகிறாரே—என்ன செய்வேன். எத்தனை காலம் இப்படி அலைந்து திரிவேன். எப்பேர்ப்பட்ட கெட்ட நேரத்தில் நான் அந்த ஊர் சுற்றும் கபட தாபஸியின் போதனைக்கு ஸம்மதித்தேனோ?

நலி:— தேவீ! இதெல்லாம் அந்தக் கலஹக்காரன் சூழ்ச்சி தான்.

ஸத்:— ஸகீ—ஆமாம். இருக்கட்டும் இப்பொழுது இந்த ஸங்கடத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும் வழிதான் அகப்படுமோ—என்னவோ தெரியவில்லையே? காலமும் வீணாய்க் கடக்கின்றது, என் பந்துக்கள் எல்லோரும் இந்த ஸமாசாரம் கேட்டு என்னை நிந்திக்க வருவார்களே—நான் என்ன செய்வேன். அவர்களுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்வேன்! தேவகீவஸுதேவர்களே வந்து என் புத்ரனை என்ன செய்தாயென்றால் என்ன சொல்வது. பலராமர் ஸாத்வகி வந்து எங்கள் ப்ரிய ஸோதரனெங்கே என்றால் என்ன சொல்வேன்! ஜாம்பவதி முதலியோர்வந்து எங்கள் பதியெங்கே என்றால் என்ன சொல்வது! மற்றும் யாதவர்கள் வந்து கேட்டுக் கோபம் கொள்வார்களே:—ஐயையோ!

நலி:— தேவீ வருந்த வேண்டாம். வாருங்கள் உங்கள் பராசபதியிடம் சேருவோம்: பிறகு எப்படியும் எல்லாம் ஸரியாய் விடும்.

ஸத்:— அப்படியே யாகட்டும் அவர் க்ருபையால்—வா. ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை எப்படியும் நான் விடமாட்டேன். [போகுதல்]

நா:— (மறுபடியும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடன் வந்து) பௌர ஜனங்களே! வாருங்கள்: வாருங்கள். இவரது மஹிமையைக் கேளுங்கள்.

"இவர் பாதமே பதிதஜனபாவனஸாரா
பாகீரதீ ஜன்மபூமி.
இவர் வக்ஷஸே இந்திராஸுந்தரி
மாணிக்கேளிகா க்ருஹம்.
இவர்சக்ரமே வ்ருதவதோர் வீர்ய
கர்வாந்தகைத் யானேக பாங்குசம்.
ஸ்தமே பூஜமார்க ஸஞ்சார
ஸம்ரக்ஷண ஸக்த ஸாதனம்."

க்ருஷ்ணு—இங்கு ஒருவரும் வாங்குபவரைக் காணேம் இன்னும் ஸத்யா தேவியும் இங்கே வருகிருள்—வா இன்னெரு வீதி போவோம் (போகுதல்)—(ஸத்யபாமா துக்கத்துடன் ப்ரவேசம்).

ஸத்:— ஆஹா! மறுபடியும் என் நாதனை என் கண்ணுக் ககப்படாமல் செய்துவிட்டாரே—அடடா சும்மா உட்கார்ந்திரா மல் அந்த வ்ருதத்திற்கு ஏன் ஒப்புக்கொண்டேன். எப்படி என் பதியைவிட்டு நான் ஜீவித்திருப்பேன்! எப்படி அவரை நாரதரிட மிருந்து விடுவிப்பது? ஐயோ எப்படி அந்த நாரதரைக்கண்டு அவரை வேண்டுவேன். (ஜாம்பவதி மித்ரவிந்தை நக்கு வழிகாண்பி வித்துக்கொண்டு வஸந்தகன் ஸத்யபாமைக் கெதிராகவர).

வஸ:— தேவிகளே! அதோ ஸத்யபாமா தேவி உங்கள் பதி யைத் தானம் செய்துவிட்டு துக்கப்படுகின்ருள் இப்பொழுது.

ஸத்:— அடடா அருகில் என் ஸபத்னிகளும் வருகிருர் களே. அவர்கள் என்ன சொல்வார்களோ? அவர்களுக்கு என்ன நான் பதில் சொல்வேன். ஐயோ தெரியாத்தனமாய் என்ன கார்யம் செய்துவிட்டேன்.

ஜாம்:— (ஸத்யபாமையைப் பார்த்து) ஸத்யபாமாதேவி! இந்த வஸந்தகன் சொல்வது நிஜந்தானு? உன் கையாலே நாதனை இன்னெருவருக்கு எப்படி தானம் செய்யத் துணிந்தாய் அம்மா— தேவர்களும் பாமரர்களும்கூட பரிஹாஸம் செய்யும்படி செய்து விட்டாயே. மற்றவர்களிருக்கட்டும்; நமக்கெல்லாம் பதியான அந்த ஜகத்பதியை அன்யருக்குத் தானம்கொடுக்க இப்படி ஒரு வ்ருதம் உண்டென்று இதுவரை கேட்டதுமில்லையே!

மித்:— ஸத்யாதேவி! நீ யென்ன ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடத்தில் அத்தனை அலுத்துப்போனுயா என்ன—அவரை தானம் கொடுப் பதா?

ஜாம்:— ஏன் சும்மாயிருக்கிருய்? நீ யென்ன அதிகாரத் துடன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை நாரதமுனிக்கு தானம் கொடுத்தாய்? அவ் விதம்செய்ய அதிகாரம் உனக்கு யார் கொடுத்தது? பெற்றுப்

பெருகவிட்ட மாதாபிதாக்கள் இல்லையா? ஸஹோதரர்களில்லையா? மற்றும் பதியே தெய்வமென்று ஸதா ஸர்வகாலமும் பூஜிக்கும் பட்டமஹிஷியில்லையா? உன்னைப்போலே ஸ்த்ரீகள் அவருக்கு எத்தனைபேருண்டு.

மித்:— ஸ்வயநலத்தைக் கருதி உன்னுடன் போகாமல் எங்கள் எல்லோரையும் சேர்த்து கஷ்டத்துக்குள்ளாக்கிவிட்டாயே.

ஸத்:— ஸபத்னிகளே! உங்கள் வாயால் நான் இத்தனை வார்த்தை கேட்கவேண்டுமென்றிருப்பதால் அதை யாராலும் தப்புவிக்கமுடியுமா? அன்பு மிகுதியால் ஓர் பாழும் முனீந்த்ரரின் மோசம் அறியாது அவர் உபதேசித்த வ்ருதம் நோற்று என் ப்ராணனுக்கு ப்ராணாதாரமான நந்தகுமார கோபாலரைக் கொடுத்தேன் தானமாய். எனது அக்ஞானத்தை இப்பொழுதுதான் நன்குயறிந்துகொண்டேன். ஐயோ—ஆனது ஆய்விட்டது—இனி எப்படியாவது நீங்கள் எல்லோரும் ஒரேமனதாய்த் தயைசெய்து ப்ராணநாதனை விடுவிக்கவேண்டிய முயற்சி செய்து ஸஹாயம் செய்யுங்கள்.

ஜாம்:— அப்படியே செய்யலாம் வா—அந்த நாரதரைப் போய்க் காணுவோம் (போகுதல்)

(நாரதர் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடன் ப்ரவேசிக்க யாதவர்கள் வருகிறார்கள்).

நா:— யாதவர்களே! வாருங்கள் வாங்குங்கள் உங்கள் யதுகுலஸார்வ பௌமனை—

“ கோருபவருக்கு கட்டித் தங்கம்.
கையெடுப்பவருக்கு கையில் சிந்தாமணி.
நமஸ்கரிப்போருக்கு வல்ல நல்லநிதி.
தபிப்பவருக்கு தாகத்துக்கு அம்ருதம்.
அர்ச்சிப்பவருக்கு கல்பகதருவே.”

என்ன வாங்கமாட்டீர்களா? அப்படியானால் இவரை இனி வேறு ஊருக்குக் கொண்டுபோக வேண்டியதுதான். அங்கே கண்ணை மூடிக்கொண்டு வாங்குவார்கள்—வா க்ருஷ்ணா வா. (போகப் புறப்பட)

யாதவர்கள்:— ஏ ஜடதாரி எங்கள் க்ருஷ்ணமூர்த்தியை எனக்கு ஒருக்கில்லாமல் எங்கேயோ கொண்டு போகிருயா? சும்மா பார்க்கிருயா—அடியுங்கள்! அடியுங்கள்! (ஸமீபம் போக)

நா:— தேவா! என்னை இவர்களிடமிருந்து ரக்ஷிக்கவேண்டும்

ஸ்ரீ:— யாதவ ஸஹோதரர்களே! என்ன இது? என் ஸம்மதத்தின்பேரில் என் பத்னியிடமிருந்து என்னை தானமாய்ப்பெற்ற அந்த தேவ ரிஷிச்ரேஷ்டரையா நீங்கள் அடிக்கப் புறப்பட்டீர்கள்? இந்தச் சண்டைக்கு என்மேலுள்ள அன்பினுல் புறப்பட்டவர்களாதலால் உங்களை மன்னித்தேன் — போங்கள்.

யாதவர்கள்:— சித்தம் தேவா! மன்னிக்கவேண்டும். (போகுதல்)

நா:— தேவா! ஸத்யபாமை வருகிருள் அதோ: கர்வத்தினுல் தலை கொழுத்திருந்ததற்கு இவ்வளவு போதாதா? இனி விமோசன வழியைக் காண்பிக்க உத்தரவாக வேண்டும்.

ஸ்ரீ:— நாரதரே! அப்படியே செய்யலாம்.

[ஜாம்பவதி மித்ரவிந்தையுடன் ஸத்யாபாமா பாடிக்கொண்டு ப்ரவேசம்.]

ஜா:— நாரதமுனீந்த்ரா! இந்த மாயக்காரியை வஞ்சித்து எங்கள் நாதனைத் தானம் அடைந்தீர்களா! எல்லா மறிந்த தாமே ஸகல சாஸ்த்ரபண்டிதனுயிருந்தும்—தாய் தகப்பனுவது தனது மைந்தனைத் தானம் கொடுப்பதுண்டு—அவ்விதம் தானம் பெறல் முறையாகும். எங்களில் ஒருவள்—சபலசித்தமுடையவள் தானமளிக்க மாதவனை அடைவது அழகா தமக்கு?

நா:— தேவி! தர்மவிஷயமாய் என்னைக் கேட்கவேண்டாம். ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் அங்கீகரித்தே ஸத்யாதேவி அளித்தாள் தானம். நானும் பெற்றுக்கொண்டேன். மற்ற விஷயங்களெல்லாம் உங்கள் நாதனையே கேட்கவேண்டும.

ஜா:— (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பக்கம் திரும்பி) ப்ராணேசா! தாமும் எப்படி இந்த தானம் கொடுக்க ஸம்மதித்தீர்களோ?

ஸத்:— (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் பாதங்களில் விழுந்து) மனோஹரா! தெரியாத்தனத்தினால் தம்மைத் தானமளித்து நமது கஷ்டம்—இத்தன்மையாயதே—என்ன—தாம் பதில் சொல்லலாகாதா—நாதா! தமது பாதாரவிந்த சரணங்களை அடைந்தேன். இன்று என் கண்கள் நன்றாய்த் தெளிவடைந்தன. என் அக்ஞானத்தை அறிந்தேன். எனக்கினி தம்மைத் தப்புவிக்கும் மார்க்கம் உபதேசிக்க வேண்டும்.

நா:— ஸ்ரீக்ருஷ்ணா இனி நீ பேசலாம்: இவள் கேட்பதற்குப் பதில் சொல்.

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! நாரதரையே கேள் மார்க்கம்: அவரே உனக்கு வழி காண்பிப்பார்.

ஸத்:— முனீந்த்ரா! இனியாவது என்னை சோகஞ்செய்யாது ரக்ஷியும்.

ஜாம்:— முனீந்த்ரா! இனி எங்கள் தனகனகவஸ்து வாஹனாதிகளெல்லாம் நிறைபோட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு எங்கள் பதியை விட்டுவிடும்.

நா:— நாரீமணிகளா! இன்னமும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை தனத்தாலாவது இதர வஸ்துக்களாலாவது நிறுத்துக்கொள்ளும்படி சொல்கிறீர்களா! பக்திப்ரபாவம் அறியாது பக்த ஜனாவனனென்று கங்கணதாரியாய் அந்த பரமாத்மாவே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதார மெடுத்திருக்கிறார் என்று நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தும் நம்பாமல் நீங்கள் இன்னும் அக்ஞானத்திலிருக்கிறீர்களே. இவர் பக்தர்களுக்கெல்லாம் அவரவருக்குத் தக்கவிதமாய் ஸுலபஸாத்யரல்லவா—அவர்களைத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டு அவரும் அவர்கள் வசமாய் ஸர்வதா ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருப்பார். இவரை வசமாக்க நினைப்பவருக்கு பக்தி யொன்றுதான் வச்ய ஔஷதம்.

"ஸர்வேச்வரனுக்கு சௌரி கைங்கர்யம்
செய்யப்பெற்ற தனமே—பக்தி.
ஸஹாதேவன் சக்ரியை பந்தனம் செய்ய
ப்பெற்ற பலமே—பக்தி.
ஸர்வக்ஞனாயினும் கேசவனை மெப்பிக்க
த்தகுந்த வித்தையே—பக்தி."

ஸத்:— (தனக்குள்) ஆஹா! அதினாலே யல்லவா ப்ரேமைச் சரின் மஹிமையறியாது தப்புவழியில் போய் அவஸ்தையடைந் தேன். இன்றுதான் உண்மை வெளியாயது: ருக்மணியின் மார்க் கமேதான் ஸரி.

நா:— நாரீமணிகளே! பக்தர்களுள் யாராவது ஒரு த்ருணம் வைத்து இந்த மஹானுபாவரை த்ராஸில் நிறுத்தால் நிறை ஸமமா கும். அப்பேர்ப்பட்டவரிடம்போய்ப் ப்ரார்த்தித்துக் கூட்டிவர வேண்டும்

ஸத்:— (ஆத்திரத்துடன்) முனீந்த்ரா! அப்பேர்ப்பட்டவர் யாராவது இருக்கிறார்களா?

நா:— அபலா அதற்கும் ஸந்தேகமா? பக்தர்களே இல்லை யாயில் இந்த லோகமே பாழாய்விடும் அல்லவா?

ஸத்:— அத்தனை மஹிமை யுடையவர் எங்கிருக்கிறார் ஸ்வாமீ?

நா:— எங்கேயோ என்பானேன்: இந்த ஊரிலேயே இருக் கிறார்கள்.

ஸத்:— அவர் யாரோ தெரிவியுங்கள்—அவரது பாதங் களைப் பற்றி ப்ரார்த்தித்து அழைத்து வருகிறேன்.

நா:— நிச்சயமாய் அப்படிச் செய்வாயா?

ஸத்:— அதற்கும் ஸந்தேகமா? சொல்லிப் பின் பாருங்கள்.

நா:— நான் சொன்னால் நீ சொல் தவறாமல் அவ்விதம் செய்வாயா?

ஸத்:— முனீந்த்ரா! என் வார்த்தையில் இத்தனை அவநம் பிக்கை என்? அவர் யாரோ தெரியப்படுத்துங்கள் உடனே.

நா:— யாரோ என்றிருக்கவேண்டாம்—சொல்லச் சொல் கிறாயா?

ஸத்:— இத்தனை ஸம்சயமேன் ஸ்வாமீ—தயை செய்து உத்திரவு செய்யுங்கள். யாராயினும் ஸரி நானே போய் நேரே அழைத்து வருகிறேன்.

நா:— சொல்லவா—ஸரி. உன்—உன்—உன்—ஸபத்னி—ருக்மணி தேவியே.

ஸத்:— அடடா—இது உண்மையா? அல்லது விளையாட்டா?

நா:— தேவீ! இது ஹாஸ்யத்துக்கு ஸமயமா—அந்த பக்த ச்ரேஷ்டை வந்து த்ருணம் கொண்டு வைத்தாலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் த்ராஸுத்தட்டு உயரும். என் வார்த்தையை நம்பாவிட்டால் உன் நாதனையே கேட்டுப்பார்.

ஸத்:— ப்ராணேசா! இது உண்மைதானா? இல்லாவிட்டால் இந்தக் கலஹக்காரரும் தாமும் சேர்ந்து என்னை அவமானப்படுத்தச்செய்த ஏற்பாடோ? (பாதங்களில் வீழ்ந்து)

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! எழுந்திரு. நாரதர் சொன்னதுதான் வாஸ்தவம். பக்தியில்லாமல் தனம் தான்யம் வஸ்த்ரவாஹனங்கள் அளித்தும் கூட கோபுரங்கள் கட்டியும் என்னை வசப்படுத்த முடியாத கார்யம். பக்தியுடன் “பத்ரமோ பலமோ தீர்த்தமோ புஷ்பமோ” யார் கொடுப்பரோ அவருக்கே நான் தாஸானுதாஸனாய் விடுவேன்—இதுதான் பக்தி மஹிமை. இனி செய்யவேண்டியதைச் செய்து என்னை அடைவாய்.

ஸத்:— ஆஹா நாதா! என் ஸபத்னியை நான் போய் அழைத்துவா வேண்டுமென்கிறீர்களா? இத்தனை அசட்டுக் கார்யம் செய்துவிட்டு எந்த முகத்துடன் என் ஸபத்னியின் அருகே செல்வேன்! தமக்கேன் இத்தனை பக்ஷபாதமும் என் கர்வபங்கத்துக்கு என்னை இப்படியும் விஷமப்பரீக்ஷை செய்யலாகுமா?

நா:— க்ருஷ்ணா வா! சொல்லவேண்டியதெல்லாம் சொல்லியாய்விட்டது. உன்னை அடையவிருப்பமிருந்தால் நீ போதித்தபடி செய்து உன்னை அடையட்டும். நாம் தான மண்டபத்துக்குப் போகலாம் வா.

[ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடன் போகுதல்].

ஜாம்:— ஸத்யா இன்னமும் கர்வமா?

மித்:— ஸத்யா செய்தபாபம் சொன்னால் கொஞ்சமாவது தொலையும் என்பார்கள்—நீ தானே சொல்லிவிடு.

ஸத்:— அக்கா நேற்று நாரத முனீந்த்ரர் என்னிடம் வந்து ப்ராணேச்வரரின் பூர்ண அனுக்ரகமடைய எனக்கு புண்யகவ்ருதம் உபதேசித்தார். இன்று ப்ராதக் காலத்தில் நான் அந்த வ்ருதம் நோற்று நமது ப்ராணபதியை அந்த முனீந்த்ரருக்கே தானம் செய்தேன்.

ரு:— அடடா! என்ன அசட்டுக் கார்யமிது—புத்ரபாக்யம் பெறவிரும்பிச் செய்த கார்யத்தில் பதிபாக்யம் தங்கிலைபோதும் என்றாயது என்று சொல்வார்களே—பர்த்ருதானம் கொடுத்துச் செய்யும் வ்ருதமும் ஒரு வ்ருதமா? நமது பூர்வபுண்ய பரிபாகத்தினால் பதியாய் அடைந்த நந்தகுமாரரை தானம்செய்ய உனக்கெப்படித்தான் மனஸு ஒப்பினதோ! அவர் நமது நாதன் மட்டுமல்லாது ஸகல ஜகன்னாதனல்லவா? அவரை தானம் அளித்து அடையும் இச்சை என்ன? ஸுரயக்ஷகின்னர கருட ப்ரமுகாதிகளுக்கும் ஸர்வகாம்யமளிக்கும் ஸ்ரீய:பதியை அன்யருக்குத்தானம்கொடுத்து மனோபீஷ்டமடைய எண்ணினையா? இது என்ன புத்திஹீனம்.

ஸத்:— அக்கா! என் அக்ஞானமெல்லாம் இப்பொழுது தான் நீங்கி கொஞ்சம் தெளிவடைகிறேன். நாரதர் தனக்கு நாதன் நிறை த்ரவ்யமோ அல்லது வேறு வஸ்துவோ கொடுத்து திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றதால் யோசனையில்லாது நான் தானத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தேன். அப்படிச் செய்ய துராஸில் என்னென்ன வைத்தும் நாதன் நிறைக்கு ஸரியாகவில்லை.

ரு:— ஸத்யா! நமது நாதன் விச்வரூபனல்லவா? அவரது நிறை பதார்த்தங்கள் எவ்வளவானாலும் ஸரியாகுமா? இத்தனை நாளாய் அவருடன் இருந்து அவரை யறிந்தும் அவரை மானிடர் என்று மாத்ரம் எப்படி நம்பினாய்? பார்க்கக் கண்களும் கேட்கக் காதுகளும் க்ரஹிக்க மனமும் இருந்தும் இவையெல்லாம் இப்பொழுது என்ன ப்ரயோஜனமில்லாமற் போய்விட்டது.

பூதனை சகடாஸுரன் இவர்களை மாய்த்தது அறியாயா? கோவர்த்தனகிரியைக் குடைபிடித்தது என்ன! தேனுகாஸுரன் ஸங்கதிதான் என்ன—கம்ஸ வதம் காளீயமர்த்தனம் சிசுபாலவதம் இவையெல்லாம் மறந்தாயா நீ? சிஷ்டபரிபாலன துஷ்டகண்டன தர்மத்தை நிலைநிறுத்தும் தர்மமூர்த்தி நமது பூர்வ புண்யத்தினாலும் தானபலத்தினாலும் நமக்கு மானிடவடிவமாய் காணப்படுகிறார். மத்ஸ்ய கூர்மாவதாரமெடுத்து லோக ஸம்ரக்ஷணம் செய்த மஹா புருஷர் நமது நாதனாய் நந்த நந்தனனாய் வந்திருக்கிறார்.

ஸத்:— அக்கா இத்தனை காலமாய் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பத்னியாயிருந்தும் தீர்த்தத்திலிருக்கும் மீனுக்கு தீர்த்த மஹிமை அறியச் சக்தியில்லாதது போல் வீண்காலக்ஷேபம் செய்துவந்தேன். இந்தப் புண்யக வ்ருதத்தினால் உண்மை கண்டேன். இப்பொழுது நாரத முனீந்த்ரர் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை நிறுத்துப்பார்க்க உன்னை அழைத்துவரச் சொன்னார். நீ என்னுடன் தான மண்டபத்துக்கு வந்து ப்ராணபதியை நாரதரிடமிருந்து விடுவிப்பாய்.

ஜாம்:— ஸத்யா! நம் ருக்மணிக்கு பூர்வம் மாதாபிதாக்கள் கொடுத்த நகைகள் தவிர ஸ்வாமி கொடுத்தது என்று சொல்ல ஒன்றும் இல்லையே. இப்பொழுது அந்த மஹானை நிறுத்துப் பார்க்க எதைக் கொண்டுவரச் சொல்கிறாய்?

ஸத்:— ஸோதரிகளே! நீங்களே ப்ராணேச்வரரும் நாரத முனீந்த்ரரும் சொன்ன வாக்யம் கேட்டிருந்தும் இப்படிச்சொல்லத்தகுமா? இந்த வைதர்பியிடம் பக்தி தனமேயிருக்க வேறு தனம் எதற்காக? ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பக்திக்கே வசப்படுவார் அல்லவா? அன்றியும்—

ரு:— ஸோதரீ! ப்ராணேச்வரரை தானம் கொடுத்துவிட்டால் நானும் சும்மாயிருப்பேனா—உடனே போகலாம் வாருங்கள்.

ஸத்:— அக்கா! போகலாம் ஸரிதான்--ஆனால் எதைக்கொண்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை நிறுத்து ஸரிஸமனாக்கலாம் த்ராஸை.

ரு:— ஸத்யா! எதைக்கொண்டு என்பதென்ன-பக்தி யொன்றினால் முடியுமே யல்லாது வேறெதாலும் இந்தக் கார்யம் ஸாதிக்க முடியுமா? ஆகவே ஹரிஸமாராதனைக்குத் துளஸி தளமே ப்ரதானமென்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள்: அவற்றில் ஒன்றைக்கொண்டுதான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடம் போகவேண்டும்.

ஸத்:— அக்கா! இந்த துளஸிக்கு அத்தனை ப்ரபாவம் இருக்கிறதா?

ரு:— என் ப்ரிய ஸோதரிகளே! துளஸி மஹாத்ம்யம் வர்ணிக்கமுடியாதென்று அறியீர்களா? இந்த துளஸிதான் விஷ்ணு ப்ரியை: துளஸி பூஜைதான் பக்திஸாதனங்களில் மிகச்ரேஷ்டமானது—உத்தமோத்தமம். ஆகையால் நம்மைப் போன்றவர்கள் அவச்யம் ஆசரிக்கத்தக்கது. துளஸிச் செடி இருக்கும் ஸ்தலத்தில் வஸிப்பார்கள் லக்ஷ்மியும் வாணியும்—துளஸிச் செடிக்கு ஒரு கலசம் ஜலம்விட்டால் பாபகர்மங்கள் எல்லாம் பஞ்சாய்ப் பறந்து போம்—துளஸிதளத்தை தரித்தால் ஸகலாகமபலமாம் பாபபதமுள்! துளஸி வ்ருக்ஷத்தை பூஜை செய்தால் அதினாலுண்டாகும் புண்யம் மற்றெதிலுமில்லை ஹரிஸமாராதனைக்கு துளஸிக்கு மிஞ்சின வஸ்து எதுவுமில்லை. ஆகவே துளஸியே மாதவனின் நிறையை ஸரிஸமனாக்க யோக்யதையுடையது.

ஸத்:— அக்கா! உன் உபதேசப்படி இனி ஹரிபூஜையைப் போல் துளஸி பூஜையும் நித்யம் செய்கிறேன்.

ஜாம்:— தேவி! எங்களுக்கும் ஸத்யாதேவி வ்ருத்தாந்தமாய் அக்ஞானத்வம்ஸம் ஆய்விட்டது. நாங்களும் அவ்விதமே செய்கிறோம்.

மித்:— இனி உன் சரித்ர மூலமாய் எப்பொழுதும் ஸ்மரித்து க்ருதார்த்தர்களாகிறோம்.

ரு:—ஸோதரிகளே! உங்கள் வார்த்தை எனக்கு எத்தனையோ ஸந்தோஷம் அளித்தது. இனி துளஸீதளம் ஒன்றைப் பறித்துக் கொண்டு தானமண்டபத்திற்குப் போவோம்.

[ஹாரத்தியெடுத்து துளஸிச் செடிக்கு மூன்றுமுறை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து ஒரு துளஸி தளத்தைப் பறித்து ஒருதட்டில் எடுத்துக்கொண்டு ருக்மணி தன் ஸபத்னிகளுடன் சேர்ந்து போகுதல்]

அங்கம்—3. காக்ஷி.—5.

இடம்:— தான மண்டபம்—துலாபாரம்.

[ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் த்ராஸில் உட்கார்ந்திருக்கிறார். நாரதர் பக்கத்தில் நிற்கிறார். வஸந்தகனும் நளினியும் வேறுபக்கம் நிற்கிறார்கள்.]

நா:— தேவா! மாதலிவசம் பாரிஜாத வ்ருக்ஷம் இந்த்ரனிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும்படி அனுப்பிவிட்டேன். இனி துலாபாரம் ஒன்றுதான் பாக்கி.

ஸ்ரீ:— வஸந்தகா! ருக்மணி இன்னும் வரவில்லையா!

வஸ:— மித்ரா! அதோ வருகிறாள். ஒரு தட்டில் துளஸி தளமும் கொண்டு.

ஸ்ரீ:— ஓஹோ! நாரதரே பார்த்தீரா துளஸிதளமும் கொண்டு வருகிறாள்.

நா:— அதுதானே அல்லவா நமக்கு வேண்டியவஸ்து— துளஸியைப் பார்க்கிலும் நமக்கு ப்ரியமானது வேறுண்டா!

[ருக்மணி துளஸிதளத் தட்டுடன்—ஸத்யபாமா மித்ரவிந்தை ஜாம்பவதியுடன் ப்ரவேசம்]

ரு:— முனீந்த்ரா! என் தங்கை ஸத்யை சொல்வது நிஜம்தானா?

நா:—ஸத்ராஜித் புத்ரி அம் வாஸ்தவமே. பதி பூர்ணமாகமாய ஸத்யை என்னை வேண்ட நான் வ்ரதம் ஒன்றுண்டு என அதைத் தான் உடனே கோற்று எனக்கு பத்ருதானம் கொடுத்தாள். திரும்ப நாதனை த்ராஸில் வைத்து அவரது நிறை தனம் எல்லாம் வைத்தும் ப்ரயோஜனப்படாமல் உன்னை உடனே அழைப்பிக்கச் செய்தோம் இனி நீ எந்த வஸ்துவையாவது வைத்து நிறை ஸமமாக்கி வாஸுதேவனை யடைந்துகொள்.

ரு:— அப்படியே செய்கிறேன். இதோ என் நாதனின் நிறையை ஸமனாக்கக்கூடிய வஸ்துவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். நிறுத்துப் பாருங்கள். (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைச் சுற்றி மூன்று

காரம் ப்ரதக்ஷணம் செய்து நமஸ்கரித்து) தேவதேவா—புராண புருஷா—வேதாந்தவேத்யா—நிருவணு—பக்தவத்ஸலா—உமது ப்ரபாவம் அறிய யாருக்கு சக்தியுண்டு?—உமது லீலா விநோதங்களை ஊஹிக்க ஸாத்யமா—உமது யதார்த்த ரூபம் அறிய யாருக்கு முடியும்? மாதவா—நீர் நிர்விகாரர்—நிரஞ்ஜனர், நிர்குணர்—உமது மஹிமையையறியாத கோடி ப்ராணிகளை அவித்யா ஸஞ்ஜாதாளாய் அஹங்காரமமகாரங்களைவிட்டு இறந்தும் பிறந்தும் பிறந்தும் இறந்து இருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒருவர் க்லேசானுபவங்களைக் கண்ணில் காணாது ஸத்யத்தையே கண்டுகொண்டு உமது பாதஸேவையே ஜன்மவிமுக்தி ஹேதுவென்று அறிந்து தமது காலத்தை யெல்லாம் அதிலேயே விநியோகப்படுத்தி உமது பக்தர்களாகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவருக்கே தாமும் வசமாய் நடந்துகொள்கிறீரல்லவா? பக்தவத்ஸலா! இனி நான் வந்த கார்யம் கைகூட அநுக்ரஹிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ:— ருக்மணி! அப்படியே செய்து என் பக்தர்களுள் முதன்மையாவாய்.

ரு:— தமது ஆசீர்வாத பலமுண்டானால் எனக்கு இது என்ன ப்ரமாதம்? ஸத்யா—இந்த த்ராஸிலுள்ள வஸ்துக்களை வெளியிலெடுத்துவிடு.

ஸத்:— நளினி அவைகளை எடுத்துவிடு. (நளினி வணங்கி அவ்விதம் செய்ய) ருக்மணி துளஸிதளத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு த்ராஸில் வைக்கப் போகையில்)—

நா:— வைதர்பி! கொஞ்சம் பொறு—ஸாத்ராஜிதி தேவி—ஒருவார்த்தை சொல்ல மறந்தேன்—ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை யார் இப்பொழுது வாங்குகிறார்களோ அவர்களுக்கே அவர் வசமாவார்—இது உனக்கு இஷ்டந்தானா? இனி ஸத்யபாமா விஜயம் ருக்மணி விஜயமாய்விடுவார்—என்ன சொல்கிறாய்?

ஸத்:— முனீந்த்ரா! இதற்கு இனியும் பயப்படவேணுமா? ப்ரேமையே பக்தியைவிட நிஜவல்லமையுடையதென நம்பி தலை கிறுங்கியிருந்த நான் தமது வ்ருத்தத்தினால் பக்தியே உத்தமமெனக் கண்டுகொண்டேன். இனி நான் பயப்படவேணு! நானும் இனி பக்திபூர்வமாக அவரை வசமாக்க ப்ரயத்னம் செய்வேன்.

ரு:— (துளஸிதளத்தைக் கையிலெடுத்து).

"பலமோ பத்ரமோ புஷ்பமோ தீர்த்தமோ அளித்து பக்தியுடன் உம்மை பஜிப்பவர்க்குத் தாம் வசமாவது ஸத்யம்" என்றீர்களல்லவா? அந்த வாக்யம் நிஜமானால் இந்தத் துளஸிதளம் உமது நிறைக்குக் குறையாததாகட்டும் (துளஸிதளம் வைத்ததினால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிருந்த தட்டு மேலேபோகிறது துளஸிதளமிருந்த தட்டு தாழ்கிறது. புஷ்பவர்ஷம் பெய்கிறது. ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் த்ராஸிலிருந்து இறங்குகிறார். நாரதரும் அந்த துளஸிதளத்தை எடுத்து சிரஸில் அணிந்து நர்த்தனம் செய்கிறார்). எல்லோரும் "இந்த தினமே ஸுதினம் இந்த தினமே ஸுதினம்."

நா:— தேவா தாமது பக்தவாத்ஸல்யத்தைக் கண் குளிரக் கண்ட தேவர்களும் ஆனந்தபரிதர்களாய் புஷ்பவர்ஷம் செய்கிறார்கள். தம்மை நம்பினவர்களுக்கு சுபம் வராமலிருக்குமா அச்யுதா!

ஸத்:— (நாரதர் ஸமீபம் சென்று) முனீந்த்ரா புண்யகவ்ருதத்தினால் எனக்கிந்த புராண புருஷரின் அபூர்வ மஹிமையைத் தெரிவித்தீர் ஸம்ஸாரக்கடல் கடத்துவித்து நான் க்ருதார்த்தளான தாமது பாதத்தில் அனந்தகோடி நமஸ்காரம்.

நா:— தேவி! இதெல்லாம் என்னாலும் இல்லை: உன்னாலும்-மற்றெவராலும் இல்லை: அத்தனையும் உனது மனோஹரனின் லீலாவினோதமே தான்.

ஸத்:— (ருக்மணியிடம் போய்) உன் பக்தி விசேஷத்தினால் ப்ராணபதியை விடுவித்து என்னைப் போலுள்ள ஸபத்னிகளெல்லோரையும் க்ருதக்ருதர்களாகச் செய்துவிட்டாய். இன்றுடன் என் அஹங்காரம் எல்லாம் பறந்துபோய்விட்டது இனி உன் சரித்ரத்தையே வழிகாட்டியாகக்கொண்டு ப்ராணேச்வரரை ஸேவித்துக்கொண்டு இருக்கிறேன்.

ரு:— ஸத்யா! அப்படியே செய்து பக்தசிரோமணி யென்று பெயர் பெற்றுக்கொள். இனி ப்ராணேச்வரரிடம் போவோம் வா. (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பக்கம் போய் நமஸ்கரிக்க இருவரையும் எழுந்திருக்கச் செய்து).

ஸ்ரீ:— ருக்மணி உனக்கு நான் எவ்வளவு கடமைப்பட்டவன். உன் பக்தியினால் என்னை நாரதரிடமிருந்து விடுவித்தாய்.

ரு:— நாதா! யார் யாருக்குக் கடமைப்பட்டவர் என்று தெரிவிக்கவேண்டுமா? தமது பக்தர்களுக்கு ஸாத்யமில்லாத கார்யமும் ஒன்றுண்டோ? தம்மை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு—ஸமுத்

ரம் வற்றவும் ஸிம்ஹம் மானாகவும் விஷம் அம்ருதமாகவும் மலை அணுவாகவும் செய்ய ஏதாவது ச்ரமமுண்டா?

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! என்றால் நீ கஷ்டமடைய நேர்ந்ததல்லவா?

ஸத்:— நாதா! இவ்விதம் பலமடைய அந்த கஷ்டம் எத்தனை தரமானாலும் அனுபவிக்கலாம். இவைகளைக் கஷ்டம் என்று சொல்லலாமா? அவைகள் நிருபமான ப்ரம்ஹானந்தத்துக்கு ஸமானம்தான்.

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! அப்படியானால் உனக்கு எதன்மேல் இஷ்டம் சொல்—பூர்த்தி செய்கிறேன்.

ஸத்:— தேவா! இனியும் எனக்கு இஷ்டம் என்பது உண்டா? ஆனாலும் என்னையும் ருக்மணிதேவியைப் போல் பக்தசிரோமணியாக அனுக்ரஹிக்கவேண்டும். அதுதான் எனது அபீஷ்டம் உமது கைங்கர்யத்திலே என் கரமும் உமது காக்ஷியிலே என் நேத்ரங்களும் உம்மைத் தொழுவதிலே சிரமும் உமது ஸேவையிலேயே புத்தியும் உமது காவ்ய ச்ரவணத்திலே செவிகளும் உமது ஸ்தோத்ரத்திலேயே என் நாக்கும் இருக்கும்படி அனுக்ரஹிக்க வேண்டும். ஜகதீசா! பக்தி சிந்தாமணி!

ஸ்ரீ:— அப்படியே யாகட்டும். (ருக்மணி ஸத்யபாமையைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு இருபக்கமும் நிற்க.) நாரதரே தேவ கார்யம் நிறைவேறிவிட்டதா—இனி என்ன வேண்டும்?

ஜாம்:— தேவா! என்னையும் ஸத்யையைப்போல் அனுக்ரஹிக்கவேண்டும்.

மித்:— நாதா! என்னையும் பக்தவர்க்கங்களில் சேர்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

வஸ:— க்ருஷ்ணா! என் வார்த்தையையும் மறவாமல் என்னையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீ:— அப்படியே.

நா:— தேவா! உமது பக்தவாத்ஸல்யம் லோகமெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாயது—இந்த்ராணி முதலோரும் பாரிஜாத லாபத்தினால் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். ருக்மணிதேவி பக்தி ப்ரகாசமாய் வெளிப்பட்டது. ஸத்யபாமாதேவியின் ப்ரேமை யெல்லாம் பக்தியாய் மாறிவிட்டது. கலஹாகக்ஷனுக்கும் சாந்தி ஏற்பட்டது. இனி எனக்கென்னவேண்டியது. ஆகவே இப்படியாகட்டும்—

[மங்களம்.]